

مُخْتَصَر

صَحِيحُ إِبْرَاهِيمَ دَانَرَوِي

المسمى بـ:

التجريد الكريم

دانراوی: ابی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفی دیب البغا) ته خریج کراوه

محمود احمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره پهرشتی ته چاپدانی کردوه

دارالمعرفة

بیروت - لبنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابي العباس زين الدين الزبيدي.

📖 ودرگیرانی: نوری فارس حه‌مه‌خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دووه‌زارو پینج سه‌ده‌دانه.

📖 ژماردی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوتنه‌رو هه‌له‌ چنن: (روبار حسین/کۆمپیوتنه‌ری شانی)

📖 له‌سه‌ر نه‌رکی کتیب‌خانه‌ی نارام له‌سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپ‌کردنه‌وه‌ی بو

کتیب‌خانه‌ی ناوبراوه.

مُخْتَصَر صَحِيحُ الْبُخَارِي

المُسَمَّى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

دانراوی: اَبی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆلینه‌وه‌ی

نوری فارس همه خان

به‌گویره‌ی ته‌خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته‌خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پێیدا چۆته‌وه‌و سه‌ره‌په‌رشتی له چاپدانی کردووه

1431 هـ

2010 ز

به‌رگی به‌که‌م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لەپاش سوپاس و ستایشی بۆ پایان بۆخودای گەورەو میهرەبان، ھەزەدە کەم
کەئەم چەند خالە بۆ خوێنەرانی ئازیز روون بکەمەو:

۱- بە دەستی خۆم لە پاکنوو و ھەلەبزیری ئەم چاپە نوێیە ئەم
بەرگی یە کەمە بوومەو، لەم کتێبە پیرۆزە، کە موختەسەری
صەحیحی بوخارییە، کەناسراوە بە تەجرییدی بوخاری.

۲- بە پێی تەوانا، ئەو ھەلەبزیی کە لە چاپی یە کەمە ھەبوو، ئەوانەشم
بە سەر گرتەو و راستم کردنەو، کە لە زۆر شوێن لە چاپی یە کەمە
ھەلەبزی گەورە ھەبوو.

۳- لەم چاپەدا:

۱- تەخریجی ھەدیثەکان، وەك چاپە کۆنە کە بە پێی تەخریجی
(د.مصطفی دیب البغا) کراوە.

ب- تەخریجی ھەدیثەکان بە پێی تەخریجی مامۆستا (شیخ خلیل مامون
شیخا) لە سەر شەرحی نەووەی لە سەر صەحیحی موسلیم: (دار المعرفۃ:
لبنان - بیروت. ط/ ۱۲ — ۱۴۴۷ھ — ۲۰۰۶م).

۴- ئاماژە بۆ جێگەو ژمارە فەرموودەکان، لە (ریاض الصالحین و تاج
الأصول) دا کردووە، بە پێی چاپە نوێکانیان، بە تاییبەتی چاپی
چوارەمی تاج الأصول بە پێی ئەم روونکردنەو و لەدواوە.

و مرگێر

نوری فارس ھەمە خان

کوردستان. سلیمانی. مامۆستایان

مالی خۆمان — ۲۰۰۹/۷/۲۰

پیشہ کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَحْمَدُهُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَآلِ كُلِّ، وَسَائِرِ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ يَاحْسَنَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

لہ پاش سوپاس و ستایشی خودای گہورہو ناردنی دروودو سلاوی بیپایان
بو سہر گیانی پیروزی پتہ مہری زیدہ خوشہ ویست، وہ بو سہر گیانی
ہاوری نازدارہ گانی، عمرزم نہمہیہ:

۱. لہ ۳۱-۷-۱۹۷۲ دەستم کردووہ بہ و مرگیپانی نہم کتیبہ پیروژہ، لہ شاری
کہرکووی خوشہ ویست، بو سہر زمانی شیرینی کوردی، وہلہو ساکہوہ
ہہتا نہم دہمہ ہہر خہریکی نہم جوڑہ تہرجہ مانہم، مہگہر ہہر خوا
بوخوی بزانی کہ چہندہ ہہوئی ساخ کردنہ وہیان و خزمہ تیان بووم،
لہ خوا داوادہ کہم و دہپاریمہوہ کہ قہ بووئیان بفرموی، وہبیان کا
بہمایہی رہحمہت و بہ سہرچاوی خیرو خوشی بو ولات و خوینہرو
بیسہرو ہہرگہسی بو رمزای خودا بہہر شیوہی خزمہ تیان بکات.

۲. نہم تہرجہ مہیہ، ہہتا بلئی نہمین و بی گہردہ، بہپی سہرچاوی
بتمانہ پیکراو واتای فہرموودہ کان کراوہ، بگرہ نہم تہرجہ مہیہ دادہ نری
بہ شہر حیکی کورتی پوخت، کہ بہ کہ مترین نہرک خوینہر بہ جوانی
لہ واتای فہرموودہ کان حالی دہکات.

۳. لہم و مرگہرپانہدا بہہرم لہ سہرچاوہ گانی و مرگیپانی تاجول نوصول و
ریاض الصالحین و فیقہی ناسان و إصابہو إستیعاب و تہذیب و تہذیبی
عہسقلانی و مرگرتووہ.

٤. دھق بہ پئی تہ خریجی مامؤستا (دکتور مصطفیٰ دیب البغا) فہرموودہ کانم لہصہ حیجی موسلیم دا تہ خریج کردووہ، بہ لّام زور فہرموودہ ہہیہ کہئو لییان بی دمنگ بووہ، وئہ وانیش ژمارمہ کی زورن، لہ بہرئہ وہ من خوم لہ موسلیما تہ خریجہم کردوون، وہ ئامازہم بو سہرچاوی تہ خریجہ کم کردووہ، کہ عہینییہ، یا فہتھول بارییہ، یا ہەر سہرچاویہ کی ترہ، تہ نانت ئامازہم بو بہرگو لاپہرہی سہرچاوی تہ خریجہ کہ کردووہ، ہہتا خوازیار لہ کاتی پئویستا موتالای بکا. لہم چاپہ نوئیہ دا، فہرموودہ کانم لہصہ حیجی موسلیم دا تہ خریج و تہرقیم کردووہ، بہ پئی تہ خریجی مامؤستا شیخ خلیل مأمون شیحا (دار المعرفہ: بیروت. لبنان. لسنہ ۱۴۲۷ھ-۲۰۰۶م).

٥. ژیاننامہ یہ کی کورت و پوختہم بو ہہموو صہحابہ یی نوسیوہ، لہو شوینہ دا کہ یہ کمہم جار ناوی لہ تہ جریدہ مکہ دا دی. گہ لی جار نہ وادرو کہ رامات و خہواریقی پیوانی رشتہ (سند) ہکانم نوسیوہ، کہ گومانم لہ ودا نییہ کہ ریجالی صہحیحی بوخاری شہریف ہہموویان نہولیا بوون، خوا لہ گہل ئہوانا لہ ہہر دوو جیہانا لہ گہل ہہموو خوشہ ویستانمانا حہشرمان بفہرموی. بروانہ ئہم ژمارانہ تاہہندی لہ حالی ئہم پیاو چاکانہ حالی بی: (۳۰، ۴۹، ۶۶، ۷۵، ۸۳، ۸۹، ۹۷، ۱۱۷، ۱۷۷، ۲۸۵، ۳۴۹، ۴۳۴، ۴۱۹، ...).

٦. بہ پئی حال، لہ کاتی پئویستا کورتہ شہرح و پونکردنہ وہ یہ کم لہ سہر فہرموودہ کان نوسیوہ، وہ زورترین کات ئامازہم بو جیگہی فہرموودہ کہ کردووہ لہ تاجول ئوصول و ریاچ الصالحین دا، بہ تاییہ تی کوردیہ گہی، زورترین ئاوا بہ ہیما {ت-۳ ل-۲۶۵ ز-۱۰۱ ف-۱} = {تاجول ئوصول بہرگی سیئہم لاپہرہ-۲۶۵ زنجیرہ-۱۰۱ فہرموودہ یہ کم لہو زنجیرہ یہ}. ئیتر ہہروہا... گہ لی جار لہ تاجا دہ فہرموی: ئہم فہرموودہ یہ بوخاری یا موسلیم یا..... ریوایہ تی کردووہ، من بو ئہم زاتانہ ئہم نیشانانہم داناوہ:

{ب=بوخاری، م=موسلیم، ش=شه‌بخان، ت=ترمذی، د=دیهو داوود، ن=نہ‌سانی} چونکہ نہ‌مہ بۆکھسی خۆی زۆر گرنگ و سوود بہ‌خشہ، بہ‌تایبہ‌تی بۆہہ‌لہ بژیری لہ‌ومرگہ‌راوہ کوردیہ‌کان لہ‌چاپی نایبندمدا.

٧. وردہ‌کاریبہ‌کی زۆرم لہ‌بابەت زانستی فہرموودہ شوناسییہ‌وہ، بۆ یەکەم جار لہ کوردی دا پیادہ‌کردوہ.

٨. بہ‌پێی (طہبعہ یەکەمی فتح الباری — دار الریان للتراث القاہرہ - ١٩٨٦) ئاماژەم بۆ ئەترافہ‌کانیشی نویوہ، ھەبہ خۆم ئاماژەم بۆ ئەترافہ‌کانی کردوہ، بہ‌ناوی (المترجم)، وە ھەموو فہرمودەیی دوو ژمارەم بۆداناوہ، لہ‌سەرەتاوہ ژمارە ی فہرموودەکە لہ‌تەجریدا، لہ‌کۆتاییشەوہ ژمارە ی ئەو فہرموودەییە لہ‌فەتھ الباری دا، بہ‌پێی چاپی ناوبراو. وەگەلی وردەکاری تریشم نویوہ وەک سەرباس دانان بۆ بابەتەکان چونکہ گەلی جار خۆینەر وا ھەستەت دەکات فہرموودەکە پەییوہندی بہ‌بابەتە سەرەکییہ‌کەوہ نییە.

٩. ھەمیشہ من دوای خیر دەکەم بۆ ئەو بەرپزانیە کە ئەرکی پەخش و چاپکردنی ئەم کتیبە پیرۆزانە دەگرنہ ئەستۆ، بہ‌بشتی خودا بۆیان دەبێ بە‌مایە پیت و فەر، ھەتا بۆ ئەو چاپخانەییەش کەتیایدا لہ‌چاپ دەدرێن، بہ‌تایبەتی جەنابی (مامۆستا محمود أحمد محمد) خوا بہ لوتفی خۆی سەربەرز ی دین و دنیای بفەرموێ.

١٠. ئەم پەراوہ پیرۆزیہ کەواين لہ‌خزمەتیدا خوا بە‌کەرەمی خۆی لہ‌پیت و فەری بیبەشمان نەکات، جوانترین پوختە ی صەحیحی بوخارییہ، کەناودارە بہ موختەصەری زوبەیدی. صەحیحی بوخاری خۆی (٢٢٥٧) فہرموودەییە، بە‌شیکی زۆری فہرموودە ی موسنەدی متصلی پێغەمبەر خۆیەتی، کەبرییتیہ لہ‌م تەجریدە صەریحہ. پێشەوا بوخاری (پرمزاو) پەحمەتی خودای لی بێ) بە‌شازدە سال صەحیحی بوخاری داناوہ، گەشتیکی گەورە ی بۆ ئەم مەبەستە پیرۆزە ئەنجام داوہ، لہ‌سەرەتاوہ

له بوخاراو سه مەرقەندو دەورو بەریانەو دەستی پێکردوو، هەتا لەتەمەنی هەژدە ساڵی دا لەخزمەت دایکی و ئەحمەدی برای دا دەچن بۆ حەج، بەسەر ساری قەرم و ئەفغانستان و ئێران و عێراق و شام و دەریای سووردا دەرۆن هەتا دەگەنە حەجاز!

دەبێ چ سۆزو ئەشوق و شەوقی پائی پێوەنابن کە سەفەرێکی ئاوا دورو درێژو پڕ مەترسیی بگرنە بەر. جا لەپاش حەج دایکی و ئەحمەدی برای گەڕانەو بوخارا، پێشەوا بوخاری برپاری دا کە لە مەککە لەخزمەت بەیتا بمینیتەو، بۆ وەرگرتنی زانست، ماوەیەکی باش لەزاناکانی مەککەو مەدینە، فەرموودەییەکی زۆری وەرگرت، ئەوجا بەرەو عێراق درێژە بەگەشتەکی دا، ماوەی ئە کووفەو بەصرەو بەغدا مایەو، پێنج ساڵ لەبەصرە بوو، هەر پێنج سالەکە حەج و عەمرە کرد، لەبەغدا بەخزمەت ئیمامی ئەحمەد دەگا، دەبێ بەفەقی، کاتی ئیمامی ئەحمەد دەمری، بوخاری لەجێگەی ئەو کرا بە مامۆستای زانستگای حەدیت لەبەغدا.

بەئێ جەنابی شیخی بوخاری لەپێناوی خزمەت و پاڤە سوننەتی پێغەمبەردا ساخ بۆ پەزای خودا و بەس، بوخاراو سەمەرقەندو حەجازو شامو عێراقو میصرو زوربەیی ولاتەکانی ئاسیا گەڕاوە، قەبوولی غەریبی و ئاوارەیی و برسێتی و تونێتی و خەتەری رێگەو بانی پڕخەتەری کردوو، بەهەزاران میل رێگەی برپاوە، سەرماو گەرماو زۆری چەشتوو، بەهەزاران کۆری زانستی بەستوو، بەسەدان مامۆستاو فەقی بوو، هەموو جارێکیش لەپاش کۆشش و لێکۆڵینەوێهەکی باش، کاتی فەرموودەییەکی بەدلی خۆی دەست دەکەوت، کەدەفەکی بێ گەردبێ و رشتەکی (واتە: سەنەدەکی) بێ نەنگ بێ، دەسنوێژیکی جوانی دەگرت، غوسلێکی سوننەتی دەکرد، ئەوجا دوو رکات نوێژی سوننەتی سوپاسی خۆی لەسەر ئەم بەهرە گەورە دەکرد، کەئەو فەرموودەیی دەست کەوتوو، ئەوجا فەرموودەکی لەبەر دەکردو

لەپاشا لەناو بوخاری شەریفا دەینووسی، وەك گەنجی گەوهەری دۆزیبێتەو
ناوا بگرە زیاتریش.

لەموقەدیمەى فتح الباری دا ئەم زانیاریانەى سەبارەت بەشیخی بوخاری
واتیادا: { ... بوخاری بەمنائى باوكى دەمرى، سامانى باشى بۆ بەجى دەهیلئ
... دەیدا بەقازانچ بەهاوبەشى، هەرچى لەو دەست دەكهوئ دىكا بەخیر ...
دايكى بەمنائى گەورەى دەكا، هەر بەمندائى بوخارى كوێر دەبى، حەزەرەتى
ئىبراهیم (سلوى خودى لى بى) دەچیتە خەوى دايكى، پێى دەفەرموئ: (بەبەرەكەتى
دوووعای زۆرى تۆ خودا چاوى كۆرەكەتى چاك كەردەو) .. (هەموو سى
شەوئ لەپەمەزانا خەتمەیهكى قورئانى دەكرد، لەكاتى بەرەبەپاندا تەواوى
دەكرد، هەموو پەكائى بیست ئایەتى تیا دا دەخویند، تا لەسەر ئەو شیوەیهیش
لەشەوانى پەمەزانا خەتمەیهكى تریشى دەكرد... ئەمەش بەشەو، بەپۆزیش
هەموو پۆزى خەتمەیهكى تریشى دەكرد، لەكاتى بەربانگا تەواوى دەكردا ...
بوخارى زۆر زۆر سەخى بوو، هەتا تەسەوور بكەى زاهیدو موتەقىو بى
هەواو خاكى و كەمخۆرو كەم خەوو حەلاڵ خۆر بوو ... خۆى دەیفەرموو شك
نابەم یەك درەهەمى حەرام لەمالەكەم دا هەبى ... زۆر جار لەخەودا
بەخەزمەتى پێغەمبەر (دروى خودى لەسەر بى) گەیشتوو، بەهەردى لەو خەوانە
وهرگرتوو، لەخەودا دەبینى، باوەشینیكى واپى میش لەپێغەمبەر (دروى خودى لەسەر
بى) دوور دەخاتەو، ئەم خەونە دەبى بەهۆى دانانى سەحیحى بوخارى ...
چونكە مانای خەونەكەى ئەو بوو كە درۆ لەپێغەمبەر دوور دەخاتەو زۆر
زۆر موسالیمو بى وەى بوو، خۆى دەیفەرموو: گومان نابەم كە لە قیامەتا
كەسێ هەبى داواى لەسەرم هەبى ... وە دەیفەرموو: چل سال نانم بەبى
پێخۆر خواردوو! ... لەبەر ئەو زۆر لاواز بوو بوو }.

كورتو پوخت باشتەرىن پێناسە بۆ بوخارى ئەمەیه (كَانَ خُلُقُهُ صَحِيحَ
البخاري) بەسیشە بۆ پەسنو مەدحى سەحیحى بوخارى كە دووهمین كەتیبى

صه حیج و موقه ددهسه له ئیسلاما، په کهم: قورئان، دووم: صه حیجی بوخاری، سییه م: صه حیجی موسلیم.

هه روا له موقه نیمه ی فه تحولباری دا دمه رموی: (... له هه ره سه خله تی و ته نگانه یه کا، خه تمه ی صه حیجی بوخاری کرابی، خودا دمروی لییان کردو ته وه، نه و پاپورمشی که صه حیجی بوخاری تیادا بووبی هه ت نه بووه که غه رق بوو بی...).

منیش لییردها عه رزی نازیزانی خو م ده که م: (... باشترین فریا پرسم له کاتی مهینه ت و ته نگانه و سه خله تی و کیشه و بهرمو خه م و خه فه ت و ترس دا نه م کتیبه پیرۆزانه بووه، شهوی وا بووه تا بهیانی بهرگیکی تاج الأصول له سه ر دلم بووه، فه رامو شیم بو هاتووه، هه ت نه بووه له خودا داوا بکه م و بلیم: خوایه، به بهر مه که تی نه م کتیبانه له م ته نگانه یه رزگارم بکه و رزگاری نه کردیم (...). نو می د ده که م که موسو لمانانی تریش له کاتی وادا خودا به بهر مه که تی خزمه تی نه م کتیبانه نزایان هه بوو ل بکا.

له پایانی نه م پیشه کییه دا به دلیکی پر هوه له خودای گه و ره ده پاریمه وه و ده لیم: ... خوایه گیان! خو ت ئاگات له حالمانه، واسبه ینی من و هاوسه رم دایکی صه لاح زه کیه کریم علی له خزمه ت کو مه ئیکی موباره ک دا له پیاوو له زن ده که وینه ری بۆ سه فه ری هه ج، خودایه! به نصیبهانی بهر موو، وه لیمان هه بوو ل بکه، له ناو نه و کو مه له موباره کانه دا نه م زاتانه ی واتیادا: مامو سته مه لا عوزه ر حافیظ نه ذیر که ئیمام و خه تی بی مزگه وتی حاجی عوسمانی عه لافه له زمرگه ته له سلیمانی له گه ل برای بهر پزمان مامو سته شه مال مو فتی له گه ل مامو سته مه لا نه حمه دی شافیعی، به راستی سی مامو ستای مجاهید و موباره کن. خوایه له مردوو زیندومان خو ش به، بهر په حمه تی خو ت کاری دین و دنیا مان بۆ ئاسان بهر موو، له دایک و باوکمان خو ش به خوایه! چاوی په حمه ت له خو مان و مال و منال و هاوسه رو برا و خوشک و که سوکار و دو ست و برادرمان بی، (يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)

خوایه: بهر چه مەتی خۆت فریامان بکەوه، لە مائەوه، لە دەشت، لە دەر، لە سەفەر، لە هەر کوێ بووین، چاوی پەحمەتت لێمان بێ، کارمان بۆ ئاسان بفرموو، خودایە! بەبەرەگەتی ئەم کتێبە و ئەو دوایەیی کە ئێمە بۆخاری کردووین بۆ خوێنەری ئەم کتێبە خەم و ترسمان بپرەوینەوه، مەزەمان بەدە، نەزای خێرمان بۆ خۆمان و کەس و کارمان و دۆست و برادەر و خوێنەر و ولاتمان گیرا بفرموو. خودایە! ئانئومێدیمان نەکە، بە خراپی خۆمان لە گەڵ نەکە، خودایە! لە دنیاو لە قیامەتا لە گەڵ پیغەمبەرەکان و زانیان و پیاوچاکان و شیخ و مەلا و صوفی و دەرویش و حاجی و فەقی و نوێژکەر و روژووگر و خونا سانا حەشرمان بکە، خودایە! بە تەبەیی بەبەرەگەتی ئەم کتێبە پیرۆزە لەم سەفەرەدا دایکی سەلاح لەش ساخ بفرموو، باری لەشی سووک بفرموو، بە پراستی هەقی زۆری بە سەر من و بە سەر ئەم کتێبانەوه هەیه.

خودایە! چاوی پەحمەتت لێمان بێ، پەنجە پۆمان نەکە، پوو زەردی دیوانی خۆتمان نەکە، خودایە! ئاواتی دین و دنیا مان بەینە دی.

خودایە! کوردستان پێکە لە خێر و خوشی و ئازادی و سەربەستی و ناشستی و بێ بێ و کار بە دەستی دادپەر و مەزەمان کارای دانای لە خواتر و لە مەلای بەهەق مەلا، و مەپاکی بکەیتەوه لە کار بە دەستی ناعادل و مەلای نامەلا.

چەندەم خوش دەوێ مەلای مەردی کورد

خەزمەتی کورد کا، لە سەر خۆ، ورد ورد!!

غَفَرَ اللَّهُ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و مەرگێر

نوری فارس حەمە خان حەسەن

سەلیمان/ مامۆستایان/ مالی خۆمان

کاتژمێر دەی شەو ۲۰۱/۲/۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم

۱- باسی نه وهی سرووش (وهی) چۆن چۆنی دهستی به هاتن کرد
بۆ پیغه مبهری خوا، چه زهتی موجه ممه (درودی خودای له سه ربی)
(باب کیف کان بدء الوهی إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم))

۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهَا). (الحديث رقم: ۱ في فتح الباري)^(۱)

فهو مانه وهی موسولمانان، نه میرلونه مین عومهری کوری خه ططاب (دروزی
خوای له بی) دمفه رموی به گوئی خۆم له زاری پیروزی چه زهتی پیغه مبهرم بیست
(دروودو سهلاتو سهلامی خوای گه وره له سه ربی) دمیفه رموو: (هه موو
کارو کرده وهی به پیی نیازو نییه ته که یه تی و هیچ کارئ به بی نیازو خواستی
دل دانامه زری، وهه موو که سیکیش به پاداشی نیازو نییه تی خوی دهگا، ج
چاک ج خراب، که وابوو هه که سی مه بهستی له کوچ کردن و هه جره ته که ی
له مه که وه بۆ مه دینه رمزای خوداو پیغه مبه ربی نهوا کوچ کردنه که ی
قه بوولنه و به پاداشی گه وره دهگا، وهه که سیکیش کوچ کردنه که ی له بهر
کاریکی دنیایی بی که دهستی بکه وی، یاخو له بهر نافرته بی که ماره ی بکا،
ئه وه کوچ کردنه که ی به پیی نیازو ته که یه تی و هیچ خیری ناگا له سه ربی).

(۱) أخرجه مسلم في كتاب الامارة، باب قوله (صلى الله عليه وسلم) انما الاعمال بالنية.
رقم: ۱۹۰۷ = ۴۹۰۴ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح النووي.
دار المعرفة. بيروت. لبنان. ۱۴۲۷هـ-۲۰۰۶م.

شیگردنه وه:

کرده وهی جهستهیی (عه مهلی به دهنی) فهرزی یان سونهت به بی نیت و نیاز لیهنان دانامه زری، به لام نه مه به زوری وایه دنا هه ندی کرده وه به بی نیت لیهنانیش داده مه زری، وه کورثانخویندن و زیکرو یادی خودا کردن و بانگ دان، به بی نیاز هینانیش وه وازهینان له حهرام داده مه زری، هوی روودان (ورود) ی نه مه فهرموودهیه سه رگورشته که ی نوموقه یسه که پایوی به ناوی کوچ کردنه وه شوینی که وتبوو بو مه دینه، جا خودا کوچه که ی دایه وه به سه ریدا چونکه نیاز که ی پاک نه بوو. نه مه فهرموودهیه یه کیکه له وه فهرموودانه ی که دهن به سوورگه و مه دار بو نیسلام. نه مه فهرموودهیه موسلیم و نه بوداودو تیر میذی و نه سانش (همزی خوندان له بی) گپراویانه ته وه. نیت و نیاز خواستی دل، گوتنیا به دهم سووننه ته: (تاج-ل ۶۵) موسلیم (همزی خوی له بی) له نامه ی فرمانره واییدا گپراوییه ته وه باسی (انما الأعمال بالنية) ژماره: ۱۹۰۷ = ۹۰۴ شیحا (رقم الحديث في فتح الباری بشرح صحيح البخاري ۱- اطرافه في: ۲۵۲۹، ۳۸۹۸، ۵۰۷۰، ۶۶۸۹، ۶۹۵۳).

۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلَاطَةِ الْجَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ فَيَقْصِمُ عَنِّي وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ وَأَحْيَانًا يَتِمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ رَجُلًا فَيَكَلِّمُنِي فَأَعْيِي مَا يَقُولُ، قَالَتْ: عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يُنْزَلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي أَيَّامِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ، وَإِنْ جَبِينَهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقًا). (الحديث ۲ - طرفه فی: ۳۲۱۵).^(۲)

(۲) أخرجه مسلم في الفضائل، باب طيب عرق النبي (صلى الله عليه وسلم) في البرد وحين يأتيه الوحي، رقم: ۲۳۳۳ = ۶۰۱۳ شیحا.

عائیشه (همزی خوی لی بی) فہرمووی: حاریٹی کوری ہیشام لہ پیغہمبہری پرسى، فہرمووی: ئەى پیغہمبہرى خودا! سروشت چۆن بۆدى؟ پیغہمبہر (درویدی خودی) لەسر بی) فہرمووی: (گەلێ جار بەویئەى زینگەى زەنگ بۆم دى، ئەم جۆرمیان سەختەرىن شیوەیەتى لەلام، جا کەفریشتەى سرووش (یا سرووشەکە خۆى) بەرم دەداو بارى لەشم سووک دەبێ، ئیتەر فریشتەکە ھەرچى فہرمووہ پیم گشتى وەك خۆى دیتە بەرم و باش دەیزانم و لى تى دەگەم، زۆرجارانیش فریشتەکە (کەجوبرائیلە) لەشیوەى پیاویکا، وەك دەحیەى کەلى خۆى دەردەخا بۆم و قسەم لەگەل دەکاو ھەرچى دەفہرموئ وەرى دەگرم و دیتەبەرم، عائیشە (همزی خوی لی بی) فہرمووی: بەخودا خۆم پیغہمبہرم دیوہ، وەھا سەخەت دەبوو، کەسروشى بۆ دەھات، لەپۆژى سەرماو سۆلەدا کەسروش دەھاتە خوارم وە بۆى، لەوکاتەدا کەبەرى دەدا چۆراوگەى ئارەق بەناوچاوانى دا خوڕ خوڕ دەھاتە خوارم وە!).

رافەو شیکردنەوہ:

سرووش (وہى) فەرمانیکە، یا فەرمايشتيکە بەھۆى فریشتەوہ لەخواوہ بى بۆ پیغہمبہران (درویدی خوندیان لەسر بی) سرووش جۆریکی تری بەخەونەو جۆریکی تریش بەخستە ناو دلە کەپى دەکوئری ئیلاھام، دیمەن و روالەتى فہرموودەکە وادەگەيەنى کە (متصل) بى، نەك (مرسلى صحابى)، ئەویش بەلگەى ئەوہیہ کەژن بۆى ھەيە نامادەى کۆرى پیاوان بى و گوئ لەقسەو گەتوگۆیان رابگری و ھاوبەشى کۆرى زانستى زانایان بکا، چوونکە ئەوہتا شتى وا لەخزمەت پیغہمبەر خۆیدا رووى داوہ، بەلێ ئەمە وایە بەمەرچى مەترسى ئازاوہ نەبى، وەك بەشداریکردنى ئافرمتى کوردەوارى خۆمان، لەلادى، لەزۆربەى کارو فرمانەکانا، ھەتا لەدمرو دەشتیش وەك مەلۆ کردن و شارا کردن و کۆلکیشان و بزارکردن و شتى وا، وەمەترسى ئازاویش زۆر زۆر

کہمہ۔ موسلیم و تیر میزیش نہم فہر موود میہ یان گیاروہ تہوہ (برغزی خود بیان لہ بہر)
(بروانہ: تاج/ ۴/ ل ۲۹۱/ ز ۹۸/ ز ۳۱۴۷/ بہرگی/ ۳/ چاپی جوارہم) موسلیم لہ
فضائل دا، لہ باسی طیب العرق النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) و حین یاتیہ
الوحي)، دا گیاروہ تہوہ۔ ژمارہ: ۲۳۳۳ = ۲۳۳۳ شیخا۔

۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ أَوَّلُ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ فِي التَّوَمِ فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ
فَلَقِ الصُّبْحِ ثُمَّ حُبِّبَ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ فَكَانَ يَخْلُو بِغَارِ حِرَاءٍ يَتَحَنَّنُ فِيهِ - وَهُوَ التَّعَبُّدُ -
اللَّيَالِي ذَوَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ وَيَتَزَوَّدَ لِدَلِكْ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ
فَيَتَزَوَّدُ لِمِثْلِهَا حَتَّى فَجَنَّهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ جَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ اقْرَأْ قَالَ مَا أَنَا
بِقَارِئٍ قَالَ فَأَخَذَنِي فَعَظَمَنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ قَالَ قُلْتُ مَا
أَنَا بِقَارِئٍ قَالَ فَأَخَذَنِي فَعَظَمَنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ
فَقُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ فَأَخَذَنِي فَعَظَمَنِي الثَّالِثَةَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ { اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي
خَلَقَ. خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا
لَمْ يَعْلَمْ } فَرَجَعَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرْجَفُ فَوَادِهِ حَتَّى دَخَلَ عَلَى
خَدِيجَةَ بِنْتِ خُوَيْلِدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي فَزَمِّلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ
الرَّوْعُ ثُمَّ قَالَ وَأَخْبَرَهَا الْخَبَرَ: لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي فَقَالَتْ خَدِيجَةُ كُلَّا وَاللَّهِ مَا
يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا وَإِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ وَتَحْمِلُ الْكَلَّ وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ وَتَقْرِي
الضِّيفَ وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ فَاطْلَقَتْ بِهِ خَدِيجَةُ حَتَّى أَتَتْ بِهِ وَرَقَةَ بْنَ نَوْفَلٍ بْنِ
أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى ابْنِ عَمِّ خَدِيجَةَ وَكَانَ امْرَأً تَنْصَرُّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَ يَكْتُبُ
الْكِتَابَ الْعَرَبِيَّ وَيَكْتُبُ مِنَ الْإِلْجِيلِ بِالْعَرَبِيَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكْتُبَ وَكَانَ شَيْخًا
كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ يَا بَنَ عَمِّ، اسْمَعْ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ فَقَالَ لَهُ: وَرَقَةُ بْنُ
نَوْفَلٍ يَا ابْنَ أَخِي مَاذَا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَبَرَ مَا رَأَاهُ
فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ: هَذَا الثَّامُوسُ الَّذِي نَزَلَ اللَّهُ عَلَى مُوسَى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْتَنِي

فِيهَا جَدَّعَ يَا لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا إِذْ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوْ مُخْرِجِي هُمْ). قَالَ وَرَقَّةُ: نَعَمْ، لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي، وَإِنْ يُدْرِكُنِي يَوْمُكَ أَلْصُرُّكَ نَصْرًا مُؤَزَّرًا، ثُمَّ لَمْ يَنْشَبْ وَرَقَّةُ أَنْ تُرْفَى وَفَرَ
الوحي). (الحديث ٣ - أطرافه في: ٣٣٩٢، ٤٩٥٣، ٤٩٥٥، ٤٩٥٦، ٤٩٥٧، ٦٩٨٢)^(٣)

عائشہی دایکی موسوئمانان (ہمزای خودی لہ بے) فہرمووی: لہسہرہتاوہ کہسرووش
دہستی پیکرد بو پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بے) خہونی باش بوو، پیغہمبہر
(دروودی خودای لہسہر بے) ہہر خہونیکہ دمدی بہوینہی شہبہقی بہیان
دہاتہدی، لہپاشا بہرہ بہرہ حزی لہتہنہایی و گوئہگیری و خہلوہکیشان
بوو، جا دہست دہکا بہخہلوہ کیشان لہئہشکہوتی حیراء دا، وہ لہوئی ہہموو
جاری چہند شہوئی بہزمارہ دہمایہوہو ئی دہبرا بو خوا (واتہ: خواپہرستی
دہکرد) وہلہوماوہیہدا تاسہو ئہلہای کہس و کاری نہدہکردو نہدہچوہوہ
بؤلایان، وہبو ئہمہیش تویشی لہگہل خویا دہبرد، ئینجا دہگہرایہوہ بو
مالہوہ بؤلای خہدیجہی ہاوسہری و سہرلہنوئی تویشی ئہوہندہی تریشی
دہکردہوہو دہگہرایہوہ بو ئہشکہوتہکہ، جا ئاوا ہہتا ماوہیی لہسہر ئہم حالہ
دہوامی کرد، ہہتا لہپر لہئہشکہوتی حیراء دا بہم شیوہیہ سرووشی بوئی،
فریشتہکہ دیتہلای و پیی دہفہرموئی: بخوینہ، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بے)
فہرمووی: گوتم: من خویندہوار نیم، فہرمووی: جا جوبرا ئیل گرتمی و
گوشیمی بہسینگی خویہوہ تاہیزی ئی بریم، ئہوجا بہری دامو فہرمووی:
بخوینہ، حہزرت (دروودی خودی لہسہر بے) فہرمووی گوتم: چی بخوینم خو من
خویندہوار نیم، دیسانہوہ گرتمی و گوشیمیہوہ بہخویہوہ تا وزم ئی براو
تہواو شہکت بووم، دیسان بہری دامہوہو فہرموویہوہ: بخوینہ: گوتمہوہ: من

خویندهوار نیم، دیسانه وه بۆجاری سییه م گرتمی و گوشیمی به خۆیه وه
 تاتاقه تم ئی بپا، ئه و جا بهری دامه وه وه فهرمووی: {اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ.
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ
 يَعْلَمْ} بخوینه به یارمه تی و پیروزی ناوی پهرومردگاری خۆته وه که هه موو شتی
 ئه و دروستی کردوه، مرؤفی دروست کردوه له تنۆکی خۆین و له پارچه یی
 خۆینپاره که له تنۆکی تۆمه وه پهیدا ده بی، بخوینه و بزانه که خودای تۆ
 خودایه کی وایه که له هه موو که سی به خشنده تره. ئنجا هه زرمه ت (دروودی خودی له سه ر
 به) به م ئایه تانه وه ده گه رپۆته وه بۆ ماله وه مو سام دای ده گری و دلی ده له رزی و
 ده رواته وه بۆلای خه دیجه ی کچی خووه یلید، که یه که م زنی بوو، ده فهرموئ:
 دام پۆشن، دام پۆشن، ئه وانیش دای ده پۆشن، تا ترس و سامه که ی ده نیشتیه وه،
 ئه و جا ئه م باسه ده گه رپۆته وه بۆ خه دیجه و ده فهرموئ: به خودا مه ترسیم
 له خۆم کرد که به رم ئه وه نده سامی گرانم ئی نیشت، خه دیجه یش (درووی خوی له به)
 ده فهرموئ: دووربا شتی وامه فهرموو، به خودا هه رگیز خودا شتی وانا کاو تۆ
 ریسوا نا کا، چونکه به هره وهریی تۆ بی وینه یه، تۆ پیاویکی خزم دۆستی و
 خزمه تی خزم و خۆیش ده که یت و پیاوی کۆلی و ده سه وسان ده گریته مل
 خۆت و باری ئازاری خه لک ده خه یته سه رشانی خۆت و دالده ی بی نه و او
 هه ژارانیت و خاوه ن نان و دیوه خانیت و شتی و اچاک به خه لک ده به خشی
 به هه موو که سی نابه خشرئ و میوانداری به میوان ده که ی و یاریده ی
 لیقه و ماوان ده ده ی، یارمه تی مه ردوم ده ده ی و به گورتی و پوختی: پیاوه تی و
 کۆمه کیت کردوه به پێشه و به ئه رکی سه رشانی خۆت. ئه و جا خه دیجه
 له خزمه تی دا ده چی بۆلای وهره قه ی کورپی نه و فه لی کورپی ئه سه ده ی کورپی
 عه بد و له ووزا، که ئامۆزای خه دیجه بوو، و له سه رده می نه زانی دا بوو بوو
 به مه سیجی، و نه ووسینی عییرانی ده زانی، ئه وه نده ی خوا هه زکا، ئینجیلی
 به عییرانی ده نووسییه وه، خۆی پیره میردیکی ئیختیار بوو کویر بوو بوو، جا

خەدیجە پێی دەلی: ئامۇزا! گوێ لەبرازاکەت بگرە بزانە دەلی جی، و مەرقەش دەلی: ئەی کوپی برام! ئادە پیم بلێ جی دەبینیت؟ پێغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) جی دیبوو بۆی گیرایەو، و مەرقە پێی دەلی: ئەمە هەمان فریشتەیه کە ئەمێندارو پیرۆزە، کە لەهکاتی خۆیا خوای گەورە ناردبووی بۆلای موساو بۆلای عیسا (علیهما السلام)، ئەو جوبرائیلە ئەمێنداری سەروشە، ناسراوە لەناو خاوەن نامەکانا بەنامووسی ئەکبەر، خۆزگەم لەکاتی ئاشکرابوونی پێغەمبەرایەتی تۆدا من جەهیل دەبووم. خۆزگەم ئەو سەردەمە من دەمام، بریا نەدەمردم، تا ئەو رۆژە کە گەلەکەت لەمەککە دەتکەنە دەرەو، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەفەر موێ: بۆچی خزمانی من شتی وادەکەن و لەمەککەم دەکەنە دەرەو؟ دەلی: بەلی، چونکە هەر پیاویک داوایەکی وەکوو ئەم داوا رەوایەتی تۆی هیجابی، مسۆگەر گیچەلیان پێ کردووە دوژمنایەتی یان تی بەستوو، ئەگەر من فریای ئەو رۆژە پیرۆزمت دەکەوتم کە بانگەوازەکەت ئاشکرا دەکە، یارمەتیەکی زۆر باشم دەدا، ئیتەر و مەرقە ئەوەندە نەبرد کە مردو بەرەحمەتی خودا بوو، ئیتەر لەدوا ئەمجارە تاماوەی سی سال سەروش وەستاو کپ بوو، لەو ماوەیدا جوبرائیل نەهاتەو بۆ خزمەت پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ). (تاج/ ۴/ ل ۲۹۱ = تاج/ ۳/ ژ ۳۱۴۷/ ج ۴) لەم جۆرە شوێنانەدا (ل) نیشانەی تەرجمە کوردییەکی (تاجول ئوصول) ه.

رافەو شیکردنەو:

عائیشە کچی ئەبوبەکری صدیقە، خیزانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ)، بەپێی ئایەتی (وَأَزَاجَهُ أَمْهَاتُهُمْ) بەهەموو یەکی لەهاوسەرەکانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەگوتری: ئومومولوئەمینین، واتە: دایکی موسولمانان، عائیشە (ڕەزای خوای لێ بێ) یەکیکە لەزانا گەورەکانی ئیسلام، شەریعەتزانێکی چاک بوو، فەرموودە پێغەمبەری زۆر گیراوتەو، خوێنەوار بوو، دووھەزارو

دووسه دو ده حەدیثی ڕیوایەت کردووە، (٢٢٨) حەدیثی لەبوو خاریدا ھەییە، (٢٣٢) حەدیثی لەصەحیحی موسلیم دا ھەییە لەم حەدیثانە سەدو حەفتا و چوار یان مۆتەفەفە قوعە لەیھین، واتە: ھەم بوخاری و ھەم موسلیم گیراویاننەتەووە، تەمەنی شەست و پینج سال بوو، منائی نەبوو، دەوری نوێسالی لەھاوڕیتی پینجەمبەردا بوو، لەمانگی رەمەزانی سالی پەنجاو پینجی کۆچی دا لە مەدینە زایە دەبی، ئەبوو ھورەیرە نوێژی لەسەر دەکا، لەسەر فەرمانی خوێ بەشەو لەباش نوێژی و مەتر لەگۆرستانی بەقیع بەخاک دەسپێردری، رمزای خۆی لی بی و پەر گۆرەکە لەنوور بی. عیرانی زمانی جوولەکەییە، خەلوەکیسانی سوئی یان لەم حەدیثە و مرگراوە. (ت/٤ ل/١٥٢) = تاج بەرگی چوارەم لاپەرە ١٥٢/ھەروەھا = تاج/٣ ژ/٣١٤٧ ج/٤.

٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ فَتْرَةِ الْوَحْيِ فَقَالَ: فِي حَدِيثِهِ: قَبِينَا أَنَا أُمِّشِي إِذْ سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ بَصْرِي، فَإِذَا الْمَلِكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَرَعَبْتُ مِنْهُ فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ وَتِبَابُكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ). فحمى الوحى وتتابع). (الحديث ٤ أطرافه في: ٣٢٣٨، ٤٩٢٢، ٤٩٢٣، ٤٩٢٤، ٤٩٢٥، ٤٩٢٦، ٤٩٥٤، ٦٢١٤).^(٤)

جابرى كورى عەبدوللای ئەنصارى (رمزى خوێ لى بى) باسى ئەو ماوەیەى دەگیرایەووە کە سەروش پەران بوو، سەروش نەدەهات بو پینجەمبەر (دروودی خویدی لەسەر بى) گووتى: پینجەمبەر (دروودی خویدی لەسەر بى) فەرمووی: ئەوا بەرپۆم دەرپۆم، لەپەر دەنگیکەم بەر گوێ کەوت لەئاسمانەووە دەهات، کەسەرم ھەلپری پوانیم وا ئەو

(٤) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بدء الوحي إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، رقم: ١٦١ = ٤٠٤ شيحا.

فریشتەى كەلەنەشكەوتى حیراء ھات بۆلەم، لەسەر كورسییەك لەبەینى ئاسمان و زەوى دا دانىشتوو، جوبرائیل بوو بەحەواو دانىشتبوو بانگى كردم و فەرمووی: ئەى موحەممەد! ئیتر منیش لەو تۆقىم و گەرامەو بۆ مائەو و گۆتم: دامپۆشن، دامپۆشن! ئەوانیش دایان پۆشىم ھەتا ترسەكەم رەویيەو، ئەوجا خۆى گەورە ئەم ئایەتانەى ناردە خوارەو فەرمووی: (یا ایھا المدثر، قم فأنذر، وثیابك فطهر، والرجز فأهجر) (۵۱/۷۴) واتە: ئەى رەبەرئ كەخۆت بەنوینی ناوماڵ پێچاوتەو، ھەلسە تێكۆشە، كەى كاتى نووستن و پالگەوتنە، راپەرە ئەو خەلكە بى ئاگایە بیدار كەرەو، لەسزای خوا بیانترسینە، تەنیا خۆداى خۆت بەگەورە بگرە، ھەر ئەو بەخودای خۆت بزانە، وەجەل و بەرگى خۆت پاك و تەمیز رابگرە، وە وەك ھەمیشەو تاسەر واز لەبت و بتكارى بێنە، یا دەست لەگوناھ ھەلگرە. ئیتر لەو بەدوا سرووش بەگەرمى دەھات و پەیتا پەیتا بەرودوا دەھاتە خوارئ.

راقە و شیکردنەو:

جابر خۆى و عەبدوڵلای باوكى ھاورپى پێغەمبەر بوون، ئەمیش وەك عائیشە یەكێكە لەو شەش ھاورپىيەى كەفەرموودى زۆرتريان گێراوئەو، ھەزارو پێنج سەدو چل فەرموودەى گێراوئەو، دووسەدو دەیان ھى بوخارى و موسلىمن، پەنجاو ھەشتیان پەسندى ھەردوولایە، بیستو شەشیان ھى بوخارى یە، سەدو بیستو شەشیان بەتەنھا ھى موسلىمە، كاتى مرد كوێر بوو بوو، تەمەنى نەوودو چوار سال بوو، دوا ھاورپى پێغەمبەر بوو كەلەمەدینە مردوو، ئەم فەرموودمە پى ى دەگوترئ موعەللەق، واتە: بەتەعلیق ریوایەت كراو، تەعلیق ئەوئەو یە سەرەتای رشتەى فەرموودەكە كرتینرابئ، تەعلیقى صەحیحى بوخارى ھەمووى موسنەدە، واتە: بەرشتەى ساخو بەئیسنادى صەحیح ریوایەت كراو، یا لەلایەن بوخارى خۆیەو یا

له لایهن فهرمووده زانیکی تری متمانه پیگراوهوه، بوخاری پشتهی ئهم فهرموودهیهی لهئهدهبو لهتهفسیردا لهم زاتانهوه دمیگپیتیهوه تادهگاتهوه سهر پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی): لهیه حیاوه، له لهیثهوه، لهعوقه یلهوه، لهئیبنو شه هابهوه، لهئه بوسه لهمهوه، له جابیرهوه، له پیغه مبههرهوه: (تاج/ ۴/ ل/ ۲۹۴ ز/ ۹۸ ز/ ۲۱۴۸، ۲۱۴۷ تاج/ ۳/ چاپی/ ۴) + (ت/ ۵/ ل/ ۱۸۱).

۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ} قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعَالِجُ مِنَ الرِّتِيلِ شِدَّةً وَكَانَ مِمَّا يَحْرُكُ شَفْتَيْهِ فَقَالَ: ابْنُ عَبَّاسٍ فَإِنَّا أَحَرَّكُهُمَا لَكُمْ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَرِّكُهُمَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} قَالَ: جَمَعَهُ لَهُ فِي صَدْرِكَ وَتَقْرَأُهُ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ. قَالَ: فَاسْتَمِعْ لَهُ وَأَلْصِقْ. (ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا أَنْ تَقْرَأَهُ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ ذَلِكَ إِذَا أَتَاهُ جِبْرِيلُ اسْتَمَعَ فَإِذَا انْطَلَقَ جِبْرِيلَ قَرَأَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا قَرَأَهُ. (الحديث ۵ - أطرافه في: ۴۹۲۷، ۴۹۲۸، ۴۹۲۹، ۵۰۴۴، ۷۵۲۴) (۵)

ئیبنوعه بباس (دروودی خودی لسمهر بی) دمیغه مووو: له پییش دا کاتی جو برائیل - دروودی خودای له سهر بی - سرووشی ده هیئا بو پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی) گه لی جار پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی) په له په لی ده کردو خوش خوش لیوو زمانی بو دهبزواندو ئهم حاله زور په ریشانی ده کرد، له بهر نه وه ئهم حاله ی پیوه دیار بوو، ئیبنوعه بباس به سه عیدی کوری جوبه یری فهرموو: وه کوو چوون پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی) لیوی بو ئه جولان منیش ئاوا لیو بو تو ده جولینم ههتا لهو حاله ته ی پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی) به باشی حال ی بی، جا خودای بالاده ستو خاومن شکو ئهم نایه تانه ی نارد خواره وه بو: {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} (۷۵/ ۱۶-۱۷) له کاتی و مرگرتنی

قورئان دا، کاتئ جوبرائیل بهسروش دهیپینئ بؤت، پهله پهلی لی مهکهو دومت نهیه بهیهگاو مهترسی نهومت نهبی کهبؤت رهوان ناکرئ، چوونکه ئیمه بهپی بهئینیک کهداومانه پیئت لهئایهتی (سنقرئک فلا تنسی) دا، بهپی ئهم بهئینه لهسهرمانه کهکؤی بکهینهوهو لهفهوتان پرزگاری بکهینو زور جوانیش بهتؤی رهوان بکهین، ئیبنوعههباس (پرمزی خوبان لی بی) فهرمووی: (واته: ئیمه لهسهرمانه بهئینهو دمیدمین بهتؤ کهئهم قورئانه بهجوانی بهتؤ رهوان بکهینو لهسهر زمانت ئاسانی بکهینو بهدل باش باش تی ی بگهیت، ههتا تۆیش گهلی خۆت فیئری خویندنو مانای قورئان بکهی! ئیبنوعههباس (پرمزی خوبان لی بی) فهرمووی: ئیت لهوه دوا کهجوبرائیل سرووشی بؤی دههینا، کهدهیخویندهوه بؤی نهو مات دمبوو، گوئی دهگرتو قسهی نهدهکرد، کاتئ دمپۆیشت ههزرمهت (پروودی خودی لهسهر بی) قورئانهکهی بهرهوانی و بهشیئنهیی دهخویند، وهک خوا بهئینو مژدهی نهوهی پی دابوو (تاج/۷ ل/۲۲۹ ز/۵۸ = تاج/۴ ز/۱۹۵) = (تاج بهرگی/۷ ل/۲۲۹ زنجیره/۵۸ فهرموودهی/۱).

رافه و شیکردنهوه:

ئیبنوعههباس ناوی عهبدوئلای کورپی عههباسه، ههق ئامۆزای پیغهمبهره، باسی فهضل و گهورهیی لهبهرگی پیئجهمی تاج دا له لاپهه (۱۲۱) دا ههیه. ئهم زاته پایه بهرزه ناسراوه بهحیبری ئوممهتو تهرجومانی قورئان، چونکه بهراستی دهریای زانستو رافهکاری قورئانه، یهکیکه لهو شەش هاوړی یانه کهفهرموودهی زۆریان گیراوهتهوه، ئهم ههدهیتهی مۆرسهلی سهحابی یه، حوکمی مهرفووعی ههیه، چوونکه لهکاتی هاتنی ئهم سوورمهتا ئیبنوعههباس هیشتا لهدایک نهبووه، کهواته بهدیار رووداوهکهوه نهبووه، شتی وایش لهخووه ناگوترئ، کهوابی دهبی ئیبنوعههباس ئهم باسهی یا له پیغهمبهر خۆی بیستبئ، یا لهیهکی لهو هاوړی یانهی کهئایان لهم حاله

بووه، مورسه لی صه حابی بؤیه حوکه و برپاری مهرفووعی ههیه چوونکه هاورپیانانی پیغه مبهه (دروودی خودی لسهه بهی) هه موویان راست و راستال و بهداد بوون، چوونکه هاورپیتی پیغه مبهه (دروودی خودی لسهه بهی) دل و دهر وونیانی رووناك کردبووه، ئیبنوعه بباس (۱۶۶۰) هه دیتی له پیغه مبهه ره وه (دروودی خودی لسهه بهی) گپراوه ته وه، له بوخاری دا (۲۱۵) فهرمووده ی ههیه، له موسلیم دا (۱۴۲) هه دیتی ههیه، نه وه دوپینجیان په سهندی ههردوولایه، له ته مه نی (۷۱) سالیدا له طائف کۆچی دوایی کردووه، له کۆتایی ته مه نی دا کویر بووه، نه م هه دیشه به لگهیه کی گه ورمیه له سهه نه وه که پیغه مبهه خوی رافه ی قورنانی بو موسولمانان کردووه، هاورپیانیشی هه روا. ماموستا مه لا ره شید بهگی بابان له رافه و مرگپراننی نه م فهرمووده یه دا دهفه رموی: (له م هه دیشه دا ئادابی موعه للیم و موتوعوللیم به یان کراوه = له م فهرمووده یه دا دهستووری نیوان ماموستا و فیرخواز دیاری کراوه!).

۶- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَجُودَ النَّاسِ وَكَانَ أَجُودَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرَيْلُ (عَلَيْهِ السَّلَام) وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ، فَلِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجُودُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ). (الحديث ۶ - أطرافه في: ۱۹۰۲، ۳۲۲۰، ۳۵۵۴، ۴۹۹۷) (۶)

ديسان ئیبنوعه بباس (عزهی خوندان لسهه بهی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لسهه بهی) بو به خشندهیی و پیاوه تی له وینه ی خوی نه بوو، له ره مه زانانیشا جو برائیل (سلاوی خوی ن بهی) دههات بۆلای، دهووری قورنانی بو دهکردوه، جاله م کاته دا له هه موو کاتیکی تر زیاتر خیری دهکردو شتی ده به خشی، جو برائیلیش (سلاوی خوی ن بهی) دهستووری وابوو له مانگی ره مه زانا هه تا مانگ ته واو ده بوو، هه موو شه وی دههات بو

خرمه‌تی دهوری قورثانی به پیغمبهر (درووی خودی لمسر بی) ده‌کرده‌وه، هه‌تا به‌باشی ره‌وانی بکاو له‌بیری نه‌چیته‌وه، له‌ماوه‌ی ته‌شریف هیئانی جویرائیل دا پیغمبهر (درووی خودی لمسر بی) بؤ به‌خشنده‌یی و چاکه‌خواری سه‌ری پیوه‌نه‌بوو، وه بؤنه‌مه نه‌وه‌نه خیرابوو، و نه‌وه‌نده به‌هه‌ر چوارلادا شتی دمه‌خشی ده‌تگوت بای هه‌لکراوه، سۆزه‌ی به‌هه‌مو لایه‌کا ده‌گات! (تاج - ۲ ل - ۹۳ ز - ۳۶).

۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ مِنْ فِيهِ إِلَى فِيهِ قَالَ الطَّلَقْتُ فِي الْمُدَّةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: فَبَيْنَا أَنَا بِالشَّامِ إِذْ جَاءَ بَكْتَابٌ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى هِرْقَلَ يَغْنِي عَظِيمَ الرُّومِ قَالَ: وَكَانَ دِحْيَةُ الْكَلْبِيُّ جَاءَ بِهِ فَدَفَعَهُ إِلَى عَظِيمٍ بُصْرَى فَدَفَعَهُ عَظِيمٌ بُصْرَى إِلَى هِرْقَلٍ، فَقَالَ هِرْقَلُ: هَلْ هَذَا أَحَدٌ مِنْ قَوْمِ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ قَالُوا نَعَمْ، قَالَ: فَدُعِيتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَدَخَلْنَا عَلَى هِرْقَلٍ فَاجْلَسْنَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: أَيُّكُمْ أَقْرَبُ نَسَبًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: فَقُلْتُ أَنَا. فَاجْلَسُونِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَاجْلَسُوا أَصْحَابِي خَلْفِي ثُمَّ دَعَا بِتَرْجُمَانِهِ فَقَالَ لَهُ: قُلْ لَهُمْ إِنِّي سَأَلْتُ هَذَا الرَّجُلَ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ فَإِنْ كَذَبَنِي فَكَذَّبُوهُ. قَالَ فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْلَا مَخَافَةُ أَنْ يُؤَكَّرَ عَلَيَّ الْكَذِبُ لَكَذَبْتُ. ثُمَّ قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: سَلُهُ كَيْفَ حَسَبُهُ فِيكُمْ؟ قَالَ قُلْتُ: هُوَ فِينَا ذُو حَسَبٍ، قَالَ: فَهَلْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَهَلْ كُنْتُمْ تَتَّهِمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: وَمَنْ يَتَّبِعُهُ أَشْرَافُ النَّاسِ أَمْ ضَعَفَاؤُهُمْ؟ قَالَ قُلْتُ: بَلْ ضَعَفَاؤُهُمْ. قَالَ: أَيْرِيدُونَ أَمْ يَقْصُونَ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا بَلْ يَرِيدُونَ. قَالَ: هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ سَخَطَةٌ لَهُ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَهَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: فَكَيْفَ كَانَ قِتَالُكُمْ إِيَّاهُ؟ قَالَ قُلْتُ: تَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سَجَالًا يُصِيبُ مِنَّا وَتُصِيبُ مِنْهُ. قَالَ: فَهَلْ يَغْدِرُ؟ قُلْتُ: لَا. وَنَحْنُ مِنْهُ فِي مُدَّةٍ لَا نَدْرِي مَا هُوَ صَانِعٌ فِيهَا. قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَمَكَّنَنِي مِنْ كَلِمَةٍ أَدْخَلَ فِيهَا شَيْئًا غَيْرَ هَذِهِ. قَالَ: فَهَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا. قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لَهُ إِنِّي سَأَلْتُكَ

عَنْ حَسْبِهِ فَرَعَمَتْ أَنَّهُ فِيكُمْ ذُو حَسَبٍ وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ فِي أَحْسَابِ قَوْمِهَا.
وَسَأَلْتُكَ هَلْ كَانَ فِي آبَائِهِ مَلِكٌ فَرَعَمَتْ أَنْ لَا. فَقُلْتُ لَوْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ قُلْتُ
رَجُلٌ يَطْلُبُ مُلْكَ آبَائِهِ. وَسَأَلْتُكَ عَنْ أَتْبَاعِهِ أَضَعَفَاؤُهُمْ أَمْ أَشْرَافُهُمْ فَقُلْتُ بَلْ
ضَعَفَاؤُهُمْ وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا
قَالَ فَرَعَمَتْ أَنْ لَا. فَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيَدْعَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ يَذْهَبَ
فِيكَذِبٍ عَلَى اللَّهِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَهُ سَخَطُهُ لَهُ
فَرَعَمَتْ أَنْ لَا. وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ إِذَا خَالَطَ بِشَاشَةِ الْقُلُوبِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَزِيدُونَ أَوْ
يَنْقُصُونَ فَرَعَمَتْ أَنَّهُمْ يَزِيدُونَ وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ حَتَّى يَتِمَّ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَاتَلْتُمُوهُ
فَرَعَمَتْ أَنَّكُمْ قَدْ قَاتَلْتُمُوهُ فَتَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سِجَالًا يَسَالُ مِنْكُمْ وَتَسَالُونَ
مِنْهُ. وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ ثُمَّ تَكُونُ لَهُمُ الْعَاقِبَةُ وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَعْدِرُ فَرَعَمَتْ أَنَّهُ لَا
يَعْدِرُ. وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ لَا تَعْدِرُ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ فَرَعَمَتْ أَنْ
لَا. فَقُلْتُ لَوْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ قُلْتُ رَجُلٌ اتَّمَّ بِقَوْلٍ قِيلَ قَبْلَهُ. قَالَ ثُمَّ قَالَ
بِمَ يَأْمُرُكُمْ قُلْتُ يَأْمُرُنَا بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالْعَقَابِ قَالَ إِنْ يَكُنْ مَا تَقُولُ فِيهِ
حَقًّا فَإِنَّهُ نَبِيٌّ وَقَدْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّهُ خَارِجٌ وَلَمْ أَكُنْ أَظُنُّهُ مِنْكُمْ وَلَوْ أَنِّي أَعْلَمُ أَنِّي
أَخْلَصُ إِلَيْهِ لَأَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ وَلَوْ كُنْتُ عِنْدَهُ لَعَسَلْتُ عَنْ قَدَمَيْهِ وَلَيَبْلُغَنَّ مُلْكُهُ مَا تَحْتَ
قَدَمَيَّ. قَالَ: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَرَأَهُ فَإِذَا فِيهِ (بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ سَلَامٌ عَلَى مَنْ
اتَّبَعَ الْهُدَى أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَذْعُوكُ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمَ تَسْلِمًا وَأَسْلِمَ يُؤْتِيكَ اللَّهُ
أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ وَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَيَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ
سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَنْ لَا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْكِتَابِ
ارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ عِنْدَهُ وَكَثُرَ اللَّغْطُ وَأَمَرَ بَنَاهُ فَأَخْرَجْنَا. قَالَ فَقُلْتُ: لِأَصْحَابِي حِينَ
خَرَجْنَا لَقَدْ أَمَرَ أَمْرُ ابْنِ أَبِي كَبْشَةَ إِنَّهُ لَيَخَافُهُ مَلِكُ بَنِي الْأَصْفَرِ قَالَ: فَمَا زِلْتُ مُوقِنًا
بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ سَيَظْهَرُ حَتَّى أَدْخَلَ اللَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ.

وَحَدَّثَنَا هَسَنُ الْحُلَوَانِيُّ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَا حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ وَهْشَوَانُ ابْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ وَزَادَ فِي الْحَدِيثِ وَكَانَ قَيْصَرُ لَمَّا كَشَفَ اللَّهُ عَنْهُ جُنُودَ فَارِسَ مَشَى مَشْنُ حِمَصَ إِلَى إِيْلِيَاءَ شُكْرًا لِمَا أَبْلَاهُ اللَّهُ وَقَالَ فِي الْحَدِيثِ مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَقَالَ إِيْمُ الْيَرِيسِيِّينَ وَقَالَ بَدَاعِيَةَ الْإِسْلَامِ). (الحديث ٧ - أطرافه في : ٥١، ٢٦٨١، ٢٨٠٤، ٢٩٤١، ٢٩٧٨، ٣١٧٤، ٤٥٥٣، ٥٩٨٠، ٦٢٦٠، ٧١٩٦، ٧٥٤١).^(٧)

عہدوللای کوری عہبباس (ہمزای خودیہان لئ ہئ) فہرمووی: ئہبوسوفیان بہزمانی
خوی بوی گیرامہوہ گوتی: لہکاتی ریکہوتن (صولح)ی حودہمیہیہدا
کہلہنیوان منو پیغہمبہردا کرابوو، چووم بو شام لہوکاتہدا کہمن لہشام
بووم، لہکوٹای سالی شہشہمی کوچیدا، دیحیہی کہلبی نامہیہکی ہیئا لہ
پیغہمبہرہوہ (درووی خودی لہسر ہئ) نووسرا بوو بو قہیصہری روم کہ ہہرقلہ، دیحیہ
کاغہزمکہی پیغہمبہر (درووی خودی لہسر ہئ) دہداتہ دہست سہرداری بوصرا، سہرداری
بوصراش دہیداتہ دہستی ہیرقل خوی، ہیرقل لہشکری فارس دابووی
بہسہری داو تہنگی پی ہہلچنی بوو، شامو ہہموو دہوروبہری شام تاجزیرہو
گہلن ولاتی تری لئ داگیر کردبوو، خوی پہنای بردبوو بو قوستہنتہنیہ،
لہویشا ماوہیہکی دوورو دریژ گہماروی دابوو، کہخوا لہشکری فارسی لہکوئل
کردہوہ بو سوپاسی ئہو بہہرہ گہورہیہ لہحیمصہوہ بہپییان چوو بو قودس
(زوہری (ہمزای خوی لئ ہئ) کہیہکیکہ لہگیرمہوہکانی ئہم فہرموودہیہ دہگیریتہوہ
کہلہحیمصہوہ تا قودس مافووریان بو راخستبوو، گول و رہجانہیان لہسہر
دانابوو بہسہریا دمرؤی تابہیتولہقدیس) جاکاتی نامہکہی پیغہمبہری پی
دہگا، دہلئ: ئادہی بگہرین بزائن لیژمدا کہسی ہہیہ کہلہوؤزی ئہم پیاوہ بی
کہنہم کاغہزہی بومن نووسیوہو خوی بہ پیغہمبہر دہزانی؟ دہلئن: بہلئ:

(٧) أخرجه مسلم في المغازی (الجهادوالسیر) باب: کتاب النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) الی
ہرقل: رقم ١٧٧٢ = ٤٥٨٣شیحا.

گوتی: جا من و چهند که سِیکی تری قورپه شیشان بانگ کرد، که دهوری سیی کهس ده بووین، بردینیان تاجو وینه لای هیرقل له قودس، له بهر دهمیا دایان نیشان دین قه یسهر له سهر ته ختی پاشایی دانیشتبوو، تاجی له سهره بوو، که ووره که ووره پۆم و په تریق و قه شه و راهییی زۆری له ده ورا بوو، گوتی: کامتان به خرمایه تی بهم پیاوه که گوايه خۆی به پیغه مبهه دزمانی نزیکتره؟ گوتی: گوتم: من، ئیتر منیان له بهر دم خۆیدا دانیشان و هاوړیکانمیان له پشتمه وه دانیشان، ئینجا زبانزان (ته رجمان) ده کی خۆی بانگ کردو گوتی: پییان بلئ: ئەوا من لهم پیاوه پرسیار ده که مو هه وائی ئەو پیاوه ی ئی دهرسم که ده لئ من پیغه مبهرم جا ئەگەر ئەم لهو بارمیه وه به درؤ وه لامی منی دایه وه ئیوه به درؤی بخه نه وه. ئەبوسوفیان گوتی: به خوا له بهر ئەوه نه بوايه که پیم شهرم بوو درؤم ئی دهر که وئ، ئەگینا ئەو رۆژه درؤم ده کردو قه یسهرم چه واشه ده کرد له باره ی هه وائی پیغه مبهره وه، چونکه ئەو سهر دمه من و حه زمرت هاودا وای یه کتری بووین. ئینجا هیرقل به زبانزانه کی گوت: ئی ی بیرسه: بنه چه و ره سه نی له ناواتانا چۆنه، خانه دانه یان نا؟ گوتم: تابلیت خانه دان و وه جاخزاده یه، گوتی: ئایا له ناو باوو باپیریا پادشایان تیا هه لکه وتوو؟ گوتم: خهیر، گوتی: باشه ئەم پیاوه له پیش ئەوه دا که بلئ من پیغه مبهرم درؤتان ئی دیوه؟ گوتم: نه، گوتی: باشه ئەوانه ی که په پیره ی ده کهن و ده چنه سهر ئایینی ئەو له خانه دانه کانی خه لکن یاله لازمه بوون و بی نه واکانیان؟ گوتم: نه، ههر له هه ژارو لازمه بوونه کانیان په پیره ی ده کهن، گوتی: بهر بهر زۆر دهن پاکه م ده کهن؟ گوتم: خهیر، به لکوو رۆژ به پۆژ زۆر دهن، گوتی: باشه کهس هیه له وانیه که ده چنه سهر ئەو ئایینه له پاشا لیی بیزار بیی و پاشگه ز بییته وه و مرگه پئی و وازی لی بیی؟ گوتم: نه، گوتی: ئەو شهرو شوړو جهنگتان له گه ل دا کردوو؟ گوتم: به لئ: گوتی: شه کردن و جهنگینتان له گه لیا چۆنه؟ گوتم: تانیستا جهنگ له نیوانی ئیمه و ئەوا دووبه ختی بووه: به نۆره به سهره بوو، جاری واهیه ئەو زال ده بی به سهر

نیمه‌داو جاری وایش هه‌یه نیمه زال دهبین به‌سهر نه‌ودا، گوتی: باشه، نه‌ی به‌یمان ده‌شکینی یان نا؟ گوتم: تائیستا نه‌یشکاندوو، به‌لام نیستا که به‌یمانیکمان له‌نیوان دا هه‌یه، پیکه‌وتووین له‌سهر شهر نه‌کردن، بۆ ماوه‌یه‌کی ناوبراو، جانازانین ده‌یباته‌سهر یانا، نه‌بوسوفیان گوتی: به‌خودا ته‌نیا نه‌م وشه‌یه نه‌بی مه‌ودای تری نه‌دام، که‌تی‌چینیکی تی‌چینم و نه‌نگی له پیغه‌مبه‌ر بگرم. گوتی: نه‌ی باشه که‌سی تر له‌پیش نه‌مه‌وه قسه‌ی وای کردوو له‌ناوتانا؟ گوتم: نه‌، نه‌نجا به‌زوبانزانه‌که‌ی خۆیی گوت: بی‌ی بلّی: که‌من لی‌م پرسیت له‌لایه‌نی بنه‌چه‌و ره‌سه‌نی نه‌م پیاوه‌وه، تۆ وه‌لامت دایه‌وه گوتت: که‌هه‌تا بلّی ی خانه‌دان و وه‌جاخزاده‌یه له‌ناومانا، نه‌وه‌یش ناداب و نه‌ریتی هه‌موو پیغه‌مبه‌ری بووه، هه‌موویان وانه، هه‌مووکاتی خوا که‌سیکی خانه‌دان و وه‌جاخزاده‌ی هه‌لبزاردوووه کردوو‌یه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌رو ناردوو‌یه‌تی بۆسهر هۆزه‌که‌ی خۆی، لی‌شم پرسیت که‌نایا باو باپیری نه‌م پیاوه‌ شایان تیا‌بووه یانا، تۆ گوتت نه‌، منیش له‌دلی خۆما گوتم: نه‌گهر له‌باوک و باپیریا پادشا ببوایه دهم گوت پیاویکه‌ داوای مو‌لک و ده‌وله‌تی باوک و باپیری ده‌کاته‌وه، پرسیاریشم لی‌ت کرد نایا په‌یره‌وانی نه‌م پیاوه‌ ره‌شه‌ خه‌لک و کۆمه‌له‌ی مسکینه‌کان، یا نا‌غاو به‌گزامکان، نه‌وه‌ بوو تۆ گوتت لازه‌بوون و مسکینه‌کان په‌یره‌وی ده‌کن، له‌راستی دا هه‌میشه‌ زۆربه‌ی په‌یره‌وانی هه‌موو پیغه‌مبه‌ری نه‌و جوّره‌ که‌سانه‌ن، لی‌شم پرسى نایا له‌پیش نه‌وه‌دا که‌بلّی من پیغه‌مبه‌رم درۆتان لی‌ دی‌بوو، تۆ گوتت نه‌، منیش گوتم: چۆن ده‌بی له‌گه‌ل خه‌لکا درۆنه‌کا، به‌لام له‌پاشا بجّی درۆ له‌گه‌ل خودا بکا، شتی وانابی، من له‌تۆم پرسى نایا که‌سی هه‌یه له‌شوینکه‌وتوانی، که‌بجّیته‌ سهر دینه‌که‌ی و که‌شارمزیی لی‌ په‌یدا کرد وازی لی‌ بی‌نی و به‌دلی نه‌بی؟ تۆ گوتت نه‌، له‌راستی دا هه‌رکاتى دل که‌خۆشى ی باوم‌رو ئیمان بجّیژی و تام و جّیژی لی‌ و مر بگری ئیتر هه‌تا هه‌تایه‌ نه‌و فینکی باوم‌ره‌ له‌و دلّه‌ نارامه‌ دمرناجی و ده‌بن به‌گول و بولبول! من له‌تۆم پرسى نایا په‌یره‌وانی نه‌و له‌زۆرین یاله‌که‌مین؟ تۆ

گوتت تادى زۆرتر دەبن! ھەموو ئايىن و بىر و باومرېكى دروست ئاوايە، ھەر لەزىياد بوونە ھەتا لەئەنجاما سەردەگرى و تەواو دەبى، من لەتۆم پەرسى ئايا شەپو شۆپو جەنگتان لەگەل دا کردووە، تۆ گووتت جەنگو شەپمان لەگەل دا کردووە تائىستا جەنگى نىوانمان دووبەختى بوو، جارى ئەو دەيباتەووە جارى ئىمە دەيبەينەووە، لەپراستى دا ئەمە رەوشتى ھەموو پىڭەمبەرى بوو، لەسەرمتاوە تاقي دەگرىنەووە دووچارى سەراسى و ئىش و ئازاردەبن، بەلام لەئەنجام دا ئەوان سەردەكەون، كەخۆرەلھات بەرمبەرە سوپاى زۆرو سەتمو ناھەقى ئاودەگرىتە ژىرى و گوولۆلەى دەكەوێتە لىژى، من لەتۆم پەرسى ئايا پەيمان دەشكىنى يانا؟ تۆ گوتت: خاوەن پەيمانەو پەيمان ناشكىنى، ئەمەيش شىووە رەفتارى گشت پىڭەمبەرەنە، پىڭەمبەرەن (سلاوى خوايان لى بى) قەت پەيمان ناشكىنن و بەلەين دەبنەسەر، من لەتۆم پەرسى ئايا كەسىكى تر لەپىش ئەم دا ئەم داوايەى ئەوى کردووە لەناوتاناو گووتويەتى من پىڭەمبەرم، تۆگوتت نە، منىش لەدلى خۆما گووتەم ئەگەر كەسىكى تر لەپىش ئەمدا ئەم قەسەيەى بگووتايە دەمگوت: ئەم پياوھش لاسايى ئەو قەسە كۆنەيە دەكاتەووە! ئەبوسوفيان گوتى: ئەنجا ھىرقەل گوتى: فەرمانتان بەجى پى دەكاو دەلى جى بكەن و چى مەكەن؟ گوتەم: پەيمان دەلى: نوێژ بكەن، زەكات بدەن، خەزەم دۆست بن و بۆخەزم باش بن و مافى خەزمايەتى بەجى بێنن، دەست پاك بن، داوینپاك بن، دەم و دلپاك بن، بەندەيى ساغ بەس بۆخوداى گەورە بكەن، ھىچ شتێ نەكەين بەھاوێل بۆ خودا، واز لەو بتو خودا درۆيىنانە بەيىنن كەباوك و باپىرمان لەكۆنا دەيانپەرستن.

ھىرقەل گوتى: ئەمەى تۆ دەيلىيت لەبارەى ئەو پياوھە ئەگەر راست و دروست بى و ئاوابى ئەو پىڭەمبەرە، من دەمزانى كە ئەم پىڭەمبەرە بەزوويى پەيدا دەبى و دى، بەلام نەمەمزانى كە لەئىوئەيە ئەى كۆمەلەى عەرەبا وەمن بەش بەحالى خۆم ئەگەر بزانم قووتار دەبەم و دەگەمەلای ھەز

دەكەم بېچم بۇ خزمەتى، ئەگەر لەلای دەبووم قاچەكانىم دەشۆرد، بەخودا قەلەمپروو دەستەلاتى ئەو دەگاتە ئەم شوین پایانەى منیش، وەخاکی بەیتولەقدیس و ھەموو ولاتی شامو رۆم داگیر دەکا. ئەبوسوفیان گوتى: لەپاشا داواى نامەكەى پێغەمبەرى کردو خویندى یەو، ناومرۆكەكەى ئەمە بوو: بەناوى خودای بەخشندەى میهرەبان، لەموحەممەدەو کەبەندەى خودایە: کەپێغەمبەرى خودایە، بۆلای ھیرقەلى مەزنى رۆم، سلاوو دروود لەپەپەرەوانى رېگەى راستى، سلاو لەراستى خوازان! لەپاش ئەمە من داوات لى دەكەم کەئىسلام ببیت، ئىسلام ببە لەھەردوو جیھان دا سەلامەت دەبیت، ئىسلام ببە خودا لەباتى جارى دووجار پاداشت دەداتى، چوونکە ھەمو خاوەن نامەپەكەى نۆموسولمان دووپاداشى بۆ ھەيە، سەرەراى ئەوھیش کەدەبى بەمامۆستای نیشاندەرى خیر بۆ ھەموو دەست و پەيوەندەكەى خۆت و دەبى بەسەر مەشق بۆيان، ئەگەر سەرپێچیش دەكەى و گەردنكەچى ناکەى بۆ ئىسلام ئەو بزانە کەھەم ئۆبال و گوناھى خۆت و ھەم ئۆبال و گوناھى مسکین و وەرزپەرەكانیش لەئەستۆى تۆیە چوونکە ئەوان ژێردەستى تۆن و چاویان لەدەمى تۆیە. ھەروەھا داوات لى دەكەم بەھۆى ئەم ئایەتەیشەو کەدەفەرموى: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} (۲ - ۶۴) واتە: ئەى ئەھلى كىتاب! ئەى خاوەن نامەكان! ئەى كۆمەلەپێ کەخودا نامەى خۆى بەھۆى پێغەمبەرى لەپێغەمبەرەكانى خۆپەو بۆ ناردوون! وەرن بۆسەر وەرگرتنى تاقە فەرموودەپێ، کەبۆ ئیمەو بۆ ئیوہ یەكسانەو چون یەكە بەبى جیاوازی، کەبریتىيە لەنیازپاکى و ساخى لەگەل خوادا وەئەم مەبەستەیش بەم چەن یاسایە دپتەجى، یەكەم عیبادەت و پەرستەن و خوداپەرستى بۆ كەسى تر نەكەین بۆ خودای گەورە نەبى، دوەم ھاوێل و كۆر و كچ و باوك و دايك و

که سووکاری بۇ برپار نه دهین، سییه م له ناو خۇمانا یه کتری نه کهین به خوداو وهك خودا بیکهین به خاوهن فەرمان و شت حه لال و حه رام بکا بۇمان، به بی وەرگرتنی فەرمان له خوداوه، جانیه گهر نهو خاوهن نامانه پشتیان له م په ندو نامۆزگاری و فهرمایشته راست و دروسته و پووپیچی یان له یه کتایی په رستی کرد، نهوا تۆ نهی پیغه مبه ر! هه م خۆت هه م په پره وه کانت پیان بلین: حه ق دیاره، ناشکرایه و به لگه نه ویسته، که ئیوه قه بوولی ناکه ن نهوا ئاگادار بن و به شایهت بن ئییه فهرمان به رداری خوداین و موسولمانین، نه بوسوفیان گوتی: که هیر قه ل له خویندنه وهی نامه که بۆوه، له دهوری بوو به زله زل و قاووقیز، نیتر دستوور درا ئییه کراینه دمره وه، که چووینه دمره وه به هاوړپیکانی خۆم گوت: به راستی خۆ کاری کورپه که ی نه بوکه بشه گه وره بوو، خۆ نه وه تا شای رۆمیش ئی دهترسی، (نه بوکه بشه باوکی شیر ی پیغه مبه ره، می ردی حه لیمه یه که دایه نی حه زره ت بووه) نیتر هه ر له وکاته وه من دهمزانی که کاروباری پیغه مبه ر (درویدی خودی لیسر بن) سه ر ده که وئ و گومانم له وه دا نه بوو، تا نهو رۆژه ی خودا کردم ی به موسولمان و چوومه سه ر ئایینی ئیسلام.

(لیره دا قسه ی نه بوسوفیان ته واو. زوهری دمفه رموی: ئیبنو ناطوور فهرمان په وای قودس و هاوړپئی ی هیره قل بوو، ئوسقوف و سه رۆکی ئایینی نه صارای شام بوو، له سه رده می عه بدوله لیک ی کور ی مه رپوان له شام بینیم نه م داستانیه ی بۆ گیړامه وه، گوتی: له وکاته دا که هیره قل هات بۆ قودس، به یانییه ک که له خه وه ئسا رهنگ و پرووی تیك چوو بوو، دمر وون په ستی ی پیوه دیار بوو، هه ندئ به تریق و پیاو ما قولانی ده ولته تی پیان گوت: شیومت له بهر چاومان گۆرپاوه، له سه ر بارودۆخی پی شووت نه ماوی. ئیبنو ناطوور ده یگوت: هیره قل کۆله نانی (کاهن) بوو، نه ستیره شوناس بوو، سه یری نه ستیره ی ده کرد، جا که لیان پر سی پیی گوتن: ئیمشه و ته ماشای نه ستیره م کرد، پادشای نهو گه له م چا و پی کهوت که خویان سوننه ت ده که ن، زال بوو

بوو، ئەرئى لەم مىللەتەنە کاميان خۇيان سوننەت دەكەن؟ گوتيان: ھەر مىللەتى جوولەكە خۇيان سوننەت دەكەن، بەوہ خۇت سەخلەت مەكە، بنووسە بۇ شارانى قەلەمرەوى خۇت ھەرچى جوولەكەيان تىايە بيانكوژن!

لەم دەمەدا كەئەوان لەپراوئىژدا بوون، پياوئىكيان ھيئا بۆلای ھىرەقل، پادشاى غەسسان ناردبووى، دەنگو باسى پيغەمبەرى باس دەگرد، كەپەيدا بووو داواى پيغەمبەرىي دەكا، كەھىرەقل ھەوائى كارەكەى لى پرسى وەللامى وەرگرت، گوتى: بچن ئەم پياوہ ببەن برۋانن كەسوننەت كراوہ يانا؟ كەتەماشايان كرد ھاتنەوہ گوتيان: بەئى سوننەت كراوہ، ھىرەقل لىي پرسى: ەمرەب خۇيان سوننەت دەكەن يانا؟ پياوہكە گوتى: بەئى خۇيان سوننەت دەكەن، ھىرەقل گوتى: ئەوہى من ديم لەوكاتەدا كەتەماشاي ئەستيرەم كرد، كەسەرەكەوتوو بوو، پادشاى ئەم مىللەتى ەەرەبەيە پەيدا بووو. ئەوسا ھىرەقل كاغەزى نووسى بۇ برادەريكى خۇى لە (رومىيە) ئەويش لەزانستا ھاوتاي ھىرەقل بوو، ئەوجا خۇى رۆيى بۇ حيمس لەوئى مايەوہ ھەتا وەللامى نامەكەى لەبرادەركەيەوہ بۇ ھاتەوہ، راي ئەويش لەبارەى سەرھەلدانى پيغەمبەرەوہ رىكى راي ھىرەقل بووو، لەبارەى ئەوہيشەوہ كەپيغەمبەرى خوايشە، ئەمجا ھىرەقل گەورە پياوہكانى ولاتى رۆم بانگ دەكاو لەكۆشكىكى خۇيا لەحيمس كۆيان دەكاتەوہو فەرمان دەكا دەرگاكانيان خپ داخست، خۇى چووہ جى يەكى بەرزو پىي گوتن: ئەى كۆمەلەى رۆم! ئەگەر دەتانەوئ سەربەرزو سەرفراز بن ھەتا ھەتايە، وەموئك و دەولەتستان بەردەوام بىو بۇ بمىنى وەرن زووگەن موسولمان ببىن، كەھىرەقل وای وت ئەوان ھەموو وەك كەرەكئوى شەلەزان و بەرەو دەرگاكان ھەلئان تيزان كەبچن ھىرەقل بكوژن، كەچوون دەرگاكان گشت داخرا بوون، ھىرەقل كەچاوى كەوت بەھەلەسەلەمىنەوہكەيان و ئاومەيد بوو لەئىسلام بوونيان گوتى: بيانھيئنەوہ بۆلای خۆم، كەگەرانەوہ پيى گوتن: ئەوہ من كەئەو قسەيەم بەئىوہ گوت

تاقیم کردنهوه، ویستم بزانم تاج رادهیی ئایینی خۆتان بهتوندیی گرتووه،
باش بوو هه‌ئو‌یسته‌که‌تانم به‌دل بوو، ئیتر ئه‌وانیش کورپ‌نووشی به‌گه‌وره
زانینیان بۆ بردو گله‌ی یان لێ ی نه‌ما، ئه‌مه‌ دواباسی هیرقه‌ل بوو له‌باره‌ی
پێغه‌مبه‌ره‌وه له‌م باسه‌دا. (ت ۶ - ل ۶۷) = تاجول ئوصول به‌رگی شه‌شه‌م
به‌کوردی لاپه‌ره‌ ۶۷ = تاج/ ۴/ ز/ ۴/ ژ/ ۳۷۱۰ ج/ ۴/ هه‌روا له‌شو‌ینه‌کانی تردا.

رائه‌و شیکردنه‌وه:

ئه‌بوسوفیان ناوی سه‌خری کورپی هه‌ربه‌، له‌مه‌سه‌له‌مه‌ی فه‌تحه‌، چاویکی
له‌رۆژی طائیف له‌ده‌ست داو ئه‌و چاوه‌که‌ی تری له‌غه‌زای په‌رمووک دا قه‌له‌بووچ
بووه، له‌مه‌دینه‌ نیشته‌جی بوو، له‌ته‌مه‌نی هه‌شتاو هه‌شت سالی دا له‌مه‌دینه
زایه‌ بوو، خه‌زووری پێغه‌مبه‌ر بوو (ت ۵-ل ۱۴۵ تاج/ ۳/ ز/ ۳۴/ ل ۶۶۷ ج/ ۴).

۲- نامه‌ی بروا (کتاب الایمان)

۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُنِيَ
الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،
وإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ وَصَوْمِ رَمَضَانَ). (الحديث ۸ - طرفه‌ فی: ۴۵۱۴)^(۸)

عه‌بدو‌ئلا‌ی کورپی عومه‌ر (عززی خودبه‌ان له‌ بن) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (ئبروودی خودی له‌سه‌ر بن)
فه‌رمووی: (ئیسلامه‌تی له‌سه‌ر ئه‌م پینج بنیاته‌ دامه‌زراوه: په‌که‌م شه‌ها‌ده‌ی؛
لااله‌ الا الله و محمد رسول الله: شایه‌تی ده‌ده‌م، به‌زمان ده‌ئیم و به‌دل باوم‌ر ده‌که‌م
که‌هه‌ر په‌زدانی پاک خودایه‌و هیج خودای تر نییه‌و موحه‌مه‌دیش
پێغه‌مبه‌ری ره‌وانه‌ گراوی خوایه‌، له‌لایه‌نی خواوه‌ ره‌وانه‌ گراوه‌ بۆسه‌ر مرو‌ف‌و
جنۆکه‌، دوهم: راگرتنی نو‌یژو به‌جی هینانیه‌تی به‌پێی مه‌رجه‌کانی به‌رێک و
پێکی، سییه‌م: زه‌کاتدان، چواره‌م: هه‌جکردن، پینجه‌م: رۆزوو گرتنی ره‌مه‌زان).

(۸) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان اركان الاسلام ودعائمة العظام، رقم: ۱۶ = ۱۱۳ شيعا.

راقه و شیکردنه وه:

ئیبنو عومه ناوی عهبدوڤلای کورپی عومهری کورپی خه ططابه، به مندالی موسولمان بووه، یه کیکه لهو شهش هاوړپیانیه پښه مبر که فهرموودهی زوریان گیراومه وه، یه کیکه شه لهو چوار کهسه ناویان عهبدوڤلایه و ناسراون به عهبادیلای ئه ربه عه، واته: چوار عهبدوڤلایکه، که دووه میان ئیبنو عه بباسه، سییه میان عهبدوڤلای کورپی عه مره، چواره میان عهبدوڤلای کورپی زوبهیره، دووه زارو شهش سهو سیه فهرموودهی گیراومه وه، له بوخاریدا (۲۵۱) فهرموودهی هیه، له موسلیم دا (۲۰۱) فهرموودهی هیه، سه دوحه فتایان په سندی هه ردوولایانه، له ناو هاوړپ یاندا بیجگه له ئه بوهورمیره که سی تر به قه د ئه و فهرموودهی نه گیراومه وه، گوته ی به هیتر ئه ویه که سالی حه فتاوسی ی کوچی له فه خ له نزیک مه که که کوچی دواپی کردووه: (تاج - ۱ ل - ۱۷ = ژماره ۱: ۱/ ز) + (تاج/ ۵ ل/ ۱۳۰ = تاج/ ۳ ز/ ۲۷ ج/ ۴).

باسی کاروباره کانی باوهر

۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَثَنُونَ شُعْبَةً وَالْخِيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ). (الحديث ۹) ^(۹)

ئه بو هورمیره (د زمی خوی لای بی) له پښه مبره وه (د رووی خوی لای بی) ده فهرمووی: (ئیمان و باوهر شهست و ئه و منده لقه، شهرمو حه یا لقیکه له باوهر).

راقه و شیکردنه وه:

ئه بو هورمیره دم سپی کومه ئه ی هه زاره کانی صوفه بوو، له سالی گرتنی خه یبه ردا موسولمان بوو، له خزمهت پښه مبردا ئاماده ی ئه م غه زایه بوو،

(۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان وأفضلها وأدناها رقم: ۲۵-۱۵۲ شياح.

بۆخۆی دمه فرموی: (بههه تیوی په رومرده بووم، که کۆچم کرد بو مه دینه هه ژار بووم، رهنجه بهرو خزمه تکاری بوسره ی کچی غه زوان بووم، خوا کردم ی به میردی) له ناو هاوړیکانی پیغه مبه ردا که س به قه د نه و فرمووده ی نه گیراوه ته وه، پینج هه زارو سی سهدو حه فتا و چوار فرمووده ی گیراوه ته وه، له بوخاری شه ریف دا (۴۸) فرمووده ی هه یه، له موسلیم دا (۵۱۵) فرمووده ی هه یه، سی سهدو بیست و پینجیان په سندی هه ردوولایه، خه لکی یه مهنه، له خیللی نه زده، که ده چیته وه سه ر هۆزی ده وس، موچه پرهری کور ی، یه کی بووه له و که سانه ی که فرمووده یان لیوه گیراوه ته وه، له ته مهنی حه فتا و هه شت سالی دا، له سالی په نجا و هه شتی کۆچی دا له مه دینه کۆچی دوا یی کردوه، له گورستانی به قیع به خاک سپیردراوه. ته ماشای باسی مه زناهی نه بوهورمیره له (ت/ ۵ ل/ ۲۱۷ = تاج/ ۳ ز/ ۶۲ ل/ ۷۳۴ ژ/ ۳۵۲۱-۳۵۲۶) بکه.

۱۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ). (الحدیث ۱۰ - طرفه فی: ۶۴۸۴).^(۱۰)

عهبدو لّای کور ی عه مر (رعی خوا بان لی بی) فرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بی) فرمووی: (مو سولمانی ته وا و نه و موسولمانه یه که موسولمانانی تر له زیانی زمان و له زیانی دهستی پرگار بن، موهاجیری ساخ و کۆچکاریش نه و که سه یه که گوریزو ره و بکا له وشته ی که خودا قه دهغه ی کردوه).

راهه و شیکردنه وه:

عهبدو لّای کور ی عه مری کور ی عاص یه کی که له هاوړی ناوداره کانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بی) دوا زده سال له باوکی منالتر بووه، زانیه کی پایه بهرز

بووه، زۆر زانا بووه، زۆر به‌دین بووه، چه‌وت سه‌د فهرمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخاری دا (۲۵) فهرمووده‌ی هه‌یه، له‌موسلیم دا (۳۷) فهرمووده‌ی هه‌یه، چه‌فده‌یان په‌سندی هه‌ردوولایه، له‌مانگی قوربانی سائی شه‌ست و پینجی کۆچی دا، له‌مه‌ککه، یا له‌طائف، یا له‌میسر، له‌ته‌مه‌نی چه‌فتاو دوو سائی دا کۆچی دواپی کردوه: (تاج/ل ۱/ ۲۲ ز ۲/ ف ۶ = ز ۲/ ژ ۸/ ج ۴) + (تاج/ل ۵/ ۱۴۰ ز ۳۱/ = تاج/ل ۳/ ۳۱ ز ۳۱/ ژ ۳۴۱۶-۳۴۱۹/ ج ۴).

کام موسولمانه زۆر باشه

۱۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ). (الحدیث رقم: ۱۱ فی فتح الباری بشرح صحیح البخاری).^(۱۱)

ئهو موسا (رمزی خوی له‌یه) فهرمووی: عه‌رزى چه‌زه‌تیان کرد: ئه‌ی پینجه‌مبه‌ری خودا! کام موسولمانه زۆر باشه؟ فهرمووی: (ئهو که‌سه‌ی که‌موسولمانان له زمان و ده‌ستی سه‌لامه‌ت بن).

رافه‌ و شیکردنه‌وه:

ئهو موسای ئه‌شه‌ری ناوی عه‌بدووللای کورپی قه‌یسه، له‌هاورپی مه‌زنه‌کانی پینجه‌مبه‌ره، سئ سه‌دو شه‌ست فهرمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخاریدا (۵۴) فهرمووده‌ی هه‌یه، له‌موسلیم (۶۵) فهرمووده‌ی هه‌یه، په‌نجایان په‌سندی هه‌ردوو لایانه، په‌کێکه له‌هاورپی زاناکانی پینجه‌مبه‌ر (ه‌روونی خودی له‌سه‌ر به‌ن) له‌ته‌مه‌نی (۶۳) سائی دا، له‌مه‌ککه، یا له‌کووفه‌ مردووه.

(۱۱) اخرجه مسلم في الايمان، باب بيان تفاضل الاسلام واي اموره افضل، رقم: ۴۲ = ۱۵۹، ۱۶۲.

خۆراك بە خشین بە شیكە لە ئیسلام

١٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنهما) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ). (الحديث ١٢ - طرفاه في: ٢٨، ٦٢٣٦) (١٢)

عبداللہ کوری عہمر (ہمزہ خوانان لڑ بڑا) فہرمووی: پیاوئ لہ پیغہمبہری پرسى:
جى شتئ لہئاینی ئیسلا م دا زور چاکہ؟ فہرمووی: (نانبدہہو سلاویش
لہہموو کہسئ بکہ، ج بیناسی و ج نہیناسی). (تاج/ل ۲۲ ف/۷ ز/۸ چ/۴ ز/۲).

بەشىكە لە ئيمان چى بۆخۇي پىخۇشىي

بۇ ۈرەي مۇسۇلمانىشى پىيى خۇشپىي

١٣- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. (الحديث ١٣ - الرقم ١٣ في فتح الباري شرح صحيح البخاري). (١٣)

ئەنەس (پەزى خۇي لىيا) **لەپپەمبەرھوۋە** (دروودى خودى لەشەر بى) **دەفەر مووى:** (كەستان بەتەواۋى ئيمان و باومر ناھىنى ھەتا ھەرچى بوخۇي پېي خوشە بو براى موسولمانىشى پېي خوش نەبى) (تاج/ل ۲۰/ف ۲/ز ۲).

رافه و شیکردنه وه:

به پي دھقئ ئايھتي قورئاني پيروؤ، موسولمانان له ناو خويانا خوشك و
براي ئاييني يهكترين، يهزداني پاك دھفرموي: (اِنَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) واته:
موسولمان براي موسولمانه، له شهريعت دا، به پي ي باوي ناو كوهمه،

(۱۲) أخرجه مسلم في الايمان، باب تفاضل الاسلام وای اموره افضل رقم: ۳۹=۱۵۹.

(١٣) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الدليل على ان من خصال الايمان ان يحب لأخيه، رقم: ٤٥ - ١٦٨.

زووربهی رووی قسه له بپاوانه، به لām له راستی دا هه موو گشت و گۆو برپاری
 وه کوو یهك نیرو می دهگریتهوه، مه گهر نیشانهیی هه بی دهقه که تایبته بکا
 به لایه کیانهوه، کهواته: مه بهست نهوهیه مروقی موسولمان، ژن بی یان بپاو،
 چی بۆخوی پیتی خویش بی نهوهشی بۆ براو خوشکی موسولمانی پی خویش
 بی، کهواته: وشه ی برا له فهرمووده که دا بۆ تهغلیبه، نهك بۆ چه سپاندنی
 جیاوازی له نیوان نیرو می دا. نه نهسی کوپی مالیک (همزی خوی لێ بی) نوکهری
 پیغه مبهه بووه، ده سال خزمهتی چه زهمتی کردوه، به هه تیوی گه وره بووه،
 له ناو یاران دا کهس به قهه نهو مندالی نه بووه، دهو له مه ند بووه، ته مه نی
 درێژ بووهو پیغه مبهه ری خوا له سه ره داخوای دایکی نه نهس نه مزایه ی بۆ
 کردووه: خودایه! پیت و فه ره بخه ره مال و منالی و ته مه نی درێژ کهو له گوناھی
 خویش به) نه نهس (همزی خوی لێ بی) ده فهرموی: (سه د منال - دوو که مه م - به خاک
 سپاردووه، که هه موویان له پشتهی خۆم بوون!) ره زیکی هه بوو هه موو سالی
 دوو جار به ری ده گرت، ره یحانیکی تیا بوو بۆنی میسکی لیوه ده هات، ده لێن:
 زیاتر له سه د سال ژیاوه، دوا هاوړی بووه که له (٩٣) ی کوچی دا، له سه ره ده می
 چه حاج دا له به صره مردووه (٢٢٨٦) فهرمووده ی له پیغه مبهه ره وه گیراوه ته وه
 (٢٥١) فهرمووده ی له بوخاری دا هه یه (٢٥٩) فهرمووده ی له موسلیم دا هه یه
 (١٦٨) یان په سندی هه ردوولایانن: (تاج/ ٥/ ل/ ١٨٤).

باسی خو شه ویستی پیغه مبهه (دروودی خودای له سه ره بی) له باوه ره
 ١٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 قَالَ: (فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ
 وَوَلَدِهِ). (الحديث ١٤) (١٤)

ثوبو هورمیره (پڑھی خودی لے بن) فہرمووی: پیغہمبہری خوا (درویدی خودی لے سر بن)
فہرمووی: (بہو کہسہی کہوا گیانی من وا لہدہستی نہوا کہستان بہتہواوی
نیمان ناہینی و بہنیمانداری تہواو حسیب ناکری ہہتا منی خوشتر نہوی لہ
لہباوک و لہدایک و لہمنالی خوئی و لہ گشت خہلکی تریش سہرجہم). (تاج/۱
ل/۲۰ ز/۲).

راقہ و شیکردنہوہ:

وشہی دہست لہم فہرموودمیہدا لہموتہشہبہاتہ، ئیمہیش وہک
موفہوویچہکان دہرکی مہبہست لی ہہوالہی زانستی خودا دہکین و وہک
نہو ہہوالکہرانہ دہلین: (وما یعلم تأویلہ الا اللہ) وہک (الراسخون فی العلم)
یش دہلین: (آمنا بہ کل من عند ربنا) نزای باشیش بؤ مونہوویلہکان دہکین،
کہبؤ خزمہتی نایینی خودا نہرکی زوریان کیشاودہ بہتہنویلی جوان
چارہسہری زور لہ کیشہکانیان کردوہ، خوا پاداشی باشی ہہموو لایئ
لہراژمکہرانی نیسلام بداتہوہ. خوشہوویستی راست و دروستی پیغہمبہر (درویدی
خودی لے سر بن) بہوہ دہبی کہموسولمان پہرہوی شہریعہتہکھی بکا، دہنا قسہ
فہقیرہ ہہمووکہس پی ی دہویری.

۱۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا
يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ).
تہرجمہکھی لہفہرموودہی چواردہدا رویش. (الحديث رقم: ۱۵) (۱۵)

باسی چیژی شیرینی باوہر

۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ خَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا

(۱۵) أخرجه مسلم في الايمان باب: وجوب محبة رسول الله (صلى الله عليه وسلم) اكثر من
الأهل والولد، رقم: ۴۴ = ۱۶۷ شيحا.

وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ). (الحديث ١٦ أطرافه في: ٢١، ٦٠٤١، ٦٩٤١) ^(١٦)

لهئه نه سه وه له پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سمر بی) دمفه رموی: (هه رکه سی نه م سی شته ی تیدابی تامی شیرینی باومر ده چیژی یه که م: خوداو پیغه مبه ری خودای له هه موو شتیکی تر له لا خو شه ویستر بی، دوهم: هه رکه سه ی خو ش ده وی ساخ له بهر رمزای خوای گه وره خو شی بو ی، سی یه م: چو نیش پی نا خو شه فری بدریته ناو ناگرمو مئاوایش پی نا خو ش بی که جاریکی تر بجیته وه سمر کوفرو بی بروایی، دوا نه وه که خوا رزگاری کرد لی ی) (تاج/ عربی جلد ٥ ص ٧٨ = القسم العربی) + (تاج ١/ ل ٢١ ز ٢ = ژماره ٥).

باسی نیشانه ی باومر حویی نه نصاره

١٧- عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ). (الحديث ١٧ - طرفه في: ٣٧٨٤) ^(١٧)

ديسان له وه وه له پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سمر بی) دمفه رموی: (نیشانه ی باومر ی بته و خو شه ویستی نه نصاره کانی پیغه مبه ره (دروودی خودای له سمر بی) که به کوردی پیان ده گو تر ی: یارمه تیدمرانی پیغه مبه ر، دروودو سلاوی خوای گه وره له خو ی و رمزای خوای گه وره له یارانی بی، نیشانه ی دوو پرووی و ناپاکیش له گه ل کۆمه لی ئیسلاما رق لی بوون و کینه کی شانه له نه نصار). (تاج - ١ ل - ٢١ ز - ٢).

رافه و شیکردنه وه:

نیشانه ی باومر و علامه تی ئیمان زۆرن یه کی له وانه خو شه ویستی نه نصاره، نه نصار موسو لمانه کانی مه دینه که یارمه تی ئایینی خوایان

(١٦) أخرجه مسلم في الايمان، باب: وجوب محبة رسول الله (صلى الله عليه وسلم) أكثر من الأهل والولد والوالد، رقم: ٤٣ = ١٦٤.

(١٧) أخرجه مسلم في الايمان، باب الدليل على ان حب الانصار وعلى (رضي الله عنه) من الايمان، رقم: ٧٤ = ٢٢٢ شيجا.

به سهر و به مال داود، نيفاق و دوو پرويش له نايينا نه وه يه: كه سئ به دهم موسولمان بئ و له دله وه ناموسولمان و بئ بروابئ، يا به دهم و دل موسولمان بئ به لام رمفتارى و هك به ناو موسولمان وابئ!

١٨- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَحَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: (بَايَعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا تَسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِهَتَّانِ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبَايَعْنَاهُ عَلَى ذَلِكَ). (الحديث ١٨ أطرافه في:

٣٨٩٢، ٣٨٩٣، ٣٩٩٩، ٤٨٩٤، ٦٧٨٤، ٦٨٠١، ٦٨٧٣، ٧٠٥٥، ٧١٩٩

٧٢١٣، ٧٤٦٨). (١٨)

عوبادهى كورى صاميت (همزى خودى لى بن) فهرمووى: (دهستهيئ له يارانئ پيغه مبه ر (دروودى خودئ لى سهر بن) له ده دورى بوون، فهرمووى پييان: په يمانم له گهل دا بكه ن له سهر نه وه: كه هاوبه ش (شهريك) بو خوا دانه نيئ و دزى و حيزى نه كه ن و دس پاك و داوينپاك بن و مندالئ خوتان له بهر نه بوونئ نه كوژن و له خوتانه وه له خوت و خوړپاي بوختيان هه لئه به ستن، وه له كردنى چا كه و پياومتئ سهر پيچئ نه كه ن و لاريتان نه بئ له كارئ خير) جا هه ركه سيكتان ئه م په يمانه ئى هه تا سهر برده سهر نه وه پاداشئ باشئ ده كه ويته سهر خوا، ومنه وه يشئ تووشئ شتئ بوو له مانه و، له م جيهانه دا توئه ئى نه وه ئى سهندرا نه وه ده بئ به كه فارمت بوئ و نه و توئه يه بريئتئ ي تاوانه كه ئى ده كه وئ، ومنه وه يشئ تووشئ شتئ بوو له مانه به لام له جيهان داخودا بوئ پووشئ، نه وه كارئ ده كه ويته ده ست خوا، جا خودا نه گهر حه ز بكا نه و ئى ي دموورئ، نه گينا توئه ئى نه وه ئى له وجيهان دا ئى ده ستينئ)

عوباده فہرمووی: (جا ئیمہیش لہسہر ئہوہ پھیمانمان پئی دا). (تاج/ ۳ ل/ ۳۶۵ ز/ ۱۰۱ ف/ ۱ تاج/ ۱ ز/ ۸ ژ/ ۵۵).

راٹھ و شیکردنہوہ:

ههتا بزائری کھپیاوانی رشتہگانی فہرموودمکانی صہحیحی بوخاری چ کھلہ پیاوی بوون، سہرگوئی لہمیژوویان دہنووسین، عوبادہ: ئہنصاری یہ، خہزرہجی یہ، ئامادہی پھیمانی عہقہبہی یہکھم و دووہم بووہ، ہہروا ئامادہی بہدرو ئوحدو پھیمانی خوشنوودی (بہیعہتو رضوان) و ہہموو شہرگاگانی تری پښغہمبہر بووہ، لہگہل پښغہمبہر خۆیدا (درووی خوبی لہسہر بی) لہپښغہمبہرہوہ (۱۸۱) فہرموودمی گیراوتہوہ، شہشیان پھسندی ہہردوولایہ، دوانیان لہبوخاری دا ہہیہ بہلام لہموسلیم دا نییہ، دوانیشیان لہموسلیم دا ہہیہ، بہلام لہبوخاریدا نییہ، یہکھم کھس بووہ کھبووہ بہقازی فہلہستین، پیاویکی کھلہگہتی قہویلہی قوژی بہہرمہمہند بووہ، سالی (۲۴) ک مردوہ، گورہکھ لہبہیتولہقدیسہ جیگہکھ لہزانراوہ، پھیومندی ئہم فہرموودہیہ بہسہر دیری ئہم باسہوہ، کھنیمان و باومرہ زور کھمہ، ئہومیش بہہوی ئہو تیہہلکیشانہومیہ کھ دانہری تہجریدی صہریح کردوویہتی لہنیاوان سہرباسہ سہرہکی و لاوہکی یہگانی صہحیحی بوخاریدا، ئہم ناسازی یہ لہزور شوین لہم کتیبہ پیروژمہدا دووبارہ دہبیٹہوہ، بہلام چارمہری بہوہ دہکری کھبگہرپیٹہوہ بؤسہر ئہصلہکھ، لہکؤندا موتالاکھری ئہم جوڑہ کتیبانہ ناگاہکی چاکی لہم لایہنانہ ہہبوو، بہلام نیستا وانہماوہ، خوینہر بہگشتی تہواو ساگارو ساویلکھ بوون، مہگہر بہدانسقہ خوینہری پسپور ہہبی!

باسی: بہشیکہ لہ نایینداری ئہگہر لہدہست نازاوہ رابکھ

۱۹ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرُ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ

وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ يَفِرُّ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ). (الحديث ١٩ - أطرافه في: ٣٣٠٠، ٣٦٠٠، ٦٤٩٥، ٧٠٨٨). (١٩)

ئەبو سەعیدی خودری (عزەزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەری خوا (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (هاکا ئەو رۆژە هات کە مەردوم دەکەوێتە چەرخێکی خراپی واوە پیاوی موسوڵمان لەبەر ئاژاوەی زۆرو لەتاو ئاشووب و فەرتەنە بەنایینی خۆیەو گوریزو پەو دەکا و هەڵدێ و شوێن ئازەل و گەلەرانێ خۆی دەکەوێ و بەلوتکەیی شاخەکان و بەلەومرگاگەنەو گریان دەدا، ئەو رانە لەم رۆژە رەشەدا باشتەری مائی ئەو موسوڵمانە گۆشەگیرەیی، چونکە دەبێ بەهۆی پاراستنی نایینی و مایەیی گوزمرانی، دوور لە ئاژاوەکان). (ریاض ٢/ل ٥٤٤ - کوردی) + (چاپی ٢/ل ١٥٠ ز ٦٩).

راڤە و شیکردنەوێ:

ئەبو سەعیدی خودری ئەنصاری یە، لەپۆژی غەزای ئو خوددا لەبەر مندائی ڕێگەیی نەدرا کە بەشداری لەم غەزایەدا بکا، بەلام لەوودا لەخزمەت پێغەمبەردا نامادەیی دوازدە غەزایوو، باوکی لە غەزای ئو خوددا شەهید بوو، هەزارو سەدو حەفتا فەرموودەیی هەیی، لەبوخاری دا شەست و دووی هەیی، لەموسلیم دا نەوودو هەشتی هەیی، چل و شەشیان پەسندی هەردوولایان، بەبێ ی ئەم فەرموودمێ گۆشەگیری لەکاتی ئاژاوەدا سوننەتە، گۆشەگیری لەهەموو کاتێک دا شتی چاکە، بەتایبەتی لەم زەمانەدا، بەمەرجی نەبێ بەهۆی زیان بۆخۆی یا بۆ موسوڵمانان، وەك ئەو بەبێ بەهۆی تەرکی جومعه و جەماعەت، یا بێی بەهۆی نەکردنی کاسبی. (ت ٥/ص ١٨٥ مبحث: السلامة في العزلة) + (ب - ١٠ - ٣ - ل ١١ - ف - ٢١ - تاج ٥/ز ٣/ز ٥١٣٩، ١٤٠ ٤/ج).

باسی: پیغہ مبہر لہ ہہ موو کہ سی زیاتر لہ خوا دہ ترسی

۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمَرَهُمْ أَمْرَهُمْ مِنَ الْأَعْمَالِ بِمَا يُطِيقُونَ قَالُوا إِنَّا لَسْنَا كَهَيْئَتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ فَيَغْضِبُ حَتَّى يُعْرِفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: إِنَّ أَثْقَاكُمْ وَأَعْلَمَكُمْ بِاللَّهِ أَنَا). (الحديث ۲۰ في فتح الباری شرح صحیح البخاری) (۲۰)

عائشہ (مزی خوی لی بی) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خوندی لسم بی) دہستووری وابوو کاتی فہرمانی بہ یارانی دہ کرد بو کردنی کاری، داوای شتیکی وای لی نہ دہ کردن کہ لہ تافہ تیاندانہ بی. گوتیان: نہی پیغہ مبہری خوا! ناخر نیمہ وہک تونین، تو لہ کوئی و نیمہ لہ کوئی، تو خودای کہ وورہ لہ گوناہی بہرو دوات خویش بووہ، کہ واتہ: نیمہ پیویستیمان بہ کردنی کاری باش لہ تو پترہ! پیغہ مبہریش (درویدی خوندی لسم بی) بہرادیہ کی وا لہم قسہ یہیان توورہ دہبوو لہرووی دیار بوو، دہیشی فہر موو: (من لہ ہہ موو تان زیاتر لہ خودا دہترسم، وہلہ ہہ مووشتان زیاتر دہیناسم، کہ واتہ: کاری زور بو من باشترہ!). : (تاج/۱ ل/۶۲ ز/۱۰ = ۸۰/ج/۴).

باسی باوہر بہ ہیرو بی ہیرو ہہیہ

۲۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْرِجُوا (مِنَ النَّارِ) مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خُرْدٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَيُخْرِجُونَ مِنْهَا قَدْ اسْوَدُّوا فَيُلْقَوْنَ فِي نَهْرِ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي جَانِبِ السَّيْلِ أَلَمْ تَرَ أَنَّهَا تَخْرُجُ

صَفَرَاءَ مُلْتَوِيَةً). (الحديث ۲۲ في فتح الباري - أطرافه في: ۴۵۸۱، ۴۹۱۹، ۶۵۶۰، ۶۵۷۴، ۷۴۳۸، ۷۴۳۹) (۲۱)

لهئه بوسه عیدی خود ریه وه له پیغه مبه ره وه (دروندی خودی لسه ره بی) دمفه رموی:
(به هه شتی یه کان ده چنه به هه شتو دۆزه خیه کانیش ده چنه ناو دۆزه خ،
له پاشا خوای گه وه به فريشته کان دمفه رموی: هه رکه سی به قهه سهنگی دهنکه
خهرته له یی ئیمان و باومر له ناو دلی دا بووبی له دۆزه خ دمریکهن، جاکاتی
دۆزه خیه کان له دۆزه خ دینه دمره وه بوون به سووته مه پۆو رمش رمش بوون،
ئه وسا هه ئیان دهنه نه ناو رووباری ژيانه وه، جا وهك تۆمه ی قهراخ سیلاو
خیرا سهوز دهنه وه نه ژینه وه، دیاره دیوتانه که کاتی تۆمه دهنه قی و چه که ره
دهکا چهنده گه شو زمره باوو ناسک و نازدارو به ره به ره به دهم سروه ی باوه
شنه شن دهکا و که رویشکه دهکا، نه وانیش که له رووباره که دینه دمره وه ناو
ناسک و نازدارو به که یفن!). : (تاج/ ۵ ل/ ۴۰۰ ز/ ۲۳۱) + (ب/ ۱۰ ز/ ۱۳۲ ل/ ۴۲۶
ف/ ۲ = تاج/ ۵ ز/ ۱۳۲ ل/ ۵۷۰۵ ز/ ۷۲۱ ل/ ۴/ج).

رافه و شیکردنه وه:

نهم فهرمووده یه به لگه ی ئه وه یه که باومر به هیزو بی هیزی هه یه،
وه نه وه ی لسه ره موسولمانه تی بمری زوو یادرهنگ ده چینه به هه شت، هه روهك
نامازه بۆ ئه وه دهکا که مه عنه ویات وهك باومر کردار سهنگ و کیشیان هه یه،
له م سه رده مه دا ته رازوو و پیومر چه شنی زۆرو سهیری هه یه، مه رج نییه
که ههر شتی ته ندار بکیشری، شتی بی ته نیش (وهك کاره با، موقناتیسی، پله ی
سه رماو گه رما، راده ی شی، خاسیه ت و تایبه تهنه ندی شت، ئه مانه هه موو
که رچی مادده و جه وه ره نین و عه رده و رووکه شن، به لام له گه ل ئه وه ش دا

ھەریەکی لەمانە) پێۆمەری خۆی ھەبە، ئیتر تەعبیر لەو حەقیقەتە بەھەر
وشەیی بێ دەبی، ناوی دەنی ی تەرازوو، یان مەتر، ئەو لەجەوھەری
بابەتەکە ھیچ ناگۆڕی!

نابینی لەرەدی دەنگ، تیری و کالی رەنگ، خۆشی و ناخۆشی و چۆنیتی و
چەندیتی ی تام و بۆ، ئەمانە ھەموو شەپۆل و مەوجەیی خۆیان ھەبە، ئیستا
بەپێۆمەری تایبەتی، ئەو شەپۆل و لەرانە لەیەک جیا دەکێنەو، لەسەر
شەریت و نەوار تۆمار دەکێن و ھەرکاتی ویستیان ئەو دەنگ و رەنگ وەک
خۆیان دووبارە دەکەنەو.

حەز دەکەم ئەم راستییە تۆمار بکەم: ئیمە کەموسوڵمان نین باوەرمان
واپە کەئیسلاام تاقە ئایینی راست و دروستی خواپە، وئەوھە پێۆیست بێ بۆ
پیاو کردن و گەشە پێکردن و بەردەوام بوونی ئەم ئایینە خۆدای گەورە
فەراھەمی ھێناو، جا لەسەر ئەم بنیاتە خۆدای گەورە لەژێر چاودێری
خۆیدا، لەپیش پیاو کردنی ئیسلاام دا، ئەم زمانی عەرەبییە کەقورئان و
حەدیثی پێ تۆمار کراو، پەرورە کردو، ئەوھەتا بەرێک و پێکی تەعبیری
لەمەبەستەکانی خۆدا پێ دراوئەو، ئەمەش بەباوہری مەبەستە
لەئیرھاص، ئیرھاصیش: کاریکی ئاناسایی یە لەپیش ھاتنی لەدایکبوونی
پێغەمبەرێک دا روو دەدا، ھەتا ببێ بەنیشانەیی دروستی ی پەيامەکەیی، یەکی
لەو بنەمایانە کەبوون بەھۆی سەرەکی پاراستنی ئایینی پیرۆزی ئیسلاام
بنەمای تەوفیق و پشتگیری خۆدایی یە، راستە کەپێۆیستە لەسەر موسوڵمان
لەھەول و کۆشش و کار و کردووە سارد نەبنەو و ئەوھە ھۆی سەربەرزیی
دیین و دنیاپە ھەولێ بۆ بدن، بەلام تەوفیقی خواپە سەر و ھەموو ئەمانەپە،
دەنا کارساتی گەورەیی و بەسەر میللەتی ئیسلاام دا ھاتوو ئەگەر پشتگیری
خواپە نەبواپە ئیستا ناوی ئیسلاام سەراپۆو.

۲۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ النَّاسَ يُعْرَضُونَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ قُمْصٌ مِنْهَا مَا يَبْلُغُ الثَّدْيِ وَمِنْهَا مَا دُونَ ذَلِكَ وَغَرَضَ عَلَيَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعَلَيْهِ قَمِيصٌ يَجْرُهُ قَالُوا فَمَا أَوَّلْتَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الدِّينُ). (الحديث ۲۳ - أطرافه في: ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹). (۲۲)

دیسان نہ بوسہ عید (برقی غوی لے ہی) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لسمہ ہی) فہرمووی: (نووستبوم لہ خہودا نہو خہ لکھم پی نشان دران، ہہموو سہرو کراسیان لہ بہردا بوو، ہہیان بوو کراسہ کھی دہگہ ییشہ سہر مہمکی و ہہیان بوو لہوہ زیاتر یاکہ متر بوو، بہلام کہ سہرہی عومہری کوپ خہ ططاب ہاتو نہو بہ بہرہدہ مہما رمت بوو تہ ماشام کرد کراسیکی ناودامانی لہ بہردا بوو لہ بہرہ پی دہ خشا، عہر زیان کرد: نہی پیغہ مبہری خوا! نہوہت بہچی خہوہر زین کردو بہچی لیکت دایہوہ؟ فہرمووی: بہنایین). (تاج-ل/۲۰/ز ۴/ف ۱/ژ ۳۲۴۵/ج ۴).

شہرمو و ہیا بہ شیکہ لہ نیمان و باوہر بہ خوا

۲۳- عَنْ ابْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُوَ يَعْظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ). (الحديث ۲۴ - أطرافه في: ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹). (۲۳)

ٹیبنوعومہر (برقی خودیان لے ہی) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لسمہ ہی) لہ لای پیاو ییکہوہ رابورد، نہ نصاری بوو، خہریک بوو ناموزگاری برادر یکی خوی

(۲۲) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: من فضائل عمر (رضي الله عنه)، رقم: ۲۳۹۰ = ۶۱۳۹.

(۲۳) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان عدد شعب الايمان وفضلها وادناها، رقم: ۱۵۳=۳۶.

دهکرد، لهسەر ئهوه كه زۆر شهرمنه. پێغه مبه‌ر (بروودی خودای لهسەر به‌) پێی فه‌رموو: (وازی لێ بێنه چوونكه شهرمو شكۆ به‌شیکه له‌باومرو ئیمان) (ریاض/٢ ل/٥٩٢).

ئه‌وه‌ی شایه‌تمان به‌یئێ و نوێژ بكاو زه‌كاته‌ بده‌ سهرو سامانی پارێزراون

٢٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ). (الحديث ٢٥) (٢٤)

دیسان له‌وه‌وه‌ پێغه مبه‌ر (بروودی خودای لهسەر به‌) دمفه‌رموی: (فه‌رمانم پێ کراوه‌ كه‌شهر بكم له‌گه‌ل ئه‌م خه‌لكه‌دا هه‌تا شایه‌تمان دینو به‌زمان ده‌لین: أَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؛ شایه‌تی ده‌ده‌م كه‌هه‌ر خودا خودایه‌و به‌س، مه‌حه‌مه‌دیش پێغه مبه‌ری خوایه‌و له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه‌ ره‌وانه‌ کراوه‌ بۆسه‌ر ئه‌و خه‌لكه‌، وه‌تا پێنج فه‌رزه‌ی نوێژ به‌جوانی ده‌كه‌ن و، زه‌كاتی فه‌رز ده‌ده‌ن، كاتی ئه‌وه‌یان كرد ئیتر سه‌رو مال و نامووسیان له‌من هه‌رام ده‌بێ، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر حه‌قی شه‌رعی، جا له‌دوا ئه‌وه‌ لیپرسینه‌وه‌یان له‌باره‌ی نیازێ دئیانه‌وه‌ له‌و دونیا له‌سه‌ر خوایه‌). : (ریاض/١ ل/٣٧٢ ز/٤٩ + تاج/٢ ل/١٢ ف/٤ ز/٢) + (چاپی/٢ ب/٢ ل/٣٠٤ ف/١ ل/٣٩٠).

رافه‌ و شیکردنه‌وه‌:

له‌م فه‌رمووده‌یه‌وه‌ ئه‌م شتانه‌ وه‌رده‌گیرین: گوئنی شایه‌تمان به‌زمان مه‌رجی یه‌كه‌می قه‌بوولی ئیسلامه‌، وه‌حوكم ناكړی به‌ كافرێ و بێ پروایی

(٢٤) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الأمر بقتال الناس حتى يقول: لا إله الا الله، رقم:

کەسێ بەهۆی کاری زۆر خراپەووە مادەم ئەهلی شایەتەمان بێ، بەم جوۆرە کەسە لەزاراوەی شەرعدا دەگوترێ: ئەهلی قیبلە، بڕیاری شەرع بەپێی رووکارەو لێپرسینەووە لەنیازی ناو دڵ لەسەر خواپە، بڕیاری شەریعەت لەسەر موسوڵمان جێ بەجێ دەکری ئەگەر سەرپێچی لەفەرمانەکانی شەرع بکا، وەک ئەوە بەناحەق کەسێ بکوژی دەکوژرێتەووە.

باسی: هەندێ دەفەرموون ئیمان کردەووەیە

٢٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سُئِلَ أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: حَجٌّ مَبْرُورٌ). (الحدیث ٢٦ - طرفه فی: ١٥١٩) (٢٥)

ئەبوھورەیرە (مەزنی خوەی لێ بێ) فەرمووی: لە پێخەمبەر (دروودی خوەی لەسەر بێ) پرسیار کرا: کام کارە زۆر پەسەندە؟ فەرمووی: باوەڕ بەخودا و بەپێخەمبەری خودا، گوترا: ئەو لەدوا ئەو چی کاری زۆر خێرە؟ فەرمووی: (غەزا و تیکۆشان لەپێگەی خودادا، گوترا: ئەنجا چی تر؟ فەرمووی: حەجیکی دروست!) (ریاض/٣/ل/٩٤٢).

راشه و شیکردنەووە:

لەهەندێ فەرموودەدا لەپاش باوەڕ بەشترین کردەووە نوێژە، یاشتییکی ترە، وەک وەلامیکی گشتی بۆئەم جوۆرە باسو بابەتەنە کەبەدیمەن بۆنی ناتەبایی یان لێ دێ، دەئێین:

یەکەم: بەپێی حال و بەپێی کەس وەلام دەگوێرێ، بەوێنە: کاتێ جیهان بەناسایش بێ حەج لەغەزا باشترە، بەلام کاتێ دوژمن شالۆی هینابی غەزا لەحەج باشترە،

دووم: به زوری نهم رستهو تهعبیرانه هاندانه لهسهر کردنی نهو کاره باشانه،
مه بهست بریاردانی پلهی باشتیرینی نیوانیان نییه،
سییه: وشهیی لهزارا کرتاوه، بهلام لهدلّهوه مه بهسته، وهک وشهیی (مین)
لیردها موراده، نهوکاته پرسیارهکه ئاواى ئی دئ: (سئل أي العمل = من =
أفضل الأعمال: کام کاره لهزور کاره په سندهکانه؟).

چواره: نیسمی ته فضیل لهم جوړه شوینانهدا بو ته فضیل نییه، وهک لهم
نایه تانهدا بو ته فضیل نییه: (وهو اهرن علیه) ههروا: (وربکم اعلم بکم)
که (اهرن) بهواتا (هین) بیو (اعلم) بهواتا (عالم) بی، نهم جوړه ته نویله لهم
شوینانهدا زور په سنده، زاناکان دهفرموون: (نهگهر دوو دهق به دیمه ن
پیکه وه نه دهگونجان دمبی لایه کیان به پیی زانستی ته نویل به نویل بکری،
نهوکاته ههردوو دهقه که په سندنو کار به ههردوو لایان دهکری، بهلام
نهگهر به ته نویلش پیکه وه نه دهگونجان نهوا به هیزه کیان په سهند
دهکریو بی هیزه کیان که نار دهکری، ته نانهت ههندی زانا دهفرموون:
ته نویل دووریش بی له پرته کردنه وهی دهق باشته. تاویل له (آل الشيء الى
كذا) یه واته نهو شته گهراپه وه بو نه وهو نهوه، لهزارا وهی زانستی
فهرمووده دا مه بهست له ته نویل نه مه یه: گفته (لفظ) ئ به پیی دانانی
بنچینه یی (وهضی نهصلی) خوئی واتایی دهگه یه نی، بهلام له بهر به لگه یه
لهو واتایه وه نهقل دهکری بو واتایه کی تر، نهگهر نهو به لگه یه نه بوایه
نهو واتایه ی که بهروالته گفته که دهیگه یه نی که نار نه دهکرا.

کاتی نیسلام لهسهر واتای راسته قینه نه بی

٢٦ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(أَعْطَى رَهْطًا وَسَعْدٌ جَالِسٌ فَتَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا هُوَ أَعْجَبُهُمْ

إِلَيَّ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتُ قَلِيلًا ثُمَّ غَلْبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي فَقُلْتُ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتُ قَلِيلًا ثُمَّ غَلْبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي وَعَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ يَا سَعْدُ إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ خَشْيَةً أَنْ يَكُفَّهُ اللَّهُ فِي النَّارِ. (الحديث ٢٧ - طرفه في: ١٤٧٨) (٢٦)

سهعدی کوری نه بو وه قاص (رمزی خودی سن بن) فهرمووی: من خوّم دانیشتبووم لهوکاته دا پیغه مبهەر (دروودی خودی لسمهر بن) بهشی دهسته یه کی دا، به لام بهشی پیاو یکی نه دا، به لای منه وه نهو پیاوه باشتَرینیان بوو، له بهر نه وه گوتم: قوربان! نهی پیغه مبهری خودا! نه وه بوچی فیسار مکه ست بوارد، خو به خودا من به بر واداری دماز نم، فهرمووی: به لگوو بلئی به موسولمانی دماز نم و له حالی وادا شایه تی باومر، که شتی که واله ناو دل دا بوئهم جو ره که سهی مه ده) جا منیش که می بی دمنگ بووم، هه تا نه وهی دمازانی له باره ی موسولمانه تی نهو پیاوه وه زو ری بو هی نام له بهر نه وه پرسیار مکه م دووباره کرده وه، پیغه مبه ریش ههر فه رمایشته که ی پیشووی دووباره کرده وه، له بهر نه وه که می کی تریش بی دمنگ بوومه وه، هه تا له بهر هه مان هو ی پیشو و پرسیار مکه م بو جاری سی یه م دووباره کرده وه، پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسمهر بن) دی سانه وه ههر فه رمایشته که ی پیشووی دووباره کرده وه، له دوایی دا فه رمووی: (نه ی سه عدا گه لی جار من بهش دده م به هه ندی که س، هه یشه لهوم خو شتر ده وئ و به شیشی ناده م، دمازانی نه وه بو؟ چونکه هه ندی که س نو موسولمانن، یا چاو چنوکن، دمه هو ی به بهش پیدان بیان لاوینم و بیانکه م به دو سستی نیسلام، نه بادا بجیته وه ناو بی بر وایی و خودا له ناو ناگری دوزه خ دا سه رمنگری بکا، به لام هه یه خو ی موسولمانی ساغه، پیویستی به لاواندنه وه نیه).

رافه و شیکردنه وه:

سه‌د له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌ش‌شه‌ره‌یه، واته: له‌و ده‌که‌سه‌یه که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر به‌ر) مژده‌ی به‌ه‌ه‌شتی پیداون، له‌موسو‌ل‌مانه‌ هه‌ره‌پ‌یشینه‌کانه، له‌ته‌مه‌نی جواره‌ سالی دا نی‌سلام بوو، ناماده‌ی غه‌زای به‌در بووه، هه‌روا هی غه‌زاکانی تری پاش به‌در بووه، نزای گیرابوو، یه‌که‌م که‌س بوو که‌یه‌که‌م تیری له‌پ‌یگه‌ی خودا دا هاو‌یشت، له‌کۆچه‌ره‌ هه‌ره‌ پ‌یشینه‌کان بوو، دووسه‌دو حه‌فتا فه‌رمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخاری دا بیستی هه‌یه، له‌موسلیم دا بیست و سی هه‌یه، یازده‌یان په‌سه‌ندی هه‌ردوولایه، له‌سه‌رده‌می نی‌مامی عومه‌ردا له‌سه‌ر ده‌ستی سه‌هدا مه‌دائین فه‌تج کرا، کووفه‌ی دروست کرد، عومه‌ر کردی به‌فه‌رمانداری ولاتی عی‌راق، له‌په‌نجاو حه‌وتی کۆچی دا مردوو، له‌به‌قیع به‌خاک سپ‌یردراوه، دواترین که‌سه له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌ش‌شه‌ره که مردوو: (تاج/ل ۵/ ۸۶ = تاج/ل ۳/ ۶۰۹/ ل ۱۲/ ژ ۳۳۲۶ هه‌تا ۳۳۳۱ ج/ ۴) له‌م شوینه‌دا له‌تاجول ئوصول دا مناقبی سه‌هد نووسراوه.

کفر تا کفر فه‌رقی هه‌یه

۲۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَرَيْتَ النَّارَ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِهَا النِّسَاءُ يَكْفُرْنَ قِيلَ أَيْكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِخْدَاهُنَّ الدَّهْرَ ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطُ). (الحديث ۲۹ - أطرافه في: ۴۳۲، ۷۴۸، ۱۰۵۲، ۳۲۰۲، ۵۱۹۷). (۲۷)

ئیب‌نوعه‌بباس (هم‌زای خودمان له‌ به‌ر) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر به‌ر) فه‌رمووی: (سه‌رنجی ناو دۆزه‌خم دا پ‌وانیم زوربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌ژنانی جیهان بوون،

چونکه سپله‌یی ده‌کهن) گوتیان: ئایا سپله‌یی له‌گه‌ل خودا دا ده‌کهن؟
 فهرمووی: (سپله‌یی له‌گه‌ل می‌رد ده‌کهن و چاکه‌یان له‌به‌رچاو نییه، ئه‌گه‌ر
 به‌دریژیی سأل چاکه له‌گه‌ل یه‌کیکیان بکه‌ی، دوا‌یی شتیکی که‌می لی بینیت
 که‌به‌دلی نه‌بی ده‌لی: هه‌رگیز چاکه‌م له‌تۆ نه‌بینیوه‌!).

که‌س به‌کردنی ئاوانه‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی کافرنابی جگه له‌شیرک و کوفر

٢٨- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَابَيْتُ رَجُلًا فَعَيَّرْتُهُ بِأَمِّهِ فَقَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا ذَرٍّ أَعَيَّرْتَهُ بِأَمِّهِ إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ إِخْوَانُكُمْ خَرُّوا لَكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ). (الحدیث ٣٠ - طرفه فی: ٢٥٤٥، ٧٠٨٣، ٢٨)

ئه‌بوذرپی غیفاری (م‌زی خوی لی بی) فهرمووی: (له‌گه‌ل پیاویک دا جنیومان
 به‌یه‌کتر دا، له‌سه‌ر قسه‌یه توانجم له‌دایکی دا پیم گوت: کوری ژنه
 قوله‌په‌شه‌که، ئه‌ویش چوو له‌لای هه‌زرت سکا‌لی له‌ده‌ست کردم، جا که‌چووم
 بو خزمه‌ت هه‌زرت (دروودی خودی له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (ئه‌ی ئه‌بوذر! چۆن تانه
 له‌دایکی ده‌ده‌ی؟ تۆ چۆن پیاویکی؟ هیشتا په‌گی ره‌فتاری سه‌رده‌می نه‌زانیت
 تیدا ماوه، ئه‌م به‌نده‌و نۆکه‌رانه‌تان برای ئایینی ئیوه‌ن، خودا کردوونی
 به‌ژێرده‌سته‌ی ئیوه، خزمه‌تتان ده‌کهن، که‌واته له‌خواردن و جلو به‌رگا
 له‌خۆتانیان جیا مه‌که‌نه‌وه، کارو فهرمانی گرانی وایان مه‌ده‌ن به‌سه‌ردا
 که‌له‌کیشیان دا نه‌بی، ئه‌گه‌ر دنیا بوو داوای شتیکی ئاواتان لی‌کردن یارمه‌تیا
 بده‌ن).

راقه و شیکردنه وه:

مامؤستا مهلا رهشید بهگ - پرگۆزه که ی له نوور بی - دمه فرموی: نهو
پیاوه ی له گهل نه بوذهر جنیویان بهیهك داوه بیلالی حه بهشی بووه،
له عومده تولقاریندا دمه فرموی: (چاکه گردن له گهل ولاخ و نازده لیش دا
سووننه ته، نابئ ناههقی له وانیش بکری!): (تاج/ل ٤٤/ز ٢١/ف ٤ = تاج/٢
ل/٤٥٥/ز ٢٠٢٩).

نه بو زمپی غیفاری یه کیکه له ناودارانی هاوړپیان، له خوی ده گیرنه وه
که فرمویه تی: من چواره مین کهس بووم که ئیسلام بووم، له بهر زوهدی و بی
هه وایی له حه دیتدا دهیشوبه یئن به حه زرمی عیسا (درووی خودی له سر بی) له دوا
جهنگی خه ندهق له مه دینه له گهل حه زرم تدا مایه وه هه تا حه زرم و مفا تی
کرد. به پی ی رپبازو بوچوونی نه بو زمپ: (ناپه وایه بو مروف پتر له پید او یستی
خوی سامان پاشه که وت بکا) بویه پی ده لئین: (أبر الاشتر اکیه فی الاسلام)
له ئیسلام دا مال به هره یه که له به هره کانی خودا، مالی رحمت هه تا زو ربی
دهستمایه ی دین و دنیا یه، به لام له گهل نه مه ییش دا ده ولته تی ئیسلام مافی
هه یه سیسته می مالداریی چاودیری بکا، له کاتی پیویست دا جله وی چلئسی
سه رمایه داری بگری. نه بو زمپ دووسه دو هه شتاویهك فره مووده ی هه یه،
له بوخاری دا چواره فره مووده ی هه یه، له موسلیم دا بیست و نو فره مووده ی
هه یه، دوا زده یان په سندی هه ردوولایه، له رمبه زه له سالی (٣٢) ك نه مری
ههقی به جی هیئا، ئیبنوومه سعود نو یژی له سه ر تهرمه که ی کرد. (ت/٥
ل/٢٠٤ = تاج/٣ ل/٧٢٢/ز ٣٥٠٩-٣٥٠٧).

باسی: صولج له نیوان موسولماناندا

٢٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا لَقِيَ الْمُسْلِمَانِ سَيْفِيهِمَا فَأَلْقَا تِلْهُمَا وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ فَقُلْتُ يَا

رَسُولَ اللَّهِ فِي هَذَا الْقَاتِلِ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ).
(الحديث ۳۱ - طرفاه في: ۶۸۷۵، ۷۰۸۳) (۲۹)

ئەبو بەکرە (رەزى خوى لى بى) فەرمووی: بەگوئى خۆم لەزاری پیرۆزى پێغه مبهرم
بيست دەیفەرموو: (هەركاتى دوو موسوئمان دەستەو شمشیر بەرامبەر بەیەك
راوەستان، یەكێكیان یەكێكیانى كوشت، بكوژو كوژراو هەردوکیان لەئاگرى
دۆزەخدان) منیش گوتە: ئەى پێغه مبهرى خودا! باشە وابكوژ لەبەر
خوینپێژییەكەى شایانى دۆزەخە، ئەى كوژراو بۆچى؟ فەرمووی: (چوونكە
ئەویش بەخواستى دل سوور بوو لەسەر كوشتنى هاوڕێكەى).

رافە و شیکردنەوه:

ئەبو بەکرە لەهاوڕێ هەردە مەزنەکانى پێغه مبهردە، بەردەوام سەرگەرمى
خواپەرستى جوان بوو هەتا لەبەصرە لەسالى پەنجاو دووى كۆچى دا ئەمرى
هەقى بەجێ هێنا، سەدو سى و دوو فەرموودەى لە پێغه مبهردەو گێراوئەتەوه،
لەبوخارى دا (۱۳) فەرموودەى هەیه، لەموسلیم دا (۹) فەرموودەى هەیه،
هەشتیان پەسەندى هەردوولایانە.

باسى: زولم تا زولم جیاوازی هەیه

۳۰ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ (الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ) قَالَ: أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آتَيْنَا لَمْ
يَظْلَمُوا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ). (الحديث ۳۲ - أطرافه في:
۳۳۶۰، ۳۴۲۸، ۳۴۲۹، ۴۶۲۹، ۴۷۷۶، ۶۹۱۸، ۶۹۳۷). (۳۰)

(۲۹) أخرجه مسلم في الفتن واشراط الساعة، باب: اذا تواجه المسلمان بيفيهما رقم: ۷۸۱=۲۸۸۸.

(۳۰) أخرجه مسلم في الايمان، باب: صدق الايمان واخلاصه، رقم: ۳۲۳=۱۲۴.

عبداللہ کوری مہسعود (مرزای خودایان لئ بہن) فہرمووی: کہنایہتی (الذین آمنوا ولم یلبسوا ایمانہم بظلم أولئک ہم ألامن وہم مہتدون) (۸۲/۶) ہاتہ خواروہ، کہنہمہ رافہ کہیہتی: موسولمانی راست و دروست بہ پی ی دستوورہ گانی دین و نایین، نہو بروادارانہن کہ باورہ پیکی ساخی رہسای بیگہردی باشیان بہ خودای خوئیان ہہیہو بہ ہہموو پیغہ مہبرانی خوا ہہیہ، باورہ پیکی بہتی کہ تیگہل بہ زورو ستہم نہ بی، نہوانہ ناسایش و نارامو ہیمنی دادمباری بہ سہریانا، خوشیان شارہزای ریگہی راستن و مرزبان ہاتوتہدی. فہرمووی: کاتی نہم نایہتہ ہاتہ خواروہ بوو بہ ہوی نیگہران بوونی موسولمانہ کان و مہترسی نہومیان لئ نیست کہ بہر بہ ہرہی ناسایش و نارامی و شارہزا بوونی ریگہی راست نہ کہون، بویہ گوتیان: نہی پیغہ مہبری خودا! دہبی کی بی لہئیہ کہ زورو ستہمی لہ خودی خوئی نہ کرد بی؟ کہواتہ: نہم مزدمیہ بہئیہ چی؟ بہ لکوو بہ پیچہ وانہوہ نہمہ ہہرہ شہیہ لہئیہ، چونکہ ہہموو کہسی لہئیہ کہم یازور زورو ستہممان کردوہ، نہویش (درویدی خودی لہسر بہن) فہرمووی: (مہبہست نہوہ نییہ کہئیوہ تیی گہیشٹوون، بہ لکوو مہبہست لہو زورو ستہم و زولمہی کہلہم نایہتہدا ہہیہ شیرک و ہاوبہش دانانہ بو خودا، لہو چہشنہ زولم و ستہمہیہ کہلوقمان ناموزگاری کورہ کہی خوئی دہکرد کہتوخی نہ کہوی، کہقورٹان دہیگر پرتہوہو دہفہرموی: (یابی لا تشرک باللہ إن الشرک لظلم عظیم) (۱۳/۳۱) واتہ: رولہی خو شہویستم! نہ کہی ہہلہی واگہورہ بکہی، ہاوبہش و ہاورپی بو خودا بریار بدی، چونکی شتی وا زولمیکی زور گہورمیہ، زولم و زورو ناہہ قیش لہ موسولمانی باش ناوہشیٹہوہ، پیشہی ملہورہ ستہمکارہ کانہ).

رافه و نیکو لینه وه:

ههتا بزانی ن که پیاوانی سه حیحی بوخاری چۆن پیاوانی بوون، لیرمدا کورتهیه کی بوخت له ژياننامه ی ئیمامی ئەعمەش تۆمار دهکەین، که یهکی که له پیاوانی رشتە ی ئەم فەرمووده یه، که ئاویه: بوخاری، ئەبوولید، شوعبە، سولهیمان واته: (ئەعمەش) ئیبراهیم، عهلقەمە ئیبنومە سعود، ئیمامی ئەعمەش چوار ههزار فەرمووده ی ههیه، کتیی نه بوو، فەصیح بوو، هەرگیز له حنی نه ده کرد، له حن ئەوهیه که قسه به غهیری عەرەبی فەصیح بکه ی، ئیمامی ئەنه سی دیوه، که واته: تابعی یه، تابعی موسولمانیکه له چینی دوومی میلله تی ئیسلام بی، پیغه مبهری نه دیبی، به لام هاوړی پیغه مبهری دیبی، ئەعمەش ئەم زاتانه مامۆستای بوون، واته: شیخی بوون، شیخی راوی یامو حەددیث ئەو که سهیه که فەرمووده ی ئی و مرده گیرئ، ئەبو وانیل و مه عرورو موحاهید و ئیبراهیمی نه خەعی و تهیمی و شەعی شیخی ئەعمەش بوون، سوبه یی و ئیبراهیمی تهیمی و ئەوری و شوعبە و یه حیای قه طان و سوفیانی کورپی عویه نه فەقی ی بوون، واته: فەرمووده کانی ئەویان گیراوه ته وه، یه حیای کورپی قه طان ده فەرموئ: (ئەعمەش سؤفیلکه یه کی وابوو به رده وام له ریزی یه که می نوژی جه ماعه تدا ئاماده بوو، زانیه کی پایه به رزی ئیسلام بوو). وه کیع ده فەرموئ: (ئەعمەش نزیکه ی حه فتا سال ئەللا هو ئەکبه ری یه که می جه ماعه تی نه فەوتاه!) شوعبە پی ی ده گوت: موصحفه، واته: وهك موصحفه راست و بی گهرده، پیان ده گوت: سید المحدثین، واته: گهره ی فەرمووده زانه کان، بۆنی شیعه یی ئی ده هات، جار و بار ته دلیری ده کرد ته دلیر ئەوهیه که فەرمووده که له که سی که وه بگێرپته وه که هاوچه رخی خۆی بی، به لام ئەو فەرمووده یی له و نه بیستی، له هه مان کات دا واپیشان بدا که ئەو فەرمووده یی له و بیستوو، مه به ستیشی له مه ئەوهیه که شیوه ی فەرمووده که جوان بکا، یا ئەوهیه: که فەرمووده زانه که

مامؤستاکه‌ی خوئی، یاکه‌سیکی تر له‌پیاوانی رپشته‌ی فهرمووده‌که، به‌ناوئ ناوببا که‌به‌و ناوه‌وه نه‌ناسرابئ، ئه‌عمه‌ش (ملووی خوئی ل بی) له‌سائی شه‌ستی کۆچی دا له‌دایک بووه، له‌سه‌دوچ‌لو هه‌شت دا مردوووه، هه‌شتاو هه‌شت سال ژیاوه: (ت/ل ۱۵۵/ز ۷/ف ۵ = تاج/ل ۴/ز ۲۱۵/۲۸۶۵).

باسی: نیشانه‌ی مروی ناپاک (مونا‌فیق)

۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ). (الحدیث ۳۳ - أطرافه فی: ۲۶۸۲، ۲۷۴۹، ۶۰۹۵) (۳۱)

له‌ئه‌بوهوره‌په‌وه (په‌زی خوئی ل بی) له‌حه‌زرمته‌وه (په‌رووی خودی ل سهر بی) ده‌فه‌رموئ: (نیشانه‌ی مروفی ناپاک سئ شته،: که‌قه‌سی کرد به‌قه‌ستی درۆبکا، که‌به‌ئینی شتیکی دا به‌که‌سئ به‌ئینه‌که‌ی به‌جئ نه‌هینی، که‌سپارد‌ه‌پیکیان پئ سپارد گزی تیا‌بکا).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

واته خرابی کردارو گوتارو نیاز نیشانه‌ی مروی ناپاکه، ته‌ماشای رافه‌ی فهرمووده‌ی ژماره (۱۷) بکه، بو‌تیگه‌یشتن له‌واتای ناپاک. (ریاض/ل ۱/۲۲۹ ز/۲۵) + (چاپی/۲/۱۸۲ ژماره/ ۱۹۹).

۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنَ النَّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ). (الحدیث ۳۴ - طرفاه فی: ۲۴۵۹، ۳۱۷۸) (۳۲)

(۳۱) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان خصال المنافق، رقم: ۲۰۸=۵۹ شيعا.

(۳۲) أخرجه مسلم في الايمان باب: بيان خصال المنافق، رقم: ۲۰۷=۵۸.

عبداللّٰی کوری عومەر (مزی خودیان لی بی) له جهز رتهوه (دروودی خودی لسمه بی)
دمفه رموی: (هه رکه سی خوو بگری بهم چوار شتهوه نهوه مهنافیق و ناپاکی
تهواوه، وهه رکه سی خوو بگری بهیه کی لهم چوار شتهوه نهوه رهگیکی ناپاکی و
نیفاقی تباداهیه تاوازی لی دینی، کاتی بوو بهئهمیندار گزی و ناپای بکا،
دووهم: کاتی قسه دهکا بهقهستی درۆی تیابکا، سییهم کاتی پهیمان ددها
بهکه سی بیشکینی و بی پهیمان دمربچی، چوارهم: کاتی داوایهکی هه بوو له سمر
که سی ناههقی لی بکاو بهههقی رازی نه بی و بهههقی و ناههقی بههوی قسهی خووی
سهرکهوی). (ریاض/ ۵۹۹ ز ۸۶/ ف/ ۲) + (چاپی دووهم ز ۸۶/ ل ۲۰۷ ژماره ۲/ ۶۹۰).

راقه و شهرح:

بۆلابردنی هه ندی رهخنه لهم جیگه یه دا ته ماشای کوردیه که ی (ریاض
الصالحین) بهرگی دووهم، لاپهره (۲۰۷ ژ / ۶۹۰) بکه. نیفاق - واته: ناپاکی،
چۆری زۆره، هه روا نیشانه کانیسی زۆرن، وهک ئهم پینج نیشانهی که لهم دوو
فهرمووده یه دا دیاری کراون، وهک کینه کیشان له ئه نصار، ناپاکیش جهند
جۆری هه یه، وهک ناپاکی ی ناپاکه کانی سهردهمی پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بی)،
هه یه خووی موسوئمانه به لام بهر مفتحار له وان دهکا، هه یه مونافیق و ناپاکی
عورفی یه نهک شهرعی، وهک دهستووریکی گشتی ده لئین: ئهم جۆره تهعبیرانه
بۆ جهصری حه قیقی نین، به لکوو بۆ هه ره شهو خه لک هۆشیار کردنه وهیه.

کردنی تهراویح له شهوی لیلة القدر دا نیشانهی ئیمان

۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (مَنْ يَقُمْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ۳۵ -
أطرافه فی: ۳۷، ۳۸، ۱۹۰۱، ۲۰۰۸، ۲۰۰۹، ۲۰۱۴). (۳۳)

نه بوهوره پره (پرمزي خوي لږ بڼه) فهرمووی: پيځه مبهه (دروودی خوي لږ بڼه) فهرمووی:
(هه رکه سئ ساخ له بهر رمزای خودا شه ونويزی شه وی له یله تولقه در بکا،
باومری پپی هه بی که تاعه تیکی هه قه، خودا له هه رچی گوناهی له وهو پیښی
هه یه خوش دهی) (ت/٢ ل/١١٤ + ریاض/٣ ز/٢١٤ ل/٨٩١ = ز/١١٨٩).

باسی: غهزا کردن له باوهره

٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(اِتَّدَبَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا إِيْمَانٌ بِي وَتَصْدِيقٌ بِرُسُلِي أَنْ أَرْجِعَهُ
بِمَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غِيْمَةٍ أَوْ أُذْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَلَوْ لَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي مَا قَعَدْتُ خَلْفَ
سَرِيَّةٍ وَلَوْ دِدْتُ أَلِّي أَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ). (الحديث
٣٦ - اطرافه في: ٢٧٨٧، ٢٧٩٧، ٢٩٧٢، ٣١٢٣، ٧٢٢٦، ٧٢٢٧،
(٧٤٥٧، ٧٤٦٣) (٣٤)

ديسان له وهوه له پيځه مبهه وه دمه رموی: (که سئ پروا بو غهزاو تيکوشان
له پړی خودادا، خودای بالاده ست و شکومه ند بوخوی دمی به دهسته بهری و،
دمه رموی: خوځ که فیلی نهوم که یه کی له دوو خه لات هه وره یه پی بدهم:
یابیبه مه ناوبه هه شت، یابیبه مه وه بو شوینی خوی له گهل نهو هه موو پاداشی
که ورو تالانییه زوره کی ده ده ستی ده که وئ! به مەرچی نهو تيکوشه ره که ده چی
بو نهو غهزاو کوشه مه به ستی ته نیا رمزه نديی خودابی و باومری به من و
به پيځه مبهه رانی من هه بی، پيځه مبهه (دروودی خوي لږ بڼه) فهرمووی: دمه رستم
که موسولمانان تووشی رمنج و سه خله تی بکه م دنا له گهل هه موو تاقمه
موسولمانیکا که ده چن بو غهزا خو شم ده چووم بو نهو غهزایه، به لام
نه مه ناکړی: چونکه نه خوځ نهو تواناییه مه هه یه که ولاخی سواړی بو

هه موویان پهیدا بکه مو، نه خویشیان نهو دهسته یان دهرپوا، له هه مان کاتا زوړیش به زه حمه تی دمراننو له شانیان گرانه نه گهر من بچم بو غه زاو نه وان نه یه ن! به و خودایه که گیانی موحه ممه دی له ده ست دایه، به حه زی دل پر په دل حه ز ده که م که له ریگه ی خودادا بچم بو غه زاو لهو غه زایه دا بکوژریم، دیسان زیندوو بېمه ووهو بچمه ووه بو غه زاو دیسان بکوژریمه ووه، هه مدیسان زیندوو بېمه ووهو بچمه ووه بو غه زاو هه مدیسان بکوژریمه ووه). (تاج/ ۸ ل/ ۴۶ ف/ ۲ = تاج/ ۴ ز/ ۴۲۸۹ ز/ ۱۱).

باسی: شه ونو یژی رهمه زان نیشانه ی باوهری ساخه

۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ۳۷ طَرَفُهُ ۳۵). (۳۵)

دیسان فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سره بر) فهرمووی: (که سی روژووی رهمه زان بگری، به نیمان و باوهره ووه ساخ له بهر رمزی خودا، خودا له گونا هه کانی له ووه پیشی خو ش دهبی) (ت/ ۲ ل/ ۷۱ = تاج/ ۲ ز/ ۲۶ ز/ ۱۳۰۰ + ریاض الصالحین/ ۳ ل/ ۹۰۹ ز/ ۲۱۷ ز/ ۱۱۱۹).

۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) (الحديث: ۳۸ طَرَفُهُ ۳۵). (۳۶)

دیسان فهرمووی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سره بر) فهرمووی: (هه رکه سی به باوهری ته ووهو به نیازیکی پاکه ووه له بهر رمزی خودا شه ونو یژی رهمه زان بکا، خودا له گونا هه ی له ووه پیشی خو ش دهبی). (ریاض/ ۳ ل/ ۸۸۹ ف/ ۱ ز/ ۲۱۳ ز/ ۱۱۸۷).

(۲۵) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين، باب: الترغيب في قيام رمضان، رقم: ۷۵۹ = ۱۷۷۶.

(۳۶) أخرجه مسلم في المسافرين، باب: الترغيب في قيام رمضان، رقم: ۷۶۰ = ۱۷۷۷.

٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا وَاسْتَعِينُوا بِالْعَدَاوَةِ وَالرُّوْحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدَّلْجَةِ). (ت/١ ل/٦٢ ز/١٠ ف/٤ ذ/٧٩): (من افراد البخاري. عيني/١-٢٣٦- المترجم) (الحديث ٣٩ أطرافه في: ٥٦٧٣، ٦٤٦٣، ٧٢٣٥) (٣٧)

ديسان فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لیسر بن) فهرمووی: (ثایین ناسانه نهگهر کهسی لهخوی گران نهکا، ههرگیز نهبوه کهسی ثایین لهخوی گران بکاو بهتوندى باوهشی پیا بکاو ههتا سهر بیباتهسهر! بهلکوو ئهو کهسانه لهنهنجام دا ثایین بهزاندوونی و کوئی پی داون، جا کهواته: ههر لهسهرمتاوه ملی ریگهی راست بگرن و ئهوهندهی بۆتان دهلوئ دریغی لهکردنی کاری باش مهکهو مزگیانی خۆتان وهر بگرن، ئیوهیش وهک رپیوارى چالاک لهم سی کاتهدا تیکووشن و خوداپهرستی و بهندهگی خۆتان بکهو و بیکهو بهدهسمایهی خۆتان: سهر لهبهیانیان و سهر لهئیواران و دهمهو پارشیو!).

باسی: نویژ له نیمانه

٣٨- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ أَوَّلَ مَا قَدِمَ الْمَدِينَةَ نَزَلَ عَلَى أَجْدَادِهِ أَوْ قَالَ أَخْوَالِهِ مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَلَّهُ صَلَّى قَبْلَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ شَهْرًا أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا وَكَانَ يُعْجِبُهُ أَنْ تَكُونَ قِبْلَتُهُ قَبْلَ الْبَيْتِ وَأَلَّهُ صَلَّى أَوَّلَ صَلَاةٍ صَلَّاهَا صَلَاةَ الْعَصْرِ صَلَّى مَعَهُ قَوْمٌ فَخَرَجَ رَجُلٌ مِمَّنْ صَلَّى مَعَهُ فَمَرَّ عَلَى أَهْلِ مَسْجِدٍ وَهُمْ رَاكِعُونَ فَقَالَ أَشْهَدُ بِاللَّهِ لَقَدْ صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ مَكَّةَ فَدَارُوا كَمَا هُمْ قَبْلَ الْبَيْتِ وَكَانَتْ الْيَهُودُ قَدْ أَعْجَبَهُمْ إِذْ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَأَهْلُ الْكِتَابِ فَلَمَّا وَلَّى وَجْهَهُ قَبْلَ الْبَيْتِ أَنْكَرُوا ذَلِكَ). (الحديث ٤٠ أطرافه في: ٧٢٥٢، ٤٤٩٢، ٤٤٨٦، ٣٩٩). (٣٨)

(٣٧) من افراد البخاري عن المسلم. (عيني/١-٢٣٦)- المترجم.

(٣٨) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: تحويل القبلة من القدس إلى الكعبة برقم: ٥٢٥ - ١١٧٦، ١١٧٧.

بهراء (پرمزی خوئی لئ بئ) فهرمووی: یه که مجار که پیغه مبه ر (دروودی خودای لئ سمر بئ) ته شریفی هات بو مه دینه، له لای خالوانی دابه زی که نه نصار بوون، تا شازده مانگ، یا فهرمووی تاحه فده مانگ پیغه مبه ر (دروودی خودای لئ سمر بئ) له مه دینه له نویژدا پوی ده کرده بهیتو له قدیس له دلیشه وه حمزی له وه بوو که کابه بیی به پرووگی نیسلام، جاکاتی که خودا نه م ناو ته ی هینایه دی و بهیتو لالا بوو به قیبله ی موسو لمانان یه که م نویژ که موسو لمانان له گه ل پیغه مبه ردا به ره و که عبه کردیان نویژی عه صر بوو، جا پیاوی له م کو مه لای که له گه ل پیغه مبه ردا نویژیان به ره و کابه کرد بوو، هه مان روژ ری ی ده که ویت ته مزگه وتی مه دینه، ته ماشا ده کا نویژ که ره کان نویژی عه صر ده که ن، به لام به وه میان نه زانیوو وه جار ان رویان له بهیتو له قدیس وه وان له رو کو ع دا، جاپییان ده فهرمووی: سویند ده خو م نه م عه صر به جه ماعه ت له پشت پیغه مبه ره وه به ره و که عبه نویژی عه صرم کرد، نیت نه وانیش له سمر شایه تیه که ی نه و هه ر له ناو نویژ که ده کابه به ره و کابه، که وا له مه که که، روویان و مرچه ر خاندو باقی مهنده ی نه و نویژیان پوه و کابه ته واو کرد. خاومن نامه کان - واته: جوو له که و گا وره کان - نه وه میان پی خوش بوو که پیغه مبه ر (دروودی خودای لئ سمر بئ) رووه و بهیتو له قدیس نویژی ده کرد، به لام کاتی که پوی کرده کابه نه وه میان په سه ند نه کرد!.

رافه و لیکۆلینه وه:

کابه: که عبه: روو که: قیبله، نه م پیاوه ی که نه م شایه تیه ی دا عه ببادی کوپی نه هیک بوو، کاتی که پروو که گوپا یه کی بوو له و تاقمه یه که له گه ل پیغه مبه ردا دوو رکاتیان به ره و قودس کردو دوو رکاتیان به ره و مه که که کرد، نه و مزگه وته ش که هه واله که ی پیدان مزگه وتی به نی سه له مه بوو، که وا له مه دینه، ناسراوه به مه سجید و لقیبله ته ی ن، واته: مزگه وتی دوو قیبله،

له گپړانه وهی ئیبنو عومره و نه نه س دا (همزی خودایان لئ بئ) هه یه که جیگه که قوباء بووه، نویژه که یش بهیانی بووه، که پیاوکه هات کوتی: رووکه گؤړاوه، جا له سهر یاسای دوو دهق، یادوو به لگه نه گهر بهرام بهر یه کتر وهستان و به ته ئویلیش پیکه وه نه ده سازان، نه و به هیژه که یان په سهند ده کړی و بی هیژه که یان نایه خ ده کړی، هه ندی زانا فهرموویانه: گپړانه وهی نه نه س و ئیبنو عومره (همزی خودایان لئ بئ) په سهنده، چوونکه دوو کهس گپړاویانه ته وه، گپړانه وهی به راء نایه خ ده کړی، به لام هه ردوو گپړانه وه که په سهندن، رپگه چاره ی یه کگرتنه وه یان و پیکه وه سازانیان ناوایه: هه ر گپړانه وهی باسی رووداوی دهکا، له گپړانه وهی به راء دا پیاوی له خزمهت پیغه مبه ردا نویژی عه صر ده کاو ده چی بؤ مزگه وتی به نی سه له مه ته ماشا دهکا نویژی عه صری هه مان روژ ده کهن و هه وائه که یان دمداتی، له گپړانه وهی نه نه س و ئیبنو عومره ردا نویژی عه صری له گهل دا ده کاو بؤ سبه نیی بهیانی ده چی بؤ قوباء و هه وائه که یان دمداتی، به م شیوه یه هه ردوو گپړانه وه که کؤ ده کړینه وه و به رابه ر ناوه ستن، ئیمامی نه وه وی (سلوی خوی ن بئ) دمفه رموی: (به هه ر شیوه یی ده گونجا که دوو فهرمووده کؤ بکړینه وه و جیاوازی له نیوانیان دا نه مینی نه وه باشته ر له وهی که فهرموودمی نایه خ بکړی که پیاوانی راست و دروست له صه حیج دا گپړاویانه ته وه) له هه ندی گپړانه وه کانی بوخاری دا جیاوازی له نیوانی گپړانه وهی به راء و ئیبنو عومره ردا هه یه، که سی شارمزی مه شرعی بوخاری نه بی به هه له دا ده چی و گومانی ئالؤزی و شیواوی به گپړانه وه جوړاو جوړه کانی بوخاری شهریف دما، به لام دمی بزانیان که نه م جوړه جیاوازی یه له صه حیجی بوخاری و موسلیم دا، نه گهر هه بوو، مه به ست لیی شتیکی تایبه تییه، که فهرمووده زانه کان دمرکی نه و مه به سته ده کهن. خویاربی له م کتیبه پیروژدها به پی ی توانا له م جوړه بابته تانه دمدویین، به لکوو له به خششی خوداوه سه ردمقی نه م کاره پیروژه بشکی و نه م هه نگاوه بیی به رچه شکاندنی

لەم بوارەدا، شت ھەر ئەومندەى زەحمەتە ھەتا دەستى پێ دەکەى، ئیتەر بەرە بەرە رەورەو دەى پێشکەوتن بەرەوپێشى دەبات. شت بەپەلە نابێ، مەرووف لەپەرێ نابێ بەکەرێ، زمانى کوردی ھیشتا زۆرى ماوە کە موفرمادات و زاراوە تازەکانى جێ ی خۆیان بگرن و بەتەواوى لەجیگەى پێویستى خۆیان دا بچەسپێن! بەلام گومانم نییە کە زمانى ئەدەبى یەگەرتووی کورد لەسەدەى ناییندەدا لەدایک دەبێ، وەئەم ئەدەبىیاتەى ئێستە ھەيە بوێ دەبێ بەسەرچاوەیەکی رۆشن و پەرسنگدار. لەسەر دەمى پێغەمبەرەدا لەناو شارى مەدینەدا نو مزگەوتى تر ھەبۆ: (ت ١/ ل ٢١٠/ ف ٢+٣+٤/ ژمارە ٣٨٩، ٣٨٨، ٣٨٧).

باسى بە جوانى موسولمان بوون

٣٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ اللَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسَنَ إِسْلَامُهُ يَكْفُرُ اللَّهُ عَنْهُ كُلَّ سَيِّئَةٍ كَانَ زَلَفَهَا وَكَانَ بَعْدَ ذَلِكَ الْقِصَاصُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا). (الحديث ٤٢ في فتح الباري). (٣٩)

ئەبوسەعیدی خەدری (بەزى خەوێ لى بێ) فەرمووی: لە پێغەمبەرم بێست دەیفەرموو: (کاتێ بەندەیی موسولمان بوو، لەسەر شیۆمیەکی جوان، ئیتەر ھەرچی گوناھێ لەو دەپێش لەحالی بێ برۆایی دا کردوووەتی، گەورەو بچووکی خوا لێی خۆش دەبێ، جا لەو دەوا ھەرکەرای بکا بەپێی خۆی تۆلەى ھەيە، لەسەر ئەم شیۆمیە،: چاکە لەیەك بەدەووە تا یەك بەحەوت سەد بوێ دەنووسرێ، خراپەیش یەك بەیەك بوێ دەنووسرێ، مەگەر خودا چاوپۆشی لێ بکاو لەسەرى نەنووسێ).

راهه و شیکردنه وه:

ئه م فهرمودیه موعه للهقه، له بوخاری دا له هیج شوینیکا به موته صیلی ریوایهت نه کراوه، بۆیه به موعه للهق داده نرئ چونکه رشته (سه نه د) مکه ی ناوایه: مالیک فهرموویه تی: زهیدی کوری نه سلم هه والی پیم دا که عه طای کوری په سار هه والی پی داوه، که نه بو سه عیدی خودری هه والی پیداو که له پیغه مبهرم بیست دهیغه رموو، جا له بهر نه وهی بوخاری به خزمهت مالیکی کوری نه نهس نه گه یشتوو فهرمووده که به موعه للهق داده نرئ، به لام وه کوو ده بینین شیخی بوخاری (برزی خوی لی بی) به صیفه تی جهزم پښوایه تی کردوه له بهر نه وهی بوخاری به خزمهت مالیکی کوری نه نهس نه گه یشتوو فهرمووده که به موعه للهق داده نرئ، به لام نه سائی وحه سه نی کوری سوفیان و نیسماعیلی به مه وصولی گیرا وویانه ته وه. کرده وهی چاکه ی سه رده می بی بروایی کویر نابیته وه، ده خرپته سه ر کرده وهی چاکه ی کاتی موسو لمانه تی، له بوخاری و موسلیم دا هیه که پیغه مبهر (برودی خوبی لسه بی) به حه کیمی کوری حیزام ده فهرموئ: (له سه ر بناغه یه کی چاک و باش نیسلام بوویت). ته ماشای بهرگی شه شه می تاجو لئو صول، لاپه ره ١٨ بکه، فهرمووده ی (١١) و (١٢) = (ت/٦ ل/١٨ ف/١١ + ١٢/ف = تاج/٤ ز/٩ ژ/٢٨٨٥، ٣٨٨٦) له هه مووشوینیکی تریش نه وم هیما یانه به م مه به سته ن.

باسی باشتترین ناینداری..

٤٠ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا امْرَأَةٌ فَقَالَ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَتْ فُلَانَةُ تَذْكُرُ مِنْ صَلَاتِهَا قَالَتْ مَنَ عَلَيْكُمْ بِمَا تُطِيقُونَ فَوَاللَّهِ لَا يَمَلُّ اللَّهُ حَتَّى تَمَلُّوا وَكَانَ أَحَبَّ الدِّينِ إِلَيْهِ مَا دَامَ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ). (الحدیث ٤٣ - طرفه فی: ١١٥١) (٤٠)

(٤٠) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين، باب: أمر من نعت في صلاته أو استعجم رعليه القرآن، رقم: ٧٨٥ = ١٨٣٠ شيجا.

عائیشه (پرمزی خوئی لی بی) فهرمووی: جاری پېغه مېهر (دروودی خوئی له سر بی) هاته وه، له و دممه دا نافرته تیکم له لا بوو، فهرمووی: ئەم ژنه کیه؟ گوتم: ئەمه فیساره نافرته، بۆ نویژ کردن و خودا پهرستی مانه ندی که مه! فهرمووی: (وسبه!) ئەوه ندە خوا پهرستی بکه ن که له توانا تاندا بی، چوونکه به خودا هه تا ئیوه و مرس نه بن خودا و مرس نابی، واته: پاداشدانه و دی خودا بۆ ئیوه به رده و ام دهبی تانیوه له تاعه تکردن سارد ده بنه وه، وه باشتین نایبنداری له لای خودا ئەوهیه که خاوه نه که ی به رده و ام بی له سه ری).

راشه و شیکردنه وه:

گفت و گوێ پېغه مېهر (دروودی خوئی له سر بی) له کاتی روون کردنه وه ی بابته کانی نایبندا، باله گه ل ناماده بوانی کوژمه کیش بی، به لام مه به ست لی سهرجه می گه لی ئیسلامه چونکه برپاری پېغه مېهر (دروودی خوئی له سر بی) بۆ تاك ياله سر تاك برپاریشه بۆ کوژه ل یا له سر کوژه ل، مه گهر به لگه یه کی سهر به خو هه بی، که ریگه له وه بگری، هه روا برپار له سر پیاو، ژنیش ده گریته وه، که واته: ئەم رسته و وشه و زاراوانه هه موو موسو لمانی له هه موو چه رخ و سه رده می کاده گرنه وه، مه گهر به لگه ی تایبه تی هه بی: به ندە، پیاو، که سی، له زمانه عه ره بیی دا جیاوازی زۆره له نیوان دارشته (صیغه) ی نیرو می دا، به لام له گوردی دا ئەمه زۆر که مه، بۆ نمونه ئەم رسته و دارشته یانه له عه ره بی دا بۆ نیڕینه ن: (یا ایها الذین آمنوا، احدثکم، یاعبادي، صاحبه، فلان) به رابه ری ئەمانه ئەمانه ن، که بۆ مینهن: (یا ایها اللایي آمن، احدثاکن، یا ایماني، صاحبته، صاحبته، صاحبها، فلانة) له سر ئەم بنیاته: وشه ی (علیکم) له م فهرمووده یه دا گهرچی بۆ پیاوانه و، له کاتی خو ی دا گفت و گو که له گه ل هاوړپیان دا بووه، به لام ژنانیش ده گریته وه، چوونکه به لگه یی نیه که بیبرئ به سه ر پیاواندا، هه ر وه هه موو موسو لمانی چ پیاو چ ژن، له هه موو چه رخ و

چاخیکا دهگریته وه، چونکه به لگهیی یا نیشانهیی نییه که بیبری به سهر کاتیکی تایبه تدا. مه به ست له (دین) نایین نیه، چوونکه خاومن نایین نه بی برده وام بی له سهری هه تا مردن، به لام مه به ست نایینداری و خوداپه رستی کردنه، له تهرجه مه گوردیه که دا، وهک زوربه ی کات، مه به ست سهره کیه که چه سپیندراوه، نهک واتهی پیت به پیتی له فظو بیژه که، نه و میش دهگریته وه بو کومه له یاسایهک له کاتی و مرگی پان و رافه کردن و لیکنده وه دا، که ده بی و مرگی پرو لیکنده وه به باشی ناگای لییان بی، یه کی له و یاسایانه نه م گوته یه یه: (ان القرآن یفسر بعضه بعضاً): نایه تهکانی قورشان له ناو خویان دا، ده بن به تهفسرو رافه بو یه کتری) دیاره که فهرمو وده پیش ههروایه، که سی دهبه وی له تهرجه مه و شهرحی هه دیندا به هه له نه چی ده بی ههردو زمانه که به باشی بزانی، ناگایه کی چاکی له زانسته نیسه لامیه کان و عولومی عهره بی هه بی، سهرمپای نه مهش هه موو پیاویاتی جور به جوری نه و هه دینه کوبکاته وه، نه و جا به پیی نه وانه تهرجه مه و شهرحه که واداپریژی که بگونجی له گه ل کاکله ی ناومرۆکی هه موو گیراوه کاند، له لایه نی رهوانبیزیشه وه و مرگی پر بو ی هه یه نه گهر بتوانی پرسته ی رهسای رهوانبیز به کاربی نی، زاناکان ده فهرموون (مه له ل) و وهرسبوون له خودا ناوه شیته وه، که واته نه م جور تهعبیره (لا یمل الله حتی تملوا) بو موشاکه له و نيزدیواجه، بو یه به نده پیش موشاکه له م به کارهینا، نه و جا مه به ستی سهره کی وهرسبوونی خودام لیکنده وه. نه م جور شیکردنه وه یه له کوردیدا، له م جور به به ته دا هیشتا زور نوبهره یه، له به رنه وه زور تیرو تهسه ل نابی: (ت/ال/١١/ف/١٠/ز/١٠ = ز/١٠/ز/٧٦).

باوه زیاده که م دهکا

٤١ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزَنْ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ

قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ بُرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ ذَرَّةً مِنْ خَيْرٍ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ قَالَ أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ حَدَّثَنَا أَنَسٌ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِيْمَانٍ مَكَانٍ مِنْ خَيْرٍ. (الحديث ٤٤ - أطرافه في: ٤٤٧٦، ٦٥٦٥، ٧٤١٠، ٧٤٤٠، ٧٥٠٩، ٧٥١٠، ٧٥١٦، ٧٥١٧)^(٤١)

لهئله نه سه وه (برمزی خوی لبی بی) له پیغله مبهروه (دروودی خوبی له سر بی) دهفه رموی: (ئه وهی بلئی لا اله الا الله) و سهنگی دهنکه جوئی، یا دهنکه گهنمی، یامیرووجهی، لهخیر، له دلیابی، له ناگری دوزخ دمرده چی و له دوزخا هه میشه یی نابی).

رافه و شیکردنه وه:

مه بهست له خیر باومر، سهنگی دهنکه جو که متره له سهنگی دهنکی گهنم، که واته: باومر زیاده که می هیه، هه روا لهفه رمووده که وه دمرده که وی که ده بی باومر به دهم و دل بی، دهن قه بوول نییه، که واته: هه که سی به زمان بلئی لا اله الا الله) و به دل باومر پی هه بی، ئه وه موسوئمانه، ئیتر باومر که ی کزه یابه هیزه ئه وه بابه تیکی تره، دیاره که موسوئمانیش زوو یادرهنگ له دوزخ پرگاری ده بی و شاد ده بی به به هه هشت. بزائن مه بهست لهم جو ره پرستانه: (ئه وهی بلئی لا اله الا الله) شایه تمانه یانه به ته واوی و باومر کردنه به نایینی پیروزی نیسلام به ته واوی، ئه مه له چه شنی ئه وه میه که ده لی: (قل هو الله أحد) م خویند. واته: ته واوی سورمه که م خویند، دووریش نییه مه بهست ئه وه بی له هه موو چه رخیکا، به شی سه ره کی باومر: ئیمان و باومر به خوایه تی خوی تاک و ته نیا، جا ئه گهر خامنی ئه م باومر له بهر به هانه یه کی رهوا، وهک دووری له ناوهدانی و دووری له کوژی زاناو کوژه لگای موسوئمانان، ناگای له نایینی راست و دوستی سه رده می خوی نه بوو، ئه وه به هانه داره و بهر

ظاہری ئہم فہرموودمیہ دہکھوئو سہرہنجامی لہدہستہی پزگاریہ، واتہ:
لہنہہلی نہجاتہ: (ت/۱ ل/۳۲ ز/۴ ف/۷ ژ/۲۹).

۴۲ - عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ قَالَ لَهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آيَةٌ فِي كِتَابِكُمْ تَقْرَأُونَهَا لَوْ عَلَيْنَا مِغْشَرُ الْيَهُودِ نَزَلَتْ لَاتَّخَذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا قَالَ أَيُّ آيَةٍ هِيَ؟ قَالَ: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا }، فَقَالَ عُمَرُ: قَدْ عَرَفْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ وَالْمَكَانَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَائِمٌ بِعَرَفَةَ يَوْمَ جُمُعَةٍ. (الحديث ۴۵ - أطرافه في: ۴۴۰۷، ۴۶۰۶، ۷۲۶۸). (۴۲)

بیاوویکی جوولہکہ بہعومہری گوت: ئہی فہرمانہروای موسولمانان! ئایہتی
لہقورئانہکہتاندا ھییہ دەوری دہکەنەوہ، ئەگەر ئەو ئایەتە بو ئیمە بەاتبایە
کەکۆمەلی جوولہکەین، روژی ھاتنی ئەو ئایەتەمان ھەموو سالی دەکرد
بەجەژن. عومە (دەری خوی لی ب) فہرمووی: کام ئایەتە؟ گوتی: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ
دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا } عومہریش فہرمووی:
ئیمەیش زۆر بەباشی دەزانین کەئەو روژەو ئەو شوینەو ئەو حالە کەئەم
ئایەتە تیا ھاتەخوارەوہ بو پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر ب) کە ی بوو، وەچۆن بوو،
روژ روژی ھەینی بوو، کات کاتی جەژنی قوربان بوو، شوین سەر کیوی
عەرەفە بوو، پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر ب) لہوئ راوہستابوو خەریکی کردنی
حەجی مائناوایی بوو). (تاج-۱ ل-۳۳ ف-۸ ژ-۳۰ چ-۴).

راقە و شیکردنەوہ:

واتە ئیمەیش ئەو روژەمان کردوہ بەجەژن لہدووولاوہ، چوونکە ھەم روژی
عەرەفەو ھەم روژی ھەینی جەژنی گەلی ئیسلامن، ئەم فہرموودمیہ ئەوہی
لی وەردەگیرئ کە: ھەر روژی، یاھەر شوینی، رووداوویکی گرنگی وای تیدا

رووبدا که بئی به هوئی به هرهی گه وره بۆ گه لی نیسلام و به مایه ی شانازی و سه ربه رزی موسولمانان دروسته بکری به جه ژن و هه موو سائی یادی بکریته وه. په یوه ندی ئه م فه رموودمیه به سه ر باسه که وه له وشه ی (اکملت لکم دینکم) دا دمردمه که وئی، چوونکه ئه وه ده که یه نی که نیسلامی ته وای بی که م و کوری له وکاته دا هاتۆته دی، نه ویش ئه وه ده چه سپینی که باومر که موزیاد ده کا.

باسی: زه کات له نیسلامه

٤٣- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ ثَائِرِ الرَّأْسِ يُسْمَعُ دَوِيُّ صَوْتِهِ وَلَا يُفْقَهُ مَا يَقُولُ حَتَّى دَنَا فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ فَقَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصِيَامَ رَمَضَانَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ قَالَ وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الزَّكَاةَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ قَالَ فَأَدْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ وَاللَّهِ لَا أَرِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَنْقُصُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ). (الحديث ٤٦ - أطرافه في: ١٨٩١، ٢٦٧٨، ٦٩٥٦). (٤٣)

طه لحه ی کوری عوبه یدوللا (همزی خوی لى بن) فه رمووی: پیاویکی قر نالۆسکاوی خه لکی نه جد دههات بۆ خزمه تی چه زرم ت (دروودی خودی له سه ر بن) له دووره وه گرمه ی دهنگی دههات به لام نه مان دزمانی ده لئى چی، جا که هاته پیشه وه بۆمان دم رکه وت که له باره ی نیسلامه وه په رسیاری هه یه، پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سه ر بن) پى ی فه رموو: (له شه وو رۆژیک دا ده بی پینج نویتز بکه ی، پیاوه که گو تی: باشه نویتزی ترم له سه ره یانا؟ فه رمووی: نه، نویتزی ترت له سه ر نییه،

مەگەر بەئارمزووی خۆت نوێژی سوونەت بکە، ئینجا پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: رۆژووی رەمەزانیش دەبێ بگری، پیاوەکە گوتی: باشە رۆژووی ترم لەسەرمیان؟ فەرمووی: نە، مەگەر بەئارمزووی خۆت رۆژووی تر بگری، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) باسی زەکاتیشی بۆ کرد، پیاوەکەیش گوتی: باشە لەمە زیاتر زەکاتی ترم لەسەر؟ فەرمووی: نە، مەگەر بەئارمزووی خۆت خیری تر بکە، لەپاشا پیاوەکە روشتو گوتی: بەخودا نە لەمە زیاتر دەکەم و نە لەمە کەمتر دەکەم. پێغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: ئەگەر راست بکا رزگاری دەبێ!.

رافە و شیکردنەوه:

طەلحە یەکیکە لە دە مژدە پێدراوەکان، ئەویش وەکوو ئەبوبەگری صدیق لەباپیری حەوتەما، کەموررەیه، سەرچەلە ی دەگاتەوه بە پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دایکی لە موسوڵمانە کۆچکارەکان، لەهەموو نەبەردەکانی پێغەمبەردا ئامادە بوو، لەغەزای بەدردا نەبێ، هەتا لەم غەزایەیش دا پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) بەشە پشکی خۆیی بۆ داناوه، یەکیکە لەو هەشت کەسە کەزۆر زوو ئیسلام بوون، یەکیکیشە لەو پێنج کەسە ی لەسەر دەستی ئەبوبەگری صدیق دا ئیسلام بوون، یەکیکە لەو شەش کەسەیش کە عومەر هەڵی بژاردبوون کە لەسەر راویژی موسوڵمانان لەپاش مەرگی خۆی یەکیکیان بکری بەفەرمانرەوای موسوڵمانان، چونکە پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) هەتا مرد لییان رازی بوو، لەرۆژی ئوحدودا پشتی پێغەمبەری چۆڵ نەکرد، شمشیریکیان داھێنا یەوه بۆ روخساری پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) ناوی نابوو، طەلحە ی خێرو طەلحە ی زۆر بەخشنده، سی و هەشت فەرموودە ی گێراوەتەوه، دوویان پەسەندی هەردوو لایە لەبوخاری دا دوو فەرموودە ی هەیه، لەموسلیم دا سێ. لەرۆژی رودای ئەلجەمەل دا بەتیری وێڵ کوژرا، لەدە ی جومادی یەکەمی

سائی سیی و شەشی گۆچی، لەتەمەنی شەست و چوار سائی دا، گۆری
لەبەصرە، کچیکی لە پاش سیی ساڵ خەوی پێوە بینی، سکاڵای لەدەست
شیداریی گۆرەکە دەکرد، جا لەسەر فەرمانی کچەکە تەرمەکەیان دەرھێنا،
کەچی ھێشتا جەستە ی ھەر تەر و نەرم و شل بوو، ئەوسا لەدارولھێجرتەین
لەبەصرە نیژدراپەو، گۆرەکە ی شۆرتدارە (بەزای خەوی لێ بێ)، حاجی مەلا شەریفی
سەعاتچی ھەبوو، پیاویکی باش بوو، مەنسووبی حاجی کاک ئەحمەدی شیخ
بوو، حاجی کاک ئەحمەد دەچیتە خەوی دەفەرموی: حاجی مەلا شەریف!
لەزیرابی مائە مەسیحییەکە تەنیشتمەو خەریکە ئاو ئەدزیتە ناو
گۆرەکە مەو، فریام کەون! ئەویش دەچێ بۆ داریکەلی بۆلای شیخ مەحمودی
حەفید، شیخ موافەقە دەکا، حاجی مەلا شەریف گۆرەکە ی ھەلدایەو، من
بەچاوی خۆم دیم کە لەلای سەریەو خەریک بوو ئاومزیکە بگاتە
گۆرچەکە، دیم بەجام ئاوو لیتەکەیان دەر دەدا، لەپاشا بەچیمەنتۆ
دایانرشت و ئاومرۆگە کەشیان گواستەو و لەگۆرەکە دووریان خستەو، جاری
ئەمەم گێرپایەو، حاجی مەلا عەبدوڵلای سێتەلانی فەرمووی: منیش بەدیار
ئەم پرووداوەو بووم! (ومرگێر) (تاج-ل ۱۸۱-ف ۲ = ژ-۳۲۳-ز ۴۳)+(تاج-ل ۵-۸۴).

باسی: شوێن کەوتنی تەرم لەباوەرە

۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ اتَّبَعَ جَنَازَةَ
مُسْلِمٍ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا وَكَانَ مَعَهُ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا وَيُفْرَغَ مِنْ دَفْنِهَا فَإِنَّهُ يَرْجِعُ مِنَ
الْأَجْرِ بِقِيرَاطَيْنِ كُلُّ قِيرَاطٍ مِثْلُ أُحُدٍ وَمَنْ صَلَّى عَلَيْهَا ثُمَّ رَجَعَ قَبْلَ أَنْ تُدْفَنَ فَإِنَّهُ
يَرْجِعُ بِقِيرَاطٍ). (ت-۱-ل-۵۵۷-ف-۱-ز-۲۱۰-ذ-۱۰۹۷-ض-۴). (الحدیث
۴۷- طرفاه فی: ۱۳۲۳، ۱۳۲۵). (۴۴)

ئەبۇھورەیرە (پەزىلەتلىك بىر) فەرەمۇۋى: پەيغەمبەرى خۇا (دروودى خودى لەسر بىر) فەرەمۇۋى: ھەر كەسى لەبەرخاترى خۇا شوۋىن تەرمى موسولمانى بىكەۋى و لەگەلى دا بى ھەتا نوپۇزى لەسر دەكاۋ لەناشتى دەپتەۋە، لەھەمان كات دا باۋمۇرى بەۋە ھەبى كەئەۋە تاعەتتىكى باشەۋ ماىەى پاداشى چاكە، ئەۋە بەدوۋ قىراط پاداشەۋە دەگەپتەۋە، ھەر قىراتەيان بەھەد كىۋى ئوھود دەبى، بەلام ئەۋە كەسەى كەنوپۇزى لەسر بىكاۋ پېش ئەۋەى بىنپۇزى بگەپتەۋە ئەۋە بەيەك قىراط پاداشەۋە دەگەپتەۋە.

راقەۋ شىكردنەۋە:

قىراط بەبى ى ولات دەگۇرۇ، لەلەى خەلى مەككە دەكاتە ۲۴/۱ ى دىنارىكى زىر، لەلەى خەلى عىراق دەكاتە ۲۰/۱ ى دىنارى، ھەروا لەلەى شەرعزانەكان، ھەروا لەھەدېششا بەبى شوۋىن دەگۇرۇ، تەماشى ئەم شوۋىنە بىكە (ج/۱ ص ۲۷۲ عمدة القاريء ط/ ۱ بيروت).

۴۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سَيَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ). (الحديث ۴۸ - طرفاء في: ۶۰۴۴، ۷۰۷۶). (۴۵)

لەھەبەدوللەى كۇرۇ مەسعودەۋە (پەزىلەتلىك بىر) خۇايان لى بىر) ھەزرىت (دروودى خودى لەسر بىر) دەفەرەمۇۋى: (شەپە جىنۇ كۇرۇن لەگەل موسولمان دا فوسۇق و لەپىگەى ھەق دەرچوۋنەۋە، شەپتەبەستنىشى كۇفرە!).

راقەۋ شىكردنەۋە:

مەبەست لەم فەرەمۇۋەدە: ھەپەشە كۇرۇنە لەكەسى كەبەنارەۋا بەدەست يابەزبان ئازارى موسولمان بەدا، چۇنكە شتى وا لەموسولمان ناۋەشەپتەۋە،

به لکړو پيشه پياوې خرابې له پړۍ دمرچوو، رمفتای مروی بې پروايه.
(رياض-٤ ل-١١٥٩ ف-١ ز-٢٢٦ ز-١٥٥٩).

٤٦- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ يُخْبِرُ بِلَيْلَةِ الْقَدَرِ فَتَلَاخَى رَجُلَانِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ إِنِّي خَرَجْتُ لِأُخْبِرْكُمْ بِلَيْلَةِ الْقَدَرِ وَإِنَّهُ تَلَاخَى فُلَانٌ وَفُلَانٌ فَرُفِعَتْ وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ التَّمَسُّهُمَا فِي السَّعِّ وَالسَّعِّ وَالْخَمْسِ). (الحديث ٤٩ طرفاه في: ٢٠٢٣، ٦٠٤٩).

عوباده کوری صامیت (پړۍ خوی لږ بې) فهرمووی: پیغه مېهر (دروودی خودای لسمېر بې) له مال هاته دهرود، تاهه والی له یله تولقه در رابگه یه نی، له وکاته دا دوو پیاو له موسولمانان بوو به دمه قاله یان، جا فهرمووی (دروودی خودای لسمېر بې): من بؤشه وه له مال هوه هاتم بؤ ئیره تاهه والی شهوی له یله تولقه درتان پې رابگه یه نهم که کام شه ویه له مانگ، به لام فیسارو فیسارو بوو به دمه قاله یان، ئیتر له بیرم نه ما به هوۍ نهو دمه قاله وه، سابه شکوو ئهم له بیرنه مانه خیږی پیو مې بؤ ئیوه، جاهرچون بې ئیوه له شهوی بیستو حهوت، یابیستو نو، یابیستو پینجی رهمه زان دا بؤشه وی له یله تولقه در بگه پړن!.

سهرنجی:

دمه قالو قسه ی بې هووده گه لی جار دهبن به هوۍ پږگرتن له خیږ، به تاییه تی له شوینی پیروزی وهک مزگه وتدا، یا له خزمهت پیاوې زاناو پیشه وادا، که واته هه ق وایه موسولمان خوۍ له شتی وا بپاریزی. به پیی ئهم فهرمووده یه به هوۍ هه لای ئهم دوو که سه وه به هره یه کی گه وره له کیس هه موو موسولمانان چوو، دهی دمی به هوۍ ئهم هه مکه شهړه جنیوو شهړه دمی و قسه سووک و درؤ شاخ دارانه وه، که خوۍان له کاتی شهړی براکوژیدا، پیی دمه رموون: (شالوۍ به رواۍ راگه یانندن) که دهق له شهړه جنیوی سهر

کانی ژنانی لادی دووره دهسته کان دهکا، چهنده خیرو بیر له کیس نهم نهته وه سته مدیده یه چوو بی؟! مه گهر ههر خوا خو ی بزانی.

باسی هاتنی جویرانیل بۆلای پیغه مبهه

بۆ روونکردنه وهی نیمان و نیسلام و نیحسان

٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَارِزًا يَوْمًا لِلنَّاسِ فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ فَقَالَ مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَبِلِقَائِهِ وَرُسُلِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْبُعْثِ قَالَ مَا الْإِسْلَامُ؟ قَالَ الْإِسْلَامُ أَنْ تُعْبَدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤَدِّيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ. قَالَ مَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ أَنْ تُعْبَدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ وَسَأَخْبِرُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا إِذَا وَلَدَتِ الْأَمَةُ رَبَّهَا وَإِذَا تَطَاوَلَ رُعَاةُ الْإِبِلِ الْبُحْمُ فِي الْبُنْيَانِ فِي خُمْسٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ تَلَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ الْآيَةَ ثُمَّ أَذْبَرَ فَقَالَ رُدُّوهُ فَلَمْ يَرَوْا شَيْئًا فَقَالَ هَذَا جِبْرِيلُ جَاءَ يُعَلِّمُ النَّاسَ دِينَهُمْ). (الحديث ٥٠ طرفه في: ٤٧٧٧) (٤٦).

ئه بوهوره پهره (په زوی خوی لێ بهی) دهفه رموی: رۆژی پیغه مبهه ری خوا (په زوی خوی لێ بهی) ته شریفی هات له شوینیکی بهرچاودا له ناوماندا دانیشت لهو کاته دا پیاوی هات بۆ خزمهتی گوتی: ئه ی موچه ممه دا ئیمان و باومر بۆ روون بکه ره وه. فه رموی: ئه وه تا که باومر بکه ی به خودا و به فریشته کانی و به گه یشتن به دیداری له قیامه تدا و به پیغه مبهه کانی و به پۆزی زیندو بوونه وه. پیاوه که گوتی: ئه ی نیسلامه تی چییه؟ فه رموی: نیسلامه تی ئه وه تا ئی که خودا به پرستیت و هاو به شی بۆ بریار نه دهیت و نوێر به دوستی بکه ییت و زه کاتی فه رز به دهیت و

(٤٦) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان الإيمان والاسلام والاحسان، رقم: (٩) و (١٠)=٩٧ شيخا. وأخرجه عن عمر (رضي الله عنه) في لباب نفسه، رقم: ٩٣=٨٩.

رؤژووی رهمهزان بگری و (حهجی مائی خودا بکهی). گوتی: ئهی چاکه چییه؟
 فهرمووی: چاکه ئهوهیه که به چه شنی خودا بهرستیت که وهک: چاوت
 له خودایی وایی، خو ئه گهر تۆیش ئهو نه بینیت. بئی گومان که ئهو تو ده بینی،
 ئینجا گوتی: قیامهت کهیه؟ فهرمووی: منیش له تۆی باشتی ئی نازانم، به لام
 وانیشه گانیت بئی ده لیم: ئه وه ته که منال به چاوی کاره که رو نو کهر ته ماشای
 دایک و باوکی خو یان بکهن، وه نه وه ته به چاوی خو ت ببینی: که شوانه و شتری
 رهشکه له و پیخاوس و رهش و رووت و رهجال و شوان و گاوان و بیابان نشینه کان
 ببن به خاوهن مو لک و سامان و خان و بهر و کو شک و ته لاری ئی رابکی شن و فیزو
 دمه یی پۆمه بکهن. زانینی کاتی قیامهت یه کی که له و پینج شتانه که خوا نه بی
 کهس نایان زانی، که بریتین له م پینج شتانه که خوا نه بی کهس نایان زانی،
 که بریتین له م پینج شته که وان له م ئایه ته دا که ده فهرمو ی: (إن الله عنده علم
 الساعة وينزل الغيث ويعلم مافي الارحام وماتدري نفس ماذا تكسب غداً وماتدري
 نفس بأى أرض تموت إن الله عليم خبير) (لوقمان/ ۳۱-۳۴) مه به ست له ئایه ته که
 زانینی ئه م پینج شته له عیلمی غه ییه، له و زانسته نه ینی یه یه که ههر خوا
 خو ی دمه زانی و بهس: قیامهت که ی دمه بی، باران که ی دمه باری، چی واله ناو
 مندا لده کانا، کهس نازانی سبه ینی چی ده کا، کهس نازانی که له کو ی دمه ری).
 جا له پاشدا کاتی پیاوه که رو یشت پیغه مبه ر (درووی خودی له سه ر بهی) فهرمووی: ئاده ی
 بیگێر نه وه بۆلام، ئه وانیش که جو وون به یه ننه وه بۆلای که سیان نه دی، پیاوه که
 غه یب بوو بوو، جا پیغه مبه ر (درووی خودی له سه ر بهی) ویستی له کاره که حاتیان بکا،
 فهرمووی: (ئهو جو برائیل بوو هات بوو که خه لکه که فی ری یاسا سه ره کییه کانی
 ئایینی ئیسلام بکا). (۱- ل ۱۸- ف ۲ = تاج- ۲- ل ۱۲- ز ۱- ژ ۲- ج ۴).

شیکردنه وه:

له م فهرمو وده یه دا پیناسه ی باوه رو ئیسلام و چاکه ی تیدا یه، ئه مه ییش
 به لگه ی ئه وه یه که پیناسه سوننه ته، هه روا له فهرمو وده که دا دمه رده که و ی

که جو برائیل و پیغهمبر (درویدی خودیان لسمبر بر) جوړه نواندنیکي شانؤ گهری یان نیشان داوه و رولیکي گرنگیان داناوه بؤ هونهری نواندن و بؤ هوکاری روون کردنه وه. کهواته: نه م جوړه هونهرانه لهزاتی خوایاندا، کاریکی رهواو بهجین، بهمهرجی بؤ کاری نابهجی بهکار نه هیئرین!

باسی: که سی نایینی خوی له نه نگ بپاریزی

٤٨ - عَنْ ثَعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الشَّبَهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشَّبَهَاتِ كَرَاعٍ يَرْغَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحَارِمُهُ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ). (الحديث ٥٢ - طرفه: ٢٠٥١). (٤٧)

نوعمانی کوری به شیر (رمزی خوی لسمبر بر) دمفهرموئ: خو شه ویست (درویدی خودی لسمبر بر) دمفهرموئ: (شتی حلال دیارو ناشکرایه، ههروها شتی حهرامیش دیارو ناشکرایه، به لام لهم بهینه دا هه ندئ شت هه ن دوو بهینین و له هه ردوولا دهچن، له بهر نه وه که ئی که س سهریان ئی دمرناکه ن و هوکمه که یان له شه رعا نازانن، به لام زانایانی نایین له پاش په یجوری و لی کوئینه وه یه کی باش هوکمه که یان دم دوزنه وه و برپار دده ن که حه لائن یا حهرامن، نه وسا بؤ خه لکی تریش هه یه له سه ر برپاری نه وان شته که بکه ن، یانه یکه ن، جا نه وه ی که خوی بپاریزی له شتی شوبه دارو گومان لی کراو، نه وه نامووس و نایینی خوی له نه نگ ولکه ده پاریزی).

به لام نه وه ی که توخنی شوبه دارو گومان لی کراو ده که وئ، خوا نانخوا تووشی دهبی به تووشی شتی حهرامیش وه، وه ک چو ن شو ان نه گه ران

لهدهوروبهري پاڅړو پاوهند بله و مړېنې بهره بهره ږانه که له پاوهنده که پش دهله و مړې. باش ناگادار بن! که هه موو پادشايي بهست و پاوهنديکي تايبه تي خوۍ هه يه، بزائن که بهست و پاوهندي خودايش له م گوی زه وييه دا، نهو شتانه يه که حه رامي گردوون!

باش ناگادار بن! که گولمه يه که گوشت هه يه له ناو جهسته دا، نه گهر نهو گولمه گوشته سازو باش بوو نهوا جهسته پش هه مووی سازو باش دهبی، بهلام نه گهر نهو گولمه يه خراب بوو نهوا جهسته پش هه مووی خراب دهبی، بزائن که نهو گولمه يه بریتي يه له دل، که واته: دلی پاک و له شی چاک، دلی پیس و له شی چه په ل و پیس).

رافه و شیکردنه وه:

نهم فهرمووده يه پش (له سهر فهرمايشتي زاناکان) په کيکه لهو فهرموودانه که بوون به سووړگه و مه دار بؤ نيسلام. باشترين نموونه له م روژگارهی نيّمه دابؤ شتي گومان ليکړاو نهو خواردمه ني و خواردنه وه و داوو دمرمان و شته تازه بابته تانه يه که له دمره وهی ولا ته وه ده يترين، وه: مريشکی سهر بر اوو گوشتي پاکه ت. نه مانه و وينه ي نه مانه جيگهی گومانن. دهبی مهر دوم له م جوړه شتانه دا رای زاناکان و مريگرن، و به پي فهرمايشتي نهوان له م باره يه وه رهفتار بکه ن، چونکه موسولمان نهو موسولمانه يه که له هه له و تاوان و گونا ه دا چاو له رده شه خه لک نه کا، به لکوو چاوی له ده می ماموستای مه لا بی، نهو چی فهرموو نه وه ته و او ده، دنا به راستی گه لی خه لکی خوانه ناس په يدا بوون گه لی له ده هری و زنده ه که نه کان خراب ترن، نه وانه ی کؤن همر هيچ نه بی شهرم و شکويان له مو حاسه به ی ويزدان و ميژوو ره خنه ی کؤمه ل ده کرد، به لام نه مړؤ که سانی په يدا بوون، په روم ده ی ژيرده ستي عه لمانيه تن به ناره ق گوشت کراون، گه ل به گه له دمرانن، ميله ت وه که دوا جيني خويان ته ماشا ده که ن، همر بير له قازانجي خويان ده که نه وه، نه به ته نگي ئاييني خه لکه وه ديّن، نه دمر بايستي

تەندروستی و بەرزەموندی کۆمەڵ دین، بۆ بەرزەموندی خۆیان دەست لەگەڵ
شەیتان تێکەڵ دەکەن، بازرگانی بەناگرو بارووتو تی ئین تی و میکروبی سیلو
دیق و سەرمتانەو دەکەن!

ئەم فەرموودەیە موسلیم و ئەبو داود و تیرمیزی و نەشائیش
گێڕاویانەتەو، ئەوان لە (البیوع) دا گێڕاویانەتەو. نوعمانی کۆری بەشیر
خۆی و باوکی و دایکی صەحابی بوون. ئەنصاری یە، لەهۆزی خەزرجە، دایکی
ناوی عەمریە، خوشکی عەبدوڵلای کۆری رەواحیە، یەکەم مندالی ئەنصارە
کە لەپاش کۆچ لەدایک بوو، سەدو چوار دە فەرموودە گێڕاوتەو، لەدەستە
عەبدوڵلای کۆری زوبەیر بوو، سەرکاری ئیبنوزوبەیر بوو لەسەر شاری
حیمص، لەو ماوەیەدا کە خەڵکی حیمص هەلگەرانەو هەلھات، بەلام
لەرۆژەکە واسیط دا کوزرا، لەسالی شەست و پینجی کۆچی دا، تەمەنی
دەوری شەست و سی سال بوو.

رشتە ی ئەم فەرموودەیە لەبوخاری شەریف دا، لەم شوێنەدا ئاویە: (حدثنا
أبو نعيم حدثنا زكريا عن عامر قال سمعت النعمان بن بشير يقول سمعت رسول الله
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول .. ههتا كۆتایی فەرموودەکە. ھەزدەکەم ھەندێ
لەناسککاری ئەم رشتە یە قسە بکەین، چونکە زوو یادەرنگ رەورەوی ھونەری
ومرگەرەن، لەکوردیش دا، بەرەو ھەموو مەودا و مەیدان و کون و قوژبەنیک
زانستی و ھونەری و ئایینی و کۆمەلایەتی ملی رێگە دەگرێ و بزافی و مرگەرەن
ھەموو بابەتەکان دەگرێتەو. گەرچی لەم قۆناغەدا، لەبەر بێ ھیزی و
لاوازی نووسەرەکانمان، و مرگێرەکانمان خەریکی و مرگێرانی شتی کەم
بایەخن، بەلام ئەم قۆناخە خۆیاری، زۆر ناخایەنی، ئەم رشتە یە لەرشتە
چوارکەسییەکانی بوخاری یە، و ئەم جۆرە رشتە یە زۆر دانسقە و نایاب و
بەندە. لەم رشتە یەدا تەحید و عەنعەنە و سەماعی تێدایە، تەحید ئەو یە
راوی بلی: حدثنا، یا حداثی. عەنعەنە ئەو یە بلی: فلان عن فلان، سەماع
ئەو یە لەباتی ئەم جۆرە تەعبیرانە بلی: سمعت، لەم فەرموودە یەدا ئەو یە

تیادایه که نوعمان شتی له پیغه مبه ر خوئی به مندالی بیستوووه، کاتی گوره بووه رایگه یاندوووه گپراویه تیه وه، شتی وادروسته، کورد گوته نی خویمان: بیرى مندالی تیژه. بهنده خویم له یادمه زور به باشی جارئ باوکم له برایماووه بردمی بوخزمهت شیخ مهحموودی حه فید له داریکه لی، باوکم عهرزی کرد که نووشته م بو بکا، شیخ به م بونه یه وه به دهق به باوکی فهرموو: نیمه له گهل جنوکه کانا خزمین چون دهبی بیانسووتینم، به لام نووشته یه کی بو نووسیم: (ت-۲ ل-۲۹۶ ف-۱ ز-۱۴۵ تاج-۲ ژ-۱۷۵۶ ز-۱۴۵).

دانی پینج یه ک له باوهره

۴۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (إِنَّ وَفْدَ عَبْدِ الْقَيْسِ لَمَّا أَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ الْقَوْمُ أَوْ مَنْ الْوَفْدُ قَالُوا رِبْعَةٌ قَالَ مَرْحَبًا بِالْقَوْمِ أَوْ بِالْوَفْدِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَدَامَى فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَأْتِيكَ إِلَّا فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَبَيْنَنَا وَبَيْنَكَ هَذَا الْحَيُّ مِنْ كُفَّارٍ مُضَرٍّ فَمُرْنَا بِأَمْرِ فَصَلِّ نُخْبِرْ بِهِ مَنْ وَرَاءَنَا وَنَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ وَسَأَلُوهُ عَنِ الْأَشْرِبَةِ فَأَمَرَهُمْ بِأَرْبَعٍ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالَ أَتَذَرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصِيَامُ رَمَضَانَ وَأَنْ تُعْطُوا مِنَ الْمَعْنَمِ الْخُمْسَ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ عَنِ الْحَنْتَمِ وَالذُّبَابِ وَالنَّقِيرِ وَالْمُرْفَتِ وَرَبَّمَا قَالَ الْمُقْبِرِ وَقَالَ اخْفَظُوهُنَّ وَأَخْبِرُوا بِهِنَّ مَنْ وَرَاءَكُمْ). (ت-۴ ل-۸۵ ف-۳+۴ ز-۲۵ = تاج-۳ ل-۲۳۲ ز-۲۵ ذ-۲۷۳۸، ۲۷۳۹) (الحديث ۵۳ - أطرافه في: ۸۷، ۵۲۳، ۱۳۹۸، ۳۰۹۵، ۳۵۱۰، ۴۳۶۸، ۴۲۶۹، ۶۱۷۶، ۷۲۶۶، ۷۵۵۶). (۴۸)

ئىبنوعەبباس (رەزى خودىيان لى بىن) فەر مووى: كە نوپنەرەكانى ھۆزى عەبدولقەيس ھاتن بۇ خزمەتى پېغەمبەر (درودى خودى لىسر بىن) فەر مووى: ئەم خزمانە كىن؟ يا فەر مووى: ئەم نوپنەرەكانە كىن؟ گوتيان: لە خىلى عەبدولقەيسن كەدەچىتەو ھ سەرھۆزى رەبىعە، فەر مووى: ئەم خزمانە بە خىربىن، ئىو ھەئىسلام بوون دوانەكەوتوون، ھەتا بەھۆ ئەو ھەو ھەرىقىتان بەسەربى، ھەكارىكى واتان لەدزى ئىسلام نەكردو ھەپەشىمانى لەدوابى، ھەرزىان كرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! لەبەرئەو ھەئىمە كەدپىن بۇ خزمەتى تۆ، بەسەر ئەم ھۆزەدا دپىن، كەلەكافەرەكانى ھۆزى موزەرن، ناتوانىن بى ىن بۇ خزمەت، مەگەر لەمانگە ھەرامەكانا، تەنیا لەو مانگانەدا كەشەرو شوپيان تىادا قەدەغەيە دەتوانىن بپىن بۇ خزمەت، دەى بفرموو ئامۇزگارپىسەكى روون و ئاشكرامان پى بفرموو كەگەرپىنەو ھەو ھەتەى خۇمان بەمەردومەكەى رابگەيەنن و ھەموو پابەندى بىن و رەفتى پى بگەين، ھەتا بەھۆ جى بەجى كردنى ئەو ھەرامەنى تۆو ھەچىنە بەھەشت. ھەلەبارەى ئەو دەرمانەو ھەو ھەخواردنەو ھەيان تى دەكرى پرسىارىان لى كرد، پېغەمبەرىش (درودى خودى لىسر بىن) فەرمانى پىكردن بە چوارو، نەى لى كردن لە چوار: يەكەم فەرمانى پى كردن بەباومرەھىنان بەخوداى تاقو تەنیا. فەر مووى (درودى خودى لىسر بىن): (ئایا دەزانن برپا ھىنان بەخوداى تاك و تەنھا چىيەو چۆنە؟) گوتيان: خواو پېغەمبەرى خوا باشى دەزانن. فەر مووى (درودى خودى لىسر بىن): (برپىتەيە لەشایەتمان لەسەر ئەم شىو ھە: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً رسول الله: بەزمان شایەتى دەدەم و بەدل باومر دەكەم كەبىجگە لەیەزدانى پاك ھىچ خودایەكى تر نىيە، خواپەكى تاك و تەنھایە، بى ھاو ھە، ھىچ ھاو ھەشى نىيە، بەھەمان شىو شایەتى دەدەم و باومر ھەيە كەمو ھەمەدى كورى عەبدوللا فروستادەو پېغەمبەرى خواپە. دو ھە: فەرمانى پى كردن بەراگرتنى نوپزو كردنى بەرپك و پىكى، سىيەم: فەرمانى پى كردن بەدانى زەكات، چوارەم: فەرمانى پى كردن بەگرتنى رۆزووى مانگى

رمه زان. ومفه رمانیشی پئیان کرد که له دهست که وتی تالانی جه نگیش پینج یهک بدهن، و نه ییشی لی کردن لهم چوار شته که به کاریان نه هیئن بۆ دروست کردنی خوښاوو سرکه و دۆشاو، چونکه شتی ناویان زۆر زوو دوترشی و توند دهبی و دهبی به نارهق: کووپه له و کووله که و به ستووی زفت دراو و کوټکه ی بنکی دار خورما. فهرمووشی (درویدی خودی لیسر بی) (ئه م فهرمایشتانه ییش که له م ماوه یه دا له منتان بیستوو به باش له بهر بکه و رایان بگه یه نن به خه لکی ولاتی خویشان).

رافه و شیکردنه وه:

له م فهرمووده یه دا مامۆستا (شیخ) ه که ی بوخاری ناوی عه لی کوپی جه عده (پرمای خوی لی بی) عه لی خوی فهقی ی ئیمامی ته وری و ئیمامی مالیک و گه لی زانای تری وینیه ئه مان بووه، پیاوی وهک ئیمامی ته حمه دو ئیمامی بوخاری و ئیمامی ته بوداودو که سانی تری وینیه ئه م زاتانه قوتابی ته و بوون و فهرموودمیان لی و مرگرتوو. مووسای کوپی داوود دمه رموئ: که سم نه دیوه که وهک ته و زهینی روښن بی و فهرمووده ی به باشی له به ربی، ئیمامی ته حمه د هانی خه لکی ده دا: که فهرمووده کانی بنووسنه وه له موسنه دو کتیه کانی حه دیث دا. یه حیای کوپی معین دمه رموئ: (زانسته که ی ره بانی بوو، پیاویکی راستگو و باو مرپیگرا و بوو) ئیبنوئه شیر له نیهایه دا دمه رموئ: ره بانی زانای گه وره ی دامه زراوه له زانسته و ئایین دا. نزیکه ی نه وه دو چوار سال ژیاوه، له (۱۳۰) کوچی دا له دایک بووه، له (۲۳۰) دا مردوووه، له گۆرستانی بابو حه رب له به غدا نیژدراوه. حه فتا سال روژنا روژی به روژوو بووه!

۵۰- عن عمر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) حَدِيثُ إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَقَدْ تَقَدَّمَ فِي أَوَّلِ الْكِتَابِ وَزَادَ هُنَا بَعْدَ قَوْلِهِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى: (فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) وَسَرَدَ بَاقِيَ الْحَدِيثِ:

تہ ماشای فہرموودہی ژمارہ یہکی زنجیرہ یہکی ئەم بەرگہ بکہ. لیژمدا:
زیادہیی ھەیە من لەپیشەوہ ئەم گێرانەوہی ئیژرەم لەوئ نووسی.

باسی: کردەوہ ھەیە بەھۆی نیازەوہ دەبی بەصەدەقە

۵۱- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا
أَتَقَّ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ). (الحديث ۵۵ - طرفاه في: ۴۰۶،
۵۳۵۱). (۴۹)

ئەبومەسعو (رمزای خودایان لێ بێ) ددەفەرموئ: خۆشەویست (مروودی خودای لەسەر بێ)
ددەفەرموئ: (ھەرکەسی لەبەر رمزای خوا مەسەرەفی مال و منالی خۆی بکا،
ھەرچییان بۆ خەرج بکا کەم و زۆری بەخیرو خیرات دادەنرئ بۆی).
راقە و شیکردنەوہ:

ئەبومەسعوود ناوی عوقبەیی کورپی عامیرە، ئەنصاری یە، خەزرجی یە،
بەدری یە، لەگەڵ حەفتا کەسەکەدا ئامادەیی پەیمانێ عەقەبە بوو،
لەھەموویان بەتەمەن بچوو کتر بوو، ئامادەیی جەنگی ئو خودیش بوو، سەدو
دوو فەرموودەیی لە پێغەمبەرەوہ (مروودی خودای لەسەر بێ) گێرا و تەوہ، لەبوخاریدا دە
فەرموودەیی ھەیە، لەموسلیم دا شازدەیی ھەیە، نۆیان پەسندی ھەردوولان،
لەکووفە نیشتەجێ بوو ھەر لەویش مردووہ.

۵۲- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالتَّصَدَّقِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ).
(الحديث ۵۷ - أطرافه في: ۵۸، ۵۲۴، ۱۴۰۱، ۲۱۵۷، ۲۷۱۴، ۲۷۱۵،
۷۲۰۴). (۵۰)

(۴۹) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل النفقة والصدقة على الأقربين، رقم: ۲۳۱۹.

(۵۰) أخرجه مسلم في الايمان، انظر (عمدة القارئ/ العيني/ ج/ ۱/ ۲۲۴/ رقم/ ۲. المترجم) = ۱۹۹.

جهریری کوری عهبدووللای ئەل به جهلی (پەڕی خۆی لێ بێ) فەرمووی: بە ئێن و پەیمانم دا بە پێغه مبه‌ر (دروودی خۆدی له‌سه‌ر بێ) له‌سه‌ر ئەوه که‌نویژ به‌ریکو پێکی بکه‌مو، زه‌کات بده‌مو، نامۆزگاری خیری هه‌موو موسولمانیکیش بکه‌م).

راشه‌ و شیکردنه‌وه‌:

جهریر سه‌د فەرمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخارید انۆی هه‌یه، له‌موسلیمان چوارده‌ی هه‌یه، هه‌شتیان په‌سندی هه‌ردوولایانن.

۵۳- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنِّي أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ أَبَايُكَ عَلَى الْإِسْلَامِ فَشَرَطَ عَلَيَّ وَالْتَصَحَّ لِكُلِّ مُسْلِمٍ فَبَايَعْتُهُ عَلَى هَذَا (الحديث ۵۸).

دیسان له‌وه‌وه (پەڕی خودمان لێ بێ) فەرمووی: جووم بۆ خزمه‌تی چه‌ز مه‌ت (دروودی خۆدی له‌سه‌ر بێ) عه‌رزیم کرد: قوربان! ده‌مه‌وی پەیمانته‌ بده‌می له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی، نه‌ویش نه‌م مه‌رجه‌یشی بۆ دانام: که‌نامۆزگاری خیری هه‌موو موسولمانیکیش بکه‌م. جا منیش پەیمانم دا پێی له‌سه‌ر ئەوه‌).

بسم الله الرحمن الرحيم

۳) نامه‌ی زانین (کتاب العلم)

۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَجْلِسٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ جَاءَهُ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ مَتَى السَّاعَةُ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَدِّثُ فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ سَمِعَ مَا قَالَ فَكَّرَهُ مَا قَالَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ لَمْ يَسْمَعْ حَتَّى إِذَا قَضَى حَدِيثَهُ قَالَ أَيْنَ أَرَاهُ السَّائِلُ عَنْ السَّاعَةِ؟ قَالَ هَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِذَا ضِيعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ قَالَ كَيْفَ إِضَاعَتُهَا قَالَ إِذَا وُسِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ). (الحديث ۵۹ - طرفه في: ۶۴۹۶).

ئەبەبۇھورپەرە (پەزەي خەي لى بىن) فەرەمووى: جارىي حەزەرت (دروودى خەي لى بىن) لەناو كۆرپىكا قەسەي بۇ ياران دەكرد، پىاويكى دەشتەكى هات گوتى: ئەي كەي قىامەتە؟ پىغەمبەرىش (دروودى خەي لى بىن) لەسەر فەرەموودەكەي خەي رۆيشتو قەسەكەي خەي نەبەري بۇ وەللامى پەرسىياري كابرە. يارانىش هەندىكيان گوتيان: پىغەمبەر (دروودى خەي لى بىن) گوئى لى لەقەسەكەي بوو، بەلام قەسەكەيى بەدل نەبوو بۇيە وەللامى نەدايەو، هەندىكى تەريشيان گوتيان: نانەبىيەست. كاتىي حەزەرت (دروودى خەي لى بىن) فەرەمايشتە كەي تەواو كەرد فەرەمووى: ئەو كى بوو لەقىامەتى پەرسى؟ كابرەكە گوتى: ئەو مەن بووم، ئەمەتام لەخەمەتتا ئەي پىغەمبەري خودا! فەرەمووى (دروودى خەي لى بىن): هەركاتىي سپاردە - واتە: ئەمانەت - پامال كرا ئىتەر چاومروانى داھاتنى رۆزى قىامەت بكة.

ئەغرابى يەكە فەرەمووى: ئەي پىغەمبەري خوا! چۆن چۆنى سپاردە پامال دەكرى؟ فەرەمووى: (هەركاتىي كاروبارى مىللەت و فەرمانەرەوايى موسولمانان سپىردە بەدەستى ناكەس ئىتەر چاوەنواري قىامەت بكة) (رياض الصالحين/ كوردى بەرگى چوار لاپەرە/ ۱۳۲۰ ز - ۳۷۰ ف - ۲۰ ژ - ۱۸۳۷/۳۰۱).

۵۴ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (تَخَلَّفَ عَنَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرَةٍ سَافَرْنَاهَا فَأَذْرَكْنَا وَقَدْ أَرْهَقَتْنَا الصَّلَاةُ وَكُنْ تَوَضُّأً فَجَعَلْنَا نَمْسَحُ عَلَى أَرْجُلِنَا فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا). (الحديث ۶۰ - طرفاه في: ۹۶، ۱۶۳) (۵۱)

عەبەدۇللاي كورپى عەمەر (پەزەي خەي لى بىن) فەرەمووى: لەسەفەرپىكا لەخەمەت پىغەمبەردا بووين، پىغەمبەر (دروودى خەي لى بىن) كەوتە دواو، كەپىمان گەيشتەو گەرمەي نوپز بوو، ئىمەيش سەرگەرمى دەستنويز گرتن بووين، بەلام قاچمان پشیلە شۆر دەكرد، وەك دەستى تەري پىايىنى ئاوا، كاتىي پىغەمبەر

٥٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنَ الشَّجَرِ شَجَرَةً لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا وَإِلَيْهَا مَثَلُ الْمُسْلِمِ فَحَدِّثُونِي مَا هِيَ؟؟) فَوَقَعَ النَّاسُ فِي شَجَرِ الْبَوَادِي قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَقَعَ فِي نَفْسِي أَنَّهَا النَّخْلَةُ فَاسْتَحْيَيْتُ ثُمَّ قَالُوا حَدِّثْنَا مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ هِيَ النَّخْلَةُ. (الحديث ٦١ - أطرافه في ٦٢، ٧٢، ١٣١، ٢٢٠٩، ٤٦٩٨، ٥٤٤٤، ٥٤٤٨، ٦١٢٢، ٦١٤٤) (٥٢)

ئىبنوعمەر (ئىمزاى خۇدانان لى) فەرموۋى: خۇشەويست (ئىروۋىدى خۇداى لىمىر بىن) فەرموۋى: (دەختى ھەيە گەلاگەي ھەلئانومرى، ھەمىشە سەۋزە، ئىمۋونەي موسولمانە، وەك ئەو بەپىت و فەرە، ئادەي كى دىزانى كەئەو دەختە چىيە؟ خەلگەكەيش پەلامارى دارو دەختى ئەو دەشتەيان دا بەلام ھەلئان نەھىئانمىش ھات بەدلما كەئەو دەرخورمايە وە وىستىم بلىم: ئەو دەرخورمايە، بەلام كەسەرنىجىم دا بەمنەۋە دە كەس بوۋىن، وەمىن لەھەموۋىشان مىئەلر بوۋم، لەبەرئەۋە شەرمم كىردو قىسەم نەكرد، جا خەلگەكە ەرزىيان كىرد: قورىبان! پىمان بىفەرموۋ چىيە؟ فەرموۋى: (ئەۋە دارخورمايە) (ت-٤ ل-٧٤ ف-٧ ز-٢١ تاج-٣ ژ-٢٧١٣).

نهم فهرمودیه به لگه یه له سهر نه وه که مه تل داهینان بو پروون کردنه وه ی مه بهستی جوان سوننه ته: (تاج/ ٤ ل- ٧٤ = تاج- ٣ ژ- ٢٧١٣) له ههر شوینن هیمای لاپه ره (ل) بوو مه بهست بهرگی ته رجه مه کوردیه که به له

(٥٢) أخرجه مسلم في صفات المنافقين وأحكامهم، باب: مثل المؤمن مثل النخلة، رقم:

تاج الأصول یا له ریاض الصالحین، به لام نه گهر رمزمکه (ص) بوو نه وه مه به ست نه صله عه رمبیه که یانه.

۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ دَخَلَ رَجُلٌ عَلَى جَمَلٍ فَأَنَاحَهُ فِي الْمَسْجِدِ ثُمَّ عَقَلَهُ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ أَتَيْكُمْ مُحَمَّدٌ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَكِيٌّ بَيْنَ ظَهْرَانِيهِمْ فَقُلْنَا هَذَا الرَّجُلُ الْأَبْيَضُ الْمُتَكِيُّ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ يَا ابْنَ عَبْدِ الْمُطَلِبِ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَجَبْتُكَ فَقَالَ الرَّجُلُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنِّي سَأَلْتُكَ فَمُشَدِّدٌ عَلَيْكَ فِي الْمَسْأَلَةِ فَلَا تَجِدُ عَلَيَّ فِي نَفْسِكَ فَقَالَ سَلْ عَمَّا بَدَا لَكَ فَقَالَ أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّ مَنْ قَبْلَكَ أَلِلَّهِ أُرْسَلَكَ إِلَى النَّاسِ كُلِّهِمْ فَقَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ نُصَلِّيَ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ قَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ نَصُومَ هَذَا الشَّهْرَ مِنَ السَّنَةِ قَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ نَأْخُذَ هَذِهِ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَانِنَا فَتَقْسِمَهَا عَلَيَّ فَقَرَأْنَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ نَعَمْ فَقَالَ الرَّجُلُ آمَنْتُ بِمَا جِئْتُ بِهِ وَأَنَا رَسُولُ مَنْ وَرَائِي مِنْ قَوْمِي وَأَنَا ضِمَامُ بْنُ ثَعْلَبَةَ أَخُو بَنِي سَعْدِ بْنِ بَكْرٍ). (الحديث ۶۳).

نه نه س (مزی خوی لږ بڼه) فهرمووی: جارئ له خزمه تی پیغه مبهردا له ناو مزگه وت دا دانیشتبووین، پیاوئ به سواری وشتره نیرمیه ک هات، لهحه وشه ی مزگه وتدا وشتره که ی ییخ داو به نه شکیل نه شکلی کرد. نه و جا خو ی هاته ژووره وه و گوتی: کامتان محمدن؟ پیغه مبهرد (دروودی خودی لسم بڼه) له نیوانیان پالکه وتبوو، گوتمان نه م پیاوه سوورو سپییه یه که پالکه وتووه. گوتی: نه ی کوړی عه بدلولوطه لیب! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسم بڼه) فهرمووی: (به لئ پرسیارت چییه باوه لامت بده مه وه) گوتی: من چهند پرسیاریکت ئی ده که م، پرسیاره کانم توندو رهقن، پیت ناخو ش نه بن، مه به ستم روونکردنه وه ی باسه که یه، فهرمووی (دروودی خودی لسم بڼه): (پرسیارت چییه فهرموو بیکه) گوتی: تو نه وخوا یه ی که خوی

هه‌مانه! ئایا خودا تۆی کردوه به پیغه‌مبهری خۆی و ره‌وانه‌ی کردووی بۆسه‌ر
سه‌رجه‌می به‌ره‌ی ئاده‌میزاد هه‌تا په‌یامی ئیسلامیان پێ رابگه‌یه‌نی؟ فه‌رمووی:
(ئه‌ی خودایه‌! تۆ به‌شایه‌ت به‌ که‌ به‌ئێ ئه‌م قسه‌یه‌ وایه‌) گو‌تی: باشه‌، تو‌خودا
ئایا خودا فه‌رمانی به‌تۆ کردوو که‌هه‌موو شه‌وو روژی ئه‌م پێنج نوێژه فه‌رزه
بکه‌ی؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی خودایه‌! تۆ به‌شایه‌ت به‌ ئه‌مه‌یش وایه‌) گو‌تی: باشه‌،
تو‌خودا ئایا خودا فه‌رمانی به‌تۆ کردوو که‌هه‌موو سائی مانگی ره‌مه‌زان
به‌روژوو بی؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی خودا! تۆ به‌شایه‌د به‌ که‌ئه‌مه‌ وایه‌) گو‌تی: باشه‌،
تو‌خودا ئایا خودا فه‌رمانی به‌تۆ کردوه که‌ئه‌م زه‌کاته‌ له‌ده‌وله‌مه‌نده‌کانمان
وهریگری‌تو ئه‌وجا دابه‌شی بکه‌یته‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌زاره‌کانمان دا؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی
خودایه‌! تۆ به‌شایه‌ت به‌ که‌ئه‌مه‌ وایه‌). جا پیاوه‌که‌ گو‌تی: من باوهرم هیناوه
به‌م نایینه‌ی که‌تۆ هیناوته‌، وه‌من نوینه‌ری هۆزه‌که‌مم که‌له‌لای خۆمان
چاو‌نواری من ده‌که‌ن هه‌تا هه‌والی تۆیان بۆ به‌رمه‌وه‌، وه‌من ضیما‌می کو‌ری
شه‌عه‌به‌م له‌خێلی به‌نی سه‌عه‌دی کو‌ری به‌کرم. (تاج - ۲ - ۶۷ ز ۲۵- ۱۲۹۵).

باسی په‌خشی زانین

۵۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ بِكِتَابِهِ رَجُلًا وَأَمَرَهُ أَنْ يَدْفَعَهُ إِلَى عَظِيمِ الْبَحْرَيْنِ فَدَفَعَهُ عَظِيمُ الْبَحْرَيْنِ إِلَى كِسْرَى فَلَمَّا قَرَأَهُ مَرَّقَهُ فَحَسِبْتُ أَنَّ ابْنَ الْمُسَيَّبِ قَالَ فَدَعَا عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَمَزُقُوا كُلَّ مُمَزَّقٍ). (الحديث ۶۴ - أطرافه في: ۲۹۳۹، ۴۴۲۴، ۷۲۶۴). (۵۳)

ئێبنوعه‌بباس (ره‌زای خودایان له‌ بن) فه‌رمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) نامه‌یه‌کی
به‌ناوی خۆیه‌وه‌ نووسی و به‌پیاویکا ناردی بۆ سه‌ر که‌وره‌ی ولاتی به‌حرین،

که مونثیری کوپی ساوا بوو، ههتا نهو بیگه یه نی به کیسرای شای ئیرانی نه وکاته، جاکاتی کیسرا نوو سراوه که ی پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه ر بن) ده خوینیت هوه دهیدرینئ! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسمه ر بن) نرای لی کردن؛ که شه ق و به ق کرین.

رافه و شیکردنه وه:

نهو پیاوهی کاغه زه که ی پیغه مبه ری برد بؤ گه وره ی به حرهین عه بدوللای کوپی حوزافه ی سه همی بوو، کیسرا نازناوی شای ئیرانه قه یسه ریش نازناوی هه موو پادشایه کی رومه، نه م کیسرایه ناوی (پرویزی کوپی هوفری کوپی نهوشیروان) ه، نراکه ی پیغه مبه ری لی گیرا بوو کوپکی هه بوو ناوی شیرو بوو، خودا زالی کرد به سه ریدا، به خه نجه ر سکی در ی و کوشتی: (تاج - ۸ ل - ۱۱۳ = تاج - ۴ ز - ۴۲ ژ - ۴۵۱ ج - ۴).

۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَتَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كِتَابًا أَوْ أَرَادَ أَنْ يَكْتُبَ فَقِيلَ لَهُ إِنَّهُمْ لَا يَقْرَءُونَ كِتَابًا إِلَّا مَخْتُومًا فَاتَّخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِصَّةِ نَفْسِهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِهِ فِي يَدِهِ). (الحديث ۶۵ - اطرافه فی: ۲۹۳۸، ۵۸۷۰، ۵۸۷۲، ۵۸۷۴، ۵۸۷۵، ۵۸۷۷، ۷۱۶۲) (۵۴)

نه نهس (همزی خوی لن بن) فهر مووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه ر بن) نامه یه کی نووسی: یا ویستی نامه بنیری بؤ کیسراو قه یسه ری روم بؤ نه جاشی پادشای حه به شه، ههتا بانگیان بکا بؤسه ر ئایینی پیروزی ئیسلام، یارانی عه رزیان کرد: هه ر نامه یی مؤر نه کرابی نه مانه وهری ناگرن، پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسمه ر بن) نه نگوستیله یه کی زیوینی دروست کرد، مؤری (محمد رسول الله) ی لی هه لکه ند، هه ر نامه یه کی ده نارد بؤ که سی به و نه نگوستیله یی مؤری ده کرد، نه نهس (همزی خوی لن بن) فهر مووی: ئیستایش ده لی ی بریسکه ی نهو نه نگوستیله یه له به رچاومه که له به نجه تووته ی دهستی چه پی پیغه مبه ردا بوو.

رائے و شیکردنہ وہ:

۱- ٹہنگوستیلہی زیو بؤ پیاو سوننہتہ. ۲- مؤرکردنی نامہو شتی وا سوننہتہ. ۳- نووسینہوہی عیلمو زانستو ناردنی بؤ خہلکی تر لہ موسولمانو غہیری موسولمان بہ مہرجی خوئی دروستہ. ۴- نہخشی ٹہنگوستیلہکھی پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہی) سی دیپر بوو، دیپر یہگہم (محمد) بوو، دیپر دوہم (رسول) بوو، دیپر سیہم (اللہ) بوو، لہخواروہ دہخویندراپہوہ بؤسہرہوہ ناوا:

اللہ

رسول

محمد

۵- پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہی) جاروبار ٹہنگوستیلہکھی دہکردہ پہنجہ تووتہی دہستی چہپی، جاروباریش دہیکردہ پہنجہ تووتہی دہستی راستی، کدہدچوو بؤ سہراو دایدہکند: (تاج-۴ ل-۱۸ = تاج-۳ ز-۲۵ ژ-۲۸۰۹ ہہتا ژمارہ ۲۸۲۱).

باسی: دانیشن لہو شوینہ دا کھریزی کورہ کہ کوتایی دی

۵۹- عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَمَا (هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَالنَّاسُ مَعَهُ) إِذْ أَقْبَلَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ فَأَقْبَلَ اثْنَانِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَهَبَ وَاحِدٌ قَالَ فَوْقًا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَرَأَى فُرْجَةَ فِي الْحَلَقَةِ فَجَلَسَ فِيهَا وَأَمَّا الْآخَرُ فَجَلَسَ خَلْفَهُمْ وَأَمَّا الثَّالِثُ فَأَذْبَرَ ذَاهِبًا فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَلَا أُخْبِرُكُمْ عَنْ النَّفَرِ الثَّلَاثَةِ أَمَّا أَحَدُهُمْ فَأَوَى إِلَى اللَّهِ فَأَوَاهُ اللَّهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَاسْتَحْيَا فَاسْتَحْيَا اللَّهُ مِنْهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَأَعْرَضَ فَأَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ. (الحديث ۶۶ طرفہ فی: ۴۷۴). (۵۵)

ئەبو واقیدی لەیثی (مەزەن خەوی لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەمرگەوت دانیشتبوو، خەڵکەکەیش لەدەوری دانیشتبوون، خەریکی تاعەتی خودا بوون، لەوکاتەدا سێ کەس هاتن، دوانیان هاتنە بەرەووە بۆلای پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وە یەکیکیان رویشت، گوتی: جا دوو کەسە کە لەدیار پێغەمبەر راوەستان تایەکیکیان کەلێنێکی لەئەلقەوی کۆرەکەدا بەدی کردو تیا دانیشت، وە ئەوی تریشیان لەپشتیانەووە دانیشت، وەسپەمیشیان هەڵی توواندو رویشت. جا کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لێ بۆوە فەرمووی: با باسی حالی ئەم سێ کەسەتان بۆ بکەم: یەکیکیان هانای برەبەر خوداو خودا هانای دا، یەکیکیشیام شەرمی کردو خودایش شەرمی لەو کرد، ئەوی تریشیان پشتی هەڵکردو بەکۆری مەجلیسی ئێمە رازی نەبوو، خودایش پشتی لەو هەڵکردو لێی تووڕە بوو.

رافە و شیکردنەووە:

ئەبو واقیدی لەیثی (۲۴) فەرموودە لە پێغەمبەرەووە گیراوەتەووە یەکیکیان ئەم فەرموودە ئێرەیه کەپەسەندی هەردوو لایە لەبوخاریدا تەنها ئەم فەرموودەیهی هەیه، لەسالی (۶۸) دا مردووە، حەفتاو پێنج سال ژیاو، لەمەکە وەفاتی کردووە، گۆرەکە لەگۆرستانی موهاجیرینە: (ت - ۱ - ۷۶ ف - ۲ - ۱۴ ژ - ۹۹).

۶۰ - عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَعْدَ عَلَى بَعِيرِهِ وَأَمْسَكَ إِسْطَاقًا بِخِطَامِهِ أَوْ بِرِجْلِهِ قَالَ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا فَسَكَنَّا حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ سِوَى اسْمِهِ قَالَ أَلَيْسَ يَوْمَ التَّحْرِ قُلْنَا بَلَى قَالَ فَأَيُّ شَهْرٍ هَذَا فَسَكَنَّا حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ فَقَالَ أَلَيْسَ بِذِي الْحِجَّةِ قُلْنَا بَلَى قَالَ فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا لِيُبْلَغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ فَإِنَّ الشَّاهِدَ عَسَى أَنْ يُبْلَغَ مَنْ هُوَ أَوْعَى لَهُ مِنْهُ).

(الحدیث ٦٧ - أطرافه فی: ١٠٥، ١٧٤١، ٣١٩٧، ٤٤٠٦، ٤٦٦٢، ٥٥٥٠، ٧٠٧٨، ٧٤٤٧). (٥٦)

نهبوبه کړه (رڼزای خوی لى ېې) فهرمووی: پېغه مېهر (دروودی خودای لسم ېې) له رڼزای جهړنی
قوربان دا، له مینا، له حه جی مالئاوایی دا به سهر پستی و شتره که ی پېشیه وه
وتاریکی بؤ جه ماوهر که دا. پیاوئ جلّو ی و شتره که ی گرتبوو، پېغه مېهر (دروودی
خودای لسم ېې) له سهر پستی و شتره که دانیشتبوو، له وتاره که یدا فهرمووی: نه ی
موسولمانه کان! نه م رڼه چوڼ رڼزیکه؟ نیمه یش بى دهنګ بووین،
پېغه مېهر یش تاماو مې مات بوو، له دلی خو مان دا گوتمان: له وانه یه ناوکی
تری تو یی لى بى، به لام فهرمووی: دیاره که نه م رڼزای جهړنی قوربان،
که قوربانى تیا ده کړئ، گوتمان: به لى خو یه تى. فهرمووی: نه ی نه م مانګه
چوڼ مانګیکه؟ نیمه یش دیسان بى دهنګ بووینه وه، پېغه مېهر یش (دروودی خودای
لسم ېې) دیسان ماو مې تر بى دهنګ بوو، هه تا گومانان بؤ نه وه رڼیشت که ناو ی
نه م مانګه ده گورئ و ناوئ تری لى دهنئ به لام فهرمووی: دیاره نه مه مانګی
نؤ مینه یه که حه جی تیا ده کړئ. گوتمان: چوڼ ده فهرمووی وایه. فهرمووی:
ده بزنان که سهر و مال و خوین و ناموستان له یه کتری حه رامه، وهک چوڼ تاوان
کردن که لى حه رامه و نارې وایه، به تاییه تى نه گهر نه و تاوانه له م رڼه زور
به رېزمتانا بکړئ که و له م مانګه پیروزمتانا، نه خوازه لا له م شاره پیروزمیشنانا
بکړئ. فهرمووی (دروودی خودای لسم ېې): ناگادار ېې! بائاماد مېوانى نه م فهرمایشته
رایان بګه یه نن به نادیاران، له ناو خو تانا هر چى دمژنه ون له م فهرمووده و
وتارو روون کردنه وهى شهر یه ته به پى نه وانا رایان بګه یه نن به یه کتری، سا
به شکو حازه که نه م زانست و فهرمایشته رابګه یه نن به که سى که نه و با شتر
لییان تى بګاو چاکتر یش له بهریان بکا). (ریاض الصالحین - ٢٥٠ + تاج-٢ ل-٢١٩
= ژ-١٦١٠ ز-١١٢).

ئەم فەرموودەییە بەلگەییە لەسەر:

١- بایەخدان بەلەبەرکردن و راگەیانندنی فەرموودەکانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) بەلکوو ئەرکی واپەرۆز ئەگەر خودفەرز (فرض العین) نەبێ سوننەتیکی گەورەییە.

٢- مژدەیی ئەوەی تێدایە کە فەرموودە زانی گەورەو شەریعەتزانێ چاک لەهەموو چینی و چەرخیکا دەبن.

بیشری کۆری موفەفضەل، کە یەکیکە لە پیاوانی رشتەیی ئەم فەرموودەییە گشت رۆژی جوارسەد رکات نوێژی دەکرد، هەر رۆژنا رۆژی بەرپۆزوو دەبوو. عەبدوللای کۆری عەونیش کە یەکیکە تریانە، خاریجە لەبارەییەو دەفەرموی: (بیست و چوار ساڵ هاوڕێ یەتی ئیبنو عەونم کردوو بە پێی ئاگاداریی من باوەڕ ناکەم کە لەو ماوە دوورو درێژدا فریشتەکان گوناھیان لەسەری نووسیوی).

٦١- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ كَرَاهَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا). (الحديث ٦٨ - طرفاه في: ٧٠، ٦٤١١). (٥٧)

ئەبووئائیل (بەزەیی خۆی لە بێ) فەرمووی: عەبدوللای کۆری مەسعوود (بەزەیی خۆیان لە بێ) دەستووری وابوو هەموو رۆژی پێنج شەموانی تەمێ و ئامۆزگاری دەکردن و دەعزی دەخویندەو بۆمان، رۆژی پیاوی پێی گوت: ئەو باوکی ئەو پەرەحمان! خۆزگەم هەموو رۆژی ئەم پەندو ئامۆزگارییەت بۆمان دەخویندەو. فەرمووی: ئەوێ من لەبەرئەو واناگەم چونکە حەزناگەم و پرستان بکەم، منیش وەک جاران پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەکەم، ئەو جاران ناوبەناو پەندی ئێمەیی دادەداو ئامۆزگاری بۆ دەخویندینەو نەبادا ئەگەر هەموو

(٥٧) أخرجه مسلم في صفات المنافقين وأحكامهم، باب: الاقتصاد في الموعظة، رقم:

٦٢- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا). (الحديث ٦٩ - طرفه في: ٦١٢٥) (٥٨)

٦٣- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يُعْطِي وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ). (الحديث ٧١ - أطرفاه في: ٣١١٦، ٣٦٤١، ٧٣١٢، ٧٤٦٠) (٥٩)

رافه و شیکردنه وه:

(٥٨) أخرجه مسلم في الجهاد والسيَر، باب: في الامر بالتيسير وترك النفي، رقم: ١٧٣٤=٤٥٠٣.

(٥٩) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: النهي عن المسألة، رقم: ١٠٣٧=٢٣٨٦.

بووه، له کۆتایی ته مه نیدا تووشی دهمخواری بووه، سه دو شه ست و سی
فه رمووده ی له پیغه مبه رموه گیراوده ته وه، ههشت فه رمووده ی له بوخاریدا
ههیه، پینجیشی له موسلیم دا ههیه، چواریان په سندی هه ردوو پیره: (ت ١ ل-
٧٧ ز- ١٤ ف ١ ژ- ٩٨) + (ت ٥ ل- ١٤٥ = تاج- ٣ ل- ٦٦٦ ز- ٢٣ ج- ٤).

٦٤- بروه (ز- ٣ ف- ٥٥) له گیرانه وه ی ئیره دا: ئیبنوعومهر (رهزی خودبهان لئ بئ)
دمه رموی: جاری له خزمه تی پیغه مبه ری خوا دا دانیشتبووین، کوروکی
دارخورمایان هی نا بو ی، فه رمووی: دره ختی ههیه گلاکه ی هه ئناوهری .. تا
کۆتایی فه رمووده که.

٦٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسُلْطَ عَلَى هَلَكِهِ فِي الْحَقِّ
وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعْلِمُهَا). (الحديث ٧٣ - أطرافه في:
١٤٠٩، ٧١٤١، ٧٣١٦). (٦٠)

ئیبنوومه سعود (رهزی خودبهان لئ بئ) فه رمووی: خۆشه ویست (دروودی خودی لسمه بئ)
دمه رموی: (حه سوودی و به خیلی پی بردن به کهس دروست نییه بهم دوو
کهسه نه بی: به پیاوی خودا مائی پی بداو خۆشی دهستی تی بجی له پریگه ی
راست دا داغانی بکا، دوهم به پیاوی که خودا دانایی و زانستی به سوودی پی بدا،
جا هه م خۆی رهفتاری پی بکاو هه م له نیوانی خه لکا حوکه ی پی بکاو هه م
فیری خه لکی تریشی بکا، به تایبه تی له گه ل فیرخوازانی نه و زانسته دریغی
نه کا) مه به ست له حه سوودی و به خیلی پی بردن خۆزگه پی بردنه.

۶۶- عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ضَمَّنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ اللَّهُمَّ عَلِّمْنِي الْكِتَابَ). (الحديث ۷۵ - أطرافه في: ۱۴۳، ۳۷۵۶، ۷۲۷۰). (۶۱)

ثیبنوعه بباس (رمزی خوابان لیس بر) فهرمووی: پیغهمبر (دروودی خودای لمسر بر) گوشیمی به سینگیه وه فهرمووی: نهی خودایه! فیری زانستی قورئانی بفهرموو (ت - ۵۱۲۱ ف - از - ۲۱ = تاج - ۳ ل - ۶۴۲ ژ - ۳۳۸۱، ۳۳۸۲، ۳۳۸۳).

رافه و شیکردنه وه:

عیکریمه یه کیکه له پیاوانی رپشته ی نه م فهرموودمیه، فهقی ی ثیبنوعه بباس بووه، بهندهیشی بووه، بهرپهگز بهرپهه، خه لکی مه غریبه، هه دیتی له زور له هاوړپیان و مرگرتووه، یه کیکه له زانا گه وره کانی سه رده می خو، قورئان زانکی چاک بووه، نه یوب و خالیدولحه ذاء فهقی ی بوون، ده لئین گوايه له بیرو باومردا هه وا خوی خه واریچ بووه، نافیع و کهسانی تر تۆمه تی درویان لی ددها، جیگه ی متمانه ی بوخاری یه، به لام موسلیم به مهرجی فهرمووده ی عیکریمه ده گیرپتته وه که طاووس و سه عیدی کوری جوبه یری له گهل دابی، بۆره گله یی له بوخاری ده کړی له سه ر عیکریمه که نه ده بوو هه دیتی عیکریمه له بوخاری دا رپوايه ت بکا، واته عیکریمه له پیاوانی مهرجی بوخاری یه به لام له پیاوانی مهرجی موسلیم نییه، به لام به سه بو فه ضلی عه کره مه که جیگه ی متمانه ی امامی بوخاریه، عیکریمه گه پریده بوو، به ولاتانا ده سووپا یه وه، کاتی ثیبنوعه بباس دهمری عیکریمه هیشتا نازاد نه بوو، عه لی کوری ثیبنوعه بباس ده یفرۆشی به خالیدی کوری مه عاوییه به چوار هه زار دینار! عه کره مه پیی ده فهرمووی: (هه موو عیلمه که ی باوکتت فروشت

به چوار هزار دینار! نهویش په شیمان ده بیته ووهو سه وداکه
هه لده و شینیت هوه و نازادی دهکا، له مه دینه له تهمه نی هه شتا سالی دا مردووه،
رحمهت و رمزای خودای لی بی.

٦٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَقْبَلْتُ رَاكِبًا عَلَى حِمَارٍ
أَتَانُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ قَدْ نَاهَزْتُ الْإِخْتِلَامَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِمَنْىَ
إِلَى غَيْرِ جِدَارٍ فَمَرَرْتُ بَيْنَ يَدَيْ بَعْضِ الصَّفِّ وَأَرْسَلْتُ الْأَتَانَ تَرْتَعُ فَدَخَلْتُ فِي
الصَّفِّ فَلَمْ يُنْكَرْ ذَلِكَ عَلَيَّ). (الحديث ٧٦ - أطرافه في: ٤٩٣، ٨٦١، ١٨٥٧،
٤٤١٢). (٦٢).

نیبنوعه بباس (رمزی خودایمان لى بی) فهرمووی: میردمنال بووم، خه ریکبووم بالقی
ده بووم، به سواری گویدر یژی هاتم پیغه مبر (مرووی خودی لى سمر بی) له وکاته دا له مینا
به رنویژی بو خه لکه که ده کرد، هیچ روی له دیوارو شتی وایش نه بوو که بیکا
به بهر به ست (سوتره)، منیش به سواری گوئ در یژه که، که دیله کهر بوو، چوومه
پیشه وه، ته نانهت به بهر ده می هندی پیزیش دا رویشتم، نه و جا دابه زیم و دیله
که ره که م بهر لا کرد بو له و مران و خو م چوومه ناو پیزی نو یژه که وه، و ده که سیش
بوئه مه ره خنه ی لی نه گرت! له گیرانه و میه کی موسلیم و تیر میزیدا: ماکه ره که
به بهر ده می شاندا تیپه ری و هیچ نو یژه که شی نه برین، نیتر هندی که س نیستا
له سهر چ بیرو باومرئ له خو یانه وه ده لی: کهرو سه گو ژن به بهر نو یژدا برؤن
ده برن؟! (ت - ١١ - ٢٤٣ = ز - ٧١ ژ - ٤٦٥، ٤٦٣، ٤٦٤، ٤١٦، ٤٦٧، ٤٦٨).

وهک لهم فهرمو وده وه دمرده که وئ ره سیده بوون مهرج نییه بو هه لگرتن
(تحمل) ی فهرمو وده و زانست، گرنگ نه ویه راوی له کاتی و مرگرتن و بیستن
دا فامیده (ممیز) بی.

٦٨- عَنْ مَحْمُودِ بْنِ الرَّبِيعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (عَقَلْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَجَّةً مَجَّهَا فِي وَجْهِهِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسٍ سِنِينَ مِنْ ذَلِكَ). (الحديث ٧٧ - أطرافه في: ١٨٩، ٨٣٩، ١١٨٥، ٦٣٥٤، ٦٤٢٢).

مهحموودی کوپی ره بیع (رمزی خوی لبی) فهرمووی: له بیرمه جاری پیغه مبه (دروودی خودی لمسر بی) قومئ ناوی له دولچهیی کرده دهمی و پرزاندی له دهم و چاوم، نهو دهمه پینج سالان بووم.

لهم فهرمووده یه دا نه مهی تیدایه: گالته له گهل منالدا دروسته، مهحمود بیت و فهرو مووفه رکی لهو ناوه و مرگرتووه، مهحموود چه زره تی دیوه که واته داده نری به هاورپی پیغه مبه (دروودی خودی لمسر بی) گهرچی زور منالیش بووه که دیویتی، مهحموود نه وه دوچار سال زیاه.

٦٩- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (مَثَلُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ الْغَيْثِ الْكَثِيرِ أَصَابَ أَرْضًا فَكَانَ مِنْهَا نَقِيَّةٌ قَبِلَتِ الْمَاءَ فَأَلْبَتَتِ الْكَلَّا وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ وَكَانَتْ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ فَتَفَعَّ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ فَشَرِبُوا وَسَقَوْا وَزَرَعُوا وَأَصَابَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ أُخْرَى إِمَّا هِيَ قِيعَانٌ لَّا تُمْسِكُ مَاءً وَلَا تُنْبِتُ كَلًّا فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ فَقَهُ فِي دِينِ اللَّهِ وَكَفَعَهُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ فَعِلِمٌ وَعَلَمٌ وَمَثَلُ مَنْ لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ). (الحديث: ٧٩). (٦٣)

نه بو موسای نه شعهری (رمزی خوی لی بیت) فهرمووی: چه زهرمت (دروودی خودی لمسر بی) فهرمووی: نه هیدایهت و پینمونی و زانسته که خودا به مندا ناردوویه تی بو نهو خه لکه، وهک بارانیکی زوری به فهرو وایه که بباری له خاک، به شیکی خاکیکی پاک و به پیز بی و باراناوه که بگریته خوئی و

لەوەرپوگیاپەکی زۆری پێ سەوزیبی، وەبەشیکی تری زەویپەکی رەقەن و رووتەن بێ، شینایی و سەوزایی نەپوینی، بەلام ناوەکە قووت نەداتەو، بەلکوو گلی بداتەو و ببی بە ئەستێر و گوماو و کانیاو و خودا بیکاتە مایە خێر و خۆشی و سوود بۆ مەردوم، بەم پەنگە: هەم خۆیان لێی بخۆنەو و هەم نازەل و مالاتی پێ ناوبەن و هەم کشتوکالی لەبەرەبکەن، وە بەشیکی تریشی دەستانی و شۆرمەکات بێ، نەناو گل بداتەو و نەلەومیش بپوینی. جا ئەم خاک و بارانە نموونە و وێنەن بۆ ئەو کەسە خودا پێداوانە کە لەناینی خودا شارمژادەبن و بەفەرمانی خودا لەم نایینی منە سوود و مەردەگرن و هەم خۆیان فیتری زانین دەبن و هەم خەلکی تریش فیتر دەکەن، بەهۆی ئەووە لەهەردوو جیهانا سەریان پێی بەرز دەبیێتەو، هەر وەک نموونە و وێنەشن بۆ ئەو کەسانەش کە سەریان پێی بەرز نابێ، ئەو هیدایەت و دینە راستە کە خودا بەمانا ناردوویەتی ئەوان نایانەوێ و مەری ناگرن: (ریاض ۱-ل ۷۸-ف ۷-ز ۱۶-ژ ۱۶۲/۷ + تاج ۱-ل ۸۵-ف ۴-ز ۱۵-ژ ۱۱۲).

۷۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَيَثْبُتَ الْجَهْلُ وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ وَيَظْهَرَ الزُّنَا). (الحديث ۸۰ - أطرافه في: ۸۱، ۵۲۳۱، ۵۵۷۷، ۶۸۰۸) (۶۴)

ئەنەس (پەڕەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی: بەخودا فەرموودەمێی دەگێرەو بەو بۆتان، کە لەپاش من کەس نەگێرێتەو بۆتان: خۆم لە پێغەمبەرم بیست دەیفەرموو (مروودی خودای لەسەر بێ): یەکیکە لەنیشانەکانی نزیکبوونەوێ قیامەت: کە بەرەبەرە زانین و عیلمی دینی هەڵدەگیرێ و نامێنێ و جەهل و نەزانی بەکاروباری نایینی پەرمەستێنێ و بڵاودەبیێتەو ئارەق بەزۆری و بەناشکرا دەخورێتەو شەروالپێسی دەبێ بەباو و ناشکرا دەبێ، وەبەهۆی شەرو شۆرو

ناشوبوه وه پياو كه م دهبى و ژن زور دهبى، ههتا واى لى دى كه په نجا ژن يهك پياو دهبى به سهر په رشكاريان: (ت- ٣- ل- ٢٣٧- ژ- ٢٣٥١- ز- ٩٢).

٧١- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (لَأُحَدِّثَنَّكُمْ حَدِيثًا لَّا يُحَدِّثُكُمْ أَحَدٌ بَعْدِي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنَّ يَقِلَّ الْعِلْمُ وَيَظْهَرَ الْجَهْلُ وَيَظْهَرَ الزُّنَا وَتُكْثَرَ النِّسَاءُ وَيَقِلَّ الرَّجَالُ حَتَّى يَكُونَ لِخَمْسِينَ امْرَأَةً الْقِيمُ الْوَاحِدُ). (ف - بروانة: ذمارة/ ٧٠).

٧٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَبْنَا أَنَا نَائِمٌ أُتِيْتُ بِقَدَحٍ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ حَتَّى إِنِّي لَأَرَى الرَّيَّ يَخْرُجُ فِي أَظْفَارِي ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضْلِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالُوا فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْعِلْمُ). (الحديث ٨٢ - أطرافه في: ٣٦٨١، ٧٠٠٦، ٧٠٠٧، ٧٠٢٧، ٧٠٣٢، ٦٥)

ثيبنوعومهر (رمزى خودنيان لى بى) فهرموى: ژنه وتم له پيغه مبهري (دروندى خودى لى بى) دهميتموه؟ فهرموى به زانين. (٥- ل- ٢٠ = ز- ٤- تاج- ٣- ژ- ٣٢٤٥، ٣٢٤٦).

دهيغه مرمو: جارى خه وتبووم، له خه ما كاتيكم زانى پيالهي شريان بوهي نام، جا خو م ليم خوار دوه ههات ته واو ته واو پاراو بوومو شير له سهرى په نجه كانه موه سهرى ده كردو له لوو تمه وه ده هاته وه، نينجا پاشماوه كهى خو م دا به عومهرى كورى خه طاب. عهرزيان كرد: نهى پيغه مبهري خواا نه وه به جى لى دهميتمه وه؟ فهرموى به زانين. (٥- ل- ٢٠ = ز- ٤- تاج- ٣- ژ- ٣٢٤٥، ٣٢٤٦).

٧٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَفَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِمَنْى لِلنَّاسِ يَسْأَلُونَهُ فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرْ فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَذْبَحَ فَقَالَ أَذْبَحْ وَلَا حَرَجَ فَجَاءَ آخَرُ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرْ فَتَحَرْتُ قَبْلَ أَنْ أَرْمِي قَالَ أَرَمَ وَلَا حَرَجَ فَمَا سِئَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قُدِّمَ وَلَا أُخِّرَ إِلَّا قَالَ أَفْعَلْ وَلَا حَرَجَ). (الحديث ٨٣ - أطرافه في: ١٢٤، ١٧٣٦، ١٧٣٧، ١٧٣٨، ٦٦٦٥، ٦٦)

(٦٥) اخرجه مسلم في فضائل الصحابة: باب: فضائل عمر (رضي الله عنه) رقم: ٢٣٩١ = ٦١٣٩.

(٦٦) اخرجه مسلم في الحج، باب: من حلق قبل التحر او نحر قبل الرمي، رقم: ١٣٠٦ = ٣١٤٣.

عہدو لئلا کوری عہمری کوری عاص (ہرمزی خودمان لہ ہر) فہرمووی: پیغہمبہری
خو (دروودی خودی لہسر ہر) لہحہجی مائٹاواپی دا، لہمینا، راوہستا ہتا موسولمانان
پرسیاری لہ بکہن. پیاوی ہات گوتی: قوربان! نہمزانی لہپیش قوربانی
کردندا سہرم تاشی؟ فہرمووی: قوربانیکہت سہر برہ قہیناکہ. پیاویکی تر
ہات گوتی: نہمزانی لہپیش رجم کردنی شہیتاندا قوربانیم سہربریوہ؟
فہرمووی: رجمی شہیتان بکہ قہیناکا، نیتر نہو رۓہ ہرجی یان لہ ی
دہرسی لہبارہی ہر شتیکہوہ بواہ، کہپیش خرابووی، یادوا خرابووی،
ہر دہیفہرموو: بیکہ قہیناکہ : (ت ۲- ل ۲۸- ف ۴- ز ۱۱۱- ژ ۱۶۰۶).

۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(يُقْبَضُ الْعِلْمُ وَيَظْهَرُ الْجَهْلُ وَالْفِتْنُ وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ) قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا الْهَرْجُ؟
فَقَالَ: هَكَذَا يَبْدُو فَحَرَفُهَا كَأَنَّهُ يُرِيدُ الْقَتْلَ. (الحديث ۸۵ - أطرافه في: ۱۰۳۶،
۱۴۱۲، ۳۶۰۸، ۳۶۰۹، ۳۶۴۳، ۴۶۳۵، ۶۰۳۷، ۶۵۰۶، ۶۹۳۵،
۷۰۶۱، ۷۱۱۵، ۷۱۲۱).

نہبوہورہپرہ (ہرمزی خودی لہ ہر) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہر) فہرمووی:
(بہرہ بہرہ زانستو عیلمی ٹایینی ہلہدہگیری و نامینی و جہل و نہزانی
بہکاروباری ٹایینی پہرہدہستی و بلاودہبیٹہوہو، فہرتہنہو و ناژاوہ
پہرہدہستی و راوروت و تالانی و پرو زور دمبن! دنیا دمبی بہناخوران و
بوخوران. عہرزیان کرد: قوربان! ناخوران و بوخوران چییہ؟ بہدہستی
فہرمووی: (مہبہست ٹہمہیہ) راوی دمفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہر)
بہدہستی ناماژہی بو کوشتن کرد) : (ب ۱۱- ال ۹۱- ف ۶- ز ۹۱- ژ ۱۲۶).

۷۵- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَتَيْتُ عَائِشَةَ وَهِيَ تُصَلِّي فَقُلْتُ مَا
شَأْنُ النَّاسِ؟ فَأَشَارَتْ إِلَى السَّمَاءِ فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ فَقَالَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ قُلْتُ آيَةٌ؟
فَأَشَارَتْ بِرَأْسِهَا أَيْ نَعَمْ فَقُمْتُ حَتَّى تَجَلَّانِي الْعَشِيُّ فَجَعَلْتُ أَصْبُ عَلَى رَأْسِي
الْمَاءَ فَحَمِدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَتْنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ مَا مِنْ

شَيْءٍ لَمْ أَكُنْ أَرِيْتُهُ إِلَّا رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي حَتَّى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَأَوْحَى إِلَيَّ أَنْكُمْ تُفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ مِثْلَ أَوْ قَرِيبَ لَا أَذْرِي أَيُّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ يُقَالُ مَا عَلِمْتُكَ بِهَذَا الرَّجُلِ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ أَوْ الْمُؤْمِنَةُ لَا أَذْرِي بَأَيِّهِمَا قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ هُوَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى فَأَجَبْنَا وَاتَّبَعْنَا هُوَ مُحَمَّدٌ ثَلَاثًا فَيَقَالُ نَمْ صَالِحًا قَدْ عَلِمْنَا إِنْ كُنْتَ لَمُؤْمِنًا بِهِ وَأَمَّا الْمُنَافِقُ أَوْ الْمُرْتَابُ لَا أَذْرِي أَيُّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ لَا أَذْرِي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ. (الحديث ٨٦ — أطرافه في: ١٨٤، ٩٢٢، ١٠٥٣، ١٠٥٤، ١٠٦١، ١٢٣٥، ١٣٧٣، ٢٥١٩، ٢٥٢٠، ٧٢٨٧) (٦٧)

نەسمانی کچی ئەبوبەکر (پەزای خوای ئەب) فەرمووی: چووم بۆلای عانیشەیی خوشکم، نوێزی رۆژگیرانی دەکرد، گوتم ئەو خەڵکە چییانە بۆچی وا شلەژاون؟ عانیشەیش نامازەیی کرد بۆ ناسمان کە خۆرگیراوە، سەیریشم کرد کەوا خەڵکە کە لەپشت پیغەمبەرەو نوێزی خۆرگیران دەکەن، عانیشە (پەزای خوای ئەب) گوتی: (سبحان الله). منیش گوتم ئەم خۆرگیرانە نایەت و نیشانەییە بۆ سزایی کەوا بەرپۆوە، هەتا بەندەکان هۆشیار ببنەووە پێی؟ ئەویش بەسەری نامازەیی کرد: بەئێ وایە (و ئەمە سەرەتای سزایی، خوای گەورە دەفەرموێ: (وما نرسل بالآيات إلا تخويفاً) نیت منیش لەگەڵیان دا دەستم کرد بەنوێز، نوێژە کە درێژەیی کێشاو رۆژە کەیشی زۆر گەرم بوو، لەبەرئەووە بوورانەووە زۆری بۆهینام و دڵم لەسەر خۆ چوو، هەتا دەستم کرد بەئاوێژان لەرووم هەندێ ئاوم کرد بەسەر سەرماو هۆشم هاتەووە. لەپاش نوێژە کە پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر ئەب) و تارێکی خۆیندەووە، لەسەرەتاووە سوپاس و ستایش و دەسپێکی جوانی خودای گەورەیی کردو فەرمووی: ئەوەیشی کەنەمدیبوو لەم شوێن و مەقامەم دا بینیم، هەتا بەهەشت و دۆزەخیشم بینی!

وہ سرووشم بۆ ہات: کہ نیوہ لہناو گۆرہ کانتاندا بہ سہختی تاقی دہ کریئہ وہ،
 وہک ئەو تاقیکردنہ وہ سہخت و ناخۆشە کە لە سەردەمی جە جالہ کویرە ی
 جادوو گەردا روو دەدات. فاطیمە کەئەم فەرموودە یە لەئەسمای نەنکیە وہ
 دہ گۆرپتە وہ فەرمووی: نەنکم یاوا ی گوت یاگوتی: فەرمووی: لەچەشنی
 تاقیکردنہ وہی جە جالہ کویرە ی جادوو گەر ہەر کە سەتان لہناو گۆرپ خۆی دا
 تاقی دہ کریئہ وہ: دوو فریشتە کە ناویان نەکیرو مونکەرە، دہچنە
 ناو گۆرہ کە وہو مردووہ کە دادەنیشین و پێی دەلێن: باومرپت چہ دەربارە ی ئەم
 پیاوہ، واتە: چی لہبارە ی موخەممەد وہ دزان ی؟ جا ئەوہ ی بروادارو
 موسوڵمان بێ، یا فەرمووی: ئەوہ ی باومرپداری متمانە داربێ دەلێ: ئەمە
 موخەممەدە پێغەمبەر و فروستادە ی خودایە، بەلگە ی رۆشن و رێگە ی راستی
 پێ نیشان داوین، بۆیە ئێمە ییش باومرمان پێی هیناوە شوین ئایینە کە ی
 کەوتووین، ئەمە موخەممەدە، سێ جار باومر بە موخەممەد تازە دہکاتە وہ
 (چونکہ لە سەرمتای وەلامە کە یە وہ دەلێ: ئەمە موخەممەدە، دووہم دەلێ:
 پێغەمبەر و فروستادە ی خودایە، سێیەم لہکۆتاییدا دیسان دەلێئە وہ: ئەمە
 موخەممەدە) ئەو جا فریشتەکان پێی دہفەر موون: بەخۆشی بخە وہ خەو ی
 خیرت بێ، ئێمە خۆشمان دەمانزانی کە تۆ بەراستی بەبێ گومان باومرپت پێی
 ھەییە، فەرمووی: بەلام ئەوہ ییشی ناپاک بێ، یاگوماندار بێ - واتە: دوودل بێ -
 دەلێ: نازانم ئەم پیاوہ چیە و چی نییە، چاوم لہدەمی خەلک بووہ، ئەوان
 چییان گووتووہ منیش بۆ چاو لیکەری گووتووہ!).

شیکردنہ وہ: ئەسماء کچی ئەبوبە کری صدیقہ (ہمزای خواہان لہ بێ)، خوشکی باوکی
 ی عائیشە ی ھاوسەری پێغەمبەرە، خوشکی ھەقی عەبدوللای کووری
 ئەبوبەکرە، ژنی حەزرەتی زوبەیرە، ناودارە بە (ذات النطاقین) لہپیش کۆج
 دا بەبێست و حەوت سال لہدایک بووہ، ھەژدەھەم کەس بووہ کە موسوڵمان
 بووہ، پەنجاشەش فەرموودە ی لہ پێغەمبەرە وہ (دروودی خودی لاسەر بێ) گۆرپاوتە وہ،

ههژده فهرموودهی لهبوخاریدا ههیه، ههژدهیشتی لهموسلیم دا ههیه، چواردهیان پهسهندی ههردوولایه، کهواته سهرحهمی فهرموودهکانی لهبوخاری و موسلیم دا دهکاته $۱۴ + ۴ = ۲۲$ فهرمووده. لهپاش شههید بوونی عهبدوللای کورپی، لهمهکهکه، لهسائی حهفتاوسئ ی کۆچیدا لهتهمهنی سهه سائی دا کۆچی دواپی کرد، کهوهفتاتی کرد هیچ ددانئ نهکهوتبوو، نهقلیشتی ساغو تهواو بوو (رمزئ خوی لی یه).

نهم حوکم و بریارانه لهم فهرموودهیه ومردهگیرین:

- ۱- بهههشت و دۆزهخ ئیستا ههن و دروست کراون.
- ۲- سزای گۆر ههیه و راسته و مردوو لهناوگۆرپدا زیندوو دهکریتهوه و قسه و گوفتوگۆی لهگهل دا دهکری و خهوی لی دهکهوی!
- ۳- پرسپاری نهکیرو مونکهر لهگۆرپدا لهمردوو راسته و ههقه، کهلهبارهی خواو پیغمبههری خوداوه پرسپاری لی دهکهن.
- ۴- ههئسانی جهجال و پهیدا بوونی چهسپاهو روژئی لهپۆژان پروودما.
- ۵- نوپژی خۆرگیران سوننهته و سوننهته قورئانی بهدوو و درپژی تیادا بخویندری.
- ۶- نوپژی خۆرگیران بۆ ژنیش سوننهته، وهک ههموو جهماعهتکردنی لهپاش ریزی پیاوانهوه دهبن.
- ۷- دروسته پرسپار لهنوپژکهر بکری لهناو نوپژهکهیدا.
- ۸- قسهکردن لهناو نوپژدا قهدهمهیه.
- ۹- ئاماژه کردن و شت پی نیشانندان لهناو نوپژدا ئهگهر لهبهر پیداوپستی بوو دروسته و کهراههت و ناباشی نییه.
- ۱۰- کاری سووکهئهو کهم نوپژی پی پووچ نابیتهوه.

۱۱- له دوا نویژی روژگیرانه وه وتار سوننه ته.

۱۲- ته نیا نه هلی یه قین نه هلی نه جاتن، مروی ناپاک و دوودل و بیپروا حالیان چون یه که وه هرسی لا به بیپروا داده نرین: (ت ۱- ل ۴۱۱ هه تا ل- ۴۷۰ + ت ۱- ل- ۵۸۰ ف ۲- ف ۳- + ف ۴- ز- ۲۲۴ ژ- ۱۱۴۵ هه تا ۱۱۵۴) ههروا پروانه عومده (ج ۱/ ل- ۹۳).

جا کاتئ به وردی سهرنجی هه موو گیرانه وه کانی ئەم فەرمووده یه ت دا له و کتیب و بابانه دا که تیا یانا ریوایه ت کراوه، بۆت دمرده که وئ که عیلمی حه دیت ج دمریا یه کی بی په یه، و مزور به ی مه لاکانی ئەم سهردمه مه چه نده ئی بی ناگان!

۷۶- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ تَزَوَّجَ ابْنَةُ لَأَبِي إِهَابِ بْنِ عَزِيزٍ فَأَتَتْهُ امْرَأَةً فَقَالَتْ إِنِّي قَدْ أَرْضَعْتُ عُقْبَةَ وَالَّتِي تَزَوَّجَ بِهَا فَقَالَ لَهَا عُقْبَةُ مَا أَغْلَمَ أَلَكِ أَرْضَعْتَنِي وَلَا أَخْبَرْتَنِي فَرَكِبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَسَأَلَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ وَقَدْ قِيلَ فَقَارَفَهَا عُقْبَةُ وَكَكَحَتْ زَوْجًا غَيْرَهُ). (الحديث ۸۸- أطرافه في: ۲۰۵۲، ۲۶۴۰، ۲۶۵۹، ۲۶۶۰، ۵۱۰۴).

عوقبه ی کوری حارث (همزی خوی لی بن) فەرمووی: ژنیکم ماره کرد، کچی ئەبوئیها بی کوری عه زیز بوو، ئافره تیکی رهشان ئی په یدا بوو ده یگوت: مه کم داوه به هه ردووکتان، منیش پییم گوت: من ناگام له شتی وانیه که تو مه مکت دابی به من، هه تا ئیستایش قسه ی وات به من نه گوتوو، نه و جا سوار بووم و چووم بۆلای پیغه مبه ر (دروودی خودی له سمر بن) له مه دینه و لییم پرسی، فەرمووی: چۆن ده بی، تازه گوتراوه که شیرتان به یه که وه خواردوو، نه و ژنه به قسه ی خوی ده ئی گوايه مه کی داوه به هه ردووکتان واز له و ئیشه بینه، عوقبه یش لی جیا ده بیته وه و ژنه که شوو ده کات به میردیکی تر.

رافه و شیکردنه وه:

عوقبه (همزی خوی لی بن) سه حابی یه، روژی ئازا کردنی مه که که موسولمان بووه، سی فەرمووده ی له بوخاریدا هه یه له موسلیم دا فەرمووده ی نییه، نه بوداوودو

نهسانی و تیرمیژی فه رموودی عوقبه یان گپراومته وه: (ت- ۳ ل- ۷۱ ف- ۴ = تاج- ۲ ز- ۲۰ ژ- ۲۰۷۹ ج- ۴).

۷۷- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أَنَا وَجَارٌ لِي مِنَ الْأَنْصَارِ فِي بَنِي أُمَيَّةَ بْنِ زَيْدٍ وَهِيَ مِنْ عَوَالِي الْمَدِينَةِ وَكُنَّا نَتَّابِئُ التُّزُولَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْزِلُ يَوْمًا وَأَنْزِلُ يَوْمًا فَإِذَا نَزَلْتُ جِئْتُهُ بِخَبَرِ ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ الْوَحْيِ وَغَيْرِهِ وَإِذَا نَزَلَ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ فَتَزَلَ صَاحِبِي الْأَنْصَارِيُّ يَوْمَ تَوَيْتِهِ فَضْرَبَ بَابِي ضَرْبًا شَدِيدًا فَقَالَ أَأَنْتَ هُوَ؟ فَفَرَعْتُ فَخَرَجْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ قَدْ حَدَّثَ أَمْرٌ عَظِيمٌ قَالَ فَدَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ فَإِذَا هِيَ تَبْكِي فَقُلْتُ طَلَّقَكُنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ لَا أَذْرِي ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ وَأَنَا قَائِمٌ أَطَلَّقْتَ نِسَاءَكَ؟ قَالَ لَا فَقُلْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ). (الحديث ۸۹ - أطرافه في: ۲۴۶۸، ۴۹۱۳، ۴۹۱۴، ۴۹۱۵، ۵۱۹۱، ۵۲۱۸، ۵۸۴۳، ۷۲۵۶، ۷۲۶۳) (۶۸)

عومه ر (همزای خوی لن به) فه رمووی: من و دراوسییه کی نه نصاریم له ناو خیلئ به نو نومیه ی کوری زهیدا بووین، که نه م خیله گوندیکن له گونده کانی دهوروبه ری مه دینه، که چه ند گوندیکن له لای سه رووی مه دینه وه، له لای خوړه لاتی وه، ناسراون به (عه والی مه دینه) هه یانه دوو میل له مه دینه وه دووره، هه یانه هه شت میل لی یه وه دووره، من و نه م هاوسییه م به سه ره ده چووین بؤ خزمه تی پیغه مبه ر (مروودی خودی له سر به) بؤ هه وال زانین و دهنگو باسی سرووش و شتی وا، دراوسییکه م که ناوی عوتبانی کوری مالیک بوو، روژی نه و دادمبه زی بؤ ناو شارو روژی من دادمبه زیم، نه و روژی که من دادمبه زیم هه والئ نه و روژم بؤی دهمبردموه له باره ی سرووش و شتی واوه، که نه ویش دادمبه زی هه مان شتی ده کرد. له و سه ردمه دا مه ترسیمان له پاشایئ له پاشاکانی غه سسان هه بوو، وامن بیستبوو که دیه وی به له شکرده بیته

سهرمان، زۆر لئی دهرساین، ئەو له سه ره ی خۆیا دابه زی و هاته وه له ناكاو ته ماشام كرد ئەو هاوړئ ئەنصاریه م به توندی دای له دمرگا و گوتی: بیکه ره وه، بیکه ره وه! نه ر ئ خۆی له و ئ یه؟ منیش شه له ژام و دمرچووم بۆلای، گوتم: دیاره کابرای غه سسانی هاتۆته سهرمان! گوتی: به لک وو له وه خراپ تریش رووی داوه، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر به) که ناری له خیزانه کانی گرتوو ه!

منیش رویشتم بۆ مه دینه و چووم بۆلای چه فسه ی کچم ته ماشام كرد واده گری، گوتم: ئەوه چییه؟ پیغه مبه ر ته لاقی داو ن؟ گوتی: نازانم. ئینجا چووم بۆ خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر به) به ر له وه دابنیشم هه ر به پیوه لییم پرسى: ئایا ژنه کانتت ته لاق داوه؟ فه رموو ی: (نه خهیر) له خو شى یاندا گوتم: (الله اکبر). (ت- ۷ ل- ۲۰۶ ف- ۲ تاج- ۴ ز- ۴۷ ژ- ۴۱۷۹ ج- ۴).

۷۸- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا أَكَادُ أَذْرِكُ الصَّلَاةَ مِمَّا يُطَوَّلُ بِنَا فَلَانَ، فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْ يَوْمِنَا، فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ مُتَفَرِّقُونَ فَمَنْ صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ فِيهِمُ الْمَرِيضَ وَالضَّعِيفَ وَذَا الْحَاجَةِ). (الحديث ۹۰ - أطرافه في: ۷۰۲، ۷۰۴، ۶۱۱۰، ۷۱۵۹) (۶۹)

ئه بومه سهوودى ئەنصارى (رهزى خودابهان له سه ر به) فه رموو ی: پیاو ئ گوتی: ئەه ی پیغه مبه ری خودا! له بهر فیه ساره کهس له جه ماعه ت دوا ده کهوم چونکه ئەوه نه ده ی در یژ ده کاته وه بۆمان، منیش زه بوونم توانای ئەوه م نییه! ئەبومه سهوود فه رموو ی: هه رگیز له ئامۆزگاری کردندا وه ک ئەو رۆژه ئاوا پیغه مبه رم به ته وره یی نه بینیه. ئنجا فه رموو ی (دروودی خودی له سه ر به): ئەه ی موسو لمانینه! هه ند ئ له ئیوه مه ردوم دهره ویننه وه و به نو یژ ی دوورو در یژ خه لک له مزگه وت و نو یژ ی جه ماعه ت ده ته کیننه وه، جاهه رکا میکتان

پیشنویزی همر نویژی دهکا بو ئهه خه لکه بانویژیکی کورتی ریکوپیکیان بو بکا، چونکه ئهه خه لکه هه یانه لازه بوونه، هه یانه پیره، هه یانه ئیش و کاری تری هه یهه و په له یه تی، به لام ئه گهر یه کیکتان به ته نهها خوئی نویژی ده کرد، ئه وه چه ندئی ئارمزوو دهکا بائه وه ندهی دریز بکاته وه (ش/ د/ ت/ ن: ت ال - ۲۸۴ ف - ۲۲ ز - ۱۲۷ ژ - ۷۶۳) واته: له سه ر فه رمایشتی تاجول ئو صوول به رگی یه کهم، به کوردی، لاپه ره سی سه دو هه شتاو چوار، فه رمووده ی دوهم، زنجیره ی سه دو بیست و هه وت ژماره: ۷۶۳ چاپی چواره م، ئه م فه رمووده یه شه یخان و نه بو داوودو ته رمه ژی و نه سائیش گپراویانه ته وه. ئیتر له هه ر شوینی ئه م هیما یانه هه بوو هه روا).

۷۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَهُ رَجُلٌ عَنْ اللَّقْطَةِ فَقَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اِغْرِفْ وَكَأَهَا أَوْ قَالَ وَغَاءَهَا وَغَفَّاصَهَا ثُمَّ عَرَّفَهَا سَنَةً ثُمَّ اسْتَمْتَعَ بِهَا فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا فَأَذَّهَا إِلَيْهِ قَالَ فَضَالَّةُ الْإِبِلِ؟ فَقَضَبَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ أَوْ قَالَ احْمَرَّ وَجْهَهُ فَقَالَ: وَمَا لَكَ وَلَهَا مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَحِذَاؤُهَا تَرِدُ الْمَاءَ وَتَرْعَى الشَّجَرَ فَذَرُهَا حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا قَالَ فَضَالَّةُ الْغَنَمِ؟ قَالَ: لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّبِّ). (الحديث ۹۱ - أطرافه في: ۲۳۷۲، ۲۴۲۷، ۲۴۲۸، ۲۴۲۹، ۲۴۳۸، ۵۲۹۲، ۶۱۱۲). (۷۰)

زهیدی کوری خالیدی جوهه نی (زمزی خوی لی بی) فه رمووی: پیاوی له باره ی شتی دۆزراووه له پیغه مبه ری پرسی: حوکمی مالی دۆزراوه چییه؟ فه رمووی (درووی خوندی له سه ر بی): ده مبین و پریاسکه و بوخچه و تووره که که ی نی شانه بکه، وهه تا سالی ناو نی شانی هه ئبده، جا ئه گهر له و ماو میه دا خاومنه که ی په یدا بوو ئه وه بیدمره وه پی، ئه گینا چی لی ده که ی بیکه.

گوتی: ئەی برپاری وشتی بزر چییە؟ فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): دەخڵت نەبێ بەسەرپەوهو دەغلی مەکە، ئەوکۆندەو پێلاوی خۆی پێیە، بۆخۆی ئاودەخواتەوهو لەومرپەخوا هەتا خاومەنەکە دەیدۆزیتەوه.

گوتی: ئەی برپاری بز و مەری گومبوو چییە؟ فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): ئەگەر تۆ نەیبەیتەوهو خاومەنەکەشی نەیدۆزیتەوه دیارە کەگورگ دەیخوا! : (ت - ۱۲ - ۳۷۸ ز - ۱۸۴ ف - ۲+۳ = ۵ - ۱۹۶۰ ز - ۱۹۶۱، ۱۹۶۲).

شیکردنەوه:

زەید (۸۱) فەرموودەى هەیه، لەبوخاریدا پێنجی هەیه لەتەمەنى (۸۵) سالتیدا لەکووفە مردوو.

پەيوەندى ئەم فەرموودەیه بەباسی زانستەوه لەویدا یە کەدەفەرموو: (فَقَضِبَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ) پیاوێکە کە لە پێغەمبەری پرسى: ئەى برپاری وشتی بزبوو چییە؟ پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) واتوو پەبوو هەردوو سەرکۆلمەکانى سوور هەلگەران، فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): دەخڵت نەبێ بەسەرپەوهو... تاد. چونکە ئەمە ئەوه دەگەیهنێ کەزاناو ئامۆزگار بۆی هەیه لەکاتی فێرکردن و مامۆستایی و ئامۆزگاری کردندا لەسەر حەق توورەببێ.

۸۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَشْيَاءَ كَرِهَهَا فَلَمَّا أَكْثَرَ عَلَيْهِ غَضَبٌ ثُمَّ قَالَ لِلنَّاسِ سَلُونِي عَمَّا شِئْتُمْ قَالَ رَجُلٌ مَنْ أَبِي؟ قَالَ: أَبُوكَ حُذَافَةُ. فَقَامَ آخَرُ فَقَالَ: مَنْ أَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: أَبُوكَ سَالِمٌ مَوْلَى شَيْبَةَ فَلَمَّا رَأَى عُمَرُ مَا فِي وَجْهِهِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَتُوبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (الحديث ۹۲ - طرفه في: ۷۲۹۱). (۷۱)

(۷۱) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: توفيقه (صلى الله عليه وسلم) وترك إكثار سؤاله،

ئەبو موسای ئەشعەری (بەزەي خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: رۆژی لەبارەى چەند شتیکەووە لەپێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) پرسیارکرا، پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) هەزى لەباس کردنى ئەو شتانە نەبوو، جاکاتى پرسیاریکی زۆرى لیکرا توورەبوو، چونکە پرسیارەکان پێویست نەبوون، بگرە بۆ بەر بەرهەکانى بوون، بەلام فەرمووی: (بەئارەزووی خۆتان پرسیارتان چىیە لێم بکەن وەلامتان دەدەمەو، بۆ وەلامەکەى دانامینم، چونکە خودا پێگەى ئەوەى پێداوم) عەبدوللای کورپی حوزافە، کە لەکاتى دەمەقالتى دا تانەى ئەوەیان ئى دەدا کە کورپی باوکی خۆى نییە، بۆ راستى و دروستى ئەم تۆمەتە عەرزى پێغەمبەرى کرد: قوربان! من حالەکەم وایە، ئەو خەتکە وام پى دەلێن: بفرموو بۆم ساخ بکەرەو: باوکی من کىیە؟ حوزافەى کە باوکی شەرعیەم یاکەسیکی ترە؟ فەرمووی (دروودی خەوای لەسەر بێ): تۆ کورپی حوزافەى و حوزافە باوکتە) پیاوی تریش هەلسا و گوتى: قوربان! ئەى باوکی من کىیە؟ فەرمووی (دروودی خەوای لەسەر بێ) سالەکە نازادکراوى شەیبەى.

جاکاتى ئیمامى عومەر (بەزەي خەوای لەسەر بێ) تەماشای توورەى کرد لەرووی پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) دیارە، مەترسى ئەوەى ئى پەیدا بوو کە پرسیارەکان سەربکێشن بۆ پێناخۆش بوونی خواو پێغەمبەر، لەبەرئەووە عوززى بۆى هێناى وەو عەرزى کرد: قوربان! لەسەردەستى خەوای گەورە مەزن دا پەشیمانین لەهەر پرسیارى کەتۆ پێت ناخۆش بێ!

٨١- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَلَيْكَ كَانَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَعَادَهَا ثَلَاثًا). حَتَّى تَفْهَمَ عَنْهُ، وَإِذَا أَتَى عَلَى قَوْمٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ ثَلَاثًا (الحدیث ٩٤ - طرفاه فی: ٩٥، ٦٢٤٤).

ئەنەس (بەزەي خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) کە گوتەى کى دەفرموو لەبارەى رۆن کردنەوێ ئایىینەو، سى جار دووبارەى دەکردەو.

ههتا موسوئلمانان به جوانی ئی ی تی بگهن. (ت/ نه حمهد - تاج- ۴ ل- ۲۶۲ = تاج- ۲ ز- ۸۶ ژ- ۳۱۰۱ ههتا ۳۱۰۵) کاتیکیش دهچوو بۆلای کۆمه ئیو، سلاوی ئی دهکردن، سئ جار سلاوی ئی دهکردن، یه کهمجار بۆ داوای پێگه پێدان، دوهمجار بۆ چاکوچۆنی، سییهمجار بۆ خواحافیزی.

۸۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ثَلَاثَةٌ لَهُمْ أَجْرَانِ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَآمَنَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْعَبْدُ الْمَمْلُوكُ إِذَا أَدَّى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوْلَاهُ وَرَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ أَمَةٌ يَطْوُهَا، فَأَدَّبَهَا فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا ثُمَّ أَعْتَقَهَا فَتَزَوَّجَهَا فَلَهُ أَجْرَانِ). (الحديث ۹۷ - أطرافه في: ۲۵۴۴، ۲۵۴۷، ۲۵۵۱، ۳۰۱۱، ۳۴۶۴، ۵۰۸۳). (۷۲)

ئه بوموسا (ڕهزای خوای لهن بێ) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بێ) فهرمووی: ئهه سئ کهسه دوو پاداشیان بۆ ههیه:

یه کهم: پیاوی که لهسهه ئایینی جووله که یاگاوربئو پاشان موسوئلمان ببئ، دووهه: کۆیله یئ کهههه مافی خوداو مافی ناغاکانی به جوانی بهجئ بهیئئ، سییهه: پیاوی که نهیزه کیکی وای هه بئ، که بۆی هه لال بئ، به جوانی ته میی بکاو، فیئری خوینده واری و زانستی بکا، ئنجا ئازادی بکاو ماره ی بکا بۆخوی، وده مه بهستی لهه کاره یش ساخ رهمانه ندی خودابئ).

رافه و شیکردنه وه:

ئههه فهرمووده یه به لگه یه کی تره لهسهه ئه وه که خویندن و فیربوون و زانستی که شهه ری پیرۆز په سه ندی بکا، که بریئتی یه لهههه زانستی که به ره وه ندی ره وای موسوئلمانانی تیابئ: (تاج- ۳ ل- ۸۳ = تاج- ۲ ز- ۳۴ ژ- ۲۱۰۱ ج- ۴).

۸۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ وَمَعَهُ بِلَالٌ فَظَنَّ أَنَّهُ لَمْ يُسْمِعِ النِّسَاءَ فَوَعَّظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ بِالصَّدَقَةِ فَجَعَلَتِ الْمَرْأَةُ تُلْقِي الْقُرْطَ وَالْخَاتَمَ وَبِلَالٌ يَأْخُذُ فِي طَرَفِ ثَوْبِهِ). (الحديث ۹۸ - أطرافه في: ۸۶۳، ۹۶۲، ۹۶۴، ۹۷۵، ۹۷۷، ۹۷۹، ۹۸۹، ۱۴۳۱، ۱۴۴۹، ۴۸۹۵، ۵۲۴۹، ۵۸۸۰، ۵۸۸۱، ۵۸۸۳، ۷۳۲۵). (۷۳)

ثیبینوعه بباس (پرمزی خودیان لى بى) دمفهرموى: روژى پېغه مېهر (دروودى خودى لى سمر بى) بیلالی له گهل خوى بردو له ناو پیاوانه وه رویشت بوناو ژنان بو ته مى و ناموژگاریان، به زمینی خوى ژنان و معزه که یان نه بیستوو، جا وتاری بویان داو مه و عیزه ی بویان خوینده وه ناموژگاری کردن و له ناو توپزه ی نه ودا .
 • فرمانی پیکردن به خیر کردن، نیت ژنه کان فهرمایشته کانی پېغه مېهر (دروودى خودى لى سمر بى) کاری تى کردن و دلیان گهرم بوو، دهستیان کرد به خیر کردن، ثافره تی وایان تیادا هه بوو گواره که ی له گوپی خوى داده که ندو ده ی کرد به خیر و هلی ددایه ناو کوشی بیلاله وه، ههیشیان بوو نه نگوستیله که ی له په نجه ی خوى داده که ندو هلی ددایه ناو چاکى بیلاله وه، چونکه بیلال چاکى خوى گرتبوه، ژنه کان هه رخیرکیان ده کرد دهیان کرده کوشی نه وه وه).
 راه و شیکردنه وه:

عه طای کورى نه بو ره باح له ثیبینوعه بباسه وه نه م فهرمووده ی گپراوته وه، عه طا په کیکه له گه وره پیاوه ناو داره کانی تابعین، له ههر جوار عه بدو لاکان گپرا نه وه ی نه نجام داوه، له ناخرو نوخری جینشینیی عوثماندا له دایک بووه، عه طا دمفهرموى: له بیرمه که عوثمان (پرمزی خودى لى بى) کوژرا، له مه که که دا په رومرده بووه، له سه رمنجاما بوو به موفتی شاری مه که که، به نیت تیفاق پیاوکی شکومه ندی زور به دینی بتمان ه پیکراو بووه، حه فتا حه جی کردوو، به په گه ز

حەبەشی بوو، پیاویکی ڕەشی یەكەلە چاوی لووت فسی دەست گۆجی پێ شەل بوو، لە ناخرو ئۆخری تەمەنی دا کوێر بوو، بەلام بەهۆی عیلم و عەمەلەو گەشتۆتە ئەو پەری پایە بەرزى، فەقێ ئیبنوعەبباس بوو کاتى ئیبنوعەبباس گيانى سپارد عەطا لە جیگەكەى دانىشتو سەر روشتەى ئەلقەى كۆزى زانستەكەى درا بەعەطا، ئیمامى لەیث فەقێ ی بوو. لەتەمەنى هەشتا سالى دا لەسالى سەدوپاز دەى كۆجى دا كۆجى دواىى كردوو. هەندى لەفەتواكانى غەریبە، وەك ئەو دەرەموى: هەر كەسى بیهوى بچى بۆسەفەر، لەپیش ئەو دەدا لەشارەكەى خۆى دەر بچى هەقى كۆكردنەوى نوێزى هەیه. واتە: هەقى جەمعى نوێزى هەیه.

۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلُ مِنْكَ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ). (الحديث ۹۹ - طرفه في: ۶۵۷۰).

ئەبوهورەیرە (ڕەزای خۆی لێ بن) فەرمووی: گوتم: ئەى پێغەمبەرى خودا! كى شادمانترین كەسە بەشەفاعەت و تەكای تۆ لەروژی قیامەتدا؟ فەرمووی: ئەبوهورەیرە! خۆشم گومانم هەروا بوو كەكەس لەپیش تۆدا ئەمەم ئى نەپرسى وەتۆ یەكەم كەس بى كەنەم پرسیارەم ئى بكەى، چونكە دەتبینم ئەو دەندە حەرىس و سووریت لەسەر فەرموودەو حەدیت: لەروژی قیامەتدا بەختەوەرترین كەس بەتەكای من ئەو كەسە یە كەبەدەلێكى ساف و بێگەرد، یافەر مووی: كەبەسینە یەكی ساف بلى: لا إله الا الله: هەر خودا خودایە و بەس).

۸۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَرِعُهُ مِنَ الْعِبَادِ

وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ يَقْبِضُ الْعُلَمَاءَ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمًا اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا). (الحديث ۱۰۰ - طرفه فی: ۷۳۰۷) (۷۴)

عبداللہ کوری عہمر (ہرمزی خواہان لہ بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (ہرووی خودی لہسر بن) فہرمووی: نہ وہ نہ بی کہ خودا لہ پر عیلم و زانین لہ بہ نہ دہکانی خوی بگریتہ وہ، بہ سرین بیسرپیتہ وہ لہ سینگیان، بہ لام خودا بہ رودوا زاناکان دہباتہ وہ بولای خوی، تاوای لی دی عیلم و زانین نامینی و ہل دہگیری، جاکاتی نہ زانین ماو نہ زانا ما، نہ و جا رہشہ خہ لکہ کہ سہرؤکی نہ زانو نہ دان بو خویان دادہ نہین و دہست دہکن بہ پرسیار کردن لییان، جائہ وانیش بہ نہ زانی و نادانی فہ توایان بو دہدن، نیتر ہم خویان لہ پری دہر دہچن و ہم خہ لکی تریش لہ پری دہر دہکن!). (ش/ت/ تاج - ال - ۹۲ = ز- ۱۷ ژ- ۱۲۶).

۸۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَالَتْ: النَّسَاءُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَلَبْنَا عَلَيْكَ الرَّجَالُ فَأَجْعَلْ لَنَا يَوْمًا مِنْ نَفْسِكَ فَوَعَدَهُنَّ يَوْمًا لَقِيَهُنَّ فِيهِ فَوَعَظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ فَكَانَ فِيمَا قَالَ لَهُنَّ مَا مِنْكُنَّ امْرَأَةٌ تَقْدُمُ ثَلَاثَةَ مِنْ وَلَدِهَا إِلَّا كَانَ لَهَا حِجَابًا مِنَ النَّارِ فَقَالَتْ امْرَأَةٌ وَاثْنَتَيْنِ فَقَالَ وَاثْنَتَيْنِ فِي رِوَايَةٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (لَمْ يَتْلُوهَا الْحِثُّ). (الحديث ۱۰۱ - طرفاه فی: ۱۲۴۹، ۷۳۱۰) (الحديث ۱۰۲ طرفه فی: ۱۲۵). (۷۵)

نہ بوسہ عیدی خودری (ہرمزی خوی لہ بن) فہرمووی: نافرمتان عہرزی حہ زرمتیان کرد: نہی پیغہ مبہری خودا! لہ بہر ہیاوان خزمہ تی تو بہرئیماہ ناکہ وئی، زورتر نہوان لہ خزمہ تتا فیتری زانست و کاروباریی ثایین دہبن، بفہرموو روژی کمان لہ خزمہ تتا بو دیاری بکہ ہہتا فیتری زانستی ثایینیمان بکہی.

(۷۴) أخرجه مسلم في العلم، باب: رفع العلم وقبضه، رقم: ۲۶۷۳ = ۶۷۳۷ شيجا.

(۷۵) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: فضل من يموت له ولد فيحتسبه،

رقم: ۲۶۲۴ = ۶۶۲۹ ههتا ۶۶۴۶.

پیغهمبه‌ریش (دروودی خودای له‌سەر بێ) به‌ئینی رۆژیکێ پێیان داو له‌و رۆژه دیاری کراوه‌دا چوون بۆ خزمه‌تی، چه‌زرت (دروودی خودای له‌سەر بێ) ده‌ستی کرد به‌په‌ندو ئامۆزگاری کردنیان و، له‌باره‌ی کاروباری ئایینی و کۆمه‌ڵایه‌تییه‌وه‌ فه‌رمانی پێ کردن، بۆ نموونه‌ پێی فه‌رموون: هه‌رژنی سێ جگه‌ر گۆشه‌ی له‌پیش خۆیه‌وه‌ بمه‌ن ده‌بن به‌شووراو په‌رژین بۆی به‌ده‌وری ئاگری دۆزه‌خ دا. ئافه‌ره‌تی‌کیش گوتی: ئه‌ی نه‌گه‌ر که‌سێ دوو مندالی له‌پیش خۆیه‌وه‌ بمه‌رێ چۆنه‌؟ فه‌رمووی: نه‌گه‌ر دوانیشی بمه‌رێ هه‌روا) (ش/ن/ تاج - ۱۱ - ۵۳۶ف - ۳ز - ۱۹۹ف - ۱ + ف - ۲ + ف ۴ - ف ۵ + ۶ + ۷ = ژ - ۱۰۴۶ هه‌تا ۱۰۵۲).

رافه‌ و شیکردنه‌وه‌:

پیاویش له‌م بپاره‌دا پێک وه‌ک ژن وایه‌، چونکه‌ گشت بپیار (حوکم) یکی شه‌رع هه‌موو موکه‌لله‌ فی ده‌گه‌رته‌وه‌، چ نێرینه‌بی چ مێینه‌، مه‌گه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌یی هه‌بی که‌بپه‌رێ به‌سه‌ر لایه‌کیاندا.

۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ حُسِبَ عُذْبٌ قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ أَوْلَيْسَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا قَالَتْ فَقَالَ إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرْضُ وَلَكِنْ مَنْ تُوقَشَ الْحِسَابُ يَهْلِكُ). (الحديث ۱۰۳ - أطرافه في: ۴۹۳۹، ۶۵۳۶، ۶۵۳۷). (۷۶)

عائیشه (همزی خوی له‌ بێ) فه‌رمووی: به‌گویی خۆم گویم ئی بوو، عه‌رزیم کرد: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خودا! خودا بمکا به‌قوربانت! ئه‌ی ئه‌وه‌ نییه‌ خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: (فأما من أوتى كتابه يمينه فسوف يحاسب حساباً يسيراً) (۸۴/۸-۷) واته‌: هه‌رکه‌سێ به‌ده‌ستی راستی نامه‌ی کرداری خۆی له‌قیامه‌تدا وه‌ربگرێ به‌ئاسانی حیساب و لێپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ دا ده‌کری). ئه‌ویش فه‌رمووی (دروودی

خودی (مسر بن): نهوهی که لیرمدا وادمه فرموی مه بهس دهور کردنه وه و رانواندنیکی سهرمتایی یه که خودا له گهل بهنده کهدا دووبه دوو چاوی به نامه ی کرداریدا ده خشینی و پیی دمه فرموی: نایا پیی دهنییت له م گونا هه، نه ویش عهرزی دهکا: به لی: خودایش دمه فرموی: مه ترسی و من له جیهاندا نه م گونا هانه م بو پو شیویت، نه واهه مرپو کهیش خو ش دهم لی ت له و گونا هانه، نه مهیش بهس به دیمه ن حیساب و لیپرسینه وهیه، نه گینا هه رکه سی له حیساب و لیپرسینه وهدا له گهلیدا بکو لته وه به رباد ده بی). (ش/ت/ تاج - ۷۷ - ۲۴۰ تاج - ۴ - ۶۷ ژ - ۴۲۰۷).

۸۸- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَوْمَ الْفَتْحِ يَقُولُ قَوْلًا سَمِعْتُهُ أَذْنًا يَ وَعَاةَ قَلْبِي وَأَبْصَرْتُهُ عَيْنًا) حِينَ تَكَلَّمَ بِهِ حَمْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنْتَنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ مَكَّةَ حَرَّمَهَا اللَّهُ تَعَالَى وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ فَلَا يَحِلُّ لِمَنْ يَرَى يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْفِكَ بِهَا دَمًا وَلَا يَغْضَدَ بِهَا شَجَرَةً فَإِنْ أَحَدٌ تَرَخَّصَ لِقِتَالِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا فَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذَنَ لِرَسُولِهِ وَلَمْ يَأْذَنْ لَكُمْ وَإِنَّمَا أَذِنَ لِي فِيهَا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ثُمَّ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأَمْسِ وَلِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ). (الحديث ۱۰۴ - طرفاه في: ۱۸۳۲، ۴۲۹۵) (۷۷)

عه مری کو ری سه عید خه ریک بوو له شکری دهنارد بو سهر ئیبنوزوبهیر له مه کهکه، نه بوشورمیچی نه ل - عه دهوی (همزی خوی لـ بن) پیی فه رموو: ریگه م بده نهی میر! تافه رموو ده یه کت بو بگیر مه وه که له پاش فه تحی مه کهکه به دوو روژ، له وتارا له زاری پپروزی پیغه مبه ر (دروودی خودی لمس ر بن) خو یم بیست، به هه ردوو گوپی خو م گویم لی ی بوو، ومبه دل دلم له لای بوو، ومبه چاوی خو م سهیریم ده کرد، له وکاته دا که هه زرم ت (دروودی خودی لمس ر بن) نه م فه رموو ده یه دمه فرموو که سوپاس و ستایشی خودای کردو ئنجا فه رموو ی: مه کهکه خودای گه وره خوی

کردوویه تی به به ست و حهره م و نه م کارانه ی تیادا حهرام کردووه، وه خه لک له خو یانه وه نه یان کردووه به به ست و حهره م و نه م کارانه ی تیادا قه دهغه بکه ن، جا که وا بوو دروست نییه بۆ که سی که باومری به خوداو به رۆژی دوارپۆز هه بی که خوینی به ناهه ق تیابرپۆزی، یادارو درهختی داپاچی، ومنه گهر دنیا بوو که سی کوشتاره که ی رۆژی فهتجی مه که کی پیغه مبهری کرد به به هانه بۆته وه ی شهرو شوپی تیابه رپا بکا، رپگهی مه ده ن و بیانوی بپرو پیی بلین؛ که وا خوا رپگهی پیغه مبهری خوی بۆته وه دا بوو، به لام رپگهی ئیوه ی بۆ نه مه نه داوه، ته نانه ت بۆ منیش له و رۆژده دا بۆ ماوه یه کی که م رپگهی دا، که مه ودا که ی له به یانه کییه وه بوو هه تا عه سر، به لام ئیستا وه ک سه رده می پيشو مه که قه دهغه بۆته وه بو بۆته وه به به ست (حهره م، کوشت و بری تیا نارمه وایه).

جابا نه وه ی که ئیستا لیڕمه یه و حازره و به دیاره وه یه و به گوئی ی خوی نه م فه رمایشتانه له خۆم ده بیستی بارایان بگه یه نی به وکه سانه ی که ئیستا لیڕه نین!

جا گوترا به نه بو شورمه یج: نه دی وه لامی عه مر چی بوو؟ فه رمووی: عه مریش گووتی: من نه مه له تۆ باشتر ده زانم نه ی نه بو شورمه یج! به لام یه ست (حهره م) ی مه که که په نای پیاوی یاخی و په نای پیاوی خوینرپۆزی هه لته اتوو هه روا په نای کزیکاری دزیکاری را کردوو نادات!). (فه رمووده ی شه ست و یه ک له م کتیه به پیرۆزه ته ماشا بکه، تاج - ۲۲ - ۲۶۳ = ژ- ۱۷۰ - ۱۳۰).

راشه و شیکردنه وه:

به پیی نه م فه رمووده یه را گه یانده ی زانست چین به چین خودفه رزه (فه رزی عه ینه) له سه ر خودی زانا و فه رزی کیفایه یه له سه ر نه ته وه ی ئیسلام.

ئەبوشورەیح بیست فەرموودەى ھەيە، دوانیان پەسەندى ھەردوو پیرە،
یەك فەرموودەیشی لەبوخاریدا ھەيە لەموسلیم دا نییە، یەكی بوو
لەھۆشمەندەکانی شاری مەدینە، سالی (٦٨) ك وفاتی کردوو.

٨٩- عن علی (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَا تَكْذِبُوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ مِنْ كَذِبِ عَلِيٍّ فليتبوء مقعده من النار). (الحدیث ١٠٦). (٧٨)

ئیمامی عەلی (مەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: بەگویی خۆم لەزاری پیرزی پێغەمبەرم
بیست (دروودی خۆدای لەسەر بێ) دەیفەرموو: درۆ بەدەم منەو مەکەن، چونکە ھەرکەسی
بەئارمژوو درۆ بەدەم منەو ھەلبەستی باجیگەى خۆى لەدۆزەخا خۆش بکا
(ب/ت/ تاج - ١١ - ٨٤ ز- ١٥ ژ- ١١٠).

راڤە و شیکردنەو:

ریبەى کۆری حیراش دەفەرموی: ئەم فەرموودەيەم لەعەلى بیستوو، ریبەى
کووفەيى یە تابییى یە، پیاویکی خواپەرستی و مرعداری راستگۆ بوو، قەت
درۆى نەدەکرد، دوو کۆری ھەبوو لەحەججەج یاخی بوون، بەحەججەجیان
گوت: باوکیان قەت درۆ ناکا، ھەوائى کۆرەکانى لى بپرسە راست پى دەلى
کەلەکوین، کەسیکی نارد لى پرسی، گوتى: وان لەمالەو، حەججەجیش
گوتى: لەبەر ئەم راستگۆی یەى تۆ والەھەردوکیان خۆش بووم. سویندى
خوارد کەنابى پى بکەنى ھەتا جیگەى خۆى نەزانى کەبەھەشتى یە
یادۆزەخى یە، ئیتر پى نەکەنى تاپاش مردن، لەپاش مردن پیکەنى، ریبەى
برایشى ھەروا، براپەکیشى ھەبوو ناوى مەسعوود بوو لەپاش مردن قسەى

کرد! مردوو شۆره‌که‌ی که‌شۆردی ده‌یگوت: (هه‌تا له‌شۆردنه‌که‌ی بووینه‌وه هه‌رده‌می به‌زهرده‌خه‌نه‌وه بوو) (ب‌روانه / عه‌ینی / ١٤٧/٢).

ئه‌میر و لوئمینین ئیمامی عه‌لی هه‌ق ئامۆزای پێغه‌مبه‌ره، زاوای پێغه‌مبه‌ره، می‌ردی فاطیمه‌ی کچی‌ه‌تی، باوکی حه‌سه‌ن و حوسه‌ینه، به‌پێی په‌یمانی براهه‌تی به‌ستن (المواخاه) بوو به‌برای پێغه‌مبه‌ر، پێغه‌مبه‌ر (مردودی خودای له‌سه‌ر به‌ن) پێی فهرموو: (تۆ له‌دونیاو قیامه‌ت دا ب‌رای من!) یه‌کێ بوو له‌وه‌ ده‌که‌سه‌ که پێغه‌مبه‌ر مژده‌ی به‌هه‌شتی پێ دابوون، خه‌لیفه‌ی چواره‌م بوو، پیاویکی زاهیدی دنیا نه‌ویستی خواپه‌رست بوو، هه‌تا ب‌لێ ی زاناو داناو هه‌قانی و ره‌وانبێژ بوو، نه‌ه‌جوله‌لاغه‌که‌ی به‌لگه‌ی ئه‌م قه‌سه‌یه‌یه، له‌هه‌موو جه‌نگ و غه‌زاکاندا له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا بوو، جگه‌ له‌غه‌زای ته‌بووک، زۆر به‌مندالی موسوڵمان بووه، له‌مائی پێغه‌مبه‌ردا په‌روم‌رده بووه، له پێغه‌مبه‌ره‌وه (٥٨٦) فهرمووده‌ی گێراوه‌ته‌وه، بیستیان په‌سه‌ندی شه‌یخه‌ینه، بوخاریش به‌بێ موسلیم نۆی تریانی له‌سه‌حیحی بوخاریدا گێراوه‌ته‌وه، موسلیمیش به‌بێ بوخاری پازده‌ی تریانی گێراوه‌ته‌وه. که‌واته (٢٩) فهرمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه، وه (٣٥) فهرمووده‌ی له‌موسلیم دا هه‌یه، سه‌رحه‌می فهرمووده‌کانی له‌سه‌حیحه‌ین دا ده‌کاته: $20 + 9 + 15 = 44$ چل و چوار فهرمووده. پێنج سال جێنشینی کردوو، به‌شه‌هیدی مردوو، ته‌مه‌نی شه‌ست و سێ سال بووه، له‌شه‌وی یه‌ک شه‌مه له‌نۆزده‌ی ره‌مه‌زانی سائی چلی کۆچی دا، له‌کووفه و مه‌قاتی کردوو، پیاویکی گه‌نم ره‌نگ بوو، سه‌رو ریشی پاک سپی بووبوون، چوارشانه‌یه‌کی تیکس‌مراو بوو، ده‌تگوت مانگی چواره‌یه، ته‌نیا خۆی له‌ناو یارانی پێغه‌مبه‌ردا ناوی عه‌لی کورێ ئه‌بوطالیه، به‌لام له‌ناو فهرمووده گێره‌وه‌کاندا هه‌شت که‌سی تر به‌م ناوه هه‌یه: له (تاج - ٥٥ - ٥٩ تاج-٣ ز- ٩- ل- ٥٨٣ ز- ٣٢٨٨ هه‌تا ٣٣١١ ج- ٤) به‌کوردی باسی مناقیبی کراوه.

۹۰- عن سلمة بن الأكوع (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قال: سمعت رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (من يقل على ما لم آفل فليتبوء مقعده من النار). (الحديث ۱۰۹)
 سه له مهی کوری نه کوه (درووی خودی له سره بی): هه رکه سی شتی که من نهیم گوتبی به دهم منه وه
 بیلی، خودا له ناو ناگری دۆزه خا دهیگه وزینی).

رافه و شیکردنه وه:

ئهم رشته یه له رشته سی که سیه کانی بوخاری یه، که بریتین له مامۆستاکه ی
 بوخاری و تابیی یه ک و سه حابی یه ک، که ئهم سی که سه ن: مه کی کوری
 ئیبراهیم و یه زیدی کوری نه بو عوبه یدو سه له مه، ئهم جوړه رشته یه زوړ
 دهگمه ن و نایابه، له بوخاریدا پتر له بیست فهرمووده ی رشته سی که سی هه یه،
 ئهم فهرمووده یه یه که میانه، له رشته ی سی لای سی (سند ثلاثی) بلنדר
 له بوخاریدا نییه، سه له مه ئاماده ی په یمانی خو شنوودی بووه، که ناوداره
 به (بیعة الرضوان) هفتا وحه وت فهرمووده ی هه یه، شازده یان په سه ندی
 هه ردوولان، بیست و یه کیان وان له بوخاریدا بیست و پینجیان وان له موسلیم
 دا، سه رجه می فهرمووده کانی له سه حیه یان دا ده کاته: ۱۶ + ۵ + ۹ = ۳۰
 فهرمووده. سه له مه پیاویکی نازای تیر نه ندازی تیژموبوو، له پراکردندا و لاخی
 به رزه ی به جی ده هیشت، پیاویکی به هره مه ندی خیرکه ر بوو، کۆمه ئه ی
 فهرمووده زانه گه وره کان که ناودارن به (الجماعة) فهرمووده یان له سه له مه وه
 گپراوته وه، وه ک: شافیعی و ئیمام نه حمه دو بوخاری و موسلیم و نه بوداوودو
 تیر میزی و نه سانی و به یه هه قی و داره قوطني و.. تاد.

ده ئین گورگ قسه ی له گه ل دا کردووه، سه له مه ده فهرمووی: له پپیش ئیسلام
 بوونما جاری گورگی ئاسکیکی رفاند، نیشته مه سه ری لئیم سه نده وه، گورگه که
 گوتی: خانه خراب چپته به سه ر منه وه رزقم ده پری، خو ئه مه مائی تو نییه،

رزق و رۆژی یه که، خوا ره خساندویه تی بۆم که چی تو لیم دسه نیته وه. منیش گوتم: ئه ی به نده کانی خودا! به راستی ئه مه شتیکی سهیره، خو ئه وه ته گورگ قسه دهکا! که چی گورگه که گوتی: له مه سهیرتر ئه وه مه که پیغه مبهری خوا واله ناو ئه و بنکه دارخورمایانه دا بانگتان دهکا بۆ سهر خوا به رستی که چی ئیوه هیشتا ههر دهست له بته پرستی هه لئاگرن! ئیتر منیش رپک چووم موسو لمان بووم، سه له مه (پهزی خوی لێ به) له ته مه نی هه شتا سالیدا، له مه دینه له سالی هه فتاو چواری کۆچی دا مردووه. (عینی/ ۱۵۳/۲).

۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (تَسْمَوُا بِاسْمِي وَلَا تَكْتُمُوا بِكُنْيَتِي وَمَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتِمَثَّلُ فِي صُورَتِي وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ). (الحديث ۱۱۰ - أطرافه في: ۳۵۳۹، ۶۱۸۸، ۶۱۹۷، ۶۹۹۳). (۷۹)

ئه به وه ره پیره (پهزی خوی لێ به) فه رمووی: خۆ شه ویست (پهرووی خوی لێ سه ر به) فه رمووی: ناوه که م بکه ن به ناو بۆ خۆ تان به لām که سناوه که م مه که ن به که سناو بۆ خۆ تان، واته: موحه ممه دو ئه حمه د که ناوی منن بیانکه ن به ناوی خۆ تان. وه ههر که سیکیش له خه ویدا من ببینی ئه وه به راستی له و خه ودا به خه و منی دیوه، چونکه شهیتان خۆی بۆ نا کرێ به من و ناتوانی خۆی بگورێ و خۆی بباته شیوهی منه وه و بجیته خه وی خه لکه وه به ناوی منه وه. هه رکه سیکیش به ئارمزوو درۆ به ده م منه وه هه لبه ستی باجیگه ی خۆی له دۆزه خا خۆش بکا).

شیکردنه وه:

فه رمووده ی: (من کذب علی) موتواته ره، ههر له م شوینه دا بوخاری له پینچ سه حابه وه ده یگێر پته وه، هه دیثی موته واته ره ئه وه مه له هه موو قۆناغیکا

خه لکیکی زور بیگیر نه وه، به شیوه یه کی وا که عه قل فیه بوول ناکا که نه و گشته خه لکه له و هه والهدا درو بکه ن. نه م چهنده به هره یه له م فهرمو و دمه دا هه یه:

۱- درو کردن به دهم پیغه مبه ره وه به تاوانی کی گه وره داده نری، هه تا درو که هی خه ونیش بی هه ر وایه، وه ک نه وه که سی به درو بی: له خه و ما به خزمه ت پیغه مبه ر گه ییشتم، یاله خه و ما دینی گوړی پیغه مبه ر م کرد، یا گویم له قسه ی بوو.

۲- بینینی پیغه مبه ر له خه وندا دروسته و روودهدا، به لام کاتی نه و خه و نه به راست داده نری، که خه و بین پیغه مبه ر (درو دی خودی له سر به) له سر شیوه یی ببینی که له شیوه ی راسته قینه ی کاتی ژیا نی خو ی بجی، وه ک له سوننه ت دا روون کرا وده وه. دهنه نه وه با سی کی دوو رو دریژه: (عه نی ۲/ ۱۵۳ - ۱۵۸).

۳- که سی به خه و به خزمه ت پیغه مبه ر بگابه هره یه کی گه وره یه، به لکه ی خیر و خوشی یه، به لام به وه نابی به سه حابه، نه و فهرمو و دمه یشی که له و خه و نه دا له پیغه مبه ری ده بیستی سودو به هره ی لی و مرده گیری و به پیی شوین رافه و واتا ده کری، مهرج نییه له سر ظاهر ی خو ی بی، وه ک نه وه به که سی له خه وندا بفهرمو ی: نه و مه لایه بکوژه، مه لاکه یش پیاوی کی باش بی و کوشتنی نار ه وایی، نه وه شتی و نابی به (حوجه) و ناکری به به لکه له سر ره و بوونی نه و تا وانه، به هه ر حال مرو ف له کاتی خه و دا زه بتی نامینی، زه بت و کونتر و لیش مهرجه بو راوی: (تاج ۸ - ل ۲۳ - تاج ۴ - ل ۶۲۳ ز- ۷- ژ ۴۲۶۷ هه تا ۴۲۶۹).

۹۲- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ، النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ حَسَبَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلِ أَوْ الْقَتْلَ وَسَلَّطَ عَلَيْهِمْ رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ أَلَا وَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَلَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ بَعْدِي أَلَا وَإِنَّهَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ أَلَا وَإِنَّهَا سَاعَتِي هَذِهِ حَرَامٌ لَا يُخْتَلَى شَوْكُهَا وَلَا يُغْضَدُ شَجَرُهَا وَلَا يُلْتَقَطُ سَاقِطَتُهَا إِلَّا لِمَنْشِدٍ وَمَنْ

قُتِلَ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ إِمَّا أَنْ يَعْقَلَ وَإِمَّا أَنْ يُقَادُ أَهْلَ الْقَتْلِ فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ
الْيَمَنِ (يُقَالُ لَهُ أَبُو شَاهٍ) فَقَالَ اكْتُبْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اكْتُبُوا فَلَانٌ. فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ: إِلَّا الْإِذْخَرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَا نَجْعَلُهُ
فِي بُيُوتِنَا وَقُبُورِنَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِلَّا الْإِذْخَرَ فَقَالَ: إِلَّا
الْإِذْخَرَ). (الحديث ١١٢ - طرفاه في: ٢٤٣٤، ٦٨٨٠) (٨٠)

ديسان نه بوهوره يره (هزی غوی لسه بهن) فهرمووی: سالی گرتنی مه ککه هوژی
خوزاعه پیاویکیان گوشت له هوژی بهنی لهیث، له جیاتی کوژراویکی خویان
که بهنی لهیث له ووه پيش کوشتبووین، جا که نه مه عهرزی حهرمت (برودی خودی
له سر بهن) گرا، سواری ولاخه که ی بوو، وه وتاریکی دا، فهرمووی: خودای گه ووه
سهروه مه ککه ی پاراست له ده ستریز ی له خاوهن فیله کان که نه بره وه
له شکره که ی بوون، که هاتبوون بو روو خاندنی که عبه، وه که له سوورمتی فیل دا
باس کراوه، یا فهرمووی: خودای گه ووه گوشت و کوشتاری له ناو مه ککه دا
قه دهغه کردوه، به لام به پشتیوانی خودا پیغه مبهری خواو موسولمانه کان
له پوژی نازاد کردنی مه ککه دا زالبوون به سهر گرتنی نه شارد، به لام باش
باش بزنان که نه شاره نه له پيش مندا وه نه له پاش من بو که سی تر رهوا
نه بینهراوه رهوا نابینری که شهرو شوړی تیابکا، ناگادار بن هتا بو منیش بو
ماوهیه کی زور کهم لهو ره ودهدا کوشتاری تیادا هلال بوو، باش ناگادار بن
تانیستا لهم ده مه دا شاریکی به پیزو قه دهغه یه، کهوا بوونه درکی پاکو
دهدرو، نه دارو درهختی داده پاچری و، نه کوشتارو شهرو شوړی تیادا ده کری
لهم هله وه هتا ره وژی قیامت نه شتانه ی تیا قه دهغه یه. وه نه هچری
دهرو پینری ته وه، وه نه شتی داکه وتووی هه ل ده گپری ته وه، مه گهر بو که سی
که ناوو نیشانی هه لېدا بوئه وه ی که خاوه نه که ی پهیدا بی و بیباته وه.

و دهه ره که سئ که سیکی کوژرا نهوا خوئی له یه کی له م دوو برپاره سهر پشکه:
یا خوین و مرده گری یا خود تو له ی بؤ دمه سندرئ و له جیاتی ی کوژرا وه که ی
بکوژه که ده کوژیته وه. جا پیاویکی یه مه نی که پیان ده گوت: نه بوشاه هه لسا
گوتی: نه م ووتاره ی خوتم بؤ بنووسه ره وه. پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سهر برئ)
فه رمووی: بینووسنه وه بؤ نه بوشاه. پیاویکی قوره پیشیش (که عه بیاسی مامه ی
پیغه مبه ر بوو) گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا! ته نیا گیای سورناتک (اذخر) ی
لی دهرچی، چوونکه نه م گیایه بؤ سووته مه نی ناوما ل و بؤ په ردووی سهر دارمراو
بؤ سهر گرتنی سهری گوژ به کاری دینن، حه زرم تیش (دروودی خودی له سهر برئ) فه رمووی:
باشه ته نیا گیای سورناتکی لی دهرچی): (تاج- ۲ ل- ۲۸۰ ز- ۱۳۰ ژ- ۱۷۰۳ چ- ۴).

۹۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (لَمَّا اشْتَدَّ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَعُهُ قَالَ ائْتُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضِلُّوا بَعْدَهُ قَالَ عُمَرُ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَلَبَهُ الْوَجَعُ وَعِنْدَنَا كِتَابُ اللَّهِ حَسْبُنَا فَاخْتَلَفُوا وَكَثَرَ اللَّعْطُ قَالَ قَوْمُوا عَنِّي وَلَا يَنْبَغِي عِنْدِي التَّنَازُعُ). (الحديث ۱۱۴ - أطرافه في: ۳۰۵۳، ۳۱۶۸، ۴۴۳۱، ۳۲۴۴، ۵۶۶۹، ۷۳۶۶) (۸۱)

ئیب نو عه بیاس (همزی خودایان له برئ) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر برئ) له نه خووشی
سهر مه رگا، کاتی نه خووشیه که ی که شهنگ بوو فه رمووی: (قه له م و کاغهم بؤ
بیتن بانامه یه کتان بؤ بنووسم، پیداو یسی نه م قوناغه ناسکه ی پاش خو متان
بؤ رون بکه مه وه، نیتر له پاش نوو سینی نه و نامه یه له م لایه نه وه سهرتان لی
ناشیوی!)

عومه ریش (همزی خوای له برئ) فه رمووی: نازاره که ی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر برئ) زوری
بوی هی ناوه و ته واو که شهنگی کردووه، وه کی تریش نامه ی خودای گه و ره

که قورئانی پیرۆزه، که چرای روشنی دهستانه واین له خزمهتیدا، خوا یاربێ
بۆ چارهسه رکردنی هه رکێشه یی که له مه ولا پووبدا قورئانمان به سه، ئیتر
بۆچی له م کاتی ئیش و ئازاردا به نووسینی نامه و شتی و زیاتر ئیش و ئازاری
حه زمه ت بدهین!.

ئيتەر ياران بوون بەدوو بەرمو، دەستەيهەکیان دەیانگوت: بانامە کهمان بۆ
بنووسی، دەستەيهەکیشیان دەیانگوت: پێویست ناکا، لەهەمان کاتا بوو بەدەنگە
دەنگ و هەراوزەنا، پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (دەورم چۆل کەن
لای من شوینی ئەم کێشمە کێشمەيهە نییه!).

ئىبنوعەبباس (مەزھى خودەيھان لى بىن) كاتى ئەم فەرموودەيەى بۆ عوبەيدوللا
 گىرپرايەو، تەشريفى ھەلسا لەشوينەكەى خۆى و رۆيشتە دمرەو و فەرمووى:
 (سەرچاوى كۆسپ و كۆست و كارەساتەكانى گەلى ئىسلام گشتى دەگەرپىتەو
 بۆئەو كەئەو نامەيەى ھەزرىت (درودى خودى لەسەر بىن) نەئووسرا).

٩٤- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (اسْتَيْقَظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَاذَا أُنْزِلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفِتَنِ وَمَاذَا فُتِحَ مِنَ الْخَزَائِنِ أُنْقِطُوا صَوَاحِبَاتِ الْحَجَرِ قُرْبَ كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةً فِي الْآخِرَةِ). (الحديث ١١٥ - اطرافه في: ١١٢٦، ٣٥٩٩، ٥٨٤٤، ٦٢١٨، ٧٠٦٩). (٨٢)

ئومموسەلەمە (ئىزمى خۇاى لىيى) فەرموۋى: شەۋىيى ھەزرىتى (دروۋى خۇداى لىسەر بىي) لەخەۋ ھەستە، فەرموۋى: پەنا بەخۇا لەكارى خۇا! ئەم شەۋ چى ئازەۋەۋ ئاشوۋوب دابارى؟ ۋەچى گەنج ۋەخەزە دابارى؟ چەندىن دەرگەي رەحمەتى خۇدا كرايەۋە، خۇزگە كەسى دايكانى موسولمانان (امەتات المؤمنون) ى لەخەۋ ھەلەدەستان بۇ شەۋنويۇز ۋەۋاپەرستى، ئاى كەچەندەھا كەس ھەن لەم جىھانەدا يۇشتەۋ پەرداخەن كەچى لەۋ جىھانەدا روۋتو قوۋتتى!.

شیگردنهوه:

نوموسه له مه هاوسه ری پیغه مبه ره (دروودی خودای له سر به)، وادیاره نهو شه وه
پیغه مبه ره (دروودی خودای له سر به) له لای نهو بووه، (۳۷۸) فهرمووده ی هه یه، سیازدمیان
په سهندی هه ردوو پیره، دوو کوچ و پرموی له پیناوی نیسلا ما کردوو، کوچی بو
حه به شه، کوچی بو مه دینه، له مانگی شه شه لانی سالی چواری کوچی دا
پیغه مبه ره (دروودی خودای له سر به) هیناوی هتی، له ته مه نی هه شتاو چوار سالی دا
له به هاری سالی شه ستو چواری کوچی دا له مه دینه کوچی دوایی کردوو،
نه بوهوره پیره نویژی مردووی له سر کرد، له گورستانی به قیع به خاک
سپیردرا: (تاج ۱- ل ۴۹۴ ز ۱۸۱- ژ ۹۷۲ ج ۴ + تاج ۵- ل ۱۵۸- تاج ۳- ز ۳۹- ژ ۳۴۴۳).

۹۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (صَلَّى بِنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ أَرَأَيْتَكُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ فَإِنْ رَأَسَ مِائَةَ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَنْقَى مِنْهُ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدًا). (الحديث ۱۱۶ - طرفاه في: ۵۶۴، ۶۰۱). (۸۳)

عبداللای کوری عومهر (پرموی خودیان له به) فهرمووی: پیغه مبه ره (دروودی خودای له سر به)
له کوتایی ته مه نی دا به مانگی له پیش مه رگیدا، شه وی نویژی خه وتنانی بو
کردین، که سلاوی دایه وه هه لساو فهرمووی: (ته ری دهنگو باسی نه م شه
چییه؟ ده سا نه وهی که من له م بارمیه وه دهیزانم نه م هه والیه: هه تا سه ری
سه د سا ل له م شه وه وه که س نامینی له وانه ی که نیستا وان له سه ر زه وی).

۹۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (بِتُّ فِي بَيْتِ خَالَتِي مِمْوُةَ بِنْتِ الْحَارِثِ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَهَا فِي لَيْلَتِهَا فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ ثُمَّ جَاءَ إِلَى مَنْزِلِهِ

(۸۳) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله (صلى الله عليه وسلم) لا تأتي مائة سنة وعلى الأرض ... رقم: ۲۵۷۳ = ۶۴۲۶ شيخا. بروانه فهرمووده ی ژماره (۱۲۸) - ورمگیر.

فَصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ ثُمَّ نَامَ ثُمَّ قَامَ ثُمَّ قَالَ: نَامَ الْغُلَيْمُ أَوْ كَلِمَةً تَشْبَهُمَا ثُمَّ قَامَ فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ فَجَعَلَنِي عَنْ يَمِينِهِ فَصَلَّى خَمْسَ رَكَعَاتٍ ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ نَامَ حَتَّى سَمِعْتُ غَطِيظَهُ أَوْ قَالَ خَطِيظَهُ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ. (الحديث ۱۱۷ - أطرافه في: ۱۳۸، ۱۸۳، ۱۸۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۲۶، ۷۲۸، ۸۵۹، ۹۹۲، ۱۱۹۸، ۴۵۶۹، ۴۵۷۰، ۴۵۷۱، ۴۵۷۲، ۵۹۱۹، ۶۲۱۵، ۶۳۱۶، ۷۴۵۲).

ثیبونوعه بباس (رمزی خودیانی ابن بی) فہرمووی: شہویٰ لہمالی مہیموونہی پوورم بووم، کہہاوسہری پیغہمبہر بوو، لہویٰ نووستم، حہزرت (درویدی خودی لہسر ہن) نوپڑی خہوتنانی کردو ئہوجا گہرایہوہ بو مالہوہ، ئہو شہوہ سہرہی مہیموونہی پوورم بوو لہویٰ مایہوہ، جوار رکاٹ نوپڑی کردو ئنجا خہوت، لہپاشا ہلہسا بو شہونوپڑ، وھفہرمووی: (ئہوہ کورہکہ خہوت) یاوشہیہکی ناوای فہرموو.

ئنجا ہلہساو دہستی کرد بہشہونوپڑ، منیش جووم لہلای چہپیہوہ نوپڑم لہپشتیہوہ دابہست، بہلام پیغہمبہر (درویدی خودی لہسر ہن) پردمی بولای راستی خوی، وھپینج رکاٹ شہونوپڑی کرد، وھدوو رکاٹ تریشی کردو دیسان خہوتہوہ، ہہتا گویم لہپرخی بوو، لہپاشا چوو بو نوپڑی بہیانی: (ت - ۶ ل - ۹۷ ف - ۳۹ تاج - ۴ ز - ۱ - ۳۷۹۲).

۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنَّ النَّاسَ يَقُولُونَ أَكْثَرَ أَبَوِ هُرَيْرَةَ وَلَوْ لَا آيَاتَانِ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا حَدَّثْتُ حَدِيثًا ثُمَّ يَتْلُو إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أُنْزِلْنَا مِنْ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى إِلَى قَوْلِهِ الرَّحِيمِ إِنَّ إِخْوَانَنَا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ كَانُوا يَشْغَلُهُمُ الصَّفْقُ بِالْأَسْوَاقِ وَإِنَّ إِخْوَانَنَا مِنَ الْأَنْصَارِ كَانُوا يَشْغَلُهُمُ الْعَمَلُ فِي أَمْوَالِهِمْ وَإِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ كَانَ يَلْزَمُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَبَعِ بْنِ بَطْنٍ وَيَخْضَرُ مَا لَا يَخْضَرُونَ وَيَحْفَظُ مَا لَا يَحْفَظُونَ). (الحديث ۱۱۸ - أطرافه في: ۱۱۹، ۲۰۴۷، ۲۳۵۰، ۳۶۴۸، ۷۳۵۴).^(۸۴)

ئەبۇھورەيرە (مەزەي خەيلىسى) فەرمووى: ئەو خەلگە پەيغەمبەر دەلىل: ئەبۇھورەيرە فەرموودەي خەزەرت زۆر دەگىرپىتەو، بۇ ھەيوانى تەرانىن، وادەي مەن و ئەوان دىوانى خەدەي!.

لهترسی ئهوه نهیئ که بهر ئهو ههڕه شهیه بکهوم که خودای گهوره لهم دوو
 نایه ته دا لهو که سانه ی دهکا، که زانست چه شار دهمدن، قهت فه رموو دم
 نه ده گیرایه وه، ئه مهیش ئهو دوو نایه تانه یه: (إن الذین یکتُمون ما أنزلنا من
 البینات والهدی من بعد مابیناه للناس فی الکتاب أولئک یلعنهم الله ویلعنهم
 اللاعنون الا الذین تابوا وأصلحوا وینیوا فألئک أتوب علیهم وأنا التواب الرحیم) -
 به قهره - ۱۵۹ / ۲ - ۱۶۰ - واته: به راستی ئهو زانیانه ی که ئهو نایات و به لگه
 رۆشنانه دهشارنه وه، که خودای گهوره نازلی کردوون بو شارمزا کردنی به ره ی
 ئادم بو ریگهی راست، پاش ئه وه ی که زور به جوانی به پیئی پیداویست و شوین
 له تهورات دا رۆشنی کردوونه ته وه، که ته وراتی ش وه کوو ئینگیل و قورئان
 نامه ی خودایه، هه تا مه ردوم به باشی لی حالی ببین، به راستی ئهم جوړه
 مالووم و قه شه هه ق چه شاردرانه و وینه ی ئه وان، خودای گهوره خو ی
 نه فرین و له عنه تیان لی دهکا، هه رو مه ا نه فره تکه رانی تریش له عنه ت و
 نه فره تیان لی دهکن، مه گه ر ئه وان ه یان که له و تاوانه په شیمان ببه وه و ریگه
 راسته که پیشانی مه ردوم بدنه و رهفتاری خو یان چاک بکه ن، چونکه خودا
 هه می شه ته وبه و په شیمانی به ندی ته وبه کاری په شیمانی خو ی گیرا دهکا،
 به راستی خودا له هه موو کهس به ره حمزه).

دەلەين: ئەي بۆجى كۆچكاران و يارىدەدمران وەك ئەو ئاوا بەزۆرى
 فەرموودەي پېغەمبەر (درووي خوندى ئەسەر بى) ناگېرنەو؟ دەي باخۆم پېتان بلىم
 كەھۆي ئەمە جىيە؟ چونكە برا يارىدەدمرەكانمان خەرىكى خۆش كردنى
 زەوى و زار بوون و خاومنى مەزراو باخ و كشتوكال بوون، برا كۆچكارەكانىشمان
 خەرىكى سەودا و ئال و وىلى ناوبازار بوون، بەلام من بابايەكى بى ژن و مال

بووم، يەككى بووم لەھەزارانى كۆمەلەي سوففە، خۆم تەرخان كرىبوو بۆ
فیربوونی شەریعت، لەبەرئەووە خزمەتی پێغەمبەرم چۆل نەدەگرد، بە
نانەسکی دەلکام بە پێغەمبەرەووە هەتا بۆم بکرایە بۆ ئەم مەبەستە
خزمەتی ئەوم بەرنەدەدا، ئەوانیش لەوێ نەبوونایە من هەر لەخزمەتیدا
دەبووم، گەلێ شت هەبوو ئەوان دەستیان نەدەپەرژا لەبەری بکەن، لەبەرئەووە
لەبیریان دەچۆو، بەلام من مەودام هەبوو لەبەرم دەکردو بەباشی رەوانم
دەکرد: (ت-ل ۲۱۷ تاج-ل ۷۳۴ ز-۶۲ ژ-۳۵۲۱ هەتا ۳۵۲۶) مەناقیبی ئەبو
ھورەیرە.

رافه و شیکردنه وه:

ههتا ئەم سەردەمە ئیئمەیش لەهۆلاتی ئیئمەو دەروروبەریدا ئەم سوننەتە دێرینە ئیمامی ئەبوھورەیره (پەزای خۆی لێ ەن) لەناو دەستە زانست پەرورماندا باوە، زاناو فیرخواز، یابلیین؛ مەلاو فەقی، لەبەر خزمەتی شەریعت فریای مالداری ناکەون، ھەروا مالبەرورمانیش لەبەر پەیدا کردنی مال و سامان نایانپەرژێتە سەر زانستەکانی شەریعت، بەلام ئیستا لەگەڵ کۆندا یەك فەرقی جەوھەری ھەیە: لەکۆندا کۆکردنەوی مال رێك وەك فیربوونی زانست ساخ بۆ رمزامەندیی خودای گەورە بوو، بەراستی مال خزمەتکاری زانست بوو، زانستیش چاوساگی دین و دنیای مال و خاومن مال بوو، بەلام ئیستا نەدەوڵەمەند نەمەلا بەو شیۆھیە نەماون، ھەردوولا بەشوین ھەڵپەیی دونیاپییدا وێڵن. خودا بەنامان بدا.

٩٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْمَعُ مِنْكَ حَدِيثًا كَثِيرًا أَنْسَاهُ قَالَ ابْسُطْ رِدْءَكَ فَبَسَطْتُهُ قَالَ فَعَرَفَ بِيَدَيْهِ ثُمَّ قَالَ ضَمَّهُ فَضَمَّمْتُهُ فَمَا كَسَيْتُ شَيْئًا بَعْدَهُ). (الحديث ١١٩ طرفه في ١١٨).

دیسان فہرمووی: رُوژئی عہرزى خۆشەویستم کرد: قوربان! من فہرموودمہیەکی زۆر لەتۆ دەبیستم دوایی لەبیرم دەچن؟ فہرمووی: (ئادەى پۆشاکەکەت راخە) منیش رایم خست، ئەویش بەهەدوو دەستی بەنامازە مستی گرت لەلافاوی بەهرەى خوداو ھەر بەنامازە کردیە ناو پۆشاکەکەمەو، وەك شتێ بەمشت ھەلبگرێ و بیکاتە ناوی ئاوا. ئنجا فہرمووی: (ئادەى کۆى کەرەو) منیش کۆیم کردەو ئیتەر لەوہدوا ھیچ فہرموودمہیەکی ئەوم لەبیر نەچۆتەو: (ت- ۵ ل- ۲۱۷ تاج- ۳ ز- ۶۲ ژ- ۳۵۲۱).

۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَاءَيْنِ فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَبَشُّهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَلَوْ بَشُّهُ قُطِعَ هَذَا الْبُلْعُومُ). (الحديث ۱۲۰).

دیسان ئەبوھورەیرە (بەزى خۆى لى بى) فہرمووی: پەردوو دەفر زانستى جیا جیام لە پێغەمبەرەو لەبەر کردوو، ھەر دەفرەى لەجۆرە زانستى، وایەکیکیانم بەخش کردوو، کەبریتی یە لەم فہرموودەو سوننەتە پەخشراوانە، وەلى ئەو جۆرەکەى تریان ئەگەر پەخشى بکەمەو دەدەن لەگەردنم، کەبریتی یە لەزانینی ئازاوەکان و لەنیشانەکانى ھاتنى قیامەت و گەلى لەنیشانەو دەنگوباسى ئازاوە گێرەکانى ناو گەلى نیسلام.

شیکردنەو:

ئەبوھورەیرە (بەزى خۆى لى بى) دەیفەرموو (اعوذ بالله من رأس السنين وإمارة الصبيان) مەبەستى خەلافەتى یەزید بوو، کەلەسەرى سالى شەستى کۆچى دا بوو، وەخودا نزاكەى گىرا کرد بەسالى لەپیش ئەوہدا گيانى سپارد، ئەم جۆرە زانستە ھەروا بەئاسانى دەست ناکەوێ، ھەموو کەسیش لى ى تى ناگا، کەواتە واباشە برۆای پى بکەین و زۆر لى ى نەکۆلینەو، نزا بەکۆلى دل بەبرۆای

ته و او ده یه کیکه له هوکانی هاتنه دی ئاوات، بویه پر بهدل ده لیم: خودایه! بهشی باشمان تی بخه، منیش ده لیم: (أعوذ بالله من الشرك ومشتقاته).

۱۰۰- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ اسْتَنْصِتِ النَّاسَ فَقَالَ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ). (الحديث ۱۲۱ - أطرافه في: ۴۴۰۵، ۶۸۶۹، ۷۰۸۰). (۸۵)

جهیری کوړی عه بدوللا (پړزی خوی لى به) فهرمووی: له حه جی مالئاوایی دا پیغه مبهر (دروودی خودی لى سر به) پیی فهرموو: (ئادهی مهردومه کهم بو بیډمنگ بکه تافسه یان بو بکه) منیش فهرمانه کهیم به جی هیئا، نهویش وتاریکی بو دان و تیا فهرمووی: (نه کهن له پاش خوږم پاشگمز بینه وده وده کی کومه لی کافران و میلیله تی خوږور بهربینه سهر و گوڼلاکی یه کتری و له سهر پرپواتالی جیهان له گهرنی یه کتری بدن).

۱۰۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي بَنَ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (قَامَ مُوسَى النَّبِيُّ خَطِيْبًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ فَسُئِلَ أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا أَعْلَمُ فَعَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَرِدْ الْعِلْمَ إِلَيْهِ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ. قَالَ: يَا رَبِّ وَكَيْفَ بِهِ؟ فَقِيلَ لَهُ احْمِلْ حُوتًا فِي مِكْتَلٍ فَإِذَا فَقَدْتَهُ فَهُوَ ثُمَّ فَأَنْطَلَقَ وَأَنْطَلَقَ بَفْتَاهُ يُوشَعَ بْنِ نُونٍ وَحَمَلَا حُوتًا فِي مِكْتَلٍ حَتَّى كَانَا عِنْدَ الصَّخْرَةِ وَضَعَا رُءُوسَهُمَا وَكَاَمَا فَاسَلَّ الْحُوتُ مِنَ الْمِكْتَلِ فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا وَكَانَ لِمُوسَى وَفْتَاهُ عَجَبًا فَأَنْطَلَقَا بَقِيَّةَ لَيْلَتِهِمَا وَيَوْمَهُمَا فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ مُوسَى لِفْتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا وَلَمْ يَجِدْ مُوسَى مَسًّا مِنَ النَّصَبِ حَتَّى جَاوَزَ الْمَكَانَ الَّذِي أَمَرَ بِهِ

(۸۵) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان معنى قول النبي (صلى الله عليه وسلم)

لاترجعوا بعدى كفاراً، رقم: ۶۵ = ۲۲۰ شيجا.

فَقَالَ لَهُ فَتَاهُ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَلْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ قَالَ مُوسَى ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِي فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا فَلَمَّا أَتَتْهَا إِلَى الصَّخْرَةِ إِذَا رَجُلٌ مُسَجَّى بِنُوبٍ أَوْ قَالَ تَسَجَّى بِنُوبِهِ فَسَلَّمَ مُوسَى فَقَالَ الْخَضِرُ وَأَكَلِي بِأَرْضِكَ السَّلَامَ فَقَالَ أَنَا مُوسَى فَقَالَ مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ نَعَمْ قَالَ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رَشْدًا قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا يَا مُوسَى إِنِّي عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عِلْمَيْنِي لَا تَعْلَمُهُ أَنتَ وَأَلْتَ عَلَى عِلْمٍ عِلْمَكَهُ اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَغْصِي لَكَ أَمْرًا فَانْطَلَقَا يَمْشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ لَيْسَ لَهُمَا سَفِينَةٌ فَمَرَّتْ بِهِمَا سَفِينَةٌ فَكَلَّمُوهُمْ أَنْ يَحْمِلُوهُمَا فَعَرَفَ الْخَضِرُ فَحَمَلُوهُمَا بِغَيْرِ نَوْلٍ فَجَاءَ عُصْفُورٌ فَوَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ فَتَقَرَّرَ نَفْرَةً أَوْ تَقَرَّرَيْنِ فِي الْبَحْرِ فَقَالَ الْخَضِرُ يَا مُوسَى مَا نَقَصَ عِلْمِي وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ إِلَّا كَنَفْرَةٍ هَذَا الْعُصْفُورُ فِي الْبَحْرِ فَعَمَدَ الْخَضِرُ إِلَى لَوْحٍ مِنَ الْأَوَاحِ السَّفِينَةِ فَتَزَعَهُ فَقَالَ مُوسَى قَوْمَ حَمَلُونَا بِغَيْرِ نَوْلٍ عَمَدْتَ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَخَرَقْتَهَا لِتَغْرُقَ أَهْلَهَا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا فَكَانَتْ الْأُولَى مِنْ مُوسَى نِسْيَانًا فَانْطَلَقَا فَإِذَا غُلَامٌ يَلْعَبُ مَعَ الْعِلْمَانِ فَأَخَذَ الْخَضِرُ بِرَأْسِهِ مِنْ أَغْلَاهُ فَاقْتَلَعَ رَأْسَهُ بِيَدِهِ فَقَالَ مُوسَى أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا؟ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُواهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ قَالَ الْخَضِرُ بِيَدِهِ فَأَقَامَهُ فَقَالَ لَهُ مُوسَى لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَى لَوَدِدْنَا لَوْ صَبَرَ حَتَّى يُقْصَّ عَلَيْنَا مِنْ أَمْرِهِمَا).

(الحدِيث ١٢٢ - أطرافه في: ٧٨، ٢٢٦٧، ٢٧٢٨، ٣٢٧٨، ٣٤٠٠، ٣٤٠١، ٤٧٢٥، ٤٧٢٦، ٤٧٢٧، ٦٦٧٢، ٧٤٧٨). (٨٦)

سه عیدی کوری جوبه یر (برخی خوی لن بر) فهرمووی: به ئینوعه باسم گوت: به قسه ی نهوف به کالی بی نهو موسایه که هاوړی ی خدری زینده بووه داستان که یان له قورئان دا باس کراوه نهو موسا مه شهوره نییه که پیغه مبهری نهوه ی ئیسرائیل بووه!

ئینوعه باس (برخی خودمان لن بر) فهرمووی: نهو دوشمنی خودایه درؤ دهکا (نهو لای خوی پیاوی باشه و زانیه کی پایه به رزه چؤن هه لای گه وړه ی واده کا؟) چونکه من ثوبه یی کوری که عب خوی قسه ی بو کردم، فهرمووی: به گوئی ی خؤم ژنه وتم له دهمی حه زرم ت (دروودی خودی له سر بر) دمیغه رموو: موسا پیغه مبهر (دروودی له سر بر)، هه ئسایه وه له ناو نهوه ی ئیسرائیل دا وتاریکی دا، لیان پرسی: کی له هه موو که سی زاناره؟ فهرمووی: من! خودای گه وړه یش - له بهر نه وه ی که زانینی نه م باسه ی هه واته نه کرد به عیلمی خودا - گله یی له موسا کردو سرووش و نیگای نارد بؤی: نه ی موسا! به نده یه کی من هه یه نهو له تو زاناره، ئیستا واله مه جمه عولبه حرمین (واته: له دواوانی دوو دمریای فارس و روم، که ئیستا پیان ده گوتری دمریای سوورو دمریای سپی، که ئیسته نهو پارچه زهوییه بووه به جمه مسر له نیوانی ئاسیاو نه فریقادا هه لکه نه راوه کراوه به راره ی پاپوړی گه وړه، پی ی ده لئین: قه ناتی سوئس). موسا فهرمووی: نه ی په رومردگارم! جا نه وه چؤن خؤم بگه یه نمه لای؟ فهرمووی: ماسیه ک ببرژینه و له گهل خؤت دا له زمه میله یه کا بیبه، جا له کویدا نهو ماسیه ت وون کرد نهو به نده یه م واله ویدا، جا له زمه میله یه کا ماسیه کی هه لگرت و خوی و یؤشه ی کوری نوون که هم سوخته ی بوو، هم خوشکه زای بوو که وتنه پړی و رؤیشتن هه تا گه یشتنه لای تاویره که ی قه راخ دمریا که، که خدری زینده له وی بوو، ئیتر له وی سهریان نایه وه و خه وتن، ماسیه که ش له زمه میله که دا راپه پړی و هاته دمره وه که وته ناو دمریا که وه، وه به ناو نیړینه ی ناوی دمریا که دا خه نده کیکی بو خوی دروست کردو ریگه ی خوی گرته به رو که وته پړی، خودای

گه ورهیش شلپاوی ناوه که ی که به پرۆیشتنی ماسیه که شهق دهبوو و هک تاقی
سهر دمرگاو په نجره کرد به توونیل له ژیر ناوه که دا!

له گیرانه و دیه کا: له بن نهو گاهه رده دا کانیوئ هیه ناوی زیانه، مه شهووره
به ناوی حیات، هرچی شتی لهو ناوی لی بکهوئ زیندوو دبیته وه، جا
ماسیه که له ناوی نهو کانیه لی ده کهوئ و ده جوئ ته وه و راده چهنی و
له زه میلکه دمرده پهری و ده چیه ناو دمریا که وه، که مووسا (سه لامی خوی لب بن)
خه بهری دبیته وه یووشه ی هاورپی ی له بیری نابی باسی نه م حاله ی
ماسیه که ی بؤ بکا، جاماوه ی نهو رۆژه و شهویکی ته واهه تا به یانی دمرپون،
تابؤ سبه ینی موسا به یووشه ده فهرموئ: نانی به یانیمان بؤینه، به راستی
له م سه فهرمانا تووشی ماندووی بووین! فهرمووی: هه تا لهو شوینه رمت
نه بوون که خودا کرد بووی به نیشانه بوی ههستی به ماندوی و گفتی و
شه که تی نه کرد، خزمه تکاره که ی عهرزی کرد: (أرأیت إذ أوینا إلى الصخرة فإنی
نسیت الحوت وما أنسانیه إلا الشیطان أن أذکره واتخذ سبیله فی البحر عجباً)
که هف - ۶۳ / ۱۸ - قوربان! پی م نالی ی بؤچی وام به سه رهات؟ دمرانی کاتی
گه یشتینه لای به رده کهو تو نووستیت، من شتیکی سه یرم دی، ته ماشام کرد و
ماسیه برژاوه که مان له ناو زه میله که دمرپهری و خوی فری دایه ناو
دمریا که وه له سه ر شیوه یه کی زور سه یرو سه رسوهرینه ر به ناوی ناوه که دا
دهستی کرد به پرۆیشتن، من له یرم چوو نه م رووداومت بؤ بگیر مه وه، دیاره
که شهیتان نه وه ی له بیر برده مه وه به هوئ خه یالی دلّه وه. فهرمووی: نهو
تونیله ی که بؤ مووسا و شاگرده که ی سه رسوهرینه ر بوو. موسا به یوشه ی
فهرموو: (ذلک ما کننا نبغ فارتداً علی آثارهما قصصاً) ۶۴ / ۱۸ - ده ی نیمه بؤ
نه مه ده گهرین که تو دیوته، نیر پیک به شوینی خویان دا گه پرانه وه.
فهرمووی: واته: به شوینی خویان دا پیک گه پرانه وه شوینه واری خویانیا
دهقاو دهق هه لگرتنه و ده تا گه یشتنه وه لای تاویره که، ته ماشایان کرد واپیاوئ

به نوینی خوی داپوشیوه، جا موسا سلاوی لیکرد، خدریش فهرمووی؛ له کوئی لهم ولاتی تویه نهه جوړه سلاوو رو ژباشییه ههیه. فهرمووی: من مووسام، خدری زینده فهرمووی: موسای پیغه مبهری بهنی ئیسرائیل؟ فهرمووی: به ئی نهوم، هاتووم بولای تو که لهم عیلمو زانسته نایابهی که له لای خوداوه فیர்கراوی هه ندیکم فیربکهی که بیی به هوئی گه ییشتنم به پر مزای خودا، خدر فهرمووی: تو ناتوانی له گه ل مندا خوت بگری و صهبر بکهی، نهی موسا! من خودا له عیلمو زانستی خوی بازه عیلمو زانستیکی وای فیتر کردووم تو به ته وای نایزانیته و دهک من شار مزایی یهکی ته وایته نییه لهو بابته ده، که پیی دهگوتری: عیلمی حه قیقهت یا عیلمی له دوننی، یا زانستی بههرمی - علمی لدنی - وه ههروهه تویش خوی مهزن له عیلمو زانستی خوی بازه عیلمو زانیارییهکی فیتر کردووی که بریتی یه له شه ریعهت و عیلمی ظاهر من و دهک تو نایزانم، که وایبو واز بیته تو به پر یگهی خوت و من به پر یگهی خوم، موسا فهرمووی: { قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا } ٦٩/١٨ - خودا یاریی نه گهر ریگهه بدهی له خزمهتتا بم، ده بینی به باشی نارام دهگرم و سه ریچی له فهرمانت ناکهه، خدریش فهرمووی: { قَالَ فَإِنِ ابْغَيْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا } ٧٠/١٨ - باشه، به لام به مهرجی لهشت زور مه کو له ره وه ههرچیم کرد قسه مه که وه ههقت به سه ره وه نه بی ههتا خوم تییت ده گهیه نهه.

فهرمووی: پاش نه وه که له سه ره نهه مهرجه ریکه و تن هه ردوکیان له قه راخی ده ریاکه وه که و تنه ری، تا پا پورئ هات قسه یان له گه ئیان دا کردن که هه ئیان بگرن، خدریان ناسی به بی کرئ به خو پایی هه ئیان گرتن، که سواری پا پوره که بوون له پر موسا چاوی ئی بوو که وا خدر به ته شوئ ته خته یهکی له ته خته کانی پا پوره که هه لکه نهه، موسا پی ی فهرموو: نه وه چیت کردا لای خوی نهه پیا وانه پیا و ته یان له گه ئمان کردو به به لاش ئیمه یان هه لگرتو وه

کەچی تۆ دەجیت پاپۆرە کەیان کون دەکەى، تاکوو سەرنشینەکانى نوقم بکەى و لەئادا بخنکین، بەراستى تاوانى گەورەو ناھەموارت کرد، خدر فەرمووی: ھا! ئەدى من پیم نەگووتى کەتۆ لەگەڵ من ھەلناکەیت و ناتوانى ئۆقرەبگرى؟ مووسا فەرمووی: لەبیرم نەبوو، لیم مەگرمو ھاوڕێیەکی باش بەو چاوپۆشیم ئى بکە، بانەبى بەمایەى بارى زەحمەت بۆم. فەرمووی: ئەم جارى یەکەمەیان مووسا لەیادی نەبوو، فەرمووی: لەوکاتەدا چۆلەکەیی ھات لەسەر لیواری پاپۆرەکە نیشتەوہو دەندووکیکی ژەند بەئاوى دەریاکەدا، خدر پى ی فەرموو: زانیارى من و زانیارى تۆ لەچا و زانیارى خودادا وەك دەنووک ژەندى ئەم چۆلەکەى وایە بەم دەریایەدا. ئەوجا لەپاپۆرەکە ھاتنە دەری و ھەردووکیان بەکەنارى دەریاکەدا دەستیان کرد بەرپۆشتن، لەناکا و خدر چاوى کەوت بەکۆرپى مەلکار لەناو مەلداياری دەکرد، یەکسەر پرى کرد بەسەریاو بەدەست وەك بەچکە چۆلەکە سەرى ھەلکەندو مى ھەلکیشا و بەبى قسەو پرسیار و چەندو چوون کوشتى! موسا پى ی فەرموو: {أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا لُّكْرًا} ئەو مەللا بى تاوان و گیانە پاکەت بەناھەق چۆن کوشت، بەبى ئەوہى کەسیکی کوشتبى لەخۆتەوہ کوشتت؟ بەراستى کارىکی زۆر ناڕەوات کردو کارى وانا شیرین کەس پەسەندى ناکا.

لەغایەتولەئەموولى شەرحى تاجول ئوصولدا دەفەرموئ: دەگێرەنەوہ: خدر لەم رەدەدى موسایە زۆر توورە دەبى، دەچى دەفەى شانى چەبى مەللاکە دەردەھینى و گوشتەکەى ئى دادەمەلئ، سەیر دەکەن لى نووسراوہ: ئەم کورە کافرە قەت ئیمان و باومر ناھینئ! ئیتەر موسا ھىواش دەبیتەوہ. خدر دەفەرموئ: {قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا} ۷۵/۱۸ - کورە! من پیم نەگووتى کەتۆ لەگەڵ مندا ھەلناکەى و ناتوانى سەر لەکارى من دەربکەى و لەبەرئەوہ خۆت پى ناگیرئ و ھەل دەدەیتى؟! پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: رەددى ئەم جارەى خدر توندو تیژتر بوو لەرەددى جارى یەکەم.

مووسا فہرمووی: {قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُتْرًا} ۷۶/۱۸ - نہ گھر جاریکی تر پاش نہ مجارہ ھلہی وام کردولہمہرجی خۆم دمرچووم نیتر ھاوړیتیم مہکہ، نیتر بیانوو بہ ھانہت برپوم. فہرمووی: پاش نہوہ کہوتنہوہ ړینگہو رؤیشتن ھتا چوونہ ناو ناوہدانییہک (شاری نہنطاکییہ) لہوئ داوای نان و ناویان لہ ھہموو خہلکی نہو دئ یہ کرد کہ بیخۆن، بہ لآم کہسیان ھایل نہبوون کہ میوانداری یان پئ بکہن و بہ نانومیدی رؤیشتن، دیواریکیان بینی خہریک بوو ھہرس بہینئ و بکہوئ، خدر دەستیکی پیادا ھیناو راستی کردہوہ، مووسا پئی فہرموو: خہلکی نہم شارہ بئ ویزدان و چرووکن، نہم ھۆزہ لای خۆی ئیمہ بووین بہ میوانیان، کہچی نہنان و ناویکیان پیمان داو نہ میوانداری یان پئ کردین، نہ گھر ھہوہستت ببوایہ کریت ئی و مردہگرتن و بہ کرئ دیوارہگہت راست دہ کردہوہ، خدر فہرمووی: {هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُتَبِّكُ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا} ۷۸/۱۸ - نہمہ کاتی لہیہک جیابوونہوہی من و تویہ، بہزووی نہو شتانہت بۆ روون دہکہمہوہو نہینئ یہکانت پئ دہلیم کہخۆت بۆ نہگیرا بہرابہریان. پیغہمبہری خۆمان (دروودی خودی لہسہر ہر) فہرمووی خۆزگا مووسا پتر ددانی بہخۆیدا بگرتبایہ ھتا خودا زیاتر داشتانی نہم دوو زاتہی باس بکردایہ بۆمان!

سہعیدی کوری جوبہیر (ہمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: ئیبنوعہبباس (ہمزای خومان لہ ہر) نہم نایہتہی بہم قیرانہتہ دہخویند: {وَكَاَنَ رَءَاؤُهُمْ مِّلْكٌ يَأْخُذُ كُلٌّ سَفِينَةً غُصْبًا} ومنہم نایہتہی تریشی بہم قیرانہتہ دہخویند: {وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ}. (تاج/ ۷ ل- ۴ ز- ۲ ف- ۲ تاج- ۴ ز- ۱ ژ- ۳۹۷۴).

۱۰۲ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْقِتَالُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَبِأَن أَحَدَنَا يَقَاتِلُ غَضَبًا

وَيُقَاتِلُ حِمْيَةً فَقَالَ مَنْ قَاتِلٌ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ). (الحديث ۱۲۳ - أطرافه في: ۲۸۱، ۳۱۲۶، ۷۴۵۸) (۸۷)

نهبومووسا (رمزی خوی لى بن) فہرمووی: پیاوی ہاتہ خرمہتی حہزمت (درویدی خودی لى بن) گوتی: نہی پیغہمبہری خودا! غہزاو شہرکردن لہبہر رمزای خودا کامہیہ پیمان بفرموو؟ چونکہ نیامہ ہہمانہ لہرقان دہجہنگی و دہیہوی توالہ بستینن، ہہیشمانہ تہنگہ دمیگری و لہسہر ہوزی خوی دہکاتہوہ، پیاوی وا ہہیہ بولالان شہر دہکا، ہہیہ بو ناوو شورمت شہر دہکا، ہہیہ تاشوینی دیاربئی و بلین نازیہ لہبہر تہوہ شہر دہکا، جانایا تہمانہ کامہیان لہبہر رمزای خودایہ؟ فہرمووی (درویدی خودی لى بن) (ہہرکہسی لہپیناوی شہریعہتی خودادا شہر پکاو جہنگ سازبدا تہوہ لہبہر رمزای خودایہ). (ت ۸- ل ۷۱- ف ۱- تاج- ز- ۱۷- ج ۴۵- ج ۴ = نية الجہاد و حکمہ). (ش/ د/ ت/ ن).

۱۰۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَا أَنَا أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خَرِبِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى عَصِيبٍ مَعَهُ فَمَرَّ بِنَفَرٍ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سَلُّوهُ عَنِ الرُّوحِ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا تَسْأَلُوهُ لَأَ يَجِيءَ فِيهِ بِشْيءٌ تَكْرَهُونَهُ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لَتَسْأَلَنَّهُ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ فَقَالَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ مَا الرُّوحُ فَسَكَتَ فَقُلْتُ إِنَّهُ يُوحَى إِلَيْهِ فَقُمْتُ فَلَمَّا انْجَلَى عَنْهُ قَالَ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتُوا مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) (الحديث ۱۲۵- أطرافه في: ۷۴۶۲، ۷۴۵۶، ۷۲۹۷، ۴۷۲۱) (۸۸)

عہبدوللای کوری مہسعود (رمزی خوی لى بن) فہرمووی: جاری لہمہدینہ لہخرمہتی حہزمتدا بووم، لہناو باخہ خورمایہکا دہرؤیشتین، پیغہمبہر

(۸۷) اخرجہ مسلم في الامانة، باب: من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، رقم: ۶۸۹۷-۱۹۰۴، ۶۸۹۹.

(۸۸) اخرجہ مسلم في صفات المنافقين، باب: سؤال اليهود النبي (صلى الله عليه وسلم) عن الروح، رقم: ۶۹۹۰=۲۷۹۴، ۶۹۹۰.

(دروودی خودی لهسر بی) په لکه دار خورمایه کی پی بوو، له کاتی روښتن خوۍ ددها به سهریدا، له لای دهسته یی جوله که وه رابورد، بازیکیان گوتیان: بو پرسیری له باره ی گیانه وه له موچه ممد نه که ین، بازیکی تریان گوتیان: پرسیری لی مه که ن، نه بادا وه لاهمه که یتان به دل نه بی، له پاش دا گوتیان: نه ی باوکی قاسم! روځ چیه؟ گیانی گیانه بهر چیه؟ جا پیغه مبر (دروودی خودی لهسر بی) تاوی راوه ستاو پاما، نه و جا سهری بهرز کرده وه، زانیم که نه وه سرووشی بو هات، نه و جا فهرمووی: {وَيَسْأَلُكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا} ۸۵/۱۷ - واته: پرسیرت لی ده که ن له حه قیقه تی روځ، له کونه و ماهیه تی و چیه تی نه و شته ی که پی ده گوتری گیان که گیاندار به بوونی نه و گیاندار و زیندو وه به نه بوونی نه و بی گیانه و مردو وه، له وه لامیان بفرموو: روځ له و شتانه یه که به هوۍ فهرمانی خودا وه پیدا ده بی، نیوه نایزان و تی ناگه و په ی پی نابهن، له سنووری هوښ و فامی نیوه به دمره، له مه یش سهرتان سوږنه مینی، چونکی نه وه ی نیوه ده یزان له چا و نه وه ی که خودا ده یزانی زور که مه (ت ۶ ل ۲۷۱ ف ۱۹ = تاج ۴ ز ۱۸ ل ۳۲۵ ژ ۳۹۶۹ ج ۴ = ش / ت).

شیگردنه وه: له گپړانه ی ئیرمدا: له ناو کاو له کانی شاری مه دینه دا).

۱۰۴ - عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذَ رَدِيفُهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ قَالَ يَا مُعَاذُ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ ثَلَاثًا قَالَ مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُونَ قَالَ إِذَا يَتَكَلَّمُوا وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتُمَا). (الحديث ۱۲۸ - طرفه في: ۱۲۹). (۸۹)

ئەنەس (ڕەزى خوى لى بى) فەرمووى: جارى موعاژ (ڕەزى خوى لى بى) لەپاشكۆى پيڤه مېهرهوه سوار دەبى، پيڤه مېهر (درووى خودى لەسەر بى) دەفەر موئ: ئەى موعاژ! موعاژ دەفەر موئ: بفرموو ئەى پيڤه مېهرى خودا! وام لەخزمەتتا سەرم لەرپيتايە، پيڤه مېهر (درووى خودى لەسەر بى) سى جار وابانگى دەکا، موعاژيش هەرسى جارەکە واو دەلامى دەداتەوه. جا حەزەرت (درووى خودى لەسەر بى) دەفەر موئ: (هەرکەسى شايەتى بدا کە هەر خودا خودايەو بەس وەموحه مەهد پيڤه مېهرى خودايە، بەزمان ئەم گەواهى يە بداو بەدل باومرئ پيى هەبى، ئيتەر خودا لەئاگرى دۆزەخ رزگارى دەکا). موعاژ عەرزی دەکا: قوربان! بانهم مژدە خوڤه بەموسولمانان رابگەيەنم باخوڤسيان تى بکەوى، فەرمووى: ئاخىر پشت بەم مژدەيه دەبەستن و لەکردهوى باش سارد دەبنەوه و پشتى لى دەکەنەوه). بەلام موعاژ لەکاتى سەرەمەرگیدا ئەم فەرموودهيه راگەيانندو گيرپايەوه بو موسولمانان، نەبادا بەشاردنەوه و بەرپانەگەياندنى گوناھبار ببى: (تاج ١-ل- ٢٤ ز-٤ ف-٣+٤ = ژ-٢٥، ٢٦ ج-٤).

١٠٥- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْخَقِّ فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلِ إِذَا احْتَلَمَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ. فَغَطَّتْ أُمُّ سَلَمَةَ تَغْنِي وَجْهَهَا وَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْتَحْتَلِمُ الْمَرْأَةُ قَالَ نَعَمْ تَرَبَّتْ يَمِينُكَ فِيمَ يُشَبِّهُهَا وَلَكُذَا). (الحديث ١٣٠ - أطرافه في: ٢٨٢، ٣٣٢٨، ٦٠٩١، ٦١٢١). (٩٠)

ئوم سەلەمەى هاوسەرى پيڤه مېهر (درووى خودا لەسەر پيڤه مېهر و ڕەزى خودا لەو بى) فەرمووى: ئوم سولەيمى داىكى ئەنەسى كورى مالىك هات بۆلاى پيڤه مېهر (درووى خودى لەسەر بى) گوتى: ئەى پيڤه مېهرى خودا! خودا

له گوتنی قسه ی رهوا شهرم ناکا، که وابوو ئایا نه گهر ئافرمت شهیتانی بوو
خوشتنی له سهره یانا؟ پیغه مبه ر فهرمووی: به ئی، نه گهر ئاوی بیته وه و
ههستی پی بکا. ئوم سه له مهش رووی خو ی داپوشی و فهرمووی: نه ی
پیغه مبه ری خودا! بوچی ئافرمتیش شهیتانی ده بی؟ فهرمووی (دروودی خودی له سره بی):
هه زار و که! نه ی چو ن؟ نه ی نه گهر شهیتانی نابیت و ئاوی نایه ته وه نه ی به چی
شیوه ئی مناله که ی لی ی ده چی؟. (تاج - ۱ ف ۵ ز - ۳۰ = ز - ۲۶۲ ج - ۴ - د / ش)

۱۰۶ - عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ رَجُلًا مَذَاءً فَأَمَرْتُ
الْمِقْدَادَ بْنَ الْأَسْوَدِ أَنْ يَسْأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ فَقَالَ فِيهِ الْوُضوءُ).
(الحديث ۱۳۲ - طرفاه في: ۱۷۸، ۲۶۹) (۹۱)

ئیمامی علی (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: مه زیم زور بوو، شهرمیشم ده کرد بو
خو م له پیغه مبه ر (دروودی خودی له سره بی) بپرسم، چونکه که چه که ی خیزانم بوو،
جابه میقدادی کو ری نه سوهدم گوت بو ئه مه لی بپرسی، چونکه خو م شهرم
کرد، که لی ی پرس ی بوو فهرموو بووی: (چووکی بشو ری و ده سنو یژ بگری،
شتی و خو شو ردن پیویست ناکا) (تاج - ۱ ل - ۱۱۳ ف - ۹ ز - ۲۳. ش / د / ت / ن)
۱۰۷ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَجُلًا قَامَ فِي الْمَسْجِدِ
فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ أَيْنَ تَأْمُرُنَا أَنْ نُهْلَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُهْلُ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ وَيُهْلُ أَهْلُ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ وَيُهْلُ أَهْلُ نَجْدٍ مِنْ
قَرْنٍ وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ وَيَزْعُمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَيُهْلُ أَهْلُ
الْيَمَنِ مِنْ يَلْمَلَمَ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ لَمْ أَفْقَهُ هَذِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ). (الحديث ۱۳۳ - أطرافه في: ۱۵۲۲، ۱۵۲۵، ۱۵۲۷، ۱۵۲۸،
۷۳۳۴). (۹۲)

(۹۱) أخرجه مسلم في الطهارة باب: المذي، رقم: ۳۰۳ = ۶۹۴.

(۹۲) وأخرجه البخاري ومسلم وأبو داود والنسائي من رواية ابن عباس، ومن جابر أيضا

أخرجه مسلم (عيني - ۲ - ۲۱۷، رقم: ۷۲) المترجم = مسلم حج - ۲۷۹۵، ۲۷۹۶.

عبداللہ کو پی عومہر (مزی خودیان لہ) فہرمووی: پیاوی لہناو مزگہوتا
 ہہ لسا گوتی: نہی پیغہ مہری خودا! لہ کو یوہ فہرمانمان پی دہکھی کہ نیحرام
 دابہ ستین و دەست بکہین بہ لہ بہ یکہ کردن؟ فہرمووی: خہ لکی مہ دینہ
 لہ ذولحہ لیغہ وہ نیحرام دادہ بہ ستن، کہ نئستا ناودارہ بہیری عہلی، خہ لکی
 شامیش لہ جوحفہ وہ، خہ لکی نہ جدیش لہ قہرنولہ نازیلہ وہ). نینو عومہر
 (مزی خودیان لہ) دہیفہرمووی: بہ قسہی ہہندی زانا، کہ یہ کی لہوانہ نینو عہباسہ
 گواہ پیغہ مہر (دروندی خودی لہسر ہ) فہرمووشیہ تی: خہ لکی یہ مہ نیش لہ چیا
 یہ لہ ملہ مہ وہ نیحرام دادہ بہ ستن، کہ یہ کی کہ لہ کیوہ کانی تیہامہ، وەدوو قونان
 دوورہ لہ مہ ککہ وہ). نینو عومہر دہیفہرمووی: بہ لام من خوم شتی وا
 لہ پیغہ مہر وہ حالی نہ بووم. (تاج - ۲ ل - ۱۶۰ ز - ۸۲ ف - ۲ ژ - ۱۴۹۶ ج - ۴).

۱۰۸ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّ رَجُلًا
 سَأَلَهُ مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ فَقَالَ لَا يَلْبَسُ الْقَمِيصَ وَلَا الْعِمَامَةَ وَلَا السَّرَاوِيلَ وَلَا الْبُرُتْسَ
 وَلَا ثَوْبًا مَسَّهُ الْوَرَسُ أَوْ الرِّغَفَرَانُ فَإِنْ لَمْ يَجِدِ الثَّعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسِ الْخُفَيْنِ وَلْيَقْطَعْهُمَا
 حَتَّى يَكُونَا تَحْتَ الْكَعْبَيْنِ). (الحديث ۱۳۴ - أطرافه في: ۳۶۶، ۱۵۴۲،
 ۱۸۴۲، ۵۷۹۴، ۵۸۰۳، ۵۸۰۵، ۵۸۰۶، ۵۸۴۷، ۵۸۵۲). (۹۳)

ديسان فہرمووی: پیاوی گوتی: نہی پیغہ مہری خودا! بوکہ سی لہ نیحراما
 بی بہرگی نیحرام چی یہ؟ فہرمووی (دروندی خودی لہسر ہ): میزہرو کراس و دہرپی و
 کلاو و ہہر جلی و مرس و زہ عفہ رانی پیوہ بی لہ بہری ناکا، ہہروا خوف لہ پی
 ناکا، مہ گہر بوکہ سی کہ جووتی سؤلی دەست نہ کەوئ، ئەوا باجووتی خوف
 لہ خوار قاپہر مہ لہوہ بر پتہ وہ - ئەوجا لہ پییان بکا). (تاج - ۲ ز - ۸۳ ل - ۱۶۱
 ف - ۱ ژ - ۱۵۰۰). (ش / د / ت / ن).

راه و شیکردنه وه:

زۆر لهم فهرمودانه كهوان له نامه‌ی زانین دا به‌دیمه‌ن په‌یوه‌ندی یان به‌باسیکی تره‌وه پتره هه‌تا به‌نامه‌ی زانین (کتاب العلم) وه، به‌لام نه‌گهر بچینه‌وه سهر نه‌صله‌که که‌سه‌حیحی بوخاری یه‌ ده‌بینین له‌وی نیمامی بوخاری نهم فهرموودانه‌ی له‌ناو چه‌ند سهرباسیکی جیاجیادا گیراوه‌ته‌وه، که‌دوور یانزیک په‌یوه‌ندی یه‌کی باش له‌نیوان فهرمووده‌کان و سهرباسه‌کانا هه‌یه، هه‌روه‌ک جوړه په‌یوه‌ندیه‌کیش له‌نیوانی نامه‌ی زانسته و نه‌وسه‌رباسانه‌دا هه‌یه. بۆ نموونه نهم نامه‌ی زانینه‌ی دابه‌ش کردووه به‌سهر په‌نجاو چه‌ند سهرباس دا، وه‌ک: (باب فضل العلم: باسی گه‌ورمیی زانین) و (باب من سئل علماً وهو مشغل في حديثه فاتم الحديث ثم اجاب السائل)..تاد.

بسم الله الرحمن الرحيم

٤) نامه‌ی ده‌سنوێژ

١٠٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ مَنْ أَخَذَتْ حَتَّى يَتَوَضَّأَ قَالَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ مَا أَلْحَدْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ فُسَاءٌ أَوْ ضَرَّاطٌ). (الحديث ١٣٥ - طرفه في: ٦٩٥٤) (٩٤)

ئه‌بو هوره‌یره (ه‌مزای خوی له‌ به‌) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خودی له‌سهر به‌) فهرمووی: (هه‌رکه‌سی ده‌سنوێژی شکا تاده‌سنوێژ نه‌گرێته‌وه نوێژی دروست نییه) پیاویکی حه‌ضره‌مه‌وتیش گوتی: ئه‌ی ئه‌بوهورمیره! ده‌سنوێژ به‌چی ده‌شکی؟ فهرمووی: به‌بالیبونه‌وه و تپرو تسو شتی وا).

۱۱۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضْوءِ فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ). (الحديث ۱۳۶). (۹۵)

دیسان فہرمووی: لہ پیغہ مبہرم بیست دہیفہرموو: (لہرؤزی قیامت دا نومہتم پیان دہگوتری: ماروی چوارہل سبی، چونکہ نہو شوینانہی نہندامیان کہناوی دہستنیژ دہیانگریتہوہ سبی و گہش و جوانن، بہہوی نہسہرو شوینہواری دہستنیژوہ، دہی بو بہدہستہینانی نہم بہہرہ گہورہیہ لہکاتی دہستنیژ گرتن دا چہندہی دہتوانن قہشی و گہشی ی خوتان زورتر بکہن). (ریاض - ۸۲۴/۳ + تاج - ۵۶ / ۱ - ۵۶ ز - ۶۹ - ۹۰).

۱۱۱ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ شَكَاَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلُ الَّذِي يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَجِدُ الشَّيْءَ فِي الصَّلَاةِ فَقَالَ لَا يَنْفَعُكَ أَوْ لَا يَنْصَرِفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا). (الحديث ۱۳۷ - طرفاه فی: ۱۷۷، ۲۰۵۶). (۹۶)

عہدوللای کوری زمیدی ئہنصارى (ہمزای خوی لى ہى) فہرمووی: لہخزمہت چہزہمتدا (دروودی خودای لمسر ہى) سکالای نہو حالہم کرد کہ جارى واهہیہ مروف لہناو دہست نویژدا واهہست دہکا، کہتہرای یہک، یا بایہک، یاشتى، لہپیشیہوہ یالہپاشیہوہ دہردہچى، ئایا حوکم و برپاری نہم حالہ چى یہ؟ دہستنیژ بہشتى وا دہشکى یانا؟ فہرمووی: (بالہکاتى وادا وادانى کہدہستنیژہکہی نہشکاودو ماود، لہبہرئہوہ پیویست ناکا گہخوی لہنویژہکہی بدزیتہوہو نویژہکہی بپرى، بہلام ہہرکاتى دہنگى بایہکى بیست، یابؤنى دہرچوویہکى کرد، یاہہستى بہدہرچوونى تہرایى یہک کرد ئہوہ دہستنیژہکہی دہشکى). (ت - ۱ / ۱۲۶ ف - ۱ ز - ۲۶ - ۲۰۷، ۲۰۸).

(۹۵) أخرجه مسلم في الطهارة باب: استحباب اطالة الغرة والتججيل، رقم: ۲۴۶ = ۵۷۸ شيخا.

(۹۶) أخرجه مسلم في الحيض باب: الدليل على من تيقن الطهارة ثم شك، رقم: ۳۶۱ = ۸۰۲ شيخا.

راقه و شیکردنه وه:

دهرچوونی تۆماو (مهنی) راجیایی تیادایه که له دهستنوێژ شکینه کانه یانا، ئەم فەرموودمیه یاسایه که له یاسا سەر مکییه کانی فیه، که هه موو شتی له سەر ئه صلی خۆی ده مینێ، تا به به لگه باری تری بۆ ده چه سپی گومان له کاتی وادا زیانی نییه. پیاوانی رشتە ی ئەم فەرموودمیه شەش کەسن، رشتە که خۆی ئاوايه: (حدثنا علي قال حدثنا سفيان قال حدثنا الزهري عن سعيد بن المسيب عن عباد ابن تميم عن عمه).

چەند خالێکی گرنگ هه یه له بابەتی زانستی فەرمووده شوناسی یه وه، له م بۆنه یه دا ئاماژه ی بۆ ده که ین:

۱. ئەم رشتە یه ته حدیث و عه نه نه ی تیادایه.
۲. پیاوانی ئەم رشتە یه شەش کەسن پینجیان له پیاوانی (الکتب الستة) ن، کوتوبی سیه ئەم شەش پەراوه ن: بوخاری، موسلیم، ئەبوداود، تیرمیزی، نه سائی، ئیبنوماجه، به لام له م شەش کەسه (عه لی) یان له پیاوانی بوخاری و ئەبوداود و تیرمیزی و نه سائی یه و به س، چواریشیان مه دینه یین، عه لی به سره یی یه، سوفیان مه که یی یه، له م رشتە یه دا صه حابی له صه حابییه وه رپوايه ت ده کا، له سەر فەرمايشتی که سانی که ده فەرموون عه ببادیش صه حابییه، عه بدو لئای کوری زهید ئو حودی یه واته: ئاماده ی غه زای ئو حود بووه، هاوبه شی تیادا کردووه خۆی و باوکی و دایکی هاوړپی پێغه مبه ر بوون، چل و هه شت فەرمووده ی هه یه هه شتیان په سندی هه ردوو پیرن، له ته مه نی حه فتا سالی دا، له مانگی قوربان دا له شه ره که ی رۆژی حه ره دا، که له (۶۳) کۆچیدا بوو شه هید کرا.

۱۱۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَامَ حَتَّى نَفَخَ، ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ. (الحدیث ۱۳۸- أطرافه سبقت في رقم- ۹۷/۱۱۷). (۹۷)

ثیبَنوعه بَباس (برمزی خودایان لیس بری) فهرمووی: شهوی له مالی مهیموونهی پوورم بووم، که هاسهری پیغه مبه ر بوو، چه زمرت (دروودی خودی له سمر بری) خهوت، پاش ماوهیی هه لسا بو شه ونویژ، دهستنوویژیکی سووکه لهی گرتو دهستی کرد به شه ونویژ، منیش دهستنوویژیکی سووکه لهم گرتو به پرهوی (اقتدا) م پی کرد نه وهندهی خودا مهیلی له سهر بوو چه زمرت شه ونویژی کرد، نهوجا خهوته ووه له ناو خه وکه پیدا دهستی کرد به پرخه پرخ، نهوجا بانگدر هات به شوینی داو عهرزی کرد که بجی نویژی به یانیان بو بکا، چه زمرت (دروودی خودی لیس بری) له خه وکه هی هه لساو له گه لیدا ته شریفی برد بو مزگهوت، به دهستنوویژ که هی پی شو ووه نویژی کردو به هوی خهوتنی پاش شه ونویژ که ووه دهستنوویژی نه گرت ووه، دیاره پیغه مبه ران به خهوتن دهستنوویژیان ناشکی، گه لی جار عه لی ماموستای شیخی بوخاری: دهی فهرموو: سوفیان فهرمووی: ثیبَنوعه بَباس دهی فهرموو: نهوجا خهوته ووه له ناو خه وکه پیدا دهستی کرد به پرخه پرخ، گه لی جاریش له باتی نه وه دهی فهرموو: نهو جا راکشا هه تا دهستی کرد به پرخه پرخ نهوجا بانگدر .. تاد).

۱۱۳ - عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَرَفَةَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالشَّعْبِ نَزَلَ فَبَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَلَمْ يُسَبِّحِ الْوُضُوءَ فَقُلْتُ الصَّلَاةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ الصَّلَاةُ أَمَامَكَ فَرَكِبَ فَلَمَّا جَاءَ الْمُزْدَلِفَةَ نَزَلَ فَتَوَضَّأَ فَاسْبَغَ الْوُضُوءَ ثُمَّ أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثُمَّ أَنَاخَ كُلُّ إِنْسَانٍ بَعِيرَهُ فِي مَنْزِلِهِ ثُمَّ أَقِيَمَتِ الْعِشَاءُ فَصَلَّى وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا). (الحدیث ۱۳۹ - أطرافه فی: ۱۸۱، ۱۶۶۷، ۱۶۶۹، ۱۶۷۲). (۹۸)

ئوسامه ی گوری زهید (برمزی خودایان لیس بری) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سمر بری) له حه جی مالتا واییدا له پوژی عهرمه فدا له عهرمه فاته وه گه پرایه ووه که وته ری و

رؤیشت بۆموزده لیفه، تاگه یشته رپچکه کانی حاجیان، که پییان ده گوتری؛ (شیعی حاجیان) شیع و اته: رپچکه ی قه دشاخ، جاله وی ته شریفی دابه زی و گمی زی کردو ده ستونویژیکی سووکه له ی گرت منیش عه رزیم کرد: قوربان! لی ره نویژ ده که ی؟ فه رمووی: نه خه یر، نویژ هاله پی شمانه وه له ولاتره، ئینجا سواری و لاخه که ی بووه وه رؤیشت تاگه یشته موزده لیفه، له وی دابه زی و ده ستونویژیکی تیروپری گرت. ئه و جا قامه تی نویژ کرا و نویژی شیوانی کرد، ئنجا هه رکه سه له جیگه ی خوی و شتری خوی لی بیخ دا، نه بادا ته شویشو و سه رلیشیوان دروست بکه ن، له پاشا قامه تی جه ماعه تی نویژی خه وتنانیش کرا و نویژی خه وتنانیشی به جه ماعه ت بۆ کردین و، هیج نویژی تری له نیوانیاندا نه کرد).

راهه و شیکردنه وه:

ئوسامه ی کوری زهید خوی و باوکی خوشه ویستی پیغه مبه ر بوون، نازناوی (الحب بن الحب) ی بووه، نه خشی نقیمی نه نگوستیله که ی (حب رسول الله) ی بوو، کوری ئومموئه یمه نه، که دایه و له له ی پیغه مبه ر بووه به منالی په روه رده ی کردووه، ئه و منده هۆشیار و لیها توو بوو له ته مه نی هه ژده سالی دا، هه زرمه ت (دروودی خودی له سه ر بێ) کردی به سه ر کرده، که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بێ) مرده ته مه نی بیست سال بوو، سه دوی بیست و هه شت فه رمووده ی هه یه، یازده یان په سه ندی هه ردوو پیرن، دوو فه رمووده یشی له بوخاریدا هه یه و له موسلیم دا نیه، دوو فه رمووده یشی له موسلیم دا هه یه، له بوخاریدا نیه، که واته: کو ی فه رمووده کانی له سه حیه ین دا ده کاته: ۱۵ + ۲۲ = ۱۹، له وادیلقورا، له سالی په نجا و چواری کۆچیدا، له ته مه نی په نجا و پینج سالی دا گیانی پاکی سپاردووه. (دروودی خودی له سه ر بێ) ئه م فه رمووده یه په سه ندی هه ردوولایه، موسلیمیش له حه جدا گیراویه ته وه.

۱۱۴ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهُ تَوَضَّأَ فَعَسَلَ وَجْهَهُ ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَمَضَمَضَ بِهَا وَاسْتَنْشَقَ ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَجَعَلَ بِهَا هَكَذَا أَضَافَهَا إِلَى يَدِهِ الْأُخْرَى فَعَسَلَ بِهِمَا وَجْهَهُ ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَعَسَلَ بِهَا يَدَهُ الْيُمْنَى ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَعَسَلَ بِهَا يَدَهُ الْيُسْرَى ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَرَشَّ عَلَى رِجْلِهِ الْيُمْنَى حَتَّى غَسَلَهَا ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً أُخْرَى فَعَسَلَ بِهَا رِجْلَهُ الْيُمْنَى الْيُسْرَى ثُمَّ قَالَ هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ. (الحديث ۱۴۰) (۹۹)

عهطای کوری یه سار فهرمووی؛ ئیبنوعه بباس (برزی خودیابان بن) دهستنیوژی له سهر نهم شیوهیه گرت؛ دهموچاوی ناوا شوژد، لۆچی ناوی هه لگرتو له دهمی و له لووتی خۆی رادا و هنگی کرد، ئینجا له وێچی ناوی تری هه لگرتو کردیه هه ردوو دهستییه وهو دهموچاوی شوژد، ئینجا له وێچی تری هه لگرتو دهستی راستی شوژد، ئینجا له وێچی ناوی تری هه لگرتو دهستی چهپی شوژد، ئینجا دهستی تهپر کردو دهستی تهپی هیئا به سهر سه رییدا، ئه و جا له وێچی تری هه لگرتو که مه که مه پرژاندی له قاجی راستی و پێی شوژد، ئه و جا لۆچی تری هه لگرتو قاجی چهپی پێی شوژد، ئه و جا فهرمووی: (به چاوی خۆم پیغه مبهرم دی (بروودی خودی له سهر بن) ناوا وهك نهم دهستنیوژی من له بهر چاوی ئیوه گرتم نه ویش ناوا دهستنیوژی گرت). (ت - ۱ / ۱۳۵ = ز - ۲۸ - ژ - ۲۳۳ ل - ۱۲۶ ج - ۴).

شیکردنه وه:

پرشتهی نهم فهرموودهیه له سه حیحی بوخاریدا ئاوا یه: (حدثنا محمد بن عبد الرحمن قال أخبرنا أبو سلمة الخزاعي منصور بن سلمة قال أخبرنا ابن بلال (یعنی سلیمان) عن زيد بن اسلم عن عطاء بن يسار عن ابن عباس) نهم

(۹۹) هذا الحديث من أفراد البخاری عن المسلم، ولم يخرج مسلم عن ابن عباس في صفة الوضوء شيئاً (عینی/ ۲ / ۲۶۳، رقم: ۶) المترجم.

ناسك كاری یانه لهم رښته یه دا هه یه؛ ته حدیث و ئیخبارو عه نه نه ی تیادیه، تابیی له تابیی یه وه فهرمووده که ی گیراوه ته وه، واته؛ زهید له عه طاوه، چونکه هر دوکیان تابیعین، راوییه کان یابه غدادین یامه دینه یین، هه ندی له راوییه کان رافه و ته فسیری هه ندی له وشه کانیاں کردووه و بۆ دوا خویناں رویناں کردۆته وه که مه به ست له (ئیبنو بیلال) له رښته که دا سوله یمانی کوری بیلاله، زهیدیش یاراوییه کی تر پروونی کردۆته وه؛ که مه به ست له وه که له پاش شۆردنی قاچی راستی دمفه رموی؛ ئینجا لویچئ ناوی تری هه لگرت و قاچی پئی شۆرد، مه به ست شۆردنی قاچی چه پیه تی به دواترین لویچئ! ئهم جوړه تیچه نه له زانستی فهرمووده شوناسیدا پئی ده گوتری؛ رافه و روونکردنه وه و ته فسیر، چونکه ئامرازی رافه کردن به کاره یئراوه که (یعنی) یه، که به مانای (واته) ی کوردی یه، به لām به مه ناگوتری تیچه نی به واتای ئیداج که یه کیکه له نه نگه کانی فهرمووده و فهرمووده که ی پئی ده بی به مودره ج.

هه ندی دمفه رمون؛ چه دیته کانی ئیبنو عه بباس، جگه له ده دوازدمه کیان، ئیتر نه وانی تری له سه حابه کانی پیغه مبه ر بیستووه، زۆرجاران خو ی پونی کردۆته وه که چه دیته که ی له کئ بیستووه، وه ک فهرمووده ی ژماره (٧) ی ئهم ته جریده، که خو ی دمفه رموی؛ نه بو سو فیان بۆ ی گیرا مه وه، یادمه ره رموی؛ فلانه فهرمووده م له ئوسامه ی کوری زهید بیستووه، یاله ففضلی برامم ژنه وت، چونکه خو ی له سه رده می پیغه مبه ردا می ردمنال بووه، ده پازده سالان بووه، لهم فهرمووده یه دا وهرگرتنی ناوی تازه بۆ ته پرکردنی سه ره له گیرانه وه ی تری ئهم فهرمووده یه وهرگیراوه، که نه بوداود گیراویه ته وه به پئی ی یاسای؛ (فهرمووده هه ندیکی ده بی به رافه و روونکردنه وه بۆ هه ندیکی تری). ئهم فهرمووده یه کیکه له و چه ند فهرمووده که مانه ی که ئیبنو عه بباس بۆ خو ی له پیغه مبه ری وهرگرتووه.

۱۱۵ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ). (الحديث ۱۴۲ - طرفه في: ۶۳۲۲) (۱۰۰)

نه نه س (رمزی خوی لست بئ) دمه رموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لسم بئ) که دهیویست
بجیته ناو ناودهسته وه دهیغه رموو: (اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث):
نه ی خودایه! په نا دهگرم به په نای تو له شه ری گوژ و دیلی شهیتانی چه په ن)
(ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۸ ف - ۵ ز- ۲۴ ژ- ۱۸۶).

شیکردنه وه:

رشته ی نه م فهرمووده یه له پرشته ی جوار که سیه کانی بوخاری یه.
۱۱۶ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: فَوَضَعْتُ لَهُ وُضوءًا، قَالَ: (مَنْ وَضَعَ هَذَا) فَأَخْبِرَ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ). (الحديث ۱۴۳).

ثیبنوعه بباس (رمزی خوبان لست بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لسم بئ) جاری
رؤیشته ناو ناودهست، منیش ناوی دهستنویرژم بو داننا، جاکه هاته دمره وه
ناوه که ی دی بو ی دانرابوو، فهرمووی: (کی نه م ناوه ی دانناوه؟ عهرزی کرا:
که من دامنناوه بو ی، فهرمووی: خودایه! شارمزی شه ریعتی بکه و بیکه
به زانایه کی که وره ی نیسلام). (ت/ ۵/ ۱۲۱ ف - ۳ رقم ۳۳۸۱ ز- ۲۱ تاج- ۳).

۱۱۷ - عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الْغَائِطُ فَلَا يَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ وَلَا يُولِّهَا ظَهْرَهُ شَرُّوا أَوْ غَرَّبُوا). (الحديث ۱۴۴ - طرفه في: ۳۹۴) (۱۰۱)

(۱۰۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: ما يقول اراد دخول الخلاء، رقم: ۳۷۵ = ۸۲۹.

(۱۰۱) أخرجه مسلم في الطهارة باب: الاستطابة، رقم: ۲۶۴ = ۶۰۸ شيحا.

ئەبوئەيوبى ئەنصارى (رەزى خۇي لى بىن) فەر مووى پېغەمبەرى خۆشەويست (دروودى خودى لەسەر بىن) دەفەر موئى: (كەدەچنە سەر پېشاو نەرووبكەنە پرووگە (قىبلە) و نەپشتى تى بىكەن، بەلام پرووبكەنە ئەملاو ئەولا). (ش / د / ت / ن / تاج / ۸ / ۱۱۸، ژمارە: ۱۰ ز- ۴ ژ- ۱۹۱ ل- ۱۱۰ ج- ۴ = چاپى چوارەم).

ئەبو ئەيوب ئەنصارى يە، نەججارى يە، لەھۇزى نەججارى خالوانى پېغەمبەرە، بەدرى يە، ئامادى پەيمانى بەيغەتولعەقەبەى دوھم بوو، پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) كاتى كۆچى كرد بۇ مەدينە دەورى مانگى ميوانى ئەو بوو، يەككە لەنوجەباى صەحابەكان (رەزاي خودايان لى بىن)، سەدو پەنجا فەر موودەى لەگتیبە ناودارەكانى حەديثدا ھەيە، حەوت لەو سەدو پەنجا يە سەندى ھەردوو پيرن، كەيەكى لەو حەوت فەر موودەيە ئەم فەر موودەى ئىرەيە كەواين لەخزمەتى دا، چونكە پېشەوا موسليميش (رەزى خۇي لى بىن) ئەم فەر موودەيەى گېراوتەو، لەصەحيى خۇيدا، لەباسى (الطهارة) دا، لە (باب: الاستطابة) دا، ژمارە: ۲۶۴ = ۶۰۸ شىخا. يەك فەر موودەيشى لەبوخارىدا بەتەنھا ھەيە، كەواتە كۆى فەر موودەكانى لەصەحيەين دا دەكاتە: ۱۰۷ = ۸. ئەبوئەيوب لايەنگىرى ئىمامى عەلى بوو، لەگشت جەنگەكانيدا لەگەئيدا بوو. لەگەل سوپاكەى يەزىدى كورى مەعاويەدا، دەچى بۇ فەتھى قوسطە نطەنييە، جاكاتى نزيك دەبنەو نەخۇش دەكەوئى، بەھاوړيكانى خۇى دەفەر موئى: (كاتى كەمردم لەگەل خۇتان تەرمەكەم ھەلگرن و بەرەو شارەكە بمبەن، لەكوئدا بەرابەرى دوژمن ريزتان بەست، لەبەردەم پېى خۇتاندا بمنيزن، ئەوانيش واپان كرد). گۆرەكەى لەنزيك شوورا كۆنەكەى قەسطە نطە نيە بوو، كەئىستا ناوئراو: ئەستەنبوول، مزگەوتىكى مەزن لەسەر گۆرەكەى دروست كراو، موسولمانان رېزىكى زۆر لەگۆرەكەى دەگرن، ئىستا بوو بەزيارەتگايەكى گەورە، لەخزمەتيدا لەكاتى بى بارانيدا داواى بارىنى باران لەخوداى گەورە دەكرى، وەنزاكەيان گيرادەبى و باران دەبارى. لەسالى پەنجاى كۆچيدا وەفاتى كردوو، رەزاو رەحمەتى خوداى گەورەى لى بى. (بەروانە: عەينى/ ۲/ ۲۷۶).

۱۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) قَالَ: (إِنَّ نَاسًا يَقُولُونَ إِذَا قَعَدْتَ عَلَى حَاجَتِكَ فَلَا تَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ وَلَا بَيْتَ الْمَقْدِسِ. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَقَدْ ارْتَقَيْتُ يَوْمًا عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ لَنَا فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى لَبَتَيْنِ مُسْتَقْبِلًا بَيْتَ الْمَقْدِسِ لِحَاجَتِهِ). (الحديث ۱۴۵ - أطرافه في: ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۴۰۲). (۱۰۲).

عەبدوللای کوری عومەر (عزای خواهان لێ بێ) فەرمووی: کەسانێ هەن دەلێن: کاتێ لەسەر پێشاو دانێشتن بۆ سەراوکردن رووبەر ووی قیبلە، یارووبەر ووی بەیتولەقدیس دامەنیشە. بەلام من جاری نیشم هەبوو چوومە سەر سەربانەکە ی حەفصە ی خوشکەم کەژنی پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) بوو: پێغەمبەرەم دی خەریک بوو دەستی بەناو دەگەیاندا، لەسەر دوو خشتی کال روو بەرووی شام دانێشتبوو، پشتی لەرووگە بوو، سەراوی دەکرد. (ش/د/ ۱ ن / ن - تاج/ ۱ / ۱۲۰ / ۱۱ ز- ۲۴ ژ- ۱۹۲).

۱۱۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) (أَنَّ أَرْوَاحَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنْ يَخْرُجْنَ بِاللَّيْلِ إِذَا تَبَرَّزْنَ إِلَى الْمَنَاصِعِ وَهُوَ صَعِيدٌ أَفِيحٌ فَكَانَ عُمَرُ يَقُولُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ احْجُبْ نِسَاءَكَ فَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُ فَخَرَجَتْ سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ زَوْجُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً مِنَ اللَّيَالِي عِشَاءً وَكَانَتْ امْرَأَةً طَوِيلَةً فَتَادَاهَا عُمَرُ أَلَا قَدْ عَرَفْنَاكِ يَا سَوْدَةُ حِرْصًا عَلَى أَنْ يَنْزَلَ الْحِجَابُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الْحِجَابِ). (الحديث ۱۴۶ - أطرافه في: ۱۴۷، ۴۷۹۵، ۵۲۳۷، ۶۲۴۰).

عائیشە (خوای ئێ رازی بێ) فەرمووی: دەستووری هاوسەرەکانی پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) وابوو، کە دەچوون بۆ سەراو بەشەو دەر دەچوون، دەچوون بۆ سەراو خانەکانی مەدینە کە چۆنێکی پان و پۆربوو لەلامالان بوو، پێیان دەگوت: مەناصیع. عومەریش هەمیشە پێشنیاری دەکردو عەرزێ حەزەرەتی دەکرد:

قوربان! ژنه گانت قه دهغه بکھو مه هیله له مال دمر بچن، پیغه مبه ریش نهیده کرد، تاشه وی له شهوان واپړی دهگه وی سوده ی کچی زه معه، که هاوسه ری پیغه مبه ر بوو، دهمی خه وتنان له مال دمر ده چی و ده چی بو سهر او، له بهر نه وه ی سوده نافرته ټکی که له گه لټ بوو، عومهر دمی ناسیته وه و بانگی دهکا: نه ی سوده! بزانه دهناسین، عومهر له پهر وشی نه وه ی نایه تی حجاب بیته خواره وه، به هیوای نه م مبه سته بهرزه نه م قسه یه ی کرد. جاخو دای گه وره و سهر وهر نایه ته کانی حجابی نارد، که باسی حوکی خو داپوشینی ژنانیان تیدا پروون کراوه ته وه).

روونکړنه وه:

مبه ست له حجاب له شه رعدا نه وه یه پیاو ته ماشای نارپه وای له شی نافرته ی بیگانه نه کا، نه ویش به م چند شی وه یه جی به چی ده کړی: له مال نه وه به ووی پهرده و هودو جیگه ی جیاوه، له دمریشه وه به ووی سهرپوش و په چه و بالاپوش و بهرگی ناودامانه وه، جلی کوردی بهرگیکی شهرعی زور جوانه، له راستی دا جوانترین نمونه یه بو حجابی نیسلامی، گرنګ نه وه یه زن شهرمگای به جلیکی ژنانه بپوشی، هه تا نه گهر بلووزو پانتو لټی ژنانه ی ناسایی به حورمه ت له بهر بکا ده بی، چونکه جل و بهرګ له به شی عاداته، له به شی عیادات نییه، له بهر نه وه دروسته که به پپی عورفو باوی سهرده م بگوری.

له راستی دا خو به ستنه وه به هه موو عاده ټکی سهرده می حه زرمته وه له م سده یه دا زه حمه ته، شتی وا بو که سی خو ی ده ست دمدا، وه شتی چاکیشه، به لام بوئه وخه لکه به گشتی زه حمه ته، بناغه ی نایینیش له سر ناسانکاری یه. پرونه: تاج-۹ ل-۳۲۹ ناخری باسی زوهد-تاج-۵ ل-۳۱۷ کوټایی زنجیره-۹۹ ژ-۵۲۲۵ م.

۱۲۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ أَحْيَىٰ أُنَا وَغُلَامٌ مَعَنَا إِدَاوَةٌ مِنْ مَاءٍ يَغْنِي يَسْتَنْجِي بِالْمَاءِ).

وفي رواية: من ماء وعذرة، يستنجى بالماء. (الحديث ١٥٠ - أطرافه في: ١٥١، ١٥٢، ٢١٧، ٥٠٠) (١٠٣)

ئەنەس (بەزى خودايان لى بىن) **فەرەمۆى:** پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) **كەدەچوو** بۆسەراو، مەن و كورپكى تر، جەوئەندەيى ئاومان ھەلەدەگرت و شوينى دەكەوتىن، واتە: بەوناو تاراتى دەگرت، لەگىرپانەو ھەيەكا: مەن و كورپكى تر لەسەرەى مەندا، كە پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) **دەچوو** بۆ سەراو جەوئەندەيى ئاومان بۆ دەبەرد، بەو ئاوە تاراتى دەگرت، و مەنەقىزەكەيشمان لەگەل خۆمان دەبەرد، پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) **دايدەچەقاندو** دەيگرت بەبەرەست (سوترە) لەكاتى نوێژدا). (ش / د / ت - تاج / ١ / ١٢٢ / ١ ز - ٢٥ ژ ٢٠١).

١٢١- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْإِنَاءِ وَإِذَا أَتَى الْخَلَاءَ فَلَا يَمَسُّ ذِكْرَهُ يَمِينِهِ وَلَا يَتَمَسَّحُ بِيَمِينِهِ). (الحديث ١٥٣ - طرفاه في: ١٥٤، ٥٦٣٠) (١٠٤)

ئەبوقەتادە (بەزى خوى لى بىن) **دەفەرەمۆى:** **حەزەرت** (دروودى خودى لەسەر بىن) **دەفەرەمۆى:** (كاتى شت دەخۆنەو لەناو جامەكەدا ھەناسە مەدەن، كەسەرەویش دەكەن بەدەستى راستان چووكتان مەگرن، ھەرەو تاراتيش بەدەستى راستان مەگرن). (ش / د / ت / ن - تاج / ١ / ١٢٠ / ١٣ ز - ٢٤ ژ - ١٩٤).

روونکردنەو:

ئەبوقەتادە ناوى حاريت، يا نەومان، ياعەمرى كورپى رەبىعى يە، نازناوى (فارس رسول الله) يە. واتە: شاسوارەكەى پېغەمبەرى خودا، لەخزمەت ھەزەرتەدا (دروودى خودى لەسەر بىن) **ئامادەى غەزای ئوچودو غەزای خەندەق و غەزاگانى**

(١٠٣) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستنجاء بالماء من التبرز، رقم: ٦١٩=٢٧١.

(١٠٤) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: النهى عن الاستنجاء باليمين، وفي الاشرية رقم:

تری پاش خەندەق بوو، بەلام واناودارەگە ئامادەى بەدر نەبوو، سەدوھەفتا
فەرموودەى ھەيە، يازدەيان پەسەندى ھەردوو پيرن، دوو فەرموودەى تری
لەبوخارىدا ھەيە جگەلەو يازدەيەى کەپەسەندى ھەردوو پيرن ھەشت
فەرموودەى تری لەصەحیحى موسليم دا ھەيە، واتە: کۆى فەرموودەکانى
لەبوخارىدا دەکاتە: $۱۱+۲=۱۳$ فەرموودە، وەکۆى فەرموودەکانى لەموسليم دا
دەکاتە يازدە لەگەل ھەشت دا يەکسانە بەنۆزدە، سەرجمى فەرموودەکانى
لەبوخارى و موسليم دا دەکاتە: $۱۱+۲+۸=۲۱$ فەرموودە. راجيايى ھەيە لەشوینى
مردنیدا ھەندى دەفەرموون: لەمەدینە مردوو، ھەندى دەلین: لەکووفە
مردوو، لەسالى پەنجاو چواری کۆچى دا لەتەمەنى ھەفتا سالىدا فەرمانى
ھەقى يەزدانى بەجى ھیناوە رەزای خودای لى بى. لەزانستى فەرموودەدا زانینی
زیدو شوینی مەرگ و چەندیتی تەمەن و سالى مەرگى فەرموودەزان (راوى) و
جیگەى دانىشتنى و ناوى ناسیاوى، بایەخىکى چاکى ھەيە، زۆرجار دەبى
بەسەرچاوە بۆ روون کردنەوہى فەرموودەگە، يابۆ لەبارى و نالەبارى رشتەگەى.
بۆ نموونە: بەپىى مەرچى بوخارى بەيەك گەيشتنى فەقى و مامۆستا،
بۆگىرانەوہى فەرموودە لەلایەنى ئەو فەقى يەوہ لەو مامۆستايەوہ پىويستە،
دەبى ھەردوولا ھاوچەرەخ بن، وەكى تریش ئىمامى ھەمزە لەغەزای ئوھوددا
شەھید بوو، کەواتە کەسى لەوہوہ داستانى غەزای خەندەق بگىرپتەوہ راست
ناکا، بەلام داستانى غەزای بەدر بگىرپتەوہ دەبى و قسەگەى پىى تیدەچى،
چونکە ئىمامى ھەمزە يەكێك بووہ لەپالەوانەکانى غەزای بەدر، کەلەسالى
دووہى کۆچى دا پرووى داوہ، لەغەزای ئوھوددا شەھید بووہ کەلەسالى دوہى
کۆچى دا روى داوہ، دەى چۆن ئەقل دەگىرئ کەنىمامى ھەمزە داستانى غەزای
خەندەق بگىرپتەوہ کەلەسالى چوارەمى کۆچیدا رووى داوہ.

بىجگە لەم ئەبوقەتادەيە لەناو يارانى پىغەمبەردا کەسىکى ترنيە
کەسناوى ئەبوقەتادە بى، کەواتە: ئەگەر يەكئ فەرموودەيى بداتەپال

نه بوقه تادمیه کی تر له هاورپایانی پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه بر) قسه که ی جیگه ی گومانیک ی گه وره یه، بگره دروویه کی پرووته، چوونکه به پیچه وانه ی فهرماشت و رای پسپورانی نه م زانسته وه یه.

۱۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (اتَّبَعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَخَرَجَ لِحَاجَتِهِ فَكَانَ لَا يَلْتَفِتُ فَدَنَوْتُ مِنْهُ فَقَالَ ابْغِي أَحْجَارًا أَسْتَنْفِضُ بِهَا أَوْ نَحْوَهُ وَلَا تَأْتِنِي بِعَظْمٍ وَلَا رَوْثٍ فَأَتَيْتُهُ بِأَحْجَارٍ بِطَرَفِ ثِيَابِي فَوَضَعْتُهَا إِلَى جَنْبِهِ وَأَعْرَضْتُ عَنْهُ فَلَمَّا قَضَى أَتْبَعَهُ بِهِنَّ). (الحديث ۱۵۵ - طرفه فی: ۳۸۶۰) (۱۰۵)

نه بوهوره پره (هزی خوی لسمه بر) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه بر) رویش ت بو سه راو، منیش دوا ی که و تم، حه ز ر مت (دروودی خودی لسمه بر) ده ستووری و ابو و ناووری نه دمه دایه وه، جا که لی نزی ک بو ومه وه فهرمووی: (چه ند به ردیکم بو په یداکه، خو میان پی پاک ده که مه وه) یا قسه یه کی ناوای فهرموو، فهرمووشی: (به لام نیس قان و ته پال هم بو مه ی نه). منیش له داوینی جله کانه چه ند به ردیکم بو بردو له ته نیشتیه وه دامن و پشت م تی کرد، کاتی سه روا وه که ی ته واو کرد خو ی به به رده کان سړی). (تاج / ۱ / ۱۲۳ / ۲ ز ۲۵-ژ ۲۰۲).

روونکردنه وه:

له م فهرمووده یه دا به لگه له سه ر نه وه هه یه که پړوا یه تی حه دی ت به مه عنا دروسته، واته: گیرانه وه ی مه به ستی فهرمووده که به قسه یی نه نجام بدا، که خو ی به شداری بکا له دا رشتنه که یدا، وه ک لی رده ا نه بوهوره پره دم فهرمووی: (یا قسه یه کی ناوای فهرموو).

۱۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَاظُ فَأَمَرَنِي أَنْ آتِيَهُ بِثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ فَوَجَدْتُ حَجَرَيْنِ وَالتَّمَسْتُ الثَّلَاثَ فَلَمْ

أَجِدُهُ فَأَخَذْتُ رَوْنَةً فَأَتَيْتُهُ بِهَا فَأَخَذَ الْحَجَرَيْنِ وَأَلْقَى الرَوْنَةَ وَقَالَ هَذَا رِكْسٌ).
(الحديث ۱۵۶) (۱۰۶)

عبدالوللای کوری مه سعود (مجازی خودایان لای به) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لمسر بہ) چوو بؤ سہراو، فہرمانی پی کردم کہسی بہردی بؤ بہرم، ہہتا لہپاش سہراوہکہ خویان پی پاک بکاتہوہ، گہپام دوو بہردم دؤزی یہوہ، گہپام بؤ بہردی سییہم چنگم نہکہوت، لہباتی ئہوہ تہرسہقولیکم ہہلگرت و دوو بہردہکہو تہرسہقوولہکہم بؤیبرد، جاہر دووبہردہکہی و مرگرت و تہرسہ قوولہکہی تووپرداو فہرمووی: (ئہمہیان نابی چونکہ چہپہلہ).

روونکردنہوہ:

عہدوپرہمانی کوری ئہسود یہکیکہ لہپیاوانی رشتہی ئہم فہرموودمیہ، تابیی یہ، فہرموودہی لہباوکی و لہ حہزرتی عائیشہ و مرگرتووہ، ئہعمہش و کہسانی تریش فہرموودمیان لہو و مرگرتووہ، زانیہکی کارابوو، ہہموو رؤزی حہوت سہد رکات نوژی دہگرد، نوژی شیوان و بہیانی بہیہک دہستنوژی دہگرد، واتہ: بہشہو نہدہخہوت، ہہربیدار بووہ، شہوی زیندوو دہگردہوہ، ہہتا شہبہق ہہر خہریکی خواہہرستی بوو، ئہم فہرموودمیہ لہئہفرادی بوو خاریہہ.
۱۲۴ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّةً مَرَّةً). (الحديث ۱۵۷) (۱۰۷)

ئیبینوعہبباس (مجازی خودایان لای بہ) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لمسر بہ) جارہ جارہ کہدہسنوژی دہشؤرد، ہہموو ئہندامییکی دہستنوژی یہک جار دہشؤرد).
(ب/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۳۶/ ۳ = ز- ۲۸- ۳۵).

(۱۰۶) هو من أفراد البخاری (عینی/ ۲/ ۲۰۲/ ۲۲) المترجم.

(۱۰۷) هذا مما تفرد به البخاری عن مسلم وأخرجه الأربعة (عینی/ ۲/ ۲۲/ ۲۳) المترجم.

۱۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ). (الحديث ۱۵۸) (۱۰۸)

عہدوللای کوری یہ زیدی نہ نصاری (مزی خوی لہ ہر) فہرمووی: (پیغہمبہرم دی (بروودی خوندی لہسمر ہر) دہستنوویژی دہگرت، ہہموو نہندامہکانی دہستنوویژی دووچار دووچار شورد). (ب/ د/ ت/ تاج/ ۱/ ۱۳۶/ ۲ = ز-۲۸-ژ-۲۳۴-ج-۴).

راقہ وشیکردنہوہ:

نہم فہرموودہیہ لہنہفرادی پیری بوخاری یہ، موسلیم نہیگیراودتہوہ، ہہروا کہسی تریش لہکومہلہکہ (الجماعہ: بوخاری، موسلیم، نہبوداوود، تیرمیژی، نہسانی، نیبنوماجہ) نہیگیراودتہوہ، بہلام لہنہبوہورہیرہوہ نہبوداوودو تیرمیژی گیراویانہتہوہ (عینی/ ۳/ ۴/ ۲۴)

۱۲۶- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ: (دَعَا يَأْنَاءً فَأَفْرَغَ عَلَى كَفِّهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ فَعَسَلَهُمَا ثُمَّ أَذْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْيَأْنَاءِ فَمَضَمَضَ وَاسْتَنْشَقَ ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثَ مِرَارٍ ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. وَفِي رَوَايَةٍ: أَنَّ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا لَوْلَا آيَةُ مَا حَدَّثْتُكُمْوه سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَتَوَضَّأُ رَجُلٌ يُحْسِنُ وَضُوءَهُ وَيُصَلِّي الصَّلَاةَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الصَّلَاةِ حَتَّى يُصَلِّيَهَا قَالَ غُرُوءُ الْآيَةِ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ). (الحديث ۱۵۹ - أطرافه في: ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۹۳۴، ۶۴۳۳) (۱۰۹)

(۱۰۸) هذا من افراد البخاری ولم يخرجہ غیرہ من الجماعة (عینی/ ۳/ ۴/ ۲۴) المترجم.

(۱۰۹) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: صفة الوضوء وكماله، رقم: ۵۳۷=۲۲۶ شیخا.

حومرانی نۆکه‌ری عوئمان (رمزی خوی لى بى) فهرمووی: عوئمان (رمزی خوی لى بى) داواى
 ئاوى دەسنویژی کردو ئاوا لەسەر ئەم شیوه‌یه دەستنویژی گرت: لەپیشا ئاوى
 کرد بەهەردوو دەستی خۆیدا، هەردوو دەستی تاهەردوو مووچەکانى سى جار
 شۆرد، ئنجا دەستی راستى کرد بەناو دەفرەکه‌داو سى جار ئاوى لەدەمى و
 لەلووتى راداو هنگى کرد، ئنجا سى جار دەم و چاوى شۆرد، ئنجا سى جار
 دەستی راستى هەتا ئانیشى شۆرد، ئینجا سى جار بەوچەشنە دەستی
 چەپیشى شۆرد، ئینجا دەستی تەپى هیئا بەسەر سەریداو، سەرى خۆى مەسح
 کرد، ئینجا قاچى راستى هەتا هەردوو قاپە رەقەلەى سى جار شۆرد، ئینجا
 سى جار بەوچەشنە قاچى چەپیشى شۆرد، لەپاشا عوبمان فهرمووی بەچاوى
 خۆم پیغه‌مبەرم (دروودی خودى لەسەر بى) دى وهك ئەم دەستنویژەى من گرتەم
 لەبەر چاوى ئیوه، ئاوا دەستنویژی گرت وئەوجا فهرمووی (دروودی خودى لەسەر بى)
 هەرکەسى دەستنویژی بگرێ لەچەشنى ئەم دەسنویژەى کەئیستا من گرتەم،
 ئنجا هەلسى دوو رکات نویژی پوختى دوو لەخەيالى کاروبارى دنیایى بکا،
 یاپتر لەدوو رکات بکا بەهەمان شیوه، ئیتر خودای گەوره لەگوناهى لەوه‌پیشى
 خوش دەبێ) لەگىرانه‌وه‌یه‌کا: عوئمان (رمزی خوی لى بى) فهرمووی: ئاگادار بن بائەم
 فهرموودەیه‌تان پى بلیم، بەخودا لەبەر ئەو ئایەتە نەبى کەهەرپەشه
 لەشاردنەوه‌ى زانستى ئایینى دەکا، بەپیویستم نەدەزانى کەبۆتانى بگىرمەوه،
 بەگوێى خۆم لەزارى پیرۆزى خوشەویستم بیست، دەیفەرموو (دروودی خودى لەسەر
 بى): (هەرکەسى دەستنویژی بەجوانى بگرێ، ئەوجا نویژی لەپینچ فەرزەکان
 بکا، مسۆگەر کەخودا لەگوناهى ئەو ماوه‌یه‌ى هەتا نویژە فەرزەکه‌ى تری دوا
 ئەو نویژە، خوش دەبێ). (ت / ١ / ١/٣٥ ز ٢٨ ژ-٢٣٣). عوروه‌ى کورێ زوبەیر
 دەفەرموی: (مەبەست لەم ئایەتەى کەعوبمان لەم شوینەدا ئامازەى بۆ دەکا
 ئایەتى سەدو پەنجاو نۆى سورەتى بەقەرەیه کەدەفەرموی: {إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ
 مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ

وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ { واته: } (ئەو كەسانەى كەئەو بەلگەو نیشانە روژشانە
 حەشار دەدەن، كەخوادی گەورەو سەرورەو ناردوونى و لەنامە ئاسمانى يەكاندا
 روونى كردوونەتەو بۆ مەردووم، ئەم جوړە كەسانە لەسەر ئەم جوړە تاوانە
 گەورانە، كەبریتى يە لەشاردنەوێ زانستى ئايينى، هەموو نەفرەتكەرى
 نەفرمت و لەعنەتيان ئى دەكەن!).

روونکردنەو:

گەرچى ئەم ئايەتە پیرۆزە دەرھەق بەخاوەن نامەكان ھاتۆتە خوارەو
 بەتايبەتى، بەلام بايەخو عیبرت بەگشتیایەتى ی بێژەيە، عیبرت بە
 عومومى لەفظە، ئەك بەھۆیە تايبەتەكە، كەواتە: ھەركەسى زانستى ئايينى
 حەشاربدا، سەر بەھەر ئايينى بى، بەر ھەرپەشەى ئەم ئايەتە دەكەوى،
 فەرمانرەوای سییەمى موسولمانان ئیمامى عوثماني كورپى عەففان، دايكى
 ناوى (اروى) يە كچى پوورى باوكى پيڤغەمبەرە لە پيڤغەمبەر منالترە،
 ناودەبرى بە: ذو نورەين، واتە: دوو نوور، چوونكە دوو كچى پيڤغەمبەرى
 ھيئاو لەپيشا روقیەى ھيئاو، كەروقيە دەمرى ئومموكەلثووم دەھيئى،
 روقیەو ئومموكەلثووم كچى پيڤغەمبەر بوون، دروودى خوا لە پيڤغەمبەرەو
 رمزای خودا لەوان بى، سەدو چل و شەش فەرموودەى لەكتيبە ناودارەكانى
 سوونەتدا ھەيە، پيشەوا بوخارى یازدەيانى گيرپاوەتەو.

لەپاش شەھید بوونی ئیمامى عومەر، لەیەكەم رۆژى موخەپرەمى سالى
 بیست و چواری كۆچى دا كرا بەجى نشینی سییەم، دەولەتى ئیسلام لەسەر
 دەستی ئەودا تەواو تەواو دامەزراو رووبەرى فراوان بوو، سامان ئەوقى
 دایەو، مال زۆر زۆر بوو، وای ئى ھاتبوو خەلك كەنیزەكيان دەكرى
 سەربەسەر بەپارە، گرنگترین و ناودارترین كارى ئیمامى عوثمان جەمعى
 قورئان بوو، لەتەمەنى ھەشتاو دوو سالیدا، لەفەرتەنەيەكى كوپرانەدا،

له‌پوڅی هه‌ینی دا، پښکته‌وتی هه‌ژده‌ی مانگی قوربانی سالی (۲۵) کۆچی، له‌کاتی دمورکردنه‌وه‌ی قورئاندا، نه‌سوده‌ی ته‌جیبی شه‌هیدی کرد، قورئانه‌که له‌باوه‌شی دا بوو خوښه‌که‌ی پڅا به‌سه‌ر نه‌م نایه‌ته‌دا: (فسیکفیکهم الله) هه‌زار رحمت له‌ئیمامی جه‌زمری که‌له (ذات الشفا) دا ده‌فه‌رموئ:

فَذَبِّحُوهُ تَالِي الْقُرْآنَ
بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَصْحَفِ الْعِثْمَانِي!

(بروانه: تاج/ ۵/ ۳۳۱/ ۱ = تاج-۴ ز-۹۴ ژ-۳۶۸۴ هه‌روا تاج/ ۵/ ۴۵ ز - ۸ هه‌تا
ف - ۱۶ تاج-۲ ز-۸ ژ-۲۲۷۲ هه‌تا ۲۲۸۷).
به‌گوردی واته:

وَهَكَ بِهَرخ سهرېوې، سهرېرا عوتمان

کاتى شه‌هيد بوون، قورئان له‌سه‌ر پان

۱۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ:
(مَنْ تَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْشِرْ وَمَنْ اسْتَجَمَرَ فَلْيُوتِرْ). (الحديث ۱۶۱ - طرفه في: ۱۶۲ طرفه
في: ۱۶۱) (۱۱۰)

نه‌به‌هوره‌يره (پښی غوی لښ بښ) فه‌رمووی: پښغه‌مبه‌ر (دروندی غودی لښ بښ) فه‌رمووی:
(هه‌رکه‌سئ ده‌ستنوئژ ده‌گرئ باهنگ بکاو ئاو له‌لوولتی رابدا، ومه‌هرکه‌سئ
به‌به‌ردو شتی وا تارات ده‌گرئ، بابه‌چه‌ند به‌ردیکی تاک خوئی پاک بکاته‌وه،
وه‌ک سئ یاپښنج یاچه‌وت. وه‌هه‌روه‌ها). (ش/ ت/ ن- تاج/ ۱/ ۱۳۴/ ۱ ز- ۲۸ ژ- ۲۳۳).

۱۲۷- (مکرر) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أُنْفِهِ ثَمَّ لِيَنْشِرْ وَمَنْ اسْتَجَمَرَ فَلْيُوتِرْ وَإِذَا

اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَهَا فِي وَضُوئِهِ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَذَرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ. (مكرر) (الحديث ١٦٢). (١١١)

ديسان نهو (مزمی غوی لی به) فہر مووی پیغہ مبهری خوا (درویدی خودی لیسر به) فہر مووی:
(کاتی یه کی له نیوہ دمستنویر دگرئ باناو بکاته لووتی یه وهو ناو لووتی پاک
بکاته وهو نهوجا هنگ بکا، ومهه رکه سی به بهردو شتی وا تارات دگرئ
بابه چهن بهر دیکی تاک تارات بگرئ، کاتیکیش له خه وه نه دهمستن دهست
مه کهن به ناو حاجه ته که دا، که ناوی دمستنویر هکی تیادایه، له پیشا سی جار
له دمره وهی حاجه ته که دهستان پاک بشورن، نهوجا بو تان هه یه دهست بکهن
به ناویدا، به مشت یابه لو یج ناوی لی هه لگوژن، چونکه نیوہ نازانن دهستان
به شهو له کاتی خه وتن دا چی به سهر هاتو وهو بهر کوئی ی تری جهسته
که وتووه، دوور نیه که بهر شتیکی پیس که وتبی!). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ٨
١/١٣٠ ز- ٢٧ ژ- ٢٢١).

١٢٨- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَقَدْ قِيلَ لَهُ: (رَأَيْتَكَ لَا تَمَسُّ مِنَ الْأَرْكَانِ إِلَّا الْيَمَانِينَ وَرَأَيْتَكَ تَلْبَسُ الثَّعَالِ السَّبْيَةَ وَرَأَيْتَكَ تَصْبُغُ بِالصُّفْرَةِ وَرَأَيْتَكَ إِذَا كُنْتَ بِمَكَّةَ أَهْلَ النَّاسِ إِذَا رَأَوْا الْإِهْلَالَ وَلَمْ يَهْلُ أَنتَ حَتَّى كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ أَمَّا الْأَرْكَانُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمَسُّ إِلَّا الْيَمَانِينَ وَأَمَّا الثَّعَالُ السَّبْيَةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْبَسُ الثَّغْلَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ وَيَتَوَضَّأُ فِيهَا فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا وَأَمَّا الصُّفْرَةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْبُغُ بِهَا فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَصْبُغَ بِهَا وَأَمَّا الْإِهْلَالُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْلُ حَتَّى تَنْبُعَ بِهِ رَاحِلَتُهُ. (الحديث ١٦٦-١٥١٤، ١٥٥٢، ١٦٠٩، ٢٨٦٥، ٥٨٥١) (١١٢)

(١١١) (مكرر) رواه الخمسة، أخرجه مسلم، باب: كراهة غمس المتوضيء يده المشكوك في نجاستها في الاناء (شرح النووي على صحيح مسلم ج/٢ ص ١٧٨، تاج الاصول ج/١ ص ٩٩ طبعة/٤) المترجم= ٥٥٩ شيحا ت-١ ج-١ ز- ٢٨ ژ- ٢٣٣).

(١١٢) أخرجه مسلم في الحج باب: الإهلال من حيث ينبعث الراحلة رقم: ١٨٧٧.

عوبه یلدی کورپی جورهیج فهرمووی: عهرزی ئیبنوعومهرم کرد: قوربان! بۆ
تۆ چوار شت ههیه دهیانکهی، کهچی برادهرهکانی ترت نایکهن؟ فهرمووی:
ئهوانه کامانهن ئهی کورپی جورهیج! گوتم: دهتبینم لهکاتی تهوافی کابهدا
لهچوار گۆشهکهی کابه، بهس ئهو دوو گۆشهیه دمست پیادههینی و ماچیان
دهکهی، کهناودارن بهدوو گۆشه یهमे نییهکان، دهیشت بینم سۆلی سهبتیش
لهپێ دهکهی، کهبهسۆلی چهرمی خۆشهکراوی بێ کۆلک و موودهگوتری،
دهیشت بینم مووی خۆت و ههروا پۆشاکت بهپرهنگی زهره رنگ دهکهی،
مهردومیش لهمهکهکه کهمانگی نوێ ی قوربانیان دی، ئیتر ئیحرامی هه
یاعهمره دادبهستن، کهچی تۆ لهمهکهکه دهبی ههتا رۆژی ههشتهمی مانگی
قوربان، کهناوداره بهپرۆژی تهرویه، ئیحرام دانابهستی؟ ئیبنوعومهر
فهرمووی: دهبا بۆت روون بکهمهوه کهبۆ وادهکهم: من بۆیه دمست دههینم
بهدوو گۆشه یهمانی یهکانی کابهدا و ماچیان دهکهم، چونکه نهمدیوه
پێغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) جگه لهم دوو گۆشهیه گۆشهکانی تری کابه ماچ بکا،
یادهستیان پێدا بهینی، وه پێغه مبههریشم بهچاوی خۆم دیوه سۆلی سهبتی
لهپێ دهکرد، وهدهسنوێژی پێوهدهگرت، بۆیه منیش ههز دهکهم کهئهو جۆره
سۆله لهپێ بکهم، چونکه بتپههرستهکان زۆرتر سۆلی چهرمی خاویان لهپێ
دهکرد، بهکارهینانی رهنگی زهردیش لهبهرنهومیه، کهمن خۆم دیومه که
پێغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) رهنگی زهردی بهکار دههینا، لهبهرنهوه منیش
ههز دهکهم ئهو رهنکه بهکار بهینم و لهوهدا پێغه مبههر بکهم بهسهرمهشق
بۆخۆم، مهسهلهی ئیحرام دابهستنیش ئهوهی من دیومه ئهمهیه: پێغه مبههر
(دروودی خودی لهسهر بێ) کاتی ئیحرامی دادبهست کهولاخهکهی لهزیری دا ههڵدهستایه
سهرپێ و بهرهو مینا دهکهوتهپێ). (بروانه زنجیره/ ٩٥ تاج / ٢ / ١٨٥ = ١٥٤٣-
ههتا ١٥٥١).

۱۲۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ الْتَيْمَنُ فِي تَنَعُّلِهِ وَتَرْجُلِهِ وَطَهْوَرِهِ وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ) (الحديث ۱۶۸ - أطرافه في: ۴۲۶، ۵۳۸۰، ۵۸۵۴، ۵۹۲۶) (۱۱۳)

عائشه (مزدی خوی لی بن) دمفهرمووی: خوْشهویست (مروودی خودی لسمیر بن) (تابوی بکرایه لهگشت کاروباریکی خوْی دا چهزی لهومبوو کهلای راست پیْش بخت، وهک پیلاو لهپی کردن و سهردهینان و مووشانهکردن و دهستنوئز گرتن و گشت کاروباریکی بایه خداری تر). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۴/ ۱۵۴ - تاج- ۱- ۳۲- ۲۸۰ + تاج/ ۴/ ۱۴۰/ ۴).

۱۳۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَائِثَ صَلَاةِ الْعَصْرِ فَالْتَمَسَ النَّاسُ الْوُضُوءَ فَلَمْ يَجِدُوهُ فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِوُضُوءٍ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ الْإِنَاءِ يَدَهُ وَأَمَرَ النَّاسَ أَنْ يَتَوَضَّعُوا مِنْهُ قَالَ فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَتَّبِعُ مِنْ تَحْتِ أَصَابِعِهِ حَتَّى تَوَضَّعُوا مِنْ عِنْدِ آخِرِهِمْ) (الحديث ۱۶۹ - أطرافه في: ۱۹۵، ۲۰۰، ۳۵۷۲، ۳۵۷۳، ۳۵۷۴، ۳۵۷۵) (۱۱۴).

نه نهس (مروودی خودی لسمیر بن) فهرمووی: نزیکی نوئزی عهصر بوو، روانیم یاران دهگهپان بوْ ئاو بوْ دهستنوئز، ئاو نه بوو، تاله جامیکا ههنی ئاویان هیئا بوْ پیغه مبهر (مروودی خودی لسمیر بن) بوْ دهستنوئز، پیغه مبهر (مروودی خودی لسمیر بن) دهستی خسته ناو دمفره که وهو دهستووری دا به خه لکه که دهستنوئزی لی بگرن، به جای خوْم دهمدی که ناو که له نیوانی په نجه کانی پیغه مبهر وهو (مروودی خودی لسمیر بن) وهک کانی هه لده قولایه ناو جامه که وه، ئیت عه شامه ته که هه تا دوا که سیان لهو ناو دهستنوئزیان گرت!). (ش/ ت - تاج/ ۴/ ۳۳۴ + ۲ + ۱ + ۳ + ۴ - تاج- ۳ ز- ۱۰۴- ۳۱۷۱، ۳۱۷۰، ۳۱۷۲، ۳۱۷۴).

(۱۱۳) أخرجه مسلم في الطهارة باب: التيمن في الطهور وغيره، رقم: ۲۸۶ = ۶۱۶.

(۱۱۴) أخرجه مسلم في الفضائل باب: في معجزات النبي (صلى الله عليه وسلم) رقم: ۵۹۰۱-۲۲۷۹.

۱۳۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا حَلَقَ رَأْسَهُ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَوَّلَ مَنْ أَخَذَ مِنْ شَعْرِهِ). (الحديث ۱۷۱- طرفه في: ۱۷۰) (۱۱۵)

ئەنەس (پەرزەنتى خەلىپە) فەرەمۆى: پەيغەمبەر (پەرزەنتى خەلىپە) لەحەجى مائىتاوايى دا سەرى خۆى تاشى، يەكەم كەس لەو قەزە پەرۆزەى بەركەوت ئەبو طەلحە (بوو). (تاج/۲/ ۲۱۶ زنجيرە/ ۱۱۱- ۱۰۸ ژ- ۱۵۹۶).

رافە و پونکردنەو:

ئەم فەرەمۆدەى دەبى بەبەلگە لەسەر چەند بېيار (حوكم)ى، وەك پاكيى موو، پاكيى ئەو ئاوەى مووى پى دەشۆرى، سەرتاشين سوننەتى پەيغەمبەرە، خۆ مووفەرك كردن بە مووى پەرۆزى پەيغەمبەر (پەرزەنتى خەلىپە) سوننەتە لەخودەيبىيە خىراشى كۆرى ئومەييە سەرى پەيغەمبەرى تاشى لەحەجى مائىتاوايى دا.

باسى: بەرماوەى سەك و شۆين پاى لەناو مەزگەوتا

۱۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا شَرِبَ الْكَلْبُ فِي إِثَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْسِلْهُ سَبْعًا). (الحديث ۱۷۲). (۱۱۶)

ئەبوھورەيرە (پەرزەنتى خەلىپە) فەرەمۆى: پەيغەمبەر (پەرزەنتى خەلىپە) فەرەمۆى: (كەسەگ يان بەراز دەمى نايە ناو حاجەت و قاپتانەو هەرچى تەدايە

(۱۱۵) أخرجه مسلم في الحج، باب: بيان ان السنة يوم لنحر أن يرص ثم ينحر، رقم: ۱۳۰۵-۳۱۴۲، ۱۵۹۶.

(۱۱۶) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: حكم ولوغ الكلب، رقم: ۲۷۹=۶۴۶.

بیریزن، نینجا حەوت جار بەناو بیسۆرن). لەگیرانە و مەیکە تەردا: (جاری
 حەوتە میان بەخۆلاو). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۰۹/ ۴ = ز- ۲۴- ژ- ۱۶۲).
 ۱۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَتْ الْكِلَابُ تُبُولُ
 وَتُقْبِلُ وَتَذْبِرُ فِي الْمَسْجِدِ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَكُونُوا
 يَرْشُونُ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ).

ئەبنوعومەر (مەزای خوەیان لە بێ) فەرمووی: لەسەر دەمی پێغەمبەردا (دروودی خۆدی لەسەر
 بێ) سەگ دەهات و دەجوو بەناو مزگەوتە کە ی پێغەمبەردا، تەنانەت جاری
 وادەبوو میزیشی تێ دەکرد، چونکە مزگەوت دەرگای نەبوو، لەگەڵ ئەوەی
 ناویشیان لەشوێن میزە کە ی نەدەپرژان چ جایی شوێرنەوێ.
 ۱۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: (لَا يَزَالُ الْعَبْدُ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ مَا يُخْدِثُ).
 (الحديث ۱۷۶ - أطرافه في: ۴۴۵، ۴۷۷، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۵۹، ۲۱۱۹،
 ۴۷۱۷، ۳۲۲۹).

ئەبوهورەیرە (مەزای خۆی لە بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خۆدی لەسەر بێ) فەرمووی:
 (بەندە ی خوا هەتا لەناو مزگەوتدا چاومناوێ نوێژ بکا بەئیعتیبار و لەناو
 نوێژداو خێرو پاداشی ئەو نوێژە ی بۆهەیه کە چاومناوێ دەکا، بەمەرچی
 دەسنوێژە کە ی نەشکی).

۱۳۵- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ: سَأَلَ عُمَانَ بْنَ عَفَّانَ قَالَ قُلْتُ:
 أَرَأَيْتَ إِذَا جَامَعَ فَلَمْ يُنْزِلْ قَالَ عُمَانُ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ، وَيَغْسِلُ ذَكَرَهُ. قَالَ
 عُمَانُ: سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ عَلِيًّا وَطَلْحَةَ
 وَأُبَيَّ بْنَ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَأَمَرُوا بِذَلِكَ (الحديث ۱۷۹ طرفه
 في: ۲۹۲). (۱۱۷)

زەھیدى كۆرى خالىد (بەزى خەلىق لى بىن) فەرموۋى: پەرسىم لە ئوسمانى كۆرى
 ەففان ، گوتەم: پەم بىفەرموۋ: ئەگەر بىاۋ جۈۋت بوۋ لەگەل كەسى، بەلام
 ئاۋى نەھاتەۋە، بىرپارەگەى چىيە، لەشى پىس دەمى يانا؟ ئوسمان (بەزى خەلىق لى بىن)
 فەرموۋى: (چۈۋكى بشۆرىۋ دەستىۋىژىۋ ەك دەستىۋىژىۋ نۆىژ بگرىۋ
 تەۋاۋ). ئوسمان فەرموۋى: (ئەمەم لە پەغەمبەر خۇى بىستۋەۋ) زەھىد
 فەرموۋى: ەمان پەسىارم لەەلىۋ زوبەيرو طەلەو ئوبەىى كۆرى كەعب
 كرد، ئەۋانىش فەرموۋىيان: چۈۋكى بشۋاۋ دەستىۋىژىۋ بەۋ شىۋەيە بگرىۋ).

١٣٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ أَرْسَلَ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَجَاءَ وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ لَعَلَّنَا أَغْجَلْنَاكَ فَقَالَ نَعَمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أُغْجِلْتَ
 أَوْ قُحِطَتْ فَعَلَيْكَ الْوُضُوءُ). (١١٨)

ئەبو سەئىدى خۇدرى (بەزى خەلىق لى بىن) فەرموۋى: جارى پەغەمبەر (دروۋدى خۇدى لەسر
 بىن) ناردى بەشۋىن بىاۋىكى ئەنصارىدا، كەھات بۇ خزمەتى تازە خۇى
 شۆردبوۋ، ەشتا سەرى ئاۋى ئى دەتكا، پەغەمبەر (دروۋدى خۇدى لەسر بىن) پەمى فەرموۋ:
 (رەنگ بى فرىا نەكەۋتبى لەبەر پەلە پەل ئىشەكەت تەۋاۋ بکەى؟) گوتى:
 بەلى جۈۋتبۈۋنەكەم بۇ تەۋاۋ نەكرا كەتۋ ناردت بەشۋىنما يەكسەر خۇم
 شۆردو ەاتم بۇ خزمەتت. ەزەرت (دروۋدى خۇدى لەسر بىن) فەرموۋى: (ەەركاتى
 جۈۋتبۈۋنت بۇ تەۋاۋ نەكراۋ ئاۋت نەھاتەۋە، بەس دەستىۋىژت لەسەرە،
 خۇشۆردنت لەسەر نىيە).

روۋنكردنهۋە:

ئەم بىرپارە لەپەشەۋە ۋابوۋە، لەكاتى ۋادا خۇشۆردن پىۋىست نەبوۋە، بەلام
 كاتى ئىسلامەتى بەتەۋاۋى دامەزرا ئەم بىرپارە ەئەشايەۋە، نەۋەۋى (بەزى خەلىق

لن یسئ (دەفەر مەوی: یەك گرتن (ئىجماع) ھەيە لەسەر ئەو ھەخۆشۆردن
بپۆیستە لەسەر مەرفۇ ھەركاتى سەرى چووك چووبەناو پېش يابەناو باش دا،
ھەرچەند ھىچ لایەكىشیان ناویان نەيەتەو: (تاج/ ۱/ ۱۴۵ / ۴ ز- ۲۰- ژ- ۲۶۱).

۱۳۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ وَأَنَّهُ ذَهَبَ لِحَاجَةٍ لَهُ وَأَنَّ مُغِيرَةَ جَعَلَ يَصُبُّ الْمَاءَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَتَوَضَّأُ فَعَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَمَسَحَ عَلَى الْخُفَيْنِ). (الحديث ۱۸۲ -
أطرافه في: ۲۰۳، ۲۰۶، ۳۶۳، ۳۸۸، ۲۹۱۸، ۴۴۲۱، ۵۷۹۸،
۵۷۹۹). (۱۱۹)

موغیرەى كورى شوعبە (مەزەى خەوى لن بىن) ھەرمووی: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن)
چوو دەردو ڕۆیشت بۆسەراو، منیش بەجەوئەندەیی ئاودو ھەخۆشۆردن،
جالەسەراو ھەخۆشۆردن بۆ ھەركاتى سەرى چووك چووبەناو پېش يابەناو باش دا،
ھەرچەند ھىچ لایەكىشیان ناویان نەيەتەو: (تاج/ ۱/ ۱۴۰ / ۱ ز- ۲۹- ژ- ۲۴۷).
(ش/ د/ ت/ ن - خوف).

۱۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ بَاتَ لَيْلَةً عِنْدَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ خَالَتُهُ فَاضْطَجَعَتْ فِي عَرْضِ الْوِسَادَةِ وَاضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلُهُ فِي طَوْلِهَا فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا اتَّصَفَ اللَّيْلُ أَوْ قَبْلَهُ بِقَلِيلٍ أَوْ بَعْدَهُ بِقَلِيلٍ اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَلَسَ يَمْسَحُ التَّوَمَ عَنْ وَجْهِ يَدِهِ ثُمَّ قَرَأَ الْعَشْرَ الْآيَاتِ الْخَوَاتِمَ مِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ ثُمَّ قَامَ إِلَى شَنْ مَعْلَقَةٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهَا فَأَحْسَنَ وُضْوءَهُ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فَقُمْتُ فَصَنَعْتُ مِثْلَ مَا صَنَعَ ثُمَّ ذَهَبْتُ فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى رَأْسِي وَأَخَذَ بِأُذُنِي الْيُمْنَى يَفْتِلُهَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ

ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ أَوْتَرَ ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى أَتَاهُ الْمُؤَذِّنُ
فَقَامَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ. (الحديث- ۱۸۳ طرفه في: ۱۱۷). (۱۲۰)

عبداللہ کوری عہد عباس (رمزی خواہان لن ہی) فہر مووی: شہویٰ لہلای مہموونہی
پوورم، ہاوسہری پیغہ مہر (دروودی خودی لہسر ہی) مامہوہ، کہ خوشکی دایکم بوو،
پیغہ مہریش (دروودی خودی لہسر ہی) لہلای بوو، چوونکہ شہویٰ سہرہی خوی بوو،
کہ نوپڑی خہوتنای کرد ہات بو مالہوہ، جا کہ خہوتین من لہسر باری پانی
ی سہرینہ کہ سہرم کردہ سہری و راکشام، پیغہ مہرو ہاوسہرہ کہیشی سہریان
کردہ سہر باری درپڑی ی سہرینہ کہو راکشان، وہ پیغہ مہر (دروودی خودی لہسر ہی)
خہوت، ہہتا نیوہ شہو، یاہہتا بہر لہنیوہ شہو بہ کہمی، یاہہتا پاش نیوہ شہو
بہ کہمی، نہوجا حہزرت خہبہری بووہو دانیشٹو بہدہستہ گانی چاوہ گانی
وولی و خہوہ کہی بہدہستی لہروخساری دہسری تاخہوی بزری، نہوجا دہ
نایہ تہ کہی کوتای سہرہتی نالی عیمرانی خویند، نینجا تہ شریفی ہہ لساو
چو لہ کوندہیہ کی ہہ لساو دہسنو پڑیکی بہ جوانی گرت، نہمجا ہہ لسا
بو شہو نوپڑ کردن. نیبنو عہد عباس فہر مووی: جامنیش ہہ لسام و چاوم لہو
کرد، نہو چی کرد منیش ہہ مان شتم کرد، لہ گہل نہودا خہوتہو لہ گہل
نہودا لہ خہو ہہ لسام و چاوی خوم وولی و، دہ نایہ تہ کہم خویندو لہ کوندہ کہ
دہسنو پڑم گرت و نہوجا چووم لہلای چہ پیہوہ راوہ ستام و نوپڑم بہ جہماعہت
لہ پشٹیہوہ دابہست، جا حہزرت (دروودی خودی لہسر ہی) دہستی راستی نایہ سہر
سہرم و گوئی راستی گرتہو کہمی وولی و بردمی بولای راستی و دوو رکات
شہو نوپڑی کرد، نینجا دوو رکاتی تریشی کرد، نینجا دوو رکاتی تریشی کرد،
ہہروا، ہہتا (سہر جہ میان کردیہ دواز دہرکات) نینجا بہیہک رکات و تریشی

(۱۲۰) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين، باب: الدعاء في صلاة الليل وقيامه، رقم:

کرد، که سه رجه میان ده کاته سیازده رکات، نه و جا چه زمرت راکشایه وه هتا بانگدر هات و بانگی کرد که کاتی نویژی به یانی یه، جا چه زمرت (دروودی خودی لمسر بن) هه ئساو دوو رکات نویژی سووکه لای کرد، نه و جا دمرچوو، رویشته بو مزگهوت لهوئ نویژی به یانی بو مهردومه که کرد). (برپ = پروانه: فهرموودهی نه وه دوشهش که له نامه ی زانست دا رابوارد. تاج/ ۶ / ۹۷ / ۳۹ = تاج ۴ - ز ۴ - ۳۷۹۲).

رافه و شیکردنه وه:

بو تیگه یشتنی ته و او له م فهرمووده یه که ریوایات و طوروق و ووجووهی زوره پروانه شهرحی نه وه وی له سهر صه حیحی موسلیم، ج/ ۶ ص ۴۴ هتا ص ۵۵ له م فهرموودما ئه مانه ی تیادایه: دروسته خویندنی قورئان به بی ده ستنویژ، هه رکاتی مروق به شه و له خه و هه ئسا خویندنی نه م ده ئایه ته سوننه ته، له نویژی سوننه ت دا جه ماعه ت دروسته، به دوو که سیش جه ماعه ت ده کری.

۱۳۹ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنْ رَجُلًا قَالَ لَهُ: أَتَسْتَطِيعُ أَنْ تُرِيَنِي كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ نَعَمْ فَدَعَا بِمَاءٍ فَأَفْرَغَ عَلَى يَدَيْهِ فَغَسَلَ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ مَضَمَضَ وَاسْتَنْشَرَ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ حَتَّى ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ). (الحديث ۱۸۵ - أطرافه في: ۱۸۶، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۷، ۱۹۹) (۱۲۱)

پیایئ به عهبدو لای کوری زمیدی گوت: ئایا ده توانی که پیشانم بدهی که پیغه مبه ر (دروودی خودی لمسر بن) چون دهنویژی ده گرت؟ عهبدو لای فهرمووی: به ئی

باشه، جاداواى ئاوى كردو لىي كرد بههردوو دهستی داودووجار ههردوو دهستی ههتا ههردوو مووچى خوئى شوژد، ئينجا ئاوى لهدهمى و لهلووتى رادا، نهوجا سى جار روخسارى خوئى شوژد، ئينجا بهههردوو دهستی سهرى خوئى تهركرد، لهپيشا لهپيشهسهريهوه بردنى بۆ پشتهسهرى، لهسهرهتاوه ههردوو دهستی لهپيشى سهريهوه بهتهرى خشان بهسهر سهريدا ههتا پشتهملى، نهوجا بهرهودوا بهسهر سهرى دا بهكيشى كردن ههتا نهو شوينهى كه لهوئوه دهستی پيكرد، نهنجا ههردوو پى ي شوژد).

١٤٠- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْهَاجِرَةِ فَأَتَيْ بَوْضُوءَ فَتَوَضَّأَ فَجَعَلَ النَّاسُ يَأْخُذُونَ مِنْ فَضْلِ وَضُوئِهِ فَيَتَمَسَّحُونَ بِهِ فَصَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ رَكَعَتَيْنِ وَالْعَصْرَ رَكَعَتَيْنِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَنَزَةٌ) (الحديث ١٨٧ - أطرافه في: ٣٧٦، ٤٩٥، ٤٩٩، ٥٠١، ٦٣٤، ٦٣٣، ٣٥٥٣، ٣٥٦٦، ٥٧٨٦، ٥٨٥٩) (١٢٢)

نهبووجهيفه (هزاي خواى لى به) فهرمووى؛ پيغهمبهه (هروودى خوداى لهسهه به) لهقرچهى گهرماى نيهوهپوذا تهشريفى هات بۆلامان، ئاوى دهستنويزيان بوهينجا دهستنويزى لى گرت، جا خهلكهكه لهپاشماوهى دهستنويزهكهى تۆزه تۆزه ئاويان دهبردو بۆ مووفهرك خوئى خوئى ههليان دهسووى لهدهمو چاوو دهستی خويان، وهنيژهيهكيش لهبهه دهمياوو، دايجهقاندبوو ههتابي بهبهههست بۆ نويزهكهى).

نهبووجهيفه ناوى وههبي كورپى عهبدوللاى كورپى موسليمى سوانى يه، خهلكى كووفهيه، لهكوئايى تهمهنى ههزهرت دا بهخزمهتى گهيشتهوه، نهوكاتيه خوئى ميژدمنال بووه، گيژانهوهى له پيغهمبههرو ئيمامى عهلى و بهراى كورپى عازيبهوه ههيه، كورپهكهى خوئى و عهون و شهعبى و نهبوئيسحاقى سوبهيعى و كهسانى تريش گيژانهوهيان لهووه ههيه، چل و پينج فهرموودهى

ههیه، دووانیان په سهندی ههردوو پیرن، له بووخاریدا دوو فهرموودهی به جیا (واته: بهی ئهوه له موسلیما هه بی) ههیه، له سهحیحی موسلیما سی ی به جیا ههیه، پی شهوا عهلی زور خووشی دهویستو زور ریزی لی دهگرتو زور جیگهی متمانهو باوهپی بوو، کردی به لیپرسراوی سهر به یتولمال له کووفه، له هه موو شهرو شهپرگهکانی عهلی دا له گه لی بوو، له کووفه نیشته جی بوو، کومه له که (الجماعة) فهرموودهیان لی یهوه گپراوتمهوه، له هاوړی منالکارهکانی پیغه مبهه دهژمیړی. بیژراویشه: کاتی پیغه مبهه (درووی خودی له سهر بی) مردووه نهو هیشتا ره سیده نه بووه، له سهر فهرمایشتی عومده لقاری له حهفتاو دووی کوچیدا مردووه، له (الاصابة فی تمییز الصحابة) دا دمفه رموی: (واقیدی دمفه رموی: لهو سهرده مه دا که بیشر والی عیراق بوو مردووه). بروانه فهرموودهی ژماره: ۲۴۰ که له دواوه دیت.

نهم جوړه شیکردنه وه یه م زور مبهه سته، چونکه حه زده که م که براکورده عهلاقه تمه ندهکانی حه دیت بزانی که سوننه ت و راژه که رانی سوننه ت له هه موو قوناغیکا، چون بوونو، چی بوونو، کی بوون. چونکه به داخه وه زور له مه لاگانیش به باشی له حاله که حالی نه بوون، بگره زور به یان واده زانی که پیاوانی فهرموودهو سوننه ت وه نهم کولکه مه لاو وشکه سوپی و دهرویشه ساویلکانه و ابوون، که هه ندی قسه ی بی سهر و بهریان له باره ی نایین و داستانی پیاوچا کانه وه له بهره، که له هه موو که سی ده که ن له زانا نه بی

۱۴۱- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ذَهَبَتْ بِي خَالَتِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنِ أُخْتِي وَجَعَ فَمَسَحَ رَأْسِي وَدَعَا لِي بِالْبَرَكَةِ ثُمَّ تَوَضَّأَ فَشَرِبْتُ مِنْ وُضُوئِهِ ثُمَّ قُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِهِ فَتَنَظَّرْتُ إِلَى خَائِمِ الثُّبُورِ بَيْنَ كَفَيْهِ مِثْلَ زُرِّ الْحَجَلَةِ). (الحديث ۱۹۰ - أطرافه في: ۳۵۴۰، ۳۵۴۱، ۵۶۷۰، ۶۳۵۲). (۱۲۳)

رافه و شیکردنه وه:

(۱۲۴) ئەم فەرموودمىه قسەى سەحابىيە، ئىضافە گراوہ بۆلای سەردەمى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) لەبەرئەوہ بەمەرفوع دادنرئ، بېروانە: شەرحى صەحیحى موسلىم/ نەوہوى/ ج/ ۱/ ص ۳۰ چاپى دار احیاء التراث العربى بیروت - لبنان. (وەرگێژ).

اللَّهُ لِمَنْ الْمِيرَاثُ إِمَّا يَرِثُنِي كَلَالَةً فَتَرَكْتُ آيَةَ الْفَرَائِضِ). (الحديث ۱۹۴ - أطرافه في: ۴۵۷۷، ۵۶۵۱، ۵۶۶۴، ۵۶۷۶، ۶۷۲۳، ۶۷۴۳، ۷۳۰۹) (۱۲۵)

جابر (رمزی خوی لیس بر) فہرمووی: نہ خوش بووم ہوشم نہ بوو، پیغہ مبہر (درووی خودی لیسر بر) ہاتبوو بؤ سہردانم، جا دہستنوئز دہگریو و لہ ناوی دہستنوئزہ کی لیم دہپرژینئی، ئہو جا ہوشم دیتہوہ. جا گوتم: ئہی رہبہری خودا! میراتو کہلہ پوورہ کہم بؤ کی یہ؟ چونکہ من تہنیا چہن خوشکیکم ہمن کہلہ پوورم لی بگرن و کہسی ترم نییہ نہ باوک و دایک و نہ منال، ئیتر بہم بؤنہ یہوہ ئیہ تی کہلہ پوور دابہش کردن ہاتہ خوارہوہ (ت/ ۱ / ۱۰۷ / ۱۳ / ۳ / ۱ / ۱ = ز-۱۵۸ ز-۲۱ ش / ن / ت).

۱۴۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَقَامَ مَنْ كَانَ قَرِيبَ الدَّارِ إِلَى أَهْلِهِ وَبَقِيَ قَوْمٌ فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَخْضَبٍ مِنْ حِجَارَةٍ فِيهِ مَاءٌ فَصَغَرَ الْمَخْضَبُ أَنْ يَسْطُ فِيهِ كَفُّهُ فَتَوَضَّأَ الْقَوْمُ كُلُّهُمْ قُلْنَا كَمْ كُتِّمَ قَالَ ثَمَانِينَ وَزِيَادَةً). (۱۲۶)

ئہنہس (رمزی خوی لیس بر) فہرمووی: کاتی نوئزی عہصر داہات، ئہوانہی کہ مالیان نزیک بوو ہہ لسان چوونہوہ بؤلای کہس و کاریان، بؤدہسنوئز شورڈن، کؤمہ ئیکیش لہ خزمہ تی حہزرتدا مانہوہ، لہ ئینجانہ یہ کی بہرددا چؤری ئاویان ہیئا، بؤ دہسنوئز، بؤ پیغہ مبہر (درووی خودی لیسر بر) ئینجانہ کہ - لہ بہر بچووی - جی ی ئہوہی تیادا نہ دہبؤوہ کہ پیغہ مبہر (درووی خودی لیسر بر) دہستی تیادا بلاو بکاتہوہ، جاہہ موو ئہو کؤمہ ئہی لہ خزمہ ت حہزرتدا مانہوہ لہو چؤرہ ئاوہ دہستنوئزیان گرت، چونکہ خودا بہرہ کہ تیکی وای تیختست بہشی ہہ موویانی بہ زیادہوہ کرد، گوتمان: چہن کہس دہبوون؟

فهرمووی: (لهههشتا کهس پتر دهبووین). (ت/ ۱/ ۱۰۴ / ۵ = ژ- ۱۵۰ ز- ۲۱ + ت/ ۴ / ۳۳۳ / ۳+۲+۱ = ژ- ۳۱۷۰، ۳۱۷۱، ۳۱۷۲ + ۴ + ت/ ۴ / ۳۳۶ / ۲+۱ - ش/ت).

۱۴۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا بِقَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ فَعَسَلَ يَدَيْهِ وَوَجَّهَهُ فِيهِ وَمَجَّ فِيهِ).

نه بوموسا (همزای خوی لی بین) فهرمووی جاری پیغه مبهرا (دروودی خودی لسمر بین) داوای ناوی کرد بو دهستنوویژ، له جامیکا هه نئ ناویان بو هیئا، ههردوو دهستی و دهموچاوی تیا دا شوږدو، ناوه که ی ناوده می تغانه وه ناو جامه که).

۱۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاشْتَدَّ بِهِ وَجَعُهُ اسْتَأْذَنَ أَزْوَاجَهُ فِي أَنْ يُمَرَّضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ تَخَطَّ رِجْلَاهُ فِي الْأَرْضِ بَيْنَ عَبَّاسٍ وَرَجُلٍ آخَرَ قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ فَأَخْبَرْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ فَقَالَ أَتَدْرِي مَنْ الرَّجُلُ الْآخَرُ قُلْتُ لَا قَالَ هُوَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تُحَدِّثُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَعْدَمَا دَخَلَ بَيْتَهُ وَاشْتَدَّ وَجَعُهُ: هَرِيقُوا عَلَيَّ مِنْ سَبْعِ قَرَبٍ لَمْ تُحَلَّلْ أَوْ كَيْتِهِنَّ لَعَلِّي أَعْهَدُ إِلَى النَّاسِ وَأُجْلِسَ فِي مِخْضَبٍ لِحَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ طَفِقْنَا نَصُبُ عَلَيْهِ تِلْكَ حَتَّى طَفِقَ يُشِيرُ إِلَيْنَا أَنْ قَدْ فَعَلْتُنَّ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى النَّاسِ). (الحديث ۱۹۸ - أطرافه في: ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۷۹، ۶۸۳، ۵۸۷، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۶، ۲۵۸۸، ۳۰۹۹، ۳۳۸۴، ۴۴۴۲، ۴۴۴۵، ۵۷۱۴، ۷۳۰۳) (۱۲۷)

عائیشه (همزای خوی لی بین) فهرمووی: کاتئ نه خو شینه که ی حه زه مت (دروودی خودی لسمر بین) هورس بوو، به چه ند روژی له پيش مه رگیدا، روخسه تی له هاوسه ره کانی خواست، که له مالی من بمینیت هوهو، له وی خزمه ت بکری، نه وانیش ریگه ی نه وه میان بی دا، جا روژی نه خو شینه که ی که شه نگ بوو، فهرمووی (دروودی خودی لسمر بین)

ب: (لهحهوت کونده کهدمبیینه کهیان نه کرابیته وه ئاو بکهن بهسه رما، سابه شکوو کهمی باری لهشم سووک ببی، ههتا بچم بو مزگهوت بوئاو موسوئلمانان، تاوه سیئتتان بو بکهم) جا سوینهیه کی حه فسه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسر بئ) هه بوو، پیغه مبه ریان له ناویدا دانیشاند، ئه و جا ئیمه ی هاوسه رانی حه زرمه ت لهحهوت کونده، دهستان کرد بهئاو کردن بهسه ریدا، ههتا خوئی ئاماژه ی بو کردین: که ئیتر بهسه، ئه وه ی پیویست بوو کردتان. جاتوژی باری لهشی سووک بوو، جا دوو پیاو چوونه ژیربالی، عه بیاس و پیاویکی تر بوو، بهداره داره بر دیان بو نوێژ بو مزگهوت، ههردوو پیی دهخشان لهزه وییه که. عوبه یدوللا فهرمووی: کاتی ئه م فهرمووده یه ی عایشه م باس کرد بو ئیبنوعه باس، فهرمووی: ئایا دهزانی ئه و پیاوه که ی تر کی بوو؟ گوتم: نه و، فهرمووی: عه لی بوو. بپروانه (ژماره/ ۲۷۱).

۱۴۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا بِإِثْنَيْ مِائَةٍ فَاتَى بِقَدَحٍ رَخْرَاحٍ فِيهِ شَيْءٌ مِنْ مَاءٍ فَوَضَعَ أَصَابِعَهُ فِيهِ قَالَ أَنَسٌ فَجَعَلْتُ أُنْظِرُ إِلَى الْمَاءِ يَنْبُعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ قَالَ أَنَسٌ فَحَزَرْتُ مَنْ تَوَضَّأَ مَا بَيْنَ السَّبْعِينَ إِلَى الثَّمَانِينَ). (۱۲۸)

ئه نهس (پهزی خوی له بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسر بئ) لهدهفریکا داوای ئاوی کرد، جامیکی دهم په لیان بو هیئا، کهمی ئاوی تیابوو، پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسر بئ) په نجه کانی تی خست، ئه نهس دهیگوت: کهسهیری ئاوه کهم کرد له نیوانی په نجه کانی پیغه مبه ره وه وه کانی هه ل دهقولا، ئه نهس دهیگوت: ئه وانه ی ده سنوێژیان له و جامه گرت دامنان حه فتا هه شتا که سیك ده بوون (ت- ۱/ ۱۰۴/ ۵ ش).

۱۴۸ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَسِلُ أَوْ كَانَ يَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ وَيَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ). (۱۲۹)

ئەنەس (پەزى خۇاى لىس بىن) فەر مووى: گەئى جار وادەبوو پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەمەن (صاع) يک ئاو خۇى دەشۆرد، يان دەيگەيانە پىنج مشت (مودد) جاروباريش بەيەك مشت ئاو دەستنوئىزىكى دەگرتا (ت/ ۱ / ۱۳۲ / ۷ ز- ۲۷ ژ- ۲۲۷ - ش/ د/ ت/ ن).

رافەو روونکردنەو:

صاع ئەيارەيەكە چوار مودد (مست: مشت) دەگرئ، مودديش ئەيارەيەكى شەش گۆشەيە، دريژى زەيىكى نزيكەى (۹/۲) سم. مودد لەعەرەبيدا بەمشتيش دەگوتري. جا لەحەديث و لەشەرعا، مەگەر نيشانەيەكى لا بەر (قرينه الصارفه) هەبئ، دەنا مەبەست لەموود مشتى مروؤف نييه، بەلكوو مەبەست ئەو ئەيارە ناوبراويە، كەزوربەى وەرگيرە كوردەكان تەرجه مەيان كردوو بەمشت، يابەمست، بەلام تەرجه مەكە زۆر سەرکەوتوو نييه، چونكە خەلك بەمشتى دەست تئ دەگەن.

۱۴۹ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّهُ مَسَحَ عَلَى الْخُفَيْنِ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ سَأَلَ عُمَرَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ نَعَمْ إِذَا حَدَّثَكَ شَيْئًا سَعْدٌ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا تَسْأَلْ عَنْهُ غَيْرَهُ). (الحدیث ۲۰۲). (۱۳۰)

عەبدوللاى كورى عومەر (پەزى خۇايمان لىس بىن) فەر مووى: سەعدى كورى ئەبو وەمقاص (پەزى خۇاى لىس بىن) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەسنوئىزى گرت،

(۱۲۹) أخرجه مسلم في الحيض باب: القدر المستحب من الماء في غسل الجنابة، رقم: ۳۲۵ = ۷۲۴، ۷۲۵.

(۱۳۰) من افراد البخارى (عينى/ ۲/ ۹۶/ ۶۵) المترجم.

لهجیاتی شۆردنی پێی دەستی تەری هیئا بەسەر سۆلهکانیدا، کەبەهوجۆره سۆله لەزاراوی شەرعاً پێی دەگوترێ (خوفف) عەبدوللای کورێ عومەر بۆئەم مەسەلەیه لەباوکی پرسی، باوکی پێی دەفەرموێ: (بەئێ وایه، وهکی تریش هەراکتێ سەعد فەرموودەیهکی پێغه مبه‌ری گێراپه‌وه بۆت پێویست ناکا له‌کەسی تر بپرسی).

١٥٠- عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمِيَّةِ الضَّمْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْسَحُ عَلَى الْخَفَيْنِ. (الحديث ٢٠٤ - طرفه في: ٢٠٥) (١٣١)

عەمری کورێ ئومەیه‌یه‌ی کورێ جهمری (بەزێ خۆی لێ بێ) فەرمووی: بەچاوی خۆم پێغه‌مبه‌رم بینیه‌وه، له‌ده‌ستنوێژدا، له‌جیاتی ی شۆردنی هەدوو پێی دەستی تەری هیئا بەسەر جووته سۆله‌که‌ی کەله‌پێ یدا بوو).

شیکردنه‌وه:

عەمر پیاویکی زۆر ره‌شیدو قسه‌زان بوو، گه‌ئێ جار پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لێ بێ) ده‌ینارد بۆ کاری گه‌نگ، نامه‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ری برد بۆ نه‌جاشی له‌حه‌به‌شه‌، هه‌روا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لێ بێ) ناردی بۆ مه‌که‌که‌، له‌وێ تهرمه‌که‌ی خوبه‌یبی شه‌هیدی له‌سیداره‌که‌ی کرده‌وه‌وه‌ هیئای. بیست فەرمووده‌ی هه‌یه‌، له‌بوخاریدا دوو فەرمووده‌ی هه‌یه‌.

١٥٠- (مكرر) عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ أَبِيهِ قَالَ: (رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ عَلَى عِمَامَتِهِ وَخُفَّيْهِ).

دیسان له‌وه‌وه‌ (بەزێ خۆی لێ بێ) دەفەرموێ: پێغه‌مبه‌رم بینێ له‌ناو ده‌سنوێژا له‌جیاتی سه‌رتەپرکردن (مسح الرأس) دەستی تەری هیئا بەسەر می‌زمره‌که‌یداو، له‌جیاتی قاج شۆرینیش دەستی تەری هیئا بەسەر سۆله‌کانیدا).

۱۵۱- عَنْ الْمُغِيرَةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَهْوَيْتُ لِلْإِزْعِ خُفِّيهِ فَقَالَ دَعَهُمَا فَإِنِّي أَذْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا). (الحديث ۲۰۶ طرفه في: ۱۸۲).

موغیره ی کوری شوعبه (رمزای خوی لن بن) فہرمووی: لہ سہ فہریکا لہ خزمہ تی
 حہ زہ تدا بووم (دروودی خودای لہ سر بن) دہ سنویژی گرت، کہ گہ یشتہ سہرقاچی
 دانہ ویمہ وہ کہ خوفہ کانی لہ پی ی داکہ نم، فہرمووی: (وازیان لی بینہ
 بہ دہ سنویژہ وہ لہ پیم کردون) ئیتر قاچی نہ شورودو لہ جیاتی نہ وہ
 دہستی تہری ہینا بہ سہر سولہ کانیدا. (ت/ ۱/ ۱۴۱/ ز- ۲۹ فہرموودہ ی
 ژمارہ: ۲۵۰).

۱۵۲- عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ (أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْتَزُّ مِنْ كَيْفِ شَاةٍ فُدِعِيَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَلْقَى السَّكِّينَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ). (الحديث ۲۰۸ - أطرافه في: ۶۷۵، ۲۹۲۳، ۵۴۰۸، ۵۴۲۲، ۵۴۶۲) (۱۳۲)

عہمری کوری ئومہ ییہ (رمزای خوی لن بن) فہرمووی: پیغہ مبہرم دی (دروودی خودی لہ سر
 بن) شانی مہریکی بہ دہستہ وہ بوو، بہ چہ قوی پی پارچہ پارچہ دی دہ کردو
 دہ بخوارد، لہ وکاتہ دا بانگیان کرد بو نویژ، ئیتر گوشت و چہ قوکہی داناو
 ہہ لساو چوو بہر نویژی یہ کہی بو کردن، بہ لام لہ بہر خواردنی گوشتہ کہ
 دہستنویژی نہ گرتہ وہ. (ت/ ۴/ ۵۳/ ۱۷ تاج- ۳ ز- ۱۶ ژ- ۲۶۵۲ - ش/ ت).

۱۵۳- عَنْ سُوَيْدِ بْنِ ثَعْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ خَيْبَرَ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالصُّهْبَاءِ وَهِيَ أَذْنَى خَيْبَرَ فَصَلَّى الْعَصْرَ ثُمَّ دَعَا بِالْأَزْوَادِ فَلَمْ يُؤْتِ إِلَّا بِالسَّوِيقِ فَأَمَرَ بِهِ فَتَرَى فَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَكَلْنَا ثُمَّ قَامَ إِلَى الْمَغْرِبِ فَمَضْمَضَ وَمَضْمَضْنَا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ).

(الحديث ٢٠٩ — أطرافه في: ٢١٥، ٢٩٨١، ٤١٧٥، ٤١٩٥، ٥٣٨٤، ٥٣٩٠، ٥٤٥٤، ٥٤٥٥).

سووهیدی کوری نوعمان (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: سالی نازاد کردنی خه یبهر له خزمهت پیغه مبهردا (دروودی خودی لى بن) چووم بؤغهزا، بهره و خه یبهر کهوتینه پړی، که گه یشتینه سه هباء، که ناوی شوینه که و له خوار خه یبهره وه، له وی نو یژی عه صری کرد، که نانه که یان بوی هیئا، بریتی بوو له هه ندی قاووت و بهس، چه زرمهت (دروودی خودی لى بن) فهرمانی فهرموو به ئاو تهریان کرد، نه و جا به کومه له گه له پیغه مبهردا دهستان کرد به خواردنی نه و پر پوله ی قاوته. له پاشا له خزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودی لى بن) ئاوی له ده می خوی راداو نیمه یش ئاومان له ده می خومان راداو، ده ممان شور د، نه بادا شتی له قاوته که له نیوانی ددانمانا بمینیتیه وه و له ناو نو یژه که دا پیوه ی خه ریک بین، به لام ده سنو یژمان تازه نه کرده وه به هو ی خواردنی قاوته که وه. (ت/٤/٥٥/٢٣ = تاج-٢ ز-١٦ ژ-٢٦٥٨).

روونکردنه وه:

سووهید (رمزی خوی لى بن) له دهسته ی پهمانی خوشنودی یه (واته: له کومه له ی به یعه تور یضوانه) چه وت فهرمووده ی هیه، یه که فهرمووده ی له بو خاریدا هیه نه ویش نه مه یه.

١٥٤ - عَنْ مِمْوْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ عِنْدَهَا كَيْفًا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ). (١٣٣)

مهمیوونه ی هاوسه ری پیغه مبهر (دروودی خودی لى بن) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودی لى بن) له لای من شانی گوشتی خوارد، نه و جا هه ئسا نو یژی کرد، له پاش خواردنی گوشته که ده سنو یژی نوی نه کرده وه.

مهیموونهی گچی حاریث، دایکی موسولمانان، لهسالی شهش یاحهوتی کۆچی، لهسهریف پیځه مبهه (دروودی خودی لهسهر بئ) هینای، لهههمان شوین لهسالی (۵۱) ی ک، بیژراویشه له (۶۶) ی ک مردوو، ئیبنووعه بباسی خوشکهزای نوپزی لهسهر تهرمه کهی کرد.

۱۵۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرِبَ لَبَنًا فَمَضْمَضَ وَقَالَ إِنَّ لَهُ دَسْمًا. (الحديث ۲۱۱ طرفه في: ۵۶۰۹). (۱۳۴)

ئیبنووعه بباس (رمزی خودیان لئ بئ) فهرمووی: جارئ پیځه مبهه (دروودی خودی لهسهر بئ) شیر خواردموه، لهپاشا ئاوی لهدهمی رادا، فهرمووی: شیر چهوری و بهلخی هیهه). (ت/ ۴ / ۱۱/۶۰ تاج- ۳ ز- ۱۷ ژ- ۲۶۷۴).

۱۵۶ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ يُصَلِّي فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ التَّوَمُّ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى وَهُوَ نَاعِسٌ لَا يَذَرِي لَعَلَّهُ يَسْتَغْفِرُ فَيَسْبُ نَفْسُهُ). (الحديث ۲۱۲). (۱۳۵)

عائیشه (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: جارئ پیځه مبهه (دروودی خودی لهسهر بئ) فهرمووی: کاتئ یهکئ لهئیوه لهناو نوپژدا وهنهوزی ددهاو خهوهنووچکهی بوو ئیتر بابجئ بخهوی ههتا خهوهکهی دهروا، چونکه کاتئ بهدهم وهنهوزهکوتئ و خهوهبردنهوهوه، نوپژ بکهه رهنکه بتانهوی بیارینهوه بوخوتان بهلام لهجیاتئ نهوه جنیو بهخوتان بدهن (ت/ ۱ / ۲۹۸ = ز- ۹۶ ژ- ۵۷۸ . ش/ د/ ت/ ن).

۱۵۷ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَنْمَ حَتَّى يَعْلَمَ مَا يَقْرَأُ). (الحديث ۲۱۳).

لهئهنهسهوه (رمزی خوی لئ بئ) لهپیځه مبههروهه (دروودی خودی لهسهر بئ) دهفهرمووی: نهگهر کهسیکتان لهناو نوپژدا خهوی دمهات و وهنهوزی ددها، بائیتر بخهوی، ههتا بزانی چی دهخوینی، بهلام نهو نوپژهی کهتیادیهتی دهبئ نهوه تهواو بکا).

(۱۳۴) أخرجه مسلم في الحيض، باب: نسخ الوضوء مما مست النار، رقم: ۲۵۸، ۷۹۶ شيجا.

(۱۳۵) أخرجه مسلم في صلاة المسافر وقصرها، باب: أمر من نعل في صلاته، رقم: ۷۸۶، ۸۲۲ شيجا.

۱۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ قَالَ وَكَانَ يُجْزِي أَحَدَنَا الْوُضُوءَ مَا لَمْ يُحْدِثْ). (الحديث ۲۱۴).

عمری کوپی عامیر فہرمووی: ئہنہس (ہمزای خودی لہ بی) فہرمووی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) بوہموو نوپڑی لہکاتی داہاتنی دا دہسنوپیڑیکی تازہی دہگرت (ہہتا روژی نازاد کردنی شاری مہککہ، لہو روژہدا بو دہرپرینی دروست بوون - واتہ: بوہہیانی جہواز - بہیہک دہسنوپیڑ ہہر پینج فہرزہ نوپڑمکانی کرد). عمر فہرمووی: گوتم: ئہی ئیوہی یاران پیغہمبہر چوون دہسنوپیڑتان دہگرت؟ فہرمووی: یہک دہسنوپیڑمان بہس بوو، تاکاتی دہسنوپیڑمکہمان دہشکا، ئہوسا لہکاتی پیویست دا دہسنوپیڑیکی ترمان ہہلدہگرتہوہ. (ت / ۱ / ۱۳ / ۲۹۹ = ژ-۲۴۵ ز-۲۸ - ب / د / ت / ن)

۱۵۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَائِطٍ مِنْ حِيطَانِ الْمَدِينَةِ أَوْ مَكَّةَ فَسَمِعَ صَوْتَ إِنْسَانَيْنِ يُعَذِّبَانِ فِي قُبُورِهِمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَذِّبَانِ وَمَا يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ ثُمَّ قَالَ بَلَى كَانَ أَحَدُهُمَا لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ وَكَانَ الْآخَرُ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ ثُمَّ دَعَا بِجَرِيدَةٍ فَكَسَرَهَا كِسْرَتَيْنِ فَوَضَعَ عَلَى كُلِّ قَبْرٍ مِنْهُمَا كِسْرَةً فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ تَيَسَّرْ). (الحديث ۲۱۶- أطرافہ فی: ۲۱۸، ۱۳۶۱، ۱۳۷۸، ۶۰۵۲، ۶۰۵۵). (۱۳۶)

ئیبنوعہبباس (ہمزای خودہیان لہ بی) فہرمووی: جبار پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) لہمہدینہ، یالہمہککہ، بہلای باخہ خورمایہکا رابورد، گوئی لہدہنگی دوو مروؤ بوو، لہناو گوڑمکانیان دا سزا دہدران، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) فہرمووی:

(۱۳۶) أخرجه مسلم في الطهارة باب: الدليل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه، رقم:

(خاوهنی ئەم دوو گۆرە سزا دەدرێن، لەسەر شتێ سزا دەدرێن کەخۆیان لەژیانیان بەگەورەو گرانیان دانەناوە، بەبێ نرخیان زانیوە، بەلام ئەو شتە لەلای خودا، گوناھو تاوانیکی گەلی گەورە، یەکیکیان لەسەرئەو نازار دەدرێ چونکە لەحالی ژیانی دا خۆی لەگمیزی خۆی نەدەپاراستو، لەکاتی میزکردن دا خۆی لەپال شتێک دا حەشار نەدەدا، ئەویتیژیان قسەچێن بوو، دووزمانی دەکرد، قسە دەهێناو دەبرد بۆ تیکبەردانی خەلک لەیەگرتی).

ئەنجا حەزەرەت (بروودی خودای لەسەر بێ) پەلکە دارخوارمایەکی سەوزی هەلگرتو کردی بەدوو لەتەووە، هەرکەرتهی لەسەر گۆرێکیان داچەقاند. گوتیان: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەمەت بۆچی کرد؟ فەرمووی: (چونکە گیاو داری سەوزو درەختی تەپری سەرگۆڕ، تاوشک دەبێ و تەراپی تیدا نامینێ دەپارێتەو بۆ مردوووەکە، جاکەوابوو بەشکوو ئەم دوولەتە پەلکە خورما سەوزمە لەم روانگەپەو، باری نازاریان سووک بکەن، هەتا ئەوکاتە کەوشک دەبنو لەتەسبیحات کردن دەکەون!) (تاج / ١١٠ / ١ = ٣ - ٢٣ ژ - ١٦٥ ش / د / ت / ن).

روونکردنەوایی:

برپار (حوکم) هە کانی شەریعەت لەسەرچاوە گەورەکانی شەریعەت وەردەگیرێن، پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانی، لەکاروباری نایینی دا، وەک پێشینانە باشەکان، چاویان لەدەمی زانا گەورەکان بێ، وەک شیخی ئەزھەر، وەک جەنابی مامۆستا مەلاعەبدولکەریمی مودەرپس، وەک هەموو مەلا گەورەکانی تری جیهانی ئیسلام. وەلەکاتی پێویست دا موراجەعە کتێبە گەورەکانی شەرع بکری.

بەلام بەداخەو، لەولاتی ئێمەدا، بەتایبەتی لەکوردستانی ئازیزدا، شیرازە کەروبار تیکچوو، کەسانی وا خۆیان بەمەلا ناگۆرنەووە فەقێ ی تەواویش نین، خۆزگا بەخۆزگایی خودا، لایەنە ئیسلامییەکان هەقیان بەسەر بابەتە

فیقهیه کانه وه نه بوايه، دهوری قازی و مه لاو موفتیان نه بینیبایه، چونکه
نه رکی پیروزی سهرشانی نه وان پشتگیری شهریه ته، نه شری دموعه ته،
به رگری یه له نیسلام، هه و لدان و تیکۆشانه بۆ پیاده کردنی دهو له تی قورنان!

نه وه ی من به چاوی خۆم مهبینم کاره ساتیکی زۆر دلته زینه، که نه ویش
نه مه یه: ره شه خه لکیکی جه هیلای و دروست بوون باوهریان به لایه نه که ی
خو یان زیاتر هه یه تابه ره رمایشتی توحفه و ئوممی شافیهی و سه حیهی
بوخاری، هه تا ئیوارئ تۆ بلی ی له مینه حاجی نه وه ی دا واده ره رموی، نه و
خه لکه سه رلی شیاوه شتی وابه بیده ته داده نی، ته نانه ته دووبه ره کی و
راجیایی یه کی گه وره ی و دروست بووه، له ناو پیزی نوپزی جه ماعه ته دا،
دهزانرئ نوپز که ره که له چ لایه نی که وه سه ره به کی یه! زور به ی نه مانه
غه ربزه ده و گۆنه پیری عیلمانی!

به داخه وه لایه نه نه یاره کانی نیسلام نه هه له گه وره یان قۆستۆته وه، یه ک
به هزار له گیرفانی خو یانه وه لی ی زیاد ده که نه و، نه وه منده ی تر ئاگری ئازاوه
له نیوان لایه نه و گوروپ و گورۆه نیسلامیه کان دا خو ش ده که نه!

من له م کتیبه پیرۆزه دا عه رزی ئازیزانی خۆم ده که نه: نابئ لایه نگیرانی نه و
لایه نانه خو یان له تی کرای موسو لمانان جیا بکه نه وه، وه ده بی په پره ی
مه ده به ی خو یان بکه نه، نابئ هه ندی بابته و مه سائیلی خیلای بکه نه به مارکه
موسه ججه له بۆخو یان، منیش له گه ل نه وه دام که په پره ی سونه ته له پشتر و
باشتره له په پره ی کردنی کوپرانه ی مه ژه به!

به لام شتی و به رنامه یه کی هیلی و دورودرپیژی ده وی، که له خودا به زیاد
بی ئیستا نه و به رنامه یه له گه شه کردن دایه، وه به هیج جوړئ پپو یستی
به پشگوئ خستنی نه م مه ژه به به گه ورانه نییه، به لکوو خوایاربی هه می شه
کو ششی باشی پاشینانی نه ته وه ی نیسلام ده بی به ته واو که ری کو ششی پیروزی

پیشینیانی ئەم نەتەو دیە، رحەمەت لەو کەسە، لەو لایەنە، لەو مەلایە، لەو موسوڵمانە کە قەسەى خێر بۆ موسوڵمانان دەکا، ریزەکانى موسوڵمانان یەك دەخا، گوێ بۆ قەسەى هەق دەگرێ.

جا وامن لێرەدا لەبابەت ئەم فەرموودەى وە، بۆ کەسى خۆى ئەم چەند خالە روون دەکەمەو:

١- دینى و سەردانى گۆڤو گۆڤستان سوننەتێكى گەورەى، بۆ بیاوو ژن سوننەتە، رحەمەت لەو کەسەى بەپێى شەریعەت سەردانەکەى ئەنجام دەدا.

٢- پیشەوا نەو دەوى (پەزى خۆى لى بى) لەبەرگى سییەمى شەرحى صەحیحى موسلىما، لەلایەن (٢٠٢ ٢٧٥- شىخا) دا، لەباسى (الدلیل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه) دا، بەدەق دەفەر موئ: (واستحب العلماء قراءة القرآن عند القبر لهذا الحديث، لأنه إذا كان يرجى التخفيف بتسبيح الجريد فتلاوة القرآن أولى والله أعلم) واتە: زاناگان دەفەر موون: خویندنى قورئان لەسەر گۆڤ بەپێى ئەم فەرموودەى سوننەتە، چوونکە لەشوینى بەهۆى پیت و فەرى تەسبیحات کردنى پەلکە خورماى سەوزەو، سزای مردوو سووک بێ، دیارە کە بەهۆى قورئان خویندنى موسوڵمانەو بەشتر سزای سووک دەبێ.

٣- عەللامەى عەینیش (پەزى خۆى لى بى) هەمان را لەخەططابییەو راکوێز دەکا و دەفەر موئ: (ئەم مەسەلەى راجیای تیا دایە، ئەبوحەنیفەو ئەحمەد (پەزى خویان لى بى) رایان وایە کە پاداشى خویندنى قورئان دەگا بە مردوو، بەپێى ی ئەو فەرموودەى کەوا ئەبوبەکرى نەجار لەکتێبى (السنن) دا، لەعەلى کورێ ئەبوطالبیەو دەگێرێتەو: پێغەمبەر (دروودى خۆى لەسەر بى) دەفەر موئ: (هەرکەسى لەگۆرستانەو رەت بێ و یازدەجار (سورەتى قل هو الله أحد) بخوینى، ئەوجا پاداشەکەى ببەخشى بە مردووگان، بەقەد ژمارەى مردوگان پاداشى پێ دەدرێ).

۴- لەكاتی خویندنی قورنانا سەکینەو مایە ئارامی و فریشتەى رحەمەت

دادەبارن، بوخاری و موسلیەو تیرمیذی (رەزای خودایان لى بى) دەگێرێنەو: بەراء (رەزای

خوێ لى بى) فەرمووی: شەوئ ئوسەیدی کۆری حوزەیر سوورەتی کەهف

دەخوینئ، لەوکاتەدا ماینەکەى لەلایەو بەدوو گوریس بەسراپۆو، پەلە

هەوئ دەدا بەسەریاو دەگێرێتە ناوو، دەست دەکا بەگێر خواردن بەدەوریداو

لئى نزیک دەبیتهو، ماینەکەشى کەئەمە دەبینئ سئ لى دەکاو، هەل

دەسەلەمیتەو، جا بۆبەیانى هاتە لای پێغەمبەر (مردووی خودای لەسەر بى) ئەمەى بۆ

گێراییەو، فەرمووی (مردووی خودای لەسەر بى): (ئەو فریشتەى ئارامی و مایەى

رحەمەت و ئاسایش بوون لەبەرخاترى قورئانەکە داباریون!)

۵- مەعقیلی کۆری یەسار (رەزای خوێ لى بى) لە پێغەمبەرەو (مردووی خودای لەسەر بى)

دەفەرموئ: (یاسین دئى قورئانە، هەرکەسئ ئەم سوورەتە ساخ بۆ رەزای خودا

بخوینئ، بەنیازی پاداشى باشى ئەوجیهان، مسۆگەر خودا لئى خوش دەبئ،

سوورەتى یاسین لەسەر مردووی خۆتان بخوینئ!) (نەسائى و ئەحمەدو

ئیبینوماجە گێراویانەتەو ئیبینوحیبیان بەفەرموودەیهکی دروستى داناو).

واتە: بەحەدیپێتکى صەحیحى داناو.

۶- دەقى ئایەتو فەرموودەى زۆر هەیه لەسەرئەو کەمردوو سوودو بەهرە

لەکردەو کەسێکى تر وەردەگێرئ. وەك:

۱- قورئان دەفەرموئ: (وكان أبوهمما صالحاً) وە دەفەرموئ: (ربنا اغفر لنا

وإخواننا الذين سبقونا بالإيمان) وە دەفەرموئ: (من يشفع شفاعة حسنة يكن

له نصيب منها) وە دەفەرموئ: (والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بإيمان ألحقنا بهم

ذريتهم).

ب- نزاو پارانەو زیندوو بۆ مردوو سوودى هەیه بۆى، نوێژ لەسەر مردوو

سوودى هەیه بۆى، بەپێى فەرموودەى ساخ، کەشەپخەین گێراویانەتەو

حه زرمته (دروودی خودای لهسەر بێ) دمفه رموئ: (كهسئ بمړئ و روژووی لهسهر بئ)، كه سوکاری دمتوانن لهباتی نهو بهروژوو بن) وهك دروشمیکی گشتی، بۆ قهزاگێرانهوه بۆ مردوو پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) دمفه رموئ: (فدین الله أحق أن یقضی). حه جیش بۆ مردوو قهزا دهگریتهوه، فهرمووده لهسهر ئه مه لهبوخاری و موسلیم و تیرمیژیدا ههیه، خیری وهقف دهگا به مردوو، لهفه رمووده ی ساخ دا دهلئ: پیاوئ گوتی: نهی پیغه مبههری خودا! دایکم مردوو، ئایا سوودی ههیه بۆی ئه گهر من ئیستا خیری بۆ بکه م؟ فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بێ): (بهلئ). قهرز دانه وهیش بۆ مردوو سوودی ههیه.

۷- نوێژی مردوو لهسهر گوێ دروسته، پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) خوئی لهپاش ههشت سال نوێژی مردووی لهسهر شههیدهکانی ئوحد کرد، ئه وهیش مهعنا ی وایه كه پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) قورئانی لهسهر مردوو خویندوو، چونكه فاتیهی لهو نوێژدا خویندوو (بروانه: ۴۶۱).

۸- ئیمامی تیرمیذی بهرشتهیهکی جوان دهیگێرپتهوه: ئیبنوعه بباس (رهزای خویان لئ بئ) دمفه رموئ: جارئ پیاوئ لهیارانی پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) نازانئ چاتۆله که ی لهسهر گوێ هه لدهدات، كه گوئ دهگریئ والهناو گوێ دهکه دا یه کئ سوورتهی (تبارک الذي بیده الملك) دهخوینئ تاتهواوی دهگا، جاده چیته خزمهتی حه زرمته (رهزای خوی لئ بئ) عهرزی دهگا: قوربان! نهی پیغه مبههری خودا! نه مزانی چاتۆله که مم لهسهر گوێ هه ل دابوو، که چی مرؤفیکی تیا بوو، که لهو گوێردا نیژرابوو، سوورتهی تهبارمکی خویند هه تا تهواوی کرد، جا پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) فهرمووی: نهو سوورته شوورمه پهرژینهو کهسئ بیخوینئ ده بئ بهفریارهسی و رزگاری دهگا له سزاو ئیش و ئازاری گوێ).

۹- زۆر لهو عیبادهتانهی که پیغه مبههران و بهنده باشهکانی خودا لهپاش مردنیان کردوویانه یادیهکهن و بهنده لهسه حیجی سونهتدا بهرچاوم

کەوتوون لەئورجوزەدی (بین یدی کتاب الله) دا تۆمارم کردوون وەك ئەم
چەن بابەتانەى وان لەم چەن ھەلبەستەدا دەى ئەم جوړه شتانە ئەو
دەگەيەنن، کەلەپاش مردنیش خیرى کردەوێ باش دەگا بەخاوەنى،
و دەعەلاقەو پەيوەندى لەنيوان مردوان و زيندواندا بەتەواوى نەپچراوہ.
ئەمە چەند نموونەيەکە.

حافظ (المملك) الذي يتلوها
في كل يوم نال ما يرجوها
تنجيته من عقوبة القبر
وتشفع وله لدى الغفور
وجاء في الخبر أن الميت
قرأها في قبره، قيس يا فتى!
لو لم يقد هذا، فهذا الرجل
ما كان في دار الثواب يعمل
وبعض الانبياء بعد الموت
تعبداً طاف حول البيت
وبعضهم بالحج قد أهلاً
وبعضهم في قبره قد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
أهمهم الرسول بالمصلى
لما سرى في قدسنا المعلا!
قد اقتدى الأموات بالأحياء
إذ أهمهم أحمد في الإسراء
هذا من التكريم للخيار
فلا مجال فيه للشرار!
أن نلهم التسبيح حين نخلد

يُثَبِّتُ أَنْ اللَّهَ دَوْمًا نَعْبُدُ
وَالْحَمْدُ وَالتَّسْبِيحُ وَالسَّجْدُ

١٠- له چوار چيوهى نهم روونكر دنده وهيه دا بهنده له كتيبي (بين يديه كتاب

الله) دا گوتوومه:

يَا سَيِّدَ تَقْرَأُ عَلَى الْأُمَمَاتِ
وَجَارَةَ لِسُورَةِ الصَّافَاتِ
قُرْآنَ رَبِّى قَلْبُهُ يَا سَيِّدَ
فَقَلْبُ تَالِيَهَا بِهَا يَلِينُ
وَقَبْرِ مَنْ تَتْلَى عَلَيْهِ يُوْهِلُ
إِذْ السَّكِينَةُ عَلَيْهِ تَنْزِيلُ
وَسَنَ خَتَمَهَا عَلَى الْمُحْتَضِرِ
وَذَكَرُ مَا يَدْعُوهُ لِلتَّذْكَرِ!
يَا زَائِرَ الْقُبُورِ كُنْ مُسَلِّمًا
وَدَاعِيًا لَهُمْ بِخَيْرٍ وَعَلِمًا:
خَيْرُ هَدِيَّةٍ مِنَ الزَّوَارِ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَالْأَذْكَارِ
(قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَالْأَذْكَارِ)
إِنَّ الْجَرِيئَةَ الْأَخْضَرُ إِذَا يَذْكَرُ
عَلَى الْقُبُورِ ذَنْبَهَا قَدْ يَغْفِرُ
بِخْتَمِ يَاسَيِّدِ الْقُبُورِ عَطَّرُوا
أَفْرَضَ بِأَنَّكَ الْجَرِيدُ الْأَخْضَرُ!
لَيْسَ لَتَفْرِيجِ الْكَرُوبِ مِثْلُهَا
وَكُلُّ لَيْلٍ قَبْلَ نَوْمٍ فَاتْلُهَا
إِنَّ الْمَدَارَ لَعَلَى الْإِخْلَاصِ
وَقُوَّةَ السَّيِّقِينَ فِي الْخُلَاصِ

ئەمەش چەن شەيئەكە لەو پەيڕستە كە بە حەيسابى ئەبجەد ژمارەى سورەتەكان لەناو شەيئەكاندا، لەسەر ئەم شەيئە تۆماركراوە: (لو- زل) = ٣٦ كە دەكاتە ژمارەى سوورەتى ياسين. زل = ٣٧ كە دەكاتە ژمارەى سوورەتى صافات، كە يەكسەر والەدوا ياسينەو، ئيتىر هەروا، لەهەمان كاتدا خودى شەيئەكەيش مەعنا يەكى جوانى ئاسايى تەرى هەيە:

هـود و يوسـف ورعـد سـور
الرمزها (يا بيحي) نعم الصور!
بـالفكر سـر غـورة تمـيط
بكهـف مـريم العـلا (يحـيط)
(كـطـل) غـيث في حـقـول الفـوم
العنكبـوت في جـوار الـروم
(لا . لب) لي إن لم أفل ياهاني + (لقمان قبل سجدة القرآن)
ياسين والصافات قد تقاسموا + (لو . زل) علم لزل عالم
عـينى لقاـبى فى فـداه (مـزحم!)
محمـد فى فتـحه (ص) مـكـرم
لـولا هـدى الـرحمن يـاحنـون
فى الواقـعة بـشـدة (نـهـون)
بـسورة الحـديد نـصف الـسور
قـد إنتـهى عـدها فى نظـري
عـدد نـصف سـور القـرآن
جـمع (الحـديد: زن) بـلا نقـصان!
وعـدي (وز) بـسين ادرجـوا
رقـم تحـريم وملـك يـخـرج
إلى المعـارج بعـينهـا أشـر

في (جَدَّ نوح) رَقَم نوح قد سطر!
والنازعات جـارة لعـبس
(عطـف) الجـوار منهمـا تأسـس!
(لان) لتكـوير ولا نلفـت
(ثُمَّ ل) رزقـتم منـه يا صـفاري!
(فـج) هـوى المطفـفين من سـلك
بالانـشقاق (دف) يمـن مامـك
(فـه) بـالبروج (وف) هـا تبـجـيلا
ورتلـن طارـقـاً تـرتيلاً (١٣٧)

(١٣٧) بـروانه شهر حى نه وهوى له سهر صـهـحيـى موسـليـم ج/٣ ص ٢٠٢، ج/ ١٨ ص ١٤٤، ج/ ٦ ص ٨١، ص ١٠١، ص ٢١٩، عمدة القارى ج/٢٠ ص ٣١، ص ٢٥ ج/٣ ص ١٨ ج/٦ ص ١٨، ج/ ١٦ ص ١٣٥، ج/ ٨ ص ١٥٢، ص ١٥٦، ج/ ١٧ ص ١٤١، ص ٦٤، ص ١٦٥، تاج الاصول ج/١ ص ٨٦، ص ٣٧٧، ص ٣٧٩، ص ٢٨١، ص ٢٨٣، ج/٣ ص ٢٨٠، ج/ ٤ ص ١٤، ص ٢١، ص ٢٣، مغنى المحتاج/١/ ٣٦٨/ ٣/ ٦٨-٧٠. الفقه الميسر/١/ ٢٩٥ ج/٢/ ٢٠-٣١٠. فيقهى ناسان/١/ ٣٨٩، ٤٠٠-٤١٢. (نامهى زانين لهم كتيبه پيروزه، فـهـرموودـهـى ژماره: (٢٧٥) + تاج/١ ص ٢٩٢
حه لكردنـى جهـن شيعرئـى لهـم شيعرانـهـى سهـرموودـه: قورئان (١١٤) سوورته، نيوهـى دهـكاته: (٥٧) كهـرپـك دهـكاته كوئـى پـيـتهـكانـى (الحديد) كهـسوورتهـى ژماره (٥٧) ي قورئانه: ا= ١ ل= ٣٠ ح= ٨ د= ٤ ي= ١٠ د= ٤ هـمـوو دهـكاته: ١٠+ ٣٠+ ٨+ ٤+ ١٠+ ٤= ٥٧. سوورتهـى مهـعاريج ژمارهـكهـى (٧٠) يه، عهـينـيش كهـيهـكهـكهـى لهـپـيـتهـكانـى (المعارج) بهـحـيسابـى جوـمهـل دهـكاته (٧٠) (فـج) هـوى الخ، اى قسما بسورة الانشقاق من سلك طريق اهواء المطففين الجائرة في المعاملات دف - اى استاصل ونسف - بركة ماله. او المعنى هكذا: من سلك طريق اهواء المكتالين المحتالين محق الله بركة ماله، بسبب الشقاق والمنازعة مع الذين غشهم بالتطفيف ونحوه، وضمن هذا المعنى يشير (فـج=٨٢) الى رقم السورة المطففين و (دف=٨٤) الى رقم سورة الانشقاق، واتـه: ناوكـهـوانـهـكان، لهـسـهر نهـو ريزهـى كهـوان لهـشيعرهـكهـدا وهـك (فه=٨٥) ژمارهـى برووجـه (وف=٨٦) ژمارهـى سوورتهـى طاريقه وه هـروهـها - ومـرگـير.

۱۶۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا تَبَرَّزَ لِحَاجَتِهِ أَتَيْتُهُ بِمَاءٍ فَيَغْسِلُ بِهِ). (۱۳۸)

ئەنەسى كۆرى مالىك (مەزى غودەمان لى بى) دەفەر مووى: (حەزەرەت (مەزى خەوى لى بى) كاتى دەجوو بۆسەراو، ئاوم بۆى دەبەرد، خۆى پى دەشۆرد).

۱۶۱ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَامَ أَعْرَابِيٌّ قَبَالَ فِي الْمَسْجِدِ فَتَنَاولَهُ النَّاسُ فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعُوهُ وَهَرِّقُوا عَلَى بَوْلِهِ سَجَلًا مِنْ مَاءٍ أَوْ ذُنُوبًا مِنْ مَاءٍ فَإِنَّمَا بُعِثْتُ مُبَسِّرِينَ وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ). (الحدیث ۲۲۰ - طرفه في: ۶۱۲۸ (۱۳۹))

ئەبوھورپرە (مەزى خەوى لى بى) فەر مووى: عەرەبىكى دەشتەكى ھەلسا، لەناو مەزگەوتەكەى پىغەمبەردا (دروودى خەوى لەسەر بى) گەمىزى كرد، چەن كەسى تەيان خورپى: ئەھا كورە! شتى وانەكەى. پىغەمبەرىش (دروودى خەوى لەسەر بى) فەر مووى تازە وازى لى بەینن، بەلام سەتلى ئاو، يادۆلچەيى ئاو بکەن بەشوینى مەزەكەى دا، خەوى گەورە بۆیە مەنى كەردوو بە پىغەمبەرى ئیو، كەوەك خۆم كەلەناسان بکەن، نەوەك كارگران بکەن (جاكەوابوو دەيى چاو لەنەزان بپۆشن و بەناسكى فەیری ویل و ياساكانى ئىسلامى بکەن).. (ت/ ۱ / ۱۱۰ = ز- ۲۳ ژ- ۱۶۴ - ش/ د/ ت/ ن).

۱۶۲ - عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مَخْصَنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَلَّهَا أَتَتْ يَابْنَ لَهَا صَغِيرٌ لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَجْلَسَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَرِهِ قَبَالَ عَلَى ثَوْبِهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَغَسَّاهُ وَلَمْ يَغْسِلْهُ). (الحدیث ۲۲۳ - طرفه في: ۵۶۹۳ (۱۴۰))

(۱۳۸) أخرجه مسلم في الطهارة (عینی/ ۸۰/ ۱۲۲/ ۳) المترجم.

(۱۳۹) أخرجه مسلم في الطهارة (عینی/ ۸۲/ ۱۲۴/ ۳) المترجم.

(۱۴۰) أخرجه مسلم في الطهارة باب: حكم بول الطفل الرضيع، وفي السلام، باب التداوى

بالعود الهندى رقم: ۶۶۰=۲۸۷.

نوم قهیسى كچى میحصه ن (پرمزى خوى لى بى) فهرمووى: كورپكى كۆرپه م هه بوو،
 نانه خۆره نه بوو بوو، بۆ موبارهكى بر دم بۆلاى پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى)
 پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى) له كۆشى خوى دا داي نا، مناله كه ميزى كرد
 به جل ه كانيدا، پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى) داواى ناوى كردو ئاوه كهى له جل ه كهى
 پرژاند، ئيت ر نه يشۆرد (ت/ ١ / ١١١ / ٤ = ز- ٢٣ ژ- ١٦٦ - ش/ د / ت / ن).

رافه و شيكر دنه وه:

نوم قهيس خوشكى وه كاشهى كورپى ميحصه نه، له دي رينا له مه كه كه ئىسلام
 بووه، وه كۆچى كردوو وه بۆ مه دينه، بيست و چوار فهرموودهى له
 پيغه مبه ر وه گير اوه ته وه، له سه حيه يندا دوو فهرموودهى هه يه، زۆر
 ته مه ندر يژ بووه. به پي ئى هم فهرمووده يه سونه ته ساوا به نيازى پيرۆز
 بوون و نزاى باش بۆ كردن بير ئى بۆ خزمه تى پياو چاكان.

١٦٣- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبَّاطَةَ
 قَوْمٍ فَبَالَ قَائِمًا ثُمَّ دَعَا بَمَاءٍ فَجِئْتُهُ بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهُ: فَانْبَذَتْ مِنْهُ، فَأَشَارَ
 إِلَيَّ فَجِئْتُهُ، فَقُمْتُ عِنْدَ عَقْبِهِ حَتَّى فَرَعْتُ). (الحديث ٢٢٤- أطرافه في: ٢٢٥،
 ٢٢٦، ٢٤٧١) (١٤١)

حوزه يفه (پرمزى خوى لى بى) فهرمووى: پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى) چوو وه سه ر
 سه رانگو يلكى هۆزى، له وئى به پيو ه گميزى كرد، نه و جا داواى ناوى كرد، منيش
 ئاوم بۆي برد، ده سنو يژى پيگرت. له گير ا نه وه يه كى ترى حوزه يفه دا فهرمووى:
 منيش ويستم له كاتى گميز كردنه كه دا لى دوو ر بكه ومه وه به لام ئامازهى
 بۆ كردم كه به چم بۆ خزمه تى، هه تا بيم به حه شارگه بۆى و خه لگه كه له سه ر
 نه و شي وه يه نه يبينن، منيش چووم له لای قنگه پاژنهى دا را وه ستام خۆم كرد
 به په ر ده هه تا گميزه كهى ته وا و كرد. (ت/ ١ / ١٢٠ / ١٢ = ز- ٢٤ ژ- ١٩٣ - ش/ د / ت / ن).

شیکردنه وه:

وادمردمهکوهی پیڅه مبهه (دروودی خودای له سهر بهر) له م سهر او کردنه دا مه هانه یه کی ره وای بووبی وهک نه په رزان و خو پاراستن له بون و پیسی زبلدانه که، له هه مان کاتدا به لگه ی نه وهیشه به پیوه گمیز کردن، له بهر هه ندی هو دروسته و ناروه وانییه.

حوزه یفه ی کوری یه مانی عه به سی خو ی و باوکی ئو حودین، واته: له غه زای ئو حوددا به شداریان کردووه. - باوکی له غه زای ئو حوددا به هه له به دهستی هه ندی موسولمان شهید کرا، حوزه یفه یه کی که له هاوړی هه ره مه زنه کانی پیڅه مبهه (دروودی خودای له سهر بهر) له غه زای خه نده قا، روئیکي جوانی هه بوو پیڅه مبهه (دروودی خودای له سهر بهر) ناردی سووسه ی هه وائی سوپای دوزمنی بو بکا.

فه رمووده ی زوری له پیڅه مبهه روه گیرا و ته وه، بیست فه رمووده ی له بوخاری شه ریفا هه یه، بیست و نوی له موسلیم دا هه یه، دوازه دیان په سه ندی هه ردوولایان، کو ی فه رمووده کانی له صه حیچه نا: $12 + 8 + 17 = 37$ ناوداره به رازگری پیڅه مبهه (صاحب سیر النبی). کاتی یه کی دمرد ئیمامی عومه ر سهرنجی ده دا نه گمر حوزه یفه ئاماده ی سهر ته رمه که ی نه بوایه نه ویش ئاماده ی نه ده بوو، چونکه پیڅه مبهه (دروودی خودای له سهر بهر) ناوی گشت ناپاکه (مونا فیق) ده کانی پی گووتبوو، یه ک به یه کیانی دهناسی، له غه زای نه هاوهنددا ئاماده بوو، که سوپا سالاری موسولمانان، نوعمانی کوری موقرین شهید بوو، حوزه یفه ئالای هه لگرتو هه مه دان و ره ی ی و دینه و مر له سهر دهستی نه ودا نازاد کران، له بیست و دووی کوچیدا عومه ر کردی به سهرکاری سهر مه دائین، له (۳۶) ی کوچیدا له پاش چل روژ له جینشینی عه لی له مه دائین مرد، صه فوان و سه عیدی کوری له یارانی عه لی بوون، له صه فین شهید بوون. له حوزه یفه پرسیار کرا: چی ئازا ویه زور کوشنده یه؟ فه رمووی: (نه وه ی

که ببی به سهریشک له نیوانی خیرو شهردا، واسهرت لی شیوابی نه زانی کامه یان
هه لبریزی! دهیشی فهرموو: (قیامت هه لئاسی هه تا گشت هوزی،
ناپاکه کانیان دهبین به ناغاو سهرۆکیان!) ومده یفه رموو: (ئه وهی بووه و ئه وهی
دهبی، هه تا قیامت هه لئدهستی، پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه بر) هه مووی پی
گووتوووم). (ت / ۵ / ۱۸۸ / ۲+۱ تاج- ۳ ز- ۵۵ ژ- ۳۴۹۲، ۳۴۹۳).

۱۶۴- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ امْرَأَةً النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ أَرَأَيْتَ إِحْدَانَا تَحِيضُ فِي الثَّوْبِ كَيْفَ تَصْنَعُ؟ قَالَ تَحْتُهُ ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ وَتَنْضَحُهُ وَتُصَلِّي فِيهِ). (الحديث ۲۲۷- طرفه فی: ۳۰۷) (۱۴۲)

ئه سماء (همزی خوی لئ بر) فهرمووی: ئافرمتی هاته خزمتی چه زهت (همزی خوی لئ بر)
عه رزی کرد: ئه گهر خوینی بینویزی بهر جله کانمان کهوت چی لی بکهین؟
فهرمووی: بی وولن و بی کرپنن و ئه و جا به ئاو هه ئی گولوفن و دهستی تی
خهن، له پاشا پاک بی شورن، ئیتر نویزی پیوه بکهن). (ت / ۱ / ۱۱۰ = ۱۶۳ ز-
۲۳ = ش / د / ت / ن).

۱۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي امْرَأَةٌ أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ أَفَادُعُ الصَّلَاةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا إِلَّا مَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِحَيْضٍ فَإِذَا أَقْبَلْتَ حَيْضُكَ فَدَعِي الصَّلَاةَ؟ وَإِذَا أَذْبَرْتَ فَأَغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ ثُمَّ صَلِّي). وقال (ثم توضأي لكل صلاة، حتى يجي ذلك الوقت) (الحديث ۲۲۸-
أطرافه فی: ۳۰۶، ۳۲۰، ۳۲۵، ۳۳۱) (۱۴۳)

عائیشه (همزی خوی لئ بر) فهرمووی: فاطیمه ی کچی ئه بو حوبه یش هات بو لای
پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه بر) لئی پرسى: ئه ی پیغه مبه ری خودا! من ئافرمتیکم

(۱۴۲) من افراد البخاری عن مسلم (عینی/ ۳ / ۹۸ / ۱۶۱) المترجم.

(۱۴۳) أخرجه مسلم في الحيض، باب: المستحاضة وغسلها وصلاتها، رقم: ۷۵۱=۳۲۳.

حالم وایه هه میسه بئینویژم و که تیکه وتم پاک نابمه وه، جا نایا هه تا حالم ئاوه هابی واز له نویژ بهینم یانا؟ فه رمووی: نه، چوونکه ئه وه ده مارو خوینی به ربوو، وئه وه خوینی بی نویژی نییه، به لام له وه پیش چهن رۆژ ده که وتیه بی نویژییه وه، ئیستاش له م حاله دا به قه د ئه و رۆژانه ی بئینویژی جارانت نویژ مه که، ئنجا خۆت بشۆره و نویژی خۆت به ناسایی بکه. له گیرانه و دهیه کا: (کاتی سهرمتای بی نویژی یه که ی جارانت دهستی پی کردوه، ئیتر وادابنی که له ویوه ده که ویته بی نویژییه وه، که واته: ئیتر نویژ مه که هه تا به قه د ئه و رۆژانه ده روا، ئنجا باخوینه کهش نه وهستی به لام تو وادابنی که پاک بوو ویته وه، جابه نیازی خۆشۆردنی بئینویژی خۆت بشۆره و نه و جا به ناسایی نویژی خۆتی لی بکه) و فه رمووی: (وه بۆ هه موو نویژیکش ده سنویژیکی تازه بگره وه وه، هه تا دیسانه وه ده چیته وه کاتی ناوبراوی خۆت ئیتر دووباره وادابنی که وا تازه تی ده که ویتو واز له نویژ بهینه و ده به قه د رۆژانی بئینویژی جارانت، ئیتر ئه مه پیه ی هه میسه ت بی!) (ت/ ١ / ٣٠١/١٦٥ هه تا لاپه ره ١٧٠ = ز- ٣٦ ژ- ٣٠٤).

به هره گانی ئه م فه رمووده یه: ١- گو فتو گو ی پرو به روی ژن و پیاوی بیانی له باره ی کارو باری نایینی یه وه دروسته. ٢- بیستنی دهنگی ژن بۆ پئویستی ی ره و دروسته. ٣- به لگه یه له سه ر پیسی ی خوین. ٤- به لگه یه له سه ر ئه وه ژنی هه میسه بئینویژ بۆ هه موو فه رزی ده سنویژی سه ربه خۆ ده گری. ٥- له کاتی بئینویژیدا نویژ نا دروسته.

١٦٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَغْسِلُ الْجَنَابَةَ مِنْ ثَوْبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ وَإِنَّ بُقْعَ الْمَاءِ فِي ثَوْبِهِ). (الحدیث ٢٢٩- أطرافه فی: ٢٣٠، ٢٣١، ٢٣٢) (١٤٤)

عائىشە (رەزى خەلىق بىن) فەرەمۇي: جارى وادەبوو ئەسەرى لەشپىسىم بەجلەكانى پىغەمبەرەو دەشۇرد، كەدەچوو بۇ نوپۇز بۇ مزگەوت ھىشتا جىگە شۇراو كە تەر بوو، وەك پەلەيى لەرەنگىكى تر بەجلەكەيەو ديار بوو (ب/ ۱۱۴/ ۱۲ = تاج- ۱ ز- ۲۳ ژ- ۱۷۴ = ش/ د/ ت/ ن).

۱۶۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَدِمَ أَنَسٌ مِنْ عُكْلٍ أَوْ غُرَيْتَةٍ فَاجْتَوَا الْمَدِينَةَ فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلِقَاحٍ وَأَنْ يَشْرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا فَاطْلُقُوا فَلَمَّا صَحُّوا قَتَلُوا رَاعِي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاسْتَأْفُوا النَّعَمَ فَجَاءَ الْخَبَرُ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ فَبَعَثَ فِي آثَارِهِمْ فَلَمَّا ارْتَفَعَ النَّهَارُ جِئَ بِهِمْ فَأَمَرَ فَقَطَعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ وَسَمَرَتْ أَعْيُنُهُمْ وَأَلْقُوا فِي الْحَرَّةِ يَسْتَسْقُونَ فَلَا يُسْقَوْنَ).

(الحديث ۲۳۳- أطرافه في: ۱۵۰۱، ۳۰۱۸، ۴۱۹۲، ۴۱۹۳، ۴۶۱۰، ۵۶۸۵، ۵۷۲۷، ۶۸۰۲، ۶۸۰۳، ۶۸۰۴، ۶۸۰۵، ۶۸۹۹) (۱۴۵)

ئەنەس (رەزى خەلىق بىن) فەرەمۇي: تاقمى لەھۇزى عوكل، يالەھۇزى عورەينە، ھاتنە خزمەتى ھەزرىتە موسولمان بوونو، پاش ماومىي ھەواي مەدینەيان پى نەكەوت. پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمانى پى فەرەمۇون كەبچن بۇ دەرەھى مەدینە بۇ ناو رانە وشتە زمكاتەكانو، لەوى لەگمىزو شىرى وشتەكان بخۇن، ھەتا سكيان دەكەويتەرئو، لەو نەخۇشىنەيە رزگار دەبن، ئەوانىش ئاوايان كردو چاك بوونەو، كەچى رۇژى، لەئىسلام ومردەگەرئىن، سەرپاي ئەوھش شوانەكەي پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) زۇر بەبى نەزاگەت دەكوژن، دەستو پىي دەبىرنو دىك دەكەن بەچاوى دا تادەمرئ، ئنجا وشتەكانىش دەدەنە بەرو، دەيان فرىنن بۇ ولاتى خۇيان، ئەم دەنگوباسە سەرلەبەيانی گەيشت، كاتى ھەزرىت (رەزى خەلىق بىن) بەم كارەساتەي زانى كۆمەلئ جەنگاومرى نارد بەشويىناو، لەرئ دەيانگرنەو، دىليان دەكەنو،

سەرلەئیواری دەیانھێننەووە بۆ مەدینە، جا پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) چاومڕی فەرمانی خودای کرد، تائایاتی سیی و سێ لەسورەتی مائیدە ھاتە خوارەووە، ئەوجا بە پێی ئەو نایەتە ھەزەرت فەرمانی کرد، دەست و پایان بڕین و، بەبەسماری سوورەووەگراو چاویان پشتن، ئەوسا تووڕیان دانە ناو خەرە بەرداوییەکەووە لەدەرەووی شار، کەپێی دەگوترا ئەلحەرە، داوای ئاویان دەکرد، کەس ئاوی نەدەدانی، ھەتا گیانیان دەرچوو (ت/۳/۲۳۰ = ز-۸۸-ژ-۲۳۳۷ = ش/د/ن) = تاج ئەم فەرموودەیە گێڕاوتەووە لەبەرگی / ۲ لاپەرە / ۲۳۰ فەرموودە / ۳ لەوباسەدا و مەدەشفەر موئی (بوخاری و موسلیم و ئەبو داوود و نەسائی) ئەم فەرموودەیەیان گێڕاوتەووە.

۱۶۸- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي قَبْلَ أَنْ يُتَيَّيَ الْمَسْجِدَ فِي مَرَابِضِ الْقَنَمِ). (الحدیث ۲۳۴- اطرافه فی: ۴۲۸، ۴۲۹، ۱۸۶۸، ۲۱۰۶، ۲۷۷۱، ۲۷۷۴، ۲۷۷۹، ۳۹۳۲) (۱۴۶)

دیسان ئەنەس (بەزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەپیش ئەوودا مەزگەوتەکە ی خۆی لە مەدینە دروست بکری لەناو بەچەرانا نوێزی دەکرد).
۱۶۹- عَنْ مِمْوَنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنْ فَاَرَةٍ سَقَطَتْ فِي سَمْنٍ فَقَالَ أَلْقَوْهَا وَمَا حَوْلَهَا فَاطْرَحُوهُ وَكُلُوا سَمْنَكُمْ). (الحدیث ۲۳۵- اطرافه فی: ۲۳۶، ۵۵۳۸، ۵۵۳۹، ۵۵۴۰) (۱۴۷)

مەیموونە ی ھاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: مشکێ دەکەوێتە ناو پۆنی مەییووە، بۆ ئەووە لەپێغەمبەر پرسیاریان کرد فەرمووی: مشکە تۆپیووەکە و دەوروبەرەکە ی فری دەن و، پۆنی خۆتان بخۆن). (ت/۱/۱۱۵/۱۴)

(۱۴۶) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: ابتناء مسجد النبي (صلى الله عليه وسلم) رقم: ۵۲۴=۱۱۷۳.

(۱۴۷) من أفراد البخاری عن المسلم (عینی/۳/۱۶۱/۹۸) المترجم.

١٧٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كُلُّ كَلِمٍ يُكَلِّمُهُ الْمُسْلِمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَكُونُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهَا إِذْ طُعِنَتْ تَفْجَرُ دَمًا لَلْوُنْ لَوْنُ الدِّمِّ وَالْعَرْفُ عَرْفُ الْمُسْلِكِ). (الحديث ٢٣٧ - طرفاه في: ٢٨٠٣، ٥٥٣٣) (١٤٨)

ئەبوھورەیرە (بەزەئە خەوای لێ بەن) لە پێغەمبەرەووە (دروودی خەوای لەسەر بەن) فەرەمووی: (ھەرکەسێ لەپەڕی ی خەودادا زامار بکری، لەپەرۆزی قیامەتا کەدی بو دیوانی خەودا، زامەکە ی تازەو نوێ یە، وەکوو کاتی زامارکردنەکە ی، رێک لەسەر ھەمان شیوەشە، رەنگەکە ی سووری تلیقی یە، وەک خۆینی ئاسایی، بەلام بوون و بەرامە خۆشەکە ی لەبوونی میسک دەکا، لەناو خەلکی مەحشەردا دەبی بەمایە ی شانازی و سەرپەرزی بوێ). (ت/٨ / ٢/٤٦ = ز- ١١ ژ- ٤٢٩٨ تاج- ٤ ش)

١٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: (لَا يُولَنَ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ). (الحديث ٢٣٩). (١٤٩)

ئەبوھورەیرە (بەزەئە خەوای لێ بەن) لە پێغەمبەرەووە دەفەرەمووی: (کەستان گمیز مەکەنە ناو ئاوی راوەستاووە کە لەبەری نەروا لەپاشیشا بجێ خۆی تیا بشوات). (ت/١ / ١٠٥/٦ = ز- ٢١ ژ- ١٥١).

١٧٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْبَيْتِ وَأَبُو جَهْلٍ وَأَصْحَابٌ لَهُ جُلُوسٌ إِذْ قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَيكُمْ يَجِيءُ بِسَلَى جَزُورِ بَنِي فُلَانٍ فَيَضَعُهُ عَلَى ظَهْرِ مُحَمَّدٍ إِذَا سَجَدَ؟ فَأَبْعَثَ أَشَقَى الْقَوْمِ فَجَاءَ بِهِ فَنَظَرَ حَتَّى سَجَدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضَعَهُ عَلَى ظَهْرِهِ بَيْنَ

(١٤٨) أخرجه مسلم في الامارة، باب: فضل الجهاد والخروج في سبيل الله، رقم: ٤٨٣٦ = ١٨٧٦. ٤٨٣٨.

(١٤٩) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: النهي عن البول في الماء الدائم، رقم: ٦٥٣ = ٢٨٢. ٦٥٥.

كَتَفِيهِ وَأَنَا أَنْظُرُ لَا أَغْنِي شَيْئًا لَوْ كَانَ لِي مَنَعَةٌ قَالَ فَجَعَلُوا يَضْحَكُونَ وَيُحِيلُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدًا لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ حَتَّى جَاءَتْهُ فَاطِمَةُ فَطَرَحَتْ عَنْ ظَهْرِهِ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْسَهُ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقُرَيْشٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَشَقَّ عَلَيْهِمْ إِذْ دَعَا عَلَيْهِمْ قَالَ وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الدَّعْوَةَ فِي ذَلِكَ الْبَلَدِ مُسْتَجَابَةٌ ثُمَّ سَمَى اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِأَبِي جَهْلٍ وَعَلَيْكَ بِعُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَالْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ وَأُمَيَّةَ بْنِ خَلْفٍ وَعُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ وَعَدَّ السَّابِعَ فَلَمْ يَخْفِظْهُ الرَّاوي قَالَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ الَّذِينَ عَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَرَغِي فِي الْقَلِيبِ قَلِيبِ بَدْرٍ. (الحديث ٢٤٠ - أطرافه في: ٥٢٠، ٢٩٣٤، ٣١٨٥، ٣٨٥٤، ٣٦٦٠) (١٥٠)

عبداللہ کوری مہسعود (ہرمزی خوی لہ بن) فہر ممووی: پیغہ مبہر (دروودی خودی لہ سر بن) جاری لہ لای کہ عہدہ نوپڑی دہکرد، نہ بوجہ لہ و چہند ہاوپڑی یہ کی لہ وئی دانیشتبوون، روژی پیشووتریش وشری سہربرابوو، نہ بوجہ لہ گوتی: نادہی یہ کیکتان بچن پزرانگی نہ و وشرہ سہربراوہ بینن، کہدوینی نہ و مالہ سہریان برپوہ پزرانگہ کہیان لہ لامالان فری داوہ، جاکاتی ہینای کہ موحمہ مہد سہری دانا لہ ناو کورنوش دا، نہ و پزرانگہ پیسو و پوخلہ لہ گہل خوین و خورو سیخورہ کہیدا، لہ سہر بوٹہ قہی ملی دابنی، بہدترین کہسی کوئمہ لہ کہ دمرپہری و، چوو پزرانگو خورو خوینہ کہی ہیناو، کاتی پیغہ مبہر (دروودی خودی لہ سر بن) کپرنووشی برد، لہ ناو شانیدا داینا، فہر ممووی: نیتر کردیان بہ فشوہ پیکنہ نین و، لہ بہر لافرتی و پیکنہ نین لال و پال کہ و تن بہ سہر یہ کتردا! بہ یہ کتریان دہگوت: نہ مہ کہ تنی تو بوو کردت بہ موحمہ مہد!

منیش ہر سہیرم دہکردو دہسہ لاتی ہیچیشم نہ بوو، نہ گینا پزرانگہ کہم لہ سہر پستی فرہدہدا، حہزرت لہ سہر نہ و حالہ لہ ناو سہجدہدا مایہ وودو

سهری هه ئه بپری، تامرۆفی چوو به فاطیمه ی کچی گوت حاله که وایه، نه و کاته
 فاطیمه منالکار بوو. که هات فری ی داو، دهستی گرد به جنیودان پێیان،
 پێغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بهی) کاتی نوێزه که ی ته و او کرد، دهنگی هه ئپری و نرای
 شه ری لی کردن، دهستووری چه زه رمت (هه زای خوی لهی بهی) و ابو و که نرای ده کرد سی جار
 نزاکه ی دووباره ده کرده وه، که شتی کیشی له خودا داوا ده کرد سی جار
 داوا کردنه که ی دووباره ده کرده وه.

جا چه زه رمت (هه زای خوی لهی بهی) سی جار له سه ریه ک به دهنگی به رز فه رمووی:
 (خودایه قورمیشم هه واله ی قین و قاری تو کرد!) نه وانیش که گوێیان له مه
 بوو له پێکه نین که و تن و، زۆر له نزاو سکا لاکه ی ترسان. دوا نه وه فه رمووی:
 (خودایه! نه م زه لمانه م هه واله به خه شم و قاری تو کرد، نه بوچه هلی کوپی
 هیشام و عوتبه ی کوپی ره بیه و شه بیه ی کوپی ره بیه و وه لیدی کوپی
 عوقبه و ئومه ییه ی کوپی خه له ف و عوقبه ی کوپی نه بوموعه ی طو....)
 فه رمووی: (نه و چه و ته میشی ژمارد به لام من ناوی چه و ته مم له به ر نه ماوه)
 (چه و ته م عه ماره ی کوپی وه لید بوو. عه ینی). ئیبنومه سعود فه رمووی: (ده ی
 به و که سه ی گیانی منی به ده سه ته، نه و به دبیه ختانه ی که پێغه مبه ر (دروودی خودی
 له سهر بهی) یه که یه که ناوی هی تان و نرای شه ری لی کردن به چاوی خو م چاوم پێیان
 که و ت له پڕۆژی به دردا کوژ را بوون، له دوا یی دا که لاکه کانیا ن به کیش کردن و
 تو وریان دانه ناو کو نه بیر ده که ی به دره وه!) (ت / ١٩٠ / ٨ / ١ تا ج - ٤ ز - ٨٢ ژ - ٤٥٦٨).

١٧٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَزَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فِي ثَوْبِهِ). (الحدیث ٢٤١ - أطرافه فی: ٤٠٥، ٤١٢، ٤١٣، ٤١٧، ٥٣١، ٨٢٢، ١٢١٤).

ئه نه س (هه زای خوی لهی بهی) فه رمووی: (جارو بار پێغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بهی) له ناو
 نوێژدا که ناچار ده بوو تفی ده کرده ناو دوتوی ی جله کانیه وه).

۱۷۴- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ سَأَلَهُ النَّاسُ: بِأَيِّ شَيْءٍ دُرُوي جُرْحُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: مَا بَقِيَ أَحَدٌ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي كَانَ عَلَيَّ يَجِيءُ بِتُرْسِهِ فِيهِ مَاءٌ وَقَاطِمَةٌ تُغْسِلُ عَنْ وَجْهِهِ الدَّمَ فَأَخِذَ حَصِيرًا فَأَخْرَقَ فَحَشِيَ بِهِ جُرْحَهُ). (الحديث ۲۴۳- أطرافه في: ۲۹۰۳، ۲۹۱۱، ۳۰۳۷، ۴۰۷۵، ۵۲۴۸، ۵۷۲۲). (۱۵۱)

لهسه‌لی کوپی نهل -ساعیدی- (همزی خودی لای بی) پرسیارکرا: نهری له‌روزی هه‌راکه‌ی ئوحوودا زامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ریان به‌چی دهرمان کرد؟ فه‌رمووی: (به‌راستی له‌که‌سی باشتان پرسی، چونکه که‌سی تر نه‌ماوه که له‌منی باشر لی بزانی، له‌روزی هه‌راکه‌ی ئوحوودا که خووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌سهریدا شکاو، خوین به‌ده‌مو چاویدا هاته‌خواره‌مو، ددانه چوارینه (ره‌باعیه) که‌ی له‌پیزی لای راستی، له‌پیزی خواره‌وه شکا، عه‌لی له‌قه‌لغانه‌که‌یدا ناوی ده‌هیناو، فاطیمه‌یش خوینه‌که‌ی له‌پوخساری باوکی ده‌شوری، فاطیمه‌سهرنجی دا خوینه‌که به‌ناوه‌که زورتر ده‌بی، جوو پرزولی حه‌سیری هیناو سووتاندنی و کردی به‌سووتوو، وه نای له‌سهر زامه‌که، ئیتر خوینه‌که‌ی وه‌ستایه‌وه). (ت/۴/ ۱/۲۱۱ تاج- ۲ ز- ۷۰ ژ- ۲۰۳۱).

رافه و شیکردنه‌وه:

پیشه‌وا نه‌وه‌وی (همزی خودی لای بی) ده‌فه‌رموی: (به‌لگه‌یه له‌سهرئه‌وه که خودای گه‌وره پیغه‌مبه‌ران و خوشه‌ویستان و چاکانی خو، به‌ده‌ردو وه‌ی و ئیش و نازارو خه‌مو خه‌فتو زیانی سامانی تاقی ده‌کاته‌وه، یاگیرۆده‌یان ده‌کا، هه‌تا پاداشی باشی گه‌وره وهر‌بگرن، هه‌تا بیشب‌ن به‌سهرمه‌شق و پیشه‌وا بو نه‌ته‌وه‌کانیان، هه‌تا له‌کاتی لیقه‌ومان و دووچاریدا دلنه‌وایی خو‌یان به‌حالی

ئەوان بدەنەو، هەتا بشارن کەئەوانیش هەر ئادەمیزادن و بەندەى خودان و،
حائیان حالى ئەوانە لەبارەى دەرود بەلاو بەسەرھاتى جیھانەو.

سەھل لەگەرە پیاوانى ھاوړى يانە، ناوى حەزن بوو، (حەزن) واتە:
سەخت و ناپەرھەت، (سەھل) واتە: خۆش و ئاسان، پێغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن)
ناوى نا سەھل، ئەنصارى يە، سەدو سى و هەشت فەرموودەى لەپێغەمبەرەو
گێڕاوتەو، سى و نو فەرموودەى لەبوخارىدا هەيە، يان: چلو يەك
فەرموودە، پتر لەسەد سال ژياو، لەنەوودو يەكى كۆچيدا لەمەدينە مردوو،
كە پێغەمبەر مردوو پازدەسال بوو، ئىمامى زوھرى فەقى ي بوو. يەكى
بوو لەو ھاوړى نازدارانەى پێغەمبەر كە حەجج گەرى پێكردوون و نازارى
داون.

۱۷۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَوَجَدْتُهُ يَسْتَنْ بِسِوَاكِ يَدِهِ يَقُولُ أَعْ أَعْ وَالسَّوَاكِ فِي فِيهِ كَأَنَّهُ يَتَهَوَّعُ). (الحدِيث
(۲۴۴) (۱۵۲)

ئەبوموسا (بەزى خۆى لى بىن) فەرموو: جارێ چووم بۆ خزمەتى حەزرت (بەزى
خۆى لى بىن) سىواكى لەدەستا بوو، سىواكى پى دەکرد، دەیفەرموو: (ئوع، ئوع)
وەك بەرشیتهو ئاوا (ت/۲۳۴/۱/۲/۳ = ز- ۶۵ ژ- ۴۳۸ + ل/ ۱۲۱/۳/۵، رياض
الصالحين بەرگى/ ۳/ ل/ ۸۹۳ ز- ۲۱۵، فيقهى ئاسان/ ۱- ل- ۲۳ ز- ۷) (۱۵۲)

۱۷۶- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا
قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشْرُفُ فَأَهْ بِالسَّوَاكِ). (الحدِيث ۲۴۵ - طرفاه فى: ۸۸۹، ۱۱۳۶)

حوزميفە (بەزى خۆى لى بىن) فەرموو: (جاران پێغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) كەشەو
لەخەو هەلەسا بۆ شەونویژ، يا بۆھەر شتى تر، سىواكى لەدەمى رادەدا).

۱۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
أَرَانِي أَتَسَوَّكَ بِسَوَاكِ فَجَاءَنِي رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ فَنَاولْتُ السَّوَّاكَ
الْأَصْغَرَ مِنْهُمَا فَقِيلَ لِي كَبُرَ فَدَفَعْتُهُ إِلَى الْأَكْبَرِ مِنْهُمَا. (الحدیث ۲۴۶). (۱۵۴)

ثیبونوعومهر (رمزای خوی لبی) فهرمووی: سهروهر (دروودی خودای لهسمر بی) فهرمووی:
(لهخهوما دیتم کهوا بهدارسیواکی سیواک دهکهه، دوو پیاو هاتن بۆلام،
یهکیکیان لهویتیاریان گهورهتر بوو، منیش ویستم دارسیواکهکه بدهم
بهبچکولهکهیان کهچی پیهم گوترا: گهورهکهیان وهپیئشخه، منیش دام
بهگهورهکهیان). (ت/۸/۸/۶ تاج-۴ ز-۵ ۴۲۵۹).

شیکردنهوه:

یهکی لهپیاوانی رشتهی ئەم فهرموودهیه عهفانی کوری موسلیمه،
لهسهردهمی مهینهتهکههه، کهبهفیتی موعتهزیلهکان گهپیان دهکرد بهزانا
گهورهکان، لهبارهی قورئانهوه کهدروست کراوه یا دپیرین و قهدیمه لهویش
پرسیارکرا، رازی نهبوو کهبلی: (قورئان مهخلووقهه و دروستکراوی خودایه).
یهکی بوو لهحوککامی جهرح و تهعدیل، دههزار لیره زیپیان پی دا، لهباتی
ی نهوهکه لهبارهی پیاویکهوه رامای و بی ئاگایی لهحالی دهرپری، واته:
نهبلئ عادله، نهبلئ ناعادله، بهلام قاییل نهبوو، فهرمووی: (قهت قهت حهق
ناکهه بهناحقه)، یهکی تر لهپیاوانی ئەم رشتیهه نوعهیمی کوری حماده،
پیاویکی فهرانیز زان بوو، لهسهردهمی مهینهتهکههه، لهبارهی خهلقى
قورئانهوه، نهویشیان پیچا، لهسهرئهوه لهسامهرا بهند کرا ههتا لهسالی (۲۲۰)
ی کۆچیدا لهزیندانا مرد! رمزای خودای ئی بی.

له فیهقی ئاسانا (۲۴/۱) دمفهرموی: (سیواک سوودی زۆره: پووک توند دهکاته ومو، ددان ساخلهم دهکاو، دهسگای همرسو و ههزم به هیژدهکاو، گمیزکردن خیرا دهکاو، دهمو ددان پاک و خاویڤ دهکاته ومو، دهبی به مایه ی رمزای خوداو، پیری دوا دهخاو، چاره ی مروف گه شو نوورانی دهکاو، گه شه و پهره به هوشیاری دهداو، پاداشی باش دووچه ندان دهکاو، له کاتی گیانه لادا گیانکی شان ئاسان دهکاو، له کاتی سه ره مهرگا شایه تمان یادی موسولمان دهخاته وده).

۱۷۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضوءَكَ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ ثُمَّ قُلِ اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ فَإِنْ مِتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ فَأَلْتِ عَلَى الْفِطْرَةِ وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَتَكَلَّمُ بِهِ قَالَ فَرَدَّدْتُهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا بَلَغْتُ اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ قُلْتُ وَرَسُولِكَ قَالَ لَا وَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ). (الحديث ۲۴۷- اطرافه في: ۶۳۱۱، ۶۳۱۳، ۶۳۱۵، ۷۴۸۸) (۱۵۵)

خودایه خوُم دایه دهستی تۆو کاری خوُم سپارد به تۆو، په نام هیناوه بۆ په نای تۆو، پشتم به ستوو به تۆو، ههروهک مه ترسیم ههیه له قارو سزای تۆو، نو می دیشم قهوی یه به میهره بانی و رحمه تی تۆو، هیچ په ناو پاساری نییه له قارو قین و خوشمی تۆو، مه گهر ههر له لای خۆت، په نا ههر په نای تۆیه و بهس، باومرم ههیه بهو نامه پیروژه ی تۆو، که خۆت نار دوو ته ته خواره وه، که قورنانی گه ورهیه، وه باومریشم ههیه بهو پیغه مبه ره یشت که خۆت رهوانه ته کردوو به سهر به ره ی ئاده میزادو به ره ی پهری، که چه زرمتی موحه ممه ده).

(۱۵۵) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: ما يقول عند النوم واخذ المضجع، رقم:

ئەوجا فەرمووی (دروودی خوندی لەسەر بێ): (جائەگەر لەپاش خویندنی ئەم نزایە، دنیا بوو واپیکەوت لەو شەوێدا بمریت، ئەوا ئیمان دەرەبەریتو، لەسەر ئایینی پاکی ئیسلام دەرمریت. وئەم نزایە بکە بەکوژتایی قسە ی ئەو شەوێتو، کە دوو عاکەت خویند ئیتەر قسە ی تر مەکە، هەتا خەوت ئی دەکەوئ). بەراو فەرمووی: خەریکبووم لەبەری بکەم، کە بۆیم گوێتەو لەجیاتی پرستە ی (ونبیک الزی ارسلت) گوتم: (ورولک الزی ارسلت) کە چی حەزەرەت (رەزای خۆی لە بێ) بۆی راست کردمەو فەرمووی: نەو، وامەلئ و وشەکانی نزاکە لەخۆتەو مەکوژەو ریک وەک خۆم پێتم گوت وابلئ (ونبیک الزی ارسلت). (ت/ ۲۴/ ۸- تاج- ۴ ز- ۸ ژ- ۴۲۷۰ = ش/ د/ ت).

رافەو شیکردنەو:

بەرانی کوڕی عازیب (رەزای خۆمەنان لە بێ) خۆی و باوکی هاوڕێ ی پێغەمبەر بوون، سێ سەدو پینج فەرموودە ی لە پێغەمبەرەو گێراوێتەو، بیست و دوویان پەسەندی هەردوو پیرن، بوخاری بەجیا پازدە ی هەیه، موسلیمیش شەش.

بەرەو دمی فەرموو: (مەر ج نییە ئەو فەرموودانە ی کە ئیمە ئەیان گێرپنەو بۆ ئێو بەگوێ ی خۆمان لەخودی پێغەمبەرمان بیستبن، هەیانە لەهاوڕێیان ی خۆمانمان بیستوو کە ئەوان لە پێغەمبەرمان بیستوو بۆ ئیمەیان گێراوێتەو).

هەندێ دمی فەرموو: ولاتی رەبی لەسەر دەستی ئەودا ئازاد کراو، یەکەم غەزا کە بەرەو هاو بەشی تیادا کردوو خەندەقە، خۆی دمی فەرموئ: هەژدە سەفەر لەگەڵ پێغەمبەر دا کردوو. لەناو هاوڕێ یاندا کەسی تر نییە جگە لەخۆی کە ناوی بەرەو کوڕی عازیب بێ. لەلایە نگرانی ئیمامی عەلی بوو، رەزای خۆدای گەورە لەخۆی و لەباوکی و لەئیمامی عەلی بێ.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۵) نامه‌ی خویشوردن (غوسل)

۱۷۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ بَدَأَ فَعَسَلَ يَدَيْهِ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ يَدْخُلُ أَصَابِعُهُ فِي الْمَاءِ فَيَخْلُلُ بِهَا أَصُولَ شَعْرِهِ ثُمَّ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ غُرْفٍ بِيَدَيْهِ ثُمَّ يُفِيضُ الْمَاءَ عَلَى جِلْدِهِ كُلِّهِ). (الحديث ۲۴۸- طرفاه في: ۲۶۲، ۲۷۲). (۱۵۶)

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہسہر ہاوسہرہکانی) فہرمووی: دہستوری پیغہمبہر وابوو کہبؤ لہشپسی خوی دہشورد، لہپیشا ہمدوو دہستی خوی دہشورد، تامووجہکانی، نینجا بہدہستی راست ناوی دہکرد بہدہستی چہپیداو، ناوگہلی دہشورد، ئہوجا دہق وہک دہسنویژی نویژ دہسنویژیکی دہگرت! ننجنا ناوی ہلہدہگرت و بہنجهی دہخستہ بن مووہکانی سہری، تادہیزانی کہوا تہواو تہربوون، ئہوجا سی مشت. ناوی دہکرد بہسہر بہسہریدا، لہپاشا سہراپا باقی مہندہی لہشی خوی دہشورد، لہپاشان ہمدوو قاجیشی دہشورد. (ت/۱/۱۵۳/۲ ز-۲۲ ژ ۱۷۹- ش/ د/ت/ ن)

۱۸۰- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: (تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ غَيْرَ رِجْلَيْهِ وَغَسَلَ فَرْجَهُ وَمَا أَصَابَهُ مِنَ الْأَذَى ثُمَّ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثُمَّ نَحَّى رِجْلَيْهِ فَعَسَلَهُمَا هَذِهِ غُسْلُهُ مِنَ الْجَنَابَةِ). (الحديث ۲۴۹- أطرافه في: ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۴، ۲۷۶، ۲۸۱). (۱۵۷)

(۱۵۶) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة غسل الجنابة، رقم: ۳۱۶-۷۱۶.

(۱۵۷) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة الغسل الجنابة، رقم: ۳۱۷-۷۲۰، ۷۲۵.

مہیموونہی ھاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بہن) فہرمووی: ئاوی خوشوردنم
 دانا بۆ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بہن) لہپیشا دووجار یاسی جار ھەردوو دەستی
 خۆی شۆرد، ئینجا ئاوی کرد بە دەستی چەپیداو، ناوگەلی خۆی شۆرد، لہپاشا
 بەزەویہکە دەستی خۆی سڤی، ھەتا بەتەواوی شوینەواری تارات گرتنەکە
 بە دەستی ھەو نەما، ئنجا سەرتاپا ھەموو لەشی خۆی شۆرد، ئنجا لە شوینەکە
 خۆی گواستییەو، ئنجا ھەردوو قاجی خۆی شۆرد، لہگێرانی ھەویہکا: ئنجا سی
 جار سەری خۆی شۆرد. واتە: لہپیش شۆردنی لہشیدا. لہگێرانی ھەویہکی تردا:
 جامنیش پەرۆیہکم بۆھینا کە خۆی پی وشک بکاتەو بەلام پەرۆکە
 نەویستو، ئاوہکە بە دەستی لہلەشی تەکاند. (ت/۱/۱۵۲- ز-۳۲- ژ-۲۷۷ =
 ش/د/ت/ن).

۱۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِيَّاءِ وَاحِدٍ مِنْ قَدَحٍ يُقَالُ لَهُ الْفَرْقُ). (الحديث ۲۵۰- أطرافه في:
 ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۷۳، ۲۹۹، ۵۹۵۶، ۷۳۳۹) (۱۵۸)

عائیشہ (مزی خوی لی بہن) فہرمووی: جاران من و پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بہن)
 بہیہکەوہ لہیک دھەر خۆمان دەشۆرد، پییان دەگوت: (فەرہق) سازدە (رەگل)
 ئاوی دەگرت. لہگێرانی ھەویہکا: ھەردوو لایشمان لہشمان پیس بوو.
 (ت/۱/۱۰۵، ل - ۳/۱۴۹ = ز-۲۱- ژ-۱۵۲ - ش/د/ت/ن).

روونکردنەوہ:

قەتبی و کەسانی تر دھەرموون: (فرق) ئاوا دەخوینریتەوہ (فەرہق)
 نەوہوی دھەرموی: بەم شیوہیہ رەوانبیز ترە. ئیبنوتین دھەرموی: (فەرہق)

(۱۵۸) أخرجه مسلم في الحيض، باب: القدر المستحب من الماء في غسل الجنابة رقم: ۳۲۰ =

دمخوینریتته وه. ئیبنونه شیر دمفه رموی: فهرق شازده رمتله، به لام فهرق، به زنه ی ری، سه دو بیست رمتله. ئیبنوعویهینه دمفه رموی: فهرق سی صاعه، نه وه وی دمفه رموی: نه مه قسه ی جه ماومر هکانه، بیژراویشه: دوو صاعه، جه وه هری دمفه رموی: فهرق نه یارمه کی ناسراوه له مه دینه هیه، شازده رمتله، نه بوزمید دمفه رموی: (فهرق) و (فهرق) یه ک شتن، نه یارمه که سی مه ن ده گری، که ده کاته شازده رمتل.

نه مه نموونه یه که له جوړی شیکردنه وه، که نیشانه ی نه وه یه رافه کردنی فهرمووده زور گرانه، پپووستی به زانستی زور هیه. جا نه گهر له شوینی بینیمان که فهرمووده ی به دوو جوړ، یابه چهند جوړیکی جیا جیا، رافه کراوه، یاومر گپراوه، نه وه کیش نه.

۱۸۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ: (دَخَلْتُ أَنَا وَأَخُو عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَلَى عَائِشَةَ فَسَأَلَهَا أَخُوهَا عَنْ غُسْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَعَتْ بِإِنَاءٍ نَحْوًا مِنْ صَاعٍ فَأَغْتَسَلَتْ وَأَفَاضَتْ عَلَى رَأْسِهَا وَبَيْنَنَا وَبَيْنَهَا حِجَابٌ). (الحديث ۲۵۱). (۱۵۹)

نه بو سه له مه - رحمه تی خودای لی بی - فهرمووی: (من و برایه کی شیر ی عایشه (همزی خوی لی بی) رویشتن بو خزمه تی، برایشیری یه که ی له باره ی چوئیتی ی خو شو ردنی پیغه مبه ره وه پرسیری لی کرد، نه ویش داوای ده وری صاعی ناوی کردو، خوی شو رد، له ته وقه سه ری وه ناوی کرد به سهر خویدا. له نیوانی نیمه و له نیوانی عایشه دا په رده یی هه بوو، نه و شوینانه ی شار دبوه که له له شی نافرته ی خو یی، ته ماشا کردنی نادروسته.

۱۸۳- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) قَالَ: (حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ أَنَّهُ كَانَ عِنْدَ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ وَأَبُوهُ وَعِنْدَهُ قَوْمٌ فَسَأَلُوهُ عَنْ الْغُسْلِ فَقَالَ يَكْفِيكَ صَاعٌ فَقَالَ رَجُلٌ

مَا يَكْفِينِي فَقَالَ جَابِرٌ كَانَ يَكْفِي مَنْ هُوَ أَوْفَى مِنْكَ شَعْرًا وَخَيْرٌ مِنْكَ ثُمَّ أَمَّا فِي ثَوْبٍ. (الحديث ۲۵۲ - طرفاه في: ۲۵۵، ۲۵۶)

ئەبۇئىسحاق (رەزى خەلىلى بىن) فەرمووى: ئەبۇجەئفەر موحەممەدى كورپى عەلى كورپى حوسەينى كورپى عەلى كورپى ئەبۇتالىب، كەناسراوہ بە (ئەلباقىر) گىپرايەوہ بۇمان فەرمووى: مەن و باوكم لەخزمەت جابىرى كورپى عەبدوللادا بووين، كۆمەللى تىرى لەخزمەتدا بوو، لەبارەى خۆشۆردنەوہ كەجەندى ئاو بەشى دەكا لىيان پىرسى، فەرمووى: (مەنىكت بەسە!) (مەن = صاع).

پىاوى گوتى: مەنى ئاو بەشم ناكە خۆمى پى بشۆرم. جابىر فەرمووى: مەنى ئاو بۇ خۆشۆردن و غوسل دەرگەردن بەشى پىغەمبەرى دەگرد، كەلەتۆممووى زۆرتەر بوو، وەلەتۆيش چاكتر بوو، كەواتە: قسەى وامەكە، لەپاشا كەنويز بوو، پيشەوا جابىر (رەزى خەلىلى بىن) لەيەك لۆجل دا بەرنويزى بۆگردىن.

١٨٤- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَمَّا أَنَا فَأَفِيضُ عَلَى رَأْسِي ثَلَاثًا). وَأَشَارَ بِيَدَيْهِ كِلْتَيْهِمَا. (الحديث ٢٥٤) (١٦٠)

جوبەيرى كورپى موطعيم (رەزى خەلىلى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمووى: (لەراستىدا مەن بەش بەحالى خۆم، سى مشت ئاو دەكەم بەسەرما) جابىر فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەهەردوو دەستى نىشانى دا كەمەبەست لەمشت پىر ھەردوو دەستە.

★ أخرجه مسلم. طهارة. استحباب استفاضة الماء رقم ٧٤١.

(١٦٠) أخرجه مسلم في الحيض، باب: استحباب إفاضة الماء على الرأس وغيره، رقم:

رافه و شیکردنه وه:

جوبه یر له پیاوماقولاڼی قورپیش بوو، نوینه یری قورپیش بوو که هاته خزمهت حه زرمهت بو بهردانی دیله کانی غه زای بهدر، له کاتی ئازادکردنی مه ککه دا موسولمان بوو، زانایه کی بنه چه ناس و ره گهز ناسیکی گه وه بوو، له نه بوبه کری صه دیکه وه نه و زانسته فیڕ بوو بوو، شهست فهرمووده ی هه یه، نویمان له بوخاریدا هه، له مه دینه له سالی په نجاو چواری کوچیدا مردوو ه).

۱۸۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ دَعَا بِشَيْءٍ نَحْوِ الْجَلَابِ فَأَخَذَ بِكَفِّهِ فَبَدَأَ بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ الْأَيْسَرِ فَقَالَ بِهِمَا عَلَى وَسْطِ رَأْسِهِ). (الحديث ۲۵۸). (۱۶۱)

عائیشه (همزای خوی لێ بێ) فهرمووی: (جاران پیغه مبه ر (دروودی خودای لسم بێ) که بو له شپییسی خوی دهشورد، پر دهوری گوزهی ئاوی داوا دهکرد، نه و جا پر مشتی ئاوی هه لدهگرت و له پيشا دهیکرد به لای راستی سه ریدا، نه مجا دهیکرد به لای چه پی سه ریدا، نه نجا به مست به هه ردوو دهستی ئاوی دهکرد به سه ر ته و قه سه ریدا.

۱۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ تَخْتَلِفُ أَيْدِينَا فِيهِ). (۱۶۲)

عائیشه (همزای خوی لێ بێ) فهرمووی: جاران من و پیغه مبه ر (دروودی خودای لسم بێ) به یه که وه له یه ک دمفر خویمان دهشورد، ری ده که وت له ناو دمفره که دا دهستمان به رهنگاری دهستی یه که تری ده بوو. (ت/ ۱/ ۱۴۹/ ۳ = ز- ۳۱- ز- ۲۶۹).

۱۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَطْفُؤُ عَلَى نِسَائِهِ ثُمَّ يُصْبِحُ مُخْرِمًا يَنْضِخُ طِبَاءً). (الحديث ۲۶۷- طرفه فی: ۲۷۰). (۱۶۳)

(۱۶۱) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة غسل الجنابة، رقم: ۷۲۳=۳۸.

(۱۶۲) أخرجه مسلم في الحيض، باب: القدر المستحب من الماء في الغسل الجنابة رقم: ۷۲۹=۳۲۱، ۳۱۹.

عائشه (رضی خوی لہ بن) فہرمووی: بۆخۆم بۆنی خۆشم دەدا لہ پیغہمبەر (درودی خودی لہسر بن) لہکاتی ئیحرام بەستن دا، بەلام لہپیش ئەوہدا کەئیحرام ببەستی، جا ھەر لەوشەوہدا دەچوووە لای ژنەکانیو، بۆ بەیانیش ھیشتا بۆنی گولاوہکە دەمار دەمار دەپۆیی کەئیحرامی دادەبەست (ت/۲/۱۶۷/۲ ز- ۸۷ ژ- ۱۵۱۵).

۱۸۸- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذُورُ عَلَى نِسَائِهِ فِي السَّاعَةِ الْوَاحِدَةِ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهَنَّ إِحْدَى عَشْرَةَ وَفِي رِوَايَةٍ: تِسْعُ نِسْوَةٍ. قِيلَ: لِأَنَّهُ أَوْكَانَ يُطِيقُهُ قَالَ كُنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّهُ أُعْطِيَ قُوَّةَ ثَلَاثِينَ). (الحديث ۲۶۸ أطرافه في: ۲۸۴، ۵۰۶۸، ۵۲۱۵).

ئەنەس (رضی خوی لہ بن) فہرمووی: سەردەمی پیغہمبەر (درودی خودی لہسر بن) یازدە ژنی ھەبوو، جاری وادەبوو لەیەک تاودا، بەشەو یابەرپۆژ، دەپۆشتەلای ھەر یازدەیان و یەکە یەکە لەو ماوہیەدا دروست دەبوو لەگەڵیان. لەگێرانی وەپەکا: نۆژنی ھەبوو. گوترا: جا ئایا توانای ئەوہی ھەبوو لەکاتیکی وا کەما لەگەڵ ئەوہندە ھاوسەردا دروست ببی؟ ئەنەس فہرمووی: بەئێ، ئیمە قسە ی ئەوہمان لێ دەکرد: کە پیغہمبەر (درودی خودی لہسر بن) لەم لایەنەوہ توانای سیی پیایوی پێ دراوہ. (ت/۱/۱۵۶/۱ ز- ۳۲ ژ- ۲۸۶ - ش/د/ت/ن)

۱۸۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَأَنِّي أُنْظِرُ إِلَى وَبِصِ الطَّيِّبِ فِي مَفْرَقِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُخْرِمٌ). (الحديث ۲۷۱ - أطرافه في: ۱۵۳۸، ۵۹۱۸، ۵۹۲۳) (۱۶۴)

عائشه (رضی خوی لہ بن) فہرمووی: ئیستاش ھەر لەبەرچاومە کە چۆن شوینی جیاکردنەوہی مووی سەری پیغہمبەر (درودی خودی لہسر بن) کەلەناوہراستا دەیکرد

(۱۶۳) أخرجه مسلم في الحج، باب: الطيب للمحرم عند الإحرام، رقم: ۷۲۵= ۷۲۶.

* أخرجه مسلم في الطهارة رقم ۷۰۶ شيجا.

(۱۶۴) أخرجه مسلم في الحج، باب: الطيب للمحرم عند الإحرام، رقم: ۱۱۹۰= ۲۸۲۶، ۲۸۲۴.

به دوو به شه وه، بریسکه هی میسکه که ی پیوه بوو ده بریسکایه وه، که له پش نیحرام بهستن دا لیی دابوو. (تاج- ۱۸۱/۲ ز- ۸۷ ز- ۱۵۱۵ ج- ۴).

۱۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ غَسَلَ يَدَيْهِ وَتَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اغْتَسَلَ ثُمَّ يُخَلِّلُ بِيَدِهِ شَعْرَهُ حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرَوَى بَشْرَتَهُ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ).

عائیشه (همراهی خوی لښ) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (درویدی خوندی لسمه بڼ) واپوو که بو له شپیس خوی دهشورد ههردوو دهستی خوی تامووجه کانی دهشورد، نهوجا رپک وهك دهسنويزی نويز دهسنويزی دهگرت، نهوجا دهستی دهکرد بهخوشوردن، دهستی دهخسته بن مووهکانی سهري، تابه زهینی وایدهزانی که پیستی بن فزه که ی به باشی ته رپووه، نهوجا سی مست ناوی دهکرد به سهر سهریدا، له پاشا باقی مهندهی جهستهی خوی پاک دهشورد. (ت/ ۱۵۳/ ۱ ز- ۳۲ ز- ۲۷۸ - ش/ د/ ت/ ن).

رافه و شیکردنه وه:

ئه م فهرمووده یه له پش شه وه رابورد (ب/ ۱ ف - ۱۷۹ = بپروانه بهرگی یه که م، فهرمووده ی ژماره / ۱۷۹).

۱۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ وَعَدَلَتِ الصُّفُوفُ قِيَامًا فَخَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا قَامَ فِي مُصَلَّاهُ ذَكَرَ أَنَّهُ جُنُبٌ فَقَالَ لَنَا مَكَانُكُمْ ثُمَّ رَجَعَ فَاعْتَسَلَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَيْنَا وَرَأْسُهُ يَقْطَرُ فَكَبَّرَ فَصَلَّيْنَا مَعَهُ). (الحديث ۲۷۵ - طرفاه في: ۶۳۹، ۶۴۰). (۱۶۵)

(۱۶۵) أخرجه مسلم المساجد ومواضع الصلاة، باب: متى يقوم الناس للصلاة، رقم:

۶۰۵ = ۱۳۶۶ شيجا.

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇدای لى بىن) فەرمووی: جارى قامەتى نوپۇز كراو، رېزەكانى رېك خرانو، ھەركەسەى بەپئوھ لەرپىزى خۇیدا رېك راوہستا، پېغەمبەریش (درودى خودای لەسەر بىن) لەھۆدەكەى خۇیەوھ تەشرىفى ھاتەدەرەوھو لەنوپۇزگاگەى خۇیدا لەپېشمانەوھ راوہستا، لەوکاتەدا یادى كەوتەوھ كەلەشپیسە، جا فەرمووی پیمان: (لەجیگەى خۇتان بن تادیمەوھ) ئەوجا رۆیشتەوھ بۆ مائەوھو گورج خۆى شۆرد، كەھاتەوھ بۆلامان سەرى ئاوى لى دەتكا، ھى خۆشۆردنەكەى، ئینجا ئەللاھونەكبەرى نوپۇز دابەستنى كردو ئیمەیش لەگەئیدا نوپۇزمان دابەست

١٩٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَغْتَسِلُونَ عَرَاءَةً يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ وَكَانَ مُوسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَسِلُ وَحْدَهُ فَقَالُوا وَاللَّهِ مَا يَمْنَعُ مُوسَى أَنْ يَغْتَسِلَ مَعَنَا إِلَّا أَنَّهُ آذُرُ فَذَهَبَ مَرَّةً يَغْتَسِلُ فَوَضَعَ ثَوْبَهُ عَلَى حَجَرٍ فَفَرَّ الْحَجَرُ بِثَوْبِهِ فَخَرَجَ مُوسَى فِي إِثْرِهِ يَقُولُ ثَوْبِي يَا حَجَرُ حَتَّى نَظَرْتَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى مُوسَى فَقَالُوا وَاللَّهِ مَا بِمُوسَى مِنْ بَأْسٍ وَأَخَذَ ثَوْبَهُ فَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَنَدَبَ بِالْحَجَرِ سَبْعَةَ أَوْ سَبْعَةَ ضَرْبًا بِالْحَجَرِ). (الحديث ٢٧٨- طرفاه في: ٣٤٠٤، ٤٧٩٩) (١٦٦)

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇدای لى بىن) فەرمووی: پېغەمبەر (درودى خودای لەسەر بىن) فەرمووی: (نەوھى ئیسرائیل - كەناودارن بەبەنى ئیسرائیل - بەرووت و قووتى لەبەرچاوى يەكترى خۇيان دەشۆرد، بەلام موسا (سەلامى خۇدای لى بىن) پیاویكى زۆر بەشەرمو شکۆ بوو ھەمیشەخۆى باش دادەپۆشى، بەرەنگىكى وا پېستى لەشى ھىچ نەدەبىنرا، وەھەر بەتەنھایش خۆى دەشۆرد، جاھەندى كەسیان بەم جۆرە قسە ناشرىنانە ئازارى دلى موسایان دەداو، دەیانگوت: ببى و نەبى بۆیە

مووسا بەم شیومیە خۆی دادەپۆشی و بەجیا خۆی دەشواو لەگەڵ ئیمەدا خۆی ناشۆری، دیارە نەنگی بە لەشیەووە هەیه، سایابە ئەکە، یادەبەو قۆرە، یادەردیکی تری هەر هەیه.

جا خودای گەورەو سەرورەر ویستی ئەم قەسەو باسە ئێوانە بەدرۆ بختەووە، پاک و بێ نەنگی موسا (سەلامی خۆی لێ بێ) دەرێخا، جابۆیە روژی موسا (سەلامی خۆی لێ بێ) بەتەنیا خۆی لەوان کلا کردو رویشت بۆ چۆڵی لەوێ خۆی بشۆری، جا جلەکانی لەبەر خۆی داگەندو، لەسەر بەردی داینان، کاتی گەخۆی تەواو شۆرد، چوو بۆلای جلەکانی تالەبەریان بکاتەووە، بەلام بەفەرمانی خودای گەورە بەردەکە جلەکە موسای فراند! مووسايش داردەستەکەى خۆى هەلگرت و نیشته سەر بەردەکەو راپیکرد بەشوینی داو بانگی کرد: بەردەکە! جلەکانم دانێ، بەردەکە! جلەکانم دانێ، بەردەکەیش رویشت، مووسايش شوینی گەوت، هەتا گەیشت بەکۆمەڵی لەنەوێ نیسرائیل و، گشتیان تەماشای لەشی مووسایان کرد، بەرووت و قووتی و بەچاوی خۆیان ببینیان کە لەش و لاری لەووە جوانتر و پاکتر نابێ و زۆر دوورە لەو درۆیانەى کە ئێوان دەیانلێن، جا ئەوجا بەردەکە رەق راوەستاو مووسايش جلەکەى هەلگرتەووە دەستی کرد بەلێدانی بەردەکەو، بەگۆچانەکەى چەند کۆتەکیکی باشی لێ دا!

ئەبوهوهره پیره (پەزەى خۆى لێ بێ) دەفەر موی: سویندم بەخودای گەورە مووسا وابەتوندى بەردەکەى داپلۆسى بوو، سێ یاچارو، یاپینج، یا شەش، یا حەوت خاڵی لێ کردبوو، ئاوا قەرنجان دەبوو وەک جیگەبەری. ئەمە ئەو داستانەیه کە خودای گەورە بەم ئایەتە ئامازەى بۆ دەکاو دەفەر موی: (يا ايها الذين آمنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى فبرأه الله مما قالوا وكان عندالله وجيهاً) ٦٩/٣٣ - واتە: ئەى کەسانى کە باو مپتان هەیه بەخوداو بە پێغەمبەرى خودا! وەك ئێوانە مەبن کە ئازارى دلى موسايان دەدا، تاخودای گەورە پاک و بێ نەنگی موسای

دەرخست و قسە ناهەقەکانی ئەوانی بەدرۆ خستەوه، لەراستی دا موسا لەلای خودای گەوره گەلی خاوەن خاترو زۆر پایەبەرزو رێزدار بوو). (ت/۷/ ۱۰۱/ ۱۹ = تاج-۴ ز-۱۶ ژ-۴۰۵۴ - ش/ت).

روونکردنەوه:

ئەم فەرموودەیە دەست دەدا بۆ بەلگە، لەکاتی پێویستی و ناچاریدا رووت کردنی شەرمگای مەرۆف دروستە، وەك شایەتی و مەبەستی پزیشکی و شتی تری وا وە هەروەها بەلگەیە لەسەر ئەوه دارو بەردیش هەست و پیت و فەرپو ھۆشیان ھەیە، وەشیایوی تەمبۆ و نامۆزگارین.

۱۹۳- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (بَيْنَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ غُرْيَانًا فَخَرَّ عَلَيْهِ جَرَادٌ مِنْ ذَهَبٍ فَجَعَلَ أَيُّوبُ يَحْتَسِي فِي ثَوْبِهِ فَنَادَاهُ رَبُّهُ يَا أَيُّوبُ أَلَمْ أَكُنْ أَغْنَيْتَكَ عَمَّا تَرَى؟ قَالَ بَلَى وَعِزَّتِكَ وَلَكِنْ لَأُغْنِيَنِي عَنْ بَرَكَتِكَ). (الحدیث ۲۷۹- طرفاه فی: ۳۳۹۱، ۷۴۹۳).

ئەبوھورەیرە (مەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (درووی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (جاری ئەیووب بەرووتی: واتە: بەبێ پەشتەمال گرتنەوه بەبەرکۆشیا، بەلام بەتەنیا لەجیگەیهکی چۆلا) خۆی دەشۆرد، لەوکاتەدا کوللە زێرینی بەسەردا داباری، جا ئەیووب بەمشت زێرەکە دەکردە ناو جلەکانیەوه. خوداوەند گازی کرد: ئەی ئەیووب! ئەدی من بێ نیازم نەکردبووی لەشتی وا، ئیتەر ئەم ھەلپەییە بۆچی یە؟ فەرمووی: با، بەگەورەیی تۆ چۆن دەرمانم کرد وایە، ئەوەندەم خێرو بێر پێ بەخشیوم کارم نییە بەم زێرە بەلام لەگەڵ ئەو شا ھەرگیزاو ھەرگیز لەپیت و فەرپی تۆ بێ نیاز نابم و ئەو زێرەیش بەشیکە لەپیت و فەرپی تۆ، بۆیە کۆی دەرمانم کرد! (ت/۴/ ۱/۳۸۹ تاج-۳ ج-۴ ز-۱۱۹ ژ-۳۲۱۷).

۱۹۴- عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ تَسْتُرُهُ فَقَالَ مَنْ هَذِهِ فَقُلْتُ أَنَا أُمُّ هَانِيٍّ). (الحديث ۲۸۰ - أطرافه في: ۳۵۷، ۳۱۱۷، ۶۱۵۸) (۱۶۷)

نومموهانی کچی نه بو طالیب (همزی خوی لب بر) فہرمووی: سالی نازاد کردنی شاری مہککہ، رویشتم بو خزمہتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بر) کہ جووم خوی دہشورد فاطیمہ پہردہی بو کردبوو، کہہہستی بہمن کرد فہرمووہ (دروودی خودای لہسر بر)؛ (نہو ژنہ کی یہ؟) گوتم: منم نومموہانیئم (ت/۱/ ۱/۴۸ = ز-۳۱ ژ-۲۶۷).

راقہ و شیکردنہوہ:

نومموہانی خوشکی نیمامی عہلی یہ (همزی خوی لب بر) چلو شہش فہرموودہی، ہہیہ، دہلین: نہم لہدوا نیمامی عہلی مردوہ، ہہق ناموزای پیغہمبہرہ، رمزاو رحمہتی خودای لی بی (ت/۱/ ۴/۴۸۵ = ز-۱۷۹ ژ-۹۵۶).

۱۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقِيَهُ فِي بَعْضِ طَرِيقِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ جُنُبٌ فَالْخَنَسْتُ مِنْهُ فَذَهَبَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ كُنْتُ جُنُبًا فَكْرِهْتُ أَنْ أَجَالِسَكَ وَأَنَا عَلَى غَيْرِ طَهَارَةٍ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ إِنَّ الْمُسْلِمَ لَا يَنْجُسُ). (الحديث ۲۸۳ - طرفه في: ۲۸۵) (۱۶۸)

نہبوہورہیرہ (همزی خوی لب بر) فہرمووی: جاری لہشم پیس بوو، لہیہکی لہریگہکانی مہدینہ تووشی پیغہمبہر بووم (دروودی خودای لہسر بر) لہبہرئہوہ کہ لہشم گران بوو خوّم لی شاردہوہ، جووم خوّم شوردو نہوسا ہاتمہوہ بو خزمہتی،

(۱۶۷) أخرجه مسلم في الحيض، باب: تَسْتَرُ الْمَغْتَسِلُ بِثَوْبٍ وَنَحْوِهِ، رَقْم: ۷۳۱، ۷۳۲، ۱۶۶۶.

(۱۶۸) أخرجه مسلم في الحيض باب: الدليل على ان المسلم لا ينجس، رَقْم: ۳۷۱ = ۸۲۲.

فهرمووی: (ئەمى ئەبوهورەيرە! ئەووە لەکۆى بووى؟ گوتەم: راستىهکەى لەشم پيس بوو، لەبەرئەووە حەزم نەکرد بەلەشى ناپاکەووە لەخزمەتتا دابنىشم).
فهرمووی: (سوبحانەئەللا! چەند سەيریت! موسولمان چۆن پيس دەبىت!)
(ت/۷/۱۵۵/۱ = ز-۳۲ ژ-۲۸۳).

۱۹۶- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْرُقَدْ أَحَدُنَا وَهُوَ جُنُبٌ؟ قَالَ نَعَمْ إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرْقُدْ وَهُوَ جُنُبٌ).
(الحديث ۲۸۷- طرفاه في: ۲۸۹، ۲۹۰). (۱۶۹)

ئيبنوعومەر (رەزى خودايان لى بى) فهرمووی: عومەرى کورى خەططاب (رەزى خودايان لى بى) لە پيغەمبەرى پرسى: کەسێ لەئيمە ئەگەر لەشى پيس بوو، پيش ئەوەى خۆى بشۆرى، بۆى هەيە کەبخەوێ؟ فهرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): (بەئى، هەركاتى لەشتان پيس بوو بۆتان هەيە کەبەلەشى پيسەووە بخەون، بەلام واباشە لەکاتى وادا دەسنوێژى بگرن ئەوسا بخەون).

۱۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ ثُمَّ جَهَّذَهَا فَقَدْ وَجَبَ الْغَسْلُ). (الحديث ۲۹۱). (۱۷۰)

ئەبوهورەيرە (رەزى خۆى لى بى) فهرمووی: پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فهرمووی: (كاتى پياو لەناو چوارپەلى ئافرەتا دانىشتو لەگەلێا دروست بوو، باناويشى نەيەتەووە، ئيتەر خوشۆردن لەسەر هەردوولا پيويست دەبى) (ت/۱/۱۴۴ - ز- ۳۰ ژ- ۲۵۸ = ش/د/ن).

(۱۶۹) أخرجه مسلم في الحيض، باب: جواز نوم الجنب واستحباب الوضوء له، رقم: ۷۰۲=۳۰۶.

(۱۷۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: نسخ الماء من الماء، رقم: ۷۸۱=۳۴۳.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۶) نامه‌ی بینویژی (کتاب الحيض)

۱۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: (خَرَجْنَا لَا نَرَى إِلَّا الْحَجَّ فَلَمَّا كُنَّا بِسَرِفٍ حِضْتُ فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَبْكِي قَالَ مَا لَكَ أَنْفِستِ؟ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ فَأَقْضِي مَا يَقْضِي الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ قَالَتْ وَضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نِسَائِهِ بِالْبَقَرِ). (الحديث ۲۹۴- أطرافه في: ۳۰۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۹، ۳۲۸) (۱۷۱)

عائیشه (همزای خوی لب بی) فہرمووی: لہ خزمہ تی حہ زہ تدا (درویدی خودای لمسر بی) دہر جووین بوّ حہ ج، وہبہ تہ مای عہ مرہ نہ بووین، چوونکہ گومانمان وابوو کہ لہ مانگہ کانی حہ جدا عہ مرہ ناکری، کہ گہ یشتینہ سہریف لہ وی من بی نوّز کہ و تم و دہستم کرد بہ گریان، پیغہ مبہر (درویدی خودای لمسر بی) ہات بہ سہرما دہ گریام، فہرمووی: (نہ وہ چیتہ بوّچی دہ گری؟) گوتم: بہ خوا حہ زم دہ کرد کہ نہ مسال نہ ہاتما یہ بوّ حہ ج، فہرمووی: (رہنگبی بینویژ بیت؟) گوتم: بہ لی. فہرمووی: (نہ مہ شتیکہ خودا نوو سیوو یہ تی لہ سہر گچانی نادم و سووچی توّی تیّدا نییہ، جاہہر چی حاجی دمیکا توّیش بیکہ، بہ لام تہ واف بہیت مہ کہ، ہہ تا پاک دہ بیتہ وہ).

عائیشه (همزای خوی لب بی) فہرمووی: جا کہ گہ یشتینہ مہ کہ کہ حہ زہ مت (همزای خوی لب بی) بہ ہا ور پیانی خوّی فہرموو: بیکہ نہ عہ مرہ، نیتر خہ لکہ کہ ئیجرامیان شان، مہ گہر نہ و کہ سانہ نہ بی کہ نازہ لی دیاری بہیتیان پی بوو. فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خودای لمسر بی) خوّی دیاری پی بوو، و مہ بو بہ کرو عومہ ریش دیارییان پی بوو، ہہ روہا دہو لہ مہ نہ مہ کانیش دیارییان پی بوو، جا کہ تافی

ئىۋارەى رۇژى تەرۋىيە كەۋتەنەۋە رى، دىسانەۋە ئىجرامى ھەجيان دابەستەۋە فەرموۋى: رۇژى جەژن لەبىنۆيژى پاك بوومەۋە، ئەۋجا پىغەمبەر (درودى خودى لەسەر بىن) فەرمانى پى كىرم تەۋافى ئىفازەم كىرد، فەرموۋى: جاگۇشتى گايان بۇھىناين، گوتەم: ئەم گۇشتە ھى جى يە؟ گوتيان: پىغەمبەر (درودى خودى لەسەر بىن) گاي كىردوۋە بەقوربانى بۇ ھاۋسەرەكانى. (ت/۲/۱۹۸/۱ = ز-۱۰۰ ژ-۱۵۶۷ = ش/د/ت/ن).

۱۹۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَرْجُلُ تَغْنِي رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ حَائِضٌ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَئِذٍ مُجَاوِرٌ فِي الْمَسْجِدِ يُدْنِي لَهَا رَأْسَهُ وَهِيَ فِي حُجْرَتِهَا فَتَرْجُلُهُ وَهِيَ حَائِضٌ). (الحديث ۲۹۶ طرفه في ۲۹۵). (۱۷۲)

عائىشە (رەزى خۇى لى بىن) فەرموۋى: (جارى ۋادەبوو بىنۆيژ بووم پىغەمبەر (درودى خودى لەسەر بىن) سەرى خۇى دەنايە بەردەستەم قەزەكەيم شانە دەكىرد. لەگىرپانەۋەدەكە: جارى ۋادەبوو من لەناۋ ھۆدەكەى خۇما دەبووم، كەۋا لەتەنىشت مزگەۋتەكەۋە، پىغەمبەریش (درودى خودى لەسەر بىن) لەناۋ مزگەۋتا خەۋەى دەكىشا لەدەرگاي ھۆدەكەى خۇمەۋە، كەلەسەر مالى مزگەۋت بوو سەرى دەردەھىناۋ سەرى لەمنەۋە نىك دەكىردەۋە، منىش بويم شانە دەكىرد، لەۋكاتەدا بىنۆيژىش بووم) (ت/۲/۱۴۶/۱ = ز-۷۵ ژ-۱۴۶۳).

۲۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَكَبَّرُ فِي حُجْرِي وَأَنَا حَائِضٌ ثُمَّ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ). (۱۷۳)

عائىشە (رەزى خۇى لى بىن) فەرموۋى: جارى ۋادەبوو پىغەمبەر خۇا (درودى خودى لەسەر بىن) سەرى لەسەر كۇشم دادەنا، لەۋكاتەدا من بىنۆيژ بووم، ۋەلەسەر ئەۋ ھالە قورئانى دەخوئىند.

(۱۷۲) أخرجه مسلم في (الباب: غسل الحائض رأس زوجها وترجله. الخ) المترجم، ۶۸۲-۶۸۶.

(۱۷۳) أخرجه مسلم في الحيض، باب: الاضطجاع مع الحائض في لحاف واحد، رقم: ۶۸۰-۶۹۱.

روونکردنه وه:

ژنی بښوونکي پاکه، ناو و ناني دهستی هه لاله، ليکه و تنی دروسته چونکه پاکه، نه وه وی (د مزی خوی لږ بڼه) دمه رموی: هم فهرموده یه به لگه ی نه وه یه که خویندنی قورن ان له کاتی راکشان و پالکه و تنه دروسته، هه روا له نزیکی جیگه ی پیسایشه وه. شیخی عهینی (د مزی خوی لږ بڼه) دمه رموی: (نه مه ی نه وه وی دمه رموی: که له نزیکی جیگه ی پیسایشه وه خویندنی قورن ان دروسته جیگه ی سر نجه، چونکه به م قسه یه بڼه نابڼ خویندنی قورن ان به رابه ر به ناوده ست ناباشی (که راهه تی) ی هه بڼه، به لام پیویسته که کاری و ناباش بڼه، له به ر خاتری ریزگر تنی قورن ان، چونکه ده ورو به ری شت حوکم و بریاری نه و شته ی هه یه).

۲۰۱- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (بَيْنَا أَنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعَةً فِي خَمِيصَةٍ إِذْ حِضْتُ فَأَسْلَلْتُ فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِضَّتِي قَالَ أَلْفِيسَتْ؟ قُلْتُ نَعَمْ فَدَعَانِي فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخَمِيلَةِ). (۱۷۴)

نومموسه له مه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (د رووی خودی له سر بڼه) که یه کیکه له دایکانی موسولمانان، فهرمووی: جاری له گه ل پیغه مبه ردا له ژیر جاجمیکی بازو ودا پالکه و تنووم، له نا کاو له و ده مه دا که و تمه بڼه نوښری یه وه، ئیتر خو م له ژیر جاجمه که دزی یه وه، جووم خو م گوږی و جلی بښوونکي یه که مه له به ر کرد. فهرمووی: (نه وه تیکه و تیت؟) گوتم: به ئی. نه و جا بانگی کردم وه، جوومه وه له گه لیا له ژیر مه و جه که دا راکشامه وه.

۲۰۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَنتُ اغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَمَاءٍ وَاحِدَةٍ كَلَانَا جَنْبًا، وَكَانَ يَأْمُرُنِي فَأَتُزِرُ، فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ وَكَانَ يُخْرِجُ رَأْسَهُ إِلَى وَهُوَ مَعْتَكِفٌ فَأَغْسِلُهُ وَأَنَا حَائِضٌ) وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهَا

(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَأَنِّي إِذَا كَانَتْ حَائِضًا فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُبَاشِرَهَا أَمَرَهَا أَنْ تَتَزَرَّ فِي فَوْرِ حَيْضَتِهَا ثُمَّ يُبَاشِرُهَا قَالَتْ وَأَيُّكُمْ يَمْلِكُ إِرْبَهُ كَمَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْلِكُ إِرْبَهُ). (الحديث ۳۰۲ طرفه في: ۳۰۲، ۲۰۳۰). (۱۷۵)

عائشه (رضی خوی لى بن) فہرمووی: جارى وادہبوو خووم و پیغہمبہر پیگہوہ لہیک دہفر خوومان دہشورد، ہہردوو کمانیش لہشمان پیس بوو. ہہندی جاریش بى نویتز دہبووم، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمانی پی دہکردم، بہرکوشم دہپوشی، نہوجا لہسہر نہو بہرکوشہوہ دہستی لہگہلما تیکہل دہکردو خووشی لی و مردہگرتم، زور جاریش لہناو مزگہوتا خہلوہی دہکیشا، لہناو مزگہوتہکہوہ سہری خووی دہہینایہ ناو ہوڈہکہی منہوہ، کہبہتہنیشتی مالى مزگہوتہوہ بوو، منیش سہریم دہشورد لہوکاتہیشدا بیئویتز بووم.

لہگیرانہوہیہکی تردا عائشہ دہفرمووی: نہگہر یہکی لہئیہی ہاوسہرانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) لہگہرمہی بیئویتزیدا بوايہ، نہگہر پیغہمبہر بیویستایہ لہوکاتہدا دہستی لہگہل دا تیکہل بکا، فہرمانی دہدا بہرکوشیکی دہدا بہنیوانی ناوکی و نہژنووی دا، نہوجا لہسہر نہو بہرکوشہوہ دہستی بو دہبردو لہگہلیدا خووی تیکہل دہکردو خووشی لی و مردہگرت بہلام بہبی دروست بوون. عائشہ فہرمووی: بہلام کی لہئیوہ دہتوانی کہ وہک پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) نارمزووی خووی بو زہوت بکری و سنوور نہبہزینن.

۲۰۳ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ إِلَى الْمُصَلَّى فَمَرَّ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ فَإِنِّي أُرِيكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ فَقُلْنَ وَبِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ تُكْفَرْنَ اللَّغْنَ وَتُكْفَرْنَ الْعَشِيرَ مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلٍ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِبِّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ قُلْنَ وَمَا لِقِصَّاتٍ دِينَنَا وَعَقْلَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ مِثْلَ

نَصَفَ شَهَادَةَ الرَّجُلِ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ عَقْلِهَا أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ دِينِهَا). (الحديث ۲۰۴ أطرافه في: ۹۵۶، ۱۴۶۲، ۱۹۵۱، ۲۶۵۸). (۱۷۶)

ئەبوسەئیدی خودری (رمزی خوی لە بن) فەرمووی: جەژنی قوربان بوو، یارۆژی جەژنی رەمەزان بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەمەمەر بن) دەرچوووە دەرەووە رۆیشت بوۆ نوێژگاکی بۆئەودەشتە لەدەرەووەی شار، سەری لەژنان داو فەرمووی: (ئەو کۆمەڵی ژنان! خێرو خێرات زۆر بکەن و، زۆریش بپارێنەووە داوای لیبووردن لەخودا بکەن، چونکە من لەشەوی مێعراجدا خودا نیشانی دام کەئێوە زوربەو خەلکی دۆزەخ بوون) ژنەکان گوتیان: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەووە بۆچی ئێمە زۆربەو خەلکی ناو دۆزەخین؟ فەرمووی: (چوونکە زۆر نەفەرت لەخەلک دەکەن و، سەپلەیی لەگەڵ مێر دەکەن و چاکەو ئەوتان لەبەرچاو نییە، کەسەم نەدیوە کەوێک ئێوە ئاوا کەم هۆشو کەم ئایین بێ، کەچی لەگەڵ ئەووەیشا ئاوا زال بێ و، بیاو بەو هەموو زیرەکی و زرنکی یەهیهووە تەفەری دەداو هۆشی لەکەللەدا ناھێلێ!) گوتیان: ئەو پێغەمبەری خودا! کەم ئایینی و کەم هۆشییە کەمان گامەیه؟ فەرمووی: (کەم هۆشی یەکەتان بریتی یە لەووە کەشایەتی دووژن بەشایەتی تاقە بیاوێ حلیبە، ئەمە کەم هۆشییە کەتان، ئافەرەتیش لەکاتی ببنوێژیدا چەن شەوێ دەمینیتەووە نەنوێژ دەکاو، نەرۆژووی رەمەزان دەگرێ، ئەمەیش کەم ئایینی یەکەتان). (ت/ ۱/ ۲۶/ ۱ + ل - ۴۵۱ هەتا ۴۶۰ = ۳- ژ ۱۸ + ۱۵۸ هەتا ۱۶۳).

۲۰۴ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْتَكَفَ مَعَهُ بَعْضُ نِسَائِهِ وَهِيَ مُسْتَحَاضَةٌ تَرَى الدَّمَ فَرُبَّمَا وَضَعَتِ الطُّسْتَ تَحْتَهَا مِنَ الدَّمِ). (الحديث ۳۰۹ أطرافه في: ۳۱۰، ۳۱۱، ۲۰۳۷).

عائیشه (همزی خوی لب ٻی) دمفهرمووی: ژنی له ژنه کانی پیغه مبهه (دروودی خودای له سمر ٻی) له گهل پیغه مبهه ردا، له ناو مزگه وت دا خه لوهی دهکیشا، واته: ئیعتیکافی دهکرد، به لام نهو ژنه ههمیشه بئوویژ (موسسته حاضه) بوو، گهل جار له کاتی نوویژ کردندا ته شتیکی له ژیر خویدا دادندا، نه بادا خوینه که مزگه وته که پیس بکا، (ت/۱/۱۷۰ = ز-۳۸ ژ-۳۰۸).

۲۰۵- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنَّا نُنْهَى أَنْ نُجِدَّ عَلَى مِيتِ فَوْقَ ثَلَاثِ إِلَّا عَلَى زَوْجِ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا وَلَا نَكْتَحِلَ وَلَا نَتَّطِيبَ وَلَا نَلْبَسَ ثَوْبًا مَصْبُوغًا إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ وَقَدْ رُخِّصَ لَنَا عِنْدَ الطَّهْرِ إِذَا اغْتَسَلْتَ إِحْدَانَا مِنْ مَحِيضِهَا فِي بُدْءِ مِنْ كُسْتِ أَظْفَارٍ وَكُنَّا نُنْهَى عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ). (۱۷۷)

نومموعه طیهه (همزی خوی لب ٻی) فهرمووی: نهی ی کراوه له نیمه که دهسته ی ژنانین که له سی روژ پتر تازی بو مردوو بگرین، مه گهر بو میرد، که ده بی بو نهو چوار مانگو ده روژ تازی بگرین، وه لهو ماوه یه دا نابی چاو بریژین، یاخومان بو خوش بکهین، یا جل و بهرگی رنگین له بهر بکهین، مه گهر بهرگی که له پیش دا هه ودا که ی رنگ کرابی و له پاشا چنرابی، یاته نرابی، کاتیکیش پاک بووینه وه له بئوویژی که ویستمان خومان بشورین، ریگه ی نه وه مان دراوه که به قهد پیویست عوودو گولاوو بوونی خوش نه ختی بو وانیک، بو جیگه خوینه که به کار بهینین! (ت/۳/۱۸۹ = تاج-۲ ز-۷۹ ژ-۲۲۷۸ = ش/د/ن).

رافه و روون کردنه وه:

کوست، یاقوسط، جوړه بوخورو بوئیکی خوشه، پارچه پارچه یه، هه ندی ده لئین: رنگی ره شباهه، له جه شنی نینوکی مروف وایه، هه ندی دمفهرموون: ظیفاری، یا نه ظفار که ناریکه له که ناره کانی عه دن، له هینده وه بوونی خوش

دەھىنن لەوئى ساخى دەكەنەو، ھەندئى تر دەفەرموون: شارىكە لەيەمەن. ھەرچۆن بى مەبەست لەفەرموودەكە دووشتە: سوننەتە بۆ ئافرەت بەبۆنى خوڤ بىنى ناخوڤى بىنويژى و زەيستانى لابهري، ھەتا ئەگەر تازىباريش بى لەكاتى خوڤوردنا ئەو مافەى بۆھەيە.

ئوموموعەطىيە (مەزى خوڤى لى بى) يەككىكە لەژنانى ھاورپىيانى پىغەمبەر، ھاورپىيەكى ناودارى پىغەمبەر بوو، زۆر ئازا و دلير بوو، ئەنصارى يە بوو، لەزۆر غەزادا لەگەل پىغەمبەردا بوو، دەستى پزىشكى ھەبوو، نەخوڤىيانى تىمار دەکرد، فەرموودەيەكى ھەيە لەبابەت شوڤردنى مردووو دادمەري بەبنەماى شوڤردنى مردوو، نۆ فەرموودەى لەبەخارىدا ھەيە رمزاو رەحمەتى خوداى لى بى.

۲۰۶ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ غُسْلِهَا مِنَ الْمَحِيضِ فَأَمَرَهَا كَيْفَ تَغْتَسِلُ قَالَ خُذِي فِرْصَةً مِنْ مَسْكِ فَتَطْهَرِي بِهَا قَالَتْ كَيْفَ أَتَطَهَّرُ؟ قَالَ تَطْهَرِي بِهَا قَالَتْ كَيْفَ؟ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَطْهَرِي فَاجْتَبِذْهَا إِلَيَّ فَقُلْتُ تَتَّبِعِي بِهَا أَثَرَ الدَّمِ). (الحديث ۳۱۴ طرفه في: ۳۱۵، ۷۳۵۷). (۱۷۸)

عائيشە (مەزى خوڤى لى بى) فەرمووى: ئەسماء (مەزى خوڤى لى بى) بۆچۆنىيتى خوڤوردنى بىنويژى لە پىغەمبەرى پەرسى، فەرمووى: (ھەركامىكتان كەويستى خوڤى بشوڤ، بالەپىشا ئاوو مۆردەكەى ئامادە بكاو خوڤى پاك بكاتەو، تاراتىكى جوان بگرى، ئنجا دەستنويژىكى جوان بگرى، ئنجا ئاوبكا بەسەر سەرياو دەستى تى بخاو، زۆر باش ھەلبىگلوڤ تائاو دەگاتە بن مووەكانى سەرى، ئەوھەلە ئاو بكا بەسەر سەر خوڤا سەراپا، ئنجا گوڤە لۆكەيەكى ميسكاوى،

یاگوئی خوری میسکاو، یا به رویه کی بونخوش بهیئی خوی پی پاک بکاته ووه تاراتی پی بگری!.

نہ سمائیش باش تی نہ گہیشت گوتی: چون چون خوی پی پاک بکاته ووه تاراتی پی بگری؟ فہرمووی: (سوبحانہ للہ سہیرہ بو تی ناگہی؟) خوتی پی پاک بکہرہ ووه تاراتی پی بگریہ تہاوا. عائیشہ شیش - رمزای خوی لی بی - فہرمووی: منیش نہ سمم راکیشا بہ لای خومہ ووه، کہ کچی شہ کهل بوو، وہ پیم گوت: ودرہ من تیت بگہیہ نم: بیہینہ بہ شوینی خوینہ کہ داو، داینی لہناو شہرمتا، تاناو گیانت بوساردی لی نہیی و بونی خوش بی. لہ گیرانہ وہیہ کا: حہ زہمت (رمزای خوی لی بی) سی جار فہرمووی: پارچہ یہ کی میسکاو بیئہ و تاراتی پی بگریہ، نیت پیغہ مبہر (برووی خودای لہ سمہر بی) شہرم گرتی و رووی کرد بہ وللاوہ، عائیشہ دہیگوت: ژنگہ لی یاریدہ دہران (انصار) ژنگہ لی چاکن نافہرین بوخویان! شہرم و شکو ریگہی نہ وہی لی نہ دہم گرتن کہ بوخویان شہرمزای نایین بب! (ت/۱/۱۶۱/۱ = ز-۳۵ ژ-۲۹۷ ج-۴ = ش/د/ن)

۲۰۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَهْلَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ فَكُنْتُ مِمَّنْ تَمَتَّعَ وَلَمْ يَسْقِ الْهَدْيَ فَرَعَمَتْ أَلْهًا حَاضَتْ وَلَمْ تَطْهَرْ حَتَّى دَخَلْتُ لَيْلَةَ عَرَفَةَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ لَيْلَةُ عَرَفَةَ وَإِنَّمَا كُنْتُ تَمَتَّعْتُ بِعُمْرَةٍ؟ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَضِي رَأْسُكَ وَامْتَشِطِي وَأَمْسِكِي عَنْ عُمْرَتِكَ فَفَعَلْتُ فَلَمَّا قَضَيْتُ الْحَجَّ أَمَرَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ لَيْلَةَ الْحَصْبَةِ فَأَعْمَرَنِي مِنَ التَّنْعِيمِ مَكَانَ عُمْرَتِي الَّتِي نَسَكْتُ). (الحديث ۳۱۶ طرفه في: ۲۹۴). (۱۷۹)

(۱۷۹) أخرجه مسلم في الحج (صحيح مسلم بشرح النووي ج/۸ ص ۱۳۴، ص ۱۴۱، باب: بيان وجوه الإحرام الخ) انظر عمدة القاری ج/۳ ص ۲۸۷/۲۱- المترجم= ۲۹۲۸، ۲۹۱۰، ۲۹۱۱، ۲۹۲۵، ۲۹۲۷، ۲۹۲۹.

عوروه فہرمووی: عائیشہی پوورم فہرمووی: لہجہ جی مالآواپیدا لہگہل
 پیغہمبہرا ئیحرامم دابہست، یہکئی بووم لہوانہ کہلہسہر شیوہی تہمہتتوع
 حہجیان کرد، چونکہ دیاری (ہہدی) ی بہیتیان پی نہبوو، جا لہسہریف
 بینویژ کہوتہم، ہہتا شہوی عہرفہ ہات، ہہرپاک نہبوومہوہ، جاگوتہم: ئہی
 پیغہمبہری خودا! ئہم شہو عہرفہیہ، منیش ئیحرامی عہمرہم دابہستووہو
 بینویژیشم، چار جیہ؟ فہرمووی: (قژہ سہرہکەت ہہلومشینہو شانہی بکہو،
 جاری واز لہتہواو کردنی عہمرہکەت بہینہ!) منیش چۆنی فہرموو وام کرد،
 ئہوجا ئیحرامی حہجم دابہست، جاکہحہجم تہواو تہواو کرد، جا شہوی
 حہصبہ (ناوی شوینیکہ لہنیوانی مہککەو مہدینہدا)، گوتہم: ئہی پیغہمبہری
 خودا! ئہم خہلکە ہہموو حہجو عہمرشیان کردووہ، تہنیا من نہبی، کەہہر
 حہجم کردووہ؟ پیغہمبہریش (دروودی خودی لہسہر ہہ) فہرمانی کرد بہئہورحمانی
 برام، لہپاشکۆی وشرہکەی خویدا بردمی، تاجووینہ تہنعیم، جالہوئی
 ئیحرامی عہمرہم بہست، لہجیاتی ئہو عہمریہی کەنیتہم لی ہیناو ہہلہم
 وەشانہووہ تہواوم نہکرد. (ت/۲/ ۱/۱۹۸ = ز-۱۰۰ ژ-۱۵۶۷ = ش/د/ ت/ن).

۲۰۸ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (خَرَجْنَا مُوَافِينَ لِهَلَالِ ذِي الْحِجَّةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُهْلَ بِعُمْرَةٍ فَلْيُهْلِلْ فَبِأَيِّ لَوْثَا أَنِّي أَهْدَيْتُ لَأَهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ فَأَهْلَ بَعْضُهُمْ بِعُمْرَةٍ وَأَهْلَ بَعْضُهُمْ بِحَجٍّ وَكُنْتُ أَنَا مِمَّنْ أَهْلَ بِعُمْرَةٍ فَأَذْرَكَنِي يَوْمَ عَرَفَةَ وَأَنَا حَائِضٌ فَشَكَّوْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ دَعِي عُمْرَتَكَ وَالْقُضَى رَأْسُكَ وَامْتَشِطِي وَأَهْلِي بِحَجٍّ فَفَعَلْتُ حَتَّى إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْحَصْبَةِ أَرْسَلَ مَعِيَ أَخِي عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ فَخَرَجْتُ إِلَى التَّنْعِيمِ فَأَهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ مَكَانَ عُمْرَتِي وَلَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ هَذِي وَلَا صَوْمٌ وَلَا صَدَقَةٌ). (الحديث ۳۱۷).

عائیشہ (ہمزای خوی لی ہہ) فہرمووی: چوار پینج روژی مابوو بو مانگی نوئی ی
 قوربان، لہمہدینہ بہرمو مہککە دمرچووین. پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہہ)

فهرمووی: (ههرکه سیّ حه زده کا عه مره دابه ستیّ باعه مره دابه ستیّ، من خوّم بویه عه مره دانابه ستم چونکه ئازهلّی دیاری ی به یتیم هیّناوه له گهلّ خوّم) جابه ندیّ کهس عه مره یان دابه ست، جاکاتیّ روژی عه رفه هات من بیّنویژ بووم، له خزمهت حه زه تدا (درووی غودی له سر یی) سکاّی حالّم کرد، عه رزیم کرد: من له سر شیوهی ته مه تتوع (پشوو وهرگرتن) ئیحرامم دابه ستووه. به لام وا روژی عه رفه هات، من له بهرئه وهی که بیّنویژم هیّشتا عه مره که مم ته واو نه کردووه، چونکه ته وافی به یتیم نه کردووه، که یه کیّکه له بنیاته کانی عه مره، که مه رجه له سر پاکی بکریّ، دهی ئه گهر چاوهری ی پاک بوونه وه بکه م بو ته واو کردنی عه مره که م، حه جی ئه مسالّم دفه وتیّ، چونکه فریای وه ستانی کیّوی عه رفه ناکه وم، که واته چار چییه؟

حه زه مت (رمزی غوی لی یی) فهرمووی: (واز له ته واو کردنی عه مره که ت به یّنه و، قژه سه ره که ت هه ئوه شیّنه و شانه ی بکه و، ئیحرامی حه ج دابه سته باحه جی ئه مسالّت له کیس نه چیّ). جا منیش چۆنی فهرمو وام کرد، تاشه وی حه صبه، گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خودا! خوّم عه مره م نه کردووه؟ جا عه بدوره حمانی برامی له گهلّ دا ناردم، دهرچووم بو ته نعیم، که نزیکترین ههریمی خاکی حیلله له خاکی حه ره مه وه، له ویوه ئیحرامی عه مره م دابه ست له حیاتی عه مره که ی پیشووم.

هیشامی کوپی عوروهی کوپی زوبه یری کوپی عه وام فهرمووی: له هه موو ئه م گوپرانکاریانه دا عانیسه نه دیاری ی به ستی سه ربپیوه، نه روژووی گرت، نه نانی هه ژاری دا (بروانه فهرمووده ی ژماره (۱۹۸) و (۲۰۷) بروانه: (ت/۱/۱۷۴/۲ = ز-۹۰ ژ-۱۵۲۷ + ز-۹۲ ژ-۱۵۳۸ + ز-۹۶ ژ-۱۵۵۰ + ل/۱/۱۷۷ + ل/۱/۱۷۹ + ل/۱/۱۸۷ + ل/۲/۱/۲۰۳ + ل/۱/۲۲۵). بوئه وهی به باشی بزانی ئیحرام دابه ستن به چه ند جوژ ده کریّ، وه (تمتع= پشوو وهرگرتن) چییه وچۆنه، وه عه مره

چون دهکری بفهرموو ته ماشای فیقهی ناسان بهرگی یه کهم لاپه ره (۳۵۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۲، ۳۹۲ = ز-۱۶۳ هه تا ز-۱۶۷ بکه).

۲۰۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ أَتَجْزِي إِحْدَانَا صَلَاتَهَا إِذَا طَهَرَتْ فَقَالَتْ أَحَرُورِيَّةٌ أَلْتِ كُنَّا نَحِيضُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا يَأْمُرُنَا بِهِ أَوْ قَالَتْ فَلَا نَفْعَلُهُ. (۱۸۰)

موعاده (رهزی خوی لى بى) فهرمووی: لهعائیشهم پرسى گوتم: بوچی ژنى بینویژ روژووی رهمهزان دهگریته وه، که چی نویژه فهرزهکان ناگیریتته وه؟ فهرمووی: بوئتویش ههرووری یهیت و لهو خهواريجانهی که دهلین: دهبی ژن نویژی کاتی بینویژیش وهک روژوو بگیریته وه؟ گوتم: خهیر، من لهوان نیم، بهلام پرسیاره و دهیکه، گوتی: جاران بهسه رینی ی پیغه مبهه ر خوی (دروودی خودی لى بى)، که دهکه و تینه بینویژییه وه، لهپاش پاکبوونه وه و خو شوژدن، پیغه مبهه ر (دروودی خودی لى بى) فهرمانی پیمان دهکرد که روژوو بگرینه وه و نویژ نه گیرینه وه (ت/۱/۱/۱۶۳/۳ = ز-۳۵ ژ-۲۹۹ ش/د/ت/ن)

۲۱۰- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: حِضْتُ وَأَنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْخَمِيلَةِ فَأَسَلْتُ فَخَرَجَتْ مِنْهَا فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِيضَتِي فَلَبَسْتُهَا فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَفَلَيْسَتْ؟ قُلْتُ نَعَمْ فَدَعَانِي فَأَدْخَلَنِي مَعَهُ فِي الْخَمِيلَةِ. (الحدیث ۳۲۳ طرفه فی ۲۹۸). وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُقْبِلُهَا وَهُوَ صَائِمٌ. (ز-۲۰۱).

(بروانه فهرمووده ی ژماره ۲۰۱. لهگیرانه وه ی ئیردها ئومومسه لهمه (رهزی خوی لى بى) دهفه رموی: جاری واده بوو پیغه مبهه ر (دروودی خودی لى بى) به روژوو بوو، لههه مان کاتا منی ماچ دهکرد).

۲۱۱- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ أَوْ قَالَ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ وَلَيْسَ هَذَانِ الْخَيْرُ وَدَعْوَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلِّيَ قِيلَ لَهَا: الْحَيْضُ؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ أَلَيْسَ تَشْهَدُ عَرَفَةَ وَكَذَا وَكَذَا). (۱۸۱)

نوموعه طیبہ (ہمزای خوبی لیس ہے) دہفہ رموی: لہرؤژی جہڑنی ردمہ زان و روژی جہڑنی قوربانا، پیغہ مبہر (مروندی خودی لیسر ہے) فہرمانی پی دہکر دین: کہ گہورہ کچ و نافرمتی بینویژو کہ یبانوی ناومان لہ گہل خو مان ببهین بوئہ و دہشتہ، بو نویژی جہڑن، بہ لام نافرمتہ بینویژمکان نویژمکہ ناکہن، تہنیا حازری کوڑی پر فہرو نزای کوڑمہ لی موسولمانان دہبن، گوتم: ئہی پیغہ مبہری خودا! نہ گہر وارپکہ وت یہ کیکمان چار شیوی نہ بوو نایا بہ بی چارشیویش ہہ ربی بو نویژگا کہ بو دمرہ وہی شار؟ فہرمووی: (بالہ خوشکیکی موسولمانی چارشیوی بخوازی).

حہ فصہ دہفہ رموی: گوتم: چؤن؟ زنی بینویژیش نامادہی ئہو کوڑہ پیرؤزہ ببی؟ فہرمووی: بہ لی، ہہروہک چؤن لہکاتی حہ ج کردنا نامادہی راوہستانی کیوی عہرفہ دہبی ہہروا لہموزدہ لیفہ، ہہروا حازری نزا کردنی نویژہ بارانہیش دہبی. (ب/ ۱ / ۴۵۳ / ۶ ز- ۱۵۹ ز- ۹۰۳ ج- ۴ = ش/ت/ ن).

راقہ و شیکردنہوہ:

ئہم بہہرانہ لہم فہرموودہیہ و مردہ گیرین:

(زنی بینویژ دروستہ یادی خودا بکا، لہسہر ذیکری خودا پاداش و مردہ گری، مافی ہہیہ نامادہی کوڑی دہورو دمرسو زانستو ہہموو جوڑہ

خَیْرَیْکِی تَر بَبِیْ، بَهْمَهَرَجِی کُؤْرَهکَه لَهناو مَزگَهو تا نَهبِیْ. هَهروا بَوْی هَهیه گَوِیْ لَه خَوِیْنَدَنی قورئان و گوتن و دهور کردنه وهی حَهدِیْث بَگَرِیْ).

۲۱۲- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنَّا لَا نَعُدُّ الْكُدْرَةَ وَالصُّفْرَةَ شَيْئًا). (الحدیث ۳۲۶).

دِیسان نَومَموعه طَیْیَه (رَهزای خَوای لَی بَیْ): دَهستوورمان وابوو لَه پاش پاکه وه بوون لَه بَیْنوِیْژِی، نِیْتر لَیْلاوو زَهرداومان بَه هِیج دانَه دَهنا. (ب/ ۱/ ۱۶۰ / ۳ = ز- ۳۳ ژ- ۲۹۲ = د/ ب / ن).

۲۱۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ: لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ حِمْيَرٍ قَدْ حَاضَتْ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّهَا تَحْبِسُنَا أَلَمْ تَكُنْ طَافَتْ مَعَكُنَّ؟ فَقَالُوا بَلَى قَالَ فَأَخْرَجَ). (الحدیث ۳۲۸). (۱۸۲)

عائِشَهی هاوسَهری پَیْغَه مَبَهَر (دروودی خوا لَه سَهَر پَیْغَه مَبَهرو رَهزای خوا لَه سَهَر هاوسَه رَهکانی بَیْ) دَهفَه رَموِیْ: عَه رَزِی پَیْغَه مَبَه رَم کَرْد: نَهی پَیْغَه مَبَهری خَودا! صَه فِیْیَهی کَچی حَوِیْیَهی کَه وُتَوْتَه بَیْنوِیْژِیْیَه وه؟ پَیْغَه مَبَهَر (دروودی خَودای لَه سَهَر بَیْ) فَه رَموِیْ: (گَلَمَان نَه دَاتَه وه باشَه، پَهکی گَه پَرانَه و دَمَان نَه خَا باشَه، خَوْنَه و رَوْژِی جَه زَن لَه گَه لَ نِیْوَمَدَا تَه وافی کَرْد؟) گَوِیْان: بَه لَیْ وایَه، فَه رَموِیْ: (کَه وَا تَه: دَه رَچَو نَهی صَه فِیْیَه!) (ت/ ۲ / ۲۲۷ / ۶ = ز- ۱۱۵ ژ- ۱۶۲۴ = ش/ د / ت / ن).

لَه تَاجَا نَهَم فَه رَموِیْ دَمِیَه نَاوایَه: عائِشَه (رَهزای خَوای لَی بَیْ) فَه رَموِیْ: شَهوِی نَه فَر - وَا تَه: شَهوِی گَه پَرانَه وهی حَاجِی بَو وُلا تِی خَوِی - صَه فِیْیَهی هاوسَهری پَیْغَه مَبَهَر (دروودی خَودای لَه سَهَر بَیْ) فَه رَموِیْ: وَا دَمَزَانَم گَلْتَان دَه دَه مَه وه، چَوْنکَه کَه وُتَوَمَه تَه بَیْنوِیْژِیْیَه وه، هِیْ شَ تَا تَه وافی مَالِئَاوایِی (تَه وافی وِیْدَاع) یَشَم

نه کردووه. پیغهمبه ریش (دروودی خودی لسمه بن) فهرمووی: لهش به بارو دهم به نازار بی، بوخیر به دهمیا نایی! نهی روژی جهژن ته وافی نه کردووه؟ گوترا: با، کردوویته. فهرمووی: (دهبا بکه ویتته ریو له گه لمان بگه پیتته وه بو مه دینه، مادام ته وافی فهرزی به جی هیناوه، که ناوداره به (طواف الإفاضة) یابه (طواف الزيارة) که بنیات (روکن) ی حهجه، ته وافی مالئواوی بو نه و بو وینهی نه و مهرج نییه، نهشی کهن قهیناکات)

۲۱۴- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ امْرَأَةً مَاتَتْ فِي بَطْنِ فَصْلَى عَلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ وَسَطُهَا). (الحديث ۳۳۲ طرفاه فی: ۱۳۳۱، ۱۳۳۲). (۱۸۳)

سه مووردهی کوری جهندوب (رهزی خوی لئ بن) فهرمووی: ژنی به سه مر مائه وه مرد، واته: به هوئی زه یستانییه وه مرد، له پشتی پیغهمبه ره وه (دروودی خودی لسمه بن) نویژی مردووم له سهر تهرمه کهی کرد، پیغهمبه ره (دروودی خودی لسمه بن) له ناو نویژه کهدا له ناوه پاستی تهرمه کهدا وه ستابوو. (ت/ ۱ / ۵۵۸ / ۲ / ۳ = ز- ۲۱۰ ژ- ۱۰۹۷، ۱۰۹۹ / ت- د/ نه حمه د).

رافه و شیکردنه وه:

سه مووردهی کوری جهندوب سه دو بیست و سی فهرموودهی ههیه، له بوخاریدا جوار فهرموودهی ههیه، له په نجاو نوی کوجیدا کوجی دواپی کردووه.

۲۱۵- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّهَا كَانَتْ تَكُونُ حَائِضًا لَا تُصَلِّي وَهِيَ مُفْتَرِشَةٌ بِحِذَاءِ مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَى خُمُرَتِهِ إِذَا سَجَدَ أَصَابَنِي بَعْضُ ثَوْبِهِ). (۱۸۴)

مہیموونہی ہاوسہری پیغہ مہبر (دروودی خوا لہسہر پیغہ مہبر و رمزای خودا لہاوسہرہکانی) فہرمووی: گہئی جار ری دہکھوت من بینویژ دہبووم، لہماوہی بینویژیہکہما نویژم نہدہکرد، وادہبوو پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر ہی) لہسہر بہرماٹوچکہکھای کہلہپووشی خورما دروست کرابوو نویژی دہکرد، منیش لہسہر نہو حالہ لہناستی کورنووشگاکی رادہکشام، کہ حہزرت (رمزای خوی لہ ہی) کورنووشی دہبرد جہکانی بہر من دہکھوت، کہواتہ: زاتی بینویژ پاکہ، لیکہوتنی زیانی نییہو نویژ بہشتی وا پووج نابیتہوہ۔

بسم الله الرحمن الرحيم

۷) نامہی تہیہ مہوم (کتاب التیمم)

۲۱۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: (خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِأَنْبِيَاءِ أَوْ بِذَاتِ الْجَيْشِ انْقَطَعَ عِقْدٌ لِي فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى التِّمَاسِهِ وَأَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ فَأَتَى النَّاسُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَقَالُوا أَلَا تَرَى مَا صَنَعَتْ عَائِشَةُ أَقَامَتْ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاضَعَ رَأْسَهُ عَلَى فِخْذِي قَدْ نَامَ فَقَالَ حَسِبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسَ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ فَقَالَتْ عَائِشَةُ فَعَاتَبَنِي أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ وَجَعَلَ يَطْعُنُنِي بِيَدِهِ فِي خَاصِرَتِي فَلَا يَمْتَعْنِي مِنَ التَّحَرُّكِ إِلَّا مَكَانَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى فِخْذِي فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أَصْبَحَ عَلَى غَيْرِ مَاءٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ التِّيمُمِ فَتِيمَّمُوا فَقَالَ أُسَيْدُ بْنُ الْحَضِرِ مَا هِيَ

(۱۸۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتراض بين يدي المصلي وفي المساجد ومواضع

الصلاة، باب: جواز الجماعة في النافلة والصلاة على حصى وخمرة رقم: ۱۱۴۶=۵۱۳.

بِأَوَّلِ بَرَكَتِكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ فَبَعَثْنَا الْبَعِيرَ الَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ فَأَصَبْنَا الْعَقْدَ
تَحْتَهُ). (الحديث ۳۳۴ أطرافه في: ۳۳۶، ۳۶۷۲، ۳۷۷۳، ۴۵۸۳، ۴۶۰۷،
۴۶۰۸، ۵۱۶۴، ۵۲۵۰، ۵۸۸۲، ۶۸۴۴، ۶۸۴۵). (۱۸۵)

عائشہی ھاوسہری پیغہمبہر (دروودی خوا لہسہر پیغہمبہرو رمزای
خودا لہھاوړې و ھاوسہرانی بی) فہرمووی: لہخزمہتی پیغہمبہردا (دروودی خودی
لہسہر بی) لہسہفہریکا کہوتینہړې، رویشتین تاگہیشتینہ بہیداو، یاگہیشتینہ
(ذات الجیش) لہوئی گہردانہیہکی من پچراپہوہو گوم بوو، ئیتہر پیغہمبہریش
(دروودی خودی لہسہر بی) لہوئی مایہوہ بہہیوای دوزینہوہی ئہو گہردانہیہ، خہلکہکیش
لہخزمہتیدا مانہوہ، ئہمہ لہکاتیکا بوو کہنہ شوینہکہ ئاوی لی بوو
ومنہخہلکہکہ ئاویان پی بوو، جاخہلکہکہ چوون بۆلای ئہبوبہکری باوکم و
گلہیی دہکەن و دہلین: نابینی عائشہی کچت چی کرد؟ پیغہمبہرو ئہم
عہشاماتہی لہم بیابانہ چۆل و بی ئاودا بۆ گہردانہیی گل داوہتہوہو،
ئاویشمان پی نیہ! پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) خہوتبوو سہری لہسہر رانم
دانابوو، لہوکاتہدا ئہبوبہکر بہتورہیی ہات، فہرمووی: پیغہمبہرو ئہم
عہشاماتہت لہم شوینہ چۆل و بی ئاودا، بہبی ئاو، گل داوہتہوہ، ماتلت
کردوون بہ خوت و خوړپایی، ئہمہ ئیش بوو تو کردت؟ ئیتہر چہندہ خودا
حہزکا ئہبوبہکر گلہیی لی کردم و بۆ تہمی کردن قسہی پی گوتم، خویش
خویشیش بہسہرہ سیخورمہ دہیکوتایہ کہلہکەم، منیش (ہہرچہند ئیشم پی
گہیشتبوو، بہلام لہبہرنہوہی کہسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) لہسہر رانم
بوو) جوولہم پی نەدەکرا! جا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) ئہو شہوہ خہوت
تابہیانی، کاتی کہبہیانی کہہستہ ئاونہبوو بۆ دہسنوئیز، جا خودا ئایہتی
تہیہموموی ناردہ خواریوہ کہ دہفہرموئی: (... فلم تجدوا ماءً فیممرا صعیداً

طیباً فامسحوا بوجوهکم وأیدیکم منه) واته: ئەگەر لەهەموو ئەم شیوەکارانەدا ناو نەبوو، ئەوا قەستی هەلگرتنی گۆیکێ پاک بکەن و لەتۆزی ئەو گۆپاکە دەست بەئێن بەروخسارو بەهەردوو دەستاندا، لەجیاتى دەسنۆیژ، یالەجیاتى خوشۆردنى لەشپیسى).

ئیتەر تەیهەممومیان کرد. جا بەم بۆنەیهەو ئەوسەیدی کورێ حوزەیر فەرمووی: ئەى خانەوادەى ئەبوبەکر! بەراستی ئیوه بۆنەم نەتەوێ ئیسلا مە بوون بەپیت و فەر و خیر و بەرەگەت، ئەم داھاتنى تەیهەممومە بەھۆى ئیوہوہ بوو، چونکە گوومبوونى گەردانەکەى عانیشە بوو بەھۆى، ئەمەیش یەکەم پیت و بەرەگەتى ئیوہ نییە، پیت و فەر ی ئیوہ لەم بابەتەوہ زۆرە، ئوسەید (پەزای خوای لى بى) یەکیک بوو لەدەمپراست (نەقیب)ەکانى شەوى پەیمانى عەقەبە، کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەو شەویدا کردبوونى بەدەمپراست و سەرگەورەى ھۆزەکانى خوایان. عانیشە فەر مووی: سەیر لەویدا بوو ئەو و شترەى کەمن لەو سەفەرەدا سواری دەبووم، پالکەوتبوو، کاتى ھەلمان ساند گەردانەکە لەژێریدا بوو، ئیتەر دۆزیمانەوہ. (ت/ ۱ / ۱۷۱ / ۱ = ز- ۳۹ ژ- ۳۱۱).

۲۱۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ وَأَحِلَّتْ لِي الْمَعَانِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً). (الحدیث ۳۳۵ طرفاه فی: ۴۳۸، ۳۲۲۲). (۱۸۶)

جابیری کورێ عەبدوللا (پەزای خوای لى بى) دەفەر مووی: خوشەوێست (دروودی خودای لەسەر بى) جابیری کورێ عەبدوللا (پەزای خوای لى بى) دەفەر مووی: (پێنج بەهرەى گەورەم لەلایەنى پەروەردگارەوہ پى خەلات کراوہ،

ئەم پېنج بەھرەيە بەسەر يەكەوہ بەھيج پېغەمبەرئىكى تر لەپېش منەوہ بەكەس نەدراوہ:

يەكەم: تاماوى مانگەرئ يەك، دوژمن لەسامو شكۆى خۆمو لەشكرم زەندەقيان دەچئو، ھەر بەبيستنى ناوو شۆرەتى ئازايى سوپاى ئىسلام لەسايەى خوداوہ، ورە بەردەدەن و خۆگرييان دەرپوخئ، ئەمەيش بووہ بەھۆى سەرکەوتن بۆ ئيمە،

دووم: رووى زەويش ھەمووى بۆ خۆمو نەتەوہى ئىسلام کراوہ بەمزگەوتو، لەھەر شوينئ مزگەوتى ئى نەبوو، لەسەر رووى زەوى نوپژى خۆمانى ئى دەكەينو، مەرج نيبە كەئيمە وەك نەتەوہكانى تر ھەر لەناو كۆيسەو پەرستگاكاندا نوپژ بکەين و بەس! لەھەمان كاتدا خۆلەكەشى پاك و پاكەوہكەرە، لەكاتى پيوستدا خۆمانى پى پاك دەكەينەوہوتەيەمموى پى دەكەين، كەواتە: ھەر موسولمانئ، لەھەر كۆى يەك بوو، خواى مزگەوتى ئى بوو يانا، وەخواى ئاو ھەبوو بۆ دەستنويزو شتى وا يانا، بابەكەمائى ھەواوہيى نوپژى خۆى لى بكا.

سيەم: مالى تالانى بېر واکانىش ھەللا کراوہ بۆ من و بۆ نەتەوہى ئىسلامم، لەپېش مندا بۆ كەسى تر خواردنى مالى تالانى كافران ھەللا نەبووہ،

چوارەم: لەروژى قيامەتدا لەخزمەت خوداى پەرورەدگاردا تكاو شەفاعەت بۆ ھەر كەسى بکەم خودا تەكاكەم قەبوول دەكا،

پېنجەم: جاران لەپېش مندا زوربەى پېغەمبەرەكان كەدەكران بە پېغەمبەر، بەتايبەتى رەوانە دەكران بۆسەر ھۆزەكەى خۆيان و بەس، بەلام من لەسايەى خوداوہ، خودا كەردوومى بە پېغەمبەر و رەوانەى كەردووم بۆسەر ھەموو كەسى بەگشتى واتە: بۆ سەر بەرەى مرؤف. (ت/ ۴/۳۴۳/۱ = ۵-ژ ۳۶ + ۱۱۴-ژ ۶۷۸).

۲۱۸- عَنْ أَبِي جُهَيْمٍ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الصَّمَّةِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: (أَقْبَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَحْوِ بئرِ جَمَلٍ فَلَقِيَهُ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ فَمَسَحَ بِوَجْهِهِ وَيَدَيْهِ ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ). (الحديث ۳۳۷). (۱۸۷).

نهبو جو هه می کوری صمیمه ی نه نصاری (مزی خوی لہ یں) فہرمووی: پیغہ مہر (دروودی خودی لہسر یں) جاری لہ لای بیری جہمہ لہوہ دہات، پایو پی گہشتو سلاوی لی کرد، پیغہ مہریش (دروودی خونی لہسر یں) سلاوہ کھی نہ سہ ندوہ، ہتا رووی کردہ دیوارہ کھو رووی خوی و ہردو دہستی مہسح کرد، لہ گہردی سہرہردی دیوارہ کھ، نہ و جا کہ تہ یہ موومہ کھی تہ واو کرد وہ لامی پایا و کھی دایہ وہ (ت/۱/۱۷۷ /۲/۳ = ز-۴۱ ژ-۳۸).

رافہ و شیکردنہ وہ:

نہبوجوہیم خوی و باوکی لہ ہاوری یانی پیغہ مہر بوون، باوکی یہ کی بووہ لہ ہاوری مہزنہ گانی پیغہ مہر، لہ غہزای نوحوددا پشتی پیغہ مہری چول نہ کرد، پہمانی پی ی دا لہ سہر مردن، لہ پروودا و کھی بیری مہعوونہ دا، لہ گہل حہفتا قورٹان خوینہ کاندہ شہید کرا، نہبوجوہیم دوو فہرموودہی لہ بوخاری شہر یف دا ہمہ، ناوی عہد ولایہ، خزرہ جی یہ، نہ نصاری یہ.

۲۱۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْنَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنِّي أَجَنَّبْتُ فَلَمْ أَصِبْ الْمَاءَ فَقَالَ عُمَارُ بْنُ يَاسِرٍ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَمَا تَذْكُرُ أَنَا كُنَّا فِي سَفَرٍ أَنَا وَأَنْتَ فَأَمَّا أَنْتَ فَلَمْ تُصَلِّ وَأَمَّا أَنَا فَمَعَكْتُ فَصَلَّيْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا فَضَرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَفِّهِ

الْأَرْضَ وَكَفَحَ فِيهِمَا ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ). (الحديث ۳۳۳۸ أطرافه في: ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۶، ۳۴۳، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷) (۱۸۸)

ئەبدورەحمانی کۆری ئەبزا (پەزەیی خەوی لێ بێ) دەفەر موو: پیاوی هاتە خزمەت عومەری کۆری خەططاب (پەزەیی خەوی لێ بێ) عەرزی کرد: لەشم پیسە و ئاوم دەست ناکەوی چارم چییە؟ عەمماری کۆری یاسریش لەوی بوو، بە عومەری کۆری خەططابی فەر موو: ئایا لەبیرتە کە جارە کە من و تۆ رەوتەنی بووین، لەو سەفەرمان لەشمان پیس بوو، کاتێ نوێژمان لێ بوو تۆ نوێژت نەکرد، بەلام من خۆم لەخۆلا گەوزان و ئەوجا نوێژم کرد، ئەو موبوو کە ئەمەم بۆ پیڤەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) باس کرد فەر مووی: (تەنھا ئاوەهات بەس بوو) ئەوجا پیڤەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) هەردوو لەپی خۆی مائی بەسەر رووی زەویبە کەداو، فووی لێ کردن تاقۆزە کەیان تۆزێ سووک بێ، ئەوسا بە هەردوو ناولەپی مەسحی دەموچاوی و هەردوو دەستی خۆی کرد! . (ت/ ۱ / ۱۷۷ / ۱ = ز ۴۱ - ژ ۲۱۷ = تاجول ئوصول بەرگی یەکەم، لاپەرە (۱۷۷) فەر موودە زمارە یەکی ئەولایەرە یە لەو مرگەرپاوە کوردی یەکە ی لەچاپی یەکەم = ز ۴۱ - ژ ۲۱۷ چاپی چوارەم).

عەبدورەحمانی کۆری ئەبزا ی خوزاعی خۆی و باوکی صەحابی بوون (پەزەیی خەوی لێ بێ) ئیمامی عومەر (پەزەیی خەوی لێ بێ) لەپەسنی جوانی عەبدورەحمانا دەیفەر موو: (عەبدورەحمانی کۆری ئەبزا یەکیکە لەو بەهرەمورانە کە خودا بەهۆی زانیینی قورئانەو بەپایەبەرزی کردوون) خۆی زۆرتر فەر موودە لە ئیمامی عومەر و ئوبەییە کۆری کە عەبەو دەگیرایەو، سەعیدو عەبدوللا، کە کۆری خۆی بوون لەگەڵ موخەممەدی کۆری ئەبولەجالیدا، فەر موودە کانی ئەویان گیراوتەو، عەبدورەحمان دەیفەر موو: (نوێژم بە جەماعەت لەپشتی پیڤەمبەرەو کردوو).

٢٢٠- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حَصِينٍ الْخَزَاعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا فِي سَفَرٍ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّا أَسْرَيْنَا حَتَّى كُنَّا فِي آخِرِ اللَّيْلِ وَقَعْنَا وَقْعَةً وَلَا وَقْعَةً أَحَلَى عِنْدَ الْمُسَافِرِ مِنْهَا فَمَا أَتَقَطْنَا إِلَّا حَرُّ الشَّمْسِ وَكَانَ أَوَّلُ مَنْ اسْتَيْقَظَ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ الرَّابِعُ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَامَ لَمْ يُوقِظْ حَتَّى يَكُونَ هُوَ يَسْتَيْقِظُ لِأَنَّا لَا نَذَرِي مَا يَحْدُثُ لَهُ فِي نَوْمِهِ فَلَمَّا اسْتَيْقَظَ عُمَرُ وَرَأَى مَا أَصَابَ النَّاسَ وَكَانَ رَجُلًا جَلِيدًا فَكَبَّرَ وَرَفَعَ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ فَمَا زَالَ يُكَبِّرُ وَيَرْفَعُ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ حَتَّى اسْتَيْقَظَ بِصَوْتِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا اسْتَيْقَظَ شَكَوْا إِلَيْهِ الَّذِي أَصَابَهُمْ قَالَ لَا ضَيْرَ أَوْ لَا يَضِيرُ ارْتَحِلُوا فَارْتَحِلْ فَسَارَ غَيْرَ بَعِيدٍ ثُمَّ نَزَلَ فَدَعَا بِالْوُضوءِ فَتَوَضَّأَ وَتَوَدَّى بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى بِالنَّاسِ فَلَمَّا انْقَضَتْ صَلَاتُهُ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مُعْتَرِلٍ لَمْ يُصَلِّ مَعَ الْقَوْمِ؟ قَالَ مَا مَنَعَكَ يَا فَلَانُ أَنْ تُصَلِّيَ مَعَ الْقَوْمِ قَالَ أَصَابَتْني جَنَابَةٌ وَلَا مَاءَ قَالَ عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ فَإِنَّهُ يَكْفِيكَ ثُمَّ سَارَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاشْتَكَى إِلَيْهِ النَّاسُ مِنَ الْعَطَشِ فَنَزَلَ فَدَعَا وَدَعَا عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: اذْهَبَا فَابْتَغِيَا الْمَاءَ فَاطْلُقَا فَنَلَقِيَا امْرَأَةً بَيْنَ مَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ مِنْ مَاءٍ عَلَى بَعِيرٍ لَهَا فَقَالَ لَهَا أَيْنَ الْمَاءُ قَالَتْ عَهْدِي بِالْمَاءِ أَمْسَ هَذِهِ السَّاعَةُ وَتَفَرُّكَا خُلُوفًا قَالَا لَهَا انْطَلِقِي إِذَا قَالَتْ إِلَى أَيْنَ قَالَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ قَالَا هُوَ الَّذِي تَعْنِينَ فَانْطَلِقِي فَجَاءَا بِهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَدَّثَاهُ الْحَدِيثَ قَالَ فَاسْتَنْزَلُوها عَنْ بَعِيرِها وَدَعَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِنَاءٍ فَفَرَّغَ فِيهِ مِنْ أَفْوَاهِ الْمَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ وَأَوْكَأَ أَفْوَاهَهُمَا وَأَطْلَقَ الْعَرَابِيَّ وَتَوَدَّى فِي النَّاسِ اسْتَقُوا وَاسْتَقُوا فَسَقَى مَنْ شَاءَ وَاسْتَقَى مَنْ شَاءَ وَكَانَ آخِرُ ذَاكَ أَنْ أُعْطِيَ الَّذِي أَصَابَتْهُ الْجَنَابَةُ إِنَاءً مِنْ مَاءٍ قَالَ اذْهَبْ فَأَفْرِغْهُ عَلَيْكَ وَهِيَ قَائِمَةٌ تَنْظُرُ إِلَى مَا يَفْعَلُ بِمَانِهَا وَإِيمَ اللَّهِ لَقَدْ أَقْلَعَ عَنْهَا وَإِنَّهُ لَيُخَيَّلُ إِلَيْنَا أَنَّهَا أَشَدُّ مِلَاءً مِنْهَا حِينَ ابْتَدَأَ فِيهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اجْمَعُوا لَهَا فَجَمَعُوا لَهَا مِنْ بَيْنِ عَجْوَةٍ وَدَقِيقَةٍ وَسَرِيقَةٍ حَتَّى جَمَعُوا لَهَا طَعَامًا فَجَعَلُوها فِي ثَوْبٍ وَحَمَلُوها عَلَى بَعِيرِها وَوَضَعُوا الثَّوْبَ بَيْنَ يَدَيْهَا قَالَ لَهَا تَعْلَمِينَ مَا رَزَقْنَا مِنْ مَائِكَ شَيْئًا وَلَكِنَّ

اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَسْقَانَا فَأَنْتَ أَهْلُهَا وَقَدْ احْتَبَسْتَ عَنْهُمْ قَالُوا مَا حَبَسَكَ يَا فُلَانَةُ قَالَتْ
الْعَجَبُ لَقِينِي رَجُلَانِ فَذَهَبَا بِي إِلَى هَذَا الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ فَفَعَلَ كَذَا وَكَذَا
فَوَاللَّهِ إِنَّهُ لَأَسْحَرُ النَّاسِ مِنْ بَيْنِ هَذِهِ وَهَذِهِ وَقَالَتْ يَأْصِبُهَا الْوُسْطَى وَالسَّبَّابَةُ
فَرَفَعَتْهُمَا إِلَى السَّمَاءِ تَعْنِي السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ أَوْ إِنَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ حَقًّا فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ
بَعْدَ ذَلِكَ يُغَيِّرُونَ عَلَى مَنْ حَوْلَهَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا يُصَيِّوْنَ الصَّرَمَ الَّذِي هِيَ مِنْهُ
فَقَالَتْ يَوْمًا لِقَوْمِهَا مَا أَرَى أَنَّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ يَدْعُونَكَ عَمْدًا فَهَلْ لَكُمْ فِي الْإِسْلَامِ
فَأَطَاعُوهَا فَدَخَلُوا فِي الْإِسْلَامِ). (الحديث ۳۴۴ طرفه في ۳۴۸، ۳۵۷۱). (۱۸۹)

عیمرانی کوری حوصینی نهل - خوزاعی - (عزای خوئی لیس بن) فہر مووی: لہ سہ فہریکا
لہ خزمہ تی پیغہ مہردا بووین، شہوئی تادہ مہ وبہ یان ہہر بہر پوہ بووین،
لہ دہ مہ وبہ یانا کہ لہ خہو خوشت نپہ بو کاروانی شہونخوونی کہر، ویستمان
سہر خہوئی بشکی نین، بہ لآم کہ خہ ومان لی کہوت خہ بہرمان نہ بووہ تاتینی
خوڑہ کہ خہ بہری کردینہ وہ، یہ کہم کہس خہ بہری بووہ نہ بو بہ کری صہدیق
بوو، دوہم فیسار بوو، سییہم نہو فیسار بوو، چوارہم کہس عومہری کوری
خہ طاب بوو. پیغہ مہریش (دروودی خودی لہ سر بن) کہ تہ شریفی دہ خہوت خہ بہرمان
نہ دہ کردہ وہ، تاخوی خہ بہری دہ بووہ، چونکہ مہ ترسی نہ وہ ومان ہہ بوو کہ لہو
دہ مہدا سرووشی بوئی، جائہ گہر خہ بہری بکہینہ وہ سرووشہ کہہ بری.

کاتی عومہر خہ بہری بووہو حالہ کہی بینی لہ بہ جہرگی خوئی بہ دہنگی
بہرز دہستی کرد بہ نہ لآہو نہ کہہر کردن، نپتر لہ سر نہ لآہو نہ کہہر کردن و
دہنگ بہرز وہ کردن بہر دہوام بوو، ہہتا بہ دہنگی نہو پیغہ مہر (دروودی خودی لہ سر
بن) خہ بہری بووہ، نہ و جا خہ لکہ کہ حالہ کہ یان عہرز کردو سکا لآی نہ وہ یان
لہ خزمہ تیدا کرد کہ نوپزی بہ یانیان چووہو ئاویش نییہو، بہم بو نہ یہ وہ

زۆر پەرۋاشن، حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) بۆلگەنلەن دەريانى فەرموۋى: (قەيدى نىيە) يا فەرموۋى: (قەيناكا، ئادەى زوۋكەن باركەن) ئىتر بارىيان كىردو كەمى دوور كەۋىنەۋە لەۋ شۆيىنە خراپە، ئەۋجا حەزرىت دابەزى و داۋاى ئاۋى دەسنوۋىزى كىردو، دەسنوۋىزى گىرتو، فەرمانى فەرموۋ بانگ دراۋ، دوو رىكاتە سۈننەتەكەى پېش بەيانى كىردو، ئىنجا فەرمانى فەرموۋ قامەت كىراۋ، بەرنوۋىزى ى نوۋىزى بەيانى بۆ ھاۋىپىيانى كىرد، كە حەزرىت نوۋىزەكەى تەۋاۋ كىرد رۋانى ۋاپىاۋى لەكۆمەل كىلابوۋە نوۋىز ناكە لەگەل ئەۋان، فەرموۋى: (ئەى فەيسارەكەس!) ئەۋە بۆ لەگەل گەل نوۋىزەكەت نەكەرد؟) گۈتى: قورىبان! لەشپىسىم تۈۋش بوۋەۋە خۆ شۆردىنەم لەسەرەۋ ئاۋىش نىيە.

حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) فەرموۋى: (بەگىل تەيەممۇم بىكە، لەكاتى ۋادا تەيەممۇمىت بەسە) ئەۋجا پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لىق) كەۋتەپىۋ مەردۇمەكەش لەتاۋ تۈۋىتى سىكالايان بىردەبەر، جا پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لىق) دابەزى عەلى و مىنى بانگ كىردو، فەرموۋى: (بىرۇن بۆ ئاۋ بىگەپىن). جا ھەردۈكەم رۋىشتىن، تاگەشتىن بەزى، بەسۋارى ۋىشترى بوۋ، لەناۋ كۆلى دوو كۈندەى گاۋەسا سۋار بوۋ بوۋ، ھەردوۋ قاقچەكانى شۆپ كىردىۋە، پىمان گۈت: لەكۆى ئاۋ ھەيە، ئەم ئاۋىت لەكۆى ھىناۋە؟ گۈتى: ئاۋ لەم نىزىكە نىيە، رۆزە رىيەك دوۋرە، دۈيىنى ئەم كاتە لەلەى ئاۋەكەۋە ھاتوۋم! پىاۋەكانى ئىمەش بۆناۋ دەگەپىن و بەشۈيىن ئاۋدا ۋىلن. پىمان گۈت: دەۋرە لەگەلمان، گۈتى: بۆ كۆى؟ گۈتمان: بۆلەى پېغەمبەرى خەلىق، گۈتى: ئەۋ كىراپىيە كەپى دىلن: ۋىرگەپراۋ؟ گۈتمان: بەللى ئەۋەيە كەتۋ ۋاى پى دىللى، دەى ۋىرە بابىرۋىن بۆلەى، ئەۋجا بىردەم بۆلەى پېغەمبەر، ۋەچى قىسەيەكى بۆنىمە كىرد ھەمان قىسەى كىردەۋە بۆ ئەۋىش، بەللام عەرزى پېغەمبەرى كىرد كەھەتىۋبارە.

حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) دەستۈۋرى دا ھەردوۋ گاۋەسەكانىيان لەۋىشترەكە داگىرت و ژنەكە دابەزى، ئەۋجا حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) داۋاى جامىكى كىردو

هەردوو دەمی هەردوو گاوسەگەى کردەو و ئاوى ئى داگردنە ناو جامەگەو و، دەمیانی بەدەمبێنەکانیان بەستەو، وەنزای بەسەریان دا خویندو دەستی پیرۆزى هینا بەهەردوو ھنگلەکانیاندا، فەرمانى فەرموو بەناو عەشاماتەگەدا جاردا؛ بھەرموون ھەم ئاو بەدەن بەولآخەکانتان، ھەم بۆ خۆتان ئاو بخۆنەو، جا ھەركەس بەئارمژووى خۆى بەشى خۆى برد، لەدوا ھەموان پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) دەفرى ئاوى بەپیاو لەش پيسەگەداو، پى فەرموو: (بپۆ لەشوینىکا بیکەبەسەر خۆتا).

ژنەگەيش ھەر راوہستا بوو سەرنجى دەدا کەچى لەئاوگەى دەگرى، سویندەم بەزاتى خودا کاتى لەشکرەگە بەتەواوى بەشى خۆیان ئاو برد لەو دووگاوسەو وازیان لەئاوگە ھینا، ئاوگە يەك تەوگە کەمى نەکردبوو، بەلگوو زیادى کردبوو. پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) فەرموو: (شتىكى بۆ کۆبکەنەو) ئیەمەيش ھەندى خورماى عەجوەى مەدينەو ئاردو قاوتمان بۆى کۆکردەو، تاهەمووى بوو بەبپۆ خۆراکى باش و کردیانە ناو پارچەپى جەلەو، ئەوسا ژنەگەيان سواری وشتەرەگەى خۆى کردەو، جەلەيان بەخۆراکەگەيەو نایەبەردەمى و، گاوسەکانیان بۆ بارکردەو، پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) پى فەرموو: (خۆت دەزانیت کەئیمە ھىچمان لەئاوگەى تۆ کەم نەکردۆتەو، ئەوھتا بەبەرچاوتەو ئاوگەت وەك خۆى ماو، زیادى نەکردبى کەمى نەکردو، ئەوھى کەبەکارمان ھینا، ئاوى بوو لەخواو بوو، خودا خۆى بۆى رەخساندین!).

ئەوجا ژنەگە رۆيشتەو بۆ ناوگەسوکارى، تۆزى درەنگ دەپراتەو، پى دەلێن: ئەرئ خاتوون! خیر بوو وادرنەگ ھاتیتەو،؟ دەلئ: کارىكى عەنتیکە درەنگى بەسەر ھینام! تووشى دوو کابرا بووم بىردمیان بۆلای ئەو پیاوھى کەپى فەلێن: صابىنى، واتە: لەئايىنى گۆنى خۆى وەرگەراو. شتى سەیر سەیرى دەگرد، دەسا بەزاتى خوا ئەم پیاو يەگىکە لەم دووگەسە:

یا جادو و بازترین کەسە لەنیوانی ئەم زەمینە و ئەم ئاسمانەدا، یاخود بەپراستی پێغەمبەری رهوانە کراوی خودایه، بهپەنجەهێ ناوەپراستی و بهپەنجەهێ شایهتەمان ئامازەهێ کرد بۆ ئاسمان و زەوی.

جالە وەدوا ناوبەناو لەشکری ئیسلام هەڵمەتیان دەبەردە سەر ئەو خێلە هاوبەشکەرانی کە لە دەورووبەری هۆزی ئەو ژنە بوون، وەدەستیان لەتاقمەکەهێ ئەو نەدەدا، هەتا رۆژی ژنەکە بههۆزەکەهێ خۆی دەلی: من لەوبا وەپردام کە ئەم کۆمەڵەهێ بهخۆپایی نییه کە هەقیان بهسەر ئێوه وە نییه، بهلکوو ئەمە هۆیهکی هەیه، کە ئەویش ئەو هیه ئەمانە چاکەیهکی ئێمەیان لەبەر چاوه، جامن وابەباش دەزانم تازو وە قەبوولی ئیسلام بکەین، ئێوه دەلێن چی؟ هۆزەکەهێ بهیهک دەنگ بهگوێی دەکەن و هەموو ئیسلام دەبن (ت/۴/ ۳۳۷/۲ + ت/۱/۲۰۱/۳ = تاج-۳ ز-۱۰۵ ژ-۳۱۷۵ + تاج-۱ ز-۴۹ ژ-۳۶۸).

روونکردنەوه:

عیمرانی کۆری حوصەین خۆی و باوکی هاوڕێ ی پێغەمبەر بوون، عیمرانی سالی ئازاد کردنی خەیبەر ئیسلام بووه، له پێغەمبەر وە سەدو هەشتا فەرموودهی گیرا و هتەوه، لهبوخاری نازداردا دوازدە فەرموودهی هیه، عومەر ناردی بۆ بهصره هەتا شارەزای ئایینیان بکا، بوو بهقازی بهصره، گشت جاری فریشتە دەهاتن بۆ دیدەنی و سلاویان لێ دەکردو بهگوێ ی خۆی سلا وە کە یانی دەبیست، لهپەنجاو هەشتی کۆچیدا، له بهصره مرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

(٨) نامه‌ی نوین (کتاب الصلاة)

٢٢١- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ أَبُو ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فَرَجَ عَنْ سَقْفِ بَيْتِي وَأَنَا بِمَكَّةَ فَنَزَلَ جِبْرِيلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَفَرَجَ صَدْرِي ثُمَّ غَسَلَهُ بِمَاءٍ زَمْزَمَ ثُمَّ جَاءَ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مُمْتَلِيٍّ حِكْمَةً وَإِيمَانًا فَأَفْرَغَهُ فِي صَدْرِي ثُمَّ أَطْبَقَهُ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَعَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَلَمَّا جِئْتُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا قَالَ جِبْرِيلُ لِخَازِنِ السَّمَاءِ افْتَحْ قَالَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا جِبْرِيلُ قَالَ هَلْ مَعَكَ أَحَدٌ قَالَ نَعَمْ مَعِيَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أُرْسِلْ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ فَلَمَّا فَتَحَ عَلَوْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَإِذَا رَجُلٌ قَاعِدٌ عَلَى يَمِينِهِ أَسْوَدَةٌ وَعَلَى يَسَارِهِ أَسْوَدَةٌ إِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَمِينِهِ ضَحَكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَسَارِهِ بَكَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْإِنِّ الصَّالِحِ قُلْتُ لِجِبْرِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا آدَمُ وَهَذِهِ الْأَسْوَدَةُ عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ نَسَمُ بَنِيهِ فَأَهْلُ الْيَمِينِ مِنْهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ وَالْأَسْوَدَةُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ أَهْلُ النَّارِ فَإِذَا نَظَرَ عَنْ يَمِينِهِ ضَحَكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ شِمَالِهِ بَكَى حَتَّى عَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ فَقَالَ لِخَازِنِهَا افْتَحْ فَقَالَ لَهُ خَازِنُهَا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُ فَفَتَحَ قَالَ أَنَسٌ فَذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ فِي السَّمَوَاتِ آدَمَ وَإِدْرِيسَ وَمُوسَى وَعِيسَى وَإِبْرَاهِيمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يَثْبُتْ كَيْفَ مَنَازِلُهُمْ غَيْرَ أَنَّهُ ذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ آدَمَ فِي السَّمَاءِ الدُّنْيَا وَإِبْرَاهِيمَ فِي السَّمَاءِ السَّادِسَةِ قَالَ أَنَسٌ فَلَمَّا مَرَّ جِبْرِيلُ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِدْرِيسَ قَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْإِنِّ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِبْرَاهِيمُ فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْإِنِّ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا مُوسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِمُوسَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْإِنِّ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا عِيسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِإِبْرَاهِيمَ فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْإِنِّ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِبْرَاهِيمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَأَخْبَرَنِي ابْنُ حَزْمٍ أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا حَبَّةَ الْأَنْصَارِيِّ كَانَا يَقُولَانِ قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ عَرَجَ بِي حَتَّى ظَهَرْتُ لِمُسْتَوَى أَسْمَعُ فِيهِ صَرِيفَ الْأَقْلَامِ
 قَالَ ابْنُ حَزْمٍ وَأَنْسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَفَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 عَلَى أُمَّتِي خَمْسِينَ صَلَاةً فَرَجَعْتُ بِذَلِكَ حَتَّى مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى فَقَالَ مَا فَرَضَ اللَّهُ
 لَكَ عَلَى أُمَّتِكَ قُلْتُ فَرَضَ خَمْسِينَ صَلَاةً قَالَ فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ
 ذَلِكَ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى قُلْتُ وَضَعَ شَطْرَهَا فَقَالَ رَاجِعْ
 رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ
 فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ ذَلِكَ فَارْجَعْتُهُ فَقَالَ هِيَ خَمْسٌ وَهِيَ خَمْسُونَ لَا يُبْدَلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ
 فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ رَاجِعْ رَبِّكَ فَقُلْتُ اسْتَحْيَيْتُ مِنْ رَبِّي ثُمَّ انْطَلَقَ بِي حَتَّى
 انْتَهَى بِي إِلَى سِدْرَةِ الْمُنتَهَى وَغَشِيَهَا أَلْوَانٌ لَا أَذْرِي مَا هِيَ ثُمَّ أُدْخِلْتُ الْجَنَّةَ فَإِذَا
 فِيهَا حَبَائِلُ اللَّوْلُؤِ وَإِذَا ثُرَابُهَا الْمَسْكُ. (الحديث ۳۴۹ طرفاه في: ۱۶۳۶،
 ۳۳۴۲). (۱۹۰)

نه نه سی کوری مالیک (همزی خوی لن بن) فہرمووی: جاران نہ بوذر (همزی خوی لن بن)
 دہیگیرایہ وہ: کہ پیغہ مبہر (دروودی خودی لہ سمر بن) دہیفہرموو: (ہیشتا لہ مہککہ بووم
 بنمیچی مالہککہ شہق بوو، جو برئیل لہ شہقہ کہ وہ دابہ زی، سلاوی خودای لی
 بی، سینگی لہت کردمو بہناوی زہم زہم شوریدیہ وہ، نہوسا تہشتیکی زیپرینی
 ہیٹا، پر بوو لہ دانایو باومر، واتہ: لہ حیکمہت و نیمان، تہشتہ پرہکہی خالی
 کردہ ناو سینگمہ وہ، نہوجا قہ پاتی کردہ وہ. نُنجا دہستی گرتمو سہری خستم
 بو ناسمانی یہ کہم.

کاتی کہ یشتینہ ناسمانی یہ کہم، جو برائیل بہدہرکہ وانی ناسمانی فہرموو:
 دہرگا کہمان بو بکہرہ وہ، نہویش فہرمووی: نہوہکی یہ؟ فہرمووی: منم
 جو برائیل، فہرمووی کہسی ترت لہ گہلہ؟ فہرمووی: بہلی: مو حہمہدم

لهگه ئاڤیه، فهرمووی: دیاره نیږدراوه به شوینیدا؟ فهرمووی: به ئی، جا دمرگاکه ی بۆمان کردوهو سه رکه وتینه سه ر ئاسمانی یه کهم، سه ر نجم دا واپیائۆ دانیشتوو، له راستو له چه پیه وه، پۆل پۆل تارمایی ی عه شامات دیارن، پیاهه که که سه یری لای راستی خۆی ده کرد، له خوشیدا پی ده که نی، به لام که سه یری لای چه پی خۆی ده کرد، له خه فه تانا، ده گریا، فهرمووی مه رحه با له پیغه مبه ری باشو له کوپی باشم، گوتم: نه ی جو برائیل! نه مه کییه؟ فهرمووی: نه مه باوه ئاده مه، نه وتارمایی عه شاماتانه ش که وان له راستو چه پیه وه، گیانگهل و ره وانگهل (ئه وراح) ی وه چه وه نه وه گانیه تی، نه وانیه یان که وان له لای راستیه وه نه وان به هه شتین، به لام نه وانیه یان که وان له لای چه پیه وه نه وان دۆزه خین، جابۆیه که ته ماشای لای راستی ده کا پی ده که نی و که ته ماشای لای چه پی ده کا ده گری.

ئه و جا سه ری خستم بۆ ئاسمانی دووهم، به دمرکه وانه که ی ی فهرموو: دمرگاکه بکه ره وه، نه و پرسیارو وه لامه ی که له نیوانی جو برائیل و دمرکه وانی یه کهم دا رووی دا، له نیوانی جو برائیل و دمرکه وانی ئاسمانی دوهمیش دا رووی دا، نه و جا دمرگاکه ی کردوه.

ئه نه س فهرمووی: ئه بوژمپ باسی ئه وه ی فهرموو که پیغه مبه ر (دروودی خودای لاسه ر ب) له ئاسمانه کان ئه م پیغه مبه رانه ی دیوه: ئاده م و ئیدریس و مووسا و عیسا و ئیبراهیم - دروودی خودای گه وره یان ئی بی - به لام جیگه و شوینی هه موویانی دیاری نه کرد، ته نیا باسی ئه وه ندیه کرد که له ئاسمانی یه کهم به ئاده م ده گاو، له ئاسمانی شه شه م به ئیبراهیم.

ئه نه س خۆی ده یفه رموو: کاتۆ جو برائیل پیغه مبه ر ده با بۆلای ئیدریس، پیغه مبه ر رۆژباشی ئی ده کاو سا لۆی ئی ده کا، ئیدریسیش پیی ده فه رمۆ: مه رحه با له پیغه مبه ری باشو له برای باش، (جا به جو برائیلیم گوت: نه مه کی یه؟ فهرمووی: نه مه ئیدریس پیغه مبه ره، ئینجا گه یه شتم به مووسا،

فهرمووی: مهر حبا له پیغه مبهری باش و له برای باش، گوتم: نه مه کییه؟
 فهرمووی: نه مه مووسایه، نه و جا گه یستم به عیسا، فهرمووی: خوشهاتن
 پیشکesh ده کم به برای باش و به پیغه مبهری باش، گوتم: نه مه کییه؟
 فهرمووی: نه مه عیسایه، نه و جا گه یستم به نیراهیم، فهرمووی: مهر حبا له
 پیغه مبهری باش و له کوری باشم، گوتم: نه مه کییه؟ فهرمووی: نه مه
 نیراهیم بوو (سه لاسی خوی لئ بڼ).

نیبنوشیهاب (که ناوداره به زوهری) ده فهرمووی: نه بوبه کری کوری
 موحه ممدی کوری عه مری کوری حه زم هه وائی پیم دا: که نیبنوعه باس و
 نه بوحه ببه ی نه نصاری فهرموویانه: پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بڼ) فهرمووی:
 (پاشتر بهرو ژوورتریش برام تاگه یستمه سه رناستی له وپوه گویم له جیره ی
 قه له می فریشته کان بوو). نیبنوشیهاب (دروودی خوی لئ بڼ) ده فهرمووی: نه بوبه کری
 نه وه ی نیبنو حه زم له پیر (شیخ) ی خوی وه وه، نه نه سی کوری مالیک
 له نه بو ذمه وه (دروودی خوی لئ بڼ) ده فهرموون: پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بڼ) فهرمووی:
 (نه و جا خودا شه وو روژی په نجا نویژی له سر گه لی نیسلامم دانا، منیش
 به م فهرمانه وه گه پامه وه، هه تا چوومه وه لای مووسای کوری عیمران،
 فهرمووی: خودا چی بو دانای له سر نه ته وه که ت؟ گوتم: له هه موو شه وو
 روژیکا په نجا نویژی دانا وه له سر هه موو موسولمانی، فهرمووی: من له تو
 زیاتر شارمزاییم هه یه له پرفتاری نه و خه لکه، چونکه من له پیش تو دا نه رکی
 زورم له م بارمیه وه له گه ل گه لی خوم دا، که نه وه ی نیسرائیلن، کی شاووه،
 به راووردم کردوون و نه زموونی باشم هه یه له م بواره دا، جابویه دمازم که
 نومته (نه ته وه) ی تو ته وانی نه و میان نییه، که واته بگه پرمه وه بولای
 خودای په رومردگارت، داوای ئی بکه که نه م نویژانه له سر نه ته وه که ت سووک
 بکا، منیش گه پامه وه بو خزمه تی په رومردگارم، بو نه و شوینه ی که یه که مجار
 گو فتو گویم له خزمه تیدا کردو، داوای نه وه م ئی ی کردو، نه ویش ژماره یه کی ئی

لابردن، دیسان گه پامه وه بۆلای مووسا، حاله که م پی گوت، نه ویش فهرمووی بگه پیره وه بۆلای په رومردگارت، چونکه نه ته وه که ت توانای ئهم ژماره داشکاوه یشیان نییه، جا چوومه وه بۆ خزمه تی و دیسان ژماره یه کی تری ئی داشکاند، نه ویش دیسانه وه فهرموویه وه: بجۆره وه بۆ خزمه تی په رومردگارت چونکه نه ته وه که ت توانای ئهم ژماره تازه یشیان نییه، ئهم ژماره یش که ماوه هیشتا هه ر زۆره، ئهمجاره یان که چوومه وه خزمه تی فهرمووی: خۆیان به کردن ژماره یان پینج نویژه، به لام خیره پاداشی په نجا نویژیان هه یه، نه ی موحه ممه دا! نه مه دوا فهرمایشته و گۆرانی بۆ نییه، وه نیت له مه زیاتر ژماره ی نویژه کان که م ناکه مه وه، به لام بۆتۆو بۆهه موو نویژکه ریکی ئۆمه تی تۆ هه یه له جباتی کردنی ئهم پینج نویژه یه، خیره پاداشی په نجا نویژه که ی پی شوو. دیسانه وه گه پامه وه بۆلای موسا، هه مدیسانه وه فهرموویه وه: بجۆره وه بۆ خزمه تی په رومردگارت، به لام گوتم: ئهم خیره م فه بوولۆو کاری خۆم دایه ده ست خودا، نیت شهرم ده که م له په رومردگارم که برۆمه وه بۆلای و داوای که م کردنه وه ی ژماره ی پینج نویژه ی ئی بکه م).

هه روا بره مدیان هه تا گه یاندمیانه لای سیدره تولونته ها (واته: دارمۆردی هه ره نه وه پهر، بۆیه وای پی ده بیژری چونکه زانیاری فره شته کان هه تا ئه وی بر ده کا، جگه له یه زدانی پاک که س نازانی له ولاتر چی هه یه) سه رنجم دا چه نده ها رهنگی سه یری زۆری جۆراو جۆر دایپۆشیبوو، مه گه ر خودا بۆخوی بزانی که چی بوون و چۆن بوون و چه ند بوون!

پاشتر برامه ناو به هه شته وه، که ته ماشام کرد پهر له گومه زی مرواری و خاکه که یشی مسکه). (ت/ ۴/ ۲۹۹/ ۱، ت/ ۱/ ۸۰/ ۱ = تاج- ۳ ز- ۱۰۰ ژ- ۳۱۵۵ + تاج- ۱ ز- ۴۳ ژ- ۳۲۲).

روونکردنه وه: ئهم به هه رانه له م فهرموودیه وهرده گیرن:

- ۱- ئیسراو میعراج دوو رووداوی جیان.
 - ۲- پیغهمبهر له نه وهی چه زهرمتی ئیبراهیمه (سهلامی خوی لی بی).
 - ۳- بهههشتو دۆزهخ ئیستا دروست کراون و ههن.
 - ۴- گیانی چاکان دمبرین بو ئاسمان.
 - ۵- پیغهمبهران بهراستی زیندوون، بهکاری باشی نه وهو نه ته وهیان دلخۆش دهبن، بهکاری خراپیان دلگران دهبن.
 - ۶- مهرحه باو چاکوچۆنی و بهخیرهاتن له کاتی بهیهک گهیشتن دا سوننهته.
- (ت/ ۴ / ۲۹۹ + ۱ / ت/ ۱ / ۱۸۰).

۲۲۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (فَرَضَ اللَّهُ الصَّلَاةَ حِينَ فَرَضَهَا رَكْعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ فَأَقْرَبَتْ صَلَاةَ السَّفَرِ وَزِيدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ). (الحديث ۳۵۰ طرفاه فی: ۱۰۹۰، ۳۹۳۵).

عائیشهی دایکی موسوئمانان (همزای خوی لی بی) دهفه رمووی: له سه رهتاوه یه کهمجار که خودای گه وره نویژی فه رزکرد، دوورکات دوورکات فه رزی کرد، ئیتر نویژ خوین نیشته جی بوایه، یارپبوار بوایه، گشت نویژی دوورکاتی دهکرد، جانویژی سه فه ره وهک خوی مایه وهو له سه ره شیوهی یه کهمجار یه چه سپاو دامه زرا، به لام نویژی نیشته جی لی ی زیاد کرا (ت/ ۱ / ۴۴۶ ز- ۱۵۵).

روونکردنه وه:

ئهم فه رموودهیه مورسه لی سه حابییه، مورسه لی سه حابی حووجهت و به لگه یه، بۆیه مورسه له چونکه عائیشه خوی فریای روودانی ئهم داستانه نه که وتوو، سایا له پیغهمبهری بیستوو، یاله یه کی له هاوړی یانی پیغهمبهری ژنه وتوو، هه رچۆن بی ئهم فه رموودهیه ده بی به سه ره به لگه بو ئهم بابته، که عیبادته، چونکه عیبادت به پراپی خویی دانامه زری، ساخ بوونه وهی

هه موو په رستنې پټو یستی به ده قی یاسا دانهر (شاریع) هه یه که خودای
که وره یه، که س بوی نییه چو نیت ی و چهن دیت ی په رستنې بریار بډا، جگه
له خودا خو ی.

مورسه ل (به کوردی واته: بئ به ند: بئ پټو ونډ: ره ها: به ر ه لا: نازاد:
سهر به ست) چونکه راوی جلّه وی رښته که به ر د ه داو، خو ی سهر به خو،
راسته و خو فهر مو و ده که ده گټر پته و ده، باسی نه وه نا کا که نه و فهر مو و ده یه
له کئ و مرگرتو و ده. که واته: حه دیت ی مورسه ل، واته: فهر مو و ده ی به ر ه لا، که سهر
روشته ی روشته که کو یر بؤ ته و ده، له ده ستا نه ما و ده.

بسم الله الرحمن الرحيم

٩) چهن د باسی کی نو یژ به جل و به ر که وه (أَبْوَابُ الصَّلَاةِ فِي الشَّيَابِ)
٢٢٣- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
صَلَّى فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ قَدْ خَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهِ). (١٩١)

عومه ری کور ی نه بوسه له مه (پرمزی خوی لږ بئ) فهر مو و ی: پیغه مبه ر (درو و دی خودای لسه ر
بئ) له یه ک لؤ جل دا نو یژ ی کردو هه ردو و چمکه که ی له سهر شانی راست و چه پ
کردبو و، نالاند بو و ی له خو یه وه (ت/٢٥/١ ز. ٥٥).

عومه ری کور ی نه بوسه له مه زر کور ی پیغه مبه ر بو و ده، له سالی دو و ی
کو چیدا له خاکی حه به شه له دایک بو و ده، چهن د فهر مو و ده ی له صه حیه ی ن دا
هه یه، کور ی نومو سه له مه ی ها و سه ری پیغه مبه ر ه (بر وانه: ت/١/٥٢٠/٣/٤،
ت/٤/١٨٩/١، ت/٤٧/٤/٢) = ز-١٩٢ ژ-١٠١٦، ١٠١٧ + تاج-٣ ز-٥٧ ژ-٢٩٦٢.

٢٢٤- عَنْ أُمِّ هَانِئِ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ ابْنَتُهُ تَسْتُرُهُ قَالَتْ
فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ مَنْ هَذِهِ فَقُلْتُ أَنَا أُمُّ هَانِئِ بِنْتُ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ مَرْحَبًا بِأُمِّ هَانِئِ

فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ غُسْلِهِ قَامَ فَصَلَّى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ مُلْتَحِفًا فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَلَمَّا انْصَرَفَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ زَعَمَ ابْنُ أُمِّی أَنَّهُ قَاتِلٌ رَجُلًا قَدْ أَجْرْتُهُ فَلَانَ ابْنُ هُبَيْرَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَجَرْنَا مَنْ أَجَرْتَ يَا أُمَّ هَانِي قَالَتْ أُمَّ هَانِي وَذَاكَ ضَحْيَى). (الحديث ۳۵۷). (۱۹۲)

نومموهانیئی کچی ئه بوطالیب (پرمزی خوی لب بن) فهرمووی: سالی نازاد کردنی شاری مه ککه، رؤیستم بو خرمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بن) که چووم خه ریک بوو خوئی دهموورد، فاطیمه ی کچی به پارچه یی جل پهرده ی بو کردبوو، فهرمووی: که سلاوم لی کرد، فهرمووی: (ئهو ژنه کی یه؟) گوتم: منم نومموهانیئی کچی ئه بوطالیبم. جافهرمووی: (مهرحبا له نومموهانیئی). جاکاتی له خو شوردنه که ی لی بووه ههشت رکات نویژی چی شته نگاوی کرد، له دوا هه موو دوو رکاتی که وه سلاوی دمدایه وه، له کاتی نویژه که دا یه ک پارچه جلکی ئالاندبوو به خو یه وه، که سلاوی دایه وه عه رزیم کرد: ئه ی پیغه مبه ری خودا! عه لی برام دمی هوی پیاوی بکوژی که کوری هو به یری می ردی منه، وه منیش په نایم دا وه، ئه مانم پیی دا وه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سمر بن) فهرمووی: (ئه ی نومموهانیئی! وانه مانمان دا به هه رکه سی تو ئه مانی بدهیتی!) نومموهانیئی فهرمووی: کاتیش چی شته نگاو بوو. (ت/۱/۱۴۸، ت/۱/۴۸۵/۴ برپوانه: زنجیره ی پی نجه م، فهرمووده ی ژماره - ۱۹۴) = ز- ۳۱ ژ- ۲۶۷ + ز- ۱۷۹ ژ- ۹۵۶. ۲۲۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ سَائِلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ الصَّلَاةِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَوَّلُكُلُّكُمْ ثَوْبَانِ ؟). (الحديث - ۳۵۸ طرفه ی ۳۶۵). (۱۹۳)

(۱۹۲) أخرجه مسلم في الحيض، باب: يستر المقتسل بثوب ونحوه، رقم: ۲۳۶.

(۱۹۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الصلاة في ثوب واحد وصفة لبسه، رقم: ۷۶۲=۵۱۵.

ئەبۇھورەیرە (بەزەئی خەوی لى بىن) فەرموۋى: پىاۋى ھەئسا لە پېغەمبەرى پەرسى: نوپۇز بەيەك لۆجلەو ە دروستە؟ پېغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (ئەو ە تۆ دەلىتى چى، ئەى چۆن دروست نىيە، كوا ھەركەسى بگرى لەئىو ە دوو پارچە جلى ھەيە؟). (ت/١/٢١٥) = ز-٥٥ ژ-٣٩٦.

٢٢٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا يُصَلِّي أَحَدُكُمْ فِي الثُّوبِ الْوَاحِدِ لَيْسَ عَلَى غَاتَيْهِ شَيْءٌ). (الحديث ٣٥٩ طرفه في: ٣٦٠). (١٩٤)

ئەبۇھورەیرە (بەزەئى خەوی لى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەفەرموۋى: (بەيەك پارچە جلى واو ە نوپۇز مەكەن، كەنەگاتەو ە بەسەر ھەردوو شانتانا). (ت/١/٢١٦) = ز-٥٥ ژ-٣٩٧.

٢٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَشْهَدُ أَلَيْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ صَلَّى فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَلْيُخَالِفْ بَيْنَ طَرَفَيْهِ).

ئەبۇھورەیرە (بەزەئى خەوی لى بىن) دەفەرموۋى: شايتى دەدەم كەبۇخۆم لەزارى پىرۆزى پېغەمبەرم بىست دەيفەرموۋ: (ھەركەسى لەيەك لۆجل دا نوپۇز دەكا، بابىئالئىنى لەخۆيەو ەو، ھەردوو چمكەكەى لەسەرشانى راست و چەپ بكا) (بەروانە/ ژمارە: ٢٣٣)

٢٢٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ فَجِئْتُ لَيْلَةً لِبَعْضِ أَمْرِي فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي وَعَلَيَّ ثَوْبٌ وَاحِدٌ فَاشْتَمَلْتُ بِهِ وَصَلَّيْتُ إِلَيْ جَانِبِهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَا السُّرَى يَا جَابِرُ فَأَخْبَرْتُهُ بِحَاجَتِي فَلَمَّا فَرَعْتُ قَالَ مَا هَذَا الْإِشْتِمَالُ الَّذِي رَأَيْتُ قُلْتَ كَانَ ثَوْبٌ يَعْنِي ضَاقَ قَالَ فَإِنْ كَانَ وَاسِعًا فَالْتَجِفْ بِهِ وَإِنْ كَانَ ضَيِّقًا فَاتَّزِرْ بِهِ). (الحديث ٣٦١ طرفه في: ٣٥٢). (١٩٥)

(١٩٤) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الصلاة في ثوب واحد وصفة لبسه: رقم: ١٦٦٤.

(١٩٥) أخرجه مسلم في الزهد والرفائق، باب: حديث جابر الطويل، رقم: ٧٤٣٧=٣٠١٠.

جابیری کۆری عەبدوللا (ڕەزای خاویان لێ بێ) فەرمووی: لەسەفەرێکا
لەخزمەتی حەزرەتدا بووم، شەوی بۆ ئیشیکی خۆم چووم بۆ خزمەتی، کاتی
چووم خەریکبوو نوێژی دەکرد، منیش یەک پارچە جلم پێوە بوو، راستو
چەپ ئالاندا بووم لەخۆمەوهو، لەتەنیشتیەوه دەستم کرد بەنوێژ کردنو
بەپەرەوی (ئیقتدا)م پێی کرد، کاتی لەنوێژەکی بۆوهو رووی لەپرووگە ئەما
فەرمووی: (ئەی جابیر! بەم شەوه خێرە هاتووی؟) منیش کارەکی خۆم
عەرزێ کرد، جاکاتی ئیشەکەم تەواو کرد، حەزرت (ڕەزای خاوی لێ بێ) فەرمووی:
(ئەی جابیر! ئەگەر جلەکە فەرەح بوو دوو چمکەکی راستو چەپ بکە،
بەلام ئەگەر تەسک بوو بیبەستە بەکەمەر تەوه!)

روون کردنەوه: بۆ حالیبوونی تەواو ئەم فەرموودەیه لەتاجول ئوصوول
راگوێز دەکەین، جابیر فەرمووی: (.. پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەلسا نوێژ بکا،
منیش یەک عەبای میلدارم لەبەردا بوو، ویستم دوو چمکەکی راستو چەپ
بکەم، پیاما نەگەیشتەوه، عاباکە هەنێ ریشوو گوێزو گوێنکە پێوە بوو،
سەر بەرهو خوارم کردەوهو ئەنجا لەژێر هەردوو بآلمەوه هەردوو چمکەکەیم
واستو چەپ کردو، لەسەر سێنگم گرێم دان و ملم کوور کردەوه بەسەریاو،
بەملم گرتم تابرەنەبیتهوه، ئەنجا چووم لەلای چەپی پێغەمبەرەوه وەستام،
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەستی گرتم و سووراندیمیەوهو، بردمی لەلای راستی
خۆیەوه وەستاندمی، لەپاش دا جەبباری کۆری صەخیش هاتەوهو،
دەستنوێژی گرتو، هات لەلای چەپی پێغەمبەرەوه وەستا، حەزرت (ڕەزای خاوی لێ
بێ) دەستی هەردو کمانی گرتو پآلی پێوەناین بۆ دواوه، هەتارێک لەپشتی
خۆیەوه پیزی کردین و رایوەستانین، ئاگام ئێ نەبوو پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
سەرنجی منی دەدا، لەپاشا کەهەستم پێی کرد بەدەستی ئاواي کرد، واتە:
ناوقەدت ببەستە، جاکاتی ئێ بۆوه، فەرمووی: (ئەی جابیر!) گوتم: بفەرموو
ئەي پێغەمبەری خودا! فەرمووی: (ئەگەر جلەکە فەرەح بوو دوو چمکەکی

راستو چهپ بکه، به لَام نه گهر ته سڪ بوو بیبهسته به که مه رته وه...
تاکوتایی فهرمووده که، برپوانه: (به رگی چواره می تاجولثووصول. کوردی لاپه ره
۳۱۵ - فهرموودهی ژمارهیه که، زنجیره ی - ۱۱۰ = تاج- ۳ ز- ۱۱۰ ز- ۳۱۵).

۲۲۹- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَجُلًا يُصَلُّونَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَاقِدِي أَرْزِهِمْ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ كَهَيْئَةِ الصَّبِيَّانِ وَيُقَالُ لِلنِّسَاءِ لَا تَرْفَعْنَ رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَسْتَوِيَ الرَّجُلُ جُلُوسًا). (الحديث ۳۶۲ طرفه في: ۸۱۴، ۱۲۱۵). (۱۹۶)

سهل (همزی خوی لن بن) فهرمووی: به چاوی خوُم دیومه که پیاوان به رکوش
(نیزاره کانیا، له بهر ته سڪ و تروسکی و، نه بوونی جل و بهرگ، وه که
به روانکه ی منالان، گری دما به بهر وکیانه وه، له کاتی نویژی جه ماعه تدا،
که له پستی پیغه مبهروه دهیان کرد، پیاویکیش بانگه وازی ده کرد: ژنان! نیوه
سهر بهرز مه که نه وه، تاپیاوه کان هه لده سنه وه، له پاش کوورنووشه وه پیک
داده نیسنه وه، نه وه که له داویننه وه شهر میان دهر که وی! (ت/۱/۳۹۲/۴ ز- ۱۳۰ ز- ۷۸۰).

۲۳۰- عَنْ مُعِيزَةَ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَقَالَ يَا مُعِيزَةُ خُذِ الْإِدَاوَةَ فَأَخَذْتُهَا فَأَتَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تَوَارَى عَنِّي فَقَضَى حَاجَتَهُ وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ شَامِيَةٌ فَذَهَبَ لِيُخْرِجَ يَدَهُ مِنْ كُمِّهَا فَضَاقَتْ فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ أَسْفَلِهَا فَصَبَبْتُ عَلَيْهِ فَتَوَضَّأَ وَضَوَّءَهُ لِلصَّلَاةِ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ ثُمَّ صَلَّى). (الحديث ۳۶۳ طرفه في: ۱۸۲).

موغیره ی کووری شوعبه (همزی خوی لن بن) فهرمووی: له سه فهریکا له خزمه تی
حه زره تدا بووم (دروودی خودی له سهر بن) جاری فهرمووی: (ئه ی موغیره! مه تاره که
هه لگره) منیش مه تاره یی ناوم هه لگرت و شوینی که و تم، پیغه مبهر (دروودی خودی
له سهر بن) له من دوور که و ته وه تاون بوو له بهر چاوم و چوو نه دیوی، له وی
دهستی به ناو گه یاند، چا که له سه راوه که ی لی بووه، هاته وه ویستی ده ستویژ

بگری، جبهیه کی شامی دهستکردی بیپروایانی له بهردا بوو، چه زهنت (برمزی خوی) ویستی قوئی هه لئمالی و له سه ر قوئه که یه وه دهستی دهر بهینی، به لام قوئی جبه که ته سک بوو، دهستی بؤد مر نه دههات لی یه وه، جاله ژیر جبه که وه دهسته گانی دهر هیئاو، جبه که ی دا به سه ر شانیدا، نه وسا ئاوم کرد به دهستیواو، دهستنیژی گرت بؤ نویژ، له جیاتی ی شوردنی پی ی دهستی ته ری هیئا به سه ر سۆله گانیدا (بر/فه رمووده ی ژماره: ۱۳۷+ت/۴/۱۰۸/۱=تاج-۳ ز-۳۲ ژ-۲۷۸۴).

رافه و شیکردنه وه:

جلو بهرگی دهستکردی بیپروایان پاکه و دروسته به هره و سوودی لی وهر بگیری، به مه رجی پیس نه بی، چونکه ئه م جبه شامی یه دهستکردی بیپروایان بووه، چونکه ئه م رووداوه له غه زای ته بیوک دا بووه، نه و سه رده مه ش شام کافرستان بووه. وه کی تریش به پیومری (وطعام الذین اوتوا الكتاب حل لكم) بی، ده بی جلو بهرگو شتی تری بیپروایان باشتر رهوایی بؤ موسوئمانان به مه رجی له زاتی خو یا رهوایی، چونکه له سه ر بر اودا نه ی ی کراوه له خواردنی گوشتی گیانله به ری که له کاتی سه ر بر پنا ناوی خودای له سه نه برایی، به لام له جلو بهرگو شمه ک دا شتی وانیه که به فه رموی: (هه ر دهستکردی ناوی خودای لی نه هیئرابی به کاری مه هیئن!)

۲۳۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْقُلُ مَعَهُمُ الْحِجَارَةَ لِلْكُفَّةِ وَعَلَيْهِ إِزَارُهُ فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ عَمُّهُ يَا ابْنَ أَخِي لَوْ حَلَلْتَ إِزَارَكَ فَجَعَلْتَ عَلَى مَنْكَبِكَ ذُوْنَ الْحِجَارَةِ قَالَ فَحَلَّهُ فَجَعَلَهُ عَلَى مَنْكَبِهِ فَسَقَطَ مَعْشِيًّا عَلَيْهِ فَمَا رُبِّيَ بَعْدَ ذَلِكَ غَرِيًّا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

(۳۶۴ طرفاه فی: ۱۵۸۲، ۳۸۲۹). (۱۹۷)

جابیری کوری عہدوللا (ہجری خوی لہ ہجری) دمفہرموی: کاتی ہوزی قورمیش لہ پیش
رموانہ کردن (بیعتہت) ی پیغمبہردا کہعبہیان دروست کردہوہ، پیغمبہرو
عہباسی مامہی بہیہکہوہ لہگہل ٹہوانا بہردیان بؤ دہیٹنا، عہباس بہ
پیغمبہر (درویدی خودی لہسر ہجری) دمفہرموی: ٹہی کوری ہرام! تویش وک ہاودلہکانت،
شہروالہکەت بکہرموہو بیخہرہ سہرسانت، بابہرد سہرسانت نہبا، پیغمبہر (درویدی
خودی لہسر ہجری) گہوادہکا شہرمگای دمردکەوئی، ئیتہ لہشہرمانا دمبووریتہوہو خرب
بہردہبیٹہوہ دہکەویتہ سہرزموئی، وەچاوی لہترسی خودا بہرموئاسمان ٹہبلہق
دہبی، وە دمفہرموی: دمرپیکەم کوانی، ٹہوچا دمرپیکە لہبہردەکاتہوہ، ئیتہ لہو
رؤژہ بہدواوہ بہرووتی نہبینراوہ. (ت/۱/۲۶۹/۲ = ز-۱۳۴ ژ-۱۷۱۶).

راقہ و شیکردنہوہ:

مہبہست لہدمرپئی لہم شوینہدا (ئیزارہ)، کەپشتہمالئیکی گہورمہیہ وک
بہرکۆش دہپیچرئی بہلای خوارووی لہشہوہ، ٹہم فہرموودہیہیش مورسہلی
صہحابی یہ، چونکہ جابیر ئامادہی ٹہم رووداوہ نہبووہ

۲۳۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: (كُنِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ اشْتِمَالِ الصَّمَاءِ وَأَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ لَيْسَ عَلَى
فَرْجِهِ مِنْهُ شَيْءٌ). (الحديث ۳۶۷ أطرافه في: ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰،
۵۸۲۲، ۶۲۸۴). (۱۹۸)

ٹہوسہعیدی خودری (ہجری خوی لہ ہجری) دمفہرموی: پیغمبہری خودا (درویدی خودی لہسر
ہجری) نہیی کردوہ لہوہ کەمرؤف بہپارچہ جلی خوی شہتەک بدا، بہشیوہیہکی وا
کەنہتوانی دہستی لیوہی دمرپینئی مہگہر لہدامینہیہوہ، کەبہم جؤرہ
خوپیچانہوہیہ لہزاراوی شہریعت دا دہگوتری: (اشتمال الصماو: مہلؤتکەپیچ)

و نه هی کردوو له وهیشه که پیاو به چیچکانه وه جلّی بنائینی به خویه وه، به لام هیچ نه دا به شه رمگای خوئی دا، که به م جوړه خوپیچانه و میده ش دهگوتری: (نیحتیبا: تیوه پیچان). (ت/ ۱/ ۱۳۷/ ۴ - تاج - ۳ - ز - ۴۱ - ژ - ۲۸۵۶).

۲۳۳ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ يَبْعَتَيْنِ عَنِ اللَّمَّاسِ وَالنَّبَازِ وَأَنْ يَشْتَمَلَ الصُّمَاءُ وَأَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ). (الحديث ۳۲۷ أطرافه في: ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰، ۵۸۲۲، ۶۲۸۴). (۱۹۹)

نه بوهوره یره (همزی خوی لس بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بی) نه هی له م دوو جوړه فروشتنه کردوو: له فروشتن به دهمست لیدان، که ناوداره به (مولامه سه) وه له فروشتن به هه لیدان بویه کتری، که ناوداره به (مونابه ده) فروشتن به دهمست لیدان ناوایه: فروشیار به کړپار ده لی: هرکاتی دمست دا له م جله وه به یعی هاتبی و، نیتر نه وه له باتی ته ماشا کردنی و نه مدیوه نه و دیو کردنی و منه م دهست لیدان ه شوای به شه وی تاریک بی، خوی به روژی رووناک بی. فروشتن به هه لیدان بو یه کتریش ناوایه: نه م جله که ی خوی هه لیدان بو نه وو نه ویش جله که ی خوی هه لیدان بو نه م، و نه مه له جیاتی داپیزگه (صیغه: گوته) ی فروشتن، نیتر به بی سهرنج دان و دلگرتن. وهه روا حمزرت (همزی خوی لس بی) نه هی له خومه لوټکه کردن کردوو، وه له ویش که پیاو به چیچکانه وه دابنیشی و، به پارچه یی جل خوی بابو له لیدان (ت/ ۲/ ۳۱۵/ ۲ = ز - ۱۵۲ ژ - ۱۸۰۶، ش/ د/ ن بر): (فهرمووده ی ژماره - ۲۳۲) که له پیشه وه رابوورد.

رافه و شیکردنه وه:

نه م جوړه فروشتن و دانیشتن و خوپیچانه له سهرده می نه زانیدا باو بووه، وه له زمانی عهره بیدا زاراوی بو دانراوه، مهرج نییه نه م جوړه شتانه له سر

هه مان یاساو شیوه له ناو گهلانی تردا هه بووین، چونکه زوړشت زاده ی ژینگه و کاتو حیځه و شوینو دمو روبرو سهرماو گهرماو هو ی تایبه تین، بۇ نموونه: له کوستان به فرو کړیومو توفو زریانو سه هو ل و چلو وره و کلیله و به فرمالین و رمقبوونه وه و ناوبه ستو و شخته و زوقم و سه هو ل به ندان و ده ست و پارچین هه یه، له گهر میانیش لم و بیابان و ته پوتوزو قرچه ی گهرماو خوړبردن و شتی تری له م بابته تانه هه یه، له به رنه وه گهلئ نهسته مه که نه م جوړه زاروه تایبه تانه پیتاوپیت و مرگی پرین بوسهر زمانیکې تر بویه من زورجاران هه ول دده م که به و اتا شته که بکه م به کوردی، چونکه مه به ست نه و مه که خوینه ری کورد له جه و هه ری بابته ته که حالئ بیئ.

۲۳۴- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ قَالَ: (أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ فِي تِلْكَ الْحَجَّةِ فِي مُؤَذِّنِينَ يَوْمَ النَّحْرِ يُؤْذِنُونَ بِمَنَى أَنْ لَا يَحْجَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفَ بِالْبَيْتِ غُرْيَانٌ قَالَ حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ثُمَّ أُرْذِفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا فَأَمَرَهُ أَنْ يُؤْذِنَ بِبَرَاءَةِ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَذَنَ مَعَنَا عَلِيٌّ فِي أَهْلِ مَنَى يَوْمَ النَّحْرِ لَا يَحْجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غُرْيَانٌ). (الحدیث ۳۶۹ اطرافه فی: ۱۶۲۲، ۳۱۷۷، ۴۳۶۳، ۴۶۵۵، ۴۶۵۶، ۴۶۵۷). (۲۰۰)

حومه یدى كورى عه بدوره حمانى كورى عه وف فهرمووى: نه بوهوره یره (رجمى خوى لى بن) فهرمووى: له وحه جهدا كه پيغه مبه ر (درودى خودى لى سر بن) نه بو به كرى كردبوو به سهردارى هه ج، كه به ر له هه جى مائثاويى بوو، له و هه جهدا نه بو به كرى منى له گهل ده سته يئ جار دمرى تردا نارد، روژى جه زن ده ستمان كرد به جار دمان: نيتز له م سال به دواوه بتپه رست و هاوبه شه پيدا كره نه يه ن بۇ هه ج، وه كه سيش نابى به رووتى ته وافي به يت بكا. حومه یدى كورى

عہد دورہ حمان فہرمووی: پاشتر پیغہ مہر (درویدی خودی لہسر ہی) عہلش دہنیری،
ومفہرمانی پی دہکا کہ بانگہواز ہل دا بہ خویندہوہی ٹاہہ تہکانی سہرمتای
سوورمتی بہرائتہ. ٹہبوہورہیرہ فہرموویہتی: لہرؤژی جہژندا عہلی لہگہل
ٹیئمہدا لہناو خہلکی مینادا ٹہم بانگہوازہمان پہخشہوہ کرد: لہم سال
بہدواوہ فرہخوا (مشرک) نہیی بؤ حہج، وہمرؤفی روتیش تہوافی خانہی
خودا نہکا. (ب/۲/۱۸۷/۲+ب/۴/۱۹۹/۶ = ۵/۴ = تاج-۲ ز-۹۶ ژ-۱۵۵۱ + تاج-۴ ز-۱۰ ژ-۳۸۹۴).

لہ تاجول ثوصولا، لہ تہفسیری سوورمتی بہرائتہدا، فہرموودہی پینجہم
دہفہرموی: لہ عہلی (ہمزای خوی لی ہی) پرسیارکرا: لہو حہجہدا کہ حہزرت (ہمزای خوی لی
ہی) توی نارد تايہ خہ ہلٹہکاندنی خوداو پیغہ مہری خودا لہفرہ خواکان جاپ
بدہی، چی فہرمانیکت پی کرابوو، کہلہو رؤژہدا رایبگہیہنی؟ فہرمووی: بہم
چوارشتہ فہرمانم پی کرابوو: یہکہم: ٹادہمیزادی پووت تہوافی کابہ نہکا،
دوہم: ٹہوانہی پہیمانان ہہیہ لہگہل پیغہ مہردا (درویدی خودی لہسر ہی) ٹہوہتا
ماوہی ٹہو پہیمانہ تہواو دہبی مؤلت دہرین، وہ ٹہوہی پہیمانی نییہ
تاجوار مانگ مؤلت دہری، سییہم: ناچیتہ بہہشت مہگر کہسی
کہنیمان و باوہری ہہبی. چوارہم: لہم سال بترازی ٹیتر نابی ہاوبہ شہیدا
کہران و موسولمانان پیکہوہ حہج بکہن، واتہ: ٹیتر لہمپؤ بہدواوہ
فرہخوانہیہن بؤ حہج (تیرمیژی بہرشتہیہکی جوان گیراویہ تہوہ. ت/۲۰۱/۵
= تاج-۴ ز-۱۰ ژ-۳۸۹۵ ج-۴).

۲۳۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَزَا خَيْبَرَ فَصَلَّيْنَا عِنْدَهَا صَلَاةَ الْغَدَاةِ بَعَثَ فَرَكَبَ نَبِيٍّ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَكِبَ أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَا رَدِيفُ أَبِي طَلْحَةَ فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رُقَاقٍ خَيْرَ وَإِنْ رُكِبْتِي لَتَمَسُّ فَيَخِذُ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ حَسَرَ الْإِزَارَ عَنْ فَخِذِهِ حَتَّى إِنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِ فَخِذِ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا دَخَلَ الْقَرْيَةَ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبَتْ خَيْبَرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ

الْمُنْذِرِينَ قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ وَخَرَجَ الْقَوْمُ إِلَى أَعْمَالِهِمْ فَقَالُوا مُحَمَّدٌ وَالْخَمِيسُ يَغْنِي
الْجَيْشَ قَالَ فَأَصْبَنَاهَا عَنُودَةً فَجُمِعَ السَّبِيُّ فَجَاءَ دِحْيَةُ الْكَلْبِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ يَا
نَبِيَّ اللَّهِ أَعْطِنِي جَارِيَةً مِنْ السَّبِيِّ قَالَ اذْهَبْ فَخُذْ جَارِيَةً فَأَخَذَ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُيَيٍّ
فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أُعْطِيتَ دِحْيَةَ صَفِيَّةَ
بِنْتَ حُيَيٍّ سَيِّدَةَ قُرَيْظَةَ وَالنَّضِيرَ لَا تَصْلُحُ إِلَّا لَكَ قَالَ ادْعُوهُ بِهَا فَجَاءَ بِهَا فَلَمَّا نَظَرَ
إِلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ خُذْ جَارِيَةً مِنْ السَّبِيِّ غَيْرَهَا قَالَ فَأَعْتَقَهَا النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَزَوَّجَهَا فَقَالَ لَهُ ثَابِتٌ يَا أَبَا حَمْزَةَ مَا أَصْدَقَهَا قَالَ نَفْسَهَا
أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا حَتَّى إِذَا كَانَ بِالطَّرِيقِ جَهَّزْتُهَا لَهُ أُمُّ سُلَيْمٍ فَأَهْدَتْهَا لَهُ مِنَ اللَّيْلِ
فَأَصْبَحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا فَقَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَلْيَجِئْ بِهِ
وَبَسَطَ نِطْعًا فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالثَّمَرِ وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالسَّمَنِ قَالَ وَأَحْسِبُهُ
قَدْ ذَكَرَ السُّوَيْقَ قَالَ فَحَاسُوا حَيْسًا فَكَانَتْ وَلِيْمَةً رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ). (الحديث ٣٧١ أطرافه في: ٦١٠، ٩٤٧، ٢٢٢٨، ٢٢٣٥، ٢٨٨٩،
٢٨٩٣، ٢٩٤٣، ٢٩٤٤، ٢٩٤٥، ٢٩٩١، ٣٠٨٥، ٣٠٨٦، ٣٣٦٧،
٣٦٤٧، ٤٠٨٣، ٤٠٨٤، ٤١٩٧، ٤١٩٨، ٤١٩٩، ٤٢٠٠، ٤٢٠١،
٤٢١١، ٤٢١٢، ٤٢١٣، ٥٠٨٥، ٥١٥٩، ٥١٦٩، ٥٣٨٧، ٥٤٢٥،
٥٥٢٨، ٥٥٦٨، ٦١٨٥، ٦٣٦٣، ٦٣٦٩، ٧٣٣٣). (٢٠١)

نِيَامِي نُهْنَس (رمزي خوي لن بر) فِهْر مَوَوِي: بِيَغْه مَبْهَر (دروودي خودي لِمَسْمَر بر) سَوَاي
ثَامَادَه كَرْدو بَهْرَهو خَه يَبْهَر كَه وَتَهْرِي، تَارِيكُو لِيْلَه كَه لَه پَال قَه لَآي خَه يَبْهَر دَا
نَوِيژِي بَه يَانِيْمَان كَرْد، نُه وَجَا بِيَغْه مَبْهَر (دروودي خودي لِمَسْمَر بر) سَوَارِي وَلا خَه كَه ي بُوو،
بِيَغْه مَبْهَر (دروودي خودي لِمَسْمَر بر) وَلا خَه كَه ي خَوِي بَه نَاو كُو وَجَهو كُوْلَانَه كَانِي
خَه يَبْهَر دَا غَار دَمْدَا، مَن وَ نُه بَوَطَه لَحَه لَه نَزِيكِي بِيَغْه مَبْهَر دَهو بُووِيْن، تَه نَانَه ت

كهشكه ژنوم له پاشكوى نه بوطه لحه وه دهيدا له رانى پيغه مبهري خودا (دروډى خودى) لى بى: جاله نه نجامى ولاخ تاو دان و جه نجالى و پالنه پسته ودا رانى پيغه مبهري رووت بوو، تهنانهت من به چاوى خوځ سپيده رانى پيغه مبهري بينى.

كاتى پيغه مبهري سوپاكه ي هه ل ژانه ناو گونده كه وه، پيغه مبهري (دروډى خودى) لى بى: (الله اكبر خربت خيبر ادا اذا نزلنا بساحة قوم فساء صباح المنذرين): نه لاهو نه كبر، ويران بوو خه يبهري، له راستى دا نيمه ههركاتى بو هوزى بچينه مهيدان، نيت نه وتوقيوانه به يانى روى رهميانه) ومهم فهرمايشته سى جار دووباره كرده وه، كه نيقتيپاسه له م نايه ته پيروه: {فإذا نزل بساحتهم فساء صباح المنذرين} ١٧٧/٢٧ - واته: كاتى توله سخته خودا به ردمرگا به هوزى بپروا دهگرى و، له هه موولا وه گه مارويان ددها، نيت نه وه گه له توقيوانه سه رله به يانى روى رهميانه). فهرمووى: له ولايشه وه جووله كه كان ناگيان له م هه لمه ته نه بوو، سه رله به يانى وهك روظانى تر وه دمر كه وتن بوسه مزارو نيش و كارى روظانه خويان، له پر لووتيان ته قى به لووتى سوپاى نيسلاما، جاها واريان لى هه لساو گوتيان: ناي! نه مه موحه ممه دو سوپاكه يه تى، هاتوون بوسه رمان.

نه نه س فهرمووى: قه لى خه يبه رمان به زمبرى بازو وه چنگى دوزمن رزگار كرد. كاتى ژنه ديله كان كو كرانه وه، دهحيه كهلې هاته خزمه تى حه زرمه ت عه رزى كرد نهى پيغه مبهري خودا! له م ژنه تالان يانه كه نيزه كيكم پى بده، فهرمووى: (برو كه نيزه كى ببه). دهحيه پياو يكي قوزى شوخ بوو، زور جارن جو برائيل له شي وه نه ودا ده هات بوزمه تى پيغه مبهري (دروډى خودى لى بى) و سرووشى بو ده ينا، دهحيه چوو، صه فيه ي كچى حويه ي برد بو خوى به لام پياو هات گوتى: نهى پيغه مبهري خودا! صه فيه ي كچى حويه ي، كه خانمى ژنانى هوزى به نى قورم يظه و به نى نه ظيره، داو ته به دهحيه، چون شتى وا ده گونجى، نه و خانه خانه دانه بو كه سى تر ده ست نادا مه گه ر بو توله ي

پيغهمبهری خودا!) نهوجا پيغهمبهر (درویدی خودی لمسر بهی) فهرمووی: (ئادهی دهحیه بانگ کهن نهو ژنه بهینئی) دهحیه هاتهوهو صفیهی هیئایهوه، کاتی پيغهمبهر (درویدی خودی لمسر بهی) تهماشای صفیهی کرد، بهدهحیهی فهرموو: (برؤ لهو ژنگهله بهتالانی گیراوانه کهنیزهکیکی تر بهره بوخۆت).

فهرمووی: نهوجا پيغهمبهر (درویدی خودی لمسر بهی) صفیهی نازاد کردو مارهی کرد بوخۆی، ثابیتی بهنانی بهنیمای نههسی فهرموو: نهی باوکی حه مزه! چی کرد بهمارهیی بۆی؟ فهرمووی: خودی خۆی کرد بهمارهیی بۆی، لهپیشا لهباتی مارهیی نازادی کردو نهوسا مارهی کرد لهخۆی، جاکاتی گهراپانهوه بۆ مه دینه، لهپگه شهوئ ئومموسولهیمی دایکم ته دارهکی بووکی بۆ صفیه خستو جیازی ی بووکی بۆ کردو کردی بهبووئو پیشکشی کرد به پيغهمبهر، بۆبهیانی پيغهمبهر (درویدی خودی لمسر بهی) زاوا بوو. نهوسا فهرمووی: (هه رکهسی خۆراکی ههیه بابیچی بهینئی)، نانی شایی یهکهی بریتی بوو لهوه، که حه زرمته (بهزی خوی لهی) فهرمانی کرد، سفرمیهکیان راخست، ئیت هه رکهس لهلای خۆیهوه ههئێ خورما، یارۆن، یاقاوت، یاکهشکی هیئاو ههئیان رسته سهری و کردیان بهخورماورۆن و، دهستان کرد بهنۆش کردنی، ئیت هه رهئوه نانی شایی یهکهی بوو. (ت/۳/۹۳ = تاج-۲ ز-۴۰ ژ-۲۱۲۴ ج-۴ + تاج/۴ ص-۳۶۸، ص-۴۲۲).

روونکردنهوه:

خهیبهر قهلایهکی قایم بوو، بهدهستی هۆزی جوولهکهوه بوو، جیگهی هۆزی بهنوقورمیطهوه بهنی نهظیر بوو، لهخۆرهلاتی باکووری مه دینهوهیه، شهش قوناغ لهمه دینهوه دووره، باخه خورمای زۆر بوو، سائی حهوتی کۆچی نازادکرا، نهبوطةلحه میردی ئومموسولهیمی دایکی نههسی نۆکهری پيغهمبهره، ناوی زهیدی کورپی سههلی نه نصاری یه، نامادهی شهوی پهیمانی عهقه به بووه، یهکیکه له (نوقه بهکان) ی نهو پهیمانه، نهوه دوو

فهرموودهی ههیه، بوخاری سیانیانی گێڕاوتتهوه، نهههس زړکوپړی بوو. لهپاش مهرگی پیغهمبهه بهبوطهلهه چل سال لهسهریهک بهپړوژوو بوو، بهس لهدوو جهژنهکانا رۆژووی دهشکان.

٢٣٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْفَجْرَ فَيَشْهَدُ مَعَهُ نِسَاءٌ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ مُتَلَفَعَاتٍ فِي مُرُوطِهِنَّ ثُمَّ يَرْجِعْنَ إِلَى بُيُوتِهِنَّ مَا يَعْرِفُهُنَّ أَحَدٌ). (الحديث ٣٧٢ أطرافه في: ٥٧٨، ٨٦٧، ٨٧٢).

عائیشه (همزی خوی لښ) دهفهرمووی: بهخودا گهلئ جار وادهبوو که پیغهمبهه (درویدی خوای لهسهر بڼ) جهماعهتی نوپزی بهیانی بو دهکردین، ههندی ژنی برودار، چارۆکهیی، یاشالینهیی، یابالاپیچیکي دهپچا لهخویهوهو ئامادهی نهو نوپزه دهبوو لهپشت پیغهمبههوه، کاتئ لهپاش کردنی جهماعهت ژنهکان بهو شیویه دهگهپانهوه بو مالی خویان، کهچی هیشتا لهپگه لهبهه تاریکولیلکه، کهس نهیدهناسینهوه. (ت/١/١٩٦/٥ = ز-٤٧ ژ-٣٥٢).

٢٣٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي خَمِيصَةٍ لَهَا أَغْلَامٌ فَتَظَرَ إِلَى أَغْلَامِهَا نَظْرَةً فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ اذْهَبُوا بِخَمِيصَتِي هَذِهِ إِلَى أَبِي جَهْمٍ وَأَتُونِي بِالْبَجَائِيَةِ أَبِي جَهْمٍ فَإِنَّهَا أَلْهَتَنِي آنفًا عَنْ صَلَاتِي). (الحديث ٣٧٣ طرفاه في: ٧٥٢، ٥٨١٧). (٢٠٢)

عائیشه (همزی خوی لښ) فهرمووی: پیغهمبهه (درویدی خوای لهسهر بڼ) نوپزی دهکرد، کراسیکي خوری گول گولئ لهبهردا بوو، لهناو نوپزهکهدا سهههنجیکي گول و نهخشهکانی دا، کاتئ لهنوپزهکه بووه فهرمووی: (گول و نهخشی نهه کراسه

خەریکیان کردم و نه یانیهیشت له ناو نوێژە کەدا باش دڵ بدهمه نوێژە کەم،
کەوابوو ئەمە ببەنەوه بۆئەبوجهەم خۆی و کراسە ئەنبیجانی یە سادەکە
ئەو بێنن بۆمن). (ت/۲۹۸/۱ ز- ۹۶ ژ- ۵۷۷ = ش/د).

رافە و شیکردنەوه:

ئەبوجهەم هاوڕێیەکی ناوداری پێغەمبەرە، کراسیکی گۆل گۆلی خوری
بەدیاری دەدا بە پێغەمبەر، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسمەر بێ) لەبەر ئەو ھۆیە
کەباس کرا، کراسە کە دەنێریتەوه بۆئەبوجهەم. بەلام لەبەرئەوهی بەھۆی
گەرانیوەی دیاریە کە یەو بۆی دڵگیر نەبێ، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسمەر بێ) داوا ی
دەکا کە بیگۆریتەوه بە کراسیکی سادە بێ نەخش بۆی.

ئەم فەرموودەیە بەلگە ی ئەو دەپە کەئەو نەخش و نیگار و نووسین و
وێنانە ی کەوان بە میحراب و دیواری رووی قیبلە ی مزگەووتەوه ھەمووی
کاریکی ناباشن، نەبوونیان گەلێ چاکترە، بگرە ئەگەر بکری فەرش و رایەخی
ناو مزگەوتیش ھەتا سادە بێ نەخش و نیگاری بێ باشترە. بەلام ھەرچۆن بێ
بەم جوژەستانە نوێژ بەتال نابیتەوه.

۲۳۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (كَانَ قِرَامٌ لِعَائِشَةَ سَتَرَتْ بِهِ جَانِبَ
بَيْتِهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمِيطِي عَنَّا قِرَامَكَ هَذَا فَإِنَّهُ لَا تَزَالُ تَصَارِيرُهُ
تَعْرِضُ فِي صَلَاتِي). (الحدیث- ۳۷۴ طرفه فی: ۵۹۵۹).

ئەنەس (مەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: عایشە پۆپەشمینیکی ھەبوو، وێنە ی
نەخشا بوو، کردبووی بەپەردە بۆ کولێنی ناوماڵەکە ی خۆی کە پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسمەر بێ) ئەو ی دی پێی فەرموو: (ئە ی عایشە! ئەم پۆپەشمینە ی

خۆتمان لی دووربخه رهوه، چونکه لهناو نوێژمه کهم دا وێنهکانی دینه بهرچاوم! (ت/۴/۱۶۰/۳ = تاج-۳ ز-۵۰ ژ-۲۹۱۵).

۲۳۹- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَهْدَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُوجُ حَرِيرٍ فَلَبِسَهُ فَصَلَّى فِيهِ ثُمَّ انْصَرَفَ فَتَزَعَهُ تَزَعًا شَدِيدًا كَالْكَارِهِ لَهُ وَقَالَ لَا يَنْبَغِي هَذَا لِلْمُتَّقِينَ). (الحديث- ۳۷۵ طرفه في: ۵۸۰). (۲۰۳)

عوقبهی کوری عامیر (پێزی خۆی له یان) دمهفرموی: کهوایهکی چاکداری ئاوریشمیان به دیاری هیئا بو پێغه مبههر، پێغه مبههر (دروودی خۆدی له سههر بهر) له بهری کردو نوێژی پێوه کردو له پاشا که سلاوی دایه و هو رووی له پروگه نهما، به توندی که واکه ی له بهر خۆی داکه ندو فرپی دا، وهک یهکی چهزی لی نه بی، نه و جا فهرمووی: (ئه مه بو پیاوی له خواترس دهست ناداتا). (ت/۱/۲۱۶/۴ = ز-۵۵ ژ-۲۹۹).

رافه و شیکردنه وه:

وشه ی (انصرف) له م شوینانه دا مه عنا ی وایه: نوێژکه ر نوێژمه که ته و او ده کاو سلا و دماته و هو رووی له پروگه نامی نی.

چه مک و مهفه وومی رسته ی (ئه مه بو پیاوی له خواترس دهست نادا) مه عنا ی وانییه که بو موسولمانی ئاسایی گونا بهاری له خواته ترس دهست ددها، چونکه ئه م جو ره دهر برپین و ته عبیرانه بو ته نکیدی مه نطو وقه، نه ک بو به یانی ده لاله تی مهفه ووم.

عوقبه ی کوری عامیری جو هه نی په نجا و پێنج فهرمو وده ی هه یه، له سه حیحی به خاری دا هه شت فهرمو وده ی هه یه، والی مو عا ویه بوو له سه ر و لا تی میصر، سالی په نجا و هه شتی کو چی له میسر مردو وه.

۲۴۰- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قُبَّةِ حَمْرَاءَ مِنْ أَدَمٍ وَرَأَيْتُ بِلَالًا أَخَذَ وَضُوءَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَأَيْتُ النَّاسَ يَتَتَرُونَ ذَاكَ الْوَضُوءَ فَمَنْ أَصَابَ مِنْهُ شَيْئًا تَمَسَّحَ بِهِ وَمَنْ لَمْ يُصِْبْ مِنْهُ شَيْئًا أَخَذَ مِنْ بِلَالٍ يَدِ صَاحِبِهِ ثُمَّ رَأَيْتُ بِلَالًا أَخَذَ عَنَزَةً فَرَكَّزَهَا وَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خُلَّةٍ حَمْرَاءَ مُشَمِّرًا صَلَّى إِلَى الْعَنَزَةِ بِالنَّاسِ رَكَعَتَيْنِ وَرَأَيْتُ النَّاسَ وَالِدَوَابَّ يَمْرُونَ مِنْ بَيْنِ يَدَيِ الْعَنَزَةِ). (الحديث- ۳۷۶ طرفه في: ۱۸۷). (۲۰۴)

ئەبوجوحەیفە (دەری خەوی لێ بێ) دەفەر موی: بیلالم بینى بانگی دەدا، بە دەم بانگدانە کەو دەخولایەو، ئەملاولای دەکردو، دەمی خۆی بە پراست و بە چەپا دەسووراند، وەدوو پەنجەى خۆى نابوو نە ناو دوو کونە گۆی ی خۆی، تادەنگی تەواو بە هێزبۆ بە هەر چوار لادا بگا، لە واکاتەدا پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) لە ناو چادریکی سووری چەرمینا بوو کە هی خۆی بوو، هەروا بیلالم دی ناوی دەست نۆیژە کە ی پێغەمبەری پێ بوو، چاوم ئی بوو خەلکە کە پاشماوەی ئەو ئاوەیان دەفۆستەو، جائەوانە ی کە لەو ئاوەیان دەست دەکەوت، یە کسەر بۆ مووفەرکی دەیانسوی لە خۆیان و لە سەر و چاویان و خۆیان پێ موبارە ک دەکرد، بە لام ئەوانە ی کە لەو ئاوەیان دەست نە دەکەوت، لە تەپری ی دەستی هاوڕێ یەکی خۆی دەستی خۆی ی تەپەر دەکردو، بۆ مووفەرک دەیانسوی لە خۆیان و خۆیان پێ پیرۆز دەکرد، ئەنجا بیلالم بینى نێزمیەکی هینا، لەزێخە لانی کە ی بە سەحادا دا پەنجە قاند، کردی بە بەر بەست (سوترە) بۆ نۆیژە کە، پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) کە لە چادەرکە هاتە دەر وە بۆ نۆیژگاکە، دەستی جلی سووری لە بەردا بوو، هەردوو لاقی تانیوە ی هەلکەرد بوو، بەرەو نۆیژە کە نۆیژی دابەست، نۆیژی نیومرۆی بەدوو رکات بە قەصرو جەمە تەقدیم بۆ کردین،

ئەوجا نوپۇزى عەصرىشى بەدوو ركات، بەكۆكردنەۋەى كورتەۋە كراۋ، بۇ كرىدىن.

ئىتر لەۋدىو نىزەكەۋە سەگو كەرو ئازەل و مالات و خەلك بەبەرنوپۇزى جەماعەتەكەدا ئاموشۇيان دەكردو قەدەغەنەدەكران. (ت/۱/ ۲۲۸ / ۴+ ل/ ۲۴۱/ ۲+ ز- ۷۱ ز- ۶۱- ژ- ۴۲۵ + ژ- ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶).

راقە و شىكردنەۋە:

ئەبوجوحەيفە (پەزى خەۋى لى بىن) چلو پىنج فەرموودەى لە پىغەمبەرەۋە گىرپاۋمەۋە، دوانيان پەسەندى ھەردوو پىرن، بوخارى دوانيانى بەجيا گىرپاۋمەۋە، موسلىمىش سيانيان، كۆى فەرموودەكانى لەصەحىچەين دا دەكاتە: ۷ = ۳+۲+۲ فەرموودە. ئىمامى عەلى زۆرى خۇش دەۋىست، جىگەى متمانەى بوو، كرى بەبەرپرسى بەيتولمال لەكوۋفە، لەھەموو شەرگەكانىدا لەگەئىدا بوو.

عەۋنى كورى ئەبوجوحەيفە (پەزى خەۋى لى بىن) فەرموۋى: باۋكەم فەرموۋى: جارى تريتى گەنەم گوشتەم خواردبوو چووم بۇ خزمەتى پىغەمبەر، لەۋى قرقىنەم دەھات، فەرموۋى: (ئەبوجوحەيفە! ئەم قرقىنەيە ھەلبەرەبۇكاتىكى تر، چونكە ئەۋانەى كەلەم جىھانەدا زياتر تىرن، لەپۇزى قىامەتا لەھەموو كەس پتر برسيتتيان درىژە دەكىشى. عەۋن فەرموۋى: ئىتر لەۋەدوا باۋكەم ھەتا مرد تىرسكى خۆى نەخوارد، ئەگەر نانى ناشتاي بخواردايا نانى شىۋانى نەدەخوارد، ئەگەر نانى شىۋانى بخواردايە نانى بەيانى نەدەخوارد. پىروانە: فەرموودەى ژمارە: ۱۴۰)

۲۴۱- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَدْ سُئِلَ: (مِنْ أَيِّ شَيْءٍ الْمُبْتَرُ؟ فَقَالَ مَا بَقِيَ بِالنَّاسِ أَعْلَمُ مِنِّي هُوَ مِنْ أَثْلِ الْعَابَةِ عَمِلَهُ فُلَانٌ مَوْلَى فُلَانَةٍ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَامَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ عَمِلَ وَوُضِعَ

فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ كَبَّرَ وَقَامَ النَّاسُ خَلْفَهُ فَقَرَأَ وَرَكَعَ وَرَكَعَ النَّاسُ خَلْفَهُ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ رَجَعَ الْقَهْقَرَى فَسَجَدَ عَلَى الْأَرْضِ ثُمَّ عَادَ إِلَى الْمَنْبَرِ ثُمَّ رَكَعَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ رَجَعَ الْقَهْقَرَى حَتَّى سَجَدَ بِالْأَرْضِ فَهَذَا شَأْنُهُ). (الحديث: ۳۷۷ أطرافه في: ۴۴۸، ۹۱۷، ۲۰۹۴، ۲۵۶۹، ۲۰۵)

سه‌هلی کوری سه‌عد (دروی خوی لی بی) پرسپاری لی کرا: نایا دوانگه‌کهی پیغه‌مبهر (دروودی خودی لسه‌ر بی) له‌چی دروست کرابوو، فه‌رمووی: که‌سی نه‌ماوه که‌له‌من له‌م باس‌یه باشر بزانی، داره‌کهی له‌ته‌رگه‌ز (ئه‌ثل) ی جه‌نگه‌له‌کهی نزیک‌ی مه‌دینه بوو، که‌ناوی ئه‌لغابه‌یه، دارتاشی دروستی کرد، ره‌نجبه‌ری ژنی بوو، کاتی ته‌واو بوو، وه‌له‌جیگه‌ی خوی دانرا، پیغه‌مبهر جووه سه‌ری له‌سه‌ری راوه‌ستاو، وتاری هه‌ینی خوینده‌وه، ئه‌وجا له‌سه‌ر مینه‌ره‌که نویژی دابه‌ست، له‌پیشا رووی کرده رووگه‌و، ئه‌للا‌هونه‌کبه‌ری نویژدابه‌ستنی کرد، نویژ خوینه‌کانیش له‌پشتیه‌وه ریزراوه‌ستان و نویژیان به‌جه‌ماعه‌ت دابه‌ست، ئه‌وجا پیغه‌مبهر (دروودی خودی لسه‌ر بی) ده‌ستی کرد به‌قورئانخویندنی رکاتی یه‌که‌م، که‌ته‌واوی کرد روکوعی برد، خه‌لکه‌کیش له‌خواره‌وه که‌له‌پشت نه‌وه‌وه ریزبوو بوون له‌گه‌ل نه‌ودا روکوعیان برد، ئه‌وجا پیغه‌مبهر (دروودی خودی لسه‌ر بی) سه‌ری له‌چه‌مین‌وه به‌رز کرده‌وه، نویژ خوینه‌کانیش سه‌ریان له‌چه‌مین‌وه به‌رز کرده‌وه، ئینجا پیغه‌مبهر پشتاو‌پشت له‌دوانگه‌که دابه‌زی، رووی له‌رووگه و مرنه‌چه‌رخان، هه‌تا گه‌پشته خواره‌وه، له‌سه‌ر زه‌وییه‌که دوو کوپنوشی برد، دیسان پیغه‌مبهر (دروودی خودی لسه‌ر بی) گه‌رایه‌وه بو‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌و، ده‌ستی کرد به‌قورئانخویندنی رکاتی دوهم، دیسان که‌ته‌واوی کرد له‌سه‌ر مینه‌ره‌که روکوعی برد، خه‌لکه‌کیش له‌گه‌لیدا روکوعیان برد، ئه‌وجا پیغه‌مبهر سه‌ری له‌چه‌مین‌وه‌ی رکاتی دوهم

بهر زگردهود، نویژ خویننه کانیش ههروا، دیسانهوه پیغه مبهه (دروندی خودی لهسهر بن) پشتاوپشت له دوانگه که دابهزی یهوه، لهسهر زهوییه که دوو کرنووشی تری بردهوه، خه لکه کهیش ههروا، ههتا لهسهر نهم شیوهیه نویژمکهی بۆیان تهواو کرد، نهوجا رووی کرده خه لکه کهوه فهرمووی: (نهی موسولمانهکان! نههم له بهرچاوی نیوه لهسهر نهم شیوهیه کرد ههتا له نویژکردن دا خووم بکهن بهسهر مهشوقو چاو لهمن بکهن و، چوئیتی نویژ له خووم فیرببن!) نههمه بوو داستانی دوانگه که. (ت/۱/۳۶۴/۲+ ت/۴/۳۴۷/۱+ صه حیجی موسلیم، شهرحی نهوهوی/۵/۳۳ = ز-۱۱۹ ژ-۷۳۰ + تاج-۳ ز-۱۰۹ ژ-۳۸۳، ۳۸۴ ج-۴).

۲۴۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ جَدَّتَهُ مُلَيْكَةَ دَعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَطْعَامٍ صَنَعَتْهُ لَهُ فَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ قُومُوا فَلِأَصْلَ لَكُمْ قَالَ أَنَسٌ فَقُمْتُ إِلَى حَصِيرٍ لَنَا قَدْ اسْوَدَّ مِنْ طَوْلٍ مَا لَيْسَ فَتَضَخْتُ بِمَاءٍ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَفَّقْتُ أَنَا وَالَّتِي مَعِيَ وَرَأَاهُ وَالْعَجُوزُ مِنْ وَرَائِنَا فَصَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ انْصَرَفَ. (الحديث- ۳۸۰ أطرافه في: ۷۲۷، ۸۶۰، ۸۷۱، ۸۷۴، ۱۱۶۴). (۲۰۶)

نههسی کوری مالیک (همزی خوی لی بن) فهرمووی: مولهیکهی نهنکم نانی دروست کرد بو پیغه مبهرو بانگی کرد، که ته شریفی هاتو نانی خوارد، نهوجا فهرمووی: (ئادهی ههستن بادوو رکات نویژی سوننهتتان لهماله کهتانا بو پیرۆزی بهجه ماعت بو بکهه). نههس فهرمووی: ههسیری کمان ههبوو له بهر راخستنی زۆر کۆن بوو، رهنگی رهش بوو بوو، منیش چووم نهو پارچه ههسیرهم مائی و ئاوم لی پرژاند، نهوجا پیغه مبهه (دروندی خودی لهسهر بن) له بهرده ممانهوه لهسهر ههسیرکه راوهستاو، نویژی دابهست، من و هه میره ی

کوری نه بوضه میره‌یش که نه و ده‌خته هه‌تیو بوو، له‌پشتیه‌وه بووین به‌ریزی، پیریژنه‌که‌ی نه‌نکیشم له‌پشت ئیمه‌وه به‌ته‌نیا نویژی به‌جه‌ماعه‌ت له‌پشت پی‌نغه‌مبه‌روه دابه‌ست، جا پی‌نغه‌مبه‌ر (دروودی خودی لسه‌ر بئ) له‌به‌رخاتری ئیمه‌وه دوورکات نویژی به‌جه‌ماعه‌ت کرد، ئه‌وجا له‌پاش ته‌واوکردنی نویژه‌که ته‌شریفی که‌رایه‌وه بۆ ماله‌وه‌ی. (ت/٣/٢٨٩/١ ز-١٢٩ ژ-٧٧٥).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئه‌م به‌هرانه‌ی تیا‌دایه: جه‌ماعه‌ت له‌نویژی سونه‌تا دروسته، له‌مالیشا جه‌ماعه‌ت دروسته، سونه‌ته‌ جی‌گه‌ نویژ بمالری و پاک رابگری، دروسته‌ منال له‌ریزی پیاوانا راوه‌ستی، به‌پیاویک و منالی پیز دروست ده‌بی، که‌سی به‌ته‌نیا خو‌ی راوه‌ستی، له‌ناو پیزدا نه‌بی، نویژه‌که‌ی دروسته، نویژی منالی فامیده‌ داده‌مه‌زری، هه‌روا ده‌سنویژی، نویژ له‌سه‌ر حه‌سیر دروسته، له‌مالی خاومن ده‌مه‌تا نویژ بکری بۆ مووفه‌رک و پیروزی.

٢٤٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا قَالَتْ: (كُنْتُ أَنَا مِ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلَايَ فِي قَبْلَتِهِ إِذَا سَجَدَ غَمَزَنِي فَنَقَبْتُ رَجُلِي إِذَا قَامَ بَسَطْتُهُمَا قَالَتْ وَالْيَبُوتُ يَوْمَئِذٍ لَيْسَ فِيهَا مَصَابِيحُ). (الحديث: ٣٨٢ أطرافه في: ٣٨٣، ٣٨٤، ٥٠٨، ٥١١، ٥١٢، ٥١٣، ٥١٤، ٥١٥، ٥١٩، ٩٩٧، ١٢٠٩، ٦٢٧٦). (٢٠٧)

عائیشه‌ی هاوسه‌ری حه‌زرم‌ت (دروودی خودا له‌سه‌ر پی‌نغه‌مبه‌رو رم‌زای خودا له‌سه‌ر عائیشه‌ بئ) ده‌فه‌رموی: جاری واده‌بوو له‌به‌رده‌می پی‌نغه‌مبه‌ردا له‌سه‌ر نویژه‌که‌م ده‌خه‌وتم، پی‌نغه‌مبه‌ریش له‌هه‌مان نویژ نویژی ده‌کرد، هه‌ردوو قا‌جیشم له‌وکاته‌دا له‌رووی روو‌گه‌وه له‌جئ سووژده‌که‌یدا ده‌بوو،

جاگه دهیویست با به دهست تیوهی دهژمندم، منیش قاجم هه لده کیشا تاسوژده که ی ته واو ده کرد جائه وهه ل ده سایه وه منیش دیسانه وه قاجم راده کیشایه وه، نه وسه رده مه هیشتا ماله کانمان چرای تیانه بوو، له بهر نه وه نه مهزانی که که ی کورنووش دهبا، دنا پیش نه وه ی تیووم بژنی جی کورنووشه که م بوی چۆل ده کرد. (ت/۵/۲۴۴/۱ = ز-۷۱ ژ-۴۶۷).

۲۴۴- وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهِيَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ عَلَى فِرَاشٍ أَهْلُهُ اغْتِرَاضَ الْجَنَازَةِ). (الحديث: ۳۸۵ طرفاه في: ۵۴۲، ۱۲۰۸). (۲۰۸)

دیسان فهرمووی: جاری وا ده بوو پیغه مبه ر (مرووی خودی له سهر بن) له سهر نوینی نووستنه که ی خو ی و خیزانه که ی نویژی شه ونویژی ده کرد، له وکاته دا من له بهر ده میدا، له نیوانی پیغه مبه رو رووگه که یدا راده کشام، ریک وهک شیوه ی دانانی تهرم له بهر ده می که سیکا نویژی مردووی له سهریکا ناوا (ت/۵/۲۴۴/۱ = ز-۷۱ ژ-۴۶۶).

۲۴۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَضَعُ أَحَدُنَا طَرَفَ الثَّوبِ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ فِي مَكَانِ السُّجُودِ). (الحديث- ۳۸۶ طرفه في: ۵۸۵). (۲۰۹)

ئه نه س (همزی خوی ل بن) فهرمووی: جاران کاتی نویژی نیوه پۆمان به جه ماعه ت له گه ل پیغه مبه ردا ده کرد، ری ده که وت قرجه ی نیوه پۆ بوو، له بهر گه رمی ی شوین کورنووشه که، له سهر چمکی جلی خۆمان کورنووشمان ده برد

(۲۰۸) أخرجه مسلم (عینی/۴/۱۱۵/۴۹) المرحم. ۱۱۴۲.

(۲۰۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: استحباب تقديم الظهر، رقم: ۶۲۰.

۱۴۰۶ شيجا.

٢٤٦- وعنه أنه سئل: (أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي نَعْلَيْهِ قَالَ نَعَمْ). (الحديث-٣٨٧). (٢١٠)

لهنمامی ئه نهس پرسیارکرا: ئایا پیغه مبهه به پیلاوهوه نویژی دهکرد
یاناه؟ فهرمووی: به ئی به پیلاوهوه جار جاره نویژی دهکرد.

٢٤٧- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ بَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خَفَّيْهِ ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى فَسُئِلَ فَقَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ مِثْلَ هَذَا قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَكَانَ يُعْجِبُهُمْ لِأَنَّ جَرِيرًا كَانَ مِنْ آخِرِ مَنْ أَسْلَمَ). (٢١١)

جهه ریری کوری عه بدوللا (دزی خوی لسا به) جارئ گمیزی کردو خوی پاک
کردهوهوه نهوجا دهست نویژی گرتو، لهباتی شور دنی قاجهکانی دهستی ته ری
به سولهکانیدا هیئاو، نهوسا هه لسا به سولهکانیهوه نویژی کرد، جاپیاوی
رهخنه ی لی گرتو لی ی پرسی: چۆن شتی واده که ی؟ پیت ناشوریو،
به پیلاوهوه نویژ ده که ی؟ فهرمووی: بۆنایکه م، من به چاوی خۆم دیومه که
پیغه مبهه (دروودی خودی له سهر به) هه مان شتی کردووه موسولمانان ئه م فهرمووده ی
جهه ریریان زۆر به دل بووو چونکه به لگه ی بریاره که ی هه ئه وه شاهه وه،
چونکه جهه ریر له دوا هاتنی ئایه تی ده سنویژ که وا له سوورده تی مانیده دا
ئیسلا م بووه، ئه مه ی ش واتای وایه ده سه ینان به سۆلدا که له پێش هاتنی ئه م
ئایه ته دا هه بووه نه سخ نه بوته وه به هاتنی ئه م ئایه ته

٢٤٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ بْنِ بُجَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا صَلَّى فَرَجَ بَيْنَ يَدَيْهِ حَتَّى يَبْدُوَ بَيَاضَ إِبْطَيْهِ). (الحديث-٣٩٠ طرفاه في: ٨٠٧، ٣٥٦٤). (٢١٢)

(٢١٠) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: جواز الصلاة في نعلين، رقم: ١٢٣٦=٥٥٥.

(٢١١) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: المسح على الخفين، رقم: ٢٧٢=٦٢١.

عہدو لّای کوپری مالیک، کہ بہ ناوی دایکیشیہ وہ ناودہ بری و پی دہگوتری؛
 ئیبنو بوجہینہ (ہمزای خوی لس بن) دہفہرموی؛ پیغہمبہر (مروودی خودی لمسر بن) کہنویزی
 دہکرد، لہناو کورنووشدا، ہہردوو بالی خوی بلاو دہکردوہ، تہنانت جاروبار
 سپیدہی بنباخہ لی دہردہگہوت.

روونکردنہوہ:

ہروانہ: فیکھی ناسان، بہرگی یہکہم، لاپہرہ ۱۸۲ - باسی ژمارہ ۶۶.
 عہدو لّای کوپری مالیک یہکیکہ لہہاوری ناودارہکانی پیغہمبہر (مروودی خودی
 لمسر بن) بوجہینہی دایکیشی صہحابیہ بووہ، دہلین: باوکیشی لہہاوری
 یانی پیغہمبہر بووہ، لہہوژی ئەزدہ، لہمیژوہ موسولمان بوو بوو،
 پیاویکی سو فیکہی خواپہرست بوو، ئەم زاتانہ فہرموودہکانیان
 گپراوہتہوہ: ئەعرہج و حہفصی کوپری عاصم و علی کوپری عہدو لّای
 کوپری بوجہینہ، لہناخرو ئوخری جینشینی ی موعاویہدا، لہکاتی
 فہرمانرہوایی مہروان لہسہر مہدینہ، لہپہنجاو شہشی کوچیدا مردوہ،
 ہروانہ: (ف - ۴۴۵).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۰) باسہکانی رووگہ (أبواب القبلة)

۲۴۹ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَيْحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ
 ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ فَلَا تُخْفَرُوا اللَّهَ فِي ذِمَّتِهِ).

ئەنەس (مەزەي خەي لى بىن) دەفەر موۋى: پېغەمبەر (دروودى خودەي لەسەر بىن) دەفەر موۋى: (هەر كەسى ۋەك خۇمان ئەم نوۋىژەي ئىمەيە بەكاو ۋەك خۇمان رووبكاتە ئەم قىبلەيەي ئىمەيە، ۋەك خۇمان لەگۈشتى گيانلەبەرئى بخوا كەئىمە سەرى بېرىن، ئىتەر ئەو كەسە موسولمانى تەواو، لەئامانى خودا، لەئامانى پېغەمبەرى خودادايە، كەوابوو ئىتەر ئىوھىش ئامان و پەيمانى خودا بېنەسەر، ۋەناپاكى لەو موسولمانە مەكەن) (ت/۱/۲۱۰/۱ ز-۵۳ ژ-۳۸۶).

۲۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ سَأَلَ رَجُلًا طَافَ بِالْبَيْتِ الْعَمْرَةَ وَلَمْ يَطْفِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ أَيَّامِي امْرَأَتُهُ فَقَالَ قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ وَطَافَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةً). (الحديث ۳۹۵ أطرافه في: ۱۶۲۳، ۱۶۲۷، ۱۶۴۵، ۱۶۴۷، ۱۷۹۳). (۲۱۳)

لەئىبنوعومەر (مەزەي خەي لى بىن) پەرسىياركرا: پىاۋئى لەكاتى كردنى عەمەردە تەوافى بەيت بەكا، بەلام ھاموشۆي نىۋانى سەفاو مەروا نەكا، ئايا بۆي ھەيە لەگەل ژنەكەي دا دروست بېئى؟ فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خودەي لەسەر بىن) كەتە شريفى برد بۆ مەككە ھەوتجار بەدەورى بەيتدا ھەلسورا، ۋەلەپشتى مەقامى ئىبراھىمە ۋە دوو ركات نوۋىژى تەوافى كرد، ۋە ھەوت جارىش لەناوھەندى سەفاو مەروەدا ھاتوچۆي كرد. ئنجا بۆنە ھەي كەبەباشى بزانين كەئەمە ياساى رەساي ئايىنەو پەيپەروى كردنى مەبەستە، ئەم ئايەتەي خویندە ۋە: (لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة) واتە: لەپراستى دا پېغەمبەرى خودا پەھبەر ۋە سەرمەشقيكى ھەرە جوانە بۆئىو، ۋەشاينى ئەو مەيە كەئىو چاۋى ئى بکەن و، ھەنگاۋ بەھەنگاۋ بىست بەبىست شوۋىنى بکەن). (ت/۲/۱۹۱/۳ ز-۹۷ ژ-۱۵۵۵ ج-۴).

٢٥١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (لَمَّا دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَيْتَ دَعَا فِي نَوَاحِيهِ كُلِّهَا وَلَمْ يُصَلِّ حَتَّى خَرَجَ مِنْهُ فَلَمَّا خَرَجَ رَكَعَ رَكَعَتَيْنِ فِي قُبْلِ الْكَعْبَةِ وَقَالَ هَذِهِ الْقِبْلَةُ). (الحديث: ٣٩٨ أطرافه في: ١٦٠١، ٣٣٥١، ٣٣٥٢، ٤٢٨٨). (٢١٤)

ئىبنوعەبباس (بۆزى خوليان لى بى) فەرمووى: روژى ئازاد كردنى مەككە، كەناودارە بەفەتەتە مەككە، كەپىغەمبەرە كۆمەللى لەيارانى چوونە ناوماى كابەو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەناو ھەموو لايەكى ناو كابەدا نزاى كردو لەخودا پاراىەو، بەلام بەپى ئاگادارى من كەلەئوسامەى كورى زمىدم وەرگرتوو، نوێژى لەناويدا نەركردوو، ھەتا دىتەدەرەو، كەدىتە دەرەو بەرەرووى رووگە (موقابىلى قىبلە) دووركات نوێژى سوننەت دەكا، وە دەفەرەموى: (ئەمە رووگەى موسولمانانە، ئەو قىبلە يەيە كە لەنوێژدا رووى تى دەكەن). (ت/٢/٢٧٢/٢ ژ-١٧٢٠ ز-١٣٥).

روونکردنەو:

ئىمامى بوخارى (بۆزى خوى لى بى) گەللى جار بەگىرپرانەو فەرموودەيى، ئاماژەى بۆ مەبەستىكى تىرىش كردوو، كەلەرپۆژگارى ئەودا قسەى لى كراو، لەناو كورى زاناکاندا قسەى جياجياى لى كراو، جاروبارىش راجيايى لەو مەسەلەيەدا بەھوى جياوازيى شىوازي چەند فەرموودەيەكەو پەيدا بوو. جاپيشەوا بوخارى بۆبەرپەرچدانەو، ياوەلامى ئەو جۆرە پرسىارو راجياجيانە، بەگىرپرانەو فەرموودەيى لەبارەيەو ئاماژەى كردوو، گەللى جاريش بپرپارە شەرعىيەكانى لەئاماژەى فەرموودەكان وەرگرتوو، فەرموودەكەى كردوو بەبەلگە لەسەرى، ھەتا ئەو جۆرە ئاماژەو ووردەكارىيەى بوخارى بوو بەسەرچاو بەو زۆر لەبپرپارە شەرعى يەكانو

گوتراوه (فقه البخاری فی تراجمه). جاله سهر نهم بنیاته دهبی فهرمووده کانی
بوخاری ره چاو بکریّن

۲۵۲- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ أَنْ يُوجَّهَ إِلَى الْكَعْبَةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَتَوَجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ وَقَالَ السُّفْهَاءُ مِنَ النَّاسِ وَهُمْ الْيَهُودُ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَصَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ ثُمَّ خَرَجَ بَعْدَ مَا صَلَّى فَمَرَّ عَلَى قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ فَقَالَ هُوَ يَشْهَدُ أَنَّهُ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَّهُ تَوَجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ فَتَحَرَّفَ الْقَوْمُ حَتَّى تَوَجَّهُوا نَحْوَ الْكَعْبَةِ). (الحديث ۳۹۹ طرفه في: ۴۰). (۲۱۵)

تهرجه مه که ی له پی شه وه رابورد، پروانه فهرمووده ی ژماره : (۳۸)

۲۵۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي عَلَى رَأْسِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ فَإِذَا أَرَادَ الْفَرِيضَةَ نَزَلَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ). (الحديث ۴۰ أطرافه في: ۱۰۹۴، ۱۰۹۹، ۱۰۹۰). (۴۱۴۰)

جابر (رمزی خوی لی بن) فهرمووی: جاران پیغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بن) به سواری و لاخ،
نویژی سوننه تی ده کرد، به مهر جی و لاخه که له ژیریا رووی له شوینی مه به ست
بوایه، به لام که ده یویست نویژی فهرزبکا، له و لاخه که داده به زی و رووی ده کرد
رووگه و نویژی داده به ست و نویژه که ی به ته و او ی به ره و رووگه ته و او ده کرد.
(تی/۲۱۴/۱/۲-ز ۵۴-ز ۳۹۳، ۳۹۴).

۲۵۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِبْرَاهِيمُ الرَّاوي عَنْ علقمة الراوي عن ابن مسعود: لَا أَذْرِي زَادَ أَوْ نَقَصَ فَلَمَّا سَلَّمَ قِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَدَثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ؟ قَالَ وَمَا ذَاكَ؟ قَالُوا صَلَّيْتَ كَذَا وَكَذَا فَشَنَى رَجُلِيهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ فَلَمَّا أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّجَهُ قَالَ إِنَّهُ لَوْ حَدَّثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ لَنَبَأْتُكُمْ بِهِ وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أُنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي وَإِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ فَلْيُيَمِّمْ عَلَيْهِ ثُمَّ لِيَسَلِّمْ ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ). (الحديث: ۴۰۱، ۴۰۴، ۱۲۲۶، ۶۶۷۱، ۷۲۴۹). (۲۱۶)

عبداللہ کوری مہسعود (ہرمزی خود بیان لے ہی) فہرمووی: جاری پیغمبر (ہرووی خودی لے سر ہی) بہرنویزی نویزی نیومرو بوی یارانی دہکا، نیراہیم کہنہم فہرموودمیہ لہعہلقہمہوہ، لہئینومہسعودمہوہ دہگیرپتہوہ، لی ی تیک چوو بوو، دہیفہرموو: نازانم: پیغمبر لہنویژہکہ زیاد دہکا، یالی ی کہم دہکاتہوہ. جاکاتی پیغمبر (ہرووی خودی لے سر ہی) سلاو دماتہوہ عہرزی دہگہن: نہی پیغمبرہی خودا! نایا ہیچ گورانی لہنویژدا رووی داوہ؟ فہرمووی: (بوچی چی بووہ؟) گوتیان: وا وانویژت کرد، وہک روظان بہئاسایی نویزت نہکرد. جا پیغمبر (ہرووی خودی لے سر ہی) لہسر چوک بہرمورووگہ دانیشت، وہک بوی تہحیات دابنیشی ناوا، ومدوو کرنووشی ہلہی برد، نہوجا سلاوی دایہوہ، پاشتر کاتی رووی تی کردین فہرمووی: (نہگہر گورانی لہنویژدا رووی بدایہ پیم دہگوتن، منیش نادمیزادم وہکوو نیوہ، چون نیوہ شتتان لہبیردہچی منیش ناوہہا جاروبار شتم لہبیردہچی، جانہگہر رپکہوت جاری شتیکم لہیاد نہمابوو، نیوہ بیخنہوہ یادم، نہگہر لہنویژہکہتاندا گومانتان بوی پہیدا بوو، وہک نہوہ کہنہتاندہزانی کہسی رکاتتان کردووہ یادووہرکات، نہوہ لہبارودوخی وادا،

بانویژخوین بهووردی بیربکاتهووه، مشووری رووی به راستی بخواتو حاجی بهراست دهمزانئ لهسه رئهووه نوێزه که ی تهواو بکات، ئهمجار سلاو بداتهووه، نهوجا دوو کرنووشی ههله ببات (ب/ ۹/۳۲۷/۱ ز- ۱۰۹ ژ- ۶۴۲ چ- ۴).

۲۵۵- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَأَفْقَتُ رَبِّي فِي ثَلَاثٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَتَّخَذْنَا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى فَفَزَلْتُ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَآيَةُ الْحِجَابِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَمَرْتَ نِسَاءَكَ أَنْ يَحْتَجِينَ فَإِنَّهُ يُكَلِّمُهُنَّ الْبَرُّ وَالْفَاجِرُ فَفَزَلْتُ آيَةَ الْحِجَابِ وَاجْتَمَعَ نِسَاءُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْغُبَةِ عَلَيْهِ فَقُلْتُ لَهُنَّ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ فَفَزَلْتُ هَذِهِ آيَةٌ). (الحديث: ۴۰۲ أطرافه في: ۴۴۸۳، ۴۷۹۰، ۴۹۱۶).

پێشهوا عومەر (عمری خوی لێ بێ) فهرمووی: لهسایه ی خوداوه لهم سێ مهسه لهیهدا رای من لهگهڵ فهرمانی بهرومردگاری گهوره ما یهکی گرت، یهکه م: عهرزی پێغه مبهرم کرد: ئه ی پێغه مبهری خودا! خۆزگه مهقامی ئیبراهیممان دهکرد بهنوێژگا. واته: ئه و شوینه ی که لهکاتی دروست کردنی کهعبه دا ئیبراهیم تیادا رادهووستا، دهمان کرد بهجیگه نوێژ، جابه م بۆنه یهوه ئه م نایه ته هاته خواره وه: (واتخذوا من مقام إبراهيم مصلی) بهقه ره. واته: له مهقامی ئیبراهیم جیگه نوێژ وهر بگرن و نوێژی سوننه تی تیا بکه ن بۆ خۆتان، دوه م: گوتم: ئه ی پێغه مبهری خودا! خۆزگه فهرمانت دهکرد بهژنه کانت به له چک کردن و خۆداپۆشین، واته: له پیاوی بیگانه چارشێو بگرنه وه، یاله پستی په رده وه قسه و گوشتوگوێیان لهگهڵ دا بکه ن، چونکه چاک و خراب قسه یان لهگهڵ دهکهن، جابه م بۆنه یه شه وه نایه تی حیجاب (بالا پۆشی) هاته خواره وه که دهفه رموی: (واذا سألتموهن متاعا فاسألوهن من وراء حجاب). ئه حزب ۳۲/۳۵. واته: کاتی قسه و گوشتوگوێتان لهگهڵ ژنه کانی پێغه مبهردا کرد، وهک ئه وه داوای شتیکتان لێ کردن، له پستی په رده وه، وهک دیوار و دهرگا و په رده ی ناوباره گا، قسه یان لهگهڵ دا بکه ن. سییه م: کاتی که ژنه کانی

پیغمبر (دروودی خودای لمسر بن) له بهر ره هوئی باری یه کتری، کو بوونه و دیان له حه زمرت کرد، منیش پیم گوتن: (عسی ربه ان طلقن ان یبدله أزواجاً خیراً منکن). جا لهم هو یه شه وه ئه م نایه ته هاته خواری: هیوا وایه نه گهر ته لاقتان بدا خودا له باتی ئیوه چهند ژنیکی باشتی پی بدا).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۱) باسه کانی مزگهوت (أبواب المساجد)

۲۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى نُخَامَةً فِي الْقِبْلَةِ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ حَتَّى رُئِيَ فِي وَجْهِهِ فَقَامَ فَحَكَّهُ يَدِهِ فَقَالَ إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ أَوْ إِنَّ رَبَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ فَلَا يَزُقُّ أَحَدُكُمْ قَبْلَ قِبْلَتِهِ وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمَيْهِ ثُمَّ أَخَذَ طَرَفَ رِدَائِهِ فَبَصَقَ فِيهِ ثُمَّ رَدَّ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَقَالَ: (أَوْ يَفْعَلْ هَكَذَا). (الحديث: ۴۰۵ طرفه في: ۲۴۱). (۲۱۷)

ئه نهس (پزای خوی لئ بن) فهرمووی: پیغمبر (دروودی خودای لمسر بن) له ناو مزگهوتا بهرووی قیبله وه به ئه میکی بینی زووری پی ناخوش بوو، جاهه لسا بهشتی به دهستی خوی کراندى، فهرمووی (دروودی خودای لمسر بن): (ئیوه که له ناو نوێژدا دهبن ئه وه رازو قسهی نهینی و گوفتوگو له گهل خودای پهرومردگاری خوتاندا دهکهن) یا فهرمووی (دروودی خودای لمسر بن): (ئه وه وهك ئه وه وایه که خودا له نیوانی ئه وو نیوانی رووگه دا بی، که وابوو لهرووی رووگه وه تفو به ئه م و چلم رومه کهن، بهلام نه گهر هه رچارتان نه بوو له لای چه پتانه وه، یاله ژیر پیتانا تف داکه و، به خۆل و چه وی ناو مزگهوته که دایپوشن). ئینجا حه زمرت (پزای خوی لئ بن) چمکی له شبۆشه کهی خوی گرتو تفی تی کردو ولی به سه ریه کاو، فهرمووی: (یا خودا وایکهن وهك ئه وهی من کردم). (ت/۱/۳۵۸-ز/۱۱۸-ژ/۷۱۴-ش/د)

۲۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى لُخَامَةً فِي جِدَارِ الْمَسْجِدِ فَتَنَاولَ حَصَاةً فَحَكَّهَا فَقَالَ إِذَا تَنَخَّمَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَخَّمَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ وَلْيُصِقْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ الْيُسْرَى). (الحديث: ۴۰۸ طرفاه في: ۴۱۰، ۴۱۶). (۲۱۸)

ئەبوھورەیرەو ئەبو سەعیدی خەدری (پەزەئی خەوی لەسەر بێ) فەرموویان: جاری پێغەمبەر (دروودی خەدی لەسەر بێ) بەئەغەمیکی بەدیواری رووی قیبلەووە لەناو مزگەوتە جەو پێکەوت، بەجەوی کرانیدی، فەرمووشی: (کاتی کە سیکتان ویستی بەئەغەمی رۆ بکا، بارۆی نەکاتە بەردەمی خۆی، هەروا با لەلای راستیشەووە رۆی نەکا، بەلەلای جەپییەووە تەف رۆبکا، یالەژیریپی جەپیدا رۆی بکا).

رافەو شیکردنەووە:

بەپێی ئەم فەرموودمییە: تەف رۆکردن لەبەردەم داو، لەلای راستەووە، لەناو نوێژداو، لەگشت کاتیکی تردا ناباشە، بەشیوەیەکی گشتی ئیسلام بایەخ بەپاک و خاوینی دەدا، پێشگیری لەپێسی و پۆخلی و قێزەونی دەکا، وەهەوێی داووە کە بەپێی تواناو بەپێی کات و شوێن بایەخی تەواو بەپاکی و خاوینی بدری. کەواتە: ئەمە رۆی لەهۆکارە نوێکانی خۆپاک راگرتن ناگرێ، وەک بەکارهێنانی دەستەسەر و گرێنست و شتی وا.

۲۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الْبَرَأَقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا). (الحديث: ۴۱۵-۴۱۶). (۲۱۹)

(۲۸) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: النهي عن البصاق في المسجد رقم: ۱۲۳۰=۰۵۴۸.

(۲۱۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: النهي عن البصاق في المسجد رقم:

پیشہوا نہ نہس (ہجری خوی لہ ہجری) دمفہرموی: خوشہویست (دروودی خودی لمسر ہجری)
دمفہرموی: (تف رؤکردن لہناو مزگہوتا گوناہہ، کہفارتہکہی نہوہیہ
کہبہخوئی ناومزگہوتہکہ دایپوشی). (ت/۲۵۷/۱ ز ۷-۱۸ ز ۷۱۲).

۲۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (هَلْ تَرَوْنَ قِبْلَتِي هَا هُنَا فَوَاللَّهِ مَا يَخْفَى عَلَيَّ خُشُوعُكُمْ وَلَا رُكُوعُكُمْ إِلَيَّ
لَأَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي). (الحديث: ۱۸ ۴ طرفه في: ۷۴۱). (۲۲۰)

نہبوہورہیرہ (ہجری خوی لہ ہجری) فہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر ہجری) فہرموی:
(لہئیوہ وایہ کہمنیش وہک نیوہ ہر رووی قبیلہ، کہوا لہبہردہممہوہ
دہبینم و بہس، بہخودا زورباش ناگام لہخوشوعو لہروکوعتانہ لہناو
نوپیژہکہما، چونکہ من لہپشتی سہریشمہوہ بہباشی دہتان بینم، خودا
بہہرمیہکی وای پیداوم کہبہردہم و پشتی خوّم ہہردوولا لہیہک کاتا
دہبینم!). (ت/۲۸۴/۱ ز ۱-۹۰ ز ۵۵۰).

راقہ و شیکردنہوہ: نہم فہرموودمیہ لہنیشانہکانی پیغہمبہرایہتی یہ.

۲۶۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (سَابِقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي أُضْمِرَتْ مِنَ الْحَفِيَاءِ وَأَمْدَهَا ثِيَّةُ الْوَدَاعِ وَسَابِقَ بَيْنَ
الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضْمَرْ مِنَ الثِّيَّةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ كَانَ
فِيْمَنْ سَابَقَ بِهَا). (الحديث: ۲۰ ۴ أطرافه في: ۲۸۶۸، ۲۸۶۹، ۳۸۷۰،
۷۳۳۶). (۲۲۱)

عہبدوئلای کورپی عومہر (ہجری خوابان لہ ہجری) کہناسراوہ بہئیبنوعومہر، واتہ:
کورپی عومہر، فہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر ہجری) پییشپکہیہکی ولاخی
بہرزہی سازدا، نہسپو ماینہکانی کرد بہدووتاقم، نہو ولاخانہی کہنامادہ

(۲۲۰) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الأمر بتحسين الصلاة وإتمامها والخشوع فيها، رقم: ۹۵۷-۴۲۴.

(۲۲۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: المسابقة الخيل وتضميرها، رقم: ۸۲۰-۱۸۷۰.

کرا بوون بۇ قوشمه، نه مسهري مهيدانى تهراتينه کهيان حهيفاء بوو، نه وسهري نه نييه تولوه دواع بوو، نه و ماين و نه سپانه يشى که ناماده نه کرا بوون بۇ قوشمه، گۆر په پانى پيشپرکي کهيان کورت تر بوو، له نه نييه تولوه دواعه وه بوو، هه تا مزگه وتى بهنى زوره يق. ودهن خوم يه کيک بووم له و که سانه ي که به شداريان له م پيشپرکي يه دا کرد. (ت/۱/۱۰۲/۸ = تاج-۴ ز-۳۳ ژ-۴۲۳ چ-۴).

۲۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَقَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) انْثُرُوهُ فِي الْمَسْجِدِ وَكَانَ أَكْثَرَ مَالٍ أُتِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهِ فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ جَاءَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ فَمَا كَانَ يَرَى أَحَدًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِذْ جَاءَهُ الْعَبَّاسُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْطِنِي فَإِنِّي فَادَيْتُ نَفْسِي وَفَادَيْتُ عَقِيلًا فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خذْ فَحِثًّا فِي ثَوْبِهِ ثُمَّ ذَهَبَ يَقْلُهُ فَلَمْ يَسْتَطِعْ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْمُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعُهُ إِلَيَّ قَالَ لَا قَالَ فَارْفَعُهُ أَلْتِ عَلَيَّ قَالَ لَا فَتَشْرَ مِنْهُ ثُمَّ ذَهَبَ يَقْلُهُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْمُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعُهُ عَلَيَّ قَالَ لَا قَالَ فَارْفَعُهُ أَلْتِ عَلَيَّ قَالَ لَا فَتَشْرَ مِنْهُ ثُمَّ احْتَمَلَهُ فَأَلْقَاهُ عَلَى كَاهِلِهِ ثُمَّ انْطَلَقَ فَمَا زَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُتْبِعُهُ بَصَرَهُ حَتَّى خَفِيَ عَلَيْنَا عَجَبًا مِنْ حِرْصِهِ فَمَا قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَثَمَّ مِنْهَا دِرْهَمٌ). (الحديث: ۴۲۱ طرفاه في: ۳۰۴۹، ۳۱۶۵).

نه نهس (همزی خوی لى بن) فهرمووی بویه کههجار مائی وازۆر له سه رانه ی ولاتی به حرهین بییت بۇ پیغه مبهه (درووی خوندی له سه ر بن) فهرمووی: (له ناو گو شه یه کی مزگه وت دا هه لپریژن).

کاتی پیغه مبهه (درووی خوندی له سه ر بن) ته شریفی رویشت بۇ مزگه وت بۇ نوپژ ناوړی له و ماله نه دایه وه تانویژه کی ته و او کرد، نه وسا رویشت به لایه وه دانیشت، جاهه رکه سیکی دمدی به شی ددها لی، له پر عه باسی مامه ی

پښه مېر هات، فهرمووی: ئه ی پښه مېرې خودا! له م سامانه به شم بده، چوونکه من پاره ی دوو سهرانه م داوه، سهرانه ی خوّم و سهرانه ی عه قلی برازام، که هه ردوو کمان له غه زای به دردا به دیل گیر ابووین، له به رنه وه شایه نی باربوو و یارمه تيم، پښه مېر پښی فهرموو: (فهرموو بوخوّت ببه)، نه و جا عه باس به له پ له سامانه که ی مائی یه ناو عاباکه یه وه، که هات هه ئی بگری نه یتوانی بیدا به کوّلیا، جا فهرمووی: ئه ی پښه مېرې خودا! فهرمان بکه به یه کی که بیدا به کوّلم، فهرمووی (دروودی خودای له سر بڼ) (ناشتی وانا که م) فهرمووی: ده خوّت بیده به کوّلم، فهرمووی: (دروودی خودای له سر بڼ) (نه وه یش ناکه م) جاهه نديکی له کوّله که ی داگردو، دیسان ویستی هه ئی بگری، وه عه رزی حه زرفتی کرده وه: ئه ی پښه مېرې خودا! فهرمان بکه به که سی ئه مجا بیدا به کوّلم، فهرمووی: (خه یر) فهرمووی وه: ده خوّت بیده به کوّلم، فهرمووی: (خه یر) جاهه نديکی تری ئی داگردو نه وسا هه ئی گرتو دای به کوّلیداو رویش، پښه مېریش (دروودی خودای له سر بڼ) چاوی تی بری و سهرنجی عه عباسی مامی دا، هه تا له به رچاومان ون بوو، نه وه نده سه یری له سوور بوون و هه ئپه و په روّشی ی عه باس بوّمال هات، سامانه که هه مووی سه ده هزار دیر هه م بوو، هه ر له وشو پنه دا پښه مېر (دروودی خودای له سر بڼ) هه ئنه سا هه تا هه مووی دابه ش کردو یه ک دره می نه مایه وه.

رافه و شیکردنه وه:

ئهم فهرمووده یه ته علیقه، به لام ئه بونه عیم له (مستخرج) ی خویداو، حاکم له موسسته دره کی خویدا، به رشته یی، به پی ی مهرجی بوخاری، گیراویانه ته وه. بېروانه (فتح الباری ب/ ٤٢١/ ل - ٦١٤)

٢٦٢- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الرَّبِيعِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ عِثْبَانَ بْنَ مَالِكٍ وَهُوَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِمَّنْ شَهِدَ بَذْرًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَلَّهُ أُنِّي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ أُنْكَرْتُ بَصْرِي وَأَنَا

أَصْلِي لِقَوْمِي فَإِذَا كَانَتْ الْأَمْطَارُ سَالَ الْوَادِي الَّذِي بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ لَمْ أَسْتَطِعْ أَنْ أَتِيَ
مَسْجِدَهُمْ فَأَصَلِّيَ بِهِمْ وَوَدِدْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ تَأْتِينِي فَتُصَلِّيَ فِي بَيْتِي فَأَتَّخِذَهُ
مُصَلًّى قَالَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَفْعَلُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ قَالَ عِثْبَانُ
فَعَدَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو بَكْرٍ حِينَ ارْتَفَعَ النَّهَارُ فَاسْتَأْذَنَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَذْنَتْ لَهُ فَلَمْ يَجْلِسْ حَتَّى دَخَلَ الْبَيْتَ ثُمَّ قَالَ أَيْنَ تُحِبُّ
أَنْ أَصَلِّيَ مِنْ بَيْتِكَ قَالَ فَأَشْرَفْتُ لَهُ إِلَى نَاحِيَةٍ مِنَ الْبَيْتِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَبَّرَ فَقُمْنَا فَصَفَّنَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ قَالَ وَحَبَسْنَاهُ عَلَى خَزِيرَةٍ
صَنَعْنَاهَا لَهُ قَالَ فَثَابَ فِي الْبَيْتِ رِجَالٌ مِنْ أَهْلِ الدَّارِ ذُووُ عَدَدٍ فَاجْتَمَعُوا فَقَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ أَيْنَ مَالِكُ بْنُ الدُّخَشِينِ أَوْ ابْنُ الدُّخَشِينِ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ ذَلِكَ مُنَافِقٌ لَا يُحِبُّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقُلْ ذَلِكَ أَلَا تَرَاهُ قَدْ قَالَ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُرِيدُ بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ قَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ فَإِنَّا نَرَى وَجْهَهُ
وَنُصِيحَتَهُ إِلَى الْمُنَافِقِينَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى
النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ. (الحديث: ٤٢٥ طرفه في: ٤٢٤). (٢٢٢)

مهحموودی کوپی رمبیع (همزی خوی لب بن) فهرمووی: عیتبانی کوپی مالیک (همزی
خوی لب بن) کهله هاورپیانای پیغه مبه ر بوو، که یه کیک بوو له و نه نصاریانه ی
که ناماده ی جهنگی به دربوو بوون، به رنوپیژی بو هوزه که ی خوی ده کرد، روژی
هاته خزمه تی چه زرمه ت (همزی خوی لب بن) عه رزی کرد: نه ی پیغه مبه ری خودا! که لی
جار ری ده که وی ده بی به تاریکستان و باران، منیش پیاوپیکی کوپرم و ناتوانم
به و باران و تاریکه شه وه برپوم بو مزگه وت به رنوپیژیان بو بکه م، به تایبه تی
که باران بباری شیوه که ی واله نیوانی منو نه واندا ریگه م نادا، جاله به رنه وه

ئەى پىڭەمبەرى خودا! ھەزدەكەم تەشرىف بىنى بۆلەم، لەشۋىنىكى مەلەكەما
بۇ پىرۋىزى و موبارەكى نوپۇزى بىكە، تائەو شۋىن نوپۇزى تۆ بىكەم بەنوپۇزگەى
خۆم، ھەرمووى: پىڭەمبەرىش (دروودى خودەى لەسەر بىن) ھەرمووى: (خوا ياربى
وادەكەم).

عەتبان دەيفەرموو: جابۇسبەينى، كەخۇر بەرزەوہ بوو، پىڭەمبەر (دروودى
خودەى لەسەر بىن) لەگەل دەستەيى لەيارانى، كەئەبۋبەكرىان تىدابوو، تەشرىفيان ھات،
جا ھەزەمت (دروودى خوى لى بىن) رىخۋازى كەرد، منىش ھەرمووم لى كەردن، كەھاتە
ژوورەوہ تەشرىفى دانەنىشت تافەرمووى: (لەكوئى مەلەكەتدا ھەزدەكەى
نوپۇزى لى بىكەم؟) منىش گۆشەيەكەم لەناو مەلەكەدا پىنىشان دا.

ئەو جا پىڭەمبەر (دروودى خودەى لەسەر بىن) لەویدا بەرمو قىبلە راوہستاو،
ئەللاھوئەكبەرى نوپۇز دابەستنى كەردو، ئىمەيش لەپشتىوہ رىزبووين و ،
پىڭەمبەر خوى رىزى كەردىن، وەنوپۇزمان بەكۆمەل لەپشتىوہ دابەست،
ئەو جا دوو ركات نوپۇزى سوننەتى بۆمان كەردو، سلاوى داہەوہ.

ھەرمووى: ئەو جا پىڭەمبەر و مەوانەكانى تەرمەن گل داہەوہ، ئارەدەى
قىمەمان بۇ دروست كەردن. جالەخەلكى گەپرەك بەرمبەرە لە پىڭەمبەر (دروودى
خودەى لەسەر بىن) كۆبۈنەوہو ھاتن بۇخزمەتى، كوتيارى لەوان كوتى: ئەوہ بۇ مالىكى
كۆپى دوخەيشىن ديار نىيە، دەبى لەكوئى بى وانەھاتوہ بۇ خزمەتى
پىڭەمبەر و ئامادەى ئەم كۆپە پىرۋزە نەبووہ؟ پىاوپىكىان وەلامى داہەوہو
كوتى: كورە! ئەوہ ناپاكە، دوو رووہ، ھەربەدەم موسولمانە، لەدلەوہ رقى
لەخووا پىڭەمبەرى خوداىيە. پىڭەمبەرىش (دروودى خودەى لەسەر بىن) ھەرمووى: (نا،
وامەلى، ئەوہتا بەبەرچاوەوہ ئاشكرا دەلى: (لاإله الا الله) مەبەستى لەكوتنى
ئەم وشە پىرۋزە رەزاي خوداىيە! ھەرمووى: خودا پىڭەمبەرى خودا باشتى
دەزانن، ھەرمووى: بەلام ئىمە واھەست دەكەين كەبەدل لەگەل ناپاكەنەو،
بەدەمىش پاسى ئەوان دەكا. سەرورەيش (رەزاي خوى لى بىن) ھەرمووى: (دەسا مالىك

شایه‌تمانی ساخ له‌بهر رمزای خودا هی‌ناوهو، هه‌رکه‌سی‌کیش ساخ له‌بهر رمزای خودا بلی (لا اله الا الله: جگه له په‌رومردگاری پاک خوی تر نییه) خودا له‌قیامه‌تا له‌سه‌ر ناگری دۆزه‌خ چه‌رامی ده‌کا). (ت/۳۷۸/۱-ز-۱۲۴ ژ-۷۵۳ چ-۴).

رافه و شیکردنه‌وه:

ئه‌م به‌هرانه له‌م فه‌رمووده‌یه و مرده‌گیرین: به‌رنوێژی کوی‌ر، دواکه‌وتن له‌نوێژی کۆمه‌ل له‌بهر مه‌هانه‌ی ره‌وا، دیاریکردنی نوێژگا له‌ناو مال دا، پی‌روزی و مرگرتن له‌جی‌گه‌ی نوێژو خواپه‌رستی پی‌غه‌مبه‌ران و پیاوچاکان، نیشانه‌للا کردن، چوون بو خزمه‌تی پیاوچاکان کاتی دینی شوینی بکه‌ن، نوێژی سوننه‌ت به‌پۆژ به‌جه‌ماعه‌ت دروسته، واباشیشه دوو رکات بکری، دروسته بگوتری: مزگه‌وتی فیساره‌که‌س.

۲۶۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ وَأُمَّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ذَكَرْنَا كَنِيْسَةً رَأَيْنَاهَا بِالْحَبْشَةِ فِيهَا تَصَاوِيرُ فَذَكَرْنَا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ أَوَّلِيكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَمَاتَ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ فَأَوَّلِيكَ شَرَّارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). (الحديث: ۴۲۷ اطرافه في: ۴۳۴، ۱۳۴۳، ۳۵۷۳). (۲۲۳)

عائیشه (رمزای خوی لهن بن) فه‌رمووی: ئومموحه‌بیبه‌و ئومموسه‌له‌مه، که‌هه‌ردووکیان هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر بوون - دروودی خودا له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هاوسه‌رو یارانی - له‌ولاتی چه‌به‌شه، له‌کاتی کۆچ کردنیاندا بو ئه‌وی، کلیسایه‌کیان دیبوو، به‌ناوی مارییه، باسی ئه‌و په‌یکه‌رو وێنانه بو پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) گێ‌رپایه‌وه، که‌له‌ناو ئه‌و کلێسایه‌دا دیبوویان.

فهرمووی (دروودی خودای لسمه بئ): (ئوانه هۆزیکن کاتئ بهندهیهکی باش، یاپیاوچاکئ لهناویاندا ههڵدهکهوئ، کهدهمرئ دهچن مزگهوت لهسهه گۆرهکهی دروست دهکهن و ئهو وینانهی تیا دهکیشن، ئهم جووره کهسانهیش ئهم جووره رهوشته ناپهسهندهیان داهیناوه بهدترینی دروستکراوانی خودان، لهلای خودای مهزن لهپوژی قیامهتدا) (ت/۱/۳۶۶/۱ ز ۱۲۱ ژ ۷۳۵ ج ۴).

رافه و شیکردنهوه:

شیخی عهسقهلانی (سهلامی خوای لی بئ) لهفهتحوول باریدا لهه جیگهیهدا دمهفرمووی: ئهم فهرموودهیه بهلگهیه لهسههرئهوه که لههپیارو حوکمه شهههعی پهکاندا بایهخ بهشههعه، نهک بهئهقل و هۆش.

۲۶۴ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ فَنَزَلَ أَعْلَى الْمَدِينَةِ فِي حَيٍّ يُقَالُ لَهُمْ بَنُو عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فَأَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِمْ أَرْبَعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى بَنِي النَّجَّارِ فَجَاءُوا مُتَقَلِّدِي السُّيُوفِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَاحِلَتِهِ وَأَبُو بَكْرٍ رَذْفُهُ وَمَلَأَ بَنِي النَّجَّارِ حَوْلَهُ حَتَّى أَلْقَى بِفَنَاءِ أَبِي أَيُّوبَ وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ حَيْثُ أَدْرَكَتُهُ الصَّلَاةُ وَيُصَلِّيَ فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ وَأَلَّهُ أَمْرَ بَيْنَاءِ الْمَسْجِدِ فَأَرْسَلَ إِلَى مَلَأٍ مِنْ بَنِي النَّجَّارِ فَقَالَ يَا بَنِي النَّجَّارِ ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ هَذَا قَالُوا لَا وَاللَّهِ لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى اللَّهِ فَقَالَ أَنَسٌ فَكَانَ فِيهِ مَا أَقُولُ لَكُمْ قُبُورُ الْمُشْرِكِينَ وَفِيهِ خَرْبٌ وَفِيهِ نَخْلٌ فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقُبُورِ الْمُشْرِكِينَ فَنَبَشَتَتْ ثُمَّ بِالْخَرْبِ فَسَوَّيْتُ وَبِالنَّخْلِ فَقَطَعَ فَصَقُّوا النَّخْلَ قَبْلَةَ الْمَسْجِدِ وَجَعَلُوا عِضَادَتِيهِ الْحِجَارَةَ وَجَعَلُوا يَنْقُلُونَ الصَّخَرَ وَهُمْ يَرْتَجِزُونَ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَهُمْ وَهُوَ يَقُولُ:

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْأَخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ (۲۲۴)

ئەنەس (رەزى خۇى لى بى) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خودى لەسر بى) كەكۆچى كرد بۆ مەدىنە، لەپىشا لەعەوالى مەدىنە دابەزى، لەناو خىلاىكا كەپپيان دەگوتن: بەنى عەمرى كۆرى عەوف، لەناوينا چواردەشەو ماپەو، ئەوجا هەوالى نارد بۆ بەنى نەججارى خالوانى، كەهاتن هەموو شمشىرەكانيان كردبوو شانيان، ئىستائىش ئەللى ئى ئەو دىمەنە لەبەرچاومە، كەچۆن پىغەمبەر (دروودى خودى لەسر بى) بەسواریى وشترەكەى ژىرى بوو، بۆ زىدە رېز ئەبوبەكر لەپاشكۆپەو سوار بوو بوو، لەگەلئا بەرمەو شارى مەدىنە دەرۆشتن، تاگەپشتە ناوشار ئىشكى پىغەمبەريان لەناحەز دەگرت، كەگەپشتەنەجى پىغەمبەر (دروودى خودى لەسر بى) بارگەكەى لەحەوشەى ئەبوئەيوبا خست، وەلەپپىش دروستكردى مزگەوتەكەيدا لەكوپدا نوپىزى لى دەبوو لەویدا نوپىزى دەكرد، رى دەكەوت لەناو پەچەرانیشا نوپىزى دەكرد، تالەپاشتر فەرمانى كرد بەدروست كردنى مزگەوت، جاناردى بەشوین كۆمەلەى بەنى نەججارد، كەهاتنە خرمەتى پى ئى فەرموون: (ئەى بەنى نەججارا ئەم باخەى خۆتانم پى بفرۆشن و نرخەكەيم پى بلین؟) گوتیان: نەبەخودا بەفرۆشتن نايدەمین، بەلام بەخۆپایى پېشكەشى دەكەین بەخودا پىغەمبەرى خودا بەهاگەيمان هەر لەخودا دەوى، ئەنەس دىفەر موو: باپیتان بلیم كەچى تىدادبوو: چەند گۆپىكى بىتەرستان و چەند كەلاویدەك و برى دارخورماى تىدادبوو، جا پىغەمبەر (دروودى خودى لەسر بى) فەرمانى دىمكرد گۆپى بىتەرستەكانيان هەلتهكاندو چالایى شوین گۆرەكانيان پىر كردهو مو دارخورماكانيان برى و لەلای پرووگەى مزگەوتەكەو ریزان كردن و، هەردوولاشىپانى دىمكەكەشيان لەتاشەبەرد دروست كرد، كاتى كەتە بەردەكانيان دەگواستەو سۆزبان دەكردو پىغەمبەرىش لەگەلئان سۆزى دىمكردو دىفەر موو:

فَاغْفِرْ لِلْأَصَّارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ

خیر ئەوخێرە سەبەى لەخوانە! رەحمەت لەئەنصار، لەکۆچکارانە!

(ت/۲/۵۷۸/۱ ز- ۲۲۳ ژ- ۱۱۴۲ ج- ۴ ت/ ۴/ ۲۱۶/ ۴).

۲۶۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (إِنَّهُ كَانَ يُصَلِّي إِلَى بَعِيرِهِ وَقَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُهُ). (الحديث: ۴۳۰ طرفه في: ۵۰۷). (۲۲۵)

ئەبنوعومەر (بەزەى خوێبان لەسەر) جارى وادەبوو و شترەكەى لەبەردەم خۆیدا رادەگرت و دەيکرد بەبەربەست، واتە: بەسوترەى نوێژ، ئەوجا لەناستی و شترەكەى بەرمو رووگە نوێژەكەى دەكرد، و مەدەيشى فەرموو: بۆخۆم پێغەمبەرم دیوه كەناوای كردوو! (ت/۴/ ۲۳۷/ ۱ ز- ۶۷ ژ- ۴۴۹ ج- ۴).

۲۶۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (عَرِضْتُ عَلَى النَّارِ وَأَنَا أَصْلِي). (الحديث: ۴۳۱ طرفه في: ۲۹). (۲۲۶)

ئەنەسەى كورى مالیک (بەزەى خۆى لەسەر) فەرمووی: سەرور (دروودی خۆى لەسەر) فەرمووی: (جاری ئەناو نوێژدا بووم كەخوای گەورە ناگرى دۆزەخى پێنیشان دام).

رافە و شیکردنەوه:

لەفەتحوالباریدا نامازە بۆئەمە دەكا: كەبەئارمزوو لەناو نوێژدا رووكردە ناگر باش نییە، بەلام لەبەرناچاری فەیناكا

۲۶۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا). (الحديث: ۴۳۲ طرفه في: ۱۸۷). (۲۲۷)

(۲۲۵) أخرجه مسلم منقطعا (عينى / ۹۱/ ۸۲/ ۴) المترجم. = ۱۱۱۷.

(۲۲۶) أخرجه مسلم في فضائل النبي (عينى / ۹۲/ ۸۵/ ۴) المترجم.

۲۶۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا (لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَفِقَ يَطْرَحُ خَمِيصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَإِذَا اغْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ فَقَالَ وَهُوَ كَذَلِكَ لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَلْيَائِهِمْ مَسَاجِدَ يُحْذَرُ مَا صَنَعُوا). (الحديث: ۴۳۵ أطرافه في: ۱۳۳۰، ۱۳۹۰، ۳۴۵۳، ۴۴۴۱، ۴۴۴۳، ۵۸۱۵).

عائیشہ و ثیبونوعہباس (رمزای خویان لى بى) دمفهرموون: (کاتى فریشتہی گیانکییشان هات بو خرمهتی حهزرمهت (رمزای خوی لى بى) لهکاتى سهرمههراگا، حهزرمهت (رمزای خوی لى بى) پۆپهشمینیکی گۆل گۆلی دابوو بهسهر روخساری خویدا، ناوبهناو کهپۆپهشمینهکه خهفهو تهنگهنهفهسى دهکرد، رووی خوئی لادهدا، وهلهکاتى نهه سهخلهتی سهرمههراکه دافهرمووی (دروودی خودی لهسهر بى): (لهعنهتو نهفرینی خودا لهسهر جوولهکهو گاور بى، کهگۆری پیغهمبهرهکانی خویان کردوو بهمزگهوت).

پیغهمبههر (دروودی خودی لهسهر بى) بهه فهرمایشته ههپهشهی لهه کرداره ناپهسهندهیان دهکرد، نهبادا موسوئمانانیش چاو لهوان بکهنو، ههمان تاوان بکهنو، گۆری پیغهمبههر بکهن بهمزگهوتو، نوپژوو پههستشی تیدا بکهنو، بهرمبههره لهپاش روژگاریکی دوورو درپژ گوپهکه خووشی بپههستن: (ت/۳۶۷/۲:ش)

۲۶۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ وَلِيدَةَ كَانَتْ سَوْدَاءَ لِحَيٍّ مِنَ الْعَرَبِ فَأَعْتَقَهَا فَكَانَتْ مَعَهُمْ قَالَتْ فَخَرَجَتْ صَبِيَّةً لَهُمْ عَلَيْهَا رِشَاحٌ أَحْمَرُ مِنْ سُيُورٍ قَالَتْ فَوَضَعَتْهُ أَوْ وَقَعَ مِنْهَا فَمَرَّتْ بِهِ حُدَيَّةٌ وَهُوَ مُلْقَى فَحَسِبْتُهُ لَحْمًا فَخَطَفْتُهُ قَالَتْ فَاتَّمَسُوهُ فَلَمْ يَجِدُوهُ قَالَتْ فَأَتَاهُمُونِي بِهِ قَالَتْ فَطَفِقُوا يُفْتَشُونَ حَتَّى فَتَشُوا قُبُلَهَا

(۲۲۷) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: النهي عن بناء المساجد على القبور،

قَالَتْ وَاللَّهِ إِنِّي لَقَائِمَةٌ مَعَهُمْ إِذْ مَرَّتِ الْحُدَيَّاءُ فَأَلْفَنَّهُ قَالَتْ فَوَقَعَ بَيْنَهُمْ قَالَتْ فَقُلْتُ هَذَا الَّذِي أَتَاهُمُ مُونِي بِهِ زَعَمْتُمْ وَأَنَا مِنْهُ بَرِيئَةٌ وَهُوَ ذَا هُوَ قَالَتْ فَجَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْلَمَتْ قَالَتْ عَائِشَةُ فَكَانَ لَهَا خِבَاءٌ فِي الْمَسْجِدِ أَوْ حِفْشٍ قَالَتْ فَكَانَتْ تَأْتِينِي فَتَحَدِّثُ عِنْدِي قَالَتْ فَلَا تَجْلِسُ عِنْدِي مَجْلِسًا إِلَّا قَالَتْ:

وَيَوْمَ الْوُشَاحِ مِنْ أَعَاجِبِ رَبَّنَا
أَلَا إِنَّهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ أَلْجَانِي
قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ لَهَا مَا سَأَلُكَ لَا تَقْعُدِينَ مَعِيَ مَقْعَدًا إِلَّا قُلْتُ هَذَا؟ قَالَتْ
فَحَدَّثْتَنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ: (الحديث: ۴۳۹ طرفه في: ۳۸۳۵).

عائيشه (پرمزي خوي لن بن) دهغه رموي: هوزيكي عه رب هه بوو، كه نيزيكي پرمشيان هه بوو، كاتي نازاديان كرد هر له گه ليان مايه وه، كه نيزه كه كه بوي گيرامه وه وتي: كچوله يه كيان هه بوو، تازه بووك بوو، دهچي بو كولو كاني، بهر مووريكي سووري كشتهك چهرميني له خودابوو، دوو گورزه بوو، دوو رهنگ بوو، به مرواري و كوزه كه هونرابووهو، به سيرمه له سهر ته ختي چهرم له سهر شيوهي كه مهوره وه هياسه دروست كرابوو، گوتي: جاكيزه كه بهر مووره كه له شويئي دادهنئ، ياگوتي: لي ي ده كه وي، كولارميي به دانراوي ده ييني، له بهر سووريي چهرمه كه و سبيتي مرواري يه كه واده زاني پارچه يي گوشت و بهزه، پري پيدا دهكاو دهيفرينئ.

گوتي: كه لي بويگه پان نه ياندوزيه وه، گوتي: نيتر منيان كرد بهدزو تومه تي ناهه قيان له بارميه وه له مندا، ومده ستيان كرد به پشكنيم، وتي: ته نانه ت ناوگه ليشيان پشكنيم! ومناو شهرميشم گه پان بوي!

جاگوتي: منيش به كوئي دل له خودا پارامه وه كه پاكي ي و بي تاواني من ناشكرا بكا، نيتر هيشتا من له ناوياندا به پيوه راومستابووم كه له پر له ولاره كولاره كه له ناسمانه وه هات، بهر مووره كه ي فرئ دايه نيواني كومه له كه يانه وه،

گوتی: جاگوتم: نهوا خودا پاکی و بی تاوانی ی منی دمربری و بوختان و شهلتاخه که ی نیوه ی پووج کردهوه، نهومتا نه مه بهرموورمه که تانه.

عائیشه فهرمووی: جا ژنه که هاته خزمه تی حه زرمه ت (مرزی غوی لسی بست) و هموسولمان بوو، عائیشه فهرمووی: نه م ژنه چاتوئیکی له ناو مزگهوتا هه بوو، ستاری تیا دا ده کرد، یا فهرمووی: کولینیکی له ناو مزگهوتا هه بوو، عائیشه فهرمووی: که ل جار دههات بولام و قسه ی بو ده کردم، هه موو جارئ که داده نیشته له لام ده یگوت:

وَيَوْمَ الْوِشَاحِ مِنْ أَعَاجِبِ رَبَّنَا أَلَا إِنَّهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ الْجَانِي

رؤژه که هی بهرموور، س پر ی هه زدانی
رزگاری ک رد م له گاورسانی

به په خشانیش واته: رؤژه که بهرموورو کولاره که یه کی که له رؤژه سهیره کانی پهروهردگارمان، نۆخه ی که پزگاری کردم له گاورسانی. منیش جارئ پنییم گوت: نه وه چیه له هه موو کۆرپکا نه م هه لبهسته ده خوینیتیه وه؟ ئیتر نه ویش نه م داستانیه ی بوم باس کرد.

رافه و شیکردنه وه:

نه م فهرموودمیه به لگه یه له سه ره نه وه مرؤفی بی جیگه و پگه، ژن بی یان بیاو، دروسته بوی له ناو مزگهوتا ستار بگری، چ به شهو، چ به رۆژ، به مه رجی مه ترسی تووشبوونی نازاوه ی نه بی، به لگه ی نه وه یشه که نرای سته مبار با ببیروا (کافر) یش بی گرا ده بی.

۲۷۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْتَ فَاطِمَةَ فَلَمْ يَجِدْ عَلَيْهَا فِي الْبَيْتِ فَقَالَ أَيْنَ ابْنُ عَمِّكَ قَالَتْ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ شَيْءٌ فَعَاضَنِي فَخَرَجَ فَلَمْ يَقُلْ عِنْدِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لِلْإِنْسَانِ انْظُرْ أَيْنَ هُوَ فَجَاءَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ فِي الْمَسْجِدِ رَاقِدٌ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ قَدْ سَقَطَ رِدَاؤُهُ عَنْ شِقِّهِ وَأَصَابَهُ ثُرَابٌ فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُهُ عَنْهُ وَيَقُولُ: (قُمْ أَبَا ثُرَابٍ، قُمْ أَبَا ثُرَابٍ). (الحديث: ٤١ ٤ أطرافه في: ٣٧٠٧، ٦٢٠٤، ٦٢٨٠). (٢٢٨)

سه هلی کوری سه عد (همزی خوی لن بر) فهرمووی: پیاوی له که سوکاری مهروان بوو به سهرکاری سهر شاری مه دینه ی نازدار، ناردی به شوینما گوتی: و مره جنیو به عهلی بده! گوتم: من شتی وانا کهم. پی ی گوتم: که نه وه نا که ی بلی: له عنت و نه فرینی خودا له نه بوتوراب. گوتم: من هه له ی وانا کهم، چوونکه هیج ناویکی عهلی وه کوو نه م ناوه ی له لای خو ش نه بوو، که به نه بوتوراب بانگیان ده کرد که یفخو ش ده بوو، جاپییان گوت: له بهر چی به عهلی ده لئین نه بوتوراب، واته: خو لاوی، فهرمووی: جاری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بر) دهر و ا بو مائی فاطیمه ی کچی دهر وانی عهلی له ماله وه نییه، دمه رموئ: ناموزات کوا؟ فاطیمه ده لئ: شتی له نیوانماندا روی دا، توژی عاجزی که و ته نیوانمان و له بهر نه وه چو و ته دهر وه و چانی نیومرو ی له لای من نه کرد، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بر) به مروئی دمه رموئ: (نا ده ی بزانه عهلی له کوئ یه؟) که دیته وه ده لئ: نه ی پیغه مبه ری خودا! عهلی له مرگه و ت نوو ستو وه، چه ز ر ه ت (همزی خوی لن بر) ده چی بو لای، دهر وانی و اراکشا وه و پو شا که که ی له لایا که و تو وه خو لاوی بو وه، جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بر) به ده س تی خو ی خو له که ی لی ده ته کی نی خو ش خو ش دمه رموئ: (هه لسه نه ی خو لاوی! هه لسه نه ی نه بوتوراب!) (ت/٥/٦٤/٥ تاج-٣ ز-٩ ژ-٣٢٩٢ ج-٤).

۲۷۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّلْمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ). (الحديث: ۴۴۴، طرفه فی: ۱۱۶۳). (۲۲۹)

نهبو قهتاده (همزی خوی لب بی) فهرمووی: سهروهر (دروودی خوندی لسمرب بی) فهرمووی: (ههرکاتی چوونه ناو مزگهوت، له پئیش نهوهدا کهدابنیشن دوو رکات نویژی دیاری مزگهوت بکهن). (ت/۱/۳۵۶/۵ ز-۱۸ ژ-۷۱۰ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

روونکردنهوه: نهبو قهتادهی نهل سوله می (همزی خوی لب بی) ناسراوه بهشاسواری پیغهمبری خودا (فارس رسول الله) سه دو حهفتا فهرموودهی له حهزمرتهوه (دروودی خوندی لسمرب بی) گپراوتمتهوه، سیازده فهرموودهی لهبوخاریدا ههیه، نهبو قهتاده دهفهرمووی: (لهروژی غهزای ذی فهرمهردا، حهزمرت (همزی خوی لب بی) پپی فهرمووو: (نهوه چیه بهدهم و چاوتهوه؟) گوتم: نهوه زامی تیره بهرم کهوتوو نهی پیغهمبری خودا! فهرمووی (دروودی خوندی لسمرب بی): (ده وهره نزیکمهوه) منیش رویشتمه بهردهمی، تفی پیروزی دا لهجیگهی تیرهکه، بپرای بپرای نهپلی داو نهکولایهوه! لهپه نجاو چواری کوچیدا له مه دینه مرد، بیژراویشه: له (۳۸) دا مردوو، عهلی نویژی مردووی له سمر کردوه.

۲۷۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَنَّ الْمَسْجِدَ كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَبْنًى بِاللِّبْنِ وَسَقْفُهُ الْجَرِيدُ وَعُمْدُهُ خَشَبُ النَّخْلِ فَلَمْ يَزِدْ فِيهِ أَبُو بَكْرٍ شَيْئًا وَزَادَ فِيهِ عُمَرُ وَبَنَاهُ عَلَى بُنْيَانِهِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللِّبْنِ وَالْجَرِيدِ وَأَعَادَ عُمْدَهُ خَشَبًا ثُمَّ غَيَّرَهُ عُثْمَانُ فَرَادَ فِيهِ زِيَادَةٌ كَثِيرَةٌ وَبَنَى جِدَارَهُ بِالْحِجَارَةِ الْمَنْقُوشَةِ وَالْقَصَّةِ وَجَعَلَ عُمْدَهُ مِنْ حِجَارَةٍ مَنْقُوشَةٍ وَسَقَفَهُ بِالسَّاجِ). (الحديث ۴۴۶). (۲۳۰)

(۲۲۹) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين وقصرها باب: استحباب تحية المسجد بركعتين، رقم: ۷۱۴-۱۶۵۱.

(۲۳۰) أخرجه مسلم عن طريق مسلمة عن أبي نضرة عن أبي سعيد (فتح الباري/۱/۶۴۶/

رقم/۴۴۷) المترجم. = ۱۲۱۷ مسلم. مساجد. الشيخ شيجا.

ثیبونوعومهر (همزای خوی لب بی) فهرمووی: لهسهردهمی پیغه مبه ر خویدا (دروودی خودی لهسر بی) مزگه وته که ی مه دینه، که ناوداره به مزگه وتی پیغه مبه ر، به خشتی کال دروست کرابوو، داره پراکه ی و پهردوه که ی په لکه خورما بوو، کۆله که وه دهسته ک و نیرگه کانی له دارخورما بوون، نه بوبه کر له ماوه ی جینشینی خویا هیچ دهستکاری نه کرد، به لām عومهر (همزای خوی لب بی) دهستکاری کردو له پانی و به رزی لیی زیادکرد، به لām ههروه ک سهردهمی پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسر بی) دیواره که ی به خشتی کال و، دارمپاو پهردوه که ی له دارخورمای تازه دانایه وه، به لām له پاشا عوثمان (همزای خوی لب بی) له کاتی جینشینی خوی دا، دهستکاری به کی چاکی کردو، زورشتی گۆزی و، گه لیکی لب پتر کرد، نه وه بوو دیواره که ی به به ردی نه خشاوو گه چ دروست کرد، وه له باتی کۆله که پایه ی به به ردی نه قاری نه خشین دانا، ومبه داری ساحیش بانه که ی دارمپا کرد. (ت/۱/۳۶۴ = ز- ۱۱۹ ژ- ۷۳۰ = ب/ د)

۲۷۳- عَنْ عِكْرِمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ: قَالَ: (لِي ابْنُ عَبَّاسٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَلَإِنَّهُ عَلَيَّ الْإِطْلَاقَ إِلَى أَبِي سَعِيدٍ فَاسْمَعَا مِنْ حَدِيثِهِ فَاطْلُقْنَا فَبِذَا هُوَ فِي حَائِطٍ يُصْلِحُهُ فَآخَذَ رِدَاءَهُ فَاحْتَبَى ثُمَّ أَلْشَأَ يُحَدِّثُنَا حَتَّى أَتَى ذِكْرُ بِنَاءِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ كُنَّا نَحْمِلُ لَبَنَةً لَبَنَةً وَعَمَّارٌ لَبَنَتَيْنِ لَبَنَتَيْنِ فَرَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْفُضُ الثَّرَابَ عَنْهُ وَيَقُولُ وَيَحْ عَمَّارُ تَقَتَّلُهُ الْفِتَّةُ الْبَاغِيَةُ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ وَيَدْعُوْنَهُ إِلَى النَّارِ قَالَ يَقُولُ عَمَّارٌ أَغْوَدُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ). (الحديث: ۴۴۷ طرفه في: ۲۸۱۲).

عیکریمه (همزه ی خوی لب بی) فهرمووی: ثیبونوعه بباس (همزای خولهبان لب بی) به من و به عه لی کوری فهرموو: برۆن بو خزمه تی نه بوسه عیدی خودری (همزای خوی لب بی) گوئ له فهرمووده بگرن، نیمه یش چووین، که چووینه خزمه تی له ناو رمزیکی خویا بوو، خهریکی ریکخستنی بوو، که نیمه ی دی له شپۆشه که ی هه لگرت و

پېچای له خوییه ووهو، بهرگی زانایانی پوښی، نه و جا دهستی کرد به گوتنی
 فهرمووده بۆمان، ههتا هاته سه رباسی دروستکردنی مزگه وتی پېغه مبهه
 له مه دینه، فهرمووی: ئیمه یهك خشت یهك خشتان هه لده گرت، به لام
 عه مامر گشت جاری دوو خشت دوو خشتی هه لده گرت، نه و منده شه وقی له سه
 ئیشه كه بوو، پېغه مبهه (دروودی خودی له سه به) له سه رنه م حاله چاوی پی كه وت،
 به دهستی خوی ته پوتوز دهكی له سه رو له شی عه مامر دمه گاند، به وه نه و په ری
 ریزو رمزامه ندی به را به ری ده نواندو، مژده ی شه هید بوونی پی داو،
 فهرمووی: (هاوار له خۆم بۆ عه مامر! دهسته ی سته مكار ده یكوژن، عه مامر
 بانگیان دهكا بۆ قه بوو لكردنی مایه ی به هه شت، دهسته ی سته مكاریش نه و
 بانگ دهكهن بۆ سه ر كاری نا هه ق كه ده بی به هوی چوونه ناو ناگری دۆزه خ!)
 فهرمووی: عه مامریش فهرمووی: په نا ده گرم به په نای خودا له توو شبوونی
 نا زاوه. (ت ۲/۱۳۹/۵ تاج ۲ ز ۲۹ ژ ۳۴۱۲).

۲۷۴ - عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (عِنْدَ قَوْلِ النَّاسِ فِيهِ حِينَ
 بَنَى مَسْجِدَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرْتُمْ وَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَتَّبِعِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي
 الْجَنَّةِ). (الحدیث: ۴۵۰). (۲۳۱)

پیشه و عوتمان (دروودی خودی له سه به) له کاتی جینشینی خویدا ویستی مزگه وته که ی
 پېغه مبهه (دروودی خودی له سه به) گه وه بکا، خه لکه که یش پینان ناخوش بوو، بیزاری
 یان دمربری، ئیمامی عوتمان فهرمووی: نه مه کردتان به چی نه و منده له سه ری
 دمرۆن، من خۆم له م لایه نه وه له ئیوه باشتی لی دمازم، چونکه به گوئی ی خۆم
 له زاری پیروزی پېغه مبهه رم ژنه وت ده یفه رموو: (هه رکه سی مزگه وتی دروست

بکا، ساخ له بهر رمزای خودا، خودایش له قیامه تا، له پاداشی ئه ومدا، له بهههشتا ته لاریکی بۆ دروست دهکا، له وینه ی ئه و مزگه وته

رافه و شیکردنه وه:

واته: مزگه وته دروستکراومکه تاگه ورمتر و باشتر بێ، ته لارمکهش باشتر ده بێ له بهههشتا

۲۷۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (مَرَّ رَجُلٌ فِي الْمَسْجِدِ وَمَعَهُ سِهَامٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْسِكْ بِنَصَالِهَا). (الحديث: ۵۱ - طرفاه في: ۷۰۷۳، ۷۰۷۴). (۲۳۲)

جابیری کوری عهبدو لالا (رمزای خوی لێ بهر) فهرمووی: پیاوی له ناو مزگه وته وه تیپه پ بوو، پیغه مبهه (دروودی خودی له سهه بهر) پیی فهرموو: (دهست بگره به نووکه کانیانه وه، باکه سی زامار نه کهن)

۲۷۶- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ مَرَّ فِي شَيْءٍ مِنْ مَسَاجِدِنَا أَوْ أَسْوَاقِنَا بِنَبْلٍ فَلْيَأْخُذْ عَلَى نَصَالِهَا لَا يَغْفِرَ بِكَفِّهِ مُسْلِمًا). (الحديث: ۵۲ طرفه في: ۷۰۷۵). (۲۳۳)

ئوبوموسای نه شعهری (رمزای خوی لێ بهر) فهرمووی: خوشه و یست (دروودی خودی له سهه بهر) فهرمووی: (ئه گهر که سیك، تیرو شیرو نیزه و شتی وای پی بوو، وه چوو بۆ مزگه وت و بازاره کانه مان، بادهستی بگری به نووکه که یه وه، نه بادا موسولمانی زاماریکا). (ت/۱/۳۶۲/۱۹ ز- ۱۸ ژ- ۷۲۴ ج- ۴).

(۲۳۲) أخرجه مسلم في البر والصلة والأدب، باب: أمر من مر بسلام في مسجد، رقم: ۲۶۱۴ = ۶۶۰۴.

(۲۳۳) أخرجه مسلم في الادب (عينی/۴/۱۲/۲۱۶) المترجم. ۶۶۰۷.

رافە و شیکردنەوہ:

دیارە کەچەکی نویش وەك تەفەنگ و دەمانچەو شەستەر هەمان برپاری بۆ هەیه، مەبەست لە دەست گرتن بە نووکی شیرو تیرەوہ نموونە هیئانەوہیە بۆ رزگار بوونی مەردووم لە زیانی ئەم چەکانە، دەنا مەبەست قەیدنییە، چونکە ئەگەر قەید بێ بەغەیری دەستپێوەگرتن چاری نییە، کەواتە: رزگار بوونی مەردووم بە دەمانچەو شتی وا بەو دەمبێ، کە زامنەکە ی داخە، یا خالی کە ی لەتە قەمەنی.

۲۷۷- عَنْ حَسَّانِ بْنِ ثَابِتٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ اسْتَشْهَدَ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَلَشُّدُّكَ اللَّهُ هَلْ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَا حَسَّانُ أَجِبْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ أَيِّدُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ نَعَمْ). (الحديث: ۴۵۳ طرفاه في: ۳۲۱۲، ۶۱۵۲). (۲۳۴)

ئەبوهورەیرە (مەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: حەسسانی کۆری پابیتی ئەنصاری (مەزای خۆی لێ بێ) لەناو مزگەوتەکە ی پیڤەمبەردا (مەرووی خۆی لەسەر بێ) هۆنراوە ی دەخویندەوہ. عومەر (مەزای خۆی لێ بێ) لەلایەوہ ڕەت بوو، بەگۆشە ی چاو خێسەییەکی ئی کردو لێی مۆرپۆوہ، ئەویش گوتی: من نابەجاییم نەکردوہ، ئالەم شوینی حازرێدا هۆنراوەم تیا دا خویندۆتەوہو لەو کاتەدا پیاوی لەتۆ باشتیش لەوئ بوو، کە پیڤەمبەر بوو (مەرووی خۆی لەسەر بێ) وەکارەکە ی منی لەلا پەسەند بوو، ئەو جا حەسسان رووی کردە من و فەرمووی: توخوا ئایا تۆبۆخۆت لە پیڤەمبەرت نەبیستوو کە بە من بفرموی: (ئە ی حەسسان! لەجیات ی من تۆ بەشیعر و مرام و بەرپەرچی تانەوتە شەری بێر واکان بدمرەو، خودایە! بەگیانی پاک پشتیوانی بکە) واتە: بەهۆی جوهرائیلەوہ یاریدە ی حەسسان بدە لەدانانی شیعدا بۆلەسەر کردنەوہ ی پیڤەمبەری خودا، ئایا تۆئەمەت لە پیڤەمبەر

بیستووه یانا؟ منیش گوتم: خودا ناگاداره که چۆن ده لئی وایه و قسه که ت راست و دروسته. (ت/۱/۱۹۰/۵ تاج-۳ ز-۵۷ ژ-۳۴۹۵ ج-۴). (رقم: الحدیث فی فتح الباری: ۴۵۳ - طرفاه فی: ۳۲۱۲، ۶۱۵۲).

رائه و شیکردنه وه:

حه سسان (همزی خوی لئ بئ) ناسرا و به شاعیری پیغه مبهری خودا، سه دو بیست سال ژیاوه شهستی له سه رده می نه زانیداو شهستی له سه رده می ئیسلامدا، له سالی په نجای کۆچیدا مردوو.

۲۷۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا عَلَى بَابِ حُجْرَتِي وَالْحَبَشَةُ يَلْعَبُونَ فِي الْمَسْجِدِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتُرُنِي بِرِدَائِهِ أَنْظُرُ إِلَى لَعِبِهِمْ فِي رِوَايَةٍ: يَلْعَبُونَ بِحِرَابِهِمْ). (الحدیث رقم: ۴۵۴ - أطرافه فی: ۴۵۵، ۹۵۰، ۹۸۸، ۲۹۰۶، ۳۵۲۹، ۳۹۳۱، ۵۱۹۰، ۵۲۳۶) (۲۳۵)

عائیشه (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: کات روژی جهژن بوو، حه به شیه کان بهقه لخان و نیزه یاریان دمکرد، یاخۆم داوام له پیغه مبهر (دروودی خودای لسه بئ) کرد، یاخۆی فهرمووی: هه زده که ی ته ماشا بکه ی؟ منیش گوتم: به ئی، ئیتر منی له پشستی خۆیه وه وهستان و، چه ناگه م نایه سه رشانی و، روومه تم نابهر وومه تیه وه، جا هه زه مت (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: نه ی نه وه ی نه رفیده! خه ریکی یاری خۆتان بن، ئیتر منیش ته ماشام کرد، تاخۆم تاقه تم نه ما، هه زه مت (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: ئیتر به سه ته؟ گوتم: به ئی، فهرمووی: (ده برۆ). له گێرانه وه میه کا: جارێکیان روژی جهژن بوو، روژه کانی مینابوو،

(۲۳۵) أخرجه مسلم في الصلاة العيدين، باب: الرخصة في اللعب الذي لامعصية فيه، رقم:

حەبەشییەکان هاتن بۆ مزگەوت، دەستیان کرد بەنێژەبازی. پێغەمبەر (بروودی خۆدی لەسەر بێ) بانگی کردو و سەرم لەسەر شانی داناو، دەستم کرد بەتەماشای کردنی یاری یەكەیان، تاخۆم وازم هێنا، لەتەماشای کردنیان (ش/ن - ت/١/٤٦٠/٢ = ز- ١٦٣ ژ- ٩١٦ ج- ٤).

راقە و شیکردنەوه:

مەبەست لەنەهوی ئەر فیدە حەبەشییەکانە. لەم فەرموودە پێرۆزەدا زۆر مەبەستی گەرمی رەچاودەکرێ، ئەگەر هەموو گێڕانەوه و طەریق و جودو ئەطرافەکانی بەوردی رەچاوبکرێ، دەبن بەدەروازەیی بۆ چارەسەری گەلی لەکێشە گەورەکانی ئەم چاخە. وەك روانینی ژن و پیاو بۆیەكتری، لەسنووری ئەدەب و دەستوور و باوی دامەزرای ناو کۆمەڵەدا، وەك یاری و گەمەکردن و گۆرانی گوتن و دەنگی ئافەرت و رابواردنی رەوا - واتە: لەهوی موباح - و مۆسیقا و تەپڵ و دەف و یاری کردن لەناو مزگەوتدا ئەگەر کەسێ دەیهوی لەبارەدا ئەم بابەتە نەهه شتێکی دروست لەسونەت کۆ بکاتەوه بۆتەماشای فەتحوولباری و شەرحی نەههوی لەسەر سەحیحی موسڵیم و شەرقاوی و عەینی و تاجوول ئوصول و قەسطلانی بکا.

٢٧٩- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ تَقَاضِي ابْنَ أَبِي حَذَرَةَ دَيْنَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِ فِي الْمَسْجِدِ فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا حَتَّى كَشَفَ سِجْفَ حُجْرَتِهِ فَنَادَى يَا كَعْبُ قَالَ لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعْ مِنْ دَيْنِكَ هَذَا وَأَوْمَأَ إِلَيْهِ أَيْ الشَّطْرَ قَالَ لَقَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ قُمْ فَأَقْضِهِ). (الحديث ٤٥٧ - أطرافه في: ٤٧١، ٢٤١٨، ٢٤٢٤، ٢٧٠٦، ٢٧١٠).

کەعبی کورپی مالیک (بروودی خۆدی لەسەر) فەرمووی: قەرزیکم لەسەر ئێبینوئەبوو حەدرەد بوو لەناو مزگەوتدا داوایم لێی کردەوه بەهۆی ئەوهه دەنگمان

بهرزموه بوو، تارادهیه کی وا پیغهمبهر (دروودی خودی لسمر بر) له ناو مالی خوځیه وه
گوځی له دهنکه دهنګمان بوو، جاته شریفی هاته دمرموه که بی بولامان، چوو
پهردهی دمرګای هوډه کهی خوځی کلاکردو بانګی کرد: (نه ی که عب) گوتم:
بهرموو نه ی پیغهمبهری خودا! سهرم له پیتایه. فهرمووی: (نه ومنده
له فهرزموه دابشکینه) به نامازه تی گه یاند که له نیوهی قهرزموه کی خوځ
بیی لی. که عب فهرمووی: عهرزیم کرد: نه وا دام شکان نه ی پیغهمبهری
خودا! جا حهرزمت به نیبونو نه بی حهردهی فهرموو: (دمتویش هه لسه برؤ
نه و نیوه کهی تری پی بدمرموه!).

شیکردنه وه:

که عب (همزی خوی لمر بر) تافانه ی باوکی بوو، ناوداره به که عبی شاعیر، یه کی که له
شاعیره ناوداره کانی موسو لمانان له سهرده می پیغهمبهر دا، یه کی که له و سی
که سه ی که نه م نایه ته له بار میانه وه هاتووه: (وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى إذا
ضاقت عليهم الأرض) تا کو تایی نایه ت، هه شتا فهرمووده ی گپراو مته وه، چوار
فهرمووده ی له بوخاریدا هیه، له کو تایی ته مه نیدا کو یر بوو بوو، عه بدو لای
کوری چاوسا غی بوو: (ریاض الصالحین بهرگی یه که م ل- ۲۴ ف- ۹ = ز- ۲- ۲۱/۹- ج- ۲).

۲۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا أَسْوَدَ أَوْ امْرَأَةً سَوْدَاءَ كَانَ
يَقُمُ الْمَسْجِدَ فَمَاتَ فَسَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْهُ فَقَالُوا مَاتَ قَالَ أَفَلَا
كُنْتُمْ أَذْنُتُمُونِي بِهِ ذُلُونِي عَلَى قَبْرِهِ أَوْ قَالَ قَبْرَهَا فَأَتَى قَبْرَهَا فَصَلَّى عَلَيْهَا).
(الحديث ۴۵۸ - طرفاه في: ۱۳۳۷، ۴۶۰) (۲۳۶)

نہ بوہور میرہ (ہرمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: پیاو پکی رمش (یافہرمووی: ژنیکی رمش) مزگہوتی دہمالی، نہمری خودای کردو فہرمانی ہہقی بہجی ہینا، روژی پیغہمبہر (درووی خودای لمسر ہر) ہہوالی پرسی، گوتیان: مردا فہرمووی: نہی نہدہبوو پیم بلین! گورہکہیم پی نشان بدن، نہوجا چوو بو سہر گوورہکہی و نوژی لہسہر کرد (ت/۱/۳۵۸ / ۱۰ ز-۱۸- ژ ۷۱۵- ج ۴ = ش/د)

۲۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا أُنْزِلَتْ الْآيَاتُ مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي الرَّبَا خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ حَرَّمَ تِجَارَةَ الْخَمْرِ). (الحديث ۴۵۹ - أطرافه في: ۲۰۸۴، ۲۲۲۶، ۴۵۴۰، ۴۵۴۱، ۴۵۴۳، ۴۵۴۲) (۲۳۷)

عائیشہ (ہرمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: کاتی نایہتہکانی سوورمتی بہقہرہ لہبارہی سووخوریبہوہ ہاتن، کہدہفہرموون: (الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس) ہہتا (لا تظلمون ولا تظلمون) پیغہمبہر (درووی خودای لمسر ہر) ہاتہ دمرہوہو ہات بو مزگہوت و لہوی نایہتہکانی بو خہلکہکہ خویندہوہ، ہرپاری نارہوہوہوونی سوودی پی راگہیانندن، لہپاشتر بازارگانی بادو مہیشی نارہوہو کرد

۲۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ عَفْرِيَّتَا مِنَ الْجَنِّ تَقْلَتَ عَلَيَّ الْبَارِحَةَ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا لَيَقْطَعَنَّ عَلَيَّ الصَّلَاةَ فَأَمْكَنِي اللَّهُ مِنْهُ فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُضْحِيَا وَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلُّكُمْ فَذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكَاً لَأَتَّبِعِيَ لِأَحَدٍ مِنْ بَغْدِي). (الحديث ۴۶۱ - أطرافه في: ۱۲۱۰، ۳۲۸۴، ۳۲۲۳، ۴۸۰۸) (۲۳۸)

(۲۳۷) أخرجه مسلم في المساقاة، تحريم بيع الخمر، رقم: ۱۵۸۰ = ۴۰۲۳.

(۲۳۸) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة باب جواز لعن الشيطان في الصلاة رقم:

ئەبۇھورەیرە (مەزەبى خۇاى لىس بەن) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بەن) فەرەمۇۋى: (دوئ شەو دىۋىكى جنۆكە لەپەر پەلامارى دام، يا وشەيەكى ئاۋاى فەرەمۇۋ، بۇ ئەۋە پەلامارى دام تاكوۋ نوپزەكەم پى بېرى، بەلام لەسايەى خوداۋە دەستم لى ى گىرەۋ گرتەم، ويستم كەبى بەستمەۋە بەيەكى لەكۆلەكەكانى مزگەوتەۋە ھەتا بەيانى ھەموۋتان سەيرى بىكەن، بەلام كەفەرمايشتەكەى سولەيمان پېغەمبەرى بىرام بىرەكەوتەۋە ئىتر خويپىم كرد، مەبەست ئەۋ فەرمايشتەى سولەيمانە كە دەفەرەمۇۋ: (رَبُّ هَبْ لِي مَلَكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي) واتە: ئەى پەرۋەردگارم! مۆلك و دەسلەتات و سامانىكى وام پېبەخشە كەلەپاش من بۆكەسى تر دەست نەدات). (ت/۱/۳۶۰/۱۵ ز-۱۸ ژ-۷۲۰ ش).

۲۸۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَصِيبَ سَعْدٌ يَوْمَ الْخَنْدَقِ فِي الْأَكْحَلِ فَضْرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خِيَمَةً فِي الْمَسْجِدِ لِيَعُودَهُ مِنْ قَرِيبٍ فَلَمْ يَرُغْهُمْ وَفِي الْمَسْجِدِ خِيَمَةٌ مِنْ بَنِي غِفَارٍ إِلَّا الدَّمُ يَسِيلُ إِلَيْهِمْ فَقَالُوا يَا أَهْلَ الْخِيَمَةِ مَا هَذَا الَّذِي يَأْتِينَا مِنْ قَبْلِكُمْ فَبَإِذَا سَعْدٌ يَغْدُو جُرْحُهُ دَمًا فَمَاتَ فِيهَا). (الحديث ۴۶۳ - اطرافه في: ۲۸۱۳، ۳۹۰۱، ۴۱۱۷، ۴۱۲۲) (۲۳۹)

عائىشە (مەزەبى خۇاى لىس بەن) فەرەمۇۋى: لەغەزەى خەندەقا، سەعدى كورى موعاژ زامار بوو، ئىبنولعەرەقە ناۋى لەھۇزى قورەيش، تىرىكى دابوو لەشادەمارى بالى، كەبەعەرەبى پى دەللىن: (ئەككەل: عرق الحياه) بەكوردىش پى دەللىن: رەگى حەيات، يارەگى زيان، حەزەمت (مەزەبى خۇاى لىس بەن) لەناۋ مزگەوتەكەدا چاتۆللىكى بۆھەلدابوو، لەپەناۋە زوو زوو سەرى لى دەداۋ تەشرىفى دەچوو بۆھەۋالپرسى ى، لەناۋ مزگەوتەكەدا چادىكى تىرىش ھەبوو، ھى ھۇزى بەنى غىفار بوو ھەلىان دابوو بۇ روقىەى ئەنصارىيە كە دەستى پزىشكى ھەبوو زامارەكانى دەرمان دەكرد، جاكاتى بەنى غىفارىيەكان چۆراۋەگەى خويىيان

بینی هات بوناو چادره کهی خویان راجه نین و هاواریان لی هه ئساو گوتیان: نه ری نهی دانیش توانی ناو نهو چادره ی ته نیشتمان! نه م جوگه له خوینه جیه له لای نیوه وه دی بولای نیمه؟ که ته ماشایان کرد وابرینه کهی سه عد ته قیوه و کفاره ی خوینی دی و چوراو کهی وه ک جوگه له رپویه، ئیر له ناو نهو چادره دا سه عد به و پیکانه شه هید بوو. (ت/۸/۲۲۰/۱ تاج- ۴ ز- ۸۹ ژ- ۶۰۷ + تاج- ۳ ز- ۴۵ ژ- ۳۴۶۹).

۲۸۴- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (شَكَوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي أَشْتَكِي قَالَ طُوفِي مِنْ وَرَاءِ النَّاسِ وَأَلْتِ رَاكِبَةً فَطَفْتُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ يَقْرَأُ بِالطُّورِ وَكِتَابِ مَسْطُورٍ). (الحدیث: ۴۶۴ أطرافه فی: ۱۶۱۹، ۱۶۲۶، ۱۶۳۳، ۱۸۵۳). (۲۴۰)

ئوم سه له مهی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رمووی: سکا لای حاتم له لای چه زه مت (همزای خوی لئ بئ) کرد، که نه خو شم، فه رمووی (دروودی خودای له سه ر بئ) (له پاش خه لکه که وه به سواری ته واف بکه، جامنیش وام کرد، له وکاته دا که من ته وافم ده کرد پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له ته نیشتی که عبه وه نو یژی ده کرد، سوره تی (والطور و کتاب مسطور) ی له ونو یژه دا خو یند). (ت/۲/۱۸۴/۴ ز- ۹۴ ژ- ۱۵۴۲ ل- ۱۹۹ ج- ۴).

۲۸۵- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَا مِنْ عِنْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي لَيْلَةٍ مُظْلِمَةٍ وَمَعَهُمَا مِثْلُ الْمَصْبَاحَيْنِ يُضِيئَانِ بَيْنَ أَيْدِيهِمَا فَلَمَّا افْتَرَقَا صَارَ مَعَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا وَاحِدٌ حَتَّى أَتَى أَهْلَهُ. (الحدیث ۴۶۵ - طرفاه فی: ۳۶۳۹، ۳۸۰۵)

ئه نه س (همزای خوی لئ بئ) فه رمووی: دوو پیاو له یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) شه وی له خزمه ت چه زه تدا ده بن، له مزگه وت چاومروانی نو یژی خه وتنان

رافه و شیکردنه وه:

(بەتەواتوور چەسپاۋە، كەكۆمەلئى فەقىى بىرۈا پىكرۈاى راست و دروست گىرۈاويانەتەو و فەرموويانە: شەوئىكى زۆر تارىكى ئەمۇستەچاۈى تۆف كۆمەلئى فىرخواز بووئىن، لەخزىمەت شىخى پىشەوا زانائى پايەبەرز حسان الدىنى ئەل رەھاويدا لەسەر دەمۇت بووئىن، كەدانەرى كىتئىبى (البحر) و چەندىن كىتئىبى ناودارى ترە، لەشارى عىنتاب بووئىن، كاتئى بىلاۋەمان ئى كرد، چەند كەسى وىستىيان بەچراۋە لەخزىمەتيدا بچن ھەتا بەردەرگاگەى، چونكە شەوئەكەى زۆر تارىك و نوتەك دەبئى، بەلام شىخ قەبوول ناكا، ئىتر ئەوانىش دەگەرپىنەو، بەلام دوا ئەوان كۆمەلئى تر دوورو نرىك شوئىنى دەكەون، سوئندىيان لەسەر ئەمەدەخوارد: كەبەچاۈى خۆمان دوو پارچە نوورى گەورەمان دەبىنى وەك فانۇس و ابوون، يەككىيان لەلاى راستى مامۇستاو و

ئەو تریان لەلای چەپەوێوە بوون، لەگەڵیدا دەرۆشتن، هەتا گەشتە بەردەرگاکی خۆیان، کەدەرگاکی کرایەوێوە شێخ روشتەوێوە مالهوێوە دوو پارچە نوورەکی بەرزەوێوە بوون و نەمان. گەڵی بەهرە تری گەورە گەورە لەم زاتەوێوە، دەگێرێوە، سوپاس بۆخودا ئەم زاتە یەکیکە لەو مامۆستایێوە وایانە کەمن زانستم ئی وەرگرتوون. فەرماشتی مامۆستای عەینی تەواو).

بەندەیش بەم بۆنە گەورەوێوە ئەم بەهرەگەورەوێوە تاجول ئوصولتان عەرز دەکەم، چونکە مەرج نییە کەخاوەن کەرامەت هەر مەرۆف بێ، بەلکوو کتیب و درەخت و گیانلەبەرانی تریش بەهرەوێوە کەرامەتی سەیر سەیران ئی بینراو، (بڕوانە فەرموودە ژمارە - ۲۶۹ و ۱۹۲ و ۱۵۹ و ۹۸، ۱۰۱ و ۴/۴۷/۲+). بەرگی سییەمی تاجول ئوصول لەژێر چاپداوو، زۆر مەبەستم بوو کەبزانم لەچاپ دەرچووێوە، شەوئ خۆم خەریک کرد، کەخەوتم گوتم: خودایە! خەوئ روون کەرەوێوە نیشانە حال بێ لەم بارەوێوە ببینم، جا هەرئەوێوە لەخەوما پیاوێکی شیوێوە شیرین جەلالەینیکی بەرگ زەردی داپێم، کاتێ خەبەرم بۆوێوە وام هەست دەکرد جەلالەینیکی بەراستی وابەدەستەوێوە، بەلام کەتەماشای دەستم کرد هیچم نەدی! دوازی هەرچەنم دەکرد سەرم لەم خەونە دەرئەوێوە، لەدلی خۆما گوتم: پەیوەندی بەنیازەکی منەوێوە خەوتمەوێوە!

کەچی بۆجاری دووێوە هەمان پیاو هاتەوێوە خەوێوە لەگوفتوگۆیەکا ئەمەمی بۆ روون کردەوێوە: دانەری (جلالین) دووکیسن، ئیوێوەش دووکیسن: دانەرو وەرگێپ، بەرگی سێ دەرچووێوە، واتە: سێ بەرگی تاج بەکوردی تەواو بووێوە، لەبەرئەوێوە دانەرو وەرگێپ یەکی (۳۰-سی) خێریان بۆ نووسراوێوە، چونکە خێر یەکی بەدەوێوە، وشە (جلالین) بەحسابی جومەل رەمزی ئەمەمی تیا یە لەسەر ئەم شیوێوە: ج = ۳، ل = ۳۰، ۱ = ۱، ل = ۳۰، ی = ۱۰، واتە: ۳ × ۱۰ = ۳۰ = ج × ۱ = ی = ۱، بۆدانەرو (ل) ئی بۆدانەرو (ل) ئی بۆ وەرگێپ!

جاكاتى خەبەرەم بۆۋە زۆرەم بەلاۋە سەيربۇ، لەدلى خۆم دا گوتەم:
خۆھىشتا پىتى (ن) ماۋە، دەبى ئەم ھىماي چى بى؟ بۆجارى سىيەم پياۋەكە
ھاتەۋە خەۋم بەر لە مەلابانگدان فەرموۋى: ن = خەمسىن = خەمسى \times ى = ن =
۱۰ \times ۵ = ۵۰ واتە: پەنجا خىرى تەۋاۋى تىرىش بۆدانەر نووسراۋە، چونكە ئەۋەلە
عەرەبى يەكەى بەپىنچ بەرگ چاپ كراۋە!

يەك دوو رۆزى نەبرد بەرگى سىيەمى تاج دەرچو، بەرگەكەى زەرد بوو،
ئومىد دەكەم سىجىر دووبارە بوۋنەۋەى ئەم خەۋنە ھىماي بۆ تەۋاۋىۋى
تاج و رياض و تەجرىدى بوخارى. ئەمەى نووسىم پالقتەى مەبەست بوو واللە
اعلم.

گەلى جار بەھەرى گەۋرە گەۋرەم لەتاجول ئۈۋول دىۋە، ئەگەر تۆماريان
بەكەم دەبن بەپەراۋى. جارېكىش ماتۆرېكى موبەرىدەۋ وەتەرپەمپىكى
موبەرىدەۋ دوو تەلەفۋونم پى بوو، لەپاش دەۋام خەستەنە ناۋ گۈنەيەكە و
خەستەنە بەردەمى خۆم لەئوتومبىلېكى خەستەخانەداۋ رۆيشتەۋە بۆمال.
شۈپن مستشفى كركوك العسكرى بوو، كاتى گەيشتىنە دەرگى مۇستەشفا
تەماشام كرد ئوتومبىلەكان يەك لەدۋايەك رىزبوون!

مەفرەزەي ئەمەنى فەيلەق و ئەمەنى نەخۇشخانەى سەربازى كەركوك
ئوتومبىل بەئوتومبىل، ەك بۆدەرزى بگېرېن ئاۋا دەيانېشكىنى، لەپىشمەۋە
خۇشپۇ ئامېرو مۇساعىدو دوكتۇرەكان بەرپىز ەستابوون يەكە يەكە دايان
دەبەزاندن، ژېر كوشنەكانىش دەگەرەن، ئەۋسا دەيان گوت: تۆ بېرۇ ئەۋسا
ئوتومبىللى تىريان دەپشكىنى، منىش ئاگام لەھىچ نەبوو جالەسايەقەكەم
پرسى: ئەمە چىيە؟ گوتى: تەلەفۋون و موتور و ەتەرپەمپى موبەرىدەى
زۆرى نەخۇشخانە دزراۋە، ئەمە مەفرەزەى ئاسايشە لەناكاۋ ھاتوون، ھەتا
دەكە بىدۆزەۋە!

بهراستی هه ناسهم سوار بوو، هه یای هه زار سائهم چوو، کێ برپوا دهکا که من ئهم شتانهم نه دزیوه، هه رچیش دزراوه به سه رمندا ساخ ده بیته وه، ومکی تریش من کوردم، بێ که سم، خه لکی به ناهه ق دهسته چه وهی خۆیان به سه رمانا ده سپن، ده وهره تره بیانوو به کیشیان هه بی. یه ک سه رهات به دلما: (تاجول نوصول راوبه خت) نه زیاده که م، که شه کی گرتمی وه ک که سی بجپینێ به گویم: مه ترسه خوا که ریمه!!

مقدم طبیب إحصائی باطنی/ غسان نوری أحمد له پێشمه وه بوو، دایان به زاندو زۆر به وردی ئوتومبیله که یان پشکنی هیچیان نه دۆزی یه وه.

سه ره که شته سه رم نه سنوولی ئهمنی فه یله ق فه رمانی دهرکرد: تفضل إنزل: فه رموو دابه زه! دهرگا که م کرده وه که دابه زم، مه سنوولی قه له می ته وه جیه سیاسی ناوی نه زه هه ر بوو، جه عفهری بوو خه لکی به سه ره بوو، له ولاره وه ک له زه وی هه لقوئی په یدابوو، رووی کرده مه سنوولی ئاسایشی فه یله ق و پێ ی گوت: من و مقدم عزالدین ئهم سه یارمه مان ته فته یش کردوه هیچی تیانییه بابروا، نه و جا یه که سه ر رووی کرده من و گوتی: قوربان! فه رموو برپوا! منیش رویشتم و رزگارم بوو، له خودا به زیادی، خودا شایه تی حاله من بێ تاوان بووم، ناگام له دزی و فزی نه بوو، به لام نه گه ر نه و شتانهم له ورژه دا پێ بگه رانیه خۆشم دادگایی خۆم بکردایی خۆم حوکه م ده دا سوپاسی بێ پایان بۆ خودای میهرمان

٢٨٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَطَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ خَيْرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ فَكَبَى أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقُلْتُ فِي نَفْسِي مَا يُبْكِي هَذَا الشَّيْخَ؟ إِنْ يَكُنْ اللَّهُ خَيْرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ الْعَبْدُ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ أَعْلَمَنَا قَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ لَا تَبْكُ إِنَّ أَمَنَ النَّاسِ عَلَيَّ

فِي صُحْبَتِهِ وَمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ وَلَكِنْ أَخُوهُ الْإِسْلَامِ وَمَوْدُّهُ لَا يَبْقَيْنُ فِي الْمَسْجِدِ بَابٌ إِلَّا سُدَّ إِلَّا بَابُ أَبِي بَكْرٍ. (الحدیث ۴۶۶ - طرفاه فی: ۳۶۵۴، ۳۹۰۴). (۲۴۱)

ئەبوسەئیدی خودری (پەزەئە خەوای لێ بە) فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خەوادی لێ بە) و تارێکی دا بۆ یاران، فەرمووی: (خودا بەندەمێهەکی خۆی کردووە بەسەرپشک: کە یالە جیهاندا بمانی، یا ئەوبەش و یارەمێهە ئێبگری کە لە لای خودا بۆی دانراوە، ئەوبەندەمێهەش ئەو بەش و بارەمێهە ئێبژارد کە لە لای خودایە).

فەرمووی: جائەبەبەکر دەستی کرد بە گریان، ئێمە ئەم گریانە ئێومان بەلاوە سەیر بوو، تەنانەت من لە دلی خۆما گوتم: ئەم پیرە مێردە بۆ دەگری لەبەر ئەوەی کە خودا بەندەمێهەکی کردووە بەسەرپشک لەنیوانی جیهان و لەنیوانی ئەو بەش و بارەمێهە کەوا لە لای خودا، وەبەندەمێهەش بەش و بارەمێهە لای خودایە ئێبژاردی، شتی وا گریانێ بۆچی یە؟

تۆمەز ئەوبەندەمێهە کە کرابوو بەسەرپشک و خاترخۆکرا بوو لەنیوان ئەم جیهان و ئەو جیهاندا پێغەمبەر خۆی بوو (دروودی خودای لەسەر بە) وەئەبەبەکر (پەزەئە خەوای لێ بە) تێگەشتبوو، جا حەزەرت (دروودی خەوای لێ بە) فەرمووی: (ئەو ئەوبەبەکر! مەگری، بەراستی ئەوبەبەکر لەهەموو پەتەیاوەتی بەسەر منەووە هەمێ ج بەگیان، ج بەسامان، ئەگەر من لەئۆمەتەم کە سێکم بگرتایە بەدۆست بۆخۆم ئەوبەبەکر دەگرت بەخەلیل و دۆست بۆخۆم، بەلام کە سێ لەئۆمەتەم ناگرم بەدۆست و خەللی تایبەتی بۆ خۆم، چوونکە من خودا کردوومی بەدۆستی خۆی، بەلام لەگەڵ ئەمەیش دا هەتابلێی براهەتی و دۆستایەتی ئایینی نیسلام لەنیوانمانا پتەوو بەهێزە لەسایە خوداوە) هەتائەو کاتە گەڵی لەهەوارپیان دەرگای

مالیان له سهر مزگهوت هه بوو، جا پێغه مبهه (دروودی خودای له سهر بێ) لهم بارهیه وه
فهرمووی: (ههردهرگایی له سهر مزگهوته دهبی بگیرێ، تهنیا دهرگای ماله که ی
نه بو به کر نه بێ!)

۲۸۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ غَاصِبٌ رَأْسُهُ بِخَرْقَةٍ فَقَعَدَ عَلَى الْمَنْبَرِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّهُ لَيْسَ مِنَ النَّاسِ أَحَدٌ أَمَنَ عَلَيَّ فِي نَفْسِهِ وَمَالِهِ مِنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي قُحَافَةَ وَلَوْ كُنْتُ مَتَّخِذًا مِنَ النَّاسِ خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا وَلَكِنْ خُلَّةَ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ سُدُّوا عَنِّي كُلَّ خَوْخَةٍ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ غَيْرَ خَوْخَةِ أَبِي بَكْرٍ). (الحديث ٤٦٧ أطرافه في: ٣٦٦٥، ٣٦٥٧، ٦٧٣٨).

ئیبینوعه باس (پرمزای خویان لی بێ) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خودای له سهر بێ)
له نه خو شینی سه ره مه رگا، به پارچه یی به رۆ سه ری خو یی پێچا بوو، له مال
دهرچوو هات بو مزگهوت، له سهر دوانگه (منبر) ه که دانیشته و سو پاس و
ستایشی خودای کردو نه و جا فهرمووی: (له پراستیدا نه بو به کر له هه موو که سی
زیاتر چاکه و پیاو ته ی به سه ره منه وه هه یه، چ به گیان، چ به سامان، گریمان من
که سی کم - له نه ته وه ی نیسلام - بگرتایه به دو ست (خه لیل) نه بو به کری کو ری
نه بو قه حافه م هه لدم بزاردو نه وم ده کرد به دو ستی گیانی به گیانی خو م، به لام
له گه ل نه وه یشا له سایه ی خودا وه هه ر براهی ئایینی مه وه هه م هاو پیمه، دیاره
که دو ستایه تی ی نیسلام گه ل باش ته ره له هه موو جو ره دو ستایه تییه کی تر، نه و
دهرگا بچکولانه ی که وان له سهر مزگهوت هه موویان بگرن، نابێ دهرگای
ماله کانتان له سهر مزگهوته که ی من به مینی تهنیا دهرگو له که ی
نه بو به کر نه بێ). (ت/ ١/١١/٥ تاج- ٣ ز- ٣- ٢٢٣٤ ج- ٤).

۲۸۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدِمَ مَكَّةَ فَدَعَا عُثْمَانَ بْنَ طَلْحَةَ فَفَتَحَ الْبَابَ فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَلَالَ

وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ ثُمَّ أَغْلَقَ الْبَابَ فَلَبِثَ فِيهِ سَاعَةً ثُمَّ خَرَجُوا قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَبَدَرْتُ فَسَأَلْتُ بِلَالًا فَقَالَ صَلَّى فِيهِ فَقُلْتُ فِي أَيِّ؟ قَالَ بَيْنَ الْأَسْطَوَانَتَيْنِ قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَذَهَبَ عَلَيَّ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى. (الحديث: ٤٦٨ طرفه في: ٣٩٧). (٢٤٢)

عبداللہ کوری عومر (رمزی خودایان لہ بی) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سمر بی) سائی نازادکردنی مکہ، عثمانی کوری طہلحہ بانگکرد، کہ کلیلداری کہ عہہ بوو، فہرمانی پی کرد عثمان دمرگاہی کردہوہ نہوجا پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سمر بی) و بیلال و نوسامہی کوری زہیدو عثمانی کوری طہلحہ چوونہ ناوکاہوہ، نہوجا دمرگاہہ داخرا، تاوی لہناویدا مانہوہ، نہوجا ہاتنہ دمرہوہ، من گورج لہ بیلالہم پرسى: نایا پیغہ مبہر نویزی تیاکرد؟ فہرمووی: نا نویزی تیا کرد. گوتم: لہ کوید؟ فہرمووی: لہ نیوانی دوو کو لہ کہ یہ مہنیہ کاندہ. ثیبونعومر دہیفہرموو: لہ دہستم چوو لی بپرسم چہند رکاتی تیادا کرد. (ت/٢٧٢/٢ + ٥ ز- ١٣٥ ژ- ١٧٨ ج-٤).

٢٨٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ مَا تَرَى فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ؟ قَالَ مَثْنَى مَثْنَى فَإِذَا خَشِيَ الصُّبْحَ صَلَّى وَاحِدَةً فَأَوْتَرَتْ لَهُ مَا صَلَّى وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ وَثَرًا فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِهِ). (الحديث ٤٧٢ - اطرافه في: ٤٧٣، ٩٩٠، ٩٩٣، ٩٩٥، ١١٣٧). (٢٤٣)

دیسان عبداللہ کوری عومر (رمزی خودایان لہ بی) فہرمووی: جاری پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سمر بی) لہ سہردوانگہ بوو، وتاری دہدا، پیاوی لی ی پرسى: قوربان! رات

(٢٤٢) أخرجه مسلم في الحج، باب: استحباب دخول الكعبة للحاج وغيره رقم: ١٣٢٩=٢٣١٧.

(٢٤٣) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة الليل مثنى مثنى والوتر

ركعة، رقم: ٧٤٩ - ٧٥٣=١٧٤٥، ١٧٤٧، ١٧٤٦.

چۇنە لەبارەى شەونوێژدە؟ فەرمووی: (واخێرتەرە شەونوێژ دوورکات دوورکات بکری، واتە: لەهەموو دوو رکاتێکا سلاو بداتەو، شەونوێژ خوێن کەترسی ئەوێ بۆپەیدا بوو کەوا خەریکە بەیان بدا بایەک رکات بەتەنها بکا، نیتێ چەندەى شەونوێژ کردوو ئەو تاقەرکاتە دەیانکات بەتاک) نافع دەیفەرموو: ئیبنو عومەر دەیفەرموو: یەک رکاتەگەى وەتر بکەن بەدواترین نوێژی شەوتان، چونکە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەمە فەرمانی کردوو. (تاج/۱/۴۹۷ ز- ۱۸۲ ژ- ۹۷۹ ج- ۴ = ش/د/ت/ن).

شیکردنەو:

ئەمە بەلگەى ئەوێ: کەدروستە کۆر گرتن و دانێشتن و ئەلقەدان لەناو مزگەوتا، لەخزمەت مامۆستادا، بۆ مەبەستى شیکردنەو و فیروونی زانستى شەرى، وەك دەورو دەرس و یادکردنى خوداو خوێندنى قورئان، بەمەرجى سەرئەكێشى بۆسەرلێشیوان لەنوێژکەران.

۲۹۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى). (الْحَدِيث ۴۷۵ - طرفاه في: ۵۹۶۹، ۶۲۸۷). (۲۴۴)

عەبدوللای کوری زەیدی ئەنصارى (ڕەزای خودای لەسەر) فەرمووی: بەچاوی خۆم پێغەمبەرم دی، دووردی خودای ئی بێ، لەناو مزگەوتا لەسەر پشت راکشابوو، لاقى نابوو سەرلاقى. (ت/۱/۳۵۹ ز- ۱۸ ژ- ۷۱۷ ج- ۴ = ش/د/ت/ن).

۲۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ الْجَمِيعِ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً)

فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وَأَتَى الْمَسْجِدَ لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ لَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ خَطِيئَةٌ حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ وَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ تَحْسِبُهُ وَتُصَلِّيَ يَغْنِي عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي يُصَلِّي فِيهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ مَا لَمْ يُخْذِثْ فِيهِ). (الحديث: ٤٧٧ طرفه في: ١٧٦). (٢٤٥)

نُه بوهورهیره (رمزی غوی لیس) فهرمووی: پیغهمبهه (مرووی غودی لیس) فهرمووی:
(نویزی کومهل، که به جه ماعت دمیکن، بیست و پینج جار پاداش و خیری
زورتیه له نویزی ماله وهوبازار، که مروف به تهنیا خوی دهیکا نه وهیش له بهر
نه مهیه چونکه ههرکاتی یهکی له نیوه دهنویژیکی جوان بشوری و بجی بۆ
مزگهوت و له وجوونهی تهنیا مه بهستی نویژی، نه به هره گه وهیهی
بۆهیه: ههرهنگاوئ دهنی خودا پلهی پی ی بهرزی دهکاته وه، گوناهیکی
پی ی لی هه له دهنوینی ههتا دهجیته ناومزگهوت نه مه حالیهتی، کاتیکیش
که دهجیته مزگهوت نیتر والهناو نویژداو مانه وهی لهناو مزگهوتابه نویژ
دادهنری بۆ، ههتا نویژ له وییدا گلی بداته وه، فریشتهیش بۆی دهپارینه وه
خوش خوش دهلین: خودایه لی ی خوش به، خودایه میهری له گه له بنوینه،
به مهرجی له وشوینه دا بی که نویژه کهی تیادا کردوه، به مهرجی نه وهیش
که دهسنویژه کهی نه شکئی). (ت/١/٣٧٠ = ز-١٢٢- ژ-٧٤٣ ج-٤ = ت ش/د/ت/ن).

٢٩٢- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَّكَ أَصَابِعُهُ). (الحديث ٤٨١ -
طرفاه في: ٢٤٤٦، ٢٤٠٢٦) (٢٤٦)

(٢٤٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: فضل الصلاة الجماعة ... رقم:
١٤٧٣-١٥-٤=٦٤٩-١٤٧٨.

(٢٤٦) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: تراحم المؤمنين وتعاطفهم وتعاضدهم، رقم: ٢٥٨٥ -

نہ بومووسا (ہرمزی خوی لہ ہن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر ہن) فہرمووی:
(موسولمان فہلایہ بؤ موسولمان، وەك چؤن چینی دیوار چنگ دەدەنە یەك،
موسولمانانیش لەگەڵ یەكترا دەبی ئاوابن) ئەوجا پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر ہن)
بؤ روون کردنەوہی لیكچوونەكە پەنجە ی ہەردوو دەستی خۆی تیك ئالان.
(ریاض الصالحین/ ۱/۲۶۰- ش).

۲۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى صَلَاتَيْ الْعِشِيِّ فَصَلَّى بِنَا رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ فَقَامَ إِلَى خَشْبَةٍ مَعْرُوضَةٍ فِي الْمَسْجِدِ فَأَتَاكَ عَلَيْهَا كَأَنَّهُ غَضْبَانٌ وَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَوَضَعَ خَدَّهُ الْأَيْمَنَ عَلَى ظَهْرِ كَفِّهِ الْيُسْرَى وَخَرَجَتْ السَّرْعَاءُ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالُوا قَصُرَتِ الصَّلَاةُ وَفِي الْقَوْمِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ فَهَابَا أَنْ يُكَلِّمَاهُ وَفِي الْقَوْمِ رَجُلٌ فِي يَدَيْهِ طَوْلٌ يَقَالُ لَهُ ذُو الْيَدَيْنِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْسِيتَ أَمْ قَصُرَتِ الصَّلَاةُ؟ قَالَ لَمْ أَنْسَ وَلَمْ تُقْصَرْ فَقَالَ أَكَمَا يَقُولُ ذُو الْيَدَيْنِ فَقَالُوا نَعَمْ فَتَقَدَّمَ فَصَلَّى مَا تَرَكَ ثُمَّ سَلَّمَ ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ ثُمَّ سَلَّمَ). (الحديث ۴۸۲- أطرافه في: ۷۱۴، ۷۱۵، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۶۰۵۱، ۷۲۵۰) (۲۴۷)

نەبوهورمیرە (ہرمزی خوی لہ ہن) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر ہن)
بەرنوێژی نوێژی نیوہرۆ - یاعەسەر- ی بؤ دەکردین، دوو رکاتی بۆمان کردو
سلأوی دایەوہ، تەختە یەك لەناو مزگەوتە هەل سەپینرابوو، پیغہمبہر (درویدی
خودای لہسہر ہن) هەلسا پالی دابەوتەختە یەوہ، وەك عاجزو زیزوابوو، دەستی راستی
نایە سەردەستی چەپی و پەنجەکانی تیك پەڕاندو روومەتی لای راستی دانا

(۲۴۷) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: السهو في الصلاة والسجود له. رقم:

له سه‌رپشتی دهستی چه‌پی، ومنه‌وانه‌ی به‌په‌له‌بوون له‌دمرگاکانی مزگه‌وته‌وه
چوونه‌ده‌روه، نوپژکه‌رمه‌کانی تریش له‌به‌رخو‌پانه‌وه‌ه گوتیان: نوپژ کورت
کراوته‌وه؟ نه‌بویه‌که‌رو عومهریش له‌ناو کومه‌له‌ی نوپژخو‌پنه‌کانابوون،
پرکیشیان نه‌کرد که‌له‌م بارمیه‌وه قسه‌له‌گه‌ل‌حه‌زرم‌تدا بکه‌ن، له‌ناو
کومه‌له‌که‌دا پیاوئ هه‌بوو، هه‌ردوو دهستی که‌می درپژ بوون، له‌به‌رنه‌وه‌ه پپیان
ده‌گوت: ذولیه‌ده‌مین (واته: ده‌ست درپژکه‌له) جائه‌و پیاوه‌ه‌ئسا عه‌رزی
حه‌زهرتی کرد: قوربان! نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئایا نوپژ کورت کراوته‌وه
یاتۆ له‌یادت نه‌بوو، که‌وا له‌باتی چوار رکات دوورکاتت کرد؟ پیغه‌مبه‌ریش
(دروودی خودی له‌سه‌ر بر) فه‌رمووی: نه‌م دووشته‌ه‌یچیان رووی نه‌داوه، نه‌من له‌بیرم
چوووه‌ه نه‌نوپژیش کورت بوته‌وه، نه‌ه‌یش عه‌رزی کرد: با، نه‌ی پیغه‌مبه‌ری
خوا! یه‌کئ له‌م دووشته‌ه‌ی داوه، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودی له‌سه‌ر بر) رووی کرده
خه‌لکه‌که‌وه‌ه فه‌رمووی: ئایا شتی وا رووی داوه، وه‌ک ذولیه‌ده‌مین ده‌ئئ وایه؟
گوتیان: به‌ئئ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! قسه‌که‌ی ته‌واوه. ئینجا پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودی له‌سه‌ر بر) گه‌پایه‌وه‌ه بو جیگه‌ی نوپژه‌که‌ی خو‌ی و، پپشکه‌وته‌وه‌ه دوورکاتی
تری کردو به‌دانیشتنه‌وه‌ه (له‌پاش سلاودانه‌وه‌ه) دوو کپنووشی هه‌له‌ی له‌سه‌ر
نه‌م شیوه‌یه‌ برد: له‌پاش سلاودانه‌وه‌ی دوهم نه‌للا‌هونه‌که‌به‌ری کردو
کوپنووشیکی ئاسایی برد، یان که‌می درپژتر، نه‌ه‌وجا سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌ه
نه‌للا‌هونه‌که‌به‌ری کردو کوپنووشیکی ئاسایی تری برد، یان که‌می درپژتر
له‌کووپنووشی ئاسایی، دیسانه‌وه‌ه سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌ه نه‌للا‌هونه‌که‌به‌ری کردو
بو‌جاری سییمه‌ه سلاوی دایه‌وه‌ه. (ت/۱/۳۲۶/۷/۸/۹/۱۰ ز- ۱۰۹ ژ- ۶۴۰ ج- ۴).

۲۹۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي أَمَاكِنَ مِنَ الطَّرِيقِ
فَيُصَلِّي فِيهَا وَيُحَدِّثُ أَنَّ أَبَاهُ كَانَ يُصَلِّي فِيهَا وَأَنَّهٗ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُصَلِّي فِي تِلْكَ الْأَمْكِنَةِ وَحَدَّثَنِي نَافِعٌ عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي تِلْكَ الْأَمْكِنَةِ.
(الحديث ۴۸۳- أطرافه في: ۱۵۳۵، ۲۳۳۶، ۷۳۴۵).

گه لی جار عه بدوللای کوری عومهر (دووی خوی لئ بئ) له ریگه و بانه کانی دموروبه ری مه دینه، بۆ نویژکردن منه ی نهو شوینانه ی دهکرد که پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه ر بئ) نویژی تیا کردوون، نهویش له وشوینانه دا نویژی دهکرد، وه نه وه ی دهگپرایه وه: که به خوودی خوی پیغه مبه ری دیوه له وجیگایانه دا نویژی کردووه.

۲۹۵- عَنْ نَافِعٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْزِلُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ حِينَ يَعْتَمِرُ وَفِي حَجَّتِهِ حِينَ حَجَّ تَحْتَ سَمُرَةٍ فِي مَوْضِعِ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ وَكَانَ إِذَا رَجَعَ مِنْ غَزْوٍ كَانَ فِي تِلْكَ الطَّرِيقِ أَوْ حَجَّ أَوْ عُمَرَةَ هَبَطَ مِنْ بَطْنٍ وَادٍ فَإِذَا ظَهَرَ مِنْ بَطْنٍ وَادٍ أَلَاخَ بِالْبَطْحَاءِ الَّتِي عَلَى شَفْرِ الْوَادِي الشَّرْقِيَّةِ فَعَرَّسَ ثُمَّ حَتَّى يُصْبَحَ لَيْسَ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِحِجَارَةِ وَلَا عَلَى الْأَكْمَةِ الَّتِي عَلَيْهَا الْمَسْجِدُ كَانَ ثُمَّ خَلِيجُ يُصَلِّي عَبْدُ اللَّهِ عِنْدَهُ فِي بَطْنِهِ كُتِبَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ يُصَلِّي فَدَحَا السَّيْلُ فِيهِ بِالْبَطْحَاءِ حَتَّى دَفَنَ ذَلِكَ الْمَكَانَ الَّذِي كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي فِيهِ). (٢٤٨) (الحديث ٤٨٤ - أطرافه في: ١٥٣٢، ١٥٣٣، ١٧٩٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى حَيْثُ الْمَسْجِدُ الصَّغِيرُ الَّذِي دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِشَرْفِ الرُّوحَاءِ وَقَدْ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَعْلَمُ الْمَكَانَ الَّذِي صَلَّى فِيهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ثُمَّ عَنْ يَمِينِكَ حِينَ تَقُومُ فِي الْمَسْجِدِ تُصَلِّي وَذَلِكَ الْمَسْجِدُ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ الْيُمْنَى وَأَنْتَ ذَاهِبٌ إِلَى مَكَّةَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمَسْجِدِ الْأَكْبَرِ رَمِيَّةٌ بِحَجَرٍ أَوْ نَحْوِ ذَلِكَ). (٤٨٥ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يُصَلِّي إِلَى الْعِرْقِ الَّذِي عِنْدَ مُنْصَرَفِ الرُّوحَاءِ وَذَلِكَ الْعِرْقُ الْبَيْتُ طَرَفُهُ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمُنْصَرَفِ وَأَنْتَ

ذَاهِبَ إِلَى مَكَّةَ وَقَدْ ابْتَنَيْ ثُمَّ مَسْجِدَ فَلَمْ يَكُنْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يُصَلِّي فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ كَانَ يَتْرُكُهُ عَنْ يَسَارِهِ وَوَرَاءَهُ وَيُصَلِّي أَمَامَهُ إِلَى الْعِرْقِ نَفْسِهِ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الرُّوحَاءِ فَلَا يُصَلِّي الظُّهْرَ حَتَّى يَأْتِيَ ذَلِكَ الْمَكَانَ فَيُصَلِّي فِيهِ الظُّهْرَ وَإِذَا أَقْبَلَ مِنْ مَكَّةَ فَإِنْ مَرَّ بِهِ قَبْلَ الصُّبْحِ بِسَاعَةٍ أَوْ مِنْ آخِرِ السَّحَرِ عَرَّسَ حَتَّى يُصَلِّيَ بِهَا الصُّبْحَ). (٤٨٦ رقم الحديث في فتح الباري)

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ تَحْتَ سَرْحَةٍ ضَخْمَةٍ دُونَ الرُّوَيْثَةِ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ وَوَجَاهِ الطَّرِيقِ فِي مَكَانٍ بَطْحٍ سَهْلٍ حَتَّى يُفْضِيَ مِنْ أَكْمَةِ دُوَيْنَ بَرِيدِ الرُّوَيْثَةِ بِمِيلَيْنِ وَقَدْ انْكَسَرَ أَغْلَاهَا فَأَثْنَى فِي جَوْفِهَا وَهِيَ قَائِمَةٌ عَلَى سَاقٍ وَلَهَا سَاقِيهَا كُتِبَ كَثِيرَةٌ). (٤٨٧- رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صَلَّى فِي طَرَفِ ثَلَاثَةِ مِنْ وَرَاءِ الْعُرْجِ وَأَلَتْ ذَاهِبَ إِلَى هَضْبَةٍ عِنْدَ ذَلِكَ الْمَسْجِدِ قَبْرَانِ أَوْ ثَلَاثَةِ عَلَى الْقُبُورِ رَضَمَ مِنْ حِجَارَةٍ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ عِنْدَ سَلَمَاتِ الطَّرِيقِ بَيْنَ أُولَئِكَ السَّلَمَاتِ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الْعُرْجِ بَعْدَ أَنْ تَمِيلَ الشَّمْسُ بِالْهَاجِرَةِ فَيُصَلِّي الظُّهْرَ فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ). (٤٨٨ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (نَزَلَ عِنْدَ سَرَحاتٍ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ فِي مَسِيلٍ دُونَ هَرَشَى ذَلِكَ الْمَسِيلِ لَأَصِيقَ بَكْرَاعِ هَرَشَى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الطَّرِيقِ قَرِيبٌ مِنْ غُلُورَةٍ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي إِلَى سَرْحَةٍ هِيَ أَقْرَبُ السَّرْحَاتِ إِلَى الطَّرِيقِ وَهِيَ أَطْوَلُهُنَّ). (٤٨٩ رقم الحديث في فتح الباري/ طرفاه في: ١٧٦٧، ١٧٦٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ فِي الْمَسِيلِ الَّذِي فِي أَذْيِ مَرِّ الظُّهْرَانِ قَبْلَ الْمَدِينَةِ حِينَ يَهْطُ مِنَ الصَّفَرَاوَاتِ يَنْزِلُ فِي بَطْنِ ذَلِكَ الْمَسِيلِ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ وَأَلَتْ ذَاهِبَ إِلَى مَكَّةَ لَيْسَ بَيْنَ مَنْزِلِ رَسُولِ

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الطَّرِيقِ إِلَّا رَمِيَةً بِحَجَرٍ). (٤٩٠ - رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ بِذِي طَوًى وَيَبِيتُ حَتَّى يُصْبِحَ يُصَلِّي الصُّبْحَ حِينَ يَقْدُمُ مَكَّةَ وَمُصَلِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ لَيْسَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ وَلَكِنْ أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ). (٤٩١ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (اسْتَقْبَلَ فَرَضَتِي الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَبَلِ الطَّوِيلِ نَحْوَ الْكَعْبَةِ فَجَعَلَ الْمَسْجِدَ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ يَسَارَ الْمَسْجِدِ بِطَرَفِ الْأَكْمَةِ وَمُصَلَّى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْفَلَ مِنْهُ عَلَى الْأَكْمَةِ السُّودَاءِ تَدْعُ مِنَ الْأَكْمَةِ عَشْرَةَ أَذْرُعٍ أَوْ نَحْوَهَا ثُمَّ تُصَلِّي مُسْتَقْبِلَ الْفُرْصَتَيْنِ مِنَ الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْكَعْبَةِ). (٤٩٢ - رقم الحديث في فتح الباري).

نافع (همزای خوی لی بی) فہرمووی: عہدوللای کوری عومہر (ہمزای خویان لی بی) ہہوالی پیدام: پیغہمبہر (مرووی خوی لی لسمہر بی) کاتی دہچوو بو عہمرہ، کدہدگہیشتہ ذولحلیفہ، کہچوار میل لہمہدینہوہ دوورہ، کہئیسٹا پیی دہگوتری بیری عہلی، لہوی لہژولحلیفہ دادہبہزی و لای دہدا بو وچان گرتن، لہحہجی مالآواییشدا لہوی دابہزی، لہژیردارموغہیلا نیکالای دہدا، لہشوینی نہو مزگہوتہدا بوو کہوا لہذولحولہیفہ.

جاران دہستووری پیغہمبہر (مرووی خوی لی لسمہر بی) وابوو کہلہوپیگہوہ، لہغہزا، یالہحہج، یالہعہمرہ، دہگہرایہوہ بوئمہدینہ، لہناو شیوی عہقیقہوہ دادہبہری، کہلہناو شیوہکہ دہردہچوو لای دہدا، ولآخہکہی لہوزیخہلانہ پان و بہرینہ دا ییخ دہدا، کہدہکہویتہ سہرقہراخی شیوہکہ، لہخورہہلاتی کہوانہی شیوہکہوہ، نہوزیخہلانہ ناودارہ بہ بہطحای ذولحلیفہ، نالہویدا وچانی دہگرت و ہہتا بہیانی لی دہدا لہوی دہمایہوہ، لہلای نہو نہو مزگہوتہدا

نا کهوا له سهر گرده بهردینه که، وهله سهر ئه و ته پۆلکه یهیش نا که مزگه وتیکی وابه سهر وه، له ویدا دهرمی هه بوو عه بدوللای کوری عومهر (پرمای خوهان لی بی) له ناو ئه و دهریه دا نوێژی ده کرد، له ناو ئه و دهریه دا چهند ته پۆلکه لی هه بوو، جاران پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له ویدا نوێژی ده کرد، به لام به ره به ره لافاو پالی نا به زیخ و لی زیخه لانه که وه، له قورولیتیه ی به طحا که ناو ئه و دهریه ی پر کرده وه، ئه و شوینه ی که عه بدوللا بۆ پرۆزی نوێژی تیدا ده کرد له و چه وو قور و لیته دایبۆشی.

دیسان نافیع (پرمای خوی لی بی) فه رمووی: ومعه بدوللای کوری عومهر (پرمای خویان لی بی) گێرپایه وه بۆم: که پیغه مبه ری سه روه ر (دروودی خودای له سهر بی) له ویدا نوێژی ده کرد که مزگه وته بچکۆله که ی لییه، کهوا له نزیکی مزگه وته ناونجی یه که وه، کهوا له سهر ئه و به رزای یه ی که دهرپوانی به سهر گوندی ره وحادا، ره وحاو دوورۆژ - که ده کاته سی و شەش میل - له مه دینه وه دووره، عه بدوللا (پرمای خوی لی بی) ئه و شوینه ی دهرانی که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) نوێژی لی کردبوو، ئاوا نیشانه ی ئه و جیگه یه ی هه لده دا: کاتی له مه دینه وه ده چیت بۆ مه ککه، له وئ له لای راسته وه کاتی له ناو مزگه وته که دا راده و مستیت نوێژ ده که ی، مزگه وته ناونجی یه که ده که ویته سه ر قه راخی لای راستی پێگه که، که له مه دینه وه بچیت بۆ مه ککه، به رده هاوێژی، یاده وری به رده هاوێژی له مزگه وته گه وره که وه دووره!

وه ئیبنو عومهر له پال ئه و یاله یشدا نوێژی ده کرد، کهوا له لای کۆتایی ره وحادا، که ناو داره به یالی (عرق الظبية) کلکه ی ئه م یاله کۆتایی دی، له سهر قه راخی پێگه که، له نزیکی ئه و مزگه وته وه کهوا له نیوانی یاله که و کۆتایی ره وحادا، که له مه دینه وه بچێ بۆ مه ککه. ئاله ویدا مزگه وتی دروست کرابوو، عه بدوللا له و مزگه وته دا نوێژی نه ده کرد، به لکوو ئه و مزگه وته ی به جی ده هیشت و له لای چه پیه وه ده یخسته پشت خۆی و له به رده م مزگه وته که وه

بهره و خودی یائی عیر قول زمبیه نویژی دهکرد، وه جاران عه بدوللای کوری عومهر سهرله به یانیان لهره و حائه وه بهره مه ککه دهکته و ته پری، نویژی نیومرپی نه دهکرد، تا دهاته نه و شوینه و لهوی نویژی نیومرپی دهکرد به لام نه گهر له مه ککه وه به اتایه ته وه، و به تاوی له پیش به یانا بگه یشتایه ته نهوی، یا له بهره به یانا بگه یشتایه ته نهوی لهوی لای ددها، هه تا نویژی به یانی لی دهکرد.

و منافع فهرمووی: و مه بدوللا گیرایه وه بۆم: که پیغه مبههر (دروودی خودی له سهر بی) له ژیر شیخه ئیکی گهر ددها، له نزیك گوندی روومیشه وه لای لای ددها، له لای راستی ریگه که وه ریك له بهره ربهری ریگه که، له شوینیکی دهستانی ته ختانی پان و پوردا داده بهزی، له ته پۆلکه وه سهری هه لدها که دوو میل دووره لهو جیگه یه وه که به ریدی روومیشه لی داده بهزی. نهو ته پۆلکه له یش لووتکه لی شکاومته وه نووشتاومته وه ناو خوی، له بهره نه وه ریك وهك خانوو له سهر دیوار ناوا قنج راومستاوه، نهك وهك گرد له بنه وه پان و له سهر وه تهسك بی، له بنیدا کۆمه لی ته پکه لی زوری لی بوو.

دیسان نافع (همزی خوی لی بی) فهرمووی: و مه بدوللا گیرایه وه بۆم: که پیغه مبههر (دروودی خودی له سهر بی) له دامینی تافگهی نویژی دهکرد، له پشت عهرجه وه، که به ره و یائی برپی، له لای نهو مزگه وته دوو گۆر یاسی گۆر هیه، گۆر کهان کۆمه له بهردیان واله سهر، وان له لای راستی ریگه که وه، له لای تاویره کانی سهر ریگه که دان، له ناو نهو تاویره وه عه بدوللا له پاش قرچه لی نیومرپی که خۆر لارده بۆ وه له عهرجه وه دهجووبۆ نهو مزگه وته و نویژی نیومرپی لهوی دهکرد.

دیسان (همزی خوی لی بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر (همزی خوی لی بی) نهو فهرموودمی هه گیرایه وه بۆم: که پیغه مبههر (دروودی خودی له سهر بی) له لای کۆمه لی شیخه لا، له چه پی ریگه که وه، له ناومرپۆگه یه کی لافاوا، له نزیك مله ی ههرشاوه، لای دا بۆ وچان، نهو ناومرپۆگه یه لکاوه به دامینی لاپالی ههرشاوه، له نیوانی

یالهدهوری دهگهز لهوگرده بهجی بهیله، نهوجا رووبکه ره سه رکه له که له سه ره کیهوکه و نویژ بکه، کیوه که له م کاته دا دمکه ویته نیوانی توو نیوانی که عبه وه.

راقه و شیکردنه وه:

بۆ تیگه یشتنی تهواو له م چه ند فه رمووده یه پێویست به نه خشه یه کی نه م
پێگه وبانانه هه یه، شیخی عه سقه لانی له فه تحولباریدا دمفه رموی: (له م
سه رده مه ی نی مه دا له م مزگه وتانه ته نیا دوو مزگه وته که ی ذولحوله یفه و
مزگه وته کانی ره وحاء ده زانرین و به س) وه هه روا دمفه رموی: (پوخته ی نه م
فه رموودانه به لگه ی نه وه یه: که ئیبنوعومه ر خوی پیرۆز ده کرد له پیت و فه ری
نه و شوینه پیرۆزانه.. سوودی زانی نی نه م جیگایانه یش نه وه یه که به غه وی
دمفه رموی: هه ر مزگه وتی ساخ ببیته وه که پێغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر به ت) نویژی
تیادا کردوه، نه گه ر که سی ئاه و نه زربکا که نویژی تیادا بکا، نه زره که ی
داده مه زری و له سه ری هته ی که جی به جی ی بکا، هه روه ک چۆن که سی نه زربکا
که نویژ له مه س جیدولحه راما، یاله مزگه وته که ی پێغه مبه ردا،
یاله مه س جیدولنه قصادا بکا ئاوا.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۲) باسه کانی به ره به ست (سوتره) ی نویژکه ر

(أبواب ستره المصلی)

۲۹۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ إِذَا خَرَجَ يَوْمَ الْعِيدِ أَمَرَ بِالْحَرَبَةِ فُتَوَضَعُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا وَالنَّاسُ وَرَاءَهُ
وَكَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السَّفَرِ فَمِنْ ثَمَّ اتَّخَذَهَا الْأَمْرَاءُ). (الحدیث ۴۹۴ - أطرافه فی:
۴۹۸، ۹۷۲، ۹۷۳) (۲۴۹)

ثیبونوعومهر (رمزی خواہان لہ بی) فہرمووی: دستووری پیغمبہر (درویدی خودی لہسر بی)

وابوو، لہرؤژی جہڑنا، کھلہشار دمردهچوون و دہچوون بؤ نویژگا کہ لہدمروہی شار، بؤ کردنی نویژی جہڑن، فہرمانی بہنوکہرہکھی دہکرد، نیژمہکی ہلہدہگرتو، لہبہردہم پیغمبہرہوہ دمرؤیشت، تادہگہیشتنہ نویژگا کہ، لہوئی لہبہردہم پیغمبہرہوہ نیژہکھی دادہچہقاند، ئیتر پیغمبہر (درویدی خودی لہسر بی) بہرہو ئہو نیژمہ نویژی دہکرد، خہلکہکھیش لہپشتیہوہ بہجہماعہت نویژیان دہکرد، ئہم نیژہدادہچہقاندنہی لہلہسہفہریشدا دہکرد، لہشوینی کھدیواری لی نہبووایہ بؤ کردنی بہبہریہست، جائہم کارہی پیغمبہر (درویدی خودی لہسر بی) سہرچاوہی ئہو دستوورو باومہ کھفہرمانرہواکان کردویانہ بہیاسا لہجہڑن و ئہمانہدا کھسی نیژمہی ہلہدہگری و لہبہردہمیانہوہ تانویژگا کہ دمرؤا).

۲۹۷- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ بِالْبُطْحَاءِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَنَزَةٌ، الظَّهَرَ رَكَعَتَيْنِ وَالْعَصْرَ رَكَعَتَيْنِ تَمْرُ بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَرْأَةِ وَالْجِمَارِ). (الحديث: ۴۹۵ طرفہ فی: ۱۸۷). (۲۰۰)

ئہبوجوحہیفہ (رمزی خودی لہ بی) فہرمووی: لہبہطحای مہککہ پیغمبہر (درویدی خودی لہسر بی) بہرنویژی دہکرد نیومرؤو عہصری کورت کردہوہ، بہکؤکردنہوہی کورتہوہکراوی پیٹخراو لہسہر ئہم شیومہ کردنی، لہپیشا نویژی نیومرؤو بہدوو رکات بؤ کردن، دوابہدوای ئہو نویژی عہصریشی بہدوو رکات بؤ کردن، لہوکاتہدا لہبہردہمہوہ لہودیو نیژہکھوہ ژن و گویدریژ ہاموشویان دہکرد ئہومیش زیانی بؤ نویژہکھیان نہبوو. (ت/۲۴۱/۱/۲- ۴۶۲ ج-۴).

۲۹۸- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ بَيْنَ مُصَلَّى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الْجِدَارِ مَمَرٌ الشَّاةِ). (الحديث: ۴۹۶ طرفہ فی: ۷۳۳ ج-۲۰۱).

سهل (رمزی خوی لن بی) فہرمووی: نویژگہ (موصہلا) کہی پیغہمبہر (دروودی خودی
لسمہر بی) لہجیگہی پیکانیہوہ تادیوارہکہ - بہقہد گوزمرگای مہرئی، یابزنی،
دہبوو. (ش/د/تاج/ ۱/۲۳۶/۱).

۲۹۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ تَبِعْتُهُ أَنَا وَغُلَامٌ وَمَعَنَا عُكَّازَةٌ أَوْ عَصَا أَوْ عَنَرَةٌ وَمَعَنَا إِدَاوَةٌ فَإِذَا فَرَغَ مِنْ حَاجَتِهِ نَاولَنَاهُ الْإِدَاوَةَ). (الحديث: ۵۰۰). (۲۵۲)

نہنہسی کوری مالیک (رمزی خوی لن بی) فہرمووی: جاران پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر
بی) کہدہجوو بؤسہراو، من و کورپکی تر لہسیرہی مند، جہوہندہیی ئاومان
ہہلدہگرتو شوینی دہکہوتین، کہسہراوہکہیی تہواو دہکرد ناوہکہمان دہدایہ
دہستی تاراتی پی دہگرت.

ہہروا دارشہقی یاداردہستی یانیژہیہکیشمان لہگہل خۆمان دہبرد لہپاش
تاراتکردن و دہسنویژ گرتن نہگہر لہشوینی نویژی بکردایی کہبہربہستی
تری لی نہبواہی، نہوہی دہکرد بہبہربہست. (تاج/۱/۱۲۲/۱ ز- ۲۵ ژ ۲۰۱ چ-۴).

۳۰۰- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْأُسْطُوَانَةِ الَّتِي عِنْدَ الْمُصْحَفِ فَقُلْتُ يَا أَبَا مُسْلِمٍ أَرَأَاكَ تَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَ هَذِهِ الْأُسْطُوَانَةِ؟ قَالَ فَإِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَهَا). (الحديث: ۵۰۲). (۲۵۳)

یہزیدی کوری نہبوعوبہید فہرمووی: سہلہمہی کوری نہکوہع (رمزی خوی لن بی)
دہستووری وابوو لہلای کۆلہکہکہی لای صندوقی قورنانهکہدا منہیی نویژی
دہکرد، منیش عہرزیم کرد: نہی نہبوموسلیم! سہرمنجت دہدم لہلای نہم

(۲۵۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستنجاء بالماء من التبرز، رقم: ۲۷۱-۱۱۳۴.

(۲۵۲) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: دنو المصلي من السترة، رقم: ۵۰۹-۶۱۸، ۶۱۹.

(۲۵۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: دنو المصلي من السترة، رقم: ۵۰۸ = ۱۱۳۵.

کۆلەکهیه‌دا منه‌یی نوێژ ده‌که‌ی، هۆی نه‌وه چیه‌؟ فه‌رمووی: دیومه‌ که
پێغه‌مبه‌ر (مروودی خودای له‌سه‌ر بێ) لێره‌دامنه‌یی نوێژی ده‌کرد. (ت/۱/۲۳۶=ز-۶۷ ژ-۴۴۷).

شیکردنه‌وه:

ئه‌م کۆلەکه‌یه‌ کۆلەکه‌ی ناوهر‌استه‌ له‌کۆلەکه‌کانی ره‌وضه‌ی موکه‌ره‌مه‌،
که‌وا له‌مزگه‌وته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر، له‌مه‌دینه‌ی نازدار، ناسراوه‌ به‌کۆلەکه‌ی
کۆچکاران (اسطوانة المهاجرین).

ده‌گێر نه‌وه: عانیشه (مزی خۆی لێ بێ) ده‌یفه‌رموو: (ئه‌گه‌ر مه‌رده‌مه‌که‌ به‌مه‌ بزانی
له‌سه‌ری ده‌یکه‌ن به‌شه‌ره‌ تیر، چونکه‌ هه‌رکه‌سه‌یان خۆی ده‌یویست له‌ویدا
نوێژبکا). عانیشه‌ به‌نه‌ینی ئه‌م رازه‌ی لای ئیبنوزوبه‌یر درکاندبوو، بۆیه
ئیبنوزوبه‌یر زۆر له‌ویدا نوێژی ده‌کرد.

۳۰۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ دَخَلَ الْكَعْبَةَ وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَبِلَالٌ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ الْحَجَبِيُّ فَأَغْلَقَهَا عَلَيْهِ
وَمَكَثَ فِيهَا فَسَأَلْتُ بِلَالًا حِينَ خَرَجَ مَا صَنَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ جَعَلَ
عُمُودًا عَنْ يَسَارِهِ وَعُمُودًا عَنْ يَمِينِهِ وَثَلَاثَةَ أَعْمِدَةٍ وَرَأَاهُ وَكَانَ الْبَيْتُ يُؤْمِنُ عَلَى سِتَّةِ
أَعْمِدَةٍ ثُمَّ صَلَّى؟ فِي رِوَايَةٍ: عُمُودَيْنِ عَنْ يَمِينِهِ). (الحديث: ۵۰۵ طرفه في: ۳۹۷).

ئیبنوعومه‌ر (مزی خۆیان لێ بێ) فه‌رمووی: سالی نازادکردنی مه‌که‌که‌، پێغه‌مبه‌ر
(مروودی خودای له‌سه‌ر بێ) خۆی و بیلال و ئوسامه‌ی کوری زه‌یدو عوثماني کوری طه‌لحه‌ی
ئه‌ل - حه‌جه‌بی چوونه‌ ناوماڵی کابه‌وه‌، ودمه‌رگایان له‌سه‌رخۆیان داخست و
تاوی له‌ناویدا مانه‌وه‌، جاکه‌دمه‌رگا که‌یان کرده‌وه‌ یه‌که‌م که‌س که‌چوووه‌ ژووره‌وه‌
من بووم، به‌بیلال گه‌یشتم لێم پرسى: ئایا پێغه‌مبه‌ر (مروودی خودای له‌سه‌ر بێ) نوێژی
تیادا کرد؟ فه‌رمووی: به‌ئێ: کۆلەکه‌یه‌کی خسته‌لای چه‌پیه‌وه‌ دوو کۆلەکه‌ی
خسته‌لای راستیه‌وه‌و سێ کۆلەکه‌یشی خسته‌ پشت خۆیه‌وه‌، که‌ئه‌مه‌

سهرجه میان ده‌گانه شەش کۆلەکه، ئەو سەر دهمەیش بەیت لە سەر شەش ئەستون بوو (بروانە فەرموودەى ژمارە: ۲۸۸).

۳۰۲- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّهُ كَانَ يُعَرِّضُ رَاحِلَتَهُ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا قُلْتُ أَفَرَأَيْتَ إِذَا هَبَّتِ الرِّكَابُ؟ قَالَ كَانَ يَأْخُذُ هَذَا الرَّحْلَ فَيَعْدِلُهُ فَيُصَلِّي إِلَى آخِرَتِهِ أَوْ قَالَ مُؤَخَّرِهِ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَفْعَلُهُ). (الحديث: ۵۰۷ طرفه في: ۳۸۲). (۲۵۴)

عوبەیدوللا فەرمووی: نافع فەرمووی: ئیبنوعومەر (پرمزای خوایان لى بى) فەرمووی: جاران پێغه مېهر (دروودی خویدی لى بى) و لاخه که ی له بهردهمی خۆیدا له سەر لا درێژ دهکردو ئەوجا نوێژی بهردو و لاخه که دهکردو و لاخه که ی دهکرد به بهربهست (سووتره). نافع فەرمووی: گوتم به ئیبنوعومەر: باشه له کاتی و شتر شەلەژانا چۆن؟ فەرمووی: له کاتی وادا کۆپانه و شتره که ی دههیناو به پێکی له بهردهم خۆیه و دای دناو پێک دهی و دهستان و ئەوجا بهردو کۆپاره ی پاشه و دهی کورتانه که نوێژی داده بهست، ئیبنوعومەریش هه مان شتی دهکرد. واته: ئەگەر و شتره که ی هێمن بوایه له سهرباری پانی خودی و شتره که ی دهکرد به بهربهست دنا کۆپانه که یی دهکرد به بهربهست. (ت/ ۴/ ۲۳۷/ ۱ ز- ۶۷ ژ ۴۹۹ ج- ۴).

۳۰۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعَدْتُمُونَا بِالْكَلْبِ وَالْجِمَارِ لَقَدْ رَأَيْتُنِي مُضْطَجِعَةً عَلَى السَّرِيرِ فَيَجِيءُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَتَوَسَّطُ السَّرِيرَ فَيُصَلِّي فَأَكْرَهُ أَنْ أُسْتَحَ فَالْسُّ مِنْ قِبَلِ رِجْلِي السَّرِيرِ حَتَّى أُلْسَلُ مِنْ لِحَافِي). (الحديث: ۵۰۸ طرفه في: ۳۸۲). (۲۵۵)

(۲۵۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: ستره المصلى، رقم: ۵۰۲ = ۱۱۱۷.

(۲۵۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتراض بين يدي المصلى، رقم: ۵۱۲ = ۱۱۴۳.

هندی گهس له خزمهتی عائیشهی دایکی موسولماناندا (دژای خوی لږ بڼه) باسی نهوشتانه یان دهکرد که گوايه نه گهر به بهردهم نویژکهردا برپون نویژکهکی دهبرن، وهگوتیان: سهگو و کهروژن نویژ دهبرن! عائیشهیش فهرمووی: نه مه چون قسه یه که، نیمه ی ژنان ده کهن به هاوتای سهگو و کهر؟!

ستی وا راست نییه، چونکه ریکه وتووو من خوم له سهر تهخت راکشوم کاتئ پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه بڼه) ته شریفی دهاته وه، ریک له ناو وراستی چارپایه کهی من له سهری راکشابووم راده وه ستاو نویژی داده به ست، جائه گهر له وکاته دا بو کارئ هه لېستامایه حزم نه ده کرد که ریک رووبه پرووی حه زرت راست بېمه وه، له بهر نه وه به هیواشی له لای پاینی چارپایه که وه خوم ددزییه وهو خوم له ژیر لیفه که مه وه ده کیشایه وه. (ت/۱/۲۴۴ = ز-۷۱ ژ ۴۶۶ = ش/د/ن).

۳۰۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي يَوْمٍ جُمُعَةٍ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ شَابٌّ مِنْ بَنِي أَبِي مُعَيْطٍ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَدَفَعَ أَبُو سَعِيدٍ فِي صَدْرِهِ فَنَظَرَ الشَّابُّ فَلَمْ يَجِدْ مَسَاعًا إِلَّا بَيْنَ يَدَيْهِ فَعَادَ لِيَجْتَازَ فَدَفَعَهُ أَبُو سَعِيدٍ أَشَدَّ مِنَ الْأُولَى فَنَالَ مِنْ أَبِي سَعِيدٍ ثُمَّ دَخَلَ عَلَى مَرْوَانَ فَشَكَا إِلَيْهِ مَا لَقِيَ مِنْ أَبِي سَعِيدٍ وَدَخَلَ أَبُو سَعِيدٍ خَلْفَهُ عَلَى مَرْوَانَ فَقَالَ مَا لَكَ وَلِابْنِ أَخِيكَ يَا أَبَا سَعِيدٍ! قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَدْفَعْهُ فَإِنْ أَبَى فَلْيُقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ). (الحديث ۵۰۹ - طرفه في: ۳۲۷۴) (۲۵۶)

نه بوسالچ (دژای خوی لږ بڼه) فهرمووی: روژئ ههینی بوو، نه بوسه عیدی خودری (دژای خوی لږ بڼه) نویژی دهکرد، شتیکی کردبوو به بهر به ست هه تا کهس به بهر نویژکه کیدا نه روا، لایکیش له خیلئ نه بوموعیط ویستی به بهر نویژکه کیدا تی به ری، نه بوسه عید نه یه یشتو پالیکي نابه سینگیه وهو ته سی پی کرده وه

دواوه، لاوهكهيش سهرنجی دا تهنیا له بهردهم نه ووهه پښه گوزهر ههیه، له بهرنه ووه دووباره ویستی له وپوه برپوا، نه بوسه عیدیش دیسان پښه گوزهر پښه نه داو نه مجاره توندتر له جاری په کهم پالې پپوهی نا، لاوهكهيش قسهی ناشیرینی به نه بوسه عید گوت له سهرنه ووه، نه وجا چوو بولای مه پروان و له لای مه پروان - که نه و سهرده مه فهران پوهای سهرشاری مه دینه بوو - سکالای حالی له نه بوسه عید گردنه بوسه عیدیش (به دوا نه ودا) چوووه ژووروه بولای مه پروان.

مه پروان عمرزی کرد: نهی نه بوسه عید: نهی باوکی سه عید! نه ووه چیتانه له گهل نه م لاوه دا، خو تپوه نه و به پپې نایه تی قورنان، مامه و برازی نایینین، قورنان دمفه رموی: (إِنَّا الْمُزْمِنُونَ إِخْوَةَ) که واته خیره وانیوانتان تیك چوووه؟

نه بوسه عید (پژای خوی لښ بڼه) فهران موی: به گوئی ی خو م له زاری پپروزی خو شه ویستم بیستووه، دروودی خودای له سهری، دهی فهران موی: (نه گهر په کیکتان به ره و به ره به سته نو پپزی ده کردو نه و به ره به سته کردبو و به نیوانی خوئی و خه لکی تر، هه تا که سی به به ردهم نو پپزه کهیدا نه پروا، له وکاته دا په کی تر ویستی به به رنو پپزه کهیدا تیپه پې بانه هیل و به ده سته پالې پپوهنی، جائه گهر کابرا هه ر سهره خه ری یی کردو و به لاساری ویستی به به رنو پپزه کهیدا برپوا، بانه هیل، نه گهر هه ر وازی نه هینا بابچی به گزیدا، چونکه نه و جوړه کرداره له پرفتاری شهیتانه و شهیتان نه ووهی پپدهکا) (ت/۱/۲۴۰-۳/۶۹-ج ۴-۶).

۳۰۵ - عَنْ أَبِي جُهَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ قَالَ أَبُو النَّضْرِ لَا أَذْرِي أَقَالَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ شَهْرًا أَوْ سَنَةً. (الحدیث: ۵۱۰). (۲۵۷)

نہ بوجوہ ہم (رمزی خوی لہ) فہرمووی: پیغہ مبہر (مروودی خودی لہسر ہ) فہرمووی: ناموشوکر کاتی لہبہ ردمی نویژکہ رموہ رمت دہبی نہ گہر بزانی بہوہ چہ ندی گوناہی تووش دہبی، حہزی دہکرد کہ چل .. رابوہ ستاہو لہبہ ردمیہ وہ رمت نہ بوایہ . نہ بونہ ضر (رمزی خوی لہ) کہ یہ کیکہ لہفہرموودہ گیرہ وہ کانی نہم فہرموودمیہ، دمفہرموی: بوسری کوری سہعید کہ نہمہی بو من گیراوتہ وہ نازائم فہرمووی: چل روژ رابوہ ستاہو، یاچل مانگ، یاچل سال. (ت/۱/۲۴۰ ز- ۶۹ ژ- ۴۵۸ = ش/ د/ت/ ن).

۳۰۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَنَا رَاقِدَةٌ مُعْتَرِضَةً عَلَى فِرَاشِهِ فَلِذَا أَرَادَ أَنْ يُوتِرَ أَقْظَنِي فَأَوْتَرْتُ). (الحديث: ۵۱۲ طرفہ فی: ۵۹۹۶). (۲۵۸)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ مبہر (مروودی خودی لہسر ہ) دمفہرموی: گہلی جار وادہبوو من لہسر نویژہ کہی پیغہ مبہر (مروودی خودی لہسر ہ) رادہک شام و دہخہ و تم، پیغہ مبہریش (مروودی خودی لہسر ہ) لہ پشت منہ وہ نویژی دہکرد، من لہسر شیوہی دانانی تہرم لہبہ ردم نویژکہیدا، دہکہ و تمہ نیوانی پیغہ مبہرو رووگہیہ وہ، کہواتہ نویژ کردن لہسر نہم شیوہیہ قہیدی نییہ، جاکاتی پیغہ مبہر (مروودی خودی لہسر ہ) دہیویست نویژی و ہتر بکا منی لہخہ وہ لہدستان، و ہترہ کہم دہکرد.

۳۰۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةً بِنْتُ زَيْتَبِ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلِأَبِي الْعَاصِ بْنِ رِبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ فَلِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا). (الحديث: ۵۱۶ طرفہ فی: ۵۹۹۶). (۲۵۹)

(۲۵۸) أخرجه مسلم في الصلاة باب: الإعتراض بين يدي المصلي، رقم: ۵۱۲ = ۱۱۴۱.

(۲۵۹) أخرجه مسلم في المساجد وموضع الصلاة، باب: جواز حمل الصبيان في الصلاة، رقم: ۵۴۳ = ۱۲۱۲ - ۱۲۱۴.

ئەبوقەتادەي ئەنصارى (مەزەي خۇدەي لى بىن) فەرەمۇوى: بەچاۋى خۇم پېغەمبەرم بىننى (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) بەرنوئىزى بۇ مەردوم دەکرد، لەوکاتەدا ئومامەي كىچى ئەبوعاصى بەسەرشانەوہ بوو، كىچى زەينەبى كىچى پېغەمبەر بوو (دروودى خۇدەي لەسەر بىن)، جالەكاتى چەمىنەوہ (روكوع) دا دايدەنا، تاكاتى لەكوورنوش ھەل دەسايەوہ ئەوسا دەيكردەوہ قەلاندۆشكانى. (ت/۱/۳۳۸/۱ ز-۱۱۳ ژ-۶۶۴ ج-۴). ئەم فەرەمۇودەيە بەلگەيە لەسەر ئەم دوو مەبەستە گرنگە:

يەكەم: كارى كەم لەناو نوئىژدا لەبەرناچارى دروستە.

دووم: لەفەتحوئەلباريدا دەفەرەمۇئ: فاكھانى دەفەرەمۇئ: حىكمەتى ئەم ھەلگرتنى ئومامەيە لەم كاتەدا لەسەرئەم شىۋمەيە بۇ ئەوہيە كە پېغەمبەر (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) بەكردەوہ بيسەلئىنى كەكچىش وەك كور نازىزو خۇشەويست و نازدارەو، جىگەي قەدرو پىزە، ھەتا ئەو باوہ كۆنە ناشرىنە لەناو دلى عەرەبەكاندا بسپىتەوہ، كەبەچاۋى سووك و بەبىزەوہ تەماشاي كىچان دەکرد، ديارە كەئەمەيش لەسەر ئەم شىۋمەيەو لەناو نوئىزى جەماعەتدا چاتر دەبى بەپەندو ئامۇزگارى بۇ عەرەبەكانو، باشتەر لەو رەوشتە بەدە چاوترسىنيان دەكا..) فەرمايشتى عەسقلانى تەواو.

كابرايى ھەبوو، خۇي بەشت دەزانى، ويستى بۇچاۋلىكەرى لاسكايى پېغەمبەر (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) بكاتەوہ، گوايە ئەويش دەيويست بيسەلئىنى ژن لەكۆمەلگاي ئىمەدا پىزدارە. كچۆلەيەكى ھەبوو ناۋى وەك ناۋى (شېرىن) بوو، يەك دووجار دەيكردە قەلاندۆشكانى و لەناو خەلكا ھاموشۇي پىۋەي دەكردو ويئەي دەگرت لەتەلەفەيزيۇنا پيشانى دەدا. بەلام فيل لەخودا ناكري، خودا پىي نواند، كەكچەكەي گەورە بوو داى بەشوو، بەلام بەدەستى خۇي مېردەكەي كوشت و مندالەكانى ھەتيو كرد. فتأمل *

۳۰۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يُصَلِّي عِنْدَ الْكَعْبَةِ وَجَمْعُ قُرَيْشٍ فِي مَجَالِسِهِمْ إِذْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ أَلَا تَنْظُرُونَ إِلَى هَذَا الْمُرَائِي... إِلَى آخِرِ الْحَدِيثِ). (الحديث: ۵۲۰ طرفه في: ۲۴۰). (۲۶۰)

ثم فہرموودمیہ لہ پیٹشہوہ رابوورد، پروانہ فہرموودہی ژمارہ: ۱۷۲ لہم شوینہدا لہناخرہوہ دمفہرموی: (ہاوملانی ثم بیرہ بہدہ لہعہنتو نہفرمت لہشوینن!).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۲) نامہ ی کاتہکانی نوٹز (کتاب مواقیت الصلاة)

۳۰۹- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ وَقَدْ أَخَّرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا وَهُوَ بِالْعِرَاقِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ أَبُو مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ مَا هَذَا يَا مُغِيرَةُ أَلَيْسَ قَدْ عَلِمْتَ أَنَّ جَبْرِيلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَلَ فَصَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ بِهَذَا أُمِرْتُ). (الحديث ۵۲۱- طرفه في: ۳۲۲۱، ۴۰۰۷) (۲۶۱)

موغیرہ ی کوپی شوعبہ لہوسہردہمہدا کہفہرمانرہوای کووفہ بوو لہعیراق نوپڑی عہصری دواخست، تہبومہسعودی تہنصاری (ہمزای غوی لہا ہن) رؤیشٹ بوہسہری و پیی فہرموو: تہمہچیہ؟ تہی موغیرہ! نایا نازانی کہ پیغہمبہر

(۲۶۰) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: مالقي النبي (صلى الله عليه وسلم) من أذى المشركين رقم: ۱۷۹۴ = ۶۴۲۵.

(۳۶۱) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: أوقات الصلاة الخمس رقم: ۶۱۰، ۶۱۱ = ۱۳۷۸، ۱۳۷۹.

(دروودی خودای لمسر بن) فهرمووی: جوبرائیل (سهلامی خودای لی بی) هاته خواروه بوئه وهی که فیتری نویژم بکا، جاهه رنویژری له کاتی خویدا بهرنویژییه که ی بوکردم، له پیش دا نویژی نیومرۆم له گهڵ دا کرد، له کاتی عهصریش دا نویژی عهصره له گهڵ دا کرد، ههروا نویژی شیوان و نویژی خهوتنان و نویژی بهیانی، ههرنویژری له کاتی تایبهتی خویدا له گهڵ جوبرائیل دا کردم) له پاشا چهزمت (همزی خوی لی بن) فهرمووی: (خودای گهوره فرمانی پی کردووم به کردنی ئەم پینج نویژه له پینج کاته دا). (ت ۱/۱۹۳/۱ = ز- ۴۷ ژ- ۳۴۸ ج- ۴ = ش/د/ن).

۳۱۰ - عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ أَيْكُمْ يَحْفَظُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْفِتْنَةِ قُلْتُ أَنَا كَمَا قَالَه قَالَ إِنَّكَ عَلَيْهِ أَوْ عَلَيْهَا لَجَرِيءٌ قُلْتُ فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تُكْفَرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ وَالنَّهْيُ قَالَ لَيْسَ هَذَا أُرِيدُ وَلَكِنْ الْفِتْنَةُ الَّتِي تَمُوجُ كَمَا يَمُوجُ الْبَحْرُ قَالَ لَيْسَ عَلَيْكَ مِنْهَا بَأْسٌ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا بَابٌ مَغْلَقٌ قَالَ أَيْكُسَرُ أَمْ يُفْتَحُ قَالَ يُكْسَرُ قَالَ إِذَا لَا يُلْعَقُ أَبَدًا قُلْنَا أَكَانَ عُمَرُ يَعْلَمُ الْبَابَ قَالَ نَعَمْ كَمَا أَنَّ دُونَ الْقَدِ اللَّيْلَةَ إِنِّي حَدَّثْتُهُ بِحَدِيثٍ لَيْسَ بِالْأَعْلَاطِ فَهَبْنَا أَنْ نَسْأَلَ حُذَيْفَةَ فَأَمَرَنَا مَسْرُوقًا فَسَأَلَهُ فَقَالَ الْبَابُ عُمَرُ). (الحديث ۵۲۵ - أطرافه: ۱۴۳۵، ۱۸۹۵، ۳۵۸۶، ۷۰۹۶) (۲۶۲)

حوزه فیه (همزی خوی لی بن) فهرمووی: له خزمهتی عومهردا دانیشتبووین، فهرمووی: کیتان فهرمایشته که ی پیغه مبهری (دروودی خودای لمسر بن) له باره ی نازاوه فهرته نه کانه وه له بهره؟ منیش گوتم: من له بهرمه دهق وهک خوی فهرموویه تی، عومهردا فهرمووی: به راستی تو کو ی لی ناکه یته وهو چاونه ترسی دوورنییه له خوته وه سه بارمت به فهرته نه کان شتی بلتی! منیش عهرزیم کرد:

حەزەرت (پەزە خەوی لە بێ) دەیفەرموو: ئەو ئاشووب و ئازاوەیە کە تووشی بیاو دەبێ، بەهۆی کەس و کار و مال و منال و هاوسێ و دراوسێوە، نوێژ و رۆژوو خێرکردن و فەرمانکردن بەچاکە و نە ی کردن لەخراپە، دەبن بەکەفەرمتی و پاکی دەکەنەو.

عومەر (پەزە خەوی لە بێ) فەرمووی: مەبەستم ئەمەنییە، بەلکوو لەو فیتنە و ئازاوەیە دەپرسم کەوێک شەپۆلی دمریا شەپۆل ددا، گوتم: قوربان! ئەوەیان زیانی بۆتۆنابێ، ئەوە وەلەپشتی دمرگایەکی داخراوەوە، ئەو دمرگایە و لەنیوانی تۆ و ئەودا، تائەو دمرگایە داخرابێ ئەو ئازاوەیە روونادا.

فەرمووی: جانا یا ئەو دمرگایە دەشکێنێ یادەکریتەو؟ گوتم: دەشکێنێ. فەرمووی: کەواتە هەتا هەتایە داناخریتەو. بێژرا: ئایا عومەر دەیزانی مەبەست لەو دمرگایە چییە؟ حوزەیفە فەرمووی: بەئێ زۆرباش ئەوەی دەیزانی، وێک سوور دەیزانی کە پۆز رویششت شەو دادی، ئاواش دەیزانی کە مەبەست لەو دمرگایە چییە، چوونکە من فەرموودەیهکی دروست و قسەیهکی دۆغری وام بۆیگێڕایەو کە هەلەشەو پەلەشەو تیکەل و پیکەل نەبێ! جا لە حوزەیفە پرسیار کرا: ئەو دمرگایە کێ بوو؟ فەرمووی: عومەر خۆی بوو، واتە: هەتا عومەر لەزێاندابێ ئازاوە سەرھەل نەدا. (ت/۱/۷۲/۵)

۳۱۱- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبْلَةً فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْ هَذَا قَالَ لَجَمِيعِ أُمَّتِي كُلِّهِمْ). (الحديث ۵۲۶ - طرفه في: ۴۶۸۷) (۲۶۳)

ئەبنو مەسعوود (پەزە خەوی لە بێ) فەرمووی: جاری پیاوی ماچی لەئافەرتی دەسەنێ، لەپاشان هاتە خزمەتی حەزەرت (پەزە خەوی لە بێ) وئەمەیهی باس کرد بۆی،

جاخودا ئەمەى ناردەخوارەو: (أقم الصلاة طرفى النهار وزلفاً من الليل إن الحسنات يذهبن السيئات) ۱۱/۱۱۴ - واتە: ھەموو شەوو رۆژى پىنج نۆیژە فەرزەکان لەکاتى خۆياندا بەرپک و پیکى بکەن، دلتيا بن کەئەم نۆیژانە لەکردهو ھەرباشەکانى ئیوون، بەراستى کاریکى فرەجوان و شیرینن، بزانی کە یاسایەکی دامەزراوى خودایى یە، کەکردهو ى باش و کارى چاکەو رەفتارى جوان، ھەمیشە کردهو ى خراب و تاوان لادەبەن و گوناھ دەسپرنەو. پیاوھەکش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەمە بەتایبەتى ھەر بۆمن وایە؟ فەرمووى: (ئەم برپارە بۆگشت ئۆمەتەکەمە بۆھەموویان ھەروایە). (ت/۱/۱۸۵/۹ ز-۴۳ ژ-۳۳۱ ج-۴ = ش/د/ت).

وعنه في رواية: (لن عمل بها من أمتي):

ديسان لەو ھو ھەگبیرانەو ھەکا: (بۆھەموو کەسى لەنەتەو ى من - واتە لەگەلى ئىسلام سەرچەم - کەکار بەم ئایەتە بکەن).

۳۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ ثُمَّ بَرُّ الْوَالِدَيْنِ قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَوْ اسْتَرْذَلْتُ لَرَأَيْتَنِي (الحديث ۵۲۷- أطرافه في: ۲۷۸۲، ۵۹۷۰، ۷۵۳۴) (۲۶۴)

عەبدوللا (زەوى خوای لى ەى) فەرمووى: لەپىغەمبەرم پرسى کام کارو کردهو ھە زۆر خۆشەو ىستە لەلای خوای گەورە؟ فەرمووى: (نۆیژى فەرز لەکاتى خۆى دا)، گوتەم: باش ئەو چى تر؟ فەرمووى: (باش ئەو باشبوون لەگەل باوک و دایک). گوتەم: باش ئەو چى تر؟ فەرمووى: (خەباتگىپران و تىکۆشان لەرپگەى خودا دا، ئىبنو مەسعود فەرمووى: (ئەمانەم لەدەمى پىغەمبەر خۆى بىستوو، وەئەگەر لەم بارە ھەو زياترىشم لى داوا بکردایە بۆى پتر دەکردم).

۲۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (اللَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ ذَرْبِهِ قَالُوا لَا يُبْقِي مِنْ ذَرْبِهِ شَيْئًا قَالَ فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا). (الحديث ۵۲۸). (طرفه في: ۲۴۱). (۲۶۵)

ئەبوھورەیرە (بەزەئە خەوای لێ بەن) فەرەمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بەن) فەرەمووی: پێم بلێن ئەگەر جوگە ناوی لەبەر دەرگای یەکیکتانابی، وەهەموو روژی پێنج جار خۆی تیا بشوژی ئایا هیچ چلکی پێوە دەمی؟ یاران گوتیان: نەه هیچ چلکی پێوەنامینی، فەرەمووی: (دەنەمە وێنە ی ئەم پێنج نوێژە فەرەزە، خودا گوناھیان پێ دەکوژی نینتەو). (ت/۱/۸۳ / ۵ = ز-۱/۴ ژ-۳۲۶ ج-۴ = ش/ت/ن).
 ۳۱۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ وَلَا يَسْطُ ذِرَاعِيهِ كَالْكَلْبِ وَإِذَا بَرَقَ فَلَا يَزُفَنَّ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ). (الحديث ۵۳۲) (۲۶۶)

ئەنەس (بەزەئە خەوای لێ بەن) فەرەمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بەن) فەرەمووی: کاتێ لەکەرنووش سەرھەلەمبەرن پشەتەن پێک راست بکەنەو، لەناو کورنوووشیش دا، لەچەشنی سەگ کە لەسەر دەم رابکشی ناوا بالەتەن لەسەر زەویە کە رامەخەن، وەهەرکاتێ تەقی، یابەلغەمیکتان روکەرد، رووی مەکەنە بەردەمی خۆتان، ھەروا لەلای راستیشتانە وەرۆی مەکەن، چونکە رازو قەسە نەینێ ی بەندە لەگەڵ پەرەمەردگاریدا جاری وادەبێ رووبەر و وادەبێ، جاری وادەبێ لەلای راستە و وادەبێ). (ت/۱/۲۷۶ / ۲ = ز-۱/۸۵ ژ-۵۲۹ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

(۲۶۵) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: المشي الى صلاة تمحي الخطايا. رقم/ ۶۶۷ = ۱۵۲۰.
 (۲۶۶) انظر رقم: ۲۵۷- أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتدال في السجود ووضع الكفين على الأرض (شرح نووي/ ۲۰۹/ ۴) المترجم = ۱۱۰۲.

روونکردنه وه:

بروانه فهرمووده ی ژماره: ۲۵۷ و ۲۵۶ و ۲۵۸ که له پێشه وه له باسه گانی مزگه وتدا رابوو و ردن.

له عهینی و له فه تحولباریدا دهفه رموی: مه به ست له (اعتدال) له کورنووشدا نه وه یه: که نوێژ خوێن هه ردوو ئه ژنوی و بهری دهستی و ته ویلی له سه ر نوێژگا که ی دابی و، قوورسی سه ری بخته سه ر شوین کورنووشه که ی و هه ردوو ئانی شکی له زهوی به رزه وه بکا، هه روا له لاقه بره غه گانی خۆشیه وه که می دووریان بخته وه، خۆی نه نووسی ئی به یه که وه و متیش نه بی به زه وییه که وه، له هه مان کاتا لای خوارووی له شی که می به رز تر بی له لای سه رووی بالای، وه له م کردارانه دا راده ی میانه و هه ددی وه سه ط بگری، که می کیش سکی له رانه گانی به رزه وه بکا، به مه ده گوتری ئیعتیدال له نیوان خۆگرمۆله کردن و خۆفشه وه کردندا.

۳۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ وَاشْتَكَّتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا فَقَالَتْ يَا رَبِّ أَكُلْ بَغْضِي بَعْضًا فَأَذِنَ لَهَا بِنَفْسَيْنِ نَفْسٍ فِي الشِّتَاءِ وَنَفْسٍ فِي الصَّيْفِ فَهُوَ أَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الْحَرِّ وَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الزَّمْهِرِ). (الحديث ۵۳۷- طرفه في: ۳۲۶۰) (۲۶۷)

ئه بوهوره یه (ژمزی خوی لی بن) فهرمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بن) فهرمووی: (کاتی گه رما دادی، به فی ئکی نوێژی نیوه رۆ بکه و ماوه یی دوا ی بکه ن، له قرجه ی گه رما ی نیوه رۆدا مه یکه ن، چونکه قرجه ی گه رما له هالاوی ناگری دۆزه خه، ناگر له لای خودا سکا لا له حا لی خۆی ده کا و ده ئی: ئه ی په رومردگارم!

ناوسكى خۇمۇم خواردۇتەۋەدە پېشاۋم بەسەر يەكە، لەناۋ خۇما پەنگەم
خواردۇتەۋە، پېشۋىيەكەم بەدەر، جاخودا رېگەي دا كەدوۋ ھەناسەبدا،
ھەناسەيى لەزىستانا ھەناسەيى لەھاۋىنا، دەي قىرچەي گەرمای ھاۋىن و
تەشقى سەرمای زىستان - كەنئۈۋە ھەستىيان پى دەكەن - بىرېتىن لەۋ دوو
ھەناسەيەي دۆزەخ، كەلەزىستان و ھاۋىنا دەيان دا). (ت/۱/۱۹۷/۸ ز-۴۷ ژ-۳۵۵ ج-۴
= ش/د/ت/ن).

بۇنمۇنە لەسەر لىكۆلنەۋەي پېسپۇرەنە، ھەتا بەباشى لەكۆرۈكى دەق و
ئامازەي ئەم فەمايشتە نەستەقەنە ھالى بېين و، شوپن بۇچوۋنى لاۋازى
ناپسپۇران نەكەۋىن، ئەم نۇمۇنە لەشېكىردنەۋەدە بۇچوۋنى جىياجىيا،
لەفەتھولبارى يەۋە، راگۇپز دەكەم:

(راجىيى ھەيە لەناۋ زانايانا، كەنايا ئەم سكاۋايە، بەزىمانى ھالە، يابەزىمانى
گوتارە؟ ھەردەستەيى يەكە لەم دوۋرايەي بەلاۋە پەسەندە، ئېبنۇعەبدولبەر
دەفەرمۇئ: ھەريەكە لەم دوو فەرمايشتەروۋى ئاراستەي ھەيە، ۋەيئەي تىرى
لەدەقى ئايىنى دا ھەيە، بەلام بۇچوۋنى يەكەم دامەزراۋترە) قازى عەيازىش
دەفەرمۇئ: (راي يەكەم ديارى ترە) قورطوبى دەفەرمۇئ: (گفتەۋ لەفەزەكە
بېرېرئ بەسەر ھەقىقەتەدا، شتى ۋا بۇخا كارىكى ئەستەم ۋە ھال نىيە، لەم
جېگەيەدا، ھەركاتىكىش پىغەمبەرى راستگۇ، لەبابەت كارىكى ۋاۋە، كەپروۋدانى
لەتۋانادا ھەي، ۋەپىۋىستى بەتەئۋىل (ساخ كىردنەۋە) نەي، ھەۋائىكى
راگەياند، لەكاتى ۋادا ئەم فەرمايشتە بېرېرئ بەسەر ۋاتاي راستەقىنەيى دا
باشترە، نەك بەسەر ۋاتاي مەجازىدا) نەۋەيىش ھەروا دەفەرمۇئ: بۇيە
دەفەرمۇئ: بېرىنى بەسەر راستەقىنەيىدا دروستى تەۋاۋە. تۇرپشتىش ھەروا
دەفەرمۇئ: بەلام شىخى بەيضاۋى دەفەرمۇئ: (بېرىنى بەسەر ۋاتاي مەجازىدا
لەبارترە: كەۋاتە: مەبەست لەسكاۋاي دۆزەخ كېلەسەندىن و تاۋ سەندىنەيى،
ۋەمەبەست لەۋە كەدەلئ ناوسكى خۇمۇم خواردۇتەۋەدە پېشاۋم بەسەر يەكە،

پالەپەستۆو بەسەریه‌کا ترشانی پارچه‌کانیه‌تی، وەمەبەست لەهەناسەدانی بریتی یە لەو گەرماو سەرمایه‌ی کەڵێ ی دەرده‌چێ. زەینی کۆری مونی‌ریش دەرموئ: هەلبژاردە برینیه‌تی بەسەر واتای راستەقینه‌دا، چونکە شتی وا لەتوانای دەستەلاتدا هەیه، وەله‌بەر ئەو‌هیش گەرچی گوتار نیستی‌عارە دەرئ بۆتە‌عیر لە‌حالی، وەشتی واکاریکی ناسراو و بی‌سراو، لە‌گوفتو‌گۆدا، بە‌لام لە‌سەر ئەم شیوه‌ی وا لەم فەرموودەدا، دوورە لە‌مە‌جازه‌وه، لە‌شی‌وازی گوفتو‌گۆی ناسایی کە‌باوو سانایی بی بە‌دەر، چونکە ئە‌ومتا لە‌سەر‌ه‌تاو و‌شە‌ی سکاڵا بە‌کاره‌ینراو، ئە‌وسا روون کراو‌ته‌وه کە‌دم‌قی سکاڵاکە چۆنە، سکاڵاکە فە‌بوولکراو و پێگە‌ی پێ دراو و دوو‌هە‌ناسە‌ بد‌او، دوا‌یی روونیش کراو‌ته‌وه کە‌هۆی سە‌رمای زستان و گەر‌مای هاوین ئە‌و دوو هە‌ناسە‌ی دۆ‌زه‌خە، وە‌هە‌ناسە‌کانیش تە‌نیا دوان و بە‌س). فەر‌مایشتی فە‌ت‌حول‌باری تە‌واو.

و‌شە‌یه‌کی دڵ هە‌ژین: لە‌عه‌ینی دا دەر‌موئ: ئە‌مە بە‌لگە‌یه‌ لە‌سەر ئە‌وه کە‌دۆ‌زه‌خ شت تی دەر‌گا و هۆ‌شی هە‌یه، لە‌کتی‌با دەرئ: شت نی‌هە کە‌وه‌ک بە‌هە‌ست و دۆ‌زه‌خ گوی‌ی سووک بێ. هەر‌وا لە‌پ‌ری‌وا‌یه‌ت دا هات‌وو کە‌ دۆ‌زه‌خ گوفتو‌گۆ لە‌گە‌ڵ حە‌ز‌م‌ت (م‌زی‌خ‌وی لێ بێ) دا دەر‌کا، وە‌بانگی موس‌و‌ل‌مان دەر‌کا: (تی‌پەر‌پە ئە‌ی خاو‌ن ب‌روا، و‌اشە‌وه‌ی رووناکی تۆ گ‌ری منی کوز‌انە‌وه!).

٣١٦- عَنْ أَبِي ذَرِّ الْغِفَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَرَادَ الْمُؤَذِّنُ أَنْ يُؤَذِّنَ لِلظَّهْرِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُبْرِدْ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يُؤَذِّنَ فَقَالَ لَهُ أُبْرِدْ حَتَّى رَأَيْنَا فِيءَ الثَّلُولِ). (الحديث: ٥٣٩ طرفه في: ٥٣٥). (٢٦٨)

نه بوزمیری غیفاری (همزای خوی لبی) فهرمووی: له سه فهریکا له خزمه تی
 پیغه مبهردا بووین، بانگدر که بیلال بوو، ویستی بانگی نیومرپو بدا،
 پیغه مبهردا (دروودی خودی لسمر بی) پیی فهرموو: (بیخه ره فینکی) له پاشا پاش ماوهیی
 تریش بیلال ویستی بانگ بدا، دیسان پیغه مبهردا (دروودی خودی لسمر بی) پیی فهرموو:
 (زیاتریش بیخه ره کاتی فینکی) نیتر هه موو جارئ که بیلال دهیویست بانگ
 بدا، پیغه مبهردا (دروودی خودی لسمر بی) پیی فهرموو: (زیاتریش بافینک بی) هه تا
 روانیمان واته ته پو لکه کانی دهورو بهرمان سیبهری لای ئیوارهیان بویهیدا
 بوو، نهوجا هه زرمته (همزای خوی لبی) ریگهی بیلالی دا بانگی نهو نیومرپویهی دا).

۳۱۷- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ حِينَ زَاغَتِ الشَّمْسُ فَصَلَّى الظُّهْرَ فَقَامَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَذَكَرَ السَّاعَةَ فَذَكَرَ أَنَّ فِيهَا أُمُورًا عِظَامًا ثُمَّ قَالَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَسْأَلَ عَنْ شَيْءٍ فَلْيَسْأَلْ فَلَا تَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَخْبَرْتُكُمْ مَا دُمْتُ فِي مَقَامِي هَذَا فَأَكْثَرَ النَّاسُ فِي الْبُكَاءِ وَأَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَقَامَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ خُذَافَةَ السَّهْمِيُّ فَقَالَ مَنْ أَبِي قَالَ أَبُوكَ خُذَافَةُ ثُمَّ أَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَبَرَكَ عُمَرُ عَلَى رُكْبَتَيْهِ فَقَالَ رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا فَسَكَتَ ثُمَّ قَالَ غَرَضْتُ عَلَى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ آتِفًا فِي غُرُضِ هَذَا الْحَايِطِ فَلَمْ أَرَ كَالْخَيْرِ وَالشَّرِّ). (الحديث: ٥٤٠ طرفه في: ٩٣). (٢٦٩)

نه نهسی کوپی مالیک (همزای خوی لبی) فهرمووی: خه لک گهل پرسیاریان له
 پیغه مبهردا (دروودی خودی لسمر بی) دهکرد، بگره به پرسیار بیزاریان کردبوو، جاروژی
 هه زرمته (همزای خوی لبی) لهوکاته دا که خور له ناومرپاستی ئاسمان لاده دا که سه ره تای
 نویژی نیومرپویه، له مال دهرچوو نویژی نیومرپوی کرد، نهوسا رویشته
 سهردوانگهو بهراوه ستانه وه وتاریکی فهرموو، باسی قیامه تی کردو باسی
 نه وهی کرد که زور کاری گه وره کاره ساتی سامناکی تیادا رووده دا، نهوجا

فهرمووی: (ههركهسێ چهزی له چی پرسیارێكه باپرسیار بكا، ههرجی شتیكم ئی پرسیار بکهن پیتان دهئیم، مادام لهم شوینهدا بهم).

كاتی مهردوم حالهكهیان بینسی، ترسیان ئی نیشت و زۆر گریان، پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سهر بێ) خوش خوش دهیغه رموو: (دهی پرسیارم ئی بکهن) جاعبدو ئلای کوری حوزافه ی ئهل - سههمی ههئسا گوتی: باوکی من کییه؟ فهرمووی: باوکی تو حوزافه یه) ئیتر خوش خوش هه ر دهیغه رموو: (دهی پرسیارم ئی بکهن) جاعومهر مه ترسی ئه وهی ئی نیشت که ئه مه هه ره شه بی و سه ره تابێ بۆهاتنی سزایه کی سهخت، له به ره ئه وه عومهر هات به چۆکا و فهرمووی: خودامان به په رومردگاری خۆمان قه بووئله و، ئیسلاممان به نایین قه بووئله، موحه ممه دمان به پیغه مبه ر قه بووئله. ئه وسا چه زه رت خاموش بوو، له پاشتر فهرمووی (دروودی خودی له سهر بێ): (هه رگیزاو هه رگیز وهك ئه مپرو له بابهت چاکه و له بابهت خراپه وه شتم نه دیوه، چونکه به هه شت و دۆزه خیان هی نایه بهرچاوم و له پال ئه م یوارمدا وینه ی هه ردووکیانم دی!)

(ت/ ١ / ٢٣٦٩)

٣١٨- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الصُّبْحَ وَأَحَدُنَا يَعْرِفُ جَلِيسَهُ وَيَقْرَأُ فِيهَا مَا بَيْنَ السَّتِينَ إِلَى الْمِائَةِ وَيُصَلِّي الظُّهْرَ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ وَالْعَصْرَ وَأَحَدُنَا يَذْهَبُ إِلَى أَقْصَى الْمَدِينَةِ ثُمَّ رَجَعَ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ وَكَسَيْتُ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ وَلَا يَبَالِي بِتَأْخِيرِ الْعِشَاءِ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ ثُمَّ قَالَ إِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ). (الحديث ٥٤١ - أطرافه في: ٥٤٧، ٥٦٨، ٥٩٩، ٧٧١) (٢٧٠)

ئه بو به رزه (همزی خوی له بێ) فهرمووی: جاران پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بێ) کاتێ که له نوێژی به یانی ده بووه، به ری دنیا رووناك ده بووه، به ره نگێکی واکه هاو نیشینی خۆمان ده ناسییه وه، به لام له سه ره تای نوێژ دابه ستنه وه به باشی

نہماندہناسیہو، پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر بہن) دەوری شہست نایہت تادەوری سەد نایەتی تیا دەخویند. ئەو کاتەیش نوێژی نیومرۆی بۆ دەکردین، کەخۆر لادەدا بەدیمەن لەناومرپاستی ئاسمان، کەنوێژی عەصریشی بۆمان دەکرد هێشتا خۆر بەگووڕ بوو، بەتین بوو، هەمان بوو لەپاش نوێژی عەصر دەچوو بۆئەو پەڕی مەدینە، کەدەهاتەو هێشتا خۆر بەگووڕبەتین بوو، ئەبومینہال فەرمووی: ئەو گوتەییەم لەیاد نەماوە کەئەبوبەرزە بۆکاتی داہاتی نوێژی شیوان فەرمووی، ئەبوبەرزە فەرمووشی: حەزرت (مەزای خوی لێ بہن) هەتا سییەکی شەویش دەر بەستی دواخستنی نوێژی خەوتنان نەبوو). (ت/۱/۱۹۶/۴ = ز-۴۷ ج-۳۵۳-۴).

۳۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِالْمَدِينَةِ سَبْعًا وَثَمَانِيًا الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ). (الحدیث ۵۴۳- طرفاه فی: ۵۶۲، ۱۱۷۴) (۲۷۱)

ئییبنوعەبباس (مەزای خودایان لێ بہن) فەرمووی: جارەجارە پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر بہن) لەمەدینە، نوێژی نیومرۆو عەصری کۆدەکردەووە بەجەمەع هەشت رگاتی دەکرد، بەلام بەدوو جار، لەپیشا چوار رگات نوێژی نیومرۆی دەکردو سلاوی دەدا یەو، دوابەدوای ئەو یەگسەر چوار رگات نوێژی عەصری دەکردو سلاوی دەدا یەو، هەروەها شیوان و خەوتنانیشی کۆدەکردەووە بەکۆکردنەووە حەوت رگاتی دەکرد بەلام بەدو سلاو دانەووە). (ت/۱/۲۰۲/۵ = ز-۴۹ ج-۳۷۰-۴ ش/د/ت/ن).

روونکردنەوہ:

پیشەوا عەسقلانی لەفەتحولباریدا، دەرمووی: کۆمەڵێ لەپیشەوایانی شەریعەت، بەپێی روائەت (ظاہیری) ی ئەم فەرموودمییە، بڕیاریان داوە،

کہ جمعہ کو کۆکردنہ وہی دوو نویژ لہ مالہ وہ بۆ نیشته جی، بہ بی بہ ہانہ، جاروبار دروستہ، بہ مہرجی ئەم جہمعہ نہکا بہ پیشہی ہہمیشہیی، وەک ئیبنوسیرین و رەبیعہ و ئەشہەب و ئیبنولونزیر و قەفقالی کەبیر، خەطابی دہفہ رموی، کۆمەلّی لہ دەستہی فہرموودہ (ئەصحابی حەدیث) یش ہەمان رایان ہەیہ، بہ لگەشیان فہرموودہ کە ی موسلیمہ، کە لہ کۆتای یە کەیدا دہفہ رموی، عەرز ی ئیبنووعەبباسم کرد: پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لہ بہرچی ئاوی کردوہ، بہ بی ئەوہ کە لہ سەفەردا بێ، یاترسی دوژمنی ہەبی، یاباران بێ، نویژی کۆکردۆتەوہ؟ فہرمووی: مەبەستی پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) ئەم کۆکردنہ وہ ئەو مەبوو نەتەوہ کە ی تووشی سەراسی و نارەحەتی نہکا. فہرمایشتی عەسقەلانی ہاتە کۆتایی. منیش کە وەرگێڕم دەئیم: کارکردن بہم رایہ بۆہەموو کەسی دروستہ، چونکہ ئەم زانایانہ ہەموو خاوەن پایہ بہرزن، بہ لام بہ مہرجی، وەک ئەو زانایانہ دہفہرموون، کۆکردنہ وہ کە لہ بہر پیویستی بێ، واتہ: لہ بہر حاجەت، وەک ئەوہ نویژکەر لہ وکاتەدا کاریکی گرنگی ہەبی، مەسەلا پزیشک بێ و خەریکی عەمەلیات بێ، کریکاربی و سەرگەرمی کاربی و دەستی نہ پەرژئی دەست لہ کارەکی ہەلگیرئ.

۳۲۰- عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَدْ قِيلَ لَهُ: (كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْمَكْتُوبَةَ؟ فَقَالَ كَانَ يُصَلِّي الْهَجِيرَ الَّتِي تَدْعُوْنَهَا الْأَوَّلَى حِينَ تَذْخَضُ الشَّمْسُ وَيُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَرْجِعُ أَحَدَنَا إِلَى رَحْلِهِ فِي أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ وَكَسِيَتْ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ وَكَانَ يَسْتَجِبُ أَنْ يُؤَخَّرَ الْعِشَاءُ الَّتِي تَدْعُوْنَهَا الْعَتَمَةَ وَكَانَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا وَكَانَ يَنْفَتِلُ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ حِينَ يَعْرِفُ الرَّجُلُ جَلِيْسَهُ وَيَقْرَأُ بِالسَّيِّئِ إِلَى الْمَائَةِ). (الحديث ۵۴۷ طرفه في: ۵۴۱). (۲۷۲)

سه ییاری کوری سه لاهه ده فهرموی: له خزمهت باوکم دا چووین بوخزمهتی نه بوبه رزه ی نه سه له می (پرمزی خوی لی بی) باوکم عهرزی کرد: پیغه مبه ری خودا (دروودی خواد لی بی) نویژه فهرزه کانی چون ده کردو له که یا ده یکردن؟ فهرمووی: نویژی قرچه ی نیوه پوی نه وکاته ده کرد که خور له ناوم پراستی ئاسمان لاده دا، که ئیوه پی ی ده ئین: نویژی یه که م. کاتی عه صریشی مکرد خوره یشتا زیتو زیندوو بوو، واته: به گورو به تین بوو، زمرده ل نه گه رابوو، جاری واده بوو هه مان بوو له پشت پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بی) نویژی عه صری به کومه لی ده کردو ده گه راپیه وه بۆ ماله وه ی که له وپه ری مه دینه وه بوو، وه ل حال هیشتا خور زیتو به گوو بوو، سه ییار فهرمووی: له یادم نه ماوه که نه بوبه رزه سه بارهت به کاتی نویژی شیوان چی فهرموو، ده ستووری هه زمهت (پرمزی خوی لی بی) وابوو: له پیش کردنی نویژی خه وتناندا هه زی له نووستن نه بوو، له پاش کردنی نویژی خه وتنانیش هه زی له گو ف تو گو نه بوو، کاتی کیش له نویژی سبه یینی ده بووه پیاو هاو نشینی خوی ده ناسییه وه، هه زمهت (پرمزی خوی لی بی) ده وری شه ست نایهت تاسه د نایهتی له نویژی به یانیدا ده خویند). (ریاض الصالحین/ ٤/ ١٣٦٦/ ١).

راقه و شیکردنه وه:

نه بوبه رزه له موسو لمانه پیشینه کانه، ئاماده ی ئازاد کردنی شاری مه که که بووه، له وه دوایش هه تا هه زمهت (پرمزی خوی لی بی) ومفات ده کا هه ر له خزمه تیدا غه زا ده کا، له شه ست و چواری کۆچیدا له مه رو، یاله به صره، یاله بیابانی سه جستان ده مرئ، چوار فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه.

٣٢١- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَخْرُجُ الْإِنْسَانُ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فَتَجِدُهُمْ يُصَلُّونَ الْعَصْرَ). (الحديث ٥٤٨ - أطرافه في: ٥٤١، ٥٥٠، ٥٥١، ٧٣٢١) (٢٧٣)

ئەنەسى كۆرى مالیک (پەزى خەلىپە) فەرەمۆى: جاران لەسەر دەمى پىغەمبەر دا كاتى نوێزى عەصرمان دەکرد، هەمان بوو لەپاش نوێز دەچوو بوخىلى بەنى عەمرى كۆرى عەوف كە لەقوباء بوون، كەدوو ميل لەمەدینەو دەوور بوون كەدەگەيشته ئەوئ دەپروانى خەرىكى نوێزى عەصرن).

٣٢٢- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً حَتَّىٰ يَذْهَبُ الذَّاهِبُ إِلَى الْعَوَالِي فَيَأْتِيهِمُ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً وَبَعْضُ الْعَوَالِي مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَىٰ أَرْبَعَةِ أَمْيَالٍ أَوْ نَحْوِهِ). (الحديث ٥٥٠) (٢٧٤)

ديسان ئەنەس (پەزى خەلىپە) فەرەمۆى: جاران كە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) جەماعەتى نوێزى عەصرى بۆمان دەکرد، هیشتا خۆر بەرزو بەتىن و بەشەوق بوو، هەبوو دەچوو بۆ عەوالى، كەدەگەيشته ئەوئ هیشتا هەر خۆر بەرزبوو، عەوالى جەند گونديك بوون لەدەورى مەدینە بوون، نزیکەكەیان دوو ميل بوو، دوورەكەیان هەشت ميل دەبوو، هەیان بوو دەورى چوار ميل دەبوو).

٣٢٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الَّذِي تَقْوِيهِ صَلَاةُ الْعَصْرِ كَأَنَّكَ تَرَىٰ أَهْلَهُ وَمَالَهُ. (الحديث ٥٥٢) (٢٧٥)

ئەبنوعومەر (پەزى خەلىپە) فەرەمۆى: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرەمۆى: (هەر كەسئ نوێزى عەصرى بچى وەك ئەو دەوایە كەمال و منالى بەفەرودابن) (ت/١/١٩٠/٤ ز-٤٤ ژ-٣٤٠ ج-٤ = ش/د/ت).

(٢٧٤) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب استحباب التكبير بالعصر، رقم: ٦٢١-١٤٠٧.

(٢٧٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: التغلض في تقويت صلاة العصر،

۳۲۴- عَنْ بَرِيدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَنَّهُ قَالَ فِي يَوْمٍ ذِي غَيْمٍ: فَقَالَ بَكْرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ. (الحديث ۵۵۳ - طرفه في: ۵۹۴)

ئەبومەلیح (رمزى خوارى لى بى) فەرمووى: لەغەزايەكا، لەرۆژىكى هەورە رۆژدا، لەگەڵ بورەیدەدا بووین، فەرمووى: زوو نوێژى عەصر بکەن چونکە پێغەمبەر (مروودى خودای لەسەر بى) دەفەرموێ: (هەرکەسێ نوێژى عەصر نەکا کردەى ئەو و بردهى با). (ت/ ۱/ ۱۹۱/ ۵ + ز- ۴۴- ژ- ۳۴۱- چ- ۴ = رياض الصالحين ۳/ ۸۳۵/ ۶).

راقه و شيکردنهوه:

بورەیدەى كورێ ئەل - حوصەيب (رمزى خوارى لى بى) هاوڕێ پێغەمبەرە، سەدوشت و چوار فەرموودەى لە پێغەمبەرەو گێراوەتەو، سێ فەرموودەى لەبوخاریدا هەيە، لەمەرو لەكاتى غەزاكردندا وەفاتى كردووه، دوواترین هاوڕێ پێغەمبەر (مروودى خودای لەسەر بى) بووه كە لەخۆراسان لەسالى شەست و دوو دا مردووه، رمزای خودای لى بى.

۳۲۵- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً يَعْنِي الْبَدْرَ فَقَالَ إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا ثُمَّ قَرَأُ وَسَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ). (الحديث ۵۵۴ - اطرافه في: ۵۷۳، ۴۸۵۱، ۷۴۳۵، ۷۴۳۶) (۲۷۶)

جەریر (رمزى خوارى لى بى) فەرمووى: شەوێ لەخزمەتى حەزەرت دا بووین، شەوێ چاردهى مانگ بوو، تەماشایەکی مانگی کردو فەرمووى: چۆن ئیستاکە

هه مووتان به ناسانی و ناسوودمی ئەم مانگە دەبینن بەبێ پالەپەستۆ، لەقیامەتیشا ناوا خودای خۆتان دەبینن، بۆبیینی تووشی هیچ ناپەهەتی و پالەپەستۆیی نابن، جاتادەتوانن ئاگاداری نوێژی بهیانی و نوێژی عەسەربن و مەیان چۆینن، چوونکە ئەم دوو نوێژە هۆی چوونە بەهەشت و دیتنی خودان، ئینجا حەزەرت (پەزەیی خۆی لێ بێ) ئەم نایەتە ی خۆیندەو: (وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها) ۱۳۰/۲۰ - واتە: بەباشی ئاگاداری ی نوێژی بهیانی و نوێژی عەسەربەن و هەمیشە لەناو نوێژدا سوپاس و ستایشی خودای خۆتان بکەن). (ت/۱۹۰/۲ - ش/د/ت)

۳۲۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَتَعَابُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ يَرْجُؤُ الَّذِينَ بَاثُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي؟ فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ). (الحديث ۵۵۵ - أطرافه في: ۳۲۲۳، ۷۴۲۹، ۷۴۸۶) (۲۷۷)

ئەبوھورەیرە (پەزەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموی: چەن فریشتەیی بەشەوو چەن فریشتەیهکی تر بەرۆژ بەرودوا بەدیارتانەو دەبنو، بەسەر مۆشکەتێکی دەگەرن، و هەردوو لایان لە نوێژی بهیانی و نوێژی عەسەردا یەکتەر دەگەرن و یەکتەری دەگۆڕن، جاکات ئێوە تاقەمە فریشتەیهکی کەوا شەو لەدیارتان بوون، سەر دەکەونەو و بۆ خەمەتی خودای گەورە پەروردگار، لێیان دەپرسی - هەر چەندە کە خۆشی باشتەر حالیان دەزانێ - دەفەرموی: کە ئێوە هاتنەو لەلای ئەو بەندانە ی منەو چێیان دەکردو خەریکی چی بوون؟ دەلێن: کە ئێمە چووین بۆ لایان ئەوان نوێژیان دەکرد، کە ئێمەیش هاتینەو دێسان هەر نوێژیان دەکرد). (ت/۱۸۴/۶ - ز- ۴۴ - ژ- ۳۳۸ - ج- ۴ = ش/ن).

٣٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَدْرَكَ أَحَدُكُمْ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَلْيَتِمَّ صَلَاتَهُ وَإِذَا أَدْرَكَ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَلْيَتِمَّ صَلَاتَهُ). (الحديث ٥٥٦ - طرفاه في: ٥٧٩، ٥٨٠) (٢٧٨)

ثهبوه رديره (رمزي خوي لى بن) فهرمووى: خو شه ويست (درودى خويى لمسر بن) فهرمووى: (ههركه سى) فرياي يهك ركاتى نويزى بهيانى له پيش خوركه وتندا بكهوى ثهوه فرياي نويزى نهو بهيانى يه به تهواوى دهكهوى، بهواتا به حازر دهيك، نهك به قهزا، وه ههروهها كهسى فرياي پكاتيكى نويزى عهصر بكهوى، له پيش خورثاوايوندا، ثهوه فرياي نويزى عهصرى نهو روزه به تهواوى دهكهوى). (ت/١/٢٠٠ / ٢ ز-٤٨-٣٦٤، ٣٦٥ = ش/د/ت/ن)

٣٢٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ إِنَّمَا بَقَاؤُكُمْ فِيَمَا سَلَفَ قَبْلَكُمْ مِنَ الْأَمَمِ كَمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ أُعْطِيَ أَهْلُ التَّوْرَةِ التَّوْرَةُ فَعَمِلُوا بِهَا حَتَّى اتَّصَفَ النَّهَارُ ثُمَّ عَجَزُوا فَأَعْطُوا قِرَاطًا قِرَاطًا ثُمَّ أُعْطِيَ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ الْإِنْجِيلَ فَعَمِلُوا بِهِ حَتَّى صَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ عَجَزُوا فَأَعْطُوا قِرَاطًا قِرَاطًا ثُمَّ أُعْطِيتُمُ الْقُرْآنَ فَعَمِلْتُمُ بِهِ حَتَّى غُرُوبِ الشَّمْسِ فَأُعْطِيتُمُ قِرَاطَيْنِ قِرَاطَيْنِ قَالَ أَهْلُ التَّوْرَةِ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَقْلُ عَمَلًا وَأَكْثَرُ أَجْرًا قَالَ هَلْ ظَلَمْتُكُمْ مِنْ أَجْرِكُمْ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَا فَقَالَ فَذَلِكَ فَضْلِي أَوْتِيهِ مَنْ أَشَاءَ). (الحديث ٥٥٧ - أطرافه في: ٢٢٦٨، ٢٢٦٩، ٣٤٥٩، ٥٠٢١، ٧٤٦٧، ٧٥٣٣) (٢٧٩)

(٢٧٨) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: من أدرك ركعة من الصلاة فقد أدرك، رقم: ٦٠٨، ١٣٧٠.

(٢٧٩) أخرجه مسلم (العيني/٥/٤٢) لاحظ: فتح الباري ج/٢/٢٩١/٦٠٢ حيث يعده من افراد البخاري المترجم.

ئىبنو عومەر (مەزى خۇبان لى بى) دەفەرمۇئ: لە پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) خۇيم
 بىست دەيفەرموو: (ماوەى مانەوەى ئۆو لەچاۋ مانەوەى ئەونەتەوانەى تردا
 كەلەپىش ئۆووە لەجىھانا بوون كەمە، بەقەد نىۋانى نوپۇزى عەسرو شىۋانە،
 تەورات خەلات كرا بەدەستەى تەورات، ھەتا نىومرۇ كارىان پى كرا، ئىتر
 كۆلىان دا، ۋەھەرپەكەى سەرو قىراتيان پى درا، لەپاش دا ئىنجىل خەلات كرا
 بەدەستەى ئىنجىل، ئەوانىش ھەتا نوپۇزى عەسر كارىان پى كردو كۆلىان دا،
 ئەوانىش يەكى سەرو قىراتى خۇيان ۋەرگرت، ئىنجا ئەم قورئانە بەخەلاتى
 درا بەئىمە، ۋەئىمە تانوپۇزى شىۋان كارمان پى كرا، واتە: ھەتا كاتى نىزىكى
 كۆتاتى جىھان، ۋەمىكى سەرو دوو قىراطمان ۋەرگرت). جا دەستەى تەورات ۋ
 ئىنجىل گوتيان: ئەى پەرۋەردگارى ئىمە! بۆبەمانە يەكى سەرو دوقىراتت داۋ،
 بەلام بەئىمە يەكى سەرو يەك قىرات؟ لەگەل ئەۋەشدا كەئىمە كارمان لەۋان
 زۆرتەر كرووۋە!؟ خوداى گەۋرەو سەرومىش دەفەرمۇئ: ئايا لەپاداشى خۇتان
 ھىچ كەمترم پىتان داۋە؟ دەلىن: نەخىر، دەفەرمۇئ: دەئەۋە بەش ۋ
 بارەۋبەھرى خۇمە بەكى ئارمزوو بكەم دەيدەمى). (ت/۲/۲۶۳/۵ ز-۷۵ تاج-۳
 ج-۴). (۳۵۸۳-۴).

رافە و شىكردنەۋە:

ئىمامى حەرەمەين (مەزى خۇاى لى بى) دەفەرمۇئ: (بىپارى شەرع لەۋ فەرموۋدانە
 ۋەرنەگىرپن كەدەگرپن بەضەربولەئەل) ئەم فەرموۋدەيەيش ضەربولەئەلەۋ،
 بەنموونە ھىنراۋەتەۋە، لەبەرئەۋە مەرج نىيە كەموشەبەھ ۋ موشەبەھوبىيە
 لەھەموو روۋيەكەۋە چوون يەك بن.

۳۲۹- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْصَرِفُ أَحَدُنَا وَإِنَّهُ لَيَنْصِرُ مَوَاقِعَ نُبْلِهِ). (الحديث ۵۵۹) (۲۸۰)

رافعی کوری خدیج (رمزی خوی لئ بن) دمفه رموی: نهوسا که له گه ل پیغه مبه ردا (درودی خودی له سمر بن) نویژی شیوانمان دهکرد، ده گه راپنه وه بو شوینی خو مان هیشتا دنیا نه وه ندده رووناك بوو شوینی دمه تیرمان دهبینی، که تیرمان دمه قاند دهمان بینی له کوئ ددا له زموی. (ت/۱/۱۹۸/۱۲ ز- ۴۷ ژ- ۳۵۹ چ- ۴).

۳۳۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الظُّهْرَ بِالْهَاجِرَةِ وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ نَقِيَّةً وَالْمَغْرِبَ إِذَا وَجَبَتْ وَالْعِشَاءَ أَحْيَانًا وَأَحْيَانًا إِذَا رَأَوْهُمْ اجْتَمَعُوا عَجَلًا وَإِذَا رَأَوْهُمْ أَبْطَؤُوا آخَرًا وَالصُّبْحَ كَانُوا أَوْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيَهَا بَغْلَسًا). (الحديث ۵۶۰ - طرفه في: ۵۶۵) (۲۸۱)

له جابری کوری عه بدوللا (رمزی خوی لئ بن) پرسیار کرا: له ج کاتیکا پیغه مبه ر (درودی خودی له سمر بن) نویژه فه رزهکانی دهکرد؟ فه رموی: له قرجه ی گه رمای نیومرودا نویژی نیومرودی دهکرد، که نویژی عه صریشی دهکرد خو ر هیشتا به گور بوو، تینی مابوو، زهره هه لئه گه رابوو، که خو ریش ناواده بوو نویژی شیوانی دهکرد، نویژی خه وتنانیشی جاروبار پیشی دهخستو، جاروباریش دوای دهخست، له سمر نه م شیویه: نه گه ر نویژ خوینه کان زوو کو ببونایه ته وه، زووبه زوو جه ماعه تی خه وتنانی بو دهگردین، به لام نه گه ر نویژ که ره کان

(۲۸۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: بيان أن أول وقت المغرب عند غروب الشمس، رقم: ۶۳۷ = ۱۴۳۹.

(۲۸۱) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: استحباب التبكير بالصبح، رقم: ۶۴۶ = ۱۴۵۸.

درهنگ بهاتنایه، نهویش خهوتنانی دوادهخست، بهتاریکولیللهکهیش نویژی بهیانی بو دهکردن). (ت ۴/۱۹۶/۱ ز- ۴۷ ژ- ۳۵۱ ج- ۴ ش/د/ن).

۳۳۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْلٍ الْمُرَبِّيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَغْلِبَنَّكُمْ الْأَعْرَابُ عَلَى اسْمِ صَلَاتِكُمُ الْمَغْرِبِ قَالَ وَتَقُولُ الْأَعْرَابُ هِيَ الْعِشَاءُ). (الحديث ۵۶۳) (۲۸۲)

عبداللای کوری موغهفهل نهل -موزمنی- (مزی خوی ل-بی) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودی لهسر بی) فهرمووی: (عهرمه دهشت نشینهکان ناوی نویژی شیوانتان لی نهگوړن و، نهکه نئیویش چاو لهوان بکهن و، بهنویژی شیوان بلین: عیشاء، چونکه نویژی شیوان خودا ناوی ناوه مغریب). عهبدوللا دیفهرموو: عهرمه سارانشینهکان بهنویژی مهغریب دهلین: نویژی عیشاء.

رافه وشیکردنهوه:

عهبدوللا کوری موغهفهل یهکیکه لهدهستهی پهیمانی خوشنوودی (بهیعهتوریشوان) کهپیشیان دهگوتری: (اصحاب الشجرة: یارانی درخت) عهبدوللا دیفهرموو: بهدهستی خوّم لقو پوپی نهو درهختهه له پیغهمبهر (دروودی خودی لهسر بی) دوور دهخستهوه، کهلهکاتی رپکهوتنی حودهیبیهدا پهیمانی بهیعهتوریشوانی لهژیردا سازدرا، چلو سی فهرموودهی ههیه، لهبوخاریدا پینجی ههیه، کاتی شاری (تستر) نازادکرا عهبدوللا یهکهه کهس بوو لهدمروازهکیهوه چوه ژوورموه، لهههموو کهسی زیاتر ههسهنی بهصری فهرموودهکانی دهگیریتتهوه، یهکی بوو لهو دهکهسه کهنیمای عومهر ناردنی بو بهصره، ههتا دانیشتوانی شارمزی نایین بکهن، ههوت منالی ههبوو، سالی

شہستی کؤچی لہبہ صرہ مرد، لہسہر راسپیڑی خوی ئہبوبہرزہی ئہسلہمی نوپڑی لہسہر تہرمہکھی کردا (ف - ۳۲۰)

۳۳۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُوَ الْإِسْلَامَ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ عَمْرُ نَامَ النِّسَاءُ وَالصَّبِيَانُ فَقَالَ لِأَهْلِ الْمَسْجِدِ مَا يَنْتَظِرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرِكُمْ). (الحديث ۵۶۶ - أطرافه في: ۵۶۹، ۸۶۲، ۸۶۴) (۲۸۳)

عائیشہ (ہرمزی خوی لب ہن) فہرمووی: بہرلہوہی کھنئیسلامہتی لہ شوپنانی تریش جگہ لہناوشاری مہدینہ، بلاوبیبتہوہ، شہوی لہشہوان، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہن) نوپڑی خہوتنانی دواختو درہنگ کردی، ہہتا عومہر ہاواری لی ہہلساو فہرمووی: ئہی پیغہمبہری خودا! ہفہرموو جہماعہتہکہمان بو بکہ، درہنگہ، ژنانو منالان لہناو مزگہوتا خہویان لی کہوتووہ، لہمہ زیاتر ناتوان چاومپروانی جہماعہت بکہن، ئہوسا حہزرہت (ہرمزی خوی لب ہن) ہاتہدمرہوہو ہات بوٹاو مزگہوتو، بہنامادہبوانی ناومزگہوتہکھی فہرموو: (ئہم چاومنواری کردنہ بہکہم مہزان، ئہمہ بہہرہیہکی گہورہیہ، خودا لہم کاتہدا بہس بہئیوہی داوہ، کہسی ترنییہ جگہ لہئیوہ، لہدانیشتوانی سہر رووی زہوی، کہلہم دہمہدا چاومنواری ئہم نوپڑہبکا، وک ئیوہ چاومنواری دہکہن!)

راقہ و شیکردنہوہ: ہروانہ فہرموودہی ژمارہ: ۳۳۴ کہوا لہدواوہ.

۳۳۳- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أُنَا وَأَصْحَابِي الَّذِينَ قَدِمُوا مَعِيَ فِي السَّيْفَةِ نُزُولًا فِي بَقِيعِ بَطْحَانَ وَالتَّيِّبُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَكَانَ يَتَنَاقَبُ التَّيِّبُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ كُلَّ لَيْلَةٍ نَفَرٌ مِنْهُمْ فَوَافَقْنَا

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَأَصْحَابِي وَلَهُ بَعْضُ الشُّغْلِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ فَأَعْتَمَ
بِالصَّلَاةِ حَتَّى ابْهَارَ اللَّيْلُ ثُمَّ خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى بِهِمْ فَلَمَّا قَضَى
صَلَاتَهُ قَالَ لِمَنْ حَضَرَهُ عَلَى رَسُولِكُمْ أَبْشِرُوا إِنَّ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ
مِنَ النَّاسِ يُصَلِّي هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرُكُمْ أَوْ قَالَ مَا صَلَّيْ هَذِهِ السَّاعَةَ أَحَدٌ غَيْرُكُمْ لَا
يَذْرِي أَيَّ الْكَلِمَتَيْنِ قَالَ قَالَ أَبُو مُوسَى فَرَجَعْنَا فَفَرَحْنَا بِمَا سَمِعْنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۵۶۷) (۲۸۴)

ئەبومووسا (بەزى خەوى لى بەن) فەرمووى: لەيەمەن بووین ھەوالمان بىست كە
پيغەمبەر (درووى خەوى لەسەر بەن) كۆچى كردوو ھە دىنە، جاخۆم و دووبرام و
پەنجاو سى كەسى لەخزمەكانەم، كۆچمان كرد بۆلاى، سواری پاپۆرئى بووین
لەحەبەشە ھەلى رشتين لەلاى نەجاشى، لەوئى تووشى جەعفەرى كورپى
ئەبوطالب و ھاورپىكانى بووین، وەلەوئى ماينەو ھەتا كاتى گشتان پيگەو ھە
بەگەمئى گەراينەو ھە بۆلاى پيغەمبەر (درووى خەوى لەسەر بەن) لەمەدينە بوو، ھەموو
شەوئى دەستەيى لەيارانى، لەكاتى نوپژى خەوتنانا بەنۆرە ئيشكى
پيغەمبەريان دەگرت، كاتى خۆم و ھاورپىكانەم چووین بۆ خزمەتى ھەزرمەت
(بەزى خەوى لى بەن) واپيگەوت خەرىكى سوپا رپكخستن بوو، لەبەرئەو نوپژى
خەوتنانى دواخست، ھەتا شەو تەواودرەنگ بوو، شەو تەواو زەنگايەو ھە،
ئەو جاهاتە دەرەو ھەت بۆ مزگەوت و نوپژى خەوتنانى بەكۆمەل بۆكردین،
كەنوپژەكەى تەواو كرد بەئامادەبوانى فەرموو: (ھيواش بن، لەجیگەى
خۆتان مەبزوین، مژدەتان ئى بى، يەككە لەنازو بەھرەكانى خودا
كەرژاندوو پەتە بەسەر ئیو ھەدا، ئەو ھەو ھە كەلەم كاتەدا ئەم نوپژە دەكەن،
كەجگە لەئيو ھە دەمەدا كەسى تر ئەم نوپژە ناكە) یا ھەزرمەت فەرمووى:
(بەس ئيو ھە كاتەدا ئەم نوپژە دەكەن) راوى دەفەرموئى: نازانم ھەزرمەت

(مزمى خوى لى بن) كام لهم دووشتەى فەرموو. ئەبومووسا فەرمووى: ئىتر زۆر زۆر بەشادمانى گەپراينەوه لەخۆشى ئەم مژدە خۆشەى گەلەپيغەمبەرمان بىست).
(بەروانە: تاج / ٣٢٧/٤ - ١٠٢ تاج - ٣ ژ - ٣١٦٧ ج - ٤ = كوردى).

٣٣٤- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُوَ الْإِسْلَامَ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ عُمَرُ نَامِ النِّسَاءُ وَالصَّبِيَّانَ فَخَرَجَ فَقَالَ لِلْأَهْلِ الْمَسْجِدَ مَا يَنْتَظَرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرَكُمْ). (الحديث ٥٦٩ طرفه في: ٥٦٦). (٢٨٥)

بەروانە فەرموودەى ژمارە ٣٣٢ لایردا ئەمەى زیاترە: عائشە فەرمووى: ئەوسەردەمە نوێژ بەجەماعەت هەر لەمەدینە دەگرا، چوونکە لەمەککە نوێژ بەدزی دەگرا، شوپنەکانى تریش ئسلامەتى یان پى نەگەشتبوو، دەستوورى پيغەمبەر و یارانى وابوو: نوێژى خەوتنانیان لەنیوانى ئاوابوونى سوورایى کەنارى ئاسمان و تپیەربوونى سیپەکی یەکەمى شەودا دەکرد.

وفي رواية: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (فَخَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَيْهِ الْآنَ يَقْطُرُ رَأْسُهُ مَاءٌ وَاضِعًا يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ فَقَالَ لَوْ لَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُصَلُّوْهَا هَكَذَا فَاسْتَبْتُ عَطَاءَ كَيْفَ وَضَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَأْسِهِ يَدَهُ كَمَا أَلْبَاهُ ابْنُ عَبَّاسٍ فَبَدَّدَ لِي عَطَاءُ بَيْنَ أَصَابِعِهِ شَيْئًا مِنْ تَبْدِيدٍ ثُمَّ وَضَعَ أَطْرَافَ أَصَابِعِهِ عَلَى قَرْنِ الرَّأْسِ ثُمَّ ضَمَّهَا يُمِرُّهَا كَذَلِكَ عَلَى الرَّأْسِ حَتَّى مَسَّتْ إِبْهَامُهُ طَرَفَ الْأَذْنِ مِمَّا يَلِي الْوَجْهَ عَلَى الصُّدْغِ وَكَاحِيَةِ اللَّحْيَةِ لَا يَقْصُرُ وَلَا يَنْطِشُ إِلَّا كَذَلِكَ. وروى عن أنسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هذا الحديث فقال فيه: كَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَى وَبِصْ خَاتَمَةِ لَيْلَتِئْذٍ). (ريواية ابن عباس ٥٧١ - طرفه في: ٧٢٣٩ وريواية أنس الحديث ٥٧٢ - أطرافه في: ٦٠٠، ٦٦١، ٨٤٧، ٥٨٦٩) (٢٨٦)

(٢٨٥) بەروانە ژمارە: ٣٣٢ - وەرگێڕ.

(٢٨٦) و ٥٧١ - ٥٧٢. أخرجهما مسلم (العيني/٦٧/٥ - ٤٨/٦٩) المترجم = ١٤٤٤-١٤٤٧.

له گپړانه وهی ئیبنوعه باسدا (همزی خودبهان لری بی) دمفه رموی؛ جا که عومهر هه لساو
 فهرمووی؛ نهی پیغه مبهری خودا! بفرموو جهماعه ته که مان بؤ بکه،
 پیغه مبهر (دروودی خودی لسمر بی) خوئی شور دبوو، که له هؤده کهی خوئی هاته دمره وه
 بؤناو مزگه وت هیشتا سهری تهر بوو، ئیستایش ههرده لئی شیوهی نه وکاته ی
 واله بهر چاوم، سهری ناوی ئی ده تکا، ههر دوو دهستی له سهر سهری دانا بوو،
 فهرمووی (دروودی خودی لسمر بی)؛ (مه بادا زحمه تی ئومه تم بدهم، دنا فهرمانم پی
 ده کردن که له مده مه دا نوپزی خه وتنان بکه ن) ئیبنوعه باس به کرده وه
 گپړایه وه که چؤن چؤنی پیغه مبهر (دروودی خودی لسمر بی) دهستی له سهر سهری خوئی
 دانا بوو؛ جاتؤزی په نجه گانی بلاو کرده وه نه و جا نووکی په نجه گانی له سهر
 لاسهری داناو، نه و جا په نجه گانی به یه که وه لکان، وناوا په نجه گانی راکیشا
 به سهر سهریدا بهر هولا ی خواره وه، هه تا ههر دوو په نجه که لهی له ئاستی لاجانی
 دایان له نووکی گوپکانی، له لای روویه وه. وه له سهر هه مان شیوه دهستی هیئا
 به سهر لاجانگی و به سهر سهریشیدا، پپشه واه نه سیش (همزی خوئی لری بی) نه م
 فهرمووده یی گپړا وده وه، له گپړانه ومیه کا له دواکه یه وه دمفه رموی؛ ئیستایش
 ده لئی بریسکه ی نه نگوستیله که ی پیغه مبهر (دروودی خودی لسمر بی) واله بهر چاوم،
 که له وشه وه دا دمره وشایه وه). (ت/ ۱۳/ ۱۹۹/ ۱ + ز- ۴۷- ژ- ۳۶۰- ت/ ۴- ز- ۳۵- ل- ۱۱۶).

شیکردنه وه؛

بروانه فهرمووده ی ژماره: ۱۱۴. نه م فهرمووده ییش یه کیکه له و ددوازه
 هه دیته ی که ئیبنوعه باس به خودی خوئی له پیغه مبهر خوئی بیستووه.
 هه روا بروانه شهرحی نه وهی له سهر سه حیحی موسلیم ج/ ۵ ص ۱۴۱، مبحب
 (باب وقت العشا و تاخیرها)

۳۳۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: (مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ) (الحدیث ۵۷۴). (۲۸۷)

ئەبوموسای ئەشعەری (مەزەبى خەلىلى بى) دەفەر مەوى: پەيغەمبەر (دروودى خودى لىسەر بى)
(هەركەسى دوو نوێزە فەيئەكەكە بكا، كە نوێزى بەيانى و نوێزى عەصرن،
دەچیتە بەهەشت) (ت/۱/۱۹۰/۳ ز-۴۴ ژ-۳۴۰ ج-۴ = ش).

۳۳۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ حَدَّثَهُ أَنَّهُمْ
تَسَحَّرُوا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قُلْتُ كَمْ بَيْنَهُمَا قَالَ
قَدَّرَ خَمْسِينَ أَوْ سِتِينَ يَغْنِي آيَةً). (الحديث ۵۷۵ - طرفه في: ۱۹۲۱) (۲۸۸)

ئەنەس (مەزەبى خەلىلى بى) فەر مەوى: زەمىدى كۆرى ثابت بۆيگى پامەو دەفەر مەوى:
چەندكەسى بۆيىن لەخزمەت پەيغەمبەردا پارشيو مان كردهو ئىنجا هەلساين
چووين بۆنوێزى بەيانى، گۆتم: نيوانى پارشيوەكەو بانگەكە چەندى دەبوو؟
فەر مەوى: دەورى پەنجا تاشەست ئايەت دەبوو).

۳۳۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: (كُنْتُ أَتَسَحَّرُ فِي أَهْلِي ثُمَّ يَكُونُ سُرْعَةً بِي أَنْ
أَذْرِكَ صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۵۷۷ - طرفه
في: ۱۹۲۰) (۲۸۹)

سەهلى كۆرى سەعد (مەزەبى خەلىلى بى) فەر مەوى: لەمالى خۆمان لەناو خەزانما
پارشيوم دەكرد، ئەوجا بەپەلە دەجووم بۆ مەزگەوت، هەتا فەريای جەماعەتى
نوێزى بەيانى بکەوم لەگەڵ پەيغەمبەردا (دروودى خودى لىسەر بى).

۳۳۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (شَهِدَ عِنْدِي رَجُلٌ مَرَضِيُونَ
وَأَرْضَاهُمْ عِنْدِي عُمَرُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصُّبْحِ
حَتَّى تَشْرُقَ الشَّمْسُ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ). (الحديث ۵۸۱) (۲۹۰)

(۲۸۸) أخرجه مسلم في الصيام، باب: فضل السحور وتأكيد استحبابه، رقم: ۱۰۹۷ = ۲۵۴۷.

(۲۸۹) من أفراد البخارى عن المسلم (رضي الله عنه) (عينى/۱۰/۲۹۸/۲۹) المترجم.

(۲۹۰) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: الأوقات التي نهى عن الصلاة فيها: ۸۲۶ = ۱۹۸.

ثیبنوعهباس (رمزی خوابان لیس) فہرمووی: چہن پیاوچاکی، کہیہکیکیان عومہر بوو، کہبہلامہوہ نہو لہہموویان بؤراست گۆیی و نایینداری پہسہندتر بوو، شایہتیان لادامو فہرموویان: پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہپاش کردنی نویژی بهیانی ہہتا خور ہہل دی، پښگہی کردنی نویژی سوننہتی نہدہدا، ہہروہا لہپاش کردنی نویژی عہصریش پښگہی کردنی نویژی سوننہتی نہدہدا ہہتا خورثاوادمبی. (ت/۱/۲۰۳/۱ = ز-۵۰ ژ-۳۷۲ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

۳۳۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا تَخْرَوْا بِصَلَاتِكُمْ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا). (الحديث ۵۸۲- أطرافه في: ۵۸۵، ۵۸۹، ۱۱۹۲، ۱۶۲۹، ۳۲۷۳) وقال ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إذا طلع حاجب الشمس فأخروا الصلاة حتى تغيب) (الحديث ۵۸۳ - طرفه في: ۳۲۷۲) (۲۹۱)

ثیبنو عومہر (رمزی خوابان لیس) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہرمووی: (بہقہستی لہکاتی خورکہوتن، یاخورثاوابوونا نویژ مہکەن) لہگپرانہوہیہکا: ثیبنوعومہر (رمزی خوابان لیس) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہرمووی: (کہخور لہئاسؤوہ سہری کیشا نیتر نویژ مہکەن تابہقہد رمیک بہرز دہبیتہوہ، کہخوریش گہیشتہ دہم کەلو نووکی لای خوارووی ثاوابوو نیتر نویژ مہکەن تابہتہواوی ثاوا دہبی). (ت/۱/۲۰۴/۲ = ز-۵۰ ژ-۳۷۳ = ش/ن).

۳۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ بَيْعَتَيْنِ وَعَنْ لَيْسَتَيْنِ تَقْدَمُ وَزَادَ فِي هَذِهِ الرِّوَايَةِ: وَعَنْ صَلَاتَيْنِ نَهَى عَنْ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَجْرِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ). (انظر: ۲۳۳).

(بروانه: فہر موودہی ژمارہ: ۲۳۳) لہ گپرانہ وہی ئیرمدا ئہمہی پترہ: وەنہی ی کردووہ لہم دوو کاتہیش کە نوپژیان تیادا بکری: لہ پاش کردنی نوپژی بەیانئ ھەتا خۆر ھەل دئ، وە لہ پاش کردنی نوپژی عەصر ھەتا خۆر ئاوادەبی. (بروانه: ۳۳۸).

۳۴۱- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنَّكُمْ لَتُصَلُّونَ صَلَاةً لَقَدْ صَحَّيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَا رَأَيْنَاهُ يُصَلِّيَهَا وَلَقَدْ نَهَى عَنْهُمَا يَغْنِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ). (الحديث ۵۸۷ - طرفه في: ۳۷۶۶) (۲۹۲)

موعاویئە ی کورپی ئەبوسوفیان (پەزای خوای لی بی) فەر مووی: ئیوہ لہم سەردەمەدا دوو رکات نوپژی سوننەت لہ پاش نوپژی عەصر مە دەکەن، ئیئە کە ھاورپیتی پیئغەمبەری خودامان کردووہ (دروودی خوای لی بی) نەمان دیوہ کە ھەزەمت (پەزای خوای لی بی) ئەو نوپژە بکا، بە لکوو پیئغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) نەیی دەکرد لہ کردنی ئەم دوو رکاتە لہ پاش نوپژی عەصر مە.

۳۴۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (وَالَّذِي ذَهَبَ بِهِ مَا تَرَكَهُمَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ وَمَا لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى حَتَّى ثَقُلَ عَنِ الصَّلَاةِ وَكَانَ يُصَلِّي كَثِيرًا مِنْ صَلَاتِهِ قَاعِدًا تَغْنِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيهِمَا وَلَا يُصَلِّيهِمَا فِي الْمَسْجِدِ مَخَافَةَ أَنْ يُثْقَلَ عَلَى أُمِّهِ وَكَانَ يُحِبُّ مَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ). (الحديث ۵۹۰ - أطرافه في: ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۱۶۳۱)

عائیشە (پەزای خوای لی بی) فەر مووی: بەو خودایە کە پیئغەمبەری بێردمەو بۆلای خوێ، پیئغەمبەری خودا ھەتا مردو گەیشتەوہ بەخزمەتی خودای گەورە، ئەم دوو رکاتە سوننەتە ی لہ پاش نوپژی عەصر مە تەرک نە کردووہ، کاتیکیش ومفاتئ کردو چووہوہ بۆدیوانی خودا کە بە گران و بەزەحمەت نوپژی بۆدەکرا، چوونکە پیئغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) کاتئ چووہناو سائەوہ کەمئ گوشتی گرتو

قورس بوو، نیت زۆربهی شه و نوپزی به دانیشته وه دهکرد. پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لی به) نه دوو رگاته سوننه تی پاش نوپزی عهصره ی له ماله وه دهکرد، له مرگه وت نه یانی دهکرد، له ترسی نه وه نه بادا باری ئومه تی گران بکا، نه وانیش چاو له وبکه و بیانکه و نوپزه سوننه ته کانی به رودای نوپزه مرز مگان زور ببن و نوپزه خوین به ئاسانی بو ی نه کرین، چونکه هه میسه حهزی دهکرد که کار بو نه ته وه ی ئیسلامی خو ی ئاسان بکا. (ب/ ۵۰۶/۱/ ۸+۹+۱۰ ز- ۱۸۵ ژ- ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷ ج- ۴ ب/ ۱/ ۵۰۴/ ۳+۴ شهرحی نه وه ی له سه ره صه حیجی موسلیم ج/ ۶ ص ۱۳ + ص ۲۷).

۳۴۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (رَكْعَتَانِ لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُهُمَا سِرًّا وَلَا عَلَانِيَةً رَكْعَتَانِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ وَرَكْعَتَانِ بَعْدَ الْعَصْرِ). (الحديث ۵۹۲ طرفه في: ۳۹۰). (۲۹۳)

دیسان عایشه (همزی خوی لی به) فه رمووی: دوو نوپزه هه ن، پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ره به) نه به نه یینی و نه به ناشکرا ته رکی نه دهکردن: دوو رکات له پیش نوپزی به یانی یه وه دوو رکات له پاش نوپزی عهصره وه).

۳۴۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سِرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ لَوْ عَرَّسَتْ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَخَافُ أَنْ تَنَامُوا عَنْ الصَّلَاةِ قَالَ بَلَالٌ أَنَا أَوْقِظُكُمْ فَاصْطَبِعُوا وَأَسْتَدِ بَلَالٌ ظَهْرَهُ إِلَى رَاحِلَتِهِ فَعَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ فَتَنَامَ فَاسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ طَلَعَ حَاجِبُ الشَّمْسِ فَقَالَ يَا بَلَالُ أَيْنَ مَا قُلْتَ قَالَ مَا أُلْقَيْتَ عَلَيَّ نَوْمَةٌ مِثْلَهَا قَطْ قَالَ إِنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَكُمْ حِينَ شَاءَ وَرَدَّهَا عَلَيْكُمْ حِينَ شَاءَ يَا بَلَالُ قُمْ فَأَذِّنْ بِالنَّاسِ بِالصَّلَاةِ فَتَرَضَّاءَ فَلَمَّا ارْتَفَعَتِ الشَّمْسُ وَابْتِأَضَتْ قَامَ فَصَلَّى). (الحديث ۵۹۵ - طرفه في: ۷۴۷۱). (۲۹۴)

(۲۹۳) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين باب معرفة الكعتين اليتين كان يصليها، رقم: ۸۳۵.

(۲۹۴) من أفراد البخاری (فتح الباری ۹۱/۲ حديث/ ۶۰۲) المترجم.

ئەبوقەتادە (پەزەل خەلەب) فەرەمۆی: لەسەفەرێکا خۆم لەخەزمەت خەزەمتدا بووم، شەوێ کەوتینەپێ، هەندێ لەبرادەران عەرزیان کرد: ئەی پێغەمبەری خودا! خۆزگە سەر خەوێکمان دەشکان و لەپێش بەیان و چانیکیان دەگرت، فەرەمۆی: (ئاخەر دەرسم خەوتان ئی بکەوێ و ئاگاتان لەنویژی بەیانێ نەمێنێ) بیلال فەرەمۆی: بخەون من خەبەرتان دەکەمەوه. جا ئەوانیش پالکەوتن و خەویان ئی کەوت، بیلالیش وڵاخەکە ی خۆی ییخ داو پستی پێوهی دا. جا بیلالیش خەوزۆری بۆهینا و چاوی چوو خەوو نووست، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خەبەری بۆوه خۆر لەئاسۆوه گۆچکە ی کیشا بوو، فەرەمۆی: (ئەی بیلال! کوا ئەوهی تۆ گوتت؟ تۆ نەتگوت من خەبەرتان دەکەمەوه؟) بیلالیش فەرەمۆی: هەرگیز خەوی و قوورس نەگرتووم. فەرەمۆی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئەمە خواستی خوا و ابووه، خوا لەئەزەلدا ئەمە ی لەچارە نووسیوین، لەراستیدا ئەودەمە ی کە خەوتان ئی کەوتوووه خوا خەوی ئی خستوون و لەسەر خواستی خوا خەوتان ئی کەوتوووه لەو دەمەدا کە خۆی خواستی لەسەر بووه گیانتانی بردۆتەوه بۆلای خۆی، وەلەودەمەدا کە خۆی خواستی لەسەر بووه گیانتانی گێراوەتەوه بۆناو جەستەتان). ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەست نویژی گرت، کاتی دەستیان کرد بەجەماعەت خۆر بەرز بوو، تەواو سبە هەل گەرابوو. (ت/۲۰۱/۱/۲ ز- ۴۹ ژ- ۳۶۸).

نویژی قەزا بەجەماعەت دەکری

۳۴۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (جَاءَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ فَجَعَلَ يَسُبُّ كُفَّارَ قُرَيْشٍ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا كِدْتُ أَصْلِي الْعَصْرَ حَتَّى كَادَتِ الشَّمْسُ تَغْرُبُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاللَّهِ مَا صَلَّيْتُهَا فَقُمْنَا إِلَى بُطْحَانَ فَتَرَضَّا لِلصَّلَاةِ وَتَرَضَانَا لَهَا فَصَلَّيْ

الْعَصْرَ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ ثُمَّ صَلَّى بَعْدَهَا الْمَغْرِبَ). (الحديث ۵۹۶ - أطرافه في: ۵۹۸، ۶۴۱، ۹۴۵، ۱۱۲، ۴) (۲۹۵)

جایی کوری عہدوللا (پہلوی خویان لئ بئ) فہرمووی: روژی غہزای خہندہق لہ پاش خورٹاوا، عومہری کوری خہططاب (پہلوی خوی لئ بئ) ہاتو دہستی کرد بہ جنیودان بہ بیپر وایانی قورہیش، فہرمووی: ئہی پیغہمبہری خودا! خہریک بوو خورٹاوا دہبوو ئہوسا نوپژی عہصرم بوکرا؟ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بئ) فہرمووی: (بہ خودا من ہیشتا نہیم کردوودا!). ئہوجا ہہ لئساین چووین بو شیوی بو طحان کہوا لہ مہدینہ، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بئ) لہوئی دہست نوپژی گرت بو نوپژو، ئیمہیش دہسنو پژمان گرت بوئی، ئہوجا نوپژی عہصری بہ کومہل بو کردین لہ پاش خورٹاوا بوون. لہ پاشتر نوپژی شیوانیشی بہ جہماعہت بو کردین).

باسی قہزای نوپژی لہ بیر چوو

۳۴۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيَصِلْ إِذَا ذَكَرَهَا لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي). (الحديث ۵۹۷) (۲۹۶)

ئہنہسی کوری مالیک (پہلوی خوی لئ بئ) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بئ) دہفہرموئی: (ہہرکہسی ہہرنو پژیکی لہ بیر چوو، لہکاتی خویدا نہیکرد باہرکاتی یادی کہوتہوہ ئہوکاتہ بیکا، ئیتر جگہ لہمہ بریتی (کہقارمت) ی

(۲۹۵) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب الدليل لمن قال الصلاة الوسطى العصر رقم: ۶۳۱.

(۲۹۶) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الصلاة، باب: قضاء الصلاة الفائتة، واستحباب تعجيل قضائها، رقم: ۶۸۴ = ۱۵۶۷.

ترى نييه، وهك خودا دمفه رموى: (أقم الصلاة لذكرى) طه/٢٠- ١٤. واته: به تاييه تى ناگادارى نويزه كهت بكهو لهكاتى خويا بيكه بويا د كردن و ناوبردنى من). (ت/١/٢٠١/١ ز- ٤٩ ژ- ٣٦٦+ ٢+ ٣+ ٤ - ش/د/ت/ن)

٣٤٧- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مَا انتَظَرْتُمْ الصَّلَاةَ. (الحديث ٦٠٠) (٢٩٧)

ديسان نه نهس (بروى خودى لى بن) فهرموى: شهوى پيغه مبهر (بروى خودى لى بن) نويزى خه و تنانى دواخت، له نيوه شه ودا كردى، كه له نويز بؤوه فهرموى: خه لكى تر نويزى خويان كردو خه و تن، به لام نيوه نه و متى چاو منوارى نه م نويزه ده كه ن نه م ماوهيه تان هه موو به نويز بؤحسيبه). (ت/١/١٩٩/١٣ ز- ٤٧ ژ- ٣٦٠ ج- ٤).

٣٤٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (صَلَّى بِنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْعِشَاءِ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ أَرَأَيْتَكُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ فَإِنَّ رَأْسَ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَبْقَى مِنْهُ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ). يريد بذلك أنها تحزم ذلك القرآن. (الحديث ٦٠١ طرفه في: ١١٦). (٢٩٨)

(بروانه فهرمووده زماره: ٩٥). ليرهدا نه م پترييه هيه: مهبه ستى پيغه مبهر (بروى خودى لى بن) له م فهرموودميه نه و ميه: كه له پاش سهد سالى تر له م رؤوه كهس نامينى له م خه لكهى كه نيسا هه ن وان له سهر روى زهوى و نه م چينه نيسا هيه كو تاي دى، مهبه ست نه وه نييه كه له پاش سهد سالى تر قيامهت هه ل ده سى و كهس نامينى (ت/٤/٣٦٥/٢ تاج- ٣ ز- ١١٢ ژ- ٣٨٩).

(٢٩٧) أخرجه مسلم (عينى/٥/٩٦/٧٦) باب وقت العشاء وتأخيرها - المترجم - ١٤٤٤-١٤٤٧.

(٢٩٨) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله (صلى الله عليه وسلم) لا تأتى مائة

باسی کوفتوگو له پاش نویژی خه ووتنان

۳۴۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ أَصْحَابَ الصُّفَّةِ كَانُوا أَنْاسًا فَقَرَاءَ وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ اثْنَيْنِ فَلْيَذْهَبْ بِثَلَاثٍ وَإِنْ أَرْبَعٍ فَخَامِسٍ أَوْ سَادِسٍ وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ جَاءَ بِثَلَاثَةٍ فَاطْلَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَشْرَةٍ قَالَ فَهُوَ أَنَا وَأَبِي وَأُمِّي فَلَا أَذْرِي قَالَ وَأَمْرَأَتِي وَخَادِمٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَ بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ تَعَشَّى عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ لَبِثَ حَيْثُ صُلِّيتِ الْعِشَاءُ ثُمَّ رَجَعَ فَلَبِثَ حَتَّى تَعَشَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَ بَعْدَ مَا مَضَى مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَتْ لَهُ امْرَأَتُهُ وَمَا حَبَسَكَ عَنْ أَصْيَافِكَ أَوْ قَالَتْ ضَيْفَكَ قَالَ أَوْ مَا عَشِيْتِهِمْ قَالَتْ أَبَوْا حَتَّى تَجِيءَ قَدْ عُرِضُوا فَأَبَوْا قَالَ فَذَهَبْتُ أَنَا فَاخْتَبَأْتُ فَقَالَ يَا غُنْثُرُ فَجَدِّعْ وَسَبِّ وَقَالَ كُلُوا لَا هَيْبَتًا فَقَالَ وَاللَّهِ لَا أَطْعَمُهُ أَبَدًا وَإِنَّمَا اللَّهُ مَا كُنَّا نَأْخُذُ مِنْ لُقْمَةٍ إِلَّا رَبًّا مِنْ أَسْفَلِهَا أَكْثَرُ مِنْهَا قَالَ يَغْنِي حَتَّى شَبِعُوا وَصَارَتْ أَكْثَرُ مِمَّا كَانَتْ قَبْلَ ذَلِكَ فَنَظَرَ إِلَيْهَا أَبُو بَكْرٍ فَإِذَا هِيَ كَمَا هِيَ أَوْ أَكْثَرُ مِنْهَا فَقَالَ لِامْرَأَتِهِ يَا أُخْتُ بَنِي فِرَاسٍ مَا هَذَا قَالَتْ لَا وَقُرَّةٌ عَيْنِي لَهَا الْآنَ أَكْثَرُ مِنْهَا قَبْلَ ذَلِكَ بِثَلَاثِ مَرَّاتٍ فَأَكَلَ مِنْهَا أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَغْنِي يَمِينَهُ ثُمَّ أَكَلَ مِنْهَا لُقْمَةً ثُمَّ حَمَلَهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَصْبَحَتْ عِنْدَهُ وَكَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمٍ عَقْدٌ فَمَضَى الْأَجَلَ فَفَرَّقْنَا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا مَعَ كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْاسٌ اللَّهُ أَغْلَمَ كَمَ كُلِّ رَجُلٍ فَأَكَلُوا مِنْهَا أَجْمَعُونَ أَوْ كَمَا قَالَ). (الحديث ۶۰۲ - أطرافه في: ۳۵۸۱، ۶۱۴۰، ۶۱۴۱). (۲۹۹)

عەبدورەحمانی گوپی ئەبوبەکرێ سەدیق (ڕەزای خواپەسار لەسەر) - فەرمووی:
دانیشتوانی میوانخانەی صوففە خەلکیکی ھەژار بوون، جاری پیغەمبەر (دروودی
خودی لەسەر) - فەرمووی: (ئەوێ نانی دوو کەسی ھەیە بایەکی لەم میوانانە لەگەڵ
خۆی بباتەوێ بیکە بە سیئەمیان، ھەروا ئەوێ نانی چوار کەسی ھەیە

باپینچ ھەمىٰ لەگەڵ خۆى بباتەو، یا فەرمووى: باپینچ ھەمىٰ یاشەشە ھەمىٰ لەگەڵ خۆى بباتەو) ئیتر ئەبوبەکریش (بەزەى خۆى لى بن) سىٰ کەسىٰ لەگەڵ خۆى ھێنايەو، بۆمالەو، پێغەمبەر خۆى (درووى خۆى لەسەر بن) دەکەسىٰ لەگەڵ خۆى بردەو، عەبدورەحمان فەرمووى: ئیمە من و باوکم و دایکم بووین، راوی فەرمووى: وابزانم عەبدورەحمان فەرمووشى: ژنەکەى من و نۆکەرێکی شەمان لەگەڵ بوو. نۆکەرەکە ھى ئیمە و مالى باوکم بوو، بەلام ئەبوبەکر خۆى چوو و ھە بۆلای ھەزەرت و لەلای ئەو شیوى کردەو، ھاتەو ئەوەندەى خۆدا مەیلی لەسەر بوو لەشەو رابوو و دبوو، جازنەکەى پىٰ ی گوت: بۆچى درەنگ ھاتیتەو و بۆلای میوانەکان؟ ئەویش بەدایکمی فەرموو: ناشىٰ ھەتا ئیستا شیوت بۆدانە نابن؟ دایکیشم فەرمووى: خۆلکیان کردن تانانیان بۆدابەنری، بەلام رازی نەبوون تاخۆت نەپەیتەو. عەبدورەحمان فەرمووى: جامنیش لەترسى باوکم چووم خۆم شارەدەو نەبادا لەسەر میوانەکان قسەم پىٰ بلىٰ. جاباوکم بانگی کردم و فەرمووى: خویڤى! ئەو لەکوئى؟ ئەى لچ و لیوت بکرى، ئەى واولیکراو؟ ئەو بۆنانت بۆنەم میوانانە دانەناو؟ جا کە لەحالەکە حالى بوو بەمیوانەکانى فەرموو: دەبۆخۆن، بەنۆشى گیانتان نەبىٰ، دیارە سووچى خۆتان بوو، سابەو خۆدایە بەھیچ جۆرى نابىٰ من لىٰ بخۆم، عەبدورەحمان فەرمووى: شتیکی سەیر رووى دا، بەھەقى خوا ھەر پاروویە کەمان لەخواردەمەنیەکە ھەلەدەگرت لەبن پارووەکەو بەرز دەبۆو و پترو زۆرتەر دەبوو، ئیتر ھەروا ھەتا تیرمان خوارد، کەچى نانەکە زیادى کردبوو، کەمى نەکردبوو، ئەبوبەکریش بەووردی سەرنجىکی ئەم حالەى داو فەرمووى: ئەرى کچەکەى بەنى فیراسى ئەو چییە؟ دایکیشم فەرمووى: منیش وەك تۆ لىٰ دزمانم، بەلام سویندم بەوہى کەبوو بەمایەى ئەم چاوو دلىٰ روۆشنى یەم نانەکە ئیستا سىٰ فاتى پێشترپەتو، لەپیت و فەرى تۆ میوانەکانتەو خۆدا پیت و فەرى تىٰ خستوو، لەبەرئەو ئەبوبەکریش

(دروودی خودی لیسر بئ) سویندهکەى خوۆى شکاندو تیکەیهکی بۆ موفه‌رکی له‌وانه موفه‌رکه خواردوو فەرمووی: دیاره ئەو سویندهی که‌خواردم لەم نانه نه‌خۆم ئەوه له‌شه‌یتانه‌وه بوو، چونکه نانی پیرۆزی وا حەیفه مرۆلئى نه‌خوا ئەوجا قەره‌وانه‌کەى به‌خواردمه‌نییه‌که‌وه هه‌لگرت و بردى بۆ خزمه‌تى حەزرت، له‌وئ دای نا بۆبه‌یانی، عەبدورەحمان فەرمووی: له‌وه‌وپیش له‌نیوانى ئیمه‌و له‌نیوانى هۆزیکى تردا په‌یمانئ هه‌بوو، ماوه‌ى په‌یمانه‌که‌مان ته‌واو بوو بوو، سوپاکه که‌هاتنه‌وه بۆمه‌دینه؟، حەزرت (پەزى خوای لى بئ) کردنى به‌دوازده به‌شه‌وه هەر به‌شى له‌وسوپایه سەرکرده‌یه‌کی بۆدانا، هەر سەرکرده‌یى مه‌گەر خودا بۆخوۆى بزانی چەند که‌سى له‌گه‌ل دا بوو، له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا ئەو نانو چیشته که‌مه که‌له‌و قەره‌وانه‌دا بوو، له‌سه‌ره‌تاوه به‌به‌ره‌که‌تى ئەبوبه‌کرى سه‌دیق و له‌دواى دا به‌پیرۆزى حەزرت (پەزى خوای لى بئ) به‌ره‌که‌تیکى ئاشکرای وای تئ که‌وت به‌شى ئەو هه‌موو سوپایه‌ى کردو ئەوانیش گشتیان لیان خواردو به‌سیانى کرد). (ریاض الصالحین/٣/١٠٨٢/١).

شیگردنه‌وه:

له‌فه‌تحو‌لباریدا دمه‌رموئ: نامه‌ى کاته‌کانى نوێژ (کتاب موافیت الصلاة) بریتیه له‌سه‌دو حه‌فده فەرمووده، سى و شه‌شيان ته‌علیقن، ئەوانه‌ى تریان موته‌صیلن، له‌مانه چل و هه‌شتیان پوخته‌وپاڵه‌تن - واته: خالیصه‌ن - سه‌شت و نۆشيان دووبارهن، جایا له‌م نامه‌یه خوۆیا دووباره‌ى کرانه‌ته‌وه، یاله‌پیشه‌وه. هه‌موویان پیشه‌وا موسلیمیش (پەزى خوای لى بئ) په‌سه‌ندى کردوون و ئەویش گێڕاونه‌تییه‌وه، جگه له‌م سیازده‌یه‌یان:

- ١- فەرمووده‌ى ئەنه‌س: (کنا إذا صلینا .. سجدا علی ثیابنا اتقاء الحر) که‌رچى موسلیم ئەم فەرمووده‌یه‌ى به‌مه‌عنا گێڕاوه‌ته‌وه.

- ۲- ئەم فەرموودەیی تری ئەنەس کەتیایدا دەفەر موی: (ما أعرف شيئاً مما كان على عهد النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).
- ۳- ئەم فەرموودەیی تریشی کەهەر بەواتا فەرموودەیی دوهمیەتی کەتیایدا دەفەر موی: (وهذه الصلاة قد ضيعت).
- ۴- فەرموودەیی ئیبنو عومەر (إِشْتَدَ الْحَرُّ فَأَبْرَدُوا عَنِ الصَّلَاةِ) رقم-۳۱۵.
- ۵- فەرموودەیی ئەبوسەعید: (أَبْرَدُوا بِالظَّهْرِ....).
- ۶- فەرموودەیی ئیبنو عومەر: (إِنَّمَا بَقَاؤُكُمْ فِيهَا سَلَفٌ قَبْلَكُمْ...) رقم-۳۲۸.
- ۷- فەرموودەیی ئەبومووسا: (مثل المسلمين واليهود والنصارى...).
- ۸- فەرموودەیی ئەنەس: (كنا نصلّي العصر ثم يخرج الإنسان...) بەلام هەردوو پیر لەسەر ئەصلى ئەم فەرموودەییە یەکن.
- ۹- فەرموودەیی عەبدوڵلای کوپی موعەففەل (لا يغلبنكم الأعراب) رقم-۳۳۱.
- ۱۰- فەرموودەیی ئیبنو عەباس: (لولا أن أشق على أمتي.....) رقم-۳۳۴.
- ۱۱- فەرموودەیی سەهلی کوپی سەعید (كنت أتسحر...).
- ۱۲- فەرموودەیی موعاویيە: (إنكم لتصلون صلاة...) رقم-۳۴۱.
- ۱۳- فەرموودە کەیی ئەبوقەتادە: (أخاف أن تناموا عن الصلاة..) هەروا دەفەر موی سێ ئەنەری مەوقوفیشی تیادایە. اه، کەواتە: سەرجهمی فەرموودەو ئەنەرەکانی ئەم (نامەیی کاتەکانی نوێژ) دەکاتە: (۱۲۰) لەم (۱۲۰) ه چل و یەکیان لەتەجریدە کەدا هاتوو. عەبدوڕەحمانی کوپی ئەبو بەکری کوپی ئەبو قوحافە، خۆی و باوکی و باپیری لە هاوڕێیانی پێغەمبەر بوون، کوپێکی بوو ناوی موحمەد ئەبوعەتیق بوو، ئەویش لەپیش مەرگی پێغەمبەردا لەدایک بوو، برای هەقی عائیشەییە، لەپیزی لەشکری بێڕوایانی قورەیشا ئامادەیی شەپی بەدرو شەپی ئوحوود بوو، داوای کرد

که پالنه وائی بوی بجیته مهیدان، باوکی ویستی بجی، پیغه مبهه (درودی خودی لسهه
نه یه یشت و پیی فهرموو: (خوتمان پیی بهیلله!) له پاشتر موسولمان بوو
موسولمانیکی زور جوانی لی دهرچوو، له ناگر بهسته که ی خوده پییه دا له گهل
پیغه مبهه بوو، پالنه وائیکی زور نازاو دلیر بوو، تیره ندازیکی چاک بوو،
له گهل خالی دا ناماده ی شه ری یه مامه بوو، هه وتی له سه رکرده گانیان گوشت،
که یه کیکیان (محکم) ی یه مامه بوو، که له سه ر که لی نی له که لی نه کانی قه لاکه
بوو، نیر سو پای نیسلام له و که لی نه وه هه لپزانه ناو قه لاکه. عه بدورپه حمان
کور ی گه وری نه بوبه گره، له نوم رومانه، پیاویکی پیاوچاکی دین قایمی
خاوه ن په یمانی راستگو بوو، قهت دروی لی نه بینراوه. له رو داوی نه ل -
جه مه ل دا له گهل عانی شه ی خوشکی بوو، به لام موحه ممه دی برای له گهل
پیشه واهلی بوو، روژی موعاوییه له سه ر دوانگه ووتار دما، له خه لکه که
داوا ده کا که له پاش خو ی یه زیدی کور ی هه لپزیرن به جی نشین!!
عه بدورپه حمانیش دمه رمو ی: (بو نه مه هیر قه لییه ته؟ که ده ستووریان وایه
هه رگاتی قه یصه ر دمه ری قه یسه ری تر له شوینی داده نی شی!).

موعاوییه له پاش نه م هه لویسته سه د هه زار دره مه ی زیوینی بو دهنیری،
به لام نه و وری ناگری و دمه رمو ی: (نایینم نافروشم بوجیهانم) جابه ره و
مه که که ده که ویته ری، له ری له ناو خه ودا به مه رگی کوتوپر دمه ری، ته ره مه که ی
ده بن بو مه که که له و دهنیژن، سالی په نجاوسی ی کوچی ده بی، کاتی عانی شه
هه وائی مه رگی ده بیستی ده چی بوحه ج، له مه که که ده چی ته سه رگو ره که ی و
ده گری و نه م شیعه ری موته ممیمی کور ی نووهیره ده خوینیته وه که به سه ر
مالیکی برابدا هه لی داوه له به حری طویل:

و کنا کند مانی جذیمة حقة

من الدهر حتی قیل لن یتصدعا

فلما نفرقنا کانی و مالکا

لطول اجتماع لم نبت ليلة معا

واته:

وهك دووها ودهمی گیانی به گیانی
 رۆژگاری نۆرمان پیکه وه رانی
 گهر دوون له ناکاو بی چاوه پروانی
 رۆژگاری دووری و جودایی هانی
 تهوونی جودایی وه ها ته نیوه
 پیکه ی په یوه ندی ته و او بریوه
 منی له کاکم وادابر یوه
 ده لئی له مه و بهر یه کمان نه دیوه!

عه بدوره حمان له سه ره تا وه ناوی عه بدولکه عبه بووه، پیغه مبه ر (دروندی خودای لاسر
 بی) ناوه که ی گۆری و کردی به عه بدوره حمان، چهند فهرموودیه کی له سه حیج دا
 هه یه، سائی له پاش مه رگی عه بدوره حمان عانی شه ی خوشکیشی دهری، رهزای
 خودایان لی بی.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۴) نامه‌ی بانگ (کتاب الاذان)

سهره‌تای داهاتنی بانگ (باب: بدء الاذان)

۳۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يَقُولُ: (كَانَ الْمُسْلِمُونَ حِينَ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ يَجْتَمِعُونَ فَيَتَحَيَّيُونَ الصَّلَاةَ لَيْسَ يَنَادِي لَهَا فَتَكَلَّمُوا يَوْمًا فِي ذَلِكَ فَقَالَ بَعْضُهُمْ اتَّخِذُوا نَاقُوسًا مِثْلَ نَاقُوسِ النَّصَارَى وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ بُوقًا مِثْلَ قَرْنِ الْيَهُودِ فَقَالَ عُمَرُ أَوْلَا تَبْعَتُونَ رَجُلًا يَنَادِي بِالصَّلَاةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا بَلَالُ قُمْ فَتَادِ بِالصَّلَاةِ). (الحديث ۶۰۴) (۳۰۰)

ئيبنوعومەر (رمزای خوايان لی بی) دهیغه‌رموو: کاتی موسولمانان کۆچیان کرد بۆ مه‌دینه، هیستا بانگ دانه‌مه‌زرا بوو، خۆیان چاودی‌ری کاتی نوێ‌ریان ده‌کردو بۆی کۆده‌بوونه‌وه. رۆژی لهم باره‌یه‌وه ده‌ستیان کرد به‌گوفتوگۆ. هه‌ندیکیان فه‌رموویان: بازه‌نگی دابنییین وه‌ک هی نه‌صرانی یه‌کان، وه‌ک ئه‌وان له‌کاتی نوێ‌ژدا ناقووس لی بده‌ین، هه‌ندی تریان فه‌رموویان: ئه‌ی بۆئیمه‌یش وه‌ک جووله‌که‌کان که‌رهنایه‌ک دروست نه‌که‌ین بۆخۆمان. عومه‌ریش فه‌رمووی: ئه‌ی بۆ پیاوی نه‌چۆ بانگ بدا بۆنوێژ؟ ئیتر پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (ئه‌ی بیلال! هه‌ئسه‌ بانگ بده بۆ نوێژ)

۳۵۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أُمِرَ بَلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ وَأَنْ يُؤْتَرَ الْإِقَامَةَ). (الحديث ۶۰۵ طرفه في: ۶۰۳). (۳۰۱)

ئهنه‌س (رمزای خوی لی بی) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمانی به‌بیلال کرد که‌وته‌کانی بانگ جووته‌ جووته‌ بلی، وموته‌کانی قامه‌ت به‌تاک بلی،

وتهى: (قد قامت الصلاة) نهى، بهلام ثم وتهيه له قامته دا دووچار بلى) (ت/۱/۲۲۶ ز ۶۱ ژ ۴۲۱ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

۳۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا تُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَذْبَرَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ فَلِذَا قَضَى النَّدَاءَ أَقْبَلَ حَتَّى إِذَا ثَوَّبَ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ حَتَّى إِذَا قَضَى التَّوْبَةَ أَقْبَلَ حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ اذْكُرْ كَذَا اذْكُرْ كَذَا لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ حَتَّى يَظُلَّ الرَّجُلُ لَا يَذْهَبُ كَيْفَ صَلَّى). (الحديث ۶۰۸ - أطرافه في: ۱۲۲۲، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۳۲۸۵) (۳۰۲)

ئەبوهورهیره (رمزى خوى لى بن) فهرمووى: پيغه مبهه (درووى خودى لى بن) فهرمووى: (كاتى بانگ دهرى بونويژ شهيتان هه لده تورپني و جرت لى ددها، تاگووى لى له بانگه كه نهى، جا كه بانگه كه تهواو دهبى ديسان ديتيه وه تاقامهت دهكرى بونويژ نهوجا دووباره هه لده تورپنيته وه، كه قامهت تهواو دهبى ديسان ديتيه وه دهچيته بنكليشه يياوه و پي دهلى: بير له مه بكه ره وهو بير له وه بكه ره وه، ومئه وشتانه ي ودير دينيته وه كه له وه پيش له بيرى نه بوون، هه تا به راده يه كى وا دلى بى ناگاده كا كه نازانى چه ن ركات نويژ دهكا). (ت/۱/۲۲۲ ز ۵۹ ژ ۴۱۴ ج ۴ = ش/د/ن).

۳۵۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جَنَّ وَلَا إِنْسٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۶۰۹ - طرفاه في: ۳۲۹۶، ۷۵۴۸). (۳۰۳)

عەبدووللاى كورى عەبدوهرەحمانى كورى صەعصەهه (رمزى خوى لى بن) فهرمووى: ئەبوسەعیدی خودری (رمزى خوى لى بن) فهرمووى پي: دهبينم تو چهزت له مالات و

مهرپداری و دهشته، جاهه رکاتی له ناو مهرو مالاته که تا بوویت و بانگت دا، یالهو دهشته بوویت و بانگت دا، تهواو دهنگ له بانگه که هه لپه، چونکه ههرچی له قهری دهنگی بانگمردابی و گوئی ی لی بی، چ جنوکه بی و، چ مروف بی، چ فریشته بی و، چ شتی تربی وهك دارو بهردو شتی بی گیانی تر، له پروژی قیامه تا شایه تی بو دهن و بهو شایه تییه چاوو دلی روشن ده که نه وهو، سه ری پی ی بهر زده بی. نه بوسه عید فهرمووی: نه م فهرمایسته م له پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمر بی) خوئی بیستوه. (ب/۲۲۳/۱ ۳ ز- ۵۹ ژ- ۴۱۶ ج- ۴ = ب/ ن).

۳۵۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا غَزَا بَنِي قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ يَغْزُو بَنِي حَتَّى يُصْبِحَ وَيَنْظُرَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا كَفَّ عَنْهُمْ وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَانًا أَغَارَ عَلَيْهِمْ). (الحديث: ۶۱۰ طرفه في: ۳۷۱). (۳۰۴)

نه نه س (رمزی خوئی لی بی) فهرمووی: یاسای پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمر بی) وابوو: که دمرویشته بوغهزا بو سه ر هوژی، هه تا به یانی نه دایی نه یده دا به سه ریانا، جا نه گهر له کاتی به یانیدا گوئی له دهنگی بانگ بوایه نهوا وازی لی ده هینان، نه گینا له پاش به یان هی رشی ده برده سه ریان و، په لاماری دهدان. (ت/۸/۲۰/۲ تاج- ۴ ز- ۴۶ ژ- ۴۶۳ = ش/ د/ ت).

۳۵۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمُ النَّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ). (الحديث ۶۱۱) وعن معاوية (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مثله إلى قوله: وأشهد أن محمداً رسول الله. وكما قال: حي على الصلاة، قال: لا حول ولا قوة إلا بالله وقال: هكذا سمعنا نبيكم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول (الحديث ۶۱۲ - طرفاه في: ۶۱۳، ۹۱۴) (۳۰۵)

(۲۰۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب القول مثل قول المؤذن لمن سمعه (صحيح

مسلم بشرح النووي ج/ ۴ ص ۸۴) المترجم = ۲۴۸۲.

(۲۰۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب القول مثل قول المؤذن لمن سمعه، رقم: ۲۸۳.

ئەبوسەئیدی خەدەرى (بەزى خەوى لى بىن) فەرموۋى: خۆشەويست (بەرودى خەدى لەسەر بىن) فەرموۋى: (كاتى گۆيتان لەبانگ دەبى بانگدەر چ دەلى ئىوھىش ئەوھ بلىنەوھ). (ت/۱/۲۳۰/۱ ز- ۶۳ ژ- ۴۲۹ = ش/د/ت/ن).

۳۵۵- (دووبارە- مکرر) موعاۋىيە (بەزى خەوى لى بىن) جارى گۆيى لەبانگ بوو، لەسەرەتاي بانگەوھ بانگدەر ھەرچى دەفەرموو ئەوھىش گووتەكەى ئەوى دووبارە دەکردەوھ، ھەتا (وأشهد أن محمداً رسول الله) بەلام كاتى بانگدەر گووتى: (حي على الصلاة) موعاۋىيە فەرموۋى: (لاحول ولاقوه إلا بالله) كاتىكەش بانگدەر گووتى: (حي على الفلاح) موعاۋىيە فەرموۋىوھ: (لاحول ولاقوة إلا بالله) ئىتر لەپاش (حي على الفلاح) بانگدەر ھەرچى فەرموو موعاۋىيە ئەوھى دووبارە كەردەوھ، بەبى زىادوكەم. لەپاشا فەرموۋى: لەسەر ئەم شىۋەيەى كەرابوورد وەلامى سەندەوھى بانگم بەگۆيى خۆم ژنەوتووھ لەزارى پىرۋزى پىغەمبەرى خۆشەويستى ئىوھ. (بەرودى سەلەرى خەدى لەسەر بىن).

روونکردنەوھ:

يەكەم: بۆمەشق كەردن لەسەر وەرگىرپانى زاراۋەكانى زانستى فەرموودە، ھەروھەا بۆ شارەزا بوون بەرەبەرە لەمەر جەكانى ھەردوو پىر-كەبوخارى و موسلىمن، (بەزى مەھەتتى خەدىمان لى بىن) دەلىين: پىشەوا عەسقەلانى لەم شوينەدا دەفەرموۋى: پىشەوا موسلىم (بەزى مەھەتتى خەوى لى بىن) لەعومەرى كۆرى خەططابەوھ، فەرموودەبى دەردەھىتى، وپنەى ئەم فەرموودەيەى موعاۋىيە، بەلام بوخارى دەرى نەھىناوھ، چونكە راجىيائى ھەيە لەوھدا كەئەم فەرموودەى عومەرە پەيوەست (مەسول)ە، يا بەرەلایە واتە مەسەلى سەحابى يە، وەك پىشەواى فەرموودەناسى گەورە دارەقوطني ئامازەى بۆكردووھ. ئەم فەرموودەيەى

موعاوییه‌یش موسلیم دهری نه‌هیناوه، واته: نه‌یگیراوه‌ته‌وه، چوونکه نه‌وپترییه‌ی که‌جیگه‌ی مه‌به‌سته له‌م فهرمووده‌یه به‌پئی مهرجی موسلیم نیه، چونکه رسته‌که‌ی نه‌ناسیکی تیدایه. واته: زیاده مه‌قصوده‌که‌ی به‌پئی مهرجی موسلیم نیه،

دووهم: بانگو قامه‌ت له‌م کاتانه‌دا سوننه‌تن: له‌پیش نویژدا، له‌کاتی ناوانانی منائی ساوادا، له‌کاتی‌کا که‌سی ده‌نگی به‌رگوئی بکه‌وی و له‌جنۆکه‌و پهری و شتی وا بترسی سوننه‌ته بانگ بدا، یاقامه‌ت بکا، چونکه شه‌یتان له‌ده‌نگی بانگو قامه‌ت هه‌لدی، بی‌سهر هه‌موو وشه‌یی، خودی وشه‌که یادیکره‌که‌ی که‌له‌کاتی بیستنی ئه‌و وشه‌یه‌دا ده‌گوتری، له‌پاش بانگده‌روه، به‌شینه‌یی، به‌ده‌نگی نزم له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌لێته‌وه، ئه‌مه‌ش بۆگشت موسولمانی که‌گوئی له‌بانگ بی سوننه‌ته، ته‌نانه‌ت بۆ بی ده‌ستنویژو له‌شپیسیش، مه‌گهر بۆکه‌سی که‌مه‌هانه‌ی هه‌بی، وه‌ک سه‌راوکه‌رو نویژکه‌رو که‌سی له‌گه‌ل حه‌لایدا دروست بووبی، ئه‌مانه‌ بۆیان هه‌یه له‌پاش ته‌واوبوونی کاره‌که‌یان به‌پیز بانگه‌که‌ بسیننه‌وه، به‌مه‌رجی زۆر به‌ینی نه‌که‌وتبی! مه‌رجه بانگده‌رو قامه‌تکه‌ر موسولمان بن، مه‌رجه بانگده‌ر فامیده‌بی و خاوه‌ن ته‌میزو هۆش بی و نیرینه‌یش بی، خویندنی قورئان و ویردو یاده‌کانی تر، وه‌ک ته‌سبیحات و سه‌لاوات، بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی بانگو قامه‌ت ده‌بپری. ته‌سبیحات کردن له‌پیش نویژی به‌یانی و نویژی هه‌ینی دا دروسته، سه‌لاواتدانیش له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر هه‌روا، گهرچی ئه‌مانه‌ تازه‌ قه‌لان و له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا نه‌بوون له‌به‌رئه‌وه بگه‌ر نه‌گه‌ر نه‌کرین باشته‌ر، به‌لام کردنیان زیانی نییه. ته‌رجیع و ته‌ثویب سوننه‌تن، سوننه‌ته وه‌قفه‌و وه‌ستان به‌زه‌نه‌ی ری له‌کاتی گوته‌ی هه‌موو (الله اکبر) یکا، بانگده‌ر هه‌موو وشه‌یی به‌سه‌ریه‌که‌وه به‌یه‌ک هه‌ناسه‌بلی، وه‌سوننه‌ته بۆبانگده‌رو قامه‌تکه‌ر له‌پیش بانگو قامه‌ته‌که‌وه سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر بده‌ن و نزا ناسراوه‌که بخوینن که‌ده‌فه‌رموی: (اللهم

صل وسلم وبارك على النبي الكريم... الخ) وسوننه ته له نیوانی بانگو و قامه تدا هه مووکه سی نزای باش بکا بو نیشی دین و دنیا ی خو ی و موسو لمانان. (بروانه: شهر حی نه و هو ی، فه تحو لبار ی، فیه ی ناسان، بهرگی یه که م، لاپه ره/ ۱۴۴ - ۱۴۶).

۳۵۶- حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَیَاشٍ قَالَ حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُكَدِّرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۶۱۴ - طرفه فی: ۴۷۱۹). (۳۰۶)

جاییری کوری عهبدو لالا (مرزای خوی لی بن) فهرمووی: خو شه ویست (درووی خودای لسمیر بن) فهرمووی: (هه رکه سی له کاتی بیستنی بانگدا بلئ: اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته)، واته: نه ی خودایه! نه ی خوا و مندی نه م بانگه وازی ته و او ده! نه ی پهرو مردگاری نه م نو یژه دابه س ترا و ده! ببه خشه به موحه م مه د پایه ی هه رب بهرزی نه لو وسیله و پله ی هه ره گه و ره ی نه ل - فه ضیله، وه بی به ره نه و باره گا په سه نده ی که خو ت به لئنت پی دا و ده، ره وانه ی نه و پی بکه، که مه قامه می شه فاعه تی گه ورمیه. هه رکه سی له و کاته دا نه مه بلئ و نه م نزایه بخو ی نی، له روژی قیامه تا تکای من بو نه و فه بو ول ده بی). (ت/ ۲/۲۳۱/۱ ز- ۶۳ ژ- ۴۳۰ = ب/ د/ ن).

روونکردنه وه:

مه به ست له م باره گا و به لئنه نه م ئایه ته یه: (عسی أن یعشک ربک مقاما محمودا). نه م نزایه و اباش تره له پاش ته و او بوونی بانگه که بخو ی ندری، مه به ست له بانگه وازی ته و اویش بانگه وازی یه کتا په رستییه، که پوخته که ی و له بانگ دا.

۳۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهَمُوا وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجِيرِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمْ مَا وَلَوْ جَبَّوْا). (الحديث ۶۱۵- اطرافه في: ۶۵۴، ۷۲۱، ۲۶۸۹) (۳۰۷)

نه بوهورديره (همزي خوي لي بي) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودی لسمیر بی) فهرمووی: (نه گهر نه مەر دوومه ده یانزانی خیری بانگدان و پریزی یه که می جه ماعت چه نی گهر میه، وه چاره ی تریان نه بوايه که جگه له وه تیر و پشکیان له سهر بکه، نهوا تیر و پشکیان لی ده کردن، جاپشکی کی دهر بچوايه نه وه بانگی ددها، یاله پریزی یه که ما ده و سته، نه گهر ده یش یانزانی که خیری زو و چوون بونویزی قرچه ی گهرمای نیومرو چه ند گهر میه به ههرا کردن ده چوون بوی، نه گهر ده یش یانزانی خیری جه ماعتی خه و تنان و جه ماعتی به یانی چه نی گهر میه، نه گهر به گاگولکه یش بوايه دهاتن بویان).

۳۵۸- عَنْ ابْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ بِلَالًا يُؤَذِّنُ بِلَيْلٍ فَكَلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ثُمَّ قَالَ وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى لَا يُنَادِي حَتَّى يُقَالَ لَهُ أَصْبَحْتَ أَصْبَحْتَ). (الحديث ۶۱۷- اطرافه في: ۶۲۰، ۶۲۳، ۱۹۱۸، ۲۶۵۶، ۷۲۴۸) (۳۰۸)

ئیبونوعومه ر (همزي خوابان لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمیر بی) فهرمووی: (بیلال هیشتا شهوی ده مینی که بانگ ددها، جاله بهر نه وه نه گهر ویستتان له پاش بانگی بیلالیش، ههر شت بخون و بخونه وه، تانیب نوومی مه کتووم بانگ ددها ئیتر واز له هه موو شتی بهینن که رۆزووی پی ده شک). قسه گیره وه

(راوی) فہرمووی: ئیبنوئوممی مہکتووم بیاویکی کویر بوو، بانگی نہدەدا
 ھەتا لەھەموولایەکەوہ خەلکەکە پێیان دەگوت: وابەیانە بانگدە. (ت/۵/۷۹/۲)
 ز-۲۷ ژ-۱۳۱۰ ج-۴ = ش).

راقە و شیکردنەوہ:

ئەبنوئوممی مەکتووم ناوی عەبدوڵلایە، لەموسوولمانە پێشینەکانە
 پێغەمبەر زۆر پێزی دەگرت، زۆرجاران پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیکرد
 بەنەمیر لەسەر مەدینە، لەجێنشینی ی عومەردا ئامادە جەنگی قادسییە
 بوو، لەوجەنگەدا شەھید بوو، ئەو کوێردیە کە لەسورمتی عەبەسەدا باس
 کراوە.

۳۵۹- عَنْ حَفْصَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ
 إِذَا اعْتَكَفَ الْمُؤَذِّنُ لِلصُّبْحِ وَبَدَأَ الصُّبْحُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ تُقَامَ
 الصَّلَاةُ). (الحديث ۶۱۸ - طرفاه في: ۱۱۷۳، ۱۱۸۱) (۳۰۹)

حەفصە (پەزە خۆی لێ بێ) فەرمووی: کاتێ بەیانێ دەداو بانگدەر لەبانگ دەبۆو،
 پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دوورکات نوێژی سوننەتی سووکەلە دەکرد،
 بەرلەوہ قامەت بکری بۆنوێژی بەیانێ.

روونکردنەوہ:

حەفصە ھاوسەری پێغەمبەری خودایە، لەسائی سێیەمی کۆچیدا
 بەبیوژنی لەدوا عائیشە شووی کرد بە پێغەمبەر، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 دەفەرموئ: (جوبرا ئیل پێ ی فەرمووم: حەفصە رۆزووەوانیکی باش و
 شەو نوێژکەریکی زۆر چاکە، لەبەھەشتیشا ھاوسەری تۆیە!) حەفصە ھەتا مرد
 ھەمیشە بەرۆژووبوو، کچی عومەری کۆری خەطاب بوو، لەژنە کۆچکارەکان

بوو، سه‌روه‌سیتی باوکی بوو. پینج فه‌رمووده‌ی له‌بو‌خاریدا هه‌یه خوینه‌وار بوو، بر‌وانه: به‌رگی پینجه‌می تاجول ئوصول به‌گوردی لاپه‌ره/ ۱۶۲ ه= تاج-۳ ز-۳۵ هه‌تا زنجیره ۴۱.

۳۶۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدُكُمْ أَوْ أَحَدًا مِنْكُمْ أَذَانٌ بَلَالٍ مِنْ سَحُورِهِ فَإِنَّهُ يُؤْذِنُ أَوْ يُنَادِي بَلِيلٌ لِيَرْجِعَ قَائِمُكُمْ وَلَيَنْبَةَ نَائِمُكُمْ وَلَيْسَ أَنْ يَقُولَ الْفَجْرُ أَوْ الصُّبْحُ وَقَالَ بِأَصَابِعِهِ وَرَفَعَهَا إِلَى فَوْقِ وَطْأَتِهِ إِلَى أَسْفَلِ حَتَّى يَقُولَ هَكَذَا بِسَبَابَتَيْهِ إِحْدَاهُمَا فَوْقَ الْأُخْرَى ثُمَّ مَدَّهَا عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ). (الحديث ۶۲۱- طرفاه في: ۵۲۹۸، ۷۲۴۷) (۳۱۰)

عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری مه‌سعوود (ه‌زی خوی له‌ بن) ده‌فه‌رمو‌ی: پی‌غه‌مبه‌ر (د‌روودی خودی له‌سه‌ر به‌ن) فه‌رمو‌ی: (که‌ستان به‌بانگی بیلال واز له‌پارشی‌و‌کردن مه‌هینن، چونکه ئه‌و شه‌وی ده‌مین‌ی که‌بانگ دهدا، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه شه‌ونویژ‌که‌رتان نا‌گادار بکاته‌وه که‌وا به‌یان نزیکه، ئه‌گه‌ر ده‌یه‌و‌ی با‌سه‌رخه‌و‌ی بشکی‌ن‌ی، یانه‌گه‌ر ده‌یه‌و‌ی پارشی‌وب‌کا تازو‌وه بیکه‌ه‌روه‌ها مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه خه‌وتو‌وتان له‌خه‌وه‌لب‌ستی‌ن‌ی هه‌تا خوی ئاماده‌ب‌کا بو‌به‌یان، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر (د‌روودی خودی له‌سه‌ر به‌ن) په‌نجه‌کان‌ی سه‌ره‌و‌زو‌ور هه‌ل‌پ‌ری و سه‌ره‌و‌خواری کردنه‌وه به‌نا‌ما‌ژه نه‌خشه‌ی به‌یانیه در‌و‌زنه‌ی کی‌شاو فه‌رمو‌ی: (شه‌به‌قدان ئا‌وانیه، به‌لام شه‌به‌قدان ئا‌وايه) جاهه‌ردو‌و په‌نجه‌ی له‌سه‌ریه‌ک داناو ئام‌ا‌ژه‌ی پ‌ی‌یان کردو نه‌خشه‌ی به‌یان‌ی راس‌ته‌قینه‌ی کی‌شاو فه‌رمو‌ی: (هه‌تا ئا‌وا پ‌و‌وناکی له‌که‌ناری ئاسمانه‌وه، له‌خ‌و‌ره‌لاته‌وه به‌را‌ست‌و چه‌پا بلا‌و ده‌بی‌ته‌وه‌و ده‌بی‌ به‌ر‌و‌ژی ته‌وا‌و!) (ت/ ۱/۸۰/۲ ز- ۲۸ ژ- ۱۳۱۱).

۳۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْفَلٍ الْمُزَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ ثَلَاثًا لِمَنْ شَاءَ). (الحديث ۶۲۴ - طرفه في: ۶۲۷) (۳۱۱)

عبداللہ بن کوفی موغہ فضلہ لی نسل - موزہنی (مزی خوی لہ ہی) فہرمووی: پیغہ مہر (درووی خودی لہسر ہی) سی جار فہرمووی: (لہنیوانی ہموو بانگو قامہ تیگا نویژیکی سونہت ہہیہ، بؤکہسی نازمووی ہہی).

وفي رواية: (بين كل أذانين صلاة، بين كل اذانين صلاة). ثم قال في الثالثة: (لمن شاء).

واته: لہبہنی ہموو بانگو قامہ تیگا نویژیکی سونہت ہہیہ لہسہری جاری سیہما فہرمووی (درووی خودی لہسر ہی): (نہمہ بؤکہسی کہ نازمووی نہم نویژہی ہہی). (ت ۱/۳۰۸/۱ ژ ۶۰۵ ز ۱۰۴ ج ۴ = ش / د / ن).

۳۶۲- عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِث (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِي فَأَقَمْنَا عِنْدَهُ عِشْرِينَ لَيْلَةً وَكَانَ رَحِيمًا رَفِيقًا فَلَمَّا رَأَى شَوْقَنَا إِلَى أَهَالِينَا قَالَ ارْجِعُوا فَاكُونُوا فِيهِمْ وَعَلِّمُوهُمْ وَصَلُّوا فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤْذَنَ لَكُمْ أَحَدُكُمْ وَلْيُؤْمِّكُمْ أَكْبَرُكُمْ). (الحديث ۶۲۸ - أطرافه في: ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۵۸، ۶۸۵، ۸۱۹، ۲۸۴۸، ۶۰۰۸، ۷۲۴۶) (۳۱۲)

مالیکی کوفی حوہیریت (مزی خوی لہ ہی) فہرمووی: لہگہل دہستہی لہخزمانہ، چوون بؤ مہدینہ بؤخزمہتی پیغہ مہر (درووی خودی لہسر ہی) بیست شہو لہخزمہتیدا ماینہوہ، پیغہ مہر (درووی خودی لہسر ہی) زور میہرہبان و دلسوز بوو، جا کاتی ہہستی کرد کہوا نیہمہ تاسہی لای کہسوکارمان دہکہین فہرمووی: (بچنہوہ بؤناو کہسو کارتان لہناویانا بنو فیتری نایینیان بکہنو

(۳۱۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: بين كل اذانين صلاة، رقم: ۸۳۸ = ۱۹۳۷، ۲۵۳۹.

(۳۱۲) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: من أحق بالإقامة، رقم: ۶۷۴ = ۱۵۳۳.

فَیْرَى نَوِیْزِیَانِ بَكِهِن، وَهَمَنْ نُهُم مَآوِدِیْهِ جَوْنِ نَوِیْزَم بُوْیُوْه دِهْكَرْد نَاوَا
نَوِیْزِیَانِ بُوْیَكِهِن، كَاتِیْ كِه نَوِیْز دِهْبِیْ یَه كِیْكَ لِه خَوْتَانِ بَابَانْكَتَانِ بُوْیْدَا،
وَه كِیْتَانِ كِه وَرَه تَرْبُوو بَانَهُو بَه رَنَوِیْزِیْتَانِ بُوْیَكَا).

عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى رَجُلَانِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدَانِ السَّفَرَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَيْتُمَا خَرَجْتُمَا فَأَذْنَا ثُمَّ أَقِيمَا ثُمَّ لِيُؤْمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا). (الحديث ۶۳۰ أطرافه في: ۶۲۸، ۶۳۱، ۶۵۸، ۶۸۵، ۸۱۹، ۲۸۴۸، ۶۰۰۸، ۷۲۴۶).

دِیْسَانِ نُهُو (رَمَزِیْ خَوِیْ لِسِ بَیْ) فَهَرَمُوْیْ: دُووِیَاو هَاتَنَه خَزْمَه تِی حَه زَرْمَتِ (رَمَزِیْ خَوِیْ لِسِ
بَیْ) دِه یَانُوِیْسْتِ بَجَنْ بُوْسَه فَهَر، پِیْخَه مَبَهَر (دُرُوْیْ خَوِیْ لِسِرِ بَیْ) فَهَرَمُوْیْ: (كَاتِیْ
كِه وَتَنَه رِیْ، لِه هَه مَوو شوِیْنِیْ كِه نَوِیْز بُوو بَانْكَ بَدَهْن، لِه پَاشَا قَامَه تِ بَكِهِن، نُهُو جَا
كِیْتَانِ كِه وَرَه تَرْبُوو بَانَهُو بَه رَنَوِیْزِیْتَانِ بُوْیَكَا). (ت/۱/۳۸۰ ز-۱۲۶ ز-۷۵۷ ج-۴).

روونكردنه وه:

مَالِیْكَی كُوْرِیْ حُووِیْرِیْثِ چَه نَد فَهَر مَوو دِه یَه كِیْ لِه صَه حِیْجَه یِنِ دَا هَه یَه
لِه بَه صَرَه دَا دِه نِیْشْتِ، لِه نَه وَه دُو پِیْنجِیْ كُوْچِیْدَا لِه وِیْ مَرْدُووَه، نُهُم زَاتَانَه
فَهَر مَوو دِه یَانِ لِیُوْه كِیْرَا وَه تَه وَه: نُهُو قَلَابَه وَ نُهُو عَه طِیْیَه وَ سَه لِه مَه یِ نُهَل -
جَرْمِیْ وَ عَه بَدُوْلَا یِ كُوْرِیْ مَالِیْكَ. نُهُم فَهَر مَوو دِه یَه یِ بَه لَكِه یَه لِه سَه رَنَه وَه كِه
هَآوِرِیْ پِیْخَه مَبَهَر بُووَه.

۳۶۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ يَأْمُرُ مُؤَدَّنَا يُؤَدُّنَ ثُمَّ يَقُولُ عَلَى إِثَرِهِ أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ فِي اللَّيْلَةِ الْبَارِدَةِ أَوْ
الْمَطِيرَةِ فِي السَّفَرِ). (الحديث ۶۳۲ - أطرافه في: ۶۶۶). (۳۱۳)

ئىبنوعومەر (رەزى خەلىلى بىز) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خەلىلى لىسەر بىز) لەشەۋى سەرماۋ سۆلەدا، يالەشەۋى باراندا، فەرمانى دەکرد بەبانگەر، بانگى دەدا، گورج بەشۋىن بانگەكەدا لەسەر فەرمانى پېغەمبەر (دروودى خەلىلى لىسەر بىز) بانگەر بەدەنگى بەرز دەيفەرەمۇۋ: (ألا صلوا في الرحال: ناگادار بن مەيەن بۆجەماعەت، لەجىگەى خۇتان نوپۇز بىكەن). (ت/۱/۳۷۷ ز-۱۲۴ ژ-۷۵۲ چ-۴ = ش/د).

راقە و شىكردنەۋە: بىروانە: ژمارە: ۳۷۸.

۳۶۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ سَمِعَ جَلْبَةَ رَجُلٍ فَلَمَّا صَلَّى قَالَ مَا شَأْنُكُمْ قَالُوا اسْتَعْجَلْنَا إِلَى الصَّلَاةِ قَالَ فَلَا تَفْعَلُوا إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ فَمَا أَذْرَكُكُمْ فَصَلُّوا وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا). (الحديث ۶۳۵). (۳۱۴)

ئەبۇقەتادە (رەزى خەلىلى بىز) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خەلىلى لىسەر بىز) رۇژۇ بەرنوپۇزى بۆدەكردين، لەوكاتەدا گوپى لى بوو كەوا چەن پياۋى كىرەويانە بەگالەگال و غەلبە غەلب و زرمە زرم، جاكەنوپۇزەكەيى تەۋاۋ كىرە فەرەمۇۋى: (ئەۋە جىتان بوو بۇ واتان كىرە؟) ياران (رەزى خەلىلى بىز) فەرەمۇۋى: پەلەى نوپۇزمان بوو كەبگەين بەجەماعەت. فەرەمۇۋى: (وامەكەن، بەلكوو كاتى دىن بۇ نوپۇز لەسەرەخۇبىن، بەهيورى و هيمنى و شىنەيى بچن بۇنوپۇز، ئىتر چەندە فرىا كەۋتن بەجەماعەت بىكەن، ئەۋەمىشى پىانەگەيشتن خۇتان بەتەنەها تەۋاۋى بىكەن). (ت/۱/۳۷۹ - ش/د).

۳۶۵- وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَقِمْتَ الصَّلَاةَ فَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي). (الحديث ۶۳۷ - طرفاه في: ۶۳۸، ۹۰۹) (۳۱۵)

دیسان ئهو (پرمزی خوای لی بی) فهرمووی: خوْشه ویست (دروودی خودی له سهر بی) فهرمووی: کاتی قامه تی نوێژ دهکری ههڵ مهسن بۆنوێژ ههتا کاتی کهوا من دهبینن دهیم بۆنوێژ). (ت/۱/۳۸۰-۲ ش/ت)

۳۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَقِيَمَتُ الصَّلَاةَ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُتَاجِي رَجُلًا فِي جَانِبِ الْمَسْجِدِ فَمَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ حَتَّى نَامَ الْقَوْمُ). (الحديث ۶۴۲ - طرفاه في: ۶۴۳، ۶۲۹۲) (۳۱۶)

ئهنهس (پرمزی خوای لی بی) فهرمووی: جارێ قامهت کرا بۆ نوێژی خهوتنان، پێقه مبههر (دروودی خودی له سهر بی) له وکاته دا، له گۆشه یهکی مزگهوتا، له گهڵ پیاویکا دانیشتبوو، دووبه دوو چهپهیان دهکرد، ههر نههات به لای نوێژهوه ههتا ههندی له نوێژکه رماکان خهویان ئی کهوت، ئهوسا ههلساو هات بهرنوێژی یهکهی بۆکردین).

روونکردنهوه:

پێشهوا عهسقه لانی لهفه تحولباریدا لهکۆتایی ئهم نامهیهدا دهفه رموی: (نامهی بانگ بریتیه له جل و جهوت فهرمووده، شهشیان تهعلیقن، بیست و سیان دووبارهن، بیست و چواریان بوختهیانن، گشتیان پهسهندي پێشهوا موسلیمیشن، جگه لهم چوارمیان:

۱- فهرموودهی ئه بوسه عیدا (لا یسمع مدى صوت المؤذن).

۲- فهرموودهی موعاوییه (هكذا سمعنا من نبيكم).

۳- فهرموودهی جابیر (من قال حين يسمع النداء).

۴- فہرموودہی بیلال، کہباسی ئہوہ دمکا بیلال لہکاتی بانگا دووپہنجهی خوئی
دمخسته ہہردوو کونہگوئی خوئی. وەدەفہرمووئ: سئ بیسراو (ئەئەر)یشی
تیادیہ کہلہ یارانئ پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بئ) بیسراون، یاگیڕدراونەتەوہ. اه.
کہواتە: ۳+۴۷=۵۰، لەم پەنجایە (بیستیان) لەتەجریدەگەدا هاتوون، لە:
ژمارە (۳۵۰) هەتا (۳۶۶) لەگەڵ رەچاو کردنی ژمارە دووبارەکان و زیادە
ریوایەتەکان.

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۵) نامہی جہماعەت و پیتشویژی (کتاب الجماعة والإمامة)

۳۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِحَطْبٍ فَيُحْطَبَ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ
فَيُؤَذَّنَ لَهَا ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ النَّاسَ ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ فَأُحْرَقَ عَلَيْهِمْ يُؤْتَهُمْ
وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَرَقًا سَمِينًا أَوْ مِرْمَاتَيْنِ حَسَنَتَيْنِ لَشَهِدَ
الْعِشَاءَ). (الحديث ۶۴۴ - أطرفه في: ۶۷۵، ۲۴۲۰، ۷۲۲۴) (۳۱۷)

ئەبوھورەیرە (بەزی خوئی لە بئ) فہرمووئ: پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بئ) سەرنجی دا
کہوا چەن کہسئ لەچەن نوێژیکا بۆماوہیەکہ دیارنین. جا حەزرت (بەزی خوئی لە بئ)
بەتوورہیی فہرمووئ: (بەوکەسە کہگیانی منی بەدەستە، نیازم ہەبوو
کہگال بدم گزەمداریکی زۆر کۆبکریتەوہ کاتیکیش بانگ بوو، بەپیاوئ بلییم
کہبانگ بدا بۆ نوێژ ئەوجا بەپیاوئ بلییم کہلەجیاتی خۆم بەرنوێژی یەکہ
بۆخەلکەکہ بکا، وەخۆشم برۆم بۆسەر ئەو پیاوانەکہلەنوێژی جہماعەت
دوادەکەون، و فہرمان بدم کہبەباوشەدار مالەکانیان بەسەردا بسوتینن،

سویندهم به وکسه سی که گیانی منی واله دهستا؛ نه وانه نه گهر گرتکیکی
چه وریان له مزگهوت گومان ببردایه دههاتن بۆنویژی خه ووتنان بۆ مزگهوت
ههتا به بیانوی نوێزه که وه گرتکه که بخۆن، ههروا نه گهر دوو سهنجووقیان
له مزگهوت شک ببردایه، که سهنجووقیان پێ دهکری، دههاتن بۆ نوێزکردن بۆ
مزگهوت، به و بیانوو ده. (ت/۱/۳۷۵ ز- ۱۲۳ ژ- ۷۴۹ = ش/د/ت/ن)

۳۶۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَذِ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً). (الحديث
۶۴۵ طرفه في: ۶۴۹) (۳۱۸)

ئێبنوعومەر (پەزای خاویان لێ بێ) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خودی لاسەر بێ)
فەرمووی: (نوێژی جه ماعت به بیست و چهوت پله گه ورهتره له نوێژی کهسی
که هه ره به ته نه نا خوی بێ). (ت/۱/۳۷۱ ز- ۱۲۲ ژ- ۷۴۴ ج- ۴ = ش/ت/ن).

۳۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: (تَفْضُلُ صَلَاةِ الْجَمِيعِ صَلَاةُ أَحَدِكُمْ وَحْدَهُ بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا
وَتَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَقْرَأُوا إِنَّ
شَيْئَكُمْ) (إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا). (الحديث ۶۴۸) (۳۱۹)

ئهبوهورمیره (پەزای خوی لێ بێ) فەرمووی پێغه مبهەر (دروودی خودی لاسەر بێ) دهیغه رموو:
(نوێز به کۆمه لێ له گه ل کۆمه لدا بیست و پینج جار خیرتره له نوێژی کهسی
که به ته نه نا خوی بێ، نه و فریشتانه ی که له شه ودا پاسه وانی ئاده میزادن له گه ل
نه و فریشتانه دا که له رۆژدا نیگابانی نه ون له کاتی نوێژی به یانیان دا یه ک
ده گرن). پاشتر ئهبوهورمیره (پەزای خوی لێ بێ) دهیغه رموو: نه گهر چه زیش ده که ن
ئه م قسه و باسه تان له قورئانا پێ نیشان بدهم، فەرموون ئه م نایه ته بخوینن:

(وَقَرَّانَ الْفَجْرَ إِنْ قَرَّانَ الْفَجْرَ كَانَ مَشْهُودًا) ئیسراء - ۷۸/۱۷ - واته: ومنویژی کاتی دهرکه وتنی سبه یینیش به جئ بهینه، چونکه به راستی نویژی به یانی فریشته پؤل پؤل دینه دیاری!) (ب/۶/۲۷۲/۱۳ تاج-۴ ز-۱۸ ژ-۲۹۶۳ ج-۴ = ب/ت).

۳۷۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْظَمُ النَّاسِ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أْبَعْدَهُمْ فَأَبْعَدُهُمْ مَمْشَى وَالَّذِي يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْإِمَامِ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الَّذِي يُصَلِّي ثُمَّ يَنَامُ). (الحديث ۶۵۱) (۳۲۰)

ئەبومووسا (عزای خوی لن بی) فەرمووی: پیغەمبەر (مروودی خودی لەسەر بی) فەرمووی: (مەردوم کاتی دەرپۆن بو نوێژ هەتا رینگە کە یان دوورتر بی پاداشیان گە وەرترە، ئەو کە سەشی کە چا وەروانی نوێژ دەکا هەتا بە جەماعەت بیکا لەگەڵ پێش نوێژدا، ئەو پاداشی گەڵ گە وەرترە لەو کە سەشی کە نوێژ دەکا و دەخەوئ). (ت/۱/۳۷۱/۳ ز-۱۲۲ ژ-۷۴۴ = ش/د).

۳۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ. (الحديث ۶۵۲ - طرفه في: ۲۴۷۲)

ثُمَّ قَالَ: (الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ وَالْمَبْطُونُ وَالْعَرِيقُ وَصَاحِبُ الْهَذَمِ وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالَ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا لَأَسْتَهَمُوا عَلَيْهِ). (الحديث ۶۵۳ أطرافه في: ۷۲۰، ۲۸۲۹، ۵۷۳۳).

(وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجِيرِ لَأَسْتَقْبُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا). (انظر: ۳۵۷) (۳۲۱)

ئەبۇھورەیرە (بەزى خۇى لىن بىن) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەر مووى: (جارى پياوى بەرپىگەيەكا دەرووى، لقى دىكى بىنى لەسەر رىگەكە كەوتبوو، دوورى خستەو لەرپىگەكە، خودا لەسەرئەو سوپاسى كردو تۆلەى باشى دايەو و لى خۆش بوو).

لەپاشتر فەر مووى: (ئەم پىنج كەسەيە شەهيدن: كەسى بەتاعوون بەرى شەهيدە، كەسى بەدەردى ناوسك بەرى شەهيدە، كەسى لەئاودا بخكى شەهيدە، كەسى لەخەباتى رىگەى خودادا بكوزرى شەهيدە) I (ژمارە: ۳۵۷)

۳۷۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ بَنِي سَلَمَةَ أَرَادُوا أَنْ يَخَوَّلُوا عَنْ مَنَازِلِهِمْ فَيَنْزِلُوا قَرِيبًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَكَّرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُعْرُوا الْمَدِينَةَ فَقَالَ: (أَلَا تَحْتَسِبُونَ آثَارَكُمْ) (الحديث ۶۵۶ طرفه في: ۶۵۵). (۳۲۲)

ئەنەس (بەزى خۇى لىن بىن) فەر مووى: خىلى بەنى سەلەمە، مالهەكانيان لەقەراخ شارهو بوو، دوور بوون لەمزگەوت، ويستيان خانووەكانيان بفرۆشنو لەمزگەوتەكەى پىغەمبەرەو نزيك ببەنەو، بەلام پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ئەمەى پى ناخۆش بوو، چونكە هەزى نەدەكرد كەدەورى شار چۆل ببى و پىشتى مەدينە رووت ببى. لەبەرئەو نەيهيشتن و پى فەر موون: (ئەى خىلى بەنى سەلەمە! لەشويى خۇتان بىننەو، چوونكە كەهاتووچۆى مزگەوت دەكەن شەقاو بەشەقاو پاداشتان بۆ دەنووسرى). (ب/۱/۳۴۶/۱۲ ز-۱۴ ز- ۶۸۶ ج- ۴ = ش).

(۲۳۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: بيان الشهداء، وفي البر والصلة، باب فضل إزالة الأذى عن الطريق، رقم: ۱۹۱۴.

(۲۳۲) أخرجه مسلم عن جابر باب فضل الصلاة المكتوبة في جماعة وفضل انتظار الصلاة وكثرة الخطأ - المترجم = ۱۵۸.

۳۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَيْسَ صَلَاةٌ أَثْقَلُ عَلَى الْمُتَأَفِّقِينَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا). (الحديث ۶۵۷) (۳۲۳)

ئەبوھورەیرە (بەزەئى خەۋى لىس بەن) دەفھەرموئى: پېئغەمبەر (مەروۋى خەۋى لىسەر بەن) دەفھەرموئى: (ھىچ نوپۇزى ۋەك نوپۇزى بەيانى و نوپۇزى خەۋەتەن، زەحمەت نىيە لەسەر شانى ناپاكەكان، كەلەزاراۋى شەرىعەتدا پېيان دەگوتى: موناڧىق، خۆئەگەر دەيانزانى خېرى ئەم دوو نوپۇزە چەندە گەورەيە بەگاگۇلكەيش بوايە دەھاتەن بۇ جەماعەتەكەيان!). (بەروانە: ژمارە: ۳۵۷)

۳۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ). (الحديث ۶۶۰- أطرافه في: ۱۴۲۳، ۶۴۷۹، ۶۸۰۶) (۳۲۴)

ئەبوھورەیرە (بەزەئى خەۋى لىس بەن) لەھەزەرتەھە (بەزەئى خەۋى لىس بەن) دەفھەرموئى: (ھەۋەت تاقەم ھەن، خودا لەرپۇزى قىيامەتدا، دايان دەنى لەژىر سىبەرى تەخت و بارەگا (عەرش) ى خۆیدا، لەو رۆژەدا كەھىچ سايەو سىبەرىكى ترنيە بىجگە لەسايەو سىبەرى خودا خۆى،

يەكەم: پادشای عادل و پيشه‌های دادپەروەرو کاربەدەستى بەداد،

دوهم: لاۋى كەلەعبادەت و خوداپەرستى دا قال بووبى و پى گەيشتبى و بەرمبەرە گەورەبووبى،

سینیه: پیاوئ که دئی ئالوودهی مزگهوت بی،

چوارهم: دووکەس که ساخ له بهر رمزای خودا یه کتریان خوش بوئ، له بهر رمزای خودا کۆببنه وه هەر له بهر رمزای خودایش له یه کتر جیاببنه وه، له پاش تهواو بوونی کۆبوونه وه که یان،

پینجهه: پیاوئ که ئافره تیکی خانه دانی خانوو مانی شوخ و شهنگی جوان داوای ئیشی خرابی لی بکاو خوئی تهسلیم بکا، ئه ویش نه یکاو پیی بلئ: من ئیشی بی شه رعی وانا کهم، چونکه له خودا ده ترسم،

شه شهه: پیاوئ خیرئ به په نامه کی بکا، که ئەم دهستی به و دهستی نه زانی،

حه وتهه: که سی که به ته نیا خوئی بی و یادی خودا بکاو فرمی سک به چاوه گانیدا

له ترسی خودا هۆن هۆن بیته خواره وه (ت/۷/۳۴۴- ریاض/۱/۳۶۲ - ش/ت/ن).

روونکردنه وه:

ئەم جوړه هیما یانه واتیان وایه: (ت/۷/۳۴۴= تاج/ ۱ / ۳۴۴ فەرموودهی/ ۷) وشه ی پیاو له م فەرمووده یه دا بۆنمونه یه، له بهر ته وه چه مک و مه فهوومی نییه، که واته: ئەم حه وت تاقمه ژنیش وهک پیاو ده گریته وه، برپاوه: ژماره: (۱۳).

۳۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نُزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ). (الحديث ۶۶۲). (۳۲۵)

(۲۲۵) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: المشى إلى الصلاة تمحى به الخطايا،

رقم: ۶۶۹ = ۱۵۲۲.

له نهبو هورمهیرهوه (همزی خوائ لى بهى) چه زرمى (همزی خوائ لى بهى) دهفه رموى: (گشت جارى كه كه سى دهچى بؤ مزكهوت، ياله مزكهوت دهكه پرتيه وه خودا له بهه هشتا نانئ كه شايانى ميوان بئ بؤى دروست دهكا).

۳۷۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ابْنِ بُحَيْنَةَ رَجُلٍ مِنَ الْأَزْدِ قَالَ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا وَقَدْ أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ فَلَمَّا انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَتْ بِهِ النَّاسُ وَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصُّبْحُ أَرْبَعًا الصُّبْحُ أَرْبَعًا). (الحديث ۶۶۳) (۳۲۶)

عهبدوئلاى كورى مالىك (همزی خويان لى بهى) فه رموى: جارى قامه تى نويزى بهياني كرا، پيغه مبهر (مروودى خودى لى بهى) روانى واپياوى دووركات نويزى سوننه ت دهكا، جاكاتى پيغه مبهر (مروودى خودى لى بهى) له بهر نويزى نويزى بهياني بؤوه، نويزكه ره كان دهو ريهان لى دا، چه زرمى (همزی خوائ لى بهى) به پياوه كهى فه رموو: (چون شتى واده كهى؟ نه مه له شيوهى نه وهيه كه نويزى بهياني به جوار ركات بكهى!).

۳۷۷- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (لَمَّا مَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَضَهُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَأُذِنَ فَقَالَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَقِيلَ لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ أَسِيفٌ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ وَأَعَادَ فَأَعَادُوا لَهُ فَأَعَادَ الثَّالِثَةَ فَقَالَ إِنْ كُنَّ صَوَاحِبُ يُوسُفَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ فَصَلَّى فَوَجَدَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَفْسِهِ خِفَةً فَخَرَجَ يُهَادِي بَيْنَ رَجُلَيْنِ كَأَنِّي أُنْظِرُ رَجُلَيْهِ تَخْطَانِ مِنَ الْوَجَعِ فَأَرَادَ أَبُو بَكْرٍ أَنْ يَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ مَكَانَكَ ثُمَّ أَتَى بِهِ حَتَّى جَلَسَ إِلَيَّ

جَنِّهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِصَلَاتِهِ وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). (الحديث ٦٦٤) (٣٢٧)

عائیشہ (ہمزی خوی لے ہو) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لےسہر ہو) لہنہ خویشینی
سہرمہرگا، کاتی کہتہواو نہ خویشیہکے کہشہنگ بوو، کاتی نوپڑ بوو،
پیغہمبہر (دروودی خودی لےسہر ہو) فہرمووی: (بلین بہنہبوبہکر، لہزمانی منہوہ،
بابہرنوپڑیہکہ بؤ مہردومہکہ بکا) منیش عہرزیم کرد: قوربان! نہبوبہکر
پیاوکی غہمگینی دل نہرمہ، نہگہر لہجیگہکے تودا رابوہستی دلی گہرم
دمیو لہبہرگریان خوئی بؤ راناگیرئو ناتوانی پيشنوپیڑی بؤخہلکہکہ بکا،
بہلام عائیشہ لہدلہوہ مہبہستی نہومبوو، کہباوکی لہم کاتی سہرمہرگہدا
لہجیگہکے پیغہمبہر (دروودی خودی لےسہر ہو) لہمیجرابہکہدا نہوہستی، نہبادا
خہلکہکہ بلین: نہبوبہکر پی رہش بوو. جادیسان پیغہمبہر (دروودی خودی لےسہر ہو)
فہرمایشتہکے خوئی دووبارہ کردہوہ، عائیشہیش دیسانہوہ قسہکے خوئی
دووبارہ کردہوہ، جابویہ پیغہمبہر (دروودی خودی لےسہر ہو) لہسہری جاری سییہما
فہرمووی: (لہزمانی منہوہ بہنہبوبہکر بلین بالہجیاتی من بہرنوپڑیہکہ بؤ
مہردومہکہ بکا، نیوہی ژنان وەك زلیخای یووسف وان، قسہی دہمتان و نیازی
دلٹان لہیہک حیان!).

جائہبوبہکر رؤیشت بؤمزگہوت، لہسہر فہرمانی پیغہمبہر (دروودی خودی لےسہر ہو)
پیشنوپیڑی یہکے بؤخہلکہکہ کرد، وەچەند روژی بہردہوام بوو لہسہرنہوہ،
ہەتا روژی پیغہمبہر (دروودی خودی لےسہر ہو) گہمی لہشی سووک بوو، رؤیشت
بؤمزگہوت، دووپیاو چووبوونہ ژیربالی، بہلارہ لارہ بردیان، دہلیئی ئیستایش
والہبہرچاوم کہچون چونی پیغہمبہر (دروودی خودی لےسہر ہو) لہبہرنازاری
نہخویشیہکے ہہردوو پیی بہسہر زہویہکہدا بہخشکہ بہکیش دہکرد، کاتی

(٣٢٨) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: الصلاة في الرحال رقم: ٦٩٩-١٥٩٨.

بوو، له بهر نه وه فه رماني كرد بانگدمرده كه كه گه يشته سهر (حي على الصلاة) له باتي نه وه بلئي: (الصلاة في الرحال) نوپژ كه ره گانيش له ناو خو ياندا ته ماشاي يه كتر يان كرد، وهك بلئي ي فه رمايشته كه ي ئيبنوعه باسيان به دل نه بئي. به لام ئيبنوعه باس فه رمووي: ده لئي ي نه مه تان به لاوه په سهند نيينو ره خنه تان لي ي هيه، به لام نه مه سوننه تي پيغه مبه ر خو يه تي، دياره كه پيغه مبه ر له هه موو روويه كه وه له من باشتر وه گشت كردار و گوتاريكي سهرمه شقه بو نه ته وه ي. نه و جا فه رمووي: به لئي راسته كه نوپژي هه يني فه رزي حه تم ي يه، به بئي به هانه ي ره وا نه كردني دروست نيينو، به لام باران و قورو ليته يه كيكن له به هانه ره واكاني نه كردني نوپژي هه يني، له بهر نه وه حه زنا كه م به گير تان به يني م زورتان لي بكه م كه هه رده بئي بين بو نوپژي هه يني! (٣٦٣)

٣٧٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ الصَّلَاةَ مَعَكَ وَكَانَ رَجُلًا ضَخْمًا فَصَنَعَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا فَدَعَاهُ إِلَى مَنْزِلِهِ فَبَسَطَ لَهُ حَصِيرًا وَنَضَحَ طَرَفَ الْحَصِيرِ فَصَلَّى عَلَيْهِ رَكَعَتَيْنِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ آلِ الْجَارُودِ لَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضَّحَى قَالَ مَا رَأَيْتُهُ صَلَّاهَا إِلَّا يَوْمَئِذٍ). (الحديث ٦٧٠ - طرفاه في: ١١٧٩، ٦٠٨٠ (٣٢٩))

نه نه س (همزي خوي لس به) فه رمووي: پياويكي نه نصاري له ش قه به، عه رزي حه زره تي كرد: من له به رقه له وي ناتوانم بيم بو جه ماعت بو مزگه وتي تو، حه زده كه م كه ناننيكت بو دروست بكه م، ته شريف يه يني بو مالي ئيمه، له شوپنيكي تايبه تدا بو پيروزي و مووفه ركي نوپژ بكه ي، تانه و شوپن نوپژه ي تو بكه م به نوپژگا بوخوم، پيغه مبه ريش (درووي خوي لس به) به ليني بي يدا. نه ويش نانه كه ي بو پيغه مبه ر (درووي خوي لس به) دروست كرد، نه و جا حه زره تي بانگ كرد

بۆماله وهی، چه سیریکی له گۆشهیه کا بۆ راخست و قهراخی چه سیره کهی ئاوپه رژین کرد، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه به) له سههری دوورکات نوپژی سوننه تی چیشه ننگاوی به جه ماعت بۆکردن. پیاوی له بههه ی جاروود به نه نه سی فهرموو: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه به) نوپژی سوننه تی چیشه ننگاوی ده کرد؟ فهرموو: من بهش به حالی خۆم ههه له وپۆزه دا دیومه که نه و نوپژه بکا. (بروانه ژماره: ۲۴۲، ۲۶۲+ فیهی ئاسان/۱/۱۷۱+ت/۴۸۴- ۱۷۹).

۳۸۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا قُدِّمَ الْعِشَاءُ فَأَبْدُءُوا بِهِ قَبْلَ أَنْ تُصَلُّوا صَلَاةَ الْمَغْرِبِ وَلَا تَعْجَلُوا عَنْ عَشَائِكُمْ). (الحديث ۶۷۲ - طرفه في: ۵۴۶۳) (۳۳۰)

نه نه سی کوری مالیک (همزی خوی له به) فهرموو: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه به) فهرموو: (ئه گهر شیو دانرا دهستی پی بکهه له پیش کردنی نوپژی شیوانا، وهه یچ په له له شیوه که تان مه کهه و نانه که تان به شینه یی به ته واوی بخۆن و، نه و سا نوپژه که تان بکهه، وه ههروهه نوپژه کانی تریش). (ت/۱/۳۰۰- ۱/۳۰۰- ۹۸- ۵۸۳).

۳۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سُلِّتْ: (مَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ كَانَ يَكُونُ فِي مِهْنَةٍ أَهْلِهِ تَعْنِي خِدْمَةَ أَهْلِهِ فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ). (الحديث ۶۷۶- طرفاه في: ۵۳۶۳، ۶۰۳۹) (۳۳۱)

ئه سهه دی کوری په زید (همزی خوی له به) فهرموو: له عایشه ی هاوسهه ی چه زه ته پرسی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه به) کاتی له ماله وه ده بوو خهه یکی چی ده بوو؟ فهرموو: خهه یکی خهه ته ی خیزانه که ی ده بوو، ئیشی ناوماالی

(۳۳۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: كراهة الصلاة بحضرة الطعام، رقم: ۱۲۴۱=۵۵۷.

(۳۳۱) لاحظ (فتح الباری/۲/۲۵۳/۷۳۱- خاتمه) المترجم.

دهکرد، وهك نهوه چپشتی دهکرد، گسکی ددها، نازهلای ددهوشی، جلی خوی پینهدهکرد، جلی خویی ددهوژی، نالیکی ددها به نازهل، و شتری نه شکیل دهکرد، دروومانی دهکرد، پیلاوی پینهدهکرد، خزمهتی خویی دهکرد، له گهل کاره کردا، له بهر بی هه وایی نانو ناوی دهخوارد، هه ویری له گهلدا دهشیلا، شمه کی خوی له بازاره وه دهینایه وه، له ماله وه نه مه کاری بوو، به پیی بواری گونجاو خهریکی خزمهتی که سوکاری بوو، کاتیکیش نوپژ ده بوو دهچوو به لای نوپژ هوه به زوویی دهیکرد). (ریاض/ ۲/ ۵۵۰ / ۵ ز- ۷۱ ژ ۶۰۶).

۳۸۲- عَنْ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (إِنِّي لأَصْلِي بِكُمْ وَمَا أُرِيدُ الصَّلَاةَ أَصْلِي كَيْفَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۶۷۷ - اطرافه في: ۸۰۲، ۸۱۸، ۸۲۴) (۳۳۲)

نه بو قیلابه (د مزی خوی لای بی) فهرمووی: مالیکی کوری حووه پیریث (د مزی خوی لای بی) تهریفی هات بوئهم مرگه وتهی ئیمه له به صره، فهرمووی: له راستیدا من کهئهم نوپژ هتان به جه ماعت بو ده کهم مه به ستم زاتی نوپژ که نییه، به لکوو ده مه وی له بهر چاوی ئیوه نوپژ بکهم وهک پیغه مبهه خوی (د روودی خودای له سهر بی) نوپژی دهکرد له بهر چاوی ئیمه، ههتا ئیوه پیش نوپژ به جوانی فی ربین).

روونکردنه وه:

ئهم فهرموودهیه روونترین به لگهیه له سهر ئهم مه به ستانه:

۱- فیڕ کردن به کردار گهل جار، له بارتیه له فیڕ کردن به گوتار.

۲- سوننه ته نوپژ کهری تازه له سهر ئهم شیوه فیڕ بکری.

۳- راگه یین (مبلغ: واویژ: دهنگه و مر) کاره کهی دروسته، زیان له خودی په رستییه کهی نادا.

۴- ئەم جوړه کاره، که بۆنی هاوبه‌شی کردنی له‌خودا په‌رستیدا لى دى، بهم جوړه کاره ناگوتړى هاوبه‌شی کردن له‌په‌رستشدا، که له زاراوه‌ی شهرع دا پيى ده‌گوتړى (التشريك في العبادة).

۵- رابه‌رى چه‌ج و موطنه‌وويفو رابه‌رى سهردان (موزمه‌وویر) و پيشنويزو نه‌و جوړه که‌سانه، که له‌پال کردنى ئەم په‌رستى يانه‌دا، دهمين به‌سهرمه‌شغو و ماموستا، بۆکه‌سانى تری نوپکار، وه‌ک نه‌و به‌دهنگى به‌رز هه‌ندى وشه‌و رسته ده‌لین، تاپه‌یرمه‌وه‌کانيان چاويان لى بکه‌ن وه‌ک نه‌وان هه‌مان شت بلین، يابکه‌ن، ئەم جوړمه‌که‌سانه کاره‌که‌يان دروستو قه‌بوولنه، له‌سوننه‌ت سهرچاوه هه‌لده‌گرئ.

۶- که‌سى له‌گه‌ل نه‌نجامدانى عيابه‌تدا، که‌زاتى کردنى نه‌و عيابه‌ته ساخ بو‌رمزای خودايى، نه‌گهر مه‌به‌ستى‌کى تری ره‌واى هه‌بى دروسته، وه‌ک کاسبى کردن له‌کاتى چه‌ج و عه‌مره‌کردندا، وه‌ک وهرگرتنى کرئ له‌سهر فيرکردنى قورئان و خه‌تمه‌و شتى تری له‌م بابته‌ته، وه‌ک بو‌پيروزى و موفقه‌رکى جيگه، برپوانه: (۳۷۹، ۲۴۲، ۲۴۱، ۲۶۲).

۳۸۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي مَرَضِهِ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ قَالَتْ عَائِشَةُ قُلْتُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ عَائِشَةُ قُلْتُ لِحَفْصَةَ قُولِي لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَفَعَلْتُ حَفْصَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَهْ إِنَّكَ لَأَنْتَ صَوَّابٌ يُوسِفُ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ حَفْصَةُ لِعَائِشَةَ مَا كُنْتُ لِأَصِيبَ مِنْكَ خَيْرًا (الحديث : ۶۷۹ طرفه في: ۱۹۸). (۳۳۳)

عائشه (رضی خوی لہ بی) فہرمووی: پیغہ مبہر دروودی خودای لہ سہر بی و سہرومان و حال و منال و ہست و نہست گشتی بہ قوربانی گہردی بہرستانہی نارامگای نازدارو پیروزی بی فہرمووی: (لہ زمانی منہوہ فہرمان بہنہ بوبہ کر بکہن کہ پیشنویژیہ کہ بوخہ لکہ کہ بکا) منیش عہر زیم کرد: نہ بوبہ کر پیاویکی دل نہرمہ، کہ لہ جیگہی تودا رابوہستی، دلی گہرم دہبی و لہ بہر گریان نویژکہرہکان گوئیان لہدہنگی نابی، کہ واتہ فہرمان بکہ بہ عومہر کہ نویژ بوخہ لکہ کہ بکا، ہہروا بہ حہفصہی ہہویم گوت: عہرزی پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) بکہ: کہنہ بوبہ کر پیاویکی دلنہرمہ، کہ لہ جیگہ کہی تودا رابوہستی دلی گہرم دہبی و لہ بہر گریان نویژکہرہکان گوئیان لہدہنگی نابی، کہ واتہ: فہرمان بہ عومہر بکہ کہ نویژہکان بومہردومہ کہ بکا. حہفصہیش نہمہی عہرز کرد، حہرزمت (رضی خوی لہ بی) فہرمووی: (وسبہ! بی گومان ئیوہی ژنان وک زلیخای یووسف وان، قسہی دہمتان وک نیازی دلتان لہیہ کترجیان! لہ زمانی منہوہ فہرمان بہنہ بوبہ کر بکہن، کہ بہرنویژیہ کہ بو موسولمانان بکا). جا حہفصہ بہ عائشہ دہفہرموی: قہت نہ بوو لہتووہ توووشی خیر ببم).

۳۸۴- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ يُصَلِّي لَهُمْ فِي وَجَعِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي تُوفِّيَ فِيهِ حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ الْثَانِينَ وَهُمْ صُفُوفٌ فِي الصَّلَاةِ فَكَشَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِتْرَ الْحُجْرَةِ يَنْظُرُ إِلَيْنَا وَهُوَ قَائِمٌ كَأَنَّ وَجْهَهُ وَرَقَّةٌ مُصْحَفٍ ثُمَّ تَبَسَّمَ يَضْحَكُ فَهَمَمْنَا أَنْ نَفْتِنَ مِنَ الْفَرَحِ بِرُؤْيَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَصَّ أَبُو بَكْرٍ عَلَى عَقْبِيهِ لِيَصِلَ الصَّفَّ وَظَنَّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَارَجَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَشَارَ إِلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَتَمُّوا صَلَاتَكُمْ وَأَرْخَى السِّتْرَ فَتُوفِّيَ مِنْ يَوْمِهِ). (الحديث ۶۸۰- أطرافه في: ۶۸۱، ۷۵۴، ۱۲۰۵، ۴۴۴۸) (۳۳۴)

ئەنەس (رەزى خۇي لى بىن) فەرموۋى: لەونەخۇشىنەدا كە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) وفاتى كرد، ئەبوبەكر بەرنوۋىزى بۆمەردوم دەكرد، رۆزى دووشەممە لەنوۋىزدا رىز بووبوو، لەو كاتەدا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) پەردەى دەرگاى ھۆدەكەى خۇى لادا، كەلەسەر ژوورى مزگەوت بوو، تەماشايەكى بەدل و بەكوئى كردين، دىمەنىكى گەل شىرىن و رەنگىن بوو، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەپېۋە ھەستا بوو سەرنجى ئىمەى دەدا، دىاربوو بۆدوچار ئۆمەتەكەى لەژيانىدا بەسەردە كەردەھو، مالاۋاىى لەپارانى دەكرد، رەنگو روخسارى لەبەرگەشى و نازدارى لەرەنگو روخسارى نەخۇشى نەدەكرد، بەلكوو دەتگوت پەردەى گول و رووپەردەى قورئانە، نوور لەروخسارى دەتكاو گول و گەۋھەر و جەۋھەرى لى دەبارى، ئىنجا زەردەخەنەپەكى كەردو پېكەنى، جاكاتى پېغەمبەرمان لەسەرئەم حالە بىنى، لەخۇشيانا خەرىك بووین بېشۆككىن و ۋەختەبوو گەشكە بمان گرى و نوۋىزەكە بەجى بەيلىن! جائەبوبەكر (رەزى خۇي لى بىن) وايزانى كەوا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دى بۆنوۋىز لەبەرئەۋە پاشەو پاش گەپايەۋە دواۋە، تابچىتە ناو رىزەكەۋەۋەمىجرابەكە بۆ پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) چۆل بكا، بەلام پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) نەھات و بەدەستى ئاماژەى بۆكردين: كەنوۋىزەكەتان تەۋاۋ كەن، ئىنجا دىسان پەردەكەى دادايەۋە، ئىتر ھەر نەۋرۆژە گول لەگوئشەن بپاۋ يار لەپاران داپراۋ، خۇرى زانست و حىكمەت مالاۋاىى كەرد لەگوۋى زەۋى و دانىشتوۋەكانى، ۋەسەر روۋى خاك خۆزگەى خواست بەناۋ توپى خاك، ۋەگول خۆزگەى خواست بەگل، ۋە پېغەمبەرى نازدار، ئەۋكىۋى نوروعىلەم عىرقانە كۆچى دواىى كەردو نوبوۋەت و پېغەمبەراپەتەى كۆتايى ھات و دەرگاى ۋەحى و سەرووش مۆركرا. (تاج/ ۵/۴۰۹/۱ = ز-۱۳۸ ژ-۸۸ = ش).

۳۸۵- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَهَبَ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ لِيُصْلِحَ بَيْنَهُمْ فَحَاطَتْ الصَّلَاةُ فَجَاءَ

الْمُؤْذُنَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَقَالَ أَتُصَلِّي لِلنَّاسِ فَأَقِيمَ قَالَ نَعَمْ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ فِي الصَّلَاةِ فَتَخَلَّصَ حَتَّى وَقَفَ فِي الصَّفِّ فَصَفَّقَ النَّاسُ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ لَا يَلْتَفِتُ فِي صَلَاتِهِ فَلَمَّا أَكْثَرَ النَّاسُ التَّصْفِيقَ انْتَفَتَ فَرَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَشَارَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ امْكُثْ مَكَانَكَ فَرَفَعَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَدَيْهِ فَحَمِدَ اللَّهُ عَلَى مَا أَمَرَهُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ ذَلِكَ ثُمَّ اسْتَأْخَرَ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى اسْتَوَى فِي الصَّفِّ وَقَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَتَّبِعَ إِذْ أَمَرْتُكَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ مَا كَانَ لِابْنِ أَبِي قُحَافَةَ أَنْ يُصَلِّيَ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لِي بِرَأْيِكُمْ أَكْثَرْتُمْ التَّصْفِيقَ مِنْ رَأْيِهِ شَيْءٌ فِي صَلَاتِهِ فَلْيُسَبِّحْ فَإِنَّهُ إِذَا سَبَّحَ انْتَفَتَ إِلَيْهِ وَإِنَّمَا التَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ). (الحديث ٦٨٤ - أطرافه في: ١٢٠١، ١٢٠٤، ١٢١٨، ١٢٣٤، ٢٦٩٠، ٢٦٩٣، ٧١٩٠) (٣٣٥)

سه هلی کوری سه عد (همزی خوی لی) فهرمووی: روژی پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) جوو بوئناو هوژی بهنی عهمری کوری عهوف، بوئاو بیژی ههتا ناشتیان بکاته وه، کاتن نویر بوو، بانگدمر که بیلال بوو، هات بو لای نه بوبه کر عهرزی کرد: نه گهر قامهت بکه م بهرنویر بییه که ده که ی بوخه لکه که؟ فهرمووی: به لی، دهیکه م، حاکه نه بوبه کر نویر زی دابه ست پاش که می پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) هاته وه، هیشتا نویر ده که یان ته و او نه کرد بوو، جا پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) یه که یه که در ی بهر یزه کان دا، تاخوی گه یانده ریزی یه که م و لهوی وه ستا، خه لکه که ده ستیان کرد به چه پله لیدان، نه بوبه کریش عادمی نه بوو که له ناو نویر زدا لاکاته وه به لام که دی خه لکه که چه پله یه کی زور لی دمدن نه ویش

ئاۋرى دايەوہو پيغەمبەرى بىنى، پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئاماژەى بۆى کرد: کەلەشويىنى خۆت بىمىنەرەوہو نوپژەکەمان بۆتەواوکە. بەلام ئەبوبەکر ھەردوو دەستى خۆى بەرزکردەوہو سوپاسى خوداى کرد لەسەر ئەم دەستى خيەرەى کە پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەوى نا، ئنجا پاشەو پاش گەپايەوہو دواوہ، ھەتا رېک چووہ ناو ريزەکەوہو لەوئ دەستا، پيغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) پيشکەوت و بەرنوپژيەکەى کرد، کەلەنوپژەکە بۆوہ ھەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): ئەى ئەبوبەکر کە ھەرمانم پى کردیت بۆنەمايتەوہ لەشويىنى خۆت؟ ئەبوبەکرىش (ھەزرى خوى لى بى) ھەرمووى: بۆم نەھاتووہ کەپيش تۆبکەوم ئەى پيغەمبەرى خودا! ئينجا پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەنوپژکەرەکانى ھەرموو: (ئەوہ بۆنەو گشتە چەپلەيەتان لى دا، ھەرکەسى لەناو نوپژدا شتيكى لى پووبدا بابلى سوبجانەللأه، چونکە کەسوجانەللأى کرد، ئيتى تى دەگەن لەمەسەلەکە، وەلى چەپلە ليدان لەناو نوپژدا بۆزنانە). (ت/۱/۴۰۶-۱/۱ ز-۱۳۸ ژ- ۸۱۴ = ش/د/ن).

۳۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَفَعَلْنَا فَاغْتَسَلَ فَذَهَبَ لِيَنْوُءَ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَقَعَدَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوُءَ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ فَقَعَدَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوُءَ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالنَّاسُ عُكُوفٌ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُونَ النَّبِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِمَصَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ بِأَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فَأَتَاهُ الرَّسُولُ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَكَانَ رَجُلًا رَقِيقًا يَا عُمَرُ صَلِّ بِالنَّاسِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَنْتَ أَحَقُّ بِذَلِكَ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ

تِلْكَ الْيَّامَ ثُمَّ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَدَ مِنْ نَفْسِهِ خِيفَةً فَخَرَجَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا الْعَبَّاسُ لِصَلَاةِ الظُّهْرِ وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِالنَّاسِ فَلَمَّا رَأَاهُ أَبُو بَكْرٍ ذَهَبَ لِيَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَنْ لَا يَتَأَخَّرَ قَالَ أَجْلِسَانِي إِلَى جَنْبِهِ فَأَجْلَسَاهُ إِلَى جَنْبِ أَبِي بَكْرٍ قَالَ فَجَعَلَ أَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي وَهُوَ يَأْتُمُ بِصَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ. (الحديث ٦٨٧ طرفه في: ١٩٨). (٣٣٦)

عائشه (همزای خوی لب بر) فہرمووی: بہ چہند رؤزی لہ پیس مہرگی پیغہ مہردا (دروندی خودی لہ سر بر) کاتی نہ خویشینہ کی قورس بوو، موسولمانان لہ مزگہوت خربوونہوہ بوجہ ماعہتی نوپزی خہوتنان، حہ زرعت (همزای خوی لب بر) فہرمووی: (نہری مہردوم نوپزیان کرد؟) عہر زمان کرد: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ پروانی تویانہ، بہر نوپزییہ گہیان بوبکہی. فہرمووی: (لہ سوپنہیہ کا ناو بکہن بہ سہرما لہ حہوت کوندہ کہ دہمپنہ گہیان نہ کرابیتہوہ) عائشہ فہرمووی: ئیمہیش وامان کر، کہ خوی شورڈ نہ زنہ کی دا ہہ لسی بہ لام نہیتوانی و بوورایہوہ، کہ ہوشی ہاتہوہ فہرموویہوہ: (نہری مہردوم نوپزہ گہیان کرد؟) عہر زمان کردہوہ: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ نواری تویانہ کہ بہر نوپزییہ گہیان بوبکہی. فہرموویہوہ: (لہ سوپنہیہ کا ناوبکہن بہ سہرما). عائشہ فہرمووی: جالہ ناو سوپنہ کہ دا دانیشٹ، دیسان کہ خوی شورڈ نہ زنہ کی دا، ویستی ہہ لسی بہ لام نہیتوانی و دیسانہوہ بوورایہوہ، لہ پاش کہ می کہ ہوشی ہاتہوہ ہہمدیسان فہرموویہوہ: (نہری مہردوم نوپزہ گہیان کرد؟) عہر زمان کردہوہ: نہو، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ نواری تویانہ کہ خوت بہر نوپزییہ گہیان بوبکہی. فہرموویہوہ: (لہ سوپنہیہ کا ناوبکہن بہ سہرما) جالہ ناو سوپنہ کہ دا دانیشٹ، ہہمدیسانہوہ کہ خوی شورڈ

ئەزەنەکی دایەووە کەهەئسێ و بچێ بۆ مزگەوت پێشنوێژییە کە بۆخەلکە کە بکا، بەلام نەیتوانی و هەمەدیس بوورایەووە، لەپاشتر کەهۆشی هاتەووە دیسان فەرموویەووە: (ئەرێ مەردوم نوێژیان کرد یان؟). عەرمان کردەووە: نەخێر هێشتا نوێژیان نەکردووە، لەمزگەوت گلیڕ بوونەتەووە، چاوەنوارێ تۆیانە کەتەشریفت بچێ پێشنوێژیە کە ی خەوتنانیان بۆیکە ی.

ئینجا پێغەمبەر (درودی خۆدای لەسەر بێ) فروستادەیکە ی نارد بۆلای ئەبوبەکر، کەپێشنوێژی بۆ موسوڵمانان بکا، کاتی فروستادەیکە ی پێغەمبەر (درودی خۆدای لەسەر بێ) فەرمانەیکە ی پێغەمبەر بەئەبوبەکر راگەیاندا، ئەبوبەکر پیاویکی دڵنەرم بوو، لەبەرئەووە بەعومەری کورێ خەتابی فەرموو: ئە ی عومەر! تۆجەماعەتە کە بۆ موسوڵمانان بکە، عومەریش پێی فەرموو: تۆشایانتری بۆئەمە جائەبوبەکر ئەو چەند رۆژە کە پێغەمبەر (درودی خۆدای لەسەر بێ) نەخۆشییە کە ی گران بوو جەماعەتی بۆ موسوڵمانان دەکرد، هەتا رۆژی.... بپروانە: ژمارە: ۳۷۷، ۳۸۳، ۳۸۴، ۲۴۶).

۳۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِهِ وَهُوَ شَاكٍ فَصَلَّى جَالِسًا وَصَلَّى وَرَاءَهُ قَوْمٌ قِيَامًا فَأَشَارَ إِلَيْهِمْ أَنْ اجْلِسُوا فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ فَلِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا وَإِذَا رَفَعَ فَارْفَعُوا، وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا). (الحدیث ۶۸۸ - أطرافه فی: ۱۱۱۳، ۱۲۳۶، ۵۶۵۸). (۳۳۷)

دیسان عائیشە (پەڕە ی خۆ ی لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (درودی خۆدای لەسەر بێ) بەسواری ئەسپێ گلا، سکاڵای لەدەست ئەم حالەبوو، لەمالەیکە ی مندا بەرنوێژی بۆکۆمەڵێ لەیارانی کرد، پێغەمبەر (درودی خۆدای لەسەر بێ) خۆ ی بەدانیشتنەووە نوێژی دەکرد، کۆمەڵەکەیش لەپشتیەووە بەپێو وەستان،

پښه مېهر (د روډی خودای له سمر بڼی) ئاماژدی بۆکردن: (که ئیو دیش دانیشن) جاکاتی له نوښه که ی ئی بۆوه فهرمووی: (پیشنوښ بویه کراوه به پیشنوښ ههتا بکری به پیشه و او سه رمه شق و چاوی ئی بکری، که واته هه رکاتی پیشنوښ چوو بۆ چه مینه وه روکوعی برد، ئیو دیش یه کسه ر بچه مینه وه روکوع ببهن، ومه رکاتی نه و له چه مینه وه یاله کړنووش سه ر به رزه وه دهکا ئیو دیش به شوین نه و دا سه ر به رزه بکهن، ومه رکاتی نه و به دانیشننه وه نوښی کرد ئیو دیش به دانیشننه وه نوښ بکهن) (ت/ ۱/ ۳۹۰ = ز- ۱۳۰ ژ- ۷۷۷ چ- ۴).

۳۸۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ لَمْ يَخُنْ أَحَدٌ مِنَّا ظَهْرَهُ حَتَّى يَقَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدًا ثُمَّ تَقَعُ سُجُودًا بَعْدَهُ). (الحديث ۶۹۰ - طرفاه في: ۷۴۷، ۸۱۱). (۳۳۸)

به رانی کوری عاذیب (د مزای خوی لږ بڼی) فهرمووی: پښه مېهر (د روډی خودای له سمر بڼی) که ده یفه رموو: (سمع الله المن حمده) ئیتر ئیمه راده وه ستاین و ههتا نه و نه چوايه بۆکړنووش ئیمه بوی دانه ده وینه وه، نه و کړنووشی ده برد ئیمه ش له پاش نه وه وه ده چووین بۆ کړنووش.

۳۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَمَّا يَخْشَى أَحَدُكُمْ أَوْ لَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ). (الحديث ۶۹۱) (۳۳۹)

نه بوهوره یره (د مزای خوی لږ بڼی) فهرمووی: پښه مېهر (د روډی خودای له سمر بڼی) فهرمووی: (نه وکه سه تان که له جه ماعه تا له پيش پیشنوښدا، سه ر له چه مینه وه (روکوع) یاله کړنووش به رزه کاته وه، نه دی نه وه چۆن له وه ناترسی که خودا له سه ر

ئەو پەلە پەلە، سەری بکا بەسەری کەر) یا فەرمووی: (کەخودا شکلی بکا بەشکلی کەر).

۳۹۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتَعْمِلَ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَيْبَةً). (الحديث ۶۹۳- طرفاه في: ۶۹۶، ۷۱۴۲). (۳۴۰).

ئەنەس (پەزەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (هەمیشە بەگوێی فەرمانپەرەواکانی خۆتان بکەن و لەفەرمانیان دەرمانەچن، ئەگەر چی بەندەیهکی رهشی حەبەشیش بێ، کەسەری بەقەد دەنکە میووژێ بێ). (ت/۳/۲۷۸ = ز-۱۰۵ ژ-۲۴۲۲، ۲۴۲۳).

۳۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُصَلُّونَ لَكُمْ فَإِنْ أَصَابُوا فَلَكُمْ وَإِنْ أَخْطَأُوا فَلَكُمْ وَعَلَيْهِمْ). (الحديث ۶۹۴). (۳۴۱).

ئەبوهورەیرە (پەزەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: نیشوێژ (نیمام) دکانتان بەرنوێژیتان بۆ دەکەن، جائەگەر بەباشی کردیان ئەوا پاداشی باشی بۆ ئیوهدیش و بۆ ئەوانیشە، خۆ ئەگەر بەباشی نەیان کرد، ئەوا پاداشی باشی بۆ ئیوهدیه و گوناھەکهی بۆنەوانە! (ت/۱/۳۸۵ = ز-۱۲۷ ژ-۷۱۵).

۳۹۲- عن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَرَّوَانَهُ: (۹۶، ۱۳۸).

۳۹۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ يُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ يَرْجِعُ فَيَوْمُ قَوْمِهِ فَصَلَّى الْعِشَاءَ فَقَرَأَ بِالْبَقَرَةِ فَأَصْرَفَ الرَّجُلُ فَكَأَنَّ مُعَاذًا تَنَاوَلَ مِنْهُ فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ فَتَانِ فَتَانِ ثَلَاثَ مِرَارٍ أَوْ قَالَ فَاتِنَا فَاتِنَا فَاتِنَا وَأَمَرَهُ بِسُورَتَيْنِ مِنْ أَوْسَطِ الْمُفَصَّلِ). (الحديث ۷۰۱ أطرافه في: ۷۰۰، ۷۰۵، ۷۱۱، ۷۱۰، ۷۱۱). (۳۴۲).

(۳۴۰) أخرجه مسلم في طريق غندر (انظر فتح/۲/۲۱۹/۶۹۳) المترجم.

(۳۴۱) هذا الحديث انفرد به البخاري (عيني/۵/۲۲۸/۸۵) المترجم.

(۳۴۲) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في العشاء، رقم: ۱۰۴۰=۴۶۵.

جابر (رمزی خوی لن بن) فہرموی: موعازی کوری جہہل (رمزی خوی لن بن) دستوری وابوو، لەخزمەت پیڤغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بن) جەماعەتی دەکرد، ئەوجا دەگەراییووە بۆناو ھۆزەکە ی خۆی و بەرنوێژیی ئەو نوێژە ی بۆ ئەوان دەکرد، جاشەوێ لەگەڵ پیڤغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بن) جەماعەتی نوێژی خەوتنان دەکا، ئەوسا دەگەرپێتەووە بۆناو ھۆزەکە ی خۆی کەبەنی سەلەمە بوو، وەپیشنوێژی خەوتنانیان بۆدەکا، لەپاش فاتیحە سورەتی بەقەرە لەرکاتی یەکەمدا دەحوینی، پیاوێکی ش لەبەر درێژەکی شانی نوێژەکە، نوێژەکە ی بری و لەجەماعەتەکە کشایەووە، وەک بلی موعاد گلهیی لەم کارە ی ئەم پیاووە کردبێ وابوو، گلهی یەکە ی موعاد دەگاتەووە بەپیاووەکە پیاووەکە سکاڵای ئەم حالە لەخزمەت پیڤغەمبەردا دەکا، پیڤغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) سی جار لەسەریەک، بۆ ناگادار کردنەو ی موعاد کەشتی وانەکاو، بەنوێژی دوورو درێژ، خەلک لەجەماعەت نەتەگینێتەووە، پێی فہرموو: (سەر لەنوێژکەرەکان دەشیوینی!).

٣٩٤- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا قَالَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَأَتَأَخَّرُ عَنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ مِمَّا يُطِيلُ بِنَا فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْهُ يَوْمَئِذٍ ثُمَّ قَالَ إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ فَأَيُّكُمْ مَا صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيَتَجَوَّزْ فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ وَالْكَبِيرَ وَذَا الْحَاجَةِ).

(الحديث ٧٠٢ طرفه في: ٩٠).

ئەبومەسعوود (بروانە ژمارە: ٧٨).

٣٩٥- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) حَدِيثُ مَعَاذٍ، وَأَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ: (فَلَوْلَا صَلَّيْتُ بِسَبِّحِ رَبِّكَ، وَالشَّمْسُ وَضَحَاها، وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى). (انظر: ٣٩٣)

لەگێڕانەو ی ئێرەدا پیڤغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) بەموعاد دەفەرموی: (ئە ی موعاد! ئەووە بۆچی لەجیاتی سوورەتی بەقەرە یەکی لەم سوورەتە کورتانەت

نه خویند، سوورەتی (سبح اسم ربك الاعلی) یاسوورەتی (والشمس وضحاها)
یاسوورەتی (واللیل إذا یغشی) یاسوورەتیکی تری وەك ئەمانە

۳۹۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يوجزُ الصلاةَ و يكملها. (الحديث ۷۰۶) (۳۴۳)

ئەنەس (پەزەیی خەوی لێ بێ) فەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بێ) وابوو:
نویژیکی کورتی بەپوختی و بەتەواوی دەکرد.

۳۹۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنِّي لَأَقُومُ فِي الصَّلَاةِ أُرِيدُ أَنْ أَطْوَلَ فِيهَا فَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي كَرَاهِيَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ). (الحديث ۷۰۷ - طرفاه في: ۸۶۸) (۳۴۴)

ئەبوقەتادە (پەزەیی خەوی لێ بێ) لەپێغەمبەرەو (دروودی خەودی لەسەر بێ) دەفەرمووی: (رێ)
دەکەوئ کە دەست دەکەم بەنویژ دەمەوئ درێژی بکەمەو، بەلام کە دەنگی
گریانی منائ دەبیستم، کە دایکەکەمی لەپشت منەو نوێژ دەکا، ئیتر نوێژیکی
سووکەئەمی پوخت و تەواو دەکەم، درێژی ناکەمەو، مەبادا بەدرێژ
کردنەو نوێژەکە، دایکی ئەو منداڵە سەخڵەت بکەم). (ت/۲/۳۸۴/۱ - ز- ۱۲۷ ژ-
۷۶۴ = ش/د/ت/ن).

۳۹۸- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(لَتَسَوْنَ صُفُوفَكُمْ أَوْ لَيَخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوْهِكُمْ). (الحديث ۷۱۷) (۳۴۵)

ئوعمانی کۆری بەشیر (پەزەیی خەوی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بێ)
فەرمووی: (بەخودا ریزەکانتان رێک دەخەن و لەرێزی نوێژدا رێک و راست

(۲۴۲) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: امر الأمة بتخفيف الصلاة في تمام، رقم: ۴۶۹-۱۰۵۳.

(۲۴۴) لاحظ (فتح الباری/۲/۷۳۱/۲۵۳ - خاتمة) المترجم = ۱۰۵۴ شیخا.

(۲۴۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: أمر الأئمة بتخفيف الصلاة في تمام، رقم: ۴۶۹-۹۷۷.

رادموهستن یاخوود نه گهر نه وه نه کهن، خودا رووتان تاقو لوق دهکاو، دزایه تی و ناکوکی و دووبه رمکی ده خاته ناوتانه وه. (ت/١/٣٩٨ = ز-١٣٤ ژ-٧٩٣).

٣٩٩- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ وَتَرَاوُا فَإِنِّي أَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي). (الحديث ٧١٩ - طرفاه في: ٧١٨، ٧٢٥). (٣٤٦)

نه نهس (پرمزای خوی لن بن) فهرمووی: قامه تی نویژکرا، پیغه مبه ر (دروودی خودای لمسه ر بن) رووی تی کردین و فهرمووی: (پریزه کانتان راست بکه نه وه و پال بدن بهیه کتری یه وه، چونکه من له پستی سه ریشمه وه چاوم لی تانه و سوور دوزانم که پریزه کانتان نارپکه، له بهر نه وه فهرمانتان پی ده که م که نه وه هله یه راست بکه نه وه، دما خودا توله ی نه و نارپکیه تان لی ده ستینی). (ت/١/٣٩٨ = ز-١٣٤ ژ-٧٩٦).

رافه و شیکردنه وه:

نهم بههرانه لهم فهرموودمیه و مرده گیرین: قسه کردن له نیوانی قامه ت و نویژدابهستن دا دروسته، رپکخستنی ریزه گانی نویژ پیویسته، واته: فهرزه، هه روا پرکردنه وهی که لین و که لی و بوشایی ناوپریز، موعجیزه کی که وره ی تیادیه که نه وه یه: پیغه مبه ر (دروودی خودای لمسه ر بن) له پست سه ریشیه وه وه ک بهرده می خه لکی بینیه وه.

٤٠٠- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فِي حُجْرَتِهِ وَجِدَارُ الْحُجْرَةِ قَصِيرٌ فَرَأَى النَّاسُ شَخْصَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ أَنَاسٌ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ فَاصْبَحُوا فَتَحَدَّثُوا بِذَلِكَ فَقَامَ اللَّيْلَةَ الثَّانِيَةَ فَقَامَ مَعَهُ أَنَاسٌ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ صَنَعُوا ذَلِكَ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا حَتَّى إِذَا كَانَ بَعْدَ

ذَلِكَ جَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَخْرُجْ فَلَمَّا أَصْبَحَ ذَكَرَ ذَلِكَ النَّاسُ فَقَالَ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُكْتَبَ عَلَيْكُمْ صَلَاةُ اللَّيْلِ). (أحدیث ۷۲۹ - أطرافه فی: ۷۳۰، ۹۲۴، ۱۱۲۹، ۲۰۱۱، ۲۰۱۲، ۵۸۶۱) (۳۴۷)

عائشه (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: شهوی له شه وه گانی رده مه زان، حه زمرت (رهزای خوی لی بی) له هوده که ی خویا، دهستی کرد به شه ونویژ، دیواری هوده که نزم بوو، له بهرئه وه خه لکه که تارمای و جموجوولی پیغه مبهریان له ناو نویژه که یا ده دی، نیتر جهند پیاوئ هه لسان له پشته وه په پرهوی (نیقتیدا) یان پی کردو، دهستیان کرد به شه ونویژ کردن له گه لیدا به جه ماعت، کاتی روژ بووه خه لک له ناو خویانا هم باسه یان بویه کتری گیرایه وه، بویه له شهوی دودما خه لک زورتر گرده وه بوون و پیغه مبه ریش (درووی خودی له سر بی) له شهوی دودما دهستی گرده وه به شه ونویژ، دیسانه وه کومه لی پیاو له پشت پیغه مبه ره وه دهستیان گرده وه به جه ماعت. جایا دوو شهو یاسی شهو هم شه ونویژه یان له سر هم شیوه یه کرد، نیتر له وه به دوا پیغه مبه ر (درووی خودی له سر بی) دانیش و نه چوو بو نویژ گاکه، جابوسبه یینی خه لکه که له م باره یه وه گوشتو گو یان نه انجام دا، حه زره تیش (درووی خودی له سر بی) فهرمووی: (هوی نه وهی که نه م شهو بهر نویژیم بو نه کردن ده ترسم که نه م جوړه شه ونویژه فهرز بکری له سه رتان). (ت/۲/۹۵ ز- ۳۷ ژ- ۱۳۴۸ = ش/د).

۴۰۱- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّخَذَ حُجْرَةً قَالَ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ مِنْ حَصِيرٍ فِي رَمَضَانَ فَصَلَّى فِيهَا لَيْلِي فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَلَمَّا عَلِمَ بِهِمْ جَعَلَ يَقْعُدُ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ قَدْ عَرَفْتُ

الَّذِي رَأَيْتُ مِنْ صَنِيعِكُمْ فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي يُوسُوتِكُمْ فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ). (الحديث ٧٣١ طرفاه في - ٦١١٣، ٧٢٩٠) (٣٤٨)

زهیدی کوپی ثابت (همزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغهمبه (دروودی خوی له مسمر بی)
لهرمه زانا کوختی دروست دهکا، راوی فهرمووی: واده زانم که فهرمووی:
لهحه سیر، جا جهند شهوی لهو کوخته دهکا، کومه لی له یارانی
نویژی ته راویح له پشته وه دهکن، جاکاتی حه زرم (همزی خوی لی بی) بهم حاله ی
یارانی دزمانی وازدینی، نه وانیش دمنگ هل دهرن و سوبحانه للا دهکن و زیخ
دهگر نه دمرگاکه، تا حه زرم ته شریف بی نی و نویژی ته راویحیان بویکا،
ته شریفی دمرچوو هات بولایان، پیی فهرموون: (حالی بووم له داواکه تان،
بهقهستی نه هاتم، نهی موسولمانینه! له ماله و متان شه و نویژو نویژی سوننه ت
بکه، چونکه نویژی فهرزی لی دمرچی خیرترین نویژی پیاو، نهو
نویژهیه تی که له مالی خویا دهیکا). (ت/١/٥٠٧/١ = ز-٣٧ ژ-١٣٤٨).

روونکردنه وه:

پیشه و عهسقه لانی (همزی خوی لی بی) لهفه تحولباریدا، له کوتایی نه نامیه ده
دمه فهرمووی: (نه نامیه بریتیه له سه دو بیست و دو فهرمووده ی بهرزه وه
بوو (حه دیثی مه رفووع) نه وه دوشه شیان په یوهستن، نه وه دیان دووبارمن،
سی و دوویان پوخته یانن، هه موویان په سهندی پیشه و موسلیمیشن جگه له
نو فهرمووده یه:

١- فهرمووده ی نه بوسه عید، سه بارمت به گه وره یی جه ماعهت (صلاة الجماعة
تفضل).

۲- فەرموودهی ئه‌بو دهر داء: (ما أعرف شیئا...).

۳- فەرموودهی ئه‌نه‌س: (كان رجل من الأنصار ضخما).

۴- فەرموودهی مالیکی کوپی حووه‌یریت: (انی لأصلی وما أرید...).

۵- فەرموودهی ئیبنوعومه‌ر: (لا قدم المهاجرون).

۶- فەرموودهی ئه‌بوهوره‌یره: (یصلون فإن أصابوا).

۷- فەرمووده‌ی بئی رسته‌که‌ی نوعمان سه‌بارمت به‌پریزه‌گانی نوێزی جه‌ماعه‌ت.

۸- فەرمووده‌ی ئه‌نه‌س (كان أحد یلرزق منکبه).

۹- فەرمووده‌که‌ی تری: (ما أنکرتم شیئا إلا أنکم لاتقیمون الصفوف).

وه ده‌فه‌رموئ: حه‌فده‌ بیسراو (ئه‌ئه‌هر) یشی تیادیه‌، ههر حه‌فده‌یان بئی
پشته‌ن، واته‌: ته‌علیقن، ته‌نیا بیسراوه‌که‌ی ئیبنوعومه‌ر نه‌بئی، که ده‌فه‌رموئ:
(كان يأکل قبل أن یصلی) هه‌روا بیسراوه‌که‌ی عوتمان: (الصلاة أحسن ما یعمل
الناس) چونکه‌ ئه‌م دووه‌ په‌یوه‌ستن: واته‌: مه‌ووصلن، ئه‌م بیسراوانه‌ هه‌یانه‌
هی سه‌حابی یه‌، هه‌یانه‌ هی تابییعی یه‌ (که‌واته‌: ۱۲۲+۱۷= ۱۳۹. له‌م (۱۳۹) یه‌
سیو و پینجیان له‌ته‌جریده‌که‌دا هاتوون له‌ژماره‌: ۳۶۷ هه‌تا ژماره‌: ۴۰۱. له‌گه‌ل
ره‌چاوکردنی دابه‌ش کردنی فەرمووده‌ی ژماره‌: ۳۷۱ به‌سئ ژماره‌ی جیا جیا
له‌فه‌تحو‌لباریدا.

چهن به‌هره‌یه‌ که‌له‌م فەرمووده‌یه‌وه‌ وهرده‌گیرئ:

۱- نوێزی سونه‌ت بۆپیاوو ژن له‌ماله‌وه‌ خیرتره‌، جگه‌ له‌ونوێژانه‌ی
که‌سونه‌ته‌ به‌کۆمه‌ل بکری‌ن، وه‌ک نوێزی هه‌ردوو جه‌ژن و نوێژمه‌بارانه‌و
نوێزی خۆرگیان و مانگ گیران، ئه‌م نوێژانه‌ له‌دهرمه‌دی ماله‌وه‌ خیرترن.

۲- بنه‌ما (ئه‌صل) ی نوێزی ته‌ه‌راویح و کردنی به‌جه‌ماعه‌ت له‌مزگه‌وت و
کردنی له‌ماله‌وه‌ به‌ته‌نیا، له‌م فەرمووده‌یه‌ وهرده‌گیرئ.

۳- کردنی نویژی سوننهت له ماله وه له بهر نه م هویانه یه: چونکه نهی نی تره و دوور تره له ریا بازای و دوور تره له پو و چو و نه وه ی پاداشه که ی، هاوکات له گه ل نه ودا ماله که ی پی فهدار ده بی و میهره بانی و رحمه تی به سه ردا ده باری و فریسته هاموشوی نه و ماله ده که ن، شهیتان لی ی دوور ده که و یته وه.

۴- هه رنویژی ده ق هه بی له سه ر جی که و کات و هو ی، مه رج نیه کردنی له مالا خیر تر بی، وه ک سلاوی مزگه وت و نویژی طه و اف و سوننه تی ئی حرام دابه ستن، نویژی هو ی تایبه تی هه بی وه ک سلاوی ده سنویژ، سوننه تی زه و ال، وه کی تریش نویژی ماله وه ده بی به سه ر مه شق بو که سانی که که متر ها تو چوی مزگه وت ده که ن، وه ک: ژن و گو یله و نه خو ش و نه مانه.

زهیدی کو ری ثابیتی نه نصاری (رهزای خوی لی بی) یه کی بوو له زانا شه ر عزانه نا وداره مه ز نه گانی ها وړ پیانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) فه رائیز زانیکی گه و ره بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) ده فه رموی: (باشترین فه رائیز زانتان، که شار مزای هه بی له فه رائیزدا زهیدی کو ری ثابته). زهید قورئان زانیکی گه و ره یش بوو، هه ر له سه ر ده می پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) هه موو قورئانی له به ر بوو، زهید یه کی بوو له نوو سه ره گانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) کاغه زی بوو ده نوو سی بوخه لک و کاغه زی خه لک یشی بوو ده خو ینده وه، یه کی بوو له نوو سه رانی س رووش، له سه ر فه رمانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) زمانی عیبری که زمانی جوو له که یه، له ما و ده یه کی زور که ما فی ربوو، به پازده روژ زمانی عیبری به شار مزای فی ربوو، زمانی سه ر یانیش به حه قده روژ فی ربوو، له سه ر ده می جینشینی ی نه بو به گ ردا، به فه رمانی نه بو به گر، له سه ر راویژی عومه ر (رهزای خوا بان لی بی) قورئانی گو کرده وه، له به ر می ردمندالی له غه زای به دردا ئاماده نه بوو، به لام ئاماده ی غه زای ئو حو دبوو، ده لئین: له خه نده قا به کو ل خو ئی خه نده قه که ی ده گواسته وه، پیغه مبه ر که بی نی پی فه رموو: (به راس تی نه م کو ره کو ری چا که). ده لئین: له دوو باب ه تا زهید بالاده ست بوو به سه ر

مەردوم دا: لەقورئان و لەفەرئائیزدا. مەسرووق دەفەرموئ: چووم بۆمەدینە،
روانیم وازەیدی کۆری ئابیت یەکیکە لەزانە ھەرە پایەبەرزەکان.

دەلێن: لەناو خێزانی خۆیدا زۆر رووخۆش و مەشرەب خۆش بوو، بەلام
لەناو کۆر و مەجلیس دا زۆر سەلار و سەنگین بوو.

جاری لەکاتی سوواریبوونی و لاخا، ئیبنوعەباس ئاوەزەنگی یەکە یۆدەگرئ،
زەید پێی دەفەرموئ: ئەو ئامۆزای نازداری پێغەمبەر! ئەو شایانی شانی
تۆنییە، دەو ئاوەزەنگیە کە بەردە. ئیبنوعەباس دەفەرموئ: نا، ئێمە ئاوا
رەفتار لەگەڵ زانیان و گەورەپیاوان دەکەین. کۆمەڵی فەرموودە لەزەیدەو
دەگیرنەو، لەھاوڕێیان: ئەبوھورەیرەو ئەبوسەعید و ئیبنوعومەر و ئەنەس و
کەسانی تریش، لەپەرەوان (تابعین): سەعیدی کۆری موسەییەب و دوو
کۆرەکە ی خۆی خاریجەو سولەیمان و کەسانی تریش.

زۆرینەدەلێن: سائی چل و پینجی کۆچی مردوو، کەدەمرئ ئەبوھورەیرە
دەفەرموئ: (ئەمڕۆ مەلای گەورە نەتەوێ نیسلام مرد، ئومید
کەئیبنوعەباس جیگای بگریتەو. حەسەنی کۆری ئابیتیش بەم شیعرە
لاواندیەو:

فمن للقاوا في بعد حسان وابنه؟
ومن للمعاني بعد زيد بن ثابت؟

واتە:

شیعر پاش حەسان ھەتیو دەکەوئ
مەعانیش پاش زەید، گەر راستت دەکەوئ

بسم الله الرحمن الرحيم

١٦) نامہ ی چوئیتی نویر (کتاب صفة الصلاة)

٤٠٢ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا وَقَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ وَكَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ). (الحديث ٧٣٥ - أطرافه في: ٧٣٦، ٧٣٨، ٧٣٩). (٣٤٩)

عہدوللای کوری عومہر (ہمزای خویہان سن ہن) فہرموو: سہرنجم دہدا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہن) بہنہللآھونہکبہر نویرزی دادہبہست، وہلہوکاتہدا ہہردوو دہستی بہرز دہکردہوہ، تاپشتی ہہردوو دہستی دہگہیشتنہ بہرابہر ہہردووشانیو، سہرپہنبجہکانی دہگہیشتنہ ناستی نہرمہی گویکانی وہکاتی دہچوو بوجہمینہوہ دیسانہوہ نہللآھونہکبہری دہکردو دیسان بہوجہشنہ دہستہکانی بہرز دہکردہوہ، وہکاتی لہچہمینہوہ ہہل دہسایہوہ دہیفہرموو: (سمع الله لمن حمده) دیسان لہم کاتہیش دا ہہردوو دہستی بہہہمان چہشن بہرز دہکردہوہ تاناستی ہہردوو سہرسانہکانی، نہوجا دہیفہرموو: (ربنا ولك الحمد) بہلام کاتی کوورنوشی دہبردو لہوکاتہدا کہسہری لہکورنوش ہہلدہبری نہللآھونہکبہری دہکرد بہلام دہستی بہرز نہدہکردہوہ. (ت/١/٢٥٥ ز-٧٣ ژ-٤٨٦ ج-٤).

٤٠٣ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّاسُ يُؤْمَرُونَ أَنْ يَضَعَ الرَّجُلُ الْيَدَ الْيُمْنَى عَلَى ذِرَاعِهِ الْيُسْرَى فِي الصَّلَاةِ). (الحديث - ٧٤٠) (٣٥٠)

(٢٤٩) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب رفع اليدين حذو المنكبين... رقم: ٨٥٩-٣٩٠ - ٨٦٢.
(٣٥٠) من أفراد البخاری (عینی/١٢٨/٢٧٨/٥) وله أصل في صحيح مسلم (ج/٤/١١٤) باب وضع يده اليمين على اليسرى. لاحظ فتح الباری / ٢/ ٨٧٤/٤٠٩ - خاتمة - المترجم.

سه هلی کوری سه عد (رمزای خوی لب بی) فهرمووی: جاران له سه رده می پیغه مبهردا
(دروودی خودای له سر بی) له سه رده رمانی خوی فهرمان به موسو لمانان دهکرا، له کاتی
راوه ستانا، بوخویندنی فاتحه و خویندنی دوا فاتحه، به دهستی راستیان
مووچی دهستی چه بیان بگرن). (بروانه: فیهی ناسان/ ۱/ ۱۵۰-ز. ۶۲)

۴۰۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا بَكْرٍ وَ
عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانُوا يَفْتَحُونَ الصَّلَاةَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (الحديث
۷۴۳). (۳۵۱)

ئه نهس (رمزای خوی لب بی) دمفه رموی: پیغه مبهردا (دروودی خودای له سر بی) و ئه بوبه گرو
عومهرد (رمزای خوابان لب بی) به خویندنی سووردهتی (الحمد لله رب العالمين) دهستیان
دهکرد به نویژ.

۴۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (يَسْكُتُ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَبَيْنَ الْقِرَاءَةِ إِسْكَاتَةً فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
إِسْكَاتُكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ مَا تَقُولُ؟ قَالَ أَقُولُ اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ
كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقْنِي الثَّوْبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْثَلَجِ وَالْبَرْدِ). (الحديث رقم:
۷۴۴ في فتح الباري شرح صحيح البخاری). (۳۵۲)

ئه بهوهرهیره (رمزای خوی لب بی) فهرمووی: پیغه مبهردا (دروودی خودای له سر بی) دهستووری
وابوو، له دواى ئه لاهوئه کبهردی نویژ دابهستن له پیش دهست کردن
به خویندنی فاتحه، ئیست (سکته خفیفه: ویستانیکی کهم) ی دهکرد، گوتم:
ئه ی پیغه مبهردی خودا! به باوکم و دایکمه وه به قوربانیت بهم لهم ئیسته دا

(۳۵۱) اخرجه مسلم في الصلاة، باب: حجة من قال لا يجهر بالبسملة، رقم: ۳۹۹-۸۹۰.

(۳۵۲) اخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: ما يقال بين تكبيرة الإحرام والقراءة

به نهيتي چي ده خويني؟ فهرمووي: ده ليم: (اللهم باعد بيني وبين خطايي كما باعدت بين المشرق والمغرب، اللهم نقني من خطايي كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، اللهم اغسل خطايي بالماء والثلج والبرد): خودايه! له گونا ه دوورم بخه ره وه وهك دووري خوره لاتو خورثاوا، خودايه! له گونا ه پاكم بكه ره وه وهك پارچه يي بلووري ي سبي ي بي گهر د، خودايه! گونا هه كانم به ناوو به به فرو به ته رزه پاك پاك بشوره وه). (ت/١/٢٥٧/١ ز-٧٤ ژ-٤٩٢ ج-٤ = ش/د/ن).

روونگردنه وه:

نزاي سهره تاي نويز چهن د شيويه كي هه يه، نه م نزايه يه كي كه له وشيوانه، بوژاني ني نهو شيوانه برپاوه: (فيقه ي ناسان/١/١٥٢ ز-٦٢).

نيستا له ناو شافيعي مه زه به كانا واپاوه، له نيواني نيست پاش نامين و له نيواني خويندني سورهدتا، پيشنويز به نهيتي نه م نزايه واله م فهرموودميه دا ده خويني، هه تا پاش نويزه كان له خويندني فاتيحه ده بنه وه، ياقورثان به نهيتي ده خويني، نه وسا ده ست ده كا به سوورمت.

٤٠٦ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صَلَّى صَلَاةَ الْكُسُوفِ فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ الصَّرَفَ فَقَالَ قَدْ دَكَتْ مِنِّي الْجَنَّةُ حَتَّى لَوْ اجْتَرَأْتُ عَلَيْهَا لَجِئْتُكُمْ بِقِطَافٍ مِنْ قِطَافِهَا وَدَكَتْ مِنِّي النَّارُ حَتَّى قُلْتُ أَيْ رَبِّ وَأَنَا مَعَهُمْ فَإِذَا امْرَأَةٌ حَسِبْتُ أَنَّهَا قَالَ تَخْدِشُهَا هِرَّةٌ قُلْتُ مَا شَأْنُ هَذِهِ قَالُوا حَبَسَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ جُوعًا لَأَ أَطْعَمْتُهَا وَلَا أَرْسَلْتُهَا تَأْكُلُ حَسِبْتُ أَنَّهَا قَالَ مِنْ خَشْيَاشِ الْأَرْضِ).

(الحدیث ٧٤٥ - طرفه في: ٢٣٦٤) (٣٥٣)

ئەسمای کچی ئەبوبەکر (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەسەر دەمی حەزەرتدا (بروودی خودای لەسەر بێ) رۆژگیرا، پێغەمبەر (بروودی خودای لەسەر بێ) هەڵسا نوێژی خۆرگێرانی بەکۆمەڵی لەناو مزگەوتە بۆ موسوڵمانان کرد، ماوەیەکی دوورودرێژ لەناو نوێژەکەدا بەراوەستانەوه هەر قورئانی دەخویند، ئینجا چەمی یەووە روکووعی بردو درێژی دا بەچەمینەوهکە، ئەوجا لەچەمینەوه هەڵسایەوهو گەلی بەپێوه راوەستایەوهو قورئانی خویندەوه، بەلام لەراوەستانی یەکەمی کەمتر، ئینجا دووبارە رووکووعی دوورو درێژی تریشی بردەوه، بەلام لەرووکووعی یەکەمی کەمتر، ئەوسا سەری لەچەمینەوه بەرزەوهکرد، ئەوجا دوو کورپووشی دوورودرێژی برد لەچەشنی دوو روکووعەکە، یەکەم وەک یەکەم و دووەم وەک دووەم، رکاتی یەکەم تەواو، ئنجا چی کرد لەرکاتی یەکەمدا لەرکاتی دووھەمیشدا ئەوێ کردەوه، دوو راوەستان و دوو چەمینەوهو دوو کورپووشی لەسەر شیوێ رکاتی یەکەم ئەنجام دا، ئەو لەنوێژ بۆوهو خۆریش بەربوو بوو. جا وتاریکی دا بۆ مەردووەکەو سوپاس و ستایشی خودای کردو فەرمووی: (.. وابەهەستم لێوہ نزیکەوہ بوو، ئەگەر زاتم بکردایە هیڤشوویەکم لەمیوہکە دەهینا بۆتان بەلام زاتم نەکرد چونکە بۆئەوہ پەرسەم بە پەرورەدگارم نەکردبوو، وەوایش دۆزەخم لێ نزیکەوہ بوو، تەنانەت ترسم لێ نیشت و گوتم: ئەی پەرورەدگارم! بۆچی منیش لەگەڵیانم؟

کەروانیم واژنیڤک پشیلەیی تی ی بەربوو، بەچەرنووک دەبرووشینی و پێستەکە ی دادەمائی، گوتم: ئەم ژنە لەسەرچی ئەم پشیلە یە وەهای لێ دەکا؟! فەرموویان: کاتی خۆی لەجیهانا، ئەم ژنە ئەم پشیلە یە حەپس کردووە بەری نەداوہ هەتا لەبرسانا مردووە، نەژنەکە خۆی خواردنی پێ داوہ نەبەرەلای کردووە کەبۆخۆی لەجرو جانەومری زەوی بخوات). (ت/١/٤٦٣/٢ - ز. ١٦٦ ژ-٩٢١ ج-٤ = ش/د/ت/ن) + (فیقهی ئاسان/١/ ٢٤٠ - ز. ٦٩ هەتا ز. ٩٨).

روونکردنه وه:

له م فەرموودەییە وه ئەم چەند شتە دەر دەکەون:

١- نوێژی خۆرگێران سوننەتیکی گەورەییە، سوننەتە بەکۆمەڵی بکری، لەمژگە و تا بکری، خۆرگێران و مانگ گێران ئایەت و نیشانەن بۆتە خویف و ھەرەشەن، واباشە لەوکاتەدا خەڵک تەوبە و ئیستغفار و نزا بکەن، خێرو چاکە بکەن.

٢- بەھەشت و دۆزەخ ئیستا دروست کراون و ھەن، ئەمە مەزھەبی ئەھلی سوننەت و جەماعەتە.

٣- ئازاردانی گیانلەبەر دروست نیە، مەگەر زیانە خرۆبی، لەرۆژی قیامەتا گیانلەبەری ستەمبار تۆڵەیی خۆی لەوکەسە دەستی نی کە لە جیھان دا زۆرو ناھەقی لێ دەکا. وەك دەفەرموی: (خوایەتی بێزنی کۆل لەبێزنی شاخدار دەستی نی).

٤- موعجیزەیی گەورەیی تایبە بۆ پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) .
 ٧٠٤ - عَنْ خَبَابٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قِيلَ لَهُ: (أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ؟ قَالَ نَعَمْ قُلْنَا بِمَ كُنْتُمْ تَعْرِفُونَ ذَاكَ قَالَ بِاضْطِرَابٍ لِحَيْتِهِ). (الحديث ٧٤٦ - أطرافه في: ٧٦٠، ٧٦١، ٧٧٧). (٣٥٤)

گوتیان بە خەباب (بەزنی خۆی لێ بێ) بە چیدا دەتانزانن کە پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە نوێژی نیومڕۆو عەصر دا سورەت لەپاش فاتیحە وه دەخوینی؟ فەرمووی: بەجۆولانە وهی ریشیا. (ت/١/٢٦٥/٣ - ز ٧٨ - ژ ٥٠٣ - ج ٤).

رافە و شیکردنە وه:

خەبابی کوری ئەرەقت (بەزنی خۆی لێ بێ) لەموسوڵمانە ھەرەپیشینەکانە، نازاری زۆری چەشتوو لەسەر ئیسلامەتی، زۆربەیی شەرو شەرپاگانن ئیسلامەتی

(٣٥٦) من أفراد البخارى (فتح/٢/٤٠٩/٨٧٥ - خاتمة) - المترجم.

عائیشہ (ہجری خوی لس ہجری) فہرمووی: بؤناوردانہوہ لہناو نویرڈا لہ پیغہمبہرم
پرسی، فہرمووی (ہرووی خوبی لہسر ہجری): (تہوہ لی دزینہوہیہ شہیتان دہیفرینئی
لہنویرزی بہندہا). (ت/٢٩٧/١ ز ٩٦ ز ٥٧٣ = ب/ن/ د).

٤١٠ - عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَ: (شَكَأ أَهْلُ الْكُوفَةِ سَعْدًا إِلَى
عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَعَزَلَهُ وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْهِمْ عَمَّارًا فَشَكُّوا حَتَّى ذَكَرُوا أَنَّهُ لَا يُحْسِنُ
يُصَلِّي فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَقَالَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ إِنَّ هَؤُلَاءِ يَزْعُمُونَ أَنَّكَ لَا تُحْسِنُ تُصَلِّي قَالَ
أَبُو إِسْحَاقَ أَمَّا أَنَا وَاللَّهِ فَإِنِّي كُنْتُ أَصَلِّي بِهِمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مَا أَخْرِمُ عَنْهَا أَصَلِّي صَلَاةَ الْعِشَاءِ فَأَرْكُدُ فِي الْأَوَّلِينَ وَأَخِيفُ فِي الْآخِرِينَ
قَالَ ذَاكَ الظَّنُّ بِكَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ فَأَرْسَلَ مَعَهُ رَجُلًا أَوْ رَجُلًا إِلَى الْكُوفَةِ فَسَأَلَ عَنْهُ
أَهْلَ الْكُوفَةِ وَلَمْ يَدْغْ مَسْجِدًا إِلَّا سَأَلَ عَنْهُ وَيُثَوِّنْ مَعْرُوفًا حَتَّى دَخَلَ مَسْجِدًا لِبَنِي
عَبْسٍ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهُ أَسَامَةُ بْنُ قَتَادَةَ يُكْنَى أَبَا سَعْدَةَ قَالَ أَمَّا إِذْ نَشَدْتَنَا فَإِنَّ
سَعْدًا كَانَ لَا يَسِيرُ بِالسَّرِيَّةِ وَلَا يَقْسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَلَا يَغْدُلُ فِي الْقَضِيَّةِ قَالَ سَعْدُ أَمَّا
وَاللَّهِ لَأَدْعُوَنَّ بِثَلَاثِ اللَّهِمْ إِنْ كَانَ عَبْدُكَ هَذَا كَاذِبًا قَامَ رِبَاءٌ وَسُمْعَةٌ فَأُطْلِعْ عُمَرَةَ
وَأُطْلِعْ فَقَرَهُ وَعَرَّضَهُ بِالْفَتَنِ وَكَانَ بَعْدُ إِذَا سُئِلَ يَقُولُ شَيْخٌ كَبِيرٌ مَفْتُونٌ أَصَابَنِي
دَعْوَةُ سَعْدٍ قَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ فَأَنَا رَأَيْتُهُ بَعْدُ قَدْ سَقَطَ حَاجِبَاهُ عَلَى عَيْنَيْهِ مِنَ الْكِبَرِ
وَأِنَّهُ لَيَتَعَرَّضُ لِلْجَوَارِي فِي الطَّرِيقِ يَغْمِزُهُنَّ). (الحديث ٧٥٥ - طرفاه في: ٧٥٨،
٧٧٠). (٣٥٧)

جابرری کوری سہموورہ (ہجری خوی لس ہجری) فہرمووی: خہلکی کووفہ لہلای
عومہری کوری خہططاب (ہجری خوی لس ہجری) سکالایان لہسہعدی کوری تہبووہقاص
کرد، تہویش لہسہرکار لای بردو عہمہاری کوری یاسیری کرد بہسہرکاریان،
سکالایہکی زوریان لی کرد، تہنانتہ دہیانگوت: سہعد نازانی نویریش
بہجوانی بکا. ئیتر عومہر (ہجری خوی لس ہجری) ناردی بہشوینی داو پیی فہرموو: تہی

ئەبوئیسحاق! ئەمانە دەلێن: گواپە تۆ ھەتا نوێژیش بەجوانی نازانی بکە! ئەویش فەرمووی: وەلێ بەخودا من زۆر بەجوانی بەرنوێژیم بۆدەکردن، پێک وەک بەرنوێژیکردنی ھەزرمەت خۆی کەکاتی خۆی بۆئێمە دەکرد، یەک دەنکەم ئێ کەم نەدەکردەو، کەنوێژی شیوان و خەوتنان دەکەم لەپکاتی یەکەم و دوەمیان دا رادەوہستم و فاتیحە دەخوینم و لەپاش فاتیحە قورئانیکی زۆر دەخوینم، وەلێ لەپکاتەکانی تریاندا قورئانخویندنی پاش فاتیحە کورت دەکەمەو، عومەریش (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئەی باوکی ئیسحاق ئەوہ بیروبامەری ھەموو کەسیکە بەتۆ کەناوا بەجوانی نوێژبکە.. جابۆدئنیایی، پیاوی (یاچەند پیاویکی) لەگەڵ سەعددا نارد بۆ کووفە، کە لەبارە سەعدەوہ لەخەلکی کووفە بپرسی، ئەویش مزگەوت نەما لەکووفە کە لەبارە سەعدەوہ پرسیاریان ئێ نەکا، ھەموو وەسپ و پەسنی سەعدیان دەکردو تاریفی باشیان دەکرد، ھەتا گەشتنە مزگەوتەکە بەنی عەبەس، لەوێ پیاویکیان ھەتسا، ناوی ئوسامە کۆری قوتادەبوو، کە سناوی ئەبوسەعدە بوو، ھەستا گوتی: چونکە داوای شایەتیمان لێ دەکە، دەسا من ناگام ئێ بێ سەعد ئەم سێ خراپە ھەبوو:

یەکەم: سەعد لەسوپا خۆی دەدزیوہو لەگەڵیان دا نەدەچوو بۆبەرە شەر، دووہم: لەتالانی و بەخشیش دا شتی وای بەیەکسانی دابەش نەدەکردو خۆمانە خۆمانە دەکرد،

سێھەم: لەدادپرسی و موھاکەمەیش دا دادپەرورنەبوو.

سەعدیش (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: دەی وای ئێ ھات! دەسا بەخودا منیش ئەم سێ نزایەت ئێ دەکەم، ھۆ خودایە! ئەگەر ئەم بەندەییە تۆ درۆزنەو درۆدەکاو ئەم قسانە بۆ پیاوی دەکاو، بۆچاوہو رووپایی ھەتساوہ ئەم قسانە دەکا، ئەوا تۆ خۆت تۆلە منی ئێ بستینەو لەباتی ئەم سێ بوختانە تووشی

ئەم سى سزايەى بکە: يەكەم: تەمەنى دريژکە. دووهم: بەدریژی تەمەنى
هەزارو نەدارای بکە. سێهەم: تووشى ئازاوەهیشى بکە. ئیتەر کابرا رېک نزاكەى
سەعدى لى گیرابوو، لەوهدوا کەلەئەبوسەعدەمیان دەپرسى: چۆنیت؟ دەيگوت:
پیرەمیدیكى دیوانەو شیتۆلکەم نزاكەى سەعدى کورى ومقاصم لى گیرابوو.

عەبدولەلیكى کورى عومەیر کەلەجابیری کورى سەموورەو (بەزى خوايان لى بى)
ئەم داستانە دەگێرپتەو دەفەرموى: لەوهدوا من ئەو کابرایەم دەدى، لەبەر
پیریى برۆکانى بەسەرچاوەکانى دا شۆرپوو بوونەو، کەچى هیشتا رېگەى
بەگچان و کەنیزان دەگرت و چرنووکی لى دەگرتن!). (ریاض/٣/١٠٨٨-ز-٣/٢٥٣
= بەرگی-٣-ز-٢٥٣ ژ-١٥٠٣ = ش).

روونکردنەو:

جابیری کورى سەموورە خوێ و باوکی هاوړى ی پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)
بوون، سەدوچل و شەش فەرموودەى هەیه، دوانیان پەسەندى هەردوو پیرن،
واتە: شیخی بوخارى و شیخی موسلیم (بەزى خوايان لى بى) ئەو دوو فەرموودەیان
گێراوەتەو. بێست و شەش فەرموودەى تری لەموسلیم دا هەیه. جابیر
خوشکەزای سەعدى کورى ئەبوووقاصە. لەفەرموودەیهکا جابیر دەفەرموى:
(شەوئ مانگەشەو بوو، لەخزمەت پێغەمبەردا بووم، دەستى جلی سوورى
لەبەردا بوو، سەرنجى ئەو سەرنجى مانگەکەم دا، لەبەرچاوم ئەو گەئ
لەمانگەکە جواتنر بوو). لەفەرموودەیهکی تردا دەفەرموى: (سەد جار زیاتر
لەخزمەت پێغەمبەردا دانیشتووم) لەفەرموودەى دروست دا، هاتوو دەفەرموى:
(لەدوووهزارجار زیاتر نوێزم بەجەماعەت لەگەل پێغەمبەردا کردوو).

٤١٩- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ). (الحديث ٧٥٦). (٣٥٨)

عوبادهی کوپی صامیت (همزی خوی لای بی) فهرمووی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لسمر بی) فهرمووی: (هه رکه سی له نویژدا، له هه موو رکاتی کدا سوره تی فاتیحه نه خوی نی، نویژه که ی دروست نییه). (ت/١/٢٤٦/٣ ز- ٧٢ ژ- ٤٧١ = ش/د/ت/ن).

٤١٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَدَّ وَقَالَ ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ فَرَجَعَ يُصَلِّي كَمَا صَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ ثَلَاثًا فَقَالَ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسَنَ غَيْرَهُ فَعَلَّمَنِي؟ فَقَالَ إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رَاكِعًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْدِلَ فَإِنَّمَا تَمَّ اسْجُدَ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا وَافْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا). (الحدیث ٧٥٧ - أطرافه فی: ٧٩٣، ٦٢٥١، ٦٢٥٢، ٦٦٦٧) (٣٥٩)

ئه بوهوره یه ر (همزی خوی لای بی) فهرمووی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لسمر بی) هات بو مزگه وت، پیاو یکی ش که ناوی خه لادی کوپی رافیع بوو - هاته ژووره وه نو یژی کردو چوو بۆلای پیغهمبه ر (دروودی خودای لسمر بی) و سلاوی ئی کرد، نه ویش سلا وه که ی سهنده وه فهرمووی: (بجوړه وه نو یژه که ت بکه ره وه، چونکه ئه وه نو یژ نه بوو که تو کردت) تاسی جار پیاو مکه نو یژه که ی ده کرده وه پیغهمبه ریش دیسانه وه هه روای پی ده فهرمووه وه، تاله سه ری جاری سییه مدا پیاو که گوتی: به و خودایه ی که تو ی کردوه به پیغهمبه ری راست و دروست له مه با شتر نازانم، ده ی ئه ی پیغهمبه ری خوا! بفرموو نو یژم فی ربکه. نه ویش (دروودی خودای لسمر بی) فهرمووی: که پراوه ستای بۆ نو یژ له پيشا نو یژ دابه سته و بلی: ئه للاه و ئه کبه ر، ئنجا چه ندمت بۆ ده لوی - له و قورئانه ی که له به رته - بیخوینه، ئه و جا بچه می ره وه ئه و منده له چه مینه وه (روکووع) دا بمینه ره وه هه تا له شت

له جموجوول دهكهوئ و نهندامهكانت نارام دهگرن، ئينجا پڻك ههئسه رهوهو
پشت ههئره تارمپ رادهوهستيت، ئنجا دانهوئ بؤ كورنوش و كورنوش بهرهو
نهوهنده لهكوورنوش دا بمينه رهوه تائه نهندامهكانت نارام دهگرن و جهستهه
له جموجوول دهكهوئ، نهو جا سه رهلهكوورنوش بهرزكه رهوهو تافنج
داده نيشيت، ئنجا ديسان هوه كورنوش يكي تری وهك كورنوشی يه كه م
ببه رهوه، نيت ره هوهو پكاته كانی تر هه تاسهر بهم شيويه بكهو، له هه موو
كاتيكا له نوويژا نه مه كارت بي). (ت/٢٤٥/١ ز-٧٢ ژ-٤٧٠ = ش/د/ ت/ ن).

١٣- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(يَقْرَأُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ يُطَوِّلُ فِي
الْأُولَى وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ وَيُسْمِعُ الْآيَةَ أَحْيَانًا وَكَانَ يَقْرَأُ فِي الْعَصْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ
وَسُورَتَيْنِ وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الْأُولَى وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ
وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ). (الحديث ٧٥٩ - أطرافه في: ٧٦٢، ٧٧٦، ٧٧٨، ٧٧٩) (٣٦٠)

نه بو هه تاده (همزي خوي لى بي) فه ره مووى: ده ستوورى پيغه مبه ره (درووى خودى لى به ره بي)
وابوو لهركاتى يه كه مو لهركاتى دوه مى نويزى نيومرودا سوورمتى فاتيهو
سوورمتيكي ترى دهخويند نهو سوورمه له پاش فاتيهاو كه لهركاتى يه كه ما
دهخويند، دريژ تربوو لهو سوورمه ته كه لهركاتى دوه ما دهخويند،
جار جار ميش دهنگى نهوهنده بهرز دهكردهوه كه نايه ته كه دهبيسرا، له نويزى
عه سريشا ههرواى دهكرد، لهركاتى يه كه مى به يانيشا سوورمه ته دريژ ترى
دهخويند له سوورمتى ركاتى دوه م. (ت/٢٦٥/١ ز-٧٨ ژ-٥٠٢ = ش/د/ ت/ ن).

١٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: (إِنَّ أُمَّ الْفَضْلِ سَمِعَتْهُ وَهُوَ
يَقْرَأُ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا فَقَالَتْ يَا بُنَيَّ وَاللَّهِ لَقَدْ ذَكَّرْتَنِي بِقِرَاءَتِكَ هَذِهِ السُّورَةَ إِنَّهَا

لَاخِرُ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ بِهَا فِي الْمَغْرِبِ).
(الحديث ٧٦٣ - طرفه في: ٤٤٢٩) (٣٦١)

عبداللہ کوری عہد عباس (رمزی خوابان لہ بی) فہرمووی: جاری سوورہتی
(والمرسلة عرفا) م دہویند، نوم فہضل گوئی لی بوو، فہرمووی: (رؤلہ!
بہخودا بہخویندنی ئەم سورہتہ ئەوہت یادخستہوہ کہ ئەم سوورہتہ
ئاخرہمین شت بوو، گویم لی بوو کہ پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەنویژی شیوانا
دەیخویند. (ت/١/٢٦٧/١ ز-٨٠ ژ-٥٠٧ = ش/د/ت/ن).

نوم فہضل دایکی ئیبنوعەباسہ، خوشکی مہیموونہی کچی حاریشی
ہاوسہری پیغہمبەرہ. عہرزی حەزرت دہکا: قوربان لەخەوما بینیم
کہ ئەندامی ئەئەندامەکانی تۆ لەمالی منابوو؟ فہرمووی: (ئەوہ فاطیمہی
کچم کوریکی دہبی تۆشیری پی دەدەیت، جا کہ حوسەین - رمزی خوای لی بی
- لەدایک دہبی، نوم فہضل دہیبا بو لای خوئی و شیری دەداتی).

٤١٥ - عَنْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ: النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِطَوَلَى الطَّوَلَيْنِ). (الحديث ٧٦٤). (٣٦٢)

زەیدی کوری تابیت (رمزی خوای لہ بی) فہرمووی: بەگوئی خۆم گویم لی بوو،
پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەنویژی شیوانا درێژترینی دوو سوورہتہ ھەرہ
درێژەکانی دەخویند).

راڤه و شیکردنهوه:

راجیایی ھەیه لەوہداکە مەبەست لەم دوو سورہتہ ھەرہ درێژانہ کامانەن؟
برێ دەفەرموون: مەبەست ئەعرافو ئەنعامە، برێ تر دەفەرموون: مەبەست

(٣٦١) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في الصبح، رقم: ١٠٣٣.

(٣٦٢) من أفراد البخاری (فتح الباری/٢/٤٠٩ - خاتمة) - المترجم.

ئەعرافو نیسیایە، بڕێ تر دەفەر موون: مەبەست ئەعرافو مائیدەیه، درێژترینە کەشیان ئەعرافە. لەم فەرموودەیهوه دەردەگه‌وێ کە کاتی نوێژی شیوان زۆرە.

٤١٦- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ). (الحديث ٧٦٥ - أطرافه في: ٣٠٥٠، ٤٠٢٣، ٤٨٥٤). (٣٦٣)

جوبەیری کوری موطعیم (بەزای خۆی لە بێ) فەرمووی: گوێم ئی بوو پیڤه‌مبەری خودا (دروودی خۆدای لە بێ) لە نوێژی شیوانا سوورەتی (والطور) ی دەخویند. (ت/٢/٢٦٧/١ - ز- ٨٠ ژ- ٥٠٨ = ش/د/ن).

٤١٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ صَلَّيْتُ خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَتَمَةَ، فَقَرَأَ: (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) فَسَجَدَ فَلَا أَزَالُ أُسْجُدُ فِيهَا حَتَّى أَلْقَاهُ). (الحديث ٧٦٦ - أطرافه في: ٧٦٨، ١٠٧٤، ١٠٧٨). (٣٦٤)

ئەبوراڤیع فەرمووی: ئەبوهورەیرە (بەزای خۆی لە بێ) بەرنوێژی نوێژی خەوتنانی بۆکردین، سوورەتی: (إذا السماء انشقت) ی خویند، کەگەیشته‌ ئایەتی: (وإذا قرئ عليهم القرآن لا يسجدون) کوورنوشی قورئانخویندنی برد، کە لە نوێژ بووینەوه‌ گوتم: ئەم کوورنوشه‌چی بوو؟ فەرمووی: لەپشتی پیڤه‌مبەرەوه‌ (دروودی خۆدای لەسەر بێ) نوێژم کردووه‌، لەدوای ئەم ئایەته‌وه‌ لەناو ئەو نوێژەدا لەگەڵ حەزەرەدا سەجەدی تیلاوتم بردووه‌، لەبەرئەوه‌ هەتا دەگەمەوه‌ بەخزمەتی لەودنیا، لەم شوێنەدا لەم سوورەتەدا ئەم کوورنوشه‌ هەردەبەه‌م هەرگیز تەرکی ناکەم. (ت/٣/٣٣٣/١٠ - ز- ١١٠ ژ- ٦٥٤ = ش/د/ن).

(٣٦٣) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في الصبح، رقم: ٤٦٣، ١٠٢٥، ١٠٢٣.

(٣٦٤) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: سجود التلاوة، رقم: ٥٧٨، ١٣٠٤، ١٣٠٦.

٤١٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَقَرَأَ فِي الْعِشَاءِ فِي إِحْدَى الرُّكْعَتَيْنِ بَا التَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ. وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى قَالَ: مَا سَمِعْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ صَوْتًا مِنْهُ أَوْ قِرَاءَةً. (الحديث ٧٦٦ - أطرافه في: ٧٦٨، ١٠٧٤، ١٠٧٨). (٣٦٥)

بهراء (همزی خوی لی بی) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسمر بی) لہسہفہریکا بوو، نویژی خہوتنانی بہدوورکات کرد، لہرکاتی یہکما لہپاش خویندنی سوورہتی فاتیحہ سوورہتی (والتین والزیتون) ی خویند، کہسی ترم نہدیوہ کہوہک ئەو ئاوا دەنگی خویشی و ئاوا بەجوانی قورئان بخوینی). (ت/ ٤/٢٦٧/١) ٨-ژ ٥١٠ = ش/ ت/ ن).

٤١٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (فِي كُلِّ صَلَاةٍ يُقْرَأُ فَمَا أَسْمَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْمَعْنَاكُمْ وَمَا أَخْفَى عَنَّا أَخْفَى عَنْكُمْ وَإِنْ لَمْ تَرِدْ عَلَى أُمِّ الْقُرْآنِ أَجْزَأَتْ وَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ). (الحديث ٧٧٢) (٣٦٦)

ئەبوھورەیرە (همزی خوی لی بی) فہرمووی: (لہہموو نویژیکا قورئان دەخوینری، جالہو جیگانیانہدا کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسمر بی) بہدەنگی بہرز دەیخویند ہەتا ئیمہ گویمان لی ی بی، ئیمہیش کہبەرنویژیبو ئیوہ دەکہین لہسەرہمان شیوہ دەیخوینن، وەلہو جیگانەیش دا کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسمر بی) بہدەنگی نزم دەیخویندو، بہپەنامەکی فاتیحہو سوورہتی لہناو نویژەکەدا دەخویند ئیمہیش بہپەنامەکی لہسەرہمان شیوہ بوئیوہی دەخوینن. ئەگەر تەنیا سوورہتی فاتیحہیش لہگشت رکاتیکا بخوینی بریتی دەکەوی و قورئانخویندنی

(٣٦٥) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في العشاء، رقم: ٤٦٤ = ١٠٣٧.

(٣٦٦) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: وجوب قراءة الفاتحة في كل ركعة رقم: ٣٩٦ = ٨٨٢ شيخا.

پیوستی ناو نهو رکاتمت له کۆل دهکهوئ، به لّام نهگهر پتر بخوینی نهو هشتی چاکهو باشتره).

نمونه یی له شیکردنهوهی زانستی فهرموودهو ناشنابوون له حالّی پیاوانی رشتە ی نهه فهرموودهیه لیڤه دا ئاویه: بوخاری، موسه ددهد، ئیسماعیلی کورپی ئیبراهیم ئیبنو جورهیج، عهطاء، نهبو هورمیره ئیسماعیلی کورپی ئیبراهیم که ناوداره به ابن علیه، فهرموودمزانی گه وره یه حیای کورپی موعین قسه ی ههیه له سه ری، کاتی که له ئیبنو جوره یجه وه گیرانه وه نه نجام بدا، وهك نهه فهرمووده ی واین له خزمه تیدا، به لّام له بهر نهوه ی نهه زاتانه په یږه ی (موتابه عه) ی ئیسماعیلیان کردووه، له گیرانه وه ی نهه فهرمووده یه دا، فهرمووده که بی ږه خنه یه، عه بدو ږمزا قو موحه ممه دی کورپی به گرو یه حیای کورپی نه بوحه حاج له لایه ن نه بوعه وان هوه، غوندمر له لایه ن ئیمامی نه حمه ده وه، خالیدی کورپی حاریث له لایه نی نه سائییه وه، قه یسی کورپی سه عدو عماره ی کورپی مه یموون له لایه ن نه بوداو ووده وه، حوسه ینی العلم له لایه ن نه بونه عیمه وه له نه لوسته خره جدا، به لّام هه یانه در یژ ی کردۆته وه وه یانه کور تی کردۆته وه، هه یانه به مه رفووعی وه یانه به مه وقووفی، نهه گیرانه وه ی ئیره به ږوا لمت مه وقووفه له سه ر نه بوهورمیره، به لّام بریار (حوکه) ی مه رفووعی هه یه، چونکه نهه بر گه یه (ما اسمعنا وما أخفی عنا) نهوه ده که یه نی که فهرمووده که مه رفووع بی نهه مه وقووف.

٤٢٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (اُتْلِقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ غَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ فَقَالُوا مَا لَكُمْ؟ فَقَالُوا حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ قَالُوا مَا حَالَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ إِلَّا شَيْءٌ حَدَثَ فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ فَانْصَرَفَ أُولَئِكَ الَّذِينَ تَوَجَّهُوا نَحْوَ تِهَامَةَ إِلَى

الَّتِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِنَخْلَةٍ غَامِدِينَ إِلَى سُوقٍ عُكَاطٍ وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ فَقَالُوا هَذَا وَاللَّهِ الَّذِي حَالَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ فَهَذَا لَكَ حِينَ رَجَعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ وَقَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْرِكْ بِرَبِّنَا أَحَدًا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ وَإِنَّمَا أُوْحِيَ إِلَيْهِ قَوْلُ الْجِنِّ). (الحديث ٧٧٣ - طرفه في: ٤٩٢١) (٣٦٧)

ئيبينوعه بيباس (پرمزى خودمان لى بى) - فهرمووى: پيغهمبهر (درووى خودى لى بى) له گهل دهسته يى له يارانيدا له مهككه وه دمرچوون بو بازارى (عوكاظكه شوينى كو بوونه وهى سالانه ي كو مه لاني عهرمب بوو له وكاته دا) هتا سوود له بوونه يه و مربرى و، عهرمبه كان بانگ بكا بو سهر ئايينى ئيسلام، نه مه له وكاته دا بوو كه شه ياطين ريگه ي نه وه يان ئى گيرابوو كه به ناسمانا سهر كه ون بو هه وال و دنگ و باس، هه رشه يتانى هه وئى نه وهى بدايه بليسه ي ناگرو برووسكه و چه خماخه به رهنكاري ده بوو، جاكاتى شه يتانه كان به نانو ميدي ده گه رانه وه هوز كه يان پييان ده گوتن: نه وه چيتانه؟

ده يانگوت: دنگوباس و هه والى ناسمانان ئى قه ده غه كراوه كه ده چين بو هه وال هينان بو ناسمان ده درينه بهر شوو له ناگرو برووسكه. جاشه يتان ده ئى: دياره شتى رووى داوه له جيهانا، بو يه ريگه ي ناسمانتان ئى گيراوه، دسا ده ي كون و قوژبنى سهرزه وي، چ له روزه لات و چ له روزه ناوا، بگه رين و بزنان چى رووى داوه، كه بووه به هو ي نه م ناگربارانه. جائه وانيش به هه رچوارلادا بو نه م مه به سته دمرده چن و ده كه ونه جم و جوول و سووسه كردن، تائه وانه ي كه پرووه مه كه هاتن له به طنونه خله تووشى پيغهمبهر دهن، خهريك دهبى به رنويزى نويزى به يانى بو هاورپكانى ده كا، وه گوئى له قورئان خو يندنه كه ي

دەگرن، جادەلێن: ئەم قورئانە یە کەبوو بەهۆی ئەوێ کەناهیێ ئیمە وەك جارنامان بەئاسماندا سەربکەوین و هەواڵ بگرین، ئەوسا دەگەرێنەو بۆلای گەلەکەیان و دەلێن: (یا قومنا إنا سمعنا قرآنًا عجبا یهدی إلى الرشـد فآمنابـه ولن نشرك بربنا أحـدًا) واتە: ئەو گەلی ئیمە! ئیمە قورئانی کەمان بیستوو، جیگە ی سەرسوڕمانە، ئەوەندە جوان و دلگیرە، پێگە ی هەفتاسی نیشانی کۆمەڵی ئادەمیزادو بەره ی پەری دەدا، ئیمە ییش باوەرمان پێ کردو چووینە سەر ئەو ئایینی یەکتاپەرستی یە کە ئەم قورئانە بانگەوازی بۆ دەکا، لەبەرئەو هەرگیز کەس ناکەین بەهاوێش و هاوێی بۆ خودای پەروردارمان. جاخودای گەورە ئەمە ی ناردەخوارووە بۆ سەر پێغەمبەری خۆشەویستی خۆی (دروودی خودی لەسەر بێ): (قل أوحی أليّ انه استمع نفر من الجن: واتە: ئەو رەهبەری خۆشەویست! تۆبفەرموو: لەلایەنی خوداوە سرووش و وەحیم بۆ هاتوو کە کۆمەڵی لەبەرە ی جنۆکە گوێیان لی راگرتووم لەکاتی قورئانخوێندندا) تاتەواوی داستانە کەهوا لەسوورمتی جین دا، کە قەسە و گوشتوگۆی جنۆکەکان بەدەق بەنیگا بۆ پێغەمبەر هاتبوو. (ت/٢٢٣/٧-١ ت = تاج بە کوردی بەرگی حەوتەم، لاپەرە (٢٢٣) فەرموودە ی ژمارە یەك، کەبوخاری و تەرمەزی گێڕاویانەتەو = تاج-٤ ز-٥٥ ژ-٤١٨٩ ج-٤).

٤٢١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (قَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا أَمَرَ وَسَكَتَ فِيمَا أَمَرَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةً). (الحديث ٧٧٤) (٣٦٨)

ئێبێنوعەبباس (بەزە ی خۆی لی بێ) دەفەرموی: پێغەمبەری خودا (دروودی خودای لی بێ) بەئاشکراو بەدەنگی بەرز قورئانی دەخوێند لەو نوێژانەدا کە خودا

(٣٦٨) قال الشيخ العيني: (وهذا الحديث من افراد البخاری). (ج/٢٨/٦) وسكت الدكتور مصطفى ديب البغا عن تخريج مسلم له، لاحظ خاتمة فتح الباری لأبواب صفة الصلاة (ج/٢٠٩/٨٧٥). حيث لم يتطرق إلى موافقته له في هذا الاثر الوقوف - المترجم.

بۇخۇی فەرمانی پی کردبوو که به دهنکی بهرز قورئانیان تیا بخوینی، وهک نوپژی شیوان و خهوتنان و بهیانی، وه ههروها به نهینی به پی دهنک قورئانی ده خویند له نوپژانه دا که خودای گهوره بۇخۇی فەرمانی پی کردبوو که به ناسپایی و به دهنکی نزم قورئانیان تیا دا بخوینی، وهک نوپژی نیومرپوو عهصر، پیغه مبه (دروودی خودای لسمه بی) به پی فەرمانی پهرومردگاری جوینی کردنی هیچ په رستن پیارنادا، خودای گهوره پیش ناگای له هه موو شتی ههیه، نه گهر مهیلی له سه ربوایه هه موو کاروباریکی نوپژی به دریژی له ناو نایه تهکانی قورئان دا روون ده کردهوه، که نه وهی نه کردهوه له بهر له بیر چوون نییه، وهک خوی له نایه ته دا به پیغه مبهری خو شه ویستی خوی دمفه رموی: (وماکان ربك نسیاً) مه ریه م ۱۴/۱۹- واته: نهی موحه ممه د، نهی پیغه مبهری خو شه ویست! خودای تو قهت فهراموشکار نه بووه و هه رگیزاو هه رگیز هیچی له بیر ناچی). به لام که نه ی کردهوه له بهر نه وهیه که نه م روون کردنه وه و ورده کاری یانهی سپار دوه به پیغه مبه (دروودی خودای لسمه بی) جاله سه ر نه م بنیاتهیه که خودا له قورئانی پیروژدا فهرمانمان پی دهکا به په پیرهوی جوانی پیغه مبهرو دمفه رموی: (لقد کان لکم فی رسول الله أسوة حسنة).

۴۲۲- عن ابن مسعود (رضي الله عنه) (أنه جاء رجل فقال: قرأت الفصل الليلة في ركعة، فقال: هذا كهذا الشعر، لقد عرفت النظائر التي كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقرن بيتهن فذكر عشرين سورة من المفصل، سورتين في كل ركعة). (الحدیث ۷۷۵ - طرفاه فی: ۴۹۹۶، ۵۰۴۳) (۳۶۹)

پیایو هاته خزمه تی نیبنومه سعود (دروودی خودای لسمه بی) عه رزی کرد: نه م شهو لهیه ک رکاتا هه موو نهو سوورمه تانهی قورئانم خویند، که پییان دهگوتری

موفه صصل، که له سوورته قافه وهن هه تا کۆتایی قورئان؟ نهویش فهرمووی؛ که ی قورئانخویندن وادهبی؟ دیاره وهك هه تبهست بخوینیته وه ئاوا به په له پهل سه پاندووتن به سه ریها، نهو سوورده تانه ی که له وینه ی یه کترن له ئاهه نگو واتادا، که پیغه مبه ر (درووی خودای له سه ر بهی) دوو دوو جووتی ده کردن و له یهك رکاتا دهیانی خویند ناگام لیانه، بیست سوورته ی له ئه لوفه صصل باس کرد، که بۆ ههر پکاتی دوو سوورته).

٤٢٣ - عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ فِي الْأَوَّلِينَ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ وَفِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأَخْرَيْنِ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَيُسْمِعُنَا الْآيَةَ وَيَطْوِلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مَا لَا يُطْوِلُ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ وَهَكَذَا فِي الْعَصْرِ وَهَكَذَا فِي الصُّبْحِ). (الحديث ٧٧٦ طرفه في: ٧٥٩). (٣٧٠)

نه بوقه تاده (په زای خوی له بهی) فهرمووی: پیغه مبه ر (درووی خودای له سه ر بهی) ده ستووری وابوو له پکاتی یه که م و له پکاتی دوه می نوێزی نیوه پۆدا سوورته ی فاتحاه سوورته یکی تری ده خویند، نهو سوورته ی که له پکاتی یه که ما له پاش فاتحاه ده بخویند، دریژتر بوو لهو سوورته ی که له پکاتی دوه ما له پاش فاتحاه ده بخویند، جار جارمیش دهنگی نه وهنده بهرز ده کرده وه که ئایه ته که مان ده بیست، له نوێزی عه سريشا ههروای ده کرد، له پکاتی یه که می به یانیش دا، له پاش فاتحاه سوورته ی دریژتری ده خویند له سوورته ی پاش فاتحای رکاتی دوه م. (ت/١/٢٦٥ ز- ٧٨ ژ- ٥٠٢ = ش/د/ن).

٤٢٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ٧٨٠ - طرفه في: ٦٢٠٢). (٣٧١)

(٣٧٠) أخرجه مسلم في الصلاة (عینی/١٤٧/٢١/٦) لاحظ خاتمة فتح الباری لأبواب صفة الصلاة - المترجم= ١٠١٢.

(٣٧١) أخرجه مسلم في الصلاة باب: التسميع والتحميد والتأمين، رقم: ٤١٠ = ٩١٤.

نُه‌بوه‌ورهیره (رمزی خوی لب بی) فهرمووی: حه‌زرت (رمزی خوی لب بی) فهرمووی: (کاتی پِیش‌نوئِز له‌پاش خوئندنی فاتحاً به‌دمنگی به‌رز ده‌لِین ئامین، ئیوه‌یش بلِین ئامین چونکه فریشته له‌م کاته‌دا ده‌لِین ئامین، ههرکه‌سیکیش بو‌ی ری بکه‌وئ، له‌گه‌ل ئامین کردنی فریشته‌کان دا ئامین بکا، خودای گه‌وره له‌گونه‌ی له‌وه‌به‌ری خو‌ش ده‌بی). (ت/١/٢٦٢/١ ز ٦ ژ-٤٩٧ ج ٤-ش/د/ت/ن).

٤٢٥- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ رَاكِعٌ فَرَكَعَ قَبْلَ أَنْ يَصِلَ إِلَى الصَّفِّ فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلْنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا وَلَا تَعُدْ). (الحديث ٧٨٣). (٣٧٢)

نُه‌بوه‌که‌ره (رمزی خوی لب بی) فهرمووی: چووم بو‌ مزگه‌وت بو‌ جه‌ماعه‌ت، که‌گه‌یشتمه خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بی) نوئِزی ده‌کرد، له‌ناو چه‌مینه‌وه (روکووع) دا بوو، منیش به‌رله‌وه‌ی بگه‌یه‌مه‌ ناو ریزه‌که به‌رپوه چه‌میه‌وه‌و روکووعم بردو له‌سه‌ر نه‌وشیوه‌یه رویشتم هه‌تا خو‌م گه‌یانده ریزه‌که، دوا‌یی له‌پاش ته‌واوبوونی نوئِزه‌که، نه‌مه‌م عه‌رزى حه‌زرت کرد، فهرمووی (دروودی خودی له‌سه‌ر بی) خودا شیرته‌رت بکا له‌سه‌ر کردنی خیر، به‌لام جارئ تر وا مه‌که‌رده‌وه، هه‌تا نه‌گه‌يته ریز روکووع مه‌به.

٤٢٦- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى مَعَ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالْبَصْرَةِ فَقَالَ ذُكِّرْنَا هَذَا الرَّجُلُ صَلَاةً كُنَّا نُصَلِّيْهَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ أَنَّهُ كَانَ يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَفَعَ وَكُلَّمَا وَضَعَ). (الحديث ٧٨٤ - طرفاه في: ٧٨٦، ٨٢٦) (٣٧٣)

عیمرانی کو‌ری حوصه‌ین (رمزی خوی لب بی) له‌به‌صره له‌پشت ئیمامی عه‌لی یه‌وه (رمزی خوی لب بی) نوئِزی به‌جه‌ماعه‌ت کرد، له‌پاش لی‌بوونه‌وه عیمران فهرمووی::

نهم پیاوه - واته/ پيشهوا عهلی - چوئیتی نهو نويزه کی له پشت پیغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بئ) خویشه وه به جه ماعت دهمان کرد، نهو چوئیه تیبه ی یاد خستینه وه، نهو جا باسی نهو دی کرد که هه موو جارئ که هه ل ده سایه وه یا دادمنه ویه وه نه للاهونه کبه ری ده کرد، به لام کاتی له جه مینه وه هه لده سایه وه (سمع الله) ی ده کرد.

٤٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرُكْعُ ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ حِينَ يَرْفَعُ صُلْبُهُ مِنَ الرُّكْعَةِ ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ). (الحديث ٧٨٩ طرفه في: ٧٨٥).

نه بوهورهیره (رهمزی خوی لسه بئ) فهرمووی: ده ستوری پیغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بئ) وابوو که هه ل ده ستا بو نويز، رووهو رووگهی پیروژ راده وه ستاو، نه للاهونه کبه ری نويز دابه ستنی ده کرد، که ده چووش بو جه مینه وه نه للاهونه کبه ری ده کرد، کاتی له جه مینه وه یش پشتی هه ل ده بری دهیه فهرموو: (سمع الله لمن حمده: هه رکه سی سوپاسی خودا بکا، خودا سوپاسه که ی فه بوول دهکا)، ئینجا به وه ستانه وه دهیه فهرموو: (ربنا ولك الحمد: نه ی په رومردگارمان! سوپاس بو تو له سه رنه وه که سوپاس و داوامان گیرا ده که ی).

٤٢٨- عَنْ مُصَنَّبِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ إِلَى جَنْبِ أَبِي، فَطَبَّقْتُ بَيْنَ كَفَّيَّ ثُمَّ وَضَعْتُهُمَا بَيْنَ فَخْذَيَّ فَتَهَانِي أَبِي وَقَالَ كُنَّا نَفْعَلُهُ فَتُهِنَا عَنْهُ وَأَمَرَنَا أَنْ نَضَعَ أَيْدِيَنَا عَلَى الرُّكْبِ). (الحديث ٧٩٠). (٣٧٤)

موصعه بی کوری سه عدی کوری نه بو وه قاص (رهمزی خوی لسه بئ) فهرمووی: له ته نیشتی باوکه وه نويزم ده کرد، له کاتی جه مینه وه دا هه ردوو له بمم

نووسان بهیه که وه دامنان له نیوانی ههردوو رانمدا، که له نویژده که بوومه وه باوکه فهرمووی: وامه که، جاران ئیمه ئاوامان دهکرد بهلام له پاشتر پیغه مبهه (دروودی خودای لسهه بهن) نهیی ئی کردین له کردنی نهوه، وه فهرمانی پی کردین که دهست بگرین به نه زۆمانه وه له ناو چه مینه وه دا).

٤٢٩- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رُكُوعُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسُجُودُهُ وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ مَا خَلَا الْقِيَامَ وَالْقُعُودَ قَرِيبًا مِنَ السَّوَاءِ). (الحديث ٧٩٢- طرفاه في: ٨٠١، ٨٢٠). (٣٧٥)

بهراء (همزی خوی لسهه بهن) فهرمووی: ماوهی چه مینه وه کوپنووش و پشت راست کردنه وه له چه مینه وه دانیشتنی نیوانی دوو کوپنووشهکانی پیغه مبهه (دروودی خودای لسهه بهن) لهیه که تروه نزیک بوون. بهلام راوهستان بۆ قورئان خویندن و دانیشتن بۆ ته حیات له وان دریز تری بوون، وه که نه وان ماوه که یان کورت نه بوو). (ت/١/٢٨٠/١-ز ٨٧-ژ ٥٤٣ = ش/د/ت/ن).

روونکردنه وه:

یهکی له پیاوانی رشتهی ئهم فهرموودمیهیه که چوارهم کهسه لهم رشتهیه دا عهبدوره حمانی کوپی لهیلای نه نصاری کوو فی یه، پیاویکی زۆر سه لارو سهنگین بوو، قوتابییهکانی زۆر به چاوی ریزه وه ته ماشایان دهکرد، عهبدولهلیکی کوپی عومهیر ده فهرموئ: جارئ له کوپی عهبدوره حماندا، چه ند کهسئ له هاوڕێیانی پیغه مبهه دانیشتبوون، نه وانیش وه که خه لکه که ی تر گوئ یان له فهرموودهی دهگرت و دلایان دابوو یه، له ههشتاوسئ ی کۆچیدا له روبرای به صهردا خنکا. رهزاو رهحه تهی خودای ئی بی.

٤٣٠- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ). (الحديث ٧٩٤ - أطرافه في: ٨١٧، ٤٢٩٣، ٤٩٦٧، ٤٩٦٨) (٣٧٦)

عائشہی ھاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) دہفہرموی: یاسای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) وابوو لہکورنوووشو جہمینہوہدا دہیفہرموو: (سبحانک اللہم ربنا وبحمدک اللہم اغفر لی): خودایہ! تو خودایہکی پاکو بی نہنگیت، نہی پەرورمدگارم! لہسایہی خوۓوہیہ کہمن تہسبیحو سوپاسو ستایشی توۓمکہم، نہی خودایہ لیۓ خوۓ بہ). (ت/٢٧٢/١ ٤ ز-٨٣ ژ-٥٢٠ = ش/د/ن).

لہگیرانہوہیہکی تری نہم فہرمووہیہدا. کہفہرمووہی ژمارہ: ٨١٧ یہ لہفہتحوٰلباریدا، عائشہ (ہزی خوی لہ ہی) فہرمووی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) لہناو جہمینہوہو کوورنوووشیدا بہزوری دہیفہرموو: (سبحانک اللہم ربنا وبحمدک اللہم اغفر لی) مہبہستی لہمہ نہوہوو نہو فہرمانہی خودا حی بہجی بکا، کہخودا لہم نایہتہدا داوای نہوہی لی دہکا، کہ دہفہرموی: (فسبح بحمد ربک واستغفر انہ کان تواباً) نہصر ٣/١١٠ - (ت/٢٦٧/٧ ١ ز-٨٨ ژ-٤٢٣٢ تاج-٤ = ش).

٤٣١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا قَالَ الْإِمَامُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَ فَقُلُوا: اللَّهُ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلُهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ٧٩٦ - طرفه في: ٣٢٢٨) (٣٧٧)

نہبوہورہیرہ (ہزی خوی لہ ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) فہرمووی: کاتی پیۓنویژ گوتی (سمع اللہ لمن حمدہ) نیومیش بلین: (اللہم ربنا ولك الحمد) چونکہ فریشتہکانیش وەك نیوہ لہم کاتہدا وادہلین، دەی ھەرکەسی بوۓ ری

بكهوى له گهڻ ئهوانا ئهم وشه پيرۆزميه بلىٰ خودا له گوناھى له وه بهرى خوش دهبىٰ). (ت/١/٢٧٤ ز- ٨٤ ژ- ٥٢٥ = ش/د/ت/ن).

روونکردنه وه:

ههركهسێ سوورمى فاتيجا بخوينى، له نوێژدا ياله كاتى ترا، سوننه ته ئامين بكا، سوننه ته بۆ خهلكى تريس ئامين بكه، چ له ناو نوێژدا بن، چ له ناو نوێژدا نه بن به لām بۆكهسێ له ناو نوێژدا بى راجيايى تيا دايه، هه ندی له زاناكان دمفرموون هه ر له گهڻ پيشنوێژى خويدا سوننه ته وه بهس. له سه ر ئهم بنياته (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) يش ئاوايه.

٤٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (لَأَقْرَبَنَّ صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقْنُتُ فِي الرَّكْعَةِ الْآخِرَةِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ وَصَلَاةِ الْعِشَاءِ وَصَلَاةِ الصُّبْحِ بَعْدَ مَا يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَيَدْعُو لِلْمُؤْمِنِينَ وَيُلَعْنُ الْكُفَّارَ). (الحديث ٧٩٧- أطرافه في: ٨٠٤، ١٠٠٦، ٢٩٣٢، ٣٣٨٦، ٤٥٦٠، ٦٢٠٠، ٦٣٩٣، ٦٩٤٠). (٣٧٨)

ئه بهوهوره يره (همزى خوى لى بن) فه رمووى: به خودا كه به ر نوێژيتان بۆ ده كه م نزيكى ده كه مه وه له چوئيى نى نوێژ كردنى پيغه مبه ر خويه وه (درووى خوداى له سه ر بن) ده ستوورى ئه بهوهوره يره وابوو له دوا ركاتى نوێژ ده كانى نيو مپروو خه وتنان و به يانى دا له پاش گوته ي (سمع الله لمن حمده) وه، قونووتى ده خویندو نزاى چاكه ي بۆ موسولمانه كان ده كردو نه فرمت و له عنه تى له بى بپرواكان ده كرد. (ت/١/٢٨٧ ز- ٩٢ ژ- ٥٦١).

٤٣٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ الْقُنُوتُ فِي الْمَغْرِبِ وَالْفَجْرِ). (الحديث ٧٩٨ طرفه في: ١٠٠٤). (٣٧٩)

ئەنەس (ڕەزەئى خەوای لى بى) فەرەمۆى: لەسەرەتاوە لەنۆیژى شىوان و لەنۆیژى بەيانى دا قونووت هەبوو. (ت/١/٢٨٧ ز-٩٢ ژ-٥٥٩ = ش/ د/ت/ ن).

٤٣٤- عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ الزُّرْقِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا يَوْمًا نُصَلِّي وَرَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ قَالَ رَجُلٌ وَرَاءَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَنْ أَلْتَكَلَّمَ قَالَ أَنَا قَالَ رَأَيْتُ بَضْعَةً وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرُّونَهَا أَيُّهُمْ يَكْتُبُهَا أَوَّلُ). (الحديث ٧٩٩). (٣٨٠)

رەفاعەى كورێ رافیعێ ئەل-زورەقى (ڕەزەئى خەوای لى بى) فەرەمۆى: روژی لەپشتى پێغەمبەرەو (دروودی خەوای لەسەر بى) نوێژمان بەکۆمەڵی دەکرد، حەزەرەت (ڕەزەئى خەوای لى بى) کە لەچەمینیەو سەرى هەلبرى فەرەمۆى: (سمیع اللہ لى حەمە: هەرکەسى سوپاسى خۆدایکا، بەنیازی پاداشى باش، خۆدا سوپاس و نیازەکەى قەبوول دەکا، پیاویکیش لەپشتیەو بوو گوتی: (ربنا ولك الحمد حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه: خۆدایە! سوپاسیکى پاکی پێرۆز بۆتۆ لەسەرئەو کە سوپاس و نیازمان گیرا دەکەى!) جاکە پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بى) لەنۆیژەکەى ئى بۆو، فەرەمۆى: (ئەوێکى بوو ئەوقسە جوانەى کرد؟ پیاوێکە گوتی: من بووم. فەرەمۆى (دروودی خەوای لەسەر بى): (چاوم ئى بوو زیاتر لەسى فریشتە بەلاماریان داو قۆستیانهو، هەریەکە لەوان پەلەى بوو کەخۆى لەپیشا بینووسیتەو). (ت/١/٢٧٣ ز-٨٤ ژ-٥٢٣ = ش/ د/ ن).

رافە و شیکردنەو:

پیاوانى پشتهى ئەم فەرەموودەیه ئەم زاتانەن: عەبدوڵلای كورێ مەسلەمە، مالیكى كورێ ئەنەس، نەوعەیمى كورێ عەبدوڵلای ئەل - موحەمیر، عەلى كورێ

یہ حیای کوپری خہ للادی ئہل - زورہقی، یہ حیای کوپری خہ للاد، ریفاعہی کوپری رافیعی ئہل - زورہقی.

ئہم چہند سہرنجہ لہم رشتہ یہدا رہچاو دہکرین، کہلہ زانستی فہرموودہدا بایہخی خوئیان ہہیہ، بؤ پیادہ کردنی ئہم جوڑہ زانستو زاراوانہ لہ زمانی کوردیدا، بہمہ بہستی دہولہ مہند کردنی لہہموو بواریکا دہیان نووسین، بہپشتی خودا ئہم جوڑہ ہہنگاوہ بؤئہم بابہتہ دہبن بہسہرمہ شقو سہرچاوہ:

۱- یہ حیای کوپری خہ للاد ہرازای ریفاعہی کوپری رافیعیہ، کاتی لہدایک دہبئ پیغہمبہر (مروودی خودی لہسہر ہی) بہدہستی پیروزی فریشکی شیرین دہکا، کہواتہ دادہنری بہسہحابہ، بہلام لہہاوریئ منالہکانہ.

۲- پیاوانی ئہم رشتہ یہ ہہموویان مہدینہیین.

۳- لہم رشتہ یہدا گیرانہوہی گہورہتر لہپچووگترہوہ ہہیہ، کہلہ زاراوہی فہرموودہدا ہی دہگوتری (ریوایہتی ئہکابیر لہئہ صاگیرہوہ). چونکہ نوعہیم بہتہمہن لہعہلی گہورہترہو لہومرگرتنی فہرموودہدا لہو لہپیشترہ.

۴- لہم رشتہ یہدا، بہہی ی گیرانہوہ، سی کہسی لہتایبعین تیادایہ، کہنوعہیم و عہلی و یحیان، گہرجی وہکی تر یہحیا بہہاوریئ حلیبہ.

۵- لہروویہکی ترہوہ، گیرانہوہی ہاوریئ لہہاوریئہکی ترہوہی تیادا، چونکہ یہحیایش بہرپیئاسہی ہاوریئ پیغہمبہر دہکہوی.

۶- ئہم فہرموودہیہ موسلیم و ئہبوداوودو نہسائی و طہبہرانییش گیراویانہتہوہ، بہلام مہرج نییہ کہئہوانیش بہہمان رشتہی پیئشوو گیرابیانہتہوہ، ہہروہا لہفظہکانیشیان جیایہ، ہہتا لہژمارہی فریشتہکانیشا جیاوازی ہہیہ، لہگیرانہوہی موسلیم دا کہلہئہنہسہوہیہ،

دەفەر مۆى: (چاوم ئى بوو دوازده فریشته پەلاماریان داو قۆستیانهوه) له گێرانهوهى طه بهرانیدا، که له نه بوئه ییوبه وهیه دەفەر مۆى: (سیازده فریشته).

٧- ئەم فەرموودهیه به لگهیه له سه ره وه و یردی ناو نوێژ بيسراو (مه ئثور) یش نه بى ده بى، به لام بيسراوبى زۆر با شتره.

٨- ريفاعه ی کورى رافيع ئەنصارى یه، خه زره جى یه، خو ى و باوکی و دووبرای، که ناویان خه لادو مالیک بووه، ئاماده ی په یمانى عه قه به بوون، ئوبه یی کورى سه لوول باوکی دایکیتى، له خزمهت خه زره تدا ئاماده ی گشت مه لبه ندو شه رگاگان بووه، بیست و چوار فەرمووده ی له په راوه بایه خداره گانی سونه تدا تۆمارکراون، سى فەرمووده ی له سه حیحى بوخاریدا هه یه، له لایه نگیرانى عه لى بوو، له گه ل پيشه وا عه لى دا ئاماده ی جهنگى جه مه ل و سه فین بووه، له سه رده مى مه عاوییه دا له چل و یه ک یاله چل و دوودا فه وتى کردووه. ره زای خودایان ئى بى.

٤٣٥- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يَنْعَتُ لَنَا صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَ يُصَلِّي وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَامَ حَتَّى نَقُولَ قَدْ نَسِيَ). (الحديث ٨٠٠ - طرفه فی: ٨٢١) (٣٨١)

ئەنەس (ره زای خو ى لى بى) گه لى جار چۆنیتى ی نوێژى پيشه مبه رى روون ده کردووه. ثابیت فەرمووى: جاکاتى که نوێژى ده کرد، که سه رى له چه مینه وه هه ل ده برى ئەوه منده به پيوه راده وه ستا، ته نانته زه یمنان بوئه وه ده چوو: که له بیری چوو ده بانه وئى بو کړنووش.

(٢٨١) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: اعتدال أركان الصلاة وتخفيفها في تمام لست أدري ما المقصود بقول الشيخ العيني: وهذا الحديث تفرد به البخاري (ج/١/٧٨/١٨٨) لاحظ خاتمة أبواب صفة الصلاة في فتح الباري. المترجم.

راقه و شیکردنه وه:

ئهم فهرموودهیه گێرانه وهیه کی تری فهرمووده ی ژماره چوار سه وه سیی ونۆیه، که له دوا وه دی، لی ره شو عبه به کورتی له ئابیته وه له ئه نه سه وه ده یگێر پێ ته وه، له وێ حه ممدای کوری زهید له پابیته وه له ئه نه سه وه به درێژی ده یگێر پێ ته وه. ده قی گێرانه وه ی ژماره (٤٣٩) له موسلیم دا، له گه ل جیاوازییه کی زۆر که م له بێ ژه کهیدا، له با سی (اعتدال ارکان الصلاة و تخفیفها فی تمام) دا هه یه. که چی عه للامه ی عهینی له عومده متول قاریندا ده فهرمو ی: (وهذا الحدیث تفرد به البخاری - ج/٦ / ١٨٨/٧٦) واته: ئهم فهرموودهیه له تاکه کانی بوخارییه، واته: موسلیم نه یگێر پوه ته وه. به لام شیخی عه سقه لانی له (خاتیمه ی ئه بابو صیفه تی سه لات) دا، ئاماژه به وه ده کا که له موسلیم هه یه.

٤٣٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ يَدْعُو لِرِجَالٍ فَيَسْمِيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَيَقُولُ اللَّهُمَّ أَلْحِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ وَسَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ وَعِيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأَتَكَ عَلَى مُضَرَ وَاجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسَنِي يُوسُفَ وَأَهْلَ الْمَشْرِقِ يَوْمَئِذٍ مِنْ مُضَرَ مُخَالِفُونَ لَهُ). (الحدیث ٨٠٤ طرفه فی: ٧٩٩). (٣٨٢)

ئه بابو هرهیره (ره زای خوی له یه) فهرمووی: پێغه مبه ری خوا (برووی خوی له سه یه) ده ستووری وابو که سه ری له چه مینه وه به ر زده کرده وه ده یفه رموو: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) وه نزای ده کرد بو چه ند پیاوی له موسو لمانان که گیرۆ ده بوو بوون به دهستی بی بر واکانه وه، وه به ناوی خویان له ناو نو یژه که دا ناوی ده هی نان و ده یفه رموو: (خودایه! وه لیدی کوری وه لیدو

سه له مهی کورې هیشامو و عه ییاشی کورې نه بوره بیعه و هه موو موسو لمانه لازم بوونه کان، لهدهستی دیلی ی بیپروا کان رزگار بکه. خودایه! له هوژی موزهر هه لپیچه و تهنگیان پی هه لچنه و لایان لی بپر مردوه و تووشی قاتوقری یه کی وایان بکه، ودهک چهوت ساله گرانیه که ی سهردهمی یووسف).

نهو سهردهمه ییش - خه لکی خوړه لآت که له هوژی موزهر بوون (له دژی بیغه مبه ربوون). (ت/٤/٢٨٨/١ = ز-٩١ ژ-٥٦٢ = ت/٦/٨٣ /٢٢)

٤٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّاسَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ هَلْ تُمَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْسَ ذُوهُ سَحَابٌ قَالُوا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَهَلْ تُمَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ ذُوْنَهَا سَحَابٌ قَالُوا لَا قَالَ فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئًا فَلْيَتَّبِعْ فَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الشَّمْسَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الْقَمَرَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الطَّوَاغِيتَ وَتَبَقَى هَذِهِ الْأُمَّةُ فِيهَا مُنَافِقُوهَا فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ هَذَا مَكَانَنَا حَتَّى يَأْتِيَنَا رَبُّنَا فَإِذَا جَاءَ رَبُّنَا عَرَفْنَاهُ فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ أَأَنْتَ رَبُّنَا فَيَدْعُوهُمْ فَيَضْرِبُ الصِّرَاطَ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمْرِهِ وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ أَحَدٌ إِلَّا الرُّسُلَ وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ اللَّهُمَّ سَلِّمْ وَسَلِّمْ وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِبُ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ هَلْ رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ قَالُوا نَعَمْ قَالَ فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ يُوبِقُ بِعَمَلِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْرَدُلُ ثُمَّ يَنْجُو حَتَّى إِذَا أَرَادَ اللَّهُ رَحْمَةً مَنْ أَرَادَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَمَرَ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ أَنْ يُخْرِجُوا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَيُخْرِجُونَهُمْ وَيَعْرِفُونَهُمْ بِأَنَارِ السُّجُودِ وَحَرَمِ اللَّهِ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السُّجُودِ فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ فَكُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُهُ النَّارُ إِلَّا أَثَرَ السُّجُودِ فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ قَدْ امْتَحَشُوا فَيَصْبُ عَلَيْهِمْ مَاءُ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ ثُمَّ يَفْرُغُ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ وَيَبْقَى رَجُلٌ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَهُوَ آخِرُ أَهْلِ النَّارِ دُخُولًا الْجَنَّةَ مُقْبِلٌ بِوَجْهِهِ قَبْلَ النَّارِ فَيَقُولُ يَا رَبِّ

اَصْرَفَ وَجْهِي عَنِ النَّارِ قَدْ قَشَبَنِي رِيحُهَا وَأَحْرَقَنِي ذَكَوُهَا فَيَقُولُ هَلْ عَسَيْتَ إِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِكَ أَنْ تَسْأَلَ غَيْرَ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ لَا وَعِزَّتِكَ فَيُعْطِي اللَّهُ مَا يَشَاءُ مِنْ عَهْدٍ وَمِيثَاقٍ فَيَصْرِفُ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ فَإِذَا أَقْبَلَ بِهِ عَلَى الْجَنَّةِ رَأَى بَهْجَتَهَا سَكَتَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ ثُمَّ قَالَ يَا رَبِّ قَدْ مَنِي عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ أَلَيْسَ قَدْ أُعْطِيتَ الْعُهُودَ وَالْمِيثَاقَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنْتَ سَأَلْتَ؟ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَا أَكُونُ أَشَقَى خَلْقِكَ فَيَقُولُ فَمَا عَسَيْتَ إِنْ أُعْطِيتَ ذَلِكَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَهُ؟ فَيَقُولُ لَا وَعِزَّتِكَ لَا أَسْأَلُ غَيْرَ ذَلِكَ فَيُعْطِي رَبُّهُ مَا شَاءَ مِنْ عَهْدٍ وَمِيثَاقٍ فَيَقْدُمُهُ إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَإِذَا بَلَغَ بَابَهَا فَرَأَى زَهْرَتَهَا وَمَا فِيهَا مِنَ النَّضْرَةِ وَالسُّرُورِ فَيَسْكُتُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ فَيَقُولُ يَا رَبِّ أَذْخِلْنِي الْجَنَّةَ فَيَقُولُ اللَّهُ وَيَحْكُ يَا ابْنَ آدَمَ مَا أَغْدَرَكَ أَلَيْسَ قَدْ أُعْطِيتَ الْعُهُودَ وَالْمِيثَاقَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ الَّذِي أُعْطِيتَ؟ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَا تَجْعَلْنِي أَشَقَى خَلْقِكَ فَيَضْحَكُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْهُ ثُمَّ يَأْذُنُ لَهُ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُ تَمَنَّيْتُ حَتَّى إِذَا انْقَطَعَ أُمْنِيَّتُهُ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا أَقْبَلَ يُذَكِّرُهُ رَبُّهُ حَتَّى إِذَا انْتَهَتْ بِهِ الْأَمَانِيُّ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ ذَلِكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ لِأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَالَ اللَّهُ لَكَ ذَلِكَ وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهِ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ لَمْ أَحْفَظْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا قَوْلَهُ لَكَ ذَلِكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ إِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ ذَلِكَ لَكَ وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهِ. (الحدِيث ٨٠٦ - طرفاه في: ٦٥٧٣، ٧٤٣٧) (٣٨٣)

ديسان نه بوهورهيره (همزای خوی لی بی) فهرمووی: یاران عهرزی حه زره تیان کرد: قوربان! نهی پیغه مبهری خودا! نایاله پروژی قیامه تا خودای خو مان به چاوی سه رده بینین؟! فهرمووی (درویدی خودای لهر سر بی): (شهوی چواردی مانگ که سایه قهی سامان بی و یهک پهله هه ور به ناسمانه وه نه بی، له دیتنی مانگ به ناسمانه وه هیچ گومانان بو پهیدا ده بی؟). گوتیان: نه، نهی پیغه مبهری خودا!

فەرەمۇوى: (ئەى بەرۋۇزى نىوەرۇ، كەخۇر ھەور بەرى نەگرتنى، لەدیتنى خۇردا گومانتان بۇپەيدا دەبى؟) عەرزىان كرد: نەخەير.

حەزەرەت (پەزى خەلىق سە) فەرەمۇوى: (دەئاوا بەبى شەك و گومان بەئاسانى خوداى خۇتان بەچاوى سەردەبىن. لەرۋۇزى قىيامەتا سەرجەم مەردوم حەشر دەگرىن، بەفەرمانى خودا بانگەواز دەگرى: ھەركەسى چى پەرستووہ لەجىھانا، بائىستا شوپنى ئەوشتە بکەوى. ئىتر ھەيانە خۇرپەرست بووہ لەورۇژەدا شوپنى خۇردەكەوى، وەھەيانە مانگى پەرستووہ شوپنى مانگ دەكەوى، وەھەيانە شوپن گومراکەرە سەركەشەگان دەكەون، لەشەيتان و بتو كۆلەنانى و جادووبازو ئەمانە، چونكە لەجىھانا ئەوانەيان پەرستووہ. ئەم نەتەوى ئىسلامە لەوى دەمىننەوہ وەچاومروانى پەرورەدگارى خۇيان دەكەن، ناپاکەكانىشيان ھەر لەناودايە، جاخوداى گەورە لەسەر شىوہىي كەنەيناسنەوہ دى بۇلايان و دەفەرەموى: مەن خوداى ئىوہم. ئەوانىش دەلەين: ئىمە ئەمە شوپنمانە لەم جىگەيە ناجولەين ھەتا خوداى خۇمان دى بۇلامان لەسەر ئەوشىوہيەى كەرون و ئاشكرايە لەلامان و پىغەمبەران پىيان راگەياندووین، ئىمە كاتى پەرورەدگارمان ھات دەيناسين. ئەوسا خەلىق بالادەست و خاوەن شكو، تەشريف دىنى بۇلايان و دەفەرەموى: مەن خوداى ئىوہم: ئەوانىش دەلەين: بەللى راستە تۆخوداى ئىمەى، ئەوجا خودا بانگەوازيان لى دەكا، لەپاشا پردى سىرات كەلەموو بارىكترو لەشمشیر تىزترە، بەسەر پىشتى دۆزەخ دا رادەكیشرى، وەمەن يەكەم كەس دەبەم لە پىغەمبەران كەئۆمەتەم لەو پردەوہ دەپەرپىنمەوہ.

وہلەو رۇژەدا لەبەر سام و ترس، جگە لە پىغەمبەران، كەس زات ناکا كەقسە بكا، فەرمايشتى پىغەمبەرانىش لەو رۇژەدا برىتى يە لەوہ خۇش خۇش دەفەرەمۇون: ئەى خودايە! بەبى وەى، ئەى خودايە سەلامەتيان بفرەموو.

لەدۆزەخا جۆرە قولاپى ھەيە، وەك دېرکە کەلۆى وایە، خۆدېرکە کەلۆیتان بەجاوی خۆتان دیوہ؟ گوتیان: بەلئى دیومانە. فەرمووی: (دەلەسەرشیوہى دېرکە کەلەوئى یە، بەلام بەس خودا خۆى ئەندازەى گەورەپپەکەى دىزانى، جاکاتى خەلکەکە دەیانەوئى بەسەرپردى سىراطا بپەرپنەوہو بېرۆن بۆ بەھەشت ئەو قولاپانە لەم بەرو ئەوبەرى پردى صىراطوہ پەلامارىان دەدەن و بەھۆى کارى بەدیانەوہ دەیان فرېنن بۆناو دۆزەخ، جاھەیانە بەھۆى کردەوہى نالەباریانەوہ بەفەتارەت دەچن، ھەیشیانە لەبەر کردەوہى بەدى خۆى قولاپەکان ئەنجن ئەنجنیان دەکەن، لەپاشا رزگارىان دەبى، ھەتاکاتى خودا خواست دەکا کەرەحم بەو بېروادارانە بکا، کەھىشتا لەدۆزەخ دا ماون و دۆزەخین، فەرمان بەفریشتەکان دەکا: کەھەرکەسى خواپەرست بووبى لەدۆزەخ دەرى بەینن، ئەوانیش لەدۆزەخ دەریان دەھینن و بەشوینەوارى کورنوووش باومپدارەکان لەناو ئاگردا دەناسنەوہو دەریان دەھینن، چونکە خوداى گەورە شوینەوارى کورنوووشى لەئاگر قەدەغەکردوہ، ئاگرى دۆزەخ تەوئى موسوئلمان ناسووتینى، ئیتىر لەدۆزەخ دینە دەرەوہ. کاتى دینەدەرەوہ بوون بەسووتەمەرۆ، جانناوى ژيانیان پیا دەکەن، ئیتىر وەك تۆمەى ناو لیوہى لاڤاو سەوز دەبنەوہو دەبنەوہ بەمرۆڤىكى ئاساى.

ئەوجا خودا لەدادگایى نیوانى بەندەکانى لى دەبیئتەوہ، پیاویکیان لەنیوانى بەھەشت و دۆزەخا دەمینى، دواترین کەسە کەدەچیتە ناو بەھەشت، دۆزەخ بەرەو رووى دەبى، جادەلئى: ئەى خودایە! بەرەحمەتى خۆت رووم دووربەخەرەوہ لەھەناى ئەم ئاگرە، بەراستى شەراکەى پېروکاندووومى و تینى بلیسەکەى سووتاندووومى، خودايش دەفەرموئى: رەنگە ئەگەر ئەم کارەت بۆبکرى داواى شتى تریکەى؟! دەلئى: نا، بەگەورەپپى تۆ داواى شتى ترناکەم، ئیتىر چەندەى کەخودا مەیلی ھەبى، بەلئین و پەیمان دەدا بەخودا کەئەگەر ئەوداخوازییەى جى بەجى بکا، داواى ھىچى تری لى ناکا، ئەوجا خودا رووى

له ئاگره که دوور ده خاته وه، جاکاتی روو ده کاته به ههشت و گهشی و ناسکی و نازدارییه که ی ده بینی، نه وهنده ی چه زی خودای له سهربی بیده نگ ده بی، له پاشتر ده ست ده کا به پاپانه وه ده لی؛ خواجه گیان! بمبه ره پی شه وه بو به رد مرگای به ههشت؟ خودایش ده فهرموئ؛ ئه ی تو به لئن و په یمان ت به من نه دا، که له وم زیاتر داوای هیچی تر نه که ی؟ به نده که ده لی؛ ئه ی په رومردگارم! ئومید ده کم که نه بم به به ده به خترین دروستکراوانی تو که له دۆزه خ در چوون، خودایش پی ی ده فهرموئ؛ خو له مه زیاتر، ئه گهر پیت بدری، داوای شتی ترناکه ی؟ ده لی؛ نه خه یر به گه وره یی تو داوای شتی ترناکه م جگه له م داوایه، ئیتر نه وهنده ی چه زی خودای له سهربی دیسان به لئن و په یمان ده دا به خودا که داوای زیاتر نه کا، ئه و جا ده بیاته پی شه وه بو به رد مرگای به ههشت، جاهر له گه ل ده گاته به رد مرگای به ههشت و چاوی به و نازو نیعمه ت و گشت به هره و خوشی و ناسک و نازدارییه ی ده که وئ، که واله ناویدا، سه رسام ده بی و نه وهنده ی چه زی خودای له سهربی بی نگ ده بی، ئه و جا ده لی؛ ئه ی خودایه! بمبه ره ناو به هه شته وه.

خودای بالاده ست و خاوه ن شکۆ ده فهرموئ؛ ئه ی هاوار له ده ست بی په یمانی ی تو ئه ی ئاده میزا دا! چه نده بی په یمانیت! خو تۆلای خو ت ئه و هه مکه به لئن و په یمان هت به من دا که ئیتر داوای زیاتر نه که ی که چی جار له گه ل جارابی به لئن تر در ده چی ت؟! ده لی؛ ئه ی په رومردگارم مه مکه به به دترینی دروستکراوانی خو ت، جاخودای گه وره له کاری ئه م به نده یه ی خو ی پیکه نینی دی و ئی ی رازی ده بی و ئه و جا ریگه ی ده دا ده چی ته ناو به هه شت و پی ی ده فهرموئ؛ ئه ی یه نده ی من ئاوات چیه داوای بکه، هه تا پیتی بده م و ئاوات گشتی به ینه دی، ئه ویش خو زگه یه کی زور ده خوازی و داوای هاتنه دی که لی ئاوات ده کا، هه تا هه رچی ده وئ داوای ده کا و ئاواتی تری نامینی، ئه و سا خودای بالاده ست و خاوه ن شکۆ خو ی شتی بیر ده خاته وه و پی ی ده فهرموئ؛

لەم چەشنەو لەوجۆرەى تریش داوا بکە، ئەوانەى کە خۆى لەبیری نەما بوو، خودا بیری دەخاتەو، تاگۆتایى ئەو پەرى خۆزگەو ئاواتى دى و ئیتەر ئاواتى تری نامینى کە داواى بکا، ئەوجا خودا پىی دەفەرموى: ئەمەو ئەو نەندەى تریش لەگەلیدا بۆتۆ).

ئەبوسەعیدى خودى بەئەبوهورەیرەى فەرموو: (پێغەمبەر (درووى خودى لەسەر بى) دەیفەرموو: خودا پى دەفەرموى: ئەمەو دە ئەو نەندەى تریش لەگەلیدا بۆتۆ!).

ئەبوهورەیرە رمزای خودا لەئەوو لەئەبوسەعیدبى - فەرمووى: ئەو دەى کە لەفەرمايشتى پێغەمبەر خۆى لەبەرم کردوو ئاوايه: (ئەمەو ئەو نەندەى تریش لەگەلیدا بۆتۆبى).

ئەبوسەعید (رمزى خودى لى بى) فەرمووى: دەى من لە حەزرتەم بیست کە خودا پى دەفەرموى: (ئەمەو دە ئەو نەندەى تریش لەگەلیدا بۆتۆبى ئەى بەندەى من!).

راڤەو شیکردنەو:

لەودنیايش سویند دەمینى، تاقیکردنەو دەمینى، پارانەو لەخوداى گەرە سوودى هەیه، درۆدەمینى، خوداى گەرە بەچاوى سەر دەبینرى، بەلام بەبى دیاریکردنى جى و تەحەییوزو شتى وا. مەبەست لەپیکەنینى خودا پىو یستى واتایەتى (واتە: لازمى مەعنايەتى) کە بریتىیه لەپىخۆشبوون و لىپازىبوون، پردى سیرات راستە، هەموو کەسى بەسەرىدا تیدەپەرى، بەلام تاوانبار لى بەردەبیتەو بۆناو دۆزەخ!

۴۳۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمٍ عَلَى الْجَنَّةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أُنْفِهِ وَالْيَدَيْنِ وَالرُّكْبَتَيْنِ وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ وَلَا تَكْفِتِ الثِّيَابَ وَالشَّعْرَ). (الحديث ۸۱۲) (۳۸۴)

ئىبنوعەبباس (زمزى خوارى لى بىز) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىز) فەر مووى: (خوداى گەورە فەرمانى پىم کردوو کە لەسەر ئەم حەوت ئىسكە گورنووش ببەم لەسەر تەوئىل و هەردوو بەرى دەست و هەردوو ئەژنۆو لەسەر نووکی هەردوو پى) بە دەستىشى حەزەمت (زمزى خوارى لى بىز) ئاماژەى کرد بۆ ئەو کە لووتىش بۆمە بەستى گورنووش لەسەر بردن، بە شىكە لە تەوئىل و مەفر مووىشى: (هەروا فەرمانم پى کراوە کە جل و بەرگىش کۆنە کەینەو، وەك هەلکردنى چاکی کەواو بەستنى فەقیانەو شتى وا، وەقزىش خەرە ئەندەمین).

٤٣٩ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنِّي لَا أَلُو أَنْ أَصَلِّيَ بِكُمْ كَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِنَا قَالَ ثَابِتٌ رَأَى الْحَدِيثَ كَانَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ يَصْنَعُ شَيْئًا لَمْ أَرَكُمُ تَصْنَعُونَهُ كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَامَ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ). (الحديث: ٨٢١ طرفه في: ٨٠٠). (٣٨٥)

ئەنەس (زمزى خوارى لى بىز) فەر مووى: دلتيا بن لەو کە من کەمتەرخەمى ناکەم لەوودا، کە بۆخۆم چۆن پىغەمبەرم دیوە کە نوێزى کرد بۆمان، منیش ئاوا نوێزتان بۆیکەم. ثابت کە راوى ئەم فەر موودەى یە ئەنەسەو دەفەر مووى: جارێک ئەنەس شتىکى دەکرد، نابینم کە ئیوە بیکەن، ئەنەس لەناو نوێزدا کەسەرى لەچەمىنەو هەلەمبەرى، ئەوێندە بەپێوە رادەوێستەو نزەو وێردى دەخوێند تەنانەت زەینمان بۆ ئەو دەچوو: کە لەبیری چوو دابنەوئى بۆ گورنووش، لەنیوانى هەردوو گورنووشەکانیش دا هەروەها). (ف - ٤٣٥).

٤٤٠ - (بروانه فەر موودەى ژمارە: ٣١٤) (اعتدلوا في السجود...). (ر - ٣١٤).

٤٤١- عَنْ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ اللَّيْثِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فَإِذَا كَانَ فِي وَثْرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا). (الحديث ٨٢٣). (٣٨٦)

مالیکی کوری حوودیریتی-ئەل-لەیتی- (پۆزی خوی لێ بێ) فەرمووی: بەچاوی خۆم پیغەمبەرم دی، کاتی لەپکاتی یەکەم و لەپکاتی سییەم، هەل دەسایەو، کەپکاتە تاکەکانی نوێژن، یەکسەر هەئە دەستایەو، بەئگوو کەمی دادەنیشت، ئەوسا هەل دەسایەو بەپکاتی نوێ). (ت/١/٢٨١/١ ز-٨٨ ز-٥٤٦ + ز-٨٧ ف-١، ٢، ٣).

٤٤٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ صَلَّى: فَجَهَرَ بِالتَّكْبِيرِ حِينَ رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ وَحِينَ سَجَدَ وَحِينَ رَفَعَ وَحِينَ قَامَ مِنَ الرُّكْعَتَيْنِ وَقَالَ هَكَذَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ٨٢٥) (٣٨٧)

ئەبوسەعیدی خۆدی لەمەدینە بەرنوێژی کرد بۆ موسوڵمانان، کاتی سەری لەکوورنوشی یەکەم هەلپێ و کاتی لەپاش تەحیاتی یەکەم هەلپێ، ئەهەموو ئەم کاتانەدا بەدەنگی بەرز ئەللاھوئەکبەری دەکرد، وەفەرمووی: پیغەمبەرم بەچاوی خۆم دیو لەسەر ئەم شیوێە نوێژی دەکرد).

٤٤٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ كَانَ يَرَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (يَتَرَبَّعُ فِي الصَّلَاةِ إِذَا جَلَسَ فَفَعَلَتْهُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ حَدِيثُ السِّنِّ فَتَهَانِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَالَ إِنَّمَا سُنَّةُ الصَّلَاةِ أَنْ تَنْصِبَ رِجْلَكَ الْيُمْنَى وَتَنْتَبِي الْيُسْرَى فَقُلْتُ إِنَّكَ تَفْعَلُ ذَلِكَ؟ فَقَالَ إِنَّ رِجْلِي لَا تَحْمِلَانِي). (الحديث ٨٢٧). (٣٨٨)

(٢٨٦) لاحظ خاتمة أبواب صفة الصلاة في فتح الباري ج/٢/٤٠٩/٨٧٥ المترجم.

(٢٨٧) وهذا الحديث تفرد به البخاري عن أصحاب الكتب (عيني/٦/٢١١/٢٨٧) المترجم.

(٢٨٨) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح الباري/٢/٤٠٩/٨٧٥) المترجم.

٤٤٤- عَنْ أَبِي حَمِيدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَا كُنْتُ أَحْفَظُكُمْ لِمَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْيُهُ إِذَا كَبَّرَ جَعَلَ يَدِيهِ حِذَاءَ مَنْكِبَيْهِ وَإِذَا رَكَعَ أَمَّنَ يَدَيْهِ مِنْ رُكْبَتَيْهِ ثُمَّ هَصَرَ ظَهْرَهُ فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ اسْتَوَى حَتَّى يَعُودَ كُلُّ فَقَّارٍ مَكَائِهِ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَ يَدَيْهِ غَيْرَ مُفْتَرِشٍ وَلَا قَائِضِهِمَا وَاسْتَقْبَلَ بِأَطْرَافِ أَصَابِعِ رِجْلَيْهِ الْقِبْلَةَ فَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ جَلَسَ عَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْيُمْنَى وَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ قَدَّمَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْآخَرَى وَقَعَدَ عَلَى مَقْعَدَتِهِ).

(الحديث ٨٢٨). (٣٨٩)

ئەبۇ حومەيدى ئەل- ساعىدى (مەزى خۇدەي لى- بى) بەچەن كەسى لەيارانى
 پېغەمبەرى فەرموو: مەن لەھەمووتان باشتەر ئاگام لىيەتى كەنوئىزى پېغەمبەر
 (دروودى خۇدەي لەسەر بى) چۆن بوو: سەرنجەم دەدا كەئەللاھونەكبەرى دەکرد، ھەردوو
 دەستى لەئاستى ھەردووشانى ھەلدەبىرى، كەروكووعىشى دەبرد ھەردوو
 دەستى لەھەردوو ئەزىنۇكانى خۇى گىردەکرد، وەرپىك پىشتى خۇى
 دەچەماندەو، پىشتو مىلى خۇى رپىك لەيەك ئاست بەبى كووړى رادەگرت،
 كەسەرىشى لەچەمىنەو ھەلدەبىرى، رپىك ھەلەستايەو ەقنچ رادەو ەستايەو،
 تايەك يەك بىرەر اگەكانى پىشتى دەچوونەو ە شوپىنى خۇيان، كەگورنووشىشى

دهبرد ههردوو لهپی دهستی دادنه، لهسهر زهوییه کهو، بهلام باسکی خویی رانه دهخست لهسهر زهوییه کهو، کهمی باسکهکانی لهکوورنوشا بهرز دهگرت، وهنهیشی دهنووساندن بهلاته نیشتی خویی وه، بهلگوو ههردوو بای خویی بلاوده کردهوه، وهسینگی په نهجکانی ههردوو پیی لهسهر زهوی دادنه، نووکی په نهجکانی قاجی پروویان ده کرده رووگه (قیبله) لهته حیاتی یه کهمیشا لهسهر قاجی چهپی دادنه نیشت و نووکه کهی دهرده کرد، وهپی ی راستیشی هه ل دهنو لهسهر لا رانی خوی دادنه نیشت. (ب/د/ت/ن/ - تاج/ ١/ ٢/٢٧١ ز- ٨٣- ٥١٨).

ئه بوجومهیدی ئه ل- ساعیدی (همزی خوی لئ بئ) سه حاجی یه کی ناوداره ناوی عه بدوره حمانی کوپی سه عده، ئه نصاری یه، خه لکی مه دینه یه، ئاماده ی ئو حودو مه لئه بندوشه پرگاکانی دوی ئو حود بووه، له پیاوان (ریجال) ی صه حیحه یه، له کو تایی جینیشینی مه عاوییه دا فه وتی کردووه. (همزی خودی ئ بئ).

٤٤٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (وَهُوَ مِنْ أَزْدِ شُرَّوْعَ وَهُوَ حَلِيفُ ابْنِ عَبْدِ مَنَافٍ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ الظُّهْرَ فَقَامَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ لَمْ يَجْلِسْ فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ حَتَّى إِذَا قَضَى الصَّلَاةَ وَانْتَهَرَ النَّاسُ تَسْلِيمَهُ كَبَّرَ وَهُوَ جَالِسٌ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ ثُمَّ سَلَّمَ). (الحديث ٨٢٩- أطرافه في: ٨٣٠، ١٢٢٤، ١٢٢٥، ١٢٣٠، ٦٦٧٠). (٣٩٠)

عه بدوللای کوپی مالیک (همزی خوی لئ بئ) که دایکی ناوی بوحه یه یه، که له هوزی نه زدی شه نووئه یه، که هاوپه یمانی نه وهی عه بدومه نافه، که یه کی که له هاوپی یانی پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسهر بئ) فه رمووی: روژی پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسهر بئ) نوپژی نیوه رووی بو کردین، له رکاتی دوه میدا یه کهسهر هه لسا یه وه، ته حیاتی یه که می نه خویند، نوپژ که ره گانش له گه لیدا هه لسانه وه، جاکاتی نوپژ که ی

تہواو کرد، مہر دوم چاومہ پروانی تہوہ بوون کہ سلاو بداتہوہ، لہو کاتہدا بہدانیشتنہوہ تہللاہو تہ کبہری کردو لہ پیش سلاودانہوہدا دوو کورنووشی برد، لہ حیاتی تہو تہ حیاتی کہ لہ یادی چوو بوو، تہو جا سلاوی دایہوہ۔ خہ لکہ کیش لہ گہل تہودا تہم دوو کورنووشہ یان برد۔ (ت/١/٣٢٥/٤ ز-١٠٩ ژ۔ ٦٣٧ = ش/د/ت/ن)۔

٤٦ ٤ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْنَا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ، السَّلَامَ عَلَى جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ السَّلَامَ عَلَى قُلَانٍ وَقُلَانٍ فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ فَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ)، فَإِنَّكُمْ إِذَا قُلْتُمُوهَا أَصَابَتْ كُلُّ عَبْدٍ لِلَّهِ صَالِحٌ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ). (الحديث ٨٣١ أطرافه في: ٨٣٥، ١٢٠٢، ٦٢٣٠، ٦٢٦٥، ٧٣٨١، ٦٣٢٨، ٣٩١)۔

عہدوللای کوری مہسعوود (پڑی غوی لہ بے) فہرمووی: لہ پیش دا کہ لہ پستی پیغہ مہرہوہ (دروودی خودی لہسر بے) بہ کو مہل نو یژمان دم کرد، لہ پیش دانانی تہ حیاتا، دہمانگوت: سلاو لہ خودا، سلاو لہ جوبرائیل، سلاو لہ میکائیل، سلاو لہم، سلاو لہو، تا پڑی پیغہ مہر (دروودی خودی لہسر بے) ناوری دایہوہ لیمان و فہرمووی: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ ... تاد) واتہ: ہرچی ہوئی قہدرو پڑہ ج بہ گو فتار ج بہ کردار، و دہہرچی سہرچاودی پاکی و خاوی نییہ تہمانہ ہہموویان لہر استیدا ہہر شایستن بو خودای مہزن، دروود لہسر تو تہی پیغہ مہری خودا لہ گہل رچمہت و بہرہ کہتی خودا، دروود لہسر رئیہ میش و لہسر ہہموو بہندہ باشہکانی خودا، شایہتی دہدم کہ ہہر خودا خودایہ، خودای تر نییہ،

وہشایہ تی دہدم کہ موحمہ مہد بہندہو پیغہ مہری خودایہ نیتر سلاو و دروودہ کہتان بہرہ موو بہندہیہ کی باشی خودا دہکہوی، خوی ئو بہندہیہ لہسہ رزموی بی، وہخوی لہناسمان بی، ئہو سلاووی ئیوہ کہلہسہر ئہم شیوہیہ بی دہیگریتہوہ. (ت/١/٢٥٢/ ١٢ ز- ٧٢ ز- ٤٨٠ ش/د/ت/ ن) پروانہ فہرموودہی ژمارہ (٤٤٩).

٤٤٧ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرْتُهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو فِي الصَّلَاةِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ) فَقَالَ لَهُ قَائِلٌ مَا أَكْثَرَ مَا تَسْتَعِيدُ مِنَ الْمَغْرَمِ فَقَالَ إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَبَ وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ). (الحديث ٨٣٢ - أطرافه في: ٨٣٣، ٢٣٩٧، ٦٣٧٥، ٦٣٧٦، ٦٣٧٧، ٧١٢٩) (٣٩٢)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ مہر دروودی خوا لہ پیغہ مہرو رمزای خودا لہاوسہرہ پاکیزہکانی - فہرمووی: دہستووری پیغہ مہر وابوو، لہنویرڈا، لہکوٹای تہحیاتدا، لہپیش سلاودانہوودا، دہیفہرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ): خودایہ! پہنا دہگرم بہتو لہسزای گور، پہنادہگرم بہتو لہنازاوہو ناشووبی جہجالہکویرہی جادووگہر، پہنادہگرم بہتو لہنازاوہی ژیان و مردن، خودایہ! پہنادہگرم لہتاوانباری و لہباری نالہباری ژیرباری فہرزاری). یہکئی عہرزی کرد: قوربان! بوئہوہندہ دادتہ لہدہست باری ژیر فہرزاری؟ فہرمووی: (چونکہ پیاو کہبوو بہژیر فہرزو قولہوہ تووشی درؤو دہلہسہ دہبی، ئہوجا بہئین دہداو بہئینہکیشی بوئناچیتہ سہر).

رائه و شیکردنه وه:

ئهوبه هرا نه ی لئی و مرده گیرین:

- ١- سزای گوڤ راسته و ههقه به پئی ئه م فهرمووده یه، کهواته: گوئ به قسه ی موخته زیله و هاواراکیان نادری، که نه بوو (نه ی) ی ده که ن.
 - ٢- به لگه یه له سه ر چه سپانی جه جال، که زوو یادرهنگ هه لده سی.
 - ٣- نیشانه ی ئه وه یه که قه رزاری هو ی شوورده یی هه ردوو جیهانه.
 - ٤- پرسیار که ره که، به پئی گیرانه وه ی نه سائی عایشه خو ی بووه.
 - ٥- له م فهرمووده یه وه دم ده که وئ که په ناگرتن به په نای خودا له شتی خراب سوننه ته، به لکو و گه ئ جار په ناگرتن له شتی ره وایش، وه ک قه رزو سوال، که سه ر ده کیشن بو شتی خراب، هه ر سوننه ته. هه ر چیش سوننه ت بی قازانجی نایینی و جیهانی هه یه (ت/١/٢٩٠ ز- ٩٣ ژ- ٥٦٥ = ش/د).
- ٨ ٤- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (عَلَّمَنِي دُعَاءَ أَذْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي قَالَ قُلْ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ). (الحدیث ٨٣٤- طرفاه فی: ٦٣٢٦، ٧٣٨٨) (٣٩٣)
- ئهوبه کری سه دیق (رمزی خوای لئ بئ) فهرمووی به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)
 قوربان! نزیه کم فی ربکه، که له نوپژه که ما بیکه م. فهرمووی (دروودی خودای له سه ر بئ)
 (بلی: اللهم انی ظلمت نفسی ظلماً کثیراً، ولا یغفر الذنوب إلا انت، فاعفر لی
 مغفرة من عندک وارحمنی انک انت الغفور الرحیم: خوايه! من زور و سته میکی
 گه ئ زورم له خووم کردوو، جگه له توکه سی تر راده ی ئه وه ی نییه که له گونا ه
 خو ش بی، به لوتفو که ره می خو ت لیم خو ش به و، میه ربانیم له گه ل بنوینه،

بهراستی ئەو خودایە! تۆ تاوانبەخش و میهرەبانیت (ت/٢٩١/١ ز-٩٣ ژ-٥٦٦ = ش/ت/ن).

٤٤٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا إِذَا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الصَّلَاةِ: قُلْنَا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ... (انظر: ٤٤٦).

لهگێڕانهوهی ئێرمدا لهناخرهکهیهوه دهفهرموی (دروودی خودی لاسەر بێ): (ئنجای بهنامرزوی خۆی بپارێتهوهو چهزی لهچی بێ لهخودا داواى بکا).

راقه و شیکردنهوه:

لەم فەرموودهیهوه و مردهگێڕی پاداشی نزای باش و بهخشینی پاداشی خێرو قورئانخویندن بهزیندوو یابه مردوو دروسته و پێیان دهگا.

٤٥٠- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ قَامَ النِّسَاءَ حِينَ يَقْضِي تَسْلِيمَهُ وَمَكَثَ يَسِيرًا قَبْلَ أَنْ يَقُومَ). (الحديث ٨٣٧- طرفاه في: ٨٤٩، ٨٥٠، ٨٦٦، ٨٧٠، ٨٧٥). (٣٩٤)

ئومموسه لهمه‌ی هاوسه‌ری پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودی لاسەر بێ) دهفهرموی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودی لاسەر بێ) دهستووری وابوو که‌سلای نوێژی دهمایه‌وه، که‌می له‌شوینی خۆی دا ده‌مایه‌وه، هه‌تا ژنان پێش پیاوان برۆن، ئیتر ژنان له‌پاش سلاودانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر هه‌لده‌ستان و دەرۆشتن.

راقه و شیکردنهوه:

ئهم فەرموودمیه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئهم چه‌ندشته: سلاودانه‌وه‌ی نوێژ چه‌سپاوه، جوونی ژن بۆ چه‌ماعه‌ت بۆ مزگه‌وت ڕه‌وايه، واباشه له‌پاش سلاودانه‌وه‌ی پێش‌نوێژ، له‌پێش پیاوان هه‌لسن برۆن، هه‌تاری له‌نازاوه بگێری.

٤٥١- عَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْلَمْنَا حِينَ سَلَّمَ). (الحديث ٨٣٨) (انظر: ٢٦٢) (٣٩٥)

عیتبانی کوپی مالیک (رمزی خودی لیس بن) فہرمووی: لہ پستی پیغہمبہرہوہ
کہ نویژمان بہ جہماعہت دہکرد، نہوکاتہ سلاوی نویژمان دہدایہوہ کہ
پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر بن) سلاوی دہدایہوہ.

روونکردنہوہ:

عیتبانی کوپی مالیک نہنصاری یہ، خہزرہجی یہ، فہرموودہی
لہصہحیحہین دا ہہیہ، پیشنویژی ہوزہکہی بوو، کویربوو، بہدری بوو،
پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر بن) پہیمانی برایی لہنیوانی نہوو عومہری کوپی
خہطابدا بہست، لہسہردہمی جینشینی مہعاوییہدا لہپاش تہمہنیکی دریژ
فہوتی کرد.

٤٥٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَنَّ رَفَعَ الصَّوْتِ بِالذِّكْرِ حِينَ
يُنْصَرَفُ النَّاسُ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ كَانَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ ابْنُ
عَبَّاسٍ كُنْتُ أَعْلَمُ إِذَا انْصَرَفُوا بِذَلِكَ إِذَا سَمِعْتُهُ). (الحديث ٨٤١ - طرفه في: ٨٤٢) (٣٩٦).

ئیبنوعہبباس (رمزی خوبان لیس بن) فہرمووی: لہسہردہمی پیغہمبہردا (دروودی خودی لیسر
بن) نویژکرہرہکان کہ لہجہماعہتی نویژہ فہرزہکان دہبوونہوہ، دہنگیان
لہویردی پاش نویژہ فہرزہکان ہہلدہبری، من بہو دہنگ ہہلیرنہ دہمزانی
کہوا لہنویژبوونہتہوہ!).

(٣٩٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الذكر بعد الصلاة، وبيان صفته،
رقم/ ٥٩٥، ٥٨٢-راجع الأرقام: ١٣١٦، ١٣١٧، ١٣١٨.

(٣٩٦) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الذكر بعد الصلاة، رقم: ٥٨٢، ١٣١٦، ١٣١٨.

٤٥٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ الْفُقَرَاءُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ مِنَ الْأَمْوَالِ بِالذَّرَجَاتِ الْعُلَى وَالتَّعْيِيمِ الْمُقِيمِ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ وَلَهُمْ فَضْلٌ مِنْ أَمْوَالٍ يَحْجُونَ بِهَا وَيَعْتَمِرُونَ وَيَجَاهِدُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ قَالَ أَلَا أَحَدْتُكُمْ إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ أَذْرَكْتُمْ مَنْ سَبَقَكُمْ وَلَمْ يُدْرِكْكُمْ أَحَدٌ بَعْدَكُمْ وَكُنْتُمْ خَيْرَ مَنْ أَنْتُمْ بَيْنَ ظَهْرَانِيهِ إِلَّا مَنْ عَمِلَ مِثْلَهُ تُسَبِّحُونَ وَتَحْمَدُونَ وَتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ قَالَ الرَّاوي فَاخْتَلَفْنَا بَيْنَنَا فَقَالَ بَعْضُنَا تُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ تَقُولُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ حَتَّى يَكُونَ مِنْهُمْ كُلُّهُمْ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ). (الحديث ٨٤٣ - طرفه في: ٦٣٢٩). (٣٩٧)

نه بوهورهديره (همزي خوي لن بي) فهرمووی: هه ژاران هاتن بوخرمه تي چه زمرت (همزي خوي لن بي) گوتيان: قوربان! نهی پیغه مبهري خودا! هه رچی پایه ی بهرزو نازو نیعمه ت و پایه ی گه وره هه یه، هه مووی داراو دهوله مهنده کان، دهیبه ن بوخویان، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی: چوئن؟ عه رزیان کرد: چونکه نه وان ومکوو نیمه نویژده کهن و، وهک نیمه روژوو دهگرن و، سه رمپای نه وهیش مالیان هه یه، خیرو خیراتی لی دهکهن و، چه جو عه مره ی پی دهکهن و پیی دهچن بوغه زاو هه موو جوړه چاکه یه کی تری بوپرمای خودا پی دهکهن، به لام نیمه له بهرته وهی که مالمان نییه نه م جوړه خیرانه مان بوناگری. پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی: (دهی باکاریکتان پی بلیم، نه گهر جی به جی ی بکه ن، نه وانیه پی دهگرنه وه که پیشتان که وتوون، وه که سیش له پاش نیوه به و پایه یه ناگا، وه نیوه دمبن به باشت رینی چینی دهووروبه ری خوتان و که س ناگا به م پایه گه وره یه ی نیوه مه گهر که سی وهک نیوه نه و کاره بکا؟) گوتیان: فهرموو بفرموو نهی پیغه مبهري خودا! فهرمووی: (له پاش هه موو

نوویژی سیی و سیّ جار (سبحان الله) و سیی و سیّ جار (الحمد لله) و سیی و سیّ جار (الله اکبر) بکهن).

راوی دمفهرموی: له ناو خو مانا بووین به دووبه ره، هه ندیکمان دمیان گوت: سیی و سیّ (سبحان الله) سیی و سیّ (الحمد لله) دهکهن و سیی و جوار (الله اکبر) بکهن، من چوومه وه بۆ خزمه تی و له م بارهیه وه لییم پرسی، فهرمووی: سیی و سیّ جار دهلیت: (سبحان الله و الحمد لله و الله اکبر). (ت/١/٣٨/٥ ز-١٠٨ ژ-٦٢٨ = ش/د/ت).

٤٥٤- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (كَانَ يَقُولُ فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ). (الحديث ٨٤٤ - أطرافه في: ١٤٧٧، ٢٤٠٨، ٥٩٧٥، ٦٣٣٠، ٦٤٧٣، ٦٦١٥، ٧٢٩٢). (٣٩٨)

ومرادی نوکهری موغیره کوری شوعبه (همزی خودی له بی) فهرمووی: موغیره نامه نووسی بۆ موعاوییه له سهرداوی خو، له وکاته دا که موعاوییه فهرمان په وای موسولمانان بوو، بۆ نووسی: جارن کاتی پیغه مبه (مروودی خودی) بهر بهر له نوویژ ده بووه و سلاوی دمه دایه وه نه م ویردهی ده خوینده وه دهیه فهرموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ): واته: ته نه خاخوایه و بهس، خوایه کی تاک و ته نیایه، بی هاوه له، هیچ هاوبه شی نییه، موک و دارایی و دهسه لات هه مووی له راستی دا بۆته وه، سوپاس و ستایش هه ربۆته وه، توانای هه مووشتیکی ههیه، په رومردگارم! نه وهی توبیدهی

به كهس نابري، نه وهی تۆنه پدهی به كهس نادری، دارایی داراو دهستداری دهستدار له لای توهیج دادیکیان (نادا). (ت/٣/٢١٧/١ ز-١٠٨ ژ-٦٢٦ = ش/د/ن).

٤٥٥- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا صَلَّى صَلَاةَ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ). (الحديث ٨٤٥ - أطرافه في: ١١٤٣، ١٣٨٦، ٢٠٨٥، ٢٧٩١، ٣٢٣٦، ٣٣٥٤، ٤٦٧٤، ٦٠٩٦، ٧٠٤٧) (٣٩٩)

سه موورهی کوری جه ندوب (هزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) که بهرنویژی بۆده کردین و له نویژ ده بۆوه، له پاش سلاودانه وه پشتی ده کرده رووگه و رووی ده کرده نیمه. (ت/١/٦/٨ = تاج-٤ ز-٢ ژ-٤٢٤٤ ج-٤ = ش/ت/د).

٤٥٦- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ قَالَ صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحُدَيْيَةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ هَلْ تَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطَرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ وَأَمَّا مَنْ قَالَ بَسْءٌ كَذَا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ). (الحديث ٨٤٦ - أطرافه في: ١٠٣٨، ٤١٤٧، ٧٥٠٣) (٤٠٠)

زمیدی کوری خالیدی جو هه نئ (هزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له حوده مپییه بووین، شه و باران باریبوو، پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) بهرنویژی نویژی به یانی بۆکردین، که سلاوی دایه وه رووی کرده خه لکه که وه فهرمووی: نه ری دهمان که بهرومردگارتان چی دمه رموی؟ گوتیان: خوداو پیغه مبهه ری خودا خویان باش دهمانن، فهرمووی: دمه رموی: نه م به یانی یه به هوی بارینی نه م بارانه وه بهنده گانم بوون به دوو تاقم، تاقمیکیان باومریان به من بوو،

(٢٩٩) أخرجه مسلم في الرؤيا (العيني/١٣٦/٦) المترجم = ٥٨٩٦.

(٤٠٠) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان كفر من قال مطرنا بالنوم، رقم: ٧١ = ١٣٣٦=٢٢٨

وetaقمیکیان باومړپان بهمن نه‌بوو، نه‌وهی بلای له‌سایه‌ی خوداو په‌حمه‌تی خوداوه نه‌م بارانه‌مان بۆباریوه، نه‌وه باومړی ته‌واوی بهمن هه‌یه و باومړی به‌بورج و نه‌ستیره و شتی وانیه، به‌لام نه‌وکه‌سه‌ی بلای: له‌فیساره بورجا بارانمان بۆ باریوه، نه‌وه باومړی بهمن نییه، به‌لکوو باومړی به‌بورج و نه‌ستیران هه‌یه). (ریاض الصالحین/۴/ ۱۲۵۸ ز- ۳۲۴ ژ- ۱۷۳۱).

روونکردنه‌وه:

له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا ئامپرو پیموری زور پيشکته‌وتوو په‌یدابوون، که‌به‌هوی به‌کاره‌ینانیه‌وه، پيشبینی چونی‌تی ی که‌شو هه‌وابه‌باشی ده‌کړی، بگره به‌وجوره پیمورانه ده‌توانری کاتی بارینی به‌فرو باران له‌پیش بارینیاندا به‌چند روژی، دیاری بکړی. هه‌ندی ئامپری تره‌من ده‌توانن جوړی کوړه‌له له‌ناو سکی دایکیدا دیاری بکه‌ن که‌نایا که‌چه یا کوړه. نه‌مانه ئیستا چه‌قائیکی زانستین، حاشا هه‌ل نه‌گرن. لی‌رمدا ئیمه ده‌پرسین: نایا نه‌م جوړه زانستانه به‌پيچه‌وانه‌ی نه‌م جوړه فه‌رموودانه‌ن یانا، وئایا نه‌مانه له‌عیلمی غه‌بین که‌خودا نه‌بی که‌س نایزانی؟! یاله‌و جوړه زانسته‌ن که‌به‌هوی ئاسایی دمزانرین؟! له‌وه‌لاما ده‌لین: نه‌مړو به‌زانست چه‌سپاوه که‌نه‌و لافو که‌زافه‌ی که‌له‌کوندا حیسابگه‌رو نه‌ستیره شوناسه‌گان لی‌یان ده‌دا، سه‌بارمت به‌که‌شو هه‌واو روای بورج و نه‌ستیره و شتی وای ترله‌بارینی باران داو، هه‌روا لافو که‌زافی عیلمی غه‌یب و قیراته‌تی موسته‌قبه‌ل و پيشبینی کردنی رووداو له‌نایینه‌ده‌داو نیسه‌به‌تی نه‌م جوړه‌شتانه له‌هه‌ندی شتی خه‌یالی، نه‌مړو دمرکه‌وتوو که‌نه‌م جوړه لافو که‌زافه هه‌مووی درو‌یه‌و چاوو راوه‌و قسه‌ی نه‌فامو گیله‌پیاوه، له‌راستیدا مه‌به‌ست له‌م جوړه فه‌رمووده‌یه نه‌وه‌یه: که‌موسولمان برپای به‌پرو پووج نه‌بی، له‌هه‌مان کاتا هه‌ق بزانی که‌هه‌موو شتی به‌ده‌ست خودا خو‌یه‌تی، بارینی باران به‌ده‌ست خودایه، به‌ده‌ست

ئەستێرەو بورج نییە، بەلام ھاوکات لەگەڵ ئەمەدا، موسوڵمان دەبێ ئەم دوو راستەقینەیی بەباشی بزانی:

یەكەم: کاروباری جیهان بەزۆری ھۆیکەکی لەبەرچاوی ھەیه، گەڵی جار ئەو ھۆیکە ئاشکرایە، لەبەرئەو ھەموو کەس دەیزانی، وەك ئەخۆشی دەبێ بەھۆی مردن، یاوەك ئاگردەبێ بەھۆی سووتاندن، گەڵی جاریش ئەو ھۆیکە پەنھانە، دۆزینەوادی زەحمەتە، پێویستی بە ھەول و تێکۆشان و ھۆکاری دۆزینەو ھەیه، زۆرشت لەم بابەتی دووھەمە لەکۆندا ھۆکەکی نەدەزاندر، بەلام ئیستا ئەو ھۆیانە دۆزراونەتەو، وەك مەدەدو جەزری دەریا، کەھۆکەکی ھیزی کێشەندەدی مانگە.

دووھەم: جیهانی نھینی (عالمی غەیب) بریتی یە لەوشتانە کەھەرخودا خۆی دەیانزانی، وەبەھێچ جۆری کەس ناتوانی پەیی یان پێ ببا، چونکە بریتین لەوشتانەکی کەوان لەودیو پەردەیی سورشتەو، بەھۆی ھۆی ماددی یەو ھەستیان پێ ناکرێ، ھۆش و ھەست و ھۆ لەناستیان کۆڵن، واتە: ھەرچی بەھۆی ئاسایی سروشتی بزانی ئەو نھینی (غەیب) نییە، ئەم جۆرمیش وەك: دەنگوباسی ناوگۆڕو باسی ژیانی دواپی و زیندووبوونەو و چۆنییتی حەشرو باسی فریشتەو دۆزەخ و بەرزەخ و بەھەشت و پەری و زۆرشتی تر. کەواتە: ھەرشتی بەھۆی ئاسایی سروشتی، زوو یادەرنگ بزانی، ئەو پەییوھندی بەعیلمی غەیبەو نییە، چونکە کورت و پوخت: زانستی نھینی ئەو ھەیه کەھۆی سروشتی (ماددی) نەبێ. بڕوانە: ژمارە (٥٢٨) لەم کتێبەدا - (وەرگێڕ).

٤٥٧ - عَنْ عُقْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ وَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ الْعَصْرَ فَلَسَّمْتُ ثُمَّ قَامَ مُسْرِعًا فَتَخَطَى رِقَابَ النَّاسِ إِلَى بَعْضِ حُجَرِ نِسَائِهِ فَفَزِعَ النَّاسُ مِنْ سُرْعَتِهِ فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ فَرَأَى أَنَّهُمْ عَجِبُوا مِنْ سُرْعَتِهِ فَقَالَ

ذَكَرْتُ شَيْئًا مِنْ تَبَرُّعِنَا فَكَرِهْتُ أَنْ يَخْسِنِي فَأَمَرْتُ بِقِسْمَتِهِ. (الحديث ٨٥١ -
أطرافه في: ١٢٢١، ١٤٣٠، ٦٢٧٥) (٤٠١)

عوقبه (همزی خوی لسن بن) فهرمووی: جاری، لهما دینه، له پشت پیغمبره وه
نویژی عهصرمان به کومه لی کرد، که سلاوی دایه وه به پهل هه ساو به سهر
سهری خه لکه که دا هه نگاوی ناو، چوو بومالی یه کی له اوسهره گانی، له پاشا
که هاته وه ته ماشای رووی خه لکه که ی کرد، روانی خه لکه که سهری دی له
په له کردنه ی. جا فهرمووی: (نه وه بویه وام کرد چونکه له ناو نویژه که دا
بیرم که وه وه که شووشی زیرمان له لاهیه، جاحزم نه کرد که له مالی منا
شهوی به سهر دابی و سبه یینی له دهشتی مه حشر دا به ندیم بکا، له بهر نه وه
له مال وه پیم گوتن که دابهشی بکن به سهر هه ژاران دا).

٤٥٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (لَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ لِلشَّيْطَانِ شَيْئًا
مِنْ صَلَاتِهِ يَرَى أَنَّ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ لَا يَنْصَرِفَ إِلَّا عَنْ يَمِينِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا يَنْصَرِفُ عَنْ يَسَارِهِ). (الحديث ٨٥٢) (٤٠٢)

عبداللای کوری مه سعود (همزی خوی لسن بن) فهرمووی: کهستان کاریکی
وامه کهن که بهشی شهیتان بکه ویته نویژه که تانه وه، به هو ی نه وه وه که وایزانی
دمبی هه له لای راسته وه له نویژه دمر چی، چونکه من به چاوی خوم دیومه
که زور جار پیغمبر (درووی خوندی لسن بن) له لای جه پیه وه له نویژه دمر چوو وه جی
نویژه که ی به جی هیشتو وه. (ت/١- ش/د).

٤٥٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ يُرِيدُ الثَّوْمَ فَلَا يَغْشَا فِي مَسَاجِدِنَا قَالَ: الرَّاوى:

(٤٠١) من أفراد البخاری (فتح الباری/ ٢/ ٤٠٩/ ٨٧٥) المترجم.

(٤٠٢) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب جواز الانصراف من الصلاة....، رقم:

قلت لجابر: ما يعني به؟ قال: مَا أَرَاهُ يَعْنِي إِلَّا نِيَّتَهُ وَقِيلَ: إِلَّا نَتْنَهُ. (الحديث ٨٥٤ - أطرافه في: ٨٥٥، ٥٤٥٢، ٧٣٥٩) (٤٠٣)

جابری کوری عہدوللہ (مزی خواہان لہ سن) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودی لہ سمر سن) فہرمووی: (ہرکہ سی لہم گیایہی خوارد (واتہ: لہ سیر) باتوخی مزگہ وتہ کانمان نہ کھوی، تابؤنہ کھی دمروا) فہرموودہ گپڑوہ (راوی) دمفہرموی: عہری جابیرم کرد: مہبہستی پیغہ مبہر (دروودی خودی لہ سمر سن) لہم نہیی کردنہ لہ خواردنی سیر چی یہ؟ فہرمووی: وادمزانم مہبہستی ٹہوہیہ کہبہ کالی خواردی، تابؤنہ کھی دمروا هاموشوی مزگہ وت نہکا). ٹہمہ گپڑانہوہی ٹہبوعاصیمہ، لہٹیبنوجورہیجہوہ، لہغہ طاوہ، لہ جابیروہ، بہلام گپڑانہوہی موخلیدی کوری یہزید، لہٹیبنوجورہیجہوہ لہباتی (إِلَّا نِيَّتَهُ) ناوایہ: (إِلَّا نَتْنَهُ) واتہ: مہبہستی بؤنہ ناخوشہ کھیہتی. (تاج/١/٣٦٢/٢٠ ز ١٨ ژ - ٧٢٥ ش/د/ت/ن).

٤٦٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا أَوْ قَالَ فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِقَدْرٍ فِيهِ خَضِرَاتٌ مِنْ بُقُولٍ فَوَجَدَ لَهَا رِيحًا فَسَأَلَ فَأَخْبَرَ بِمَا فِيهَا مِنَ الْبُقُولِ فَقَالَ قَرَّبُوهَا إِلَيَّ بَعْضُ أَصْحَابِهِ كَانَ مَعَهُ فَلَمَّا رَأَاهُ كَرِهَ أَكْلَهَا قَالَ كُلْ فَإِنِّي أَنَاجِي مَنْ لَا تُنَاجِي فِي رِيَايَةِ: أَيْ يَسْذِرُ يَعْنِي طَبَقًا فِيهِ خَضِرَاتٌ). (الحديث ٨٥٥ طرفه في: ٨٥٤). (٤٠٤)

جابری کوری عہدوللہ فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودی لہ سمر سن) فہرمووی: (ہرکہ سی سیر، یاپیازی خوارد با کہنارگیری لہٹیمہ) یافہرمووی: (بادوور بگری لہمزگہ وتمان و لہمالی خوی دابنیشی و لہوی نویژی خوی بکات).

(٤٠٣) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: نهى من أكل ثوما... رقم: ٥٦٤=١٢٤٨.

(٤٠٤) أخرجه مسلم في الصلاة (العيني/٦/١٤٧/٢٣٦) المترجم.

جاریکیش تەبەفیکیان بوئی هیئا، هەندئ سەوزەواتی لەسەر بوو، کەبۆنی سەوزەکە چوو بەسەریدا، پرساری کرد؛ ئەمەچی یە؟ عەزیزان کرد؛ ئەو سەوزەواتەیه. فەرمووی: (من ئەو ناخۆم، داینێن بۆ ئەم پیاو) پیاو کەیش (کە یەکیک بوو لە یارانێ پێغەمبەر) حەزی نەکرد کە بیخوات چونکە پێغەمبەر لێی نەخوارد. جاپی ی فەرموو: (تۆ بیخۆ، خۆ ئەمە حەرام نییە، من بۆیە ناخۆم چونکە گوشتوگۆ لە گەل فریشتە دەکەم، خۆتۆ گوشتوگۆ لە گەل فریشتە ناکە، ئیتەر بۆ ناخۆی).

٤٦١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّ عَلَى قَبْرِ مَبُودَ فَأَمَّهُمْ وَصَلَّوْا عَلَيْهِ. (الحدیث ٨٥٧ - أطرافه في: ١٢٤٧، ١٣١٩، ١٣٢١، ١٣٢٢، ١٣٢٦، ١٣٣٦، ١٣٤٠) (٤٠٥)

ئەبنو عەبباس (پەزەیی خۆیان لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەلای گۆرێکی تەنیاو پەت بوو، کە لە پەرەو بوو، جا هاوڕێکانی لە پشت خۆیەو ریزکردو بە جەماعەت نوێژی مردووی پێیان کرد لەسەر گۆرەکە.

٤٦٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْفَسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ). (الحدیث ٨٥٨ - أطرافه في: ٨٧٩، ٨٨٠، ٨٩٥، ٢٦٦٥).

ئەبوسەعیدی خۆدی (پەزەیی خۆی لێ بێ) لە پێغەمبەرەو (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دەفەرمووی: (خۆشۆردنی رۆژی هەینی پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانێکی رەسیدە). (تاج / ١/ ٤١٩/ ٤ - ز ١٤٣ - ژ ٨٣٦ = ش / د / ن).

رافه و شیکردنه وه:

وشه‌ی (پیویست: واجب) لهم فهرمووده پیرۆزه‌دا، مه‌به‌ستی واجب‌ی به‌را به‌ر سوننه‌ت نییه. به‌لکوو مه‌به‌ست لێ جه‌خت کردنه له‌سه‌رنه‌وه که‌خۆشۆردنی رۆژی هه‌ینی کارێکی زۆر گرنگی دامه‌زراوه.

٤٦٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَهُ رَجُلٌ: شَهِدْتَ الْخُرُوجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ نَعَمْ وَلَوْلَا مَكَانِي مِنْهُ مَا شَهِدْتُهُ يَغْنِي مِنْ صِغَرِهِ أَتَى الْعَلَمَ الَّذِي عِنْدَ دَارِ كَثِيرِ بْنِ الصَّلْتِ ثُمَّ خَطَبَ ثُمَّ أَتَى النِّسَاءَ فَوَعَّظَهُنَّ وَذَكَرَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ أَنْ يَتَّصِفْنَ فَبَجَلَتْ الْمَرْأَةُ تُهْوِي يَدَهَا إِلَى حَلْقِهَا تُلْقِي فِي ثَوْبِ بِلَالٍ ثُمَّ أَتَى هُوَ وَبِلَالُ الْبَيْتِ). (الحديث ٨٦٣ - أطرافه في: ٩٧٥، ٩٧٧، ٩٧٨، ٩٧٩ - المترجم) (٤٠٦)

پیاوئ عه‌رزى ئیبنوعه‌باسى کرد: ئایا له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا ئاماده‌ی دهرچوون بووی، که‌له‌رپۆژی جه‌ژنه‌کانا دهرده‌چوون بۆنویژگا که، که‌له‌سارا بوو؟ فهرمووی: به‌ئێ: فریای نه‌وه که‌وتووم، که‌رجی من نه‌وکاته منالکاربووم، به‌لام له‌به‌رنه‌وه که‌خزمی نزیکی پێغه‌مبه‌ر بووم ئاماده‌ی نه‌و کۆپو کۆبوونه‌وانه دهبووم، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر به‌ر) له‌رپۆژی جه‌ژن دا، بۆ نوێژی جه‌ژن له‌مه‌دینه چوو دهرده‌وه، رۆیشت تاگه‌یشه‌ لای نیشه‌نه‌که‌ی که‌وا خانووه‌که‌ی که‌پیری کوری سه‌له‌تی لێ یه، له‌ویدا نوێژی جه‌ژنی بۆ موسوڵمانان کرد، نه‌وجا وتاریکی دا، له‌پاشا ته‌شرفی برد بۆناو کۆمه‌له‌ی ژنان که‌ئاماده‌ی نوێژی جه‌ژن بوو بوون، په‌ندو ئامۆژگارییه‌کی شیرینی کردن، وه‌فه‌رمانی پێ کردن که‌خێر بکه‌ن، ئیتر ژنه‌کان دلیان گه‌رم بوو، ده‌ستیان کرد به‌خێرکردن. ژنی وایان هه‌بوو گواره‌که‌ی گوێی خۆی داده‌که‌ندو ده‌یکرد به‌خێر، ه‌ی وایان هه‌بوو، که‌ردانه‌که‌ی له‌ملی داده‌که‌ندو ده‌یکرد

به خیر، هی وایان هه بوو نه موسیله که ی دهستی ده کرد به خیر، بیلالیش
جله که ی خو ی راخستبوو، ژنه کان خیره کان ی خو یانیان هه ل ده دایه
سه ر جلله که ی بیلال. نه و جا پیغه مبهرو بیلال به یه که وه گه رانه وه بۆماله وه).

٤٦٤ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(إِذَا اسْتَأْذَنْكُمْ بِسَاوِكُم بِاللَّيْلِ إِلَى الْمَسْجِدِ فَأَذِّنُوا لَهُنَّ). (الحديث ٨٦٥ - أطرافه
فی: ٨٧٣، ٨٩٩، ٩٠٠، ٥٢٣٨)

ئیبینوعومهر (رمزی خوی لای یه) له پیغه مبهروه وه (دروودی خودی له سهر یه) دمفه رموی: (کاتی
ژنه کان تان به شه و داویان لی کردن، که ریگه یان پی بدن که بچن بۆ مزگه وت،
ریگه یان پی بدن).

روونکردنه وه یی:

مامۆستای عه سقه لانی له فته تحولباریدا دمفه رموی: (باسه کان ی نامه ی
چۆنی تی نو یژ له سه ره تا وه هه تا ئیره، سه دو هه شتا فه رمووده ی به رزه وه بووی
له خو ی گرتو وه، سی و هه شتیان بی رشتن، واته: موعه لله قن، ئه وانی تریان
په یوه ستن، واته: مه و صوولن، به رشتی په یوه ست له شیخی بوخاری یه وه
به رزگراونه ته وه هه تا سه ر پیغه مبه ر، یا هه تا سه ر دوا هه مین که س
له رشته که دا، به بی پچران و له یه ک ته رازان، ئه م فه رموودانه سه دو پینجیان
دووبارن، هه یانه هه ر له م باسه خویدا دووباره گراونه ته وه، هه یانه
له باسه کان ی پیشترا دووباره گراونه ته وه. فه رمووده بی رشته کان بیجگه
له سیانیان هه موویان دووبارن، حه فتا فه رمووده ی په یوه ستیشیان دووبارن،
که واته: (٣٥ + ٧٠ = ١٠٥ کو ی فه رمووده دووباره کان، ١٨٠ - ١٠٥ = ٧٥ کو ی پوخته ی
ئه م باسه ده کاته حه فتا و پینج فه رمووده، شه ست و سیان له ته جریده که دا
هه یه له ژماره: ٤٠٢. هه تا ژماره: ٤٦٤ هه موویان په سه ندی پی شه و موسلیمیشن
بیجگه له م سیازدمیه یان:

- ۱- فهرموودهی (۷۳۹) لهفتهح دا، لهتهجریدهکهدا نییه، چونکه دووبارهیه.
- ۲- فهرموودهی ژماره (۷۵۰): (مابال اقوام یرفعون...) لهتهجریدهکهدا ژمارهکهی (۴۰۸) ه (تهماشای پهروایزی فهرموودهی ژماره (۴۰۸) بفهرموو، چونکه نهم فهرموودهیه لهموسلیم دا ههیه. وهرگیر.
- ۳- فهرموودهی ژماره (۷۵۱): (التفات في الصلاة...) لهتهجریدهکهدا ژماره: (۴۰۹) یه.
- ۴- ژماره (۷۶۴) لهتهجریدهکهدا (۴۱۵).
- ۵- ژماره (۷۷۴) مکرر لهتهجریدهکهدا نییه.
- ۶- فهرموودهی ژماره (۷۸۳) لهتهجریدهکهدا (۴۲۵) ه.
- ۷- فهرموودهی ژماره (۷۸۹) لهتهجریدهکهدا (۴۲۷).
- ۸- فهرموودهی ژماره (۷۹۹) لهتهجریدهکهدا (۴۳۴).
- ۹- فهرموودهی ژماره (۸۲۵) لهتهجریدهکهدا (۴۴۲).
- ۱۰- فهرموودهی ژماره (۸۲۷) لهتهجریدهکهدا (۴۴۳).
- ۱۱- فهرموودهی ژماره (۸۳۷) لهتهجریدهکهدا (۴۵۰).
- ۱۲- فهرموودهی ژماره (۸۴۸) لهتهجریدهکهدا نیه.
- ۱۳- فهرموودهی ژماره (۸۵۱) لهتهجریدهکهدا (۴۵۷).

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۷- نامہی ھینی (کتاب الجمعة)

نوویژی ھینی فہرزه

۴۶۵- عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) انه سمع رسول (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (لَنَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَدُ أَهْلِهِمْ أَوْثَرُ الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِنَا ثُمَّ وَهَذَا يَوْمُهُمُ الَّذِي فُرِضَ عَلَيْهِمْ فَاخْتَلَفُوا فِيهِ فَهَدَانَا اللَّهُ فَالْتَأَسَ لَنَا فِيهِ تَبَعٌ: فَالْيَهُودُ غَدًا وَالنَّصَارَى بَعْدَ غَدٍ). (الحديث: ۸۷۶ في فتح الباري). (۴۰۷)

نہ بھوہور میرہ (ہمزای خودی لیس ہن) فہرمووی: بہگووی خوم لہزاری پیروزی پیغہمبہری خودام ژنہوت دہیغہرموو (دروودی خودای لہسہر ہن): (ئیئمہی گہلی ئیسلام، ہہرچہند لہہاتن بوجیہان کہوتوینہتہ دواوہ، بہلام لہقیامہتدا لہپایہو پلہو، لہمہلہبہندہکانا لہپیشی پیشہوہین، یہکہم گہلین کہحہشر دہگریئن، کہمہحکہمہدہگریئن، کہدہچینہ بہہہشت، ئہوہندہ ہہیہ کہئہوان لہپیش ئیمہوہ نامہی خودایی یان بؤہاتووہ، وئیمہ لہپاش ئہوانہوہ نامہی خوداییمان بؤہاتووہ، لہپاش ئہمیش ئہمہ ئہورؤژدیانہ کہخودا داینابوو لہسہریان، کہلہم پؤزی ھینی یہدا بہجوانی پہرستشی خودا بکہن، کہچی ئہوان لییان گؤراو، سہرو پؤزی تریان لہحہفتہدا بؤ خویان ھہلبارد، بہلام لہسایہی خودای گہورہوہ ئیمہ پیمان پیی بردو دؤزیمانہوہو پیزو قہدری ئہم پؤژہ پیروژہ دہگرین و کردومانہ بہجہژن، خہلکہکھی تریش وان لہدوای ئیمہوہ: ئہوہتا سبہینی کہشہمہیہ، پؤزی جولہکھیہو، دووسبہینیئش کہ یہک شہمہیہ پؤزی گاورانہ).

خوبونخوش کردن بۆ ههینی

٤٦٦- عن أبي سعيد الخدري (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ أَشْهَدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْغُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ وَأَنْ يَسْتَنَّ وَأَنْ يَمَسَّ طَيِّبًا إِنْ وَجَدَ) (الحديث: ٨٨٠ في فتح الباري). (٤٠٨)

ئەبو سەعیدی خودری (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرموی: شایهتی دهم که پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لاسر بێ) فەرموی: (خۆشۆردن (غوسل) ی رۆژی ههینی پێویست (واجب)ه، له سهر هه موو موسولمانیکی ره سیده هه روا سیواک کردنیش پێویسته له سهر هه موو موسولمانیکی ره سیده، له رۆژی ههینی دا، هه روهها خوبونخوش کردنیش، به لām به مهرجی بۆنی خۆشی دهست کهوی)

باسی که وره یی ههینی (فضل الجمعة)

٤٦٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَهُ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ) (الحديث رقم: ٨٨١ في فتح الباري شرح صحيح البخاري للمسقلاني - عليه الرحمة والرضوان). (٤٠٩)

ئەبو هوریره (ڕەزای خۆی لێ بێ) له پیغه مبهروه (دروودی خودای لاسر بێ) دهفه رموی: (رۆژی ههینی هه ر موسلمانێ خۆی بشۆری (له چه شنی خۆشۆردنی له ش پیسی

(٤٠٨) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الطيب والسواك يوم الجمعة، رقم: ٨٤٦ = ١٩٥٧.

(٤٠٩) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: وجوب غسل الجمعة على كل بالغ من الرجال، وباب:

الطيب والسواك يوم الجمعة، رقم: ٨٥٠ = ١٩٦١.

دەرکردن) ئەوجا لە کاتژێری یەكەما بڕوا بۆ نوێژی هەینیو، لە مزگەوت
چاوڕوانی نوێژی هەینی بکا، یاخود لەوێ خۆی خەریك بكات بە تاعەت و
زیکرو یادی خوداوە، وەك قورئان خوێندن و سەلاوات دان لەسەر پێغەمبەر
(بروودی خودای لەسەر بێ) تا کاتی ووتارو نوێژە کە دیئەوێ ئەمە بکات وەك ووشتێك بکا
بە خێروایە، و ئەوێ لە کاتژێری دوو دەما بجێ وەك ڕەشە و وڵاخی بکا
بە خێروایە، وە ئەوێ لە کاتژێری سێ دەما بجێ وەك بەرانیکی شاخ داربکا
بە خێروایە، و ئەوێ لە کاتژێری چوار دەما بجێ وەك مریشکی بکا بە خێر
وایە، و ئەوێ لە کاتژێری پێنج دەما بجێ وەك هێلکە یەك بکات بە خێروایە،
کاتیك کە پێش نوێژیش دەرچوو، کە بجێ بۆسەر مینبەر، بۆ ووتاری هەینی
خوێندنەو، ئیتر فریشتەکانیش دەچن گوێ لە ووتارو خۆتە کە دەگرن و
ئەوێ کە لەوێ دوا دی، ناوی لە دەفتەری ئەواندا نانوسرێ، مەبەست
ئەو دەفتەریانە کە تایبەتە بۆ نوسیانی ئەو کەسانە کە لە یەکی لەم پێنج
کاتژێرانەدا دێن بۆ جومعه).

ڕۆژدان لە سەر و پێش

٤٦٨ - عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (لَا يَغْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَيَتَطَهَّرُ مَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ وَيَدْهِنُ مِنْ دُهْنِهِ أَوْ
يَمَسُّ مِنْ طِيبٍ بَيْتِهِ ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ ثُمَّ يُصَلِّي مَا كُتِبَ لَهُ ثُمَّ يَنْصِتُ
إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ إِلَّا غَفَرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى) (الحديث: ٨٨٣ - طرفه
فی: ٩١٠). (٤١٠)

سەلمانی فارسی (ڕەزای خۆی لە بێ) فەرەمۆ: (ئەو پیاوێ لە ڕۆژی هەینی دا، خۆی
بشۆڕێ، تا بۆی دەکری خۆی پاک و خاویێن ڕابگریو، سەر و پێشی خۆی

شانه بكاو، له پړونی قزی پړونيان لى بدا، يالو بونه خوښه ی که له ماله وده هه يانه خوۍ بونځوښ بكا، ئينجا له مال دمرچى و بچى بؤ مزگهوت و له وى نه بى به ئهرك وزه حمهت بؤ كهس و، خوۍ نه ترنجينى ته نيوانى دوو كهسه وه و، سه ځله تيان بكا، نه و جا نه وه ندهى كه خوداى گه وړه له چاره ی نوو سيوه نوپژى سوننهت بكا، وه كاتى كه پيشنويز دهمت دهكا به فهرمايشت و ووتار خوښندنه وه، نه و بى دهنك بى وگوۍ بگرۍ له قسه كانى، نه و پياوہى له رږزى هه ينيډا نه مانه بكا، بى گومان كه خودا خوښ دهبى له گوناھى نيوان هه ينى پيشووى و نه م هه ينيه ی).

پوون كړنه وه :

نه بوو عه بدوللا سملانى فارسى، په كي كه له هاوړى ناوداره نازداره كانى پيغه مبه ر (په زای خواى لى بى)، خه لكى رامه هورموزه له ولاتى نه سپه هان، ته مهنى زور زور دريژ بووه، ته نانهت زور له ميژوونوسه كان ده لى (۲۵۰-۳۵۰) سال ژياوه. مرؤفيكى هه ست ناسكى سروشت پاك بووه، به سروشت پاكى خوۍ بيژى له نايينه پووجه كانى پيش ئيسلام كړدو ته وه، ويل بووه له شوين نايينيكى راست و دروستى رپكى سروشتى پاكى، تا له سهرمنجا ما به خزمهت هه زرمهت دهكا، وه ئه شقى ئيسلام دهبى. كاتى دهنك وباسى هاتنى پيغه مبه ر (درودى خوداى له سر بى) ده بيسى، دى بؤ خزمهتى، به لام له رى ديل ده كرى و، له مه دينه دمه رورى وده كرى به كويله. له ساپه ی ئيسلامه وه نازاد دهبى، له غه زای خه نده قا به شدارى كړدوه، نه و نه نديازيارى هه لكه ندى خه نده قه كه بوو، به دهورى شارى مه دينه دا، پيغه مبه ر (درودى خوداى له سر بى) زورى خوښ دهويست، دهميغهموو: (سَلَامٌ مِّنَا اَهْلَ الْبَيْتِ) هه روا پيغه مبه ر (درودى خوداى له سر بى) دمه رموى: (به هه شت نارموزو مهندي ديدارى نه م سى كه سه يه: عه لى و عه مام و سملان).

ئامادەى غەزای خەندەق و ھەموو غەزاکانى پاش خەندەق بوو، ھەروا بەشداریی لە ئازاد کردنى وولاتى عیراقدا کردوو، بۆماوەیى بوو بە سەرەکشاری مەدائین، کە ئیستا ناودارە بە سەلمانى پاك، لەنزیک بەغداوە، تاقى کيسرا وا لەوى.

سەلمان پیاویکی زانای بەھرەمەندى خێرخوای خاوەن زوھدى لە خواترسى سۆفیلکەى چلەکیش (موتەقەششيف) بوو، مووچە و بەراتەکەى پێنج ھەزار درەم بوو، کە وەرى دەگرت یەك سەر دەیکرد بەخێر، بە دەستى خۆى لە پەلکە خورما و شتى تری وا چنراوى دەچنى و بەو دەژیا، دیارى و دەسەنە و خێر و یارمەتى لە کەس وەرنەدەگرت، بە پەنجى شانى خۆى دەژیا، وەك حەزەرەتى داوود (سەلام خۆى لى بێ) سەلمان خانوى نەبوو، زوربەى کات لەبەن سێبەرى دیوارو درەختا دادەنیش، ھەتاپیاوى قایلى کرد کەگولبەيەكى واى بۆدروست بکا، کەلە بابوۆزان و خۆرمەتاو بیبارێژى، بەلام بە مەرچى ئەوئەندە تەنگە بەرو تەسك و تروسك بى ئەگەر لەناوى دا رابووستى سەرى بدا لەبەنمیچەکەى، ئەگەر قاج درێژبکا، قاجى بدرى لەدیوارەکەى ئەویش رازى بوو.

سەلمان گووى بەجى و بەرگى کەشخە نەدەدا، عابایەكى ھەبوو لایەكى دەکردە بەرىو، ئەولایەکەى تری لەژێر یا دادەخست! پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) کاتى پەیمانى براپەتى (موئاخات) ی بەست لەناو موسوڵماناندا، سەلمان و ئەبودەردای کرد بە براى ئاینى یەكترى. گەلى لەھاوڕپایانى پێغەمبەر و لەچینی دووھەمى موسوڵمانان، واتە: لەسەحابەو تابعین، زانست و سوننەت و شەریعتیان لەسەلمانەو وەرگرتوو، لەھاوڕپایان وەك ئەم زاتانە: ئیمامى ئەنەسى كۆرى مالیک و کەعبى كۆرى عوجرەو ئیبنو عەبباس و ئەبوسەعیدى خودرىو ئیبنو عومەر و ئەبول توفەیل، لەپەپرەوانیش (تابعین: شوین کەوتوان) وەك ئەم زاتانە: ئەبوعوسمانى ئەلنەھدى و تارىق ئیبنو شىھاب و سەعیدى كۆرى وەھاب.

سەلمان (رەزەي خوی لی بی) گەرچی زۆر زۆر تەمەن درێژ بوو، وەژیانێکی زۆر زەبرو پرلە زوهدو چلە کیشی و کەمخۆری و شەونخونی هەبوو، بەلام لەسایەي خوداوە تابلێی چالاک و لەش سوک و بەتوانا بوو، بەبەلگەي ئەو کە لەپاش مەرگی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بی) سەلمان بەشداری لەغەزاو شەپو شۆپو کوشتاردا وەک جاران دەکرد، چوست و چالاکي پۆژانەي هەربەرەدەوام بوو، تەنانەت توانای ژن و میردیشی مابوو، ژنیکی لەهۆزی کیندە هیئا، بۆیە زەهەبی (رەحمەتی خوی لی بی) ددەفرموی: لە پێشا و حالی بوم کە هەموو فەرمايشتەکان ئەو دەگەيەن کە تەمەني سەلمان لەدووسەدووپەنجا سال تێپەرپو، راجیایي تەنیا لەو داهەيە: کە ئایا تەمەني لەو تێپەر بوو یان نا؟). ئەو چا ددەفرموی: (بەلام لەپاش دا لەمە پەشیمان بوومەو، وەبۆم دەرکەوت کە تەمەني سەلمان لەهەشتا سال زیاتر نەبوو).

بەلام شیخی عەسقلانی (رەحمەتی خوی لی بی) لەئێصا بەدا ددەفرموی: (زەهەبی سەرچاوەي ئەم بۆ چۆنەي خۆي پون نەکردۆتەو، وادمانم لەو ی وەرگرتوو کە سەلمان لەپاش مەرگی پێغەمبەریش بەشی خۆي چالاکي جەستەيی ماو، ئەو دتا بەشداری لەفوتوحاتی پاش مەرگی پێغەمبەر دا کردوو، وە ژنیکیشی لەهۆزی کیندە هیئاو، کەشتی وانیشانەي بەردەوامي چالاکي ئاسایي کاتی پێش پیری یە) تا ئەوێ کە ددەفرموی: (.. شتی و بۆ سەلمان، لە خەواریقی عاداتە، واتە: لەو پوداو بەرچاوانەيە، کە سنووری ئاسایي وینەي خۆیان دەبەزێنن و لەیاسا ئاسایي شکێنەکانن). هیچ مانع و پێگرتیک نییە لەراستی و دروستی ی ئەو، ئەو دتا ئەبو شەيخ لەتەبەقاتي ئەسپانی یاندا ددەفرموی: (زانین دۆستەکان ددەفرمون: بەبی گومان کە سەلمان دووسەدووپەنجا سال ژیاو، ئەگەر سیسەدو پەنجا سال نەژیا).

بەندەش کە وەرگێری ئەم نامەيەم دەئێم :

به بۆچونی بهنده هه ربابه تی په یوهندی به ئاینه وه هه بی، به لگهی نه قلی زۆر رۆل نابینی، قسه قسه ی به لگهی نه قلییه، مه گهر به ناشکرا عه قل ئه وه قسه یه به هه له یه کی په تی دابنی دهنه ئه گهر ئیمه ته نیا به پیوه ری ژیری روت، به تایبه تی به پیی بیرو باوه ری داسه پاوی به ناو زانستی و عه قلانی ئه مپۆ، بپیاربده ی، ده بی زوربه ی سیرمه و ژیان نامه ی پیغه مبه ران و یارانیا و پیاو چاکان رته بکه ینه وه.

ده قی قورئان و ده قی سونه تی راست و دروست و ده قی نامه ی پیرۆزی یه هودو نه صارا، که ئیستاش ئه وه ده قانه هه موو، به پیک و پیک و به دروستی ماون به لگهی رۆشنن له سه ره رودانی زۆر شتی نانا سایی و خاریقی عاده ت له ژیا نی پیغه مبه ران و یارانیا نداو، هه روا له ژیا نی پیاو چاکاندا.

له قورئان و ته ورات دا ده قه رموی، نوو ح ده وری هه زار سال ژیاوه، له قورئاندا ده قه رموی، ئه صحابو الکه ف ده وری سی سه ده سال له ئه شه که وه ته که دا خه ویا ن لی که وته، زوربه ی زانایان ده قه رموون: خدای زینده هه تا ئیستاش هه رما وه ونه مردوه!

ته نانه ت له م چه رخی ئیمه ش دا ته مه ن درێژی واهیه له سه دو په نجا سال تیپه پیه وه.

هه ئو یستیکی مه ردا نه :

كاك دوكتۆر موحه ممه د شه ریف گێرایه وه، گو تی: (گه رمه ی جه نگی که نداو بوو، فه ره نسا پشتگیریه کی ته وای عیراقی ده کرد، می شیل عه قله ق خوی له پاریس بوو، له وکاته دا من و وه زیری ئه و قاف له گه ل وه قدیکی ده و له تیکی ئیسلامی دا، چووین بۆ سه ردانی مه رقه دی ئیمامی ئه عظم (ره زو رحمه ئی خودی لی عه) له به غدا، مه لای مزگه و ته ئیمامی ئه عظم می ش پێشوازی لی کردین و له گه ئمانا هات و ده رگا که ی بۆ کردینه وه. که چوینه ژوو ره وه،

له شوینیکی دیاری بهر چاودا، به خه تیکی گه ووره نهم حه دیسه هه ل واسرا بوو:
(لو كان الايمان عند الثريا لناله رجال من بلاد فارس).

گوتی: ئاغای ومزیر که چاوی بهمه کهوت چاوی په پریه تهوقی سه ری،
له مه لای مزگه وته که تووره بوو، گوتی: نه مه چیه لی ردها هه ل واسرا وه،
زو ووهن لایدهن، لایدهن!

گوتی: ئیمامی مزگه وته کهش زور له سه ر خو گوتی: جه نابی ومزیر، نه وه
(بلادی فارس) نیی، به لکوو (بلاد بارس) ه.

گوتی: ومزیر نه مری دمر کرد: مه لاکه نه قل بکری و عوقوبه تیش بدری.

جاسه مان له پاش ته مه نیکی دریزی پیروز، له مه دائن له دوا دوا یی جینشین
عوسماندا، له سائی سی و پینجی کوچی دا گیانی سپارد، گوری پیروزی هه تا
ئیستایش زیاره تگایه وا له سه مان پاک. رهزاو رهحه تی خودا له سه مان و
له هه موو هاوړی یانی پیغه مبه ر (درویدی خودی له سه ر بئ) سو پاس بو خودا من بهش
به حال ی خو م دینی گوره که یم کرد وه.

٤٦٩ - عن ابن عباس (رضي الله عنهما) أنه قيل له: ذكروا أنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اغْتَسِلُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاغْسِلُوا رُءُوسَكُمْ وَإِنْ لَمْ تَكُونُوا جُنُبًا وَأَصْبَحُوا مِنَ الطَّيِّبِ) قال ابن عباس: أما الغلُ فنعم، وأما الطيب فلا أدرى (الحدیث: ٨٨٤ - طرفه فی: ٨٨٥). (٤١١)

طاووس (رهزی خوی لی بئ) دهفه رموی: عه رزی ئیبنو عه باسم کرد: واباس ده کهن
که پیغه مبه ر (درویدی خودی له سه ر بئ) فه رموویه تی: روژی هه ینی سه رو له شی خو تان
ته واو بشورن، باله شیشتان پیس نه بی، وه خوشتان بو ن خوش بکهن، ئیبنو

عەباسی ش (پەزە خۆی لێ بێ) فەرموی: بۆ خۆشۆردن بە ئێ وای فەرمووه، بەلام بۆ خۆبۆن خۆش کردن نازانم کەوای فەرمووه یانا.

(باش ترین بەرگی، بۆچوون بۆ نوێژی هەینی لەبەر دەکا)

٤٧٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) رَأَى حُلَّةَ سَيَرَاءٍ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اشْتَرَيْتَ هَذِهِ فَلَبِستَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلِلْوَفْدِ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ) ثُمَّ جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا حُلَّةٌ فَأَعْطَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنْهَا حُلَّةً فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَسَوْتَنِيهَا وَقَدْ قُلْتَ فِي حُلَّةِ عَطَارِدٍ مَا قُلْتَ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَمْ أَكْسُكَهَا) لِتَلْبَسَهَا فَكَسَاهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَخَا لَهُ بِمَكَّةَ مُشْرِكًا (الحديث: ٨٨٦- اطرافه في: ٩٤٨، ٢١٠٤، ٢٦١٢، ٢٦١٩، ٣٠٥٤، ٥٨٤١، ٥٩٨١، ٦٠٨١). (٤١٢)

عەبدوللای کوری عومەر (پەزە خۆیان لێ بێ) فەرموی: جاری عومەری کوری خەطاب قاتیکی ئاوریشمی پەتی لەبەر دەرگای مزگەوتی دەبینی، عەرزی حەزەرت دەکا: ئەو پێغەمبەری خودا خۆزگا ئەم دەستە جلەت دەکری، بۆ رۆژی هەینی لەبەرت دەکرد، هەروەها کاتی وەفدی دین بۆ خزمەت لەبەری بکە.

پێغەمبەری ش (پەزە خۆی لەسەر بێ) دەفەرموی: (ئەم جوۆرە جلە لەبەر ئەوەی کە ئاوریشمی پەتیە ئەو پیاوانە لەبەری دەکەن کە بەشیان بەنازو نێعمەتی ئەو جیهانە وەنەبێ). لەپاشا چەند دەستێ لەو جوۆرە بەرگە ئاوریشمینە هیئەران بۆ پێغەمبەر (پەزە خۆی لێ بێ) پێغەمبەر ئەو قاتانە دابەش کرد بەسەر هاوڕێیان

دا، دەستیکی لییان نارد بۆ عومەر. عومەر عەززی پێغەمبەری کرد: ئەو پێغەمبەری خوا، ئەو رۆژە کە عەطاریدی بازرگان قاتیکی لەم جۆرە لەبەر دەمی مزگەوتدا دانا بوو، من عەرز کردی ئەم قاتە بکەرەو بۆرۆزانی هەینی و بۆ پێشوازی وەفد لەبەری بکە، تۆ فەرمووت شتی وا پیاوی لەبەری دەکا کەبەشی بەخۆشی ئەو جیهانەو نەبی، کەچی ئیستا تۆخۆت لەهەمان جۆرە قات، قاتیکت بۆم ناردوو، بفرموو ئەمەم تۆ بگەیهنە!

پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (خۆم ئیستا ئەم قاتەم بۆ ئەو بۆت نەناردوو کەخۆت لەبەری بکە، دەتوانی بەشیوەیهکی تر سوودی ئی وەرگیری). ئیتر عومەریش ئەو دەستەجلەلی دابەبرایەکی هاوبەشیپیداکەری خۆی، کەهیشتا موسوڵمان نەبوو بوو، هەر لە مەککە نیشتەجێ بوو.

سیواک کردنی رۆژی هەینی

٤٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي أَوْ عَلَى النَّاسِ لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ). (الحدیث: ٨٨٧- طرفه فی: ٧٢٤٠). (٤١٣)

لەئەبوو هورەیرەو (هەزای خۆی لەسەر بێ) پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفرمووی: (مەبادا ئەرك بێخەمە سەرشانێ گەلی ئیسلامم، دەنابۆ کردنی گشت نوێژی فەرمانم پێ دەکردن کەسیواک بکەن).

٤٧٢- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (أَكْثَرْتُ عَلَيْكُمْ فِي السَّوَاكِ). (الحدیث: ٨٨٨). (٤١٤)

(٤١٣) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: السواك، رقم: ٢٥٢ = راجع رقم: ١٩٥٧ ومابعده.

(٤١٤) الظاهر انه من افراد البخاری. لاحظ (العینی) ١٣/١٨٢/٦ و (فتح الباری) ٤٩٦/٢-خاتمة).

ئەنەس (رەزى خۇي لى بى) فەرەمۇي: پېغەمبەر (دروودى خودى لىسەر بى) فەرەمۇي: (خۇتەن دەزانى كەسەبارەت بەسيواك زۆرم لەگەل داگوتن، كەواتە ھەق وایە كەبەگويم بکەن!).

لەنویژی بەیانى رۆژى ھەينى دا چى سونەتە بخویندریت

٤٧٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْرَأُ فِي الْجُمُعَةِ، فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ: (اَلَمْ تَنْزِيلُ) السَّجْدَةِ، وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ (الحدیث: ٨٩١- طرفه في: ١٠٦٨). (٤١٥)

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇي لى بى) فەرەمۇي: ھەمیشە، پېغەمبەر (دروودى خودى لىسەر بى) لەركاتى يەكەمى نوپژى بەیانى رۆژى ھەينىدا، لەپاش خویندنى سورەتى فاتىحا، سورەتى ئەلیف لام میمی سەجدەى بەتەواى دەخویند، وەلەركاتى دوھمیدا، لەپاش فاتىحه، سورەتى (هل أتى على الإنسان حين من الدهر) دەخویند.

باسى کردنى ھەينى لەگوندو شاردا

٤٧٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: (كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ). قَالَ: وَخَسِبْتُ أَنْ قَدْ قَالَ: (وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي مَالِ أَبِيهِ، وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ). (الحدیث: ٨٩٣- أطرفه في: ٧١٣٨، ٥٢٠٠، ٥١٨٨، ٢٧٥١، ٢٥٥٨، ٢٥٥٤، ٢٤٠٩). (٤١٦).

(٤١٥) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: ما يقرأ في يوم الجمعة، رقم: ٨٨٠ = ٢٠٢٥ شيحا.

(٤١٦) أخرجه مسلم في المغازى (العينى/٦/١٩٠/٨) - المترجم = ٤٧٠.

ئىبنوعومەر (رەزىي خۇدانى لى بىن) فەرەمۇي: بەگۈيى خۇم لەزارى پېغەمبەرم بىست
(دروودى خۇي لى بىن) دەيفەرموو: (ئاگاداربىن كەئىيە ھەموتان، ھەرکەسە بەپىي بەر
پرسىياريى خۇي چاودىپىرن وەك شوانى ديار ران، پېشەوا كەسەرۈكى نەتەوھى
ئىسلامە-شوانى ئەوگۈمەئە خەلگەيە، كەبووہ بەسەرۈكيان، لەلای خودا
بەرپرسىيارە لەئەركى پېشەوايى، سەبارەت بەو گەلى ئىسلامە، كەوان لەژىر
چاودىپىرى ئەودا، ھەروا ھەموو پياوئى (لەناو مال و منائى خۇيدا) چاودىپەرە
شوانيانە، دەبىي وەك شوانى باش چاودىپىرى بەرژەوھندى مال و منائى خۇي
بكا، چونكە لەلای خودا بەرپرسىيارە لەوہ، ھەروھە ھەموو ژنى (لەناو مالى
مىردىدا) چاودىپەرە، لەلای خوداى گەورە بەرپرسىيارە لە رەچاوكردنى
بەرژەوھندى ئەوانەى كەوان لەژىر چاودىپىرى ئەودا، ھەروھە نۆگەریش
چاودىپەرە بەدىار سامانى ئاگاگەيەوہ، وەلەلای خوداى گەورە بەرپرسىيارە
لەوھى كەوا لەژىرچاودىپىرى ئەودا). ئىبنوعومەر فەرەمۇي: وادەزانم
كەپېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرەموشى: (ھەروھە پياو چاودىپەرە
لەناو سامانى باوكى دا، وەلەلای خودا بەر پرسىيارە لە چاودىپىركراوى خۇي،
تېكرا ئىوھى گەلى ئىسلام، ھەموتان، ھەرکەسەى بەپىي پاىەو پلەى خۇي،
چاودىپىرن و پاسەوانن، وەھەمويشتان، ھەر كەسە بەپىي پاىەى خۇي لەناو
گەلى ئىسلام دا، بەرپرسىيارن لەرەچاوكردنى بەرژەوھندى ئەوھى كەوا لەژىر
چاودىپىرتان دا). (تاج-ز ۱۰۶-ژ ۲۴۳۱ ج-۴).

ئەگەر كەسنى نەچى بۇ نوپىزى ھەينى نايە خۇشۋوردنى لەسەرە

وەك ژن و منال

۴۷۵ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - (نَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَوْثُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا، وَأُوتِينَاهُ مِنْ بَعْدِهِمْ، فَهَذَا الْيَوْمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ، فَهَذَا أَلَا اللَّهُ، فَهَذَا لِلْيَهُودِ، وَبَعْدَ غَدِ

لِلنَّصَارَى) فَسَكَتَ، ثُمَّ قَالَ: (حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ، يَوْمًا، يَغْتَسِلُ فِيهِ رَأْسُهُ وَجَسَدُهُ). (الحديث ٨٩٦ و ٨٩٧، الحديث ٨٩٧ طرفاه في ٨٩٨، ٨٩٧، ٣٤٨٧) (٤١٧)

بروانه: فہر موودہی ژمارہ (٤٦٥) کہ لہ پیئشہوہ رابورد.

لیرمدہ لہ دواوہ ئہم پتری (زیادہ) یہی ھہیہ:

ئہوجا ھہ زرمٹ (دروودی خودی لیسر ہی) خاموش بوو، لہ پاشا فہرمووی : کہواتہ مافی خودای گہورمہ لہ سہر ھہموو موسوئمانی، کہ ھہموو ھہفتہیی، جاری سہر ولہش ولاری خوئی پاک بشوئی).

لہ ماوہی چہندہوہ دہبی بچن بو نوئزی ھہینی ..

٤٧٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّاسُ يَتَنَابُونَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ مَنَازِلِهِمْ وَالْعَوَالِي، فَيَأْتُونَ فِي الْغُبَارِ يُصِيبُهُمُ الْغُبَارُ وَالْعَرَقُ، فَيَخْرُجُ مِنْهُمْ الْعَرَقُ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنْسَانٌ مِنْهُمْ وَهُوَ عِنْدِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَوْ أَلكُمْ تَطَهَّرْتُمْ لَيَوْمِكُمْ هَذَا). (الحديث: ٩٠٢) (٤١٨)

عائیشہی ھاوسہری پیئغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہرمووی: خہ لکیکی زور بہسہرہ لہ گوندو جیگہو دیہاتہکانی دەوروبہری مہدینہوہ، دہاتن بو نوئزی ھہینی، بہتایبہتی لہوگوندانہوہ دہاتن کہ پییان دہگوترا عہوالی، کہدہوری دوومیل تا شہش میل لہ مہدینہوہ دوور بوون، لہلای رۆژ ھہلاتیہوہ، کہدہاتن ریگہکہ خوئہپہتانی بوو، بہناوتہپوتوزا دہاتن، ھہم تۆزواوی دہبون و ھہم ئارہقیان دہکرد، بہہہر حال بہھوی بوئی ئەرہق و شتی واوہ، کیئشہیان بو ھاونشین دروست دہکرد، جاری پیئغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہمالی

(٤١٧) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الطيب والسواك يوم الجمعة برقم: ٨٤٩ = ١٩٦٠.

(٤١٨) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: وجوب غسل الجمعة على كل بالغ من الرجال برقم: ٨٤٧ = ١٩٥٥ شيخا.

من بوو، خوّم له خزمه تیدا بووم، مروّقی له مانه، یاچه ند کسی له مانه هاتن بۆ خزمه تی، له سه ر ئه م حاله، جاپیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) فه رمووی: (خۆزگه له م روژمه دا، که ده هاتن بۆ نوێزی جومعه، خوّتان بشوړدایه و، به پئی ی توانا خوّتان پاک و خاوین رابگرتایه).

کاتی کردنی نوێزی ههینی ..

٤٧٦- (مکرر) قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ النَّاسُ مَهْنَةً أَنْفُسِهِمْ وَكَانُوا إِذَا رَاحُوا إِلَى الْجُمُعَةِ، رَاحُوا فِي هَيْئَتِهِمْ، فَقِيلَ لَهُمْ: (لَوْ اغْتَسَلْتُمْ). (الحديث: ٩٠٣- طرفة في: ٢٠٧١).

ديسان عائشه (همزای خوی له بن) فه رمووی: جاران موسوّلمانان خوّیان خزمه تی خوّیانیان ده کرد، زوربه یان خوّیان نوکهری خوّیان بوون، ره نجبه رو خزمه تکاریان نه بوو، جاکه له سه رمه تای تاقی ئیواره دا ده چوون بۆ نوێزی ههینی، له سه ر کارو فه رمانه کانیا نه وه ده رویشتن بۆ مزگه وت، هه ربه و شیوه یه و به جل و به رگی ئیش و پیشه کانیا نه وه ئاماده ی نوێزه که ده بوون. بۆیه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) فه رمووی پئیان: (ئه گه ر خوّتان پاک بشوړدایه زوړ شتی چاک بوو!).

٤٧٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ حِينَ تَمِيلُ الشَّمْسُ. (الحديث: ٩٠٤). (٤١٩)

ئه نه سی کوړی مالیک (همزای خوی له بن) فه رمووی: پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر بن) ئه وکاته نوێزی جومعه ی داده به ست، که خوړ به دیمه ن له ناوهراستی ئاسمان لاده دا، که ده ق ده کاته سه رمه تای کاتی نوێزی نیومرو.

له قرچہی گهرمادا، کاتی نوپژئی ههینی کهیه ؟

٤٧٨- وعنه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: كان النبي (درودی خودای لستار بآ) إذا اشتد البرد بكر بالصلاة، وإذا اشتد الحر أبرد بالصلاة، يعنى الجمعة. (الحديث: ٩٠٦ فى فتح البارى شرح صحيح البخاري). (٢٠٠)

ديسان نه نهس (پرمزای خودای لستار بآ) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (درودی خودای لستار بآ) وا بووله ته شقی سه رمای زهستاندا نوپژئی ههینی زوو بهزو له سه رهتای کاتدا دهکرد، به لام کاتی گهرما دههات، به فینکی نوپژئی ههینی دهکرد، تاماوهیی دوای دهخست له قرچہی گهرمای نوپژئی نیوهرپوډا نهیده کرد.

باسی رۆیشتن بو نوپژئی ههینی.. تاد

٤٧٩- عن ابی عَیْسَى (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: وَهُوَ ذَاهِبٌ إِلَى الْجُمُعَةِ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (درودی خودای لستار بآ) يَقُولُ: (مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ). (الحديث: ٩٠٧- طرفه في: ٢٨١١). (٢١٠)

نه بو عه بس (پرمزای خودای لستار بآ) دهچوو بو جومعه به دهم رپوه فهرمووی: له پیغه مبهه بیست دهیغه رموو: (نهو کهسهی بوپرمزای خوا، قاجهکانی توژی رپگهی لی بنیشی، وهک نهوه بجی بو نوپژئی ههینی و له رپ تهپو توژ له پی یا له خوئی بنیشی، یا لهکاتی چوون بو غهزادا قاجهکانی خو لاوی بب، نهو کهسهی نه مه حالی بی خودا له ناگری دۆزهخ حهرامی دهکا).

راهه و شیکردنهوه:

نه بو عه بس (پرمزای خودای لستار بآ) ناوی عه بدوره حمانی کوری جهبره، نه نصارییه، نه وستییه، یه کیکه له مهزنانی هاوړپیانانی پیغه مبهه، یه کی بوو له وانهی

که که عبی کوری ئه شرمفیان به دۆزه خ شاد کرد، که به شیعر زهمی پیغه مبهری دهکردو دلی خه لکی لی سارد دهکردوه، له خزمهت پیغه مبهردا ئامادهی غهزای بهدرو گشت غهزاکانی تری بووه، له گهلا نهبو بوردهدا کاتی موسولمان بوون، دهستیان کرد به شکاندنی بتهکانی هۆزی بهنی حاریسه. کاتی نهبو عه بسه کویر بوو، پیغه مبهرد (دروودی خودی له سهر بێ) گۆچانیکی پی داو، پیی فهرموو: (ئهمه بکه به چراوگ بو خۆت) ئیتر له بهر دهمیهوه تاماوهیهکی باش روناکی دهکردوه بو. له ته مهنی ههفتا سالیدا، له مه دینه، له سالی سی و چواردا گیانی پاکی سپارد، له گۆرستانی جهننه تول به قیغ به خاک سپێردرا، ئیمامی عوسمان نویژی له سهر تهرمه کهی کرد، ئهم زاتانه دابهزینه ناوگۆر ده کهی: نهبو بوردهو قهتادهی کوری نوعمان و محهمه دی کوری مهسلهمه و سهله مهی کوری سهلامه، رهزای خودا له هه مویان بی.

تهنها ئهم فهرمودهیهی ههیه له بوخاریدا که واین له خزمهتیدا. یهکی بوو لهوژماره که مهی که له پیش هاتنی ئیسلامدا به عهرمبی دهینووسی.

دروست نیه که سیک که سیک تر هه لبستی و

خوی له جیکه کهی دابنیشی

٤٨٠ - عن ابن عمر رضي الله عنهما يقول: نهى النبي صلى الله عليه وسلم: أن يُقيم الرجل أخاه من مقعده ويجلس فيه. قلت لنافع الجمعة قال الجمعة وغيرها. (الحديث: ٩١١ - طرفاه في: ٦٢٧٠، ٦٢٦٩). (٤٢٢)

ئیبنوعمهر (رهزی خواهان له بێ) فهرموی: پیغه مبهرد (دروودی خودی له سهر بێ) جلّه و گیرى دهکرد له وه: که پیاوی، له کۆری دانیشندا، برای ئاینی خوی له جیکهی خوی هه لبستی و، ئه و جا خوی له ویدا دابنیشی.

ثیبنو جورمیج (رمزی خوی لى بى) دهفه رموى: عهرزى نافيعم كرد: ثايا نهم نههى لى كردنه لهم كاره ههربؤ پړؤزى جومعه وايه؟ نافيع فهرمووى: نه خير بؤ پړؤزى ههينى و بؤ پړؤهكانى تريش ههروايه.

بانگى پړؤزى ههينى

٤٨١ - عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّدَاءُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، أَوَّلُهُ إِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ عَلَى الْمِنْبَرِ، عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فَلَمَّا كَانَ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَثَرَ النَّاسُ زَادَ النَّدَاءُ الثَّالِثَ عَلَى الزُّورَاءِ . (الحديث: ٩١٢ - أطرافه فى: ٩١٣، ٩١٥، ٩١٦). (٤٢٣)

سانيبى كورى يهزید (رمزی خوی لى بى) فهرمووى: جاران لهسهر دههى پيغه مبهردا (درووى خودى لهسهر بى) لهسهردهمى نه بوبکرو عومهریش دا (رمزی خوهان لى بى) سهرهتای بانگ، له پړؤزى ههينى دا، نهو کاته بوو که پيش نوپژ لهسهر مينبهردا دادنهشت، بهلام کاتى که عوسمان بوو به جينشين خه لک زور بوون و شارى مهدينه قهره بالغ بوو، عوسمان (رمزی خوی لى بى) بانگى سييه مى لهسهر زه وړاء زياد کرد (ب/د/ت/ن-تاج/١/٤٢٢ ز-١٤٦ ژ-٨٤٣).

یهك بانگبیژ بانک دهفه رموى

٤٨٢ - وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لَمْ يَكُنْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُؤَذِّنٌ غَيْرَ وَاحِدٍ، وَكَانَ التَّأْذِينَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ حِينَ يَجْلِسُ الْإِمَامُ، يَعْنِي عَلَى الْمِنْبَرِ. (الحديث: ٩١٣).

ديسان نهو فهرمووى: عوسمانى كورى عهفان (رمزی خوی لى بى) له پړؤزى ههينى دا، بانگى سييه مى داهينا، نهو کاته ی که خه لکى مهدينه زور بوون، چونکه پيغه مبهردا

خوئی (درویدی خوئی لیسر بر) یهك بانگ بیژى هه بوو، نه ویش نه وکاته بانگی دمفرموو که پیغه مبهەر (که بهرنویژ خوینی نه وکاته بوو) دادەنیشته له سهەر دوانگه.

پیشنوێژ له سهەر دوانگه، که کویتی له بانگ بوو وهلامی دهسه نیتیه وه

٤٨٣ - عن معاوية بن أبي سفيان (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) انه جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَلَمَّا أَدْنَى الْمُؤَذِّنُ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ قَالَ مُعَاوِيَةُ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ وَأَنَا فَقَالَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ وَأَنَا فَلَمَّا أَنْ قَضَى التَّأْذِينَ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى هَذَا الْمَجْلِسِ حِينَ أَدْنَى الْمُؤَذِّنُ يَقُولُ مَا سَمِعْتُمْ مِنِّي مِنْ مَقَالَتِي. (الحديث: ٩١٤). (٤٢٤)

موعاوییه ی کوپی نه بوسوفیان (همزی خوینهان لیسر بر) پوژی ههینی له سهەر دوانگه دانیشته، کاتی بانگوێژ دهستی کرد به بانگ گوته و فهرموی: (الله اکبر، الله اکبر) موعاوییه ش فهرموی: (الله اکبر، الله اکبر) به لام کاتی بانگ بیژ فهرموی: (أشهد أن لا إله إلا الله) موعاوییه فهرمووی: منیش ههروا وهك تۆ ئەم شایه تیه دهم، وهکاتی بانگ بیژ فهرموی: (أشهد أن محمدا رسول الله) موعاوییه دیسان فهرمووییه وه: منیش ههروا وهك تۆ ئەم شایه تی به حهقه دهم. جاکاتی بانگ دهر که بانگه که ی تهواو کرد، موعاوییه (همزی خوئی لیسر بر) فهرموی: نه ی نوێژ خوینی نه! ئەم وهلام سهندنه وه ی بانگه که نیستا نیوه له سهەر ئەم شیوهیه له دهمی منتان بیست، بۆ خوّم له سهەر ئەم جیگه یه لهزاری پیرۆزی پیغه مبههرم بیستوه، که له وه ده مه دا بانگ دهر بانگی دمفرموو، نه ویش ناوای دمفرموو.

واپه سه ننده و تار له سهر دوانكه بدرا

٤٨٤ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا أَتَوْا سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، وَقَدْ امْتَرَوْا فِي الْمَنْبَرِ مِمَّ عُرْدُهُ فَسَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْرِفُ مِمَّا هُوَ وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَوَّلَ يَوْمٍ وَضَعَ وَأَوَّلَ يَوْمٍ جَلَسَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى فَلَانَةَ امْرَأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ قَدْ سَمَّاها سَهْلٌ مُرِي غُلَامَكَ النَّجَّارَ أَنْ يَعْمَلَ لِي أَعْوَادًا أَجْلِسُ عَلَيْهِنَّ إِذَا كَلِمْتُ النَّاسَ فَأَمَرْتُهُ فَعَمِلَهَا مِنْ طَرَفَائِ الْعُقَابَةِ ثُمَّ جَاءَ بِهَا فَأَرْسَلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ بِهَا فَوَضَعَتْهَا هُنَا ثُمَّ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى عَلَيْهَا وَكَبَّرَ وَهُوَ عَلَيْهَا ثُمَّ رَكَعَ وَهُوَ عَلَيْهَا ثُمَّ نَزَلَ الْقَهْقَرَى فَسَجَدَ فِي أَصْلِ الْمَنْبَرِ ثُمَّ عَادَ فَلَمَّا فَرَغَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا صَنَعْتُ هَذَا لِتَأْتُمُوا وَلِتَعْلَمُوا صَلَاتِي. (الحديث: ٩١٧). (٤٢٥)

سه هلی کوړی سه عدی نهل-ساعیدی (رمزی خوی لسه بی) چهند پیاوړی چوون
بوخزمه تی، له سهر نه وه که مینبه ره که ی پیغه مبهه (دروودی خودی له سهر بی) له چی دارئ
بووه، بوو بوو به مشتو مریان، نه ویش پی ی فهرموو: به خوا من به باشی
دمزانم که مینبه ره که له چی بوو، وه یه که م رپوژ که داندره به چاوی خوځم
ته ماشایم کرد، هه روا یه که م رپوژیش که پیغه مبهه (دروودی خودی له سهر بی) سه ره که وه
سهری به چاوی خوځم چاوم لی ی بوو، داستانی دروست کردنه که ی ناوا بوو:
ژنیکی نه نصاری هه بوو، نو که ریکی دارتاشی هه بوو، پیغه مبهه (دروودی خودی له سهر بی)
ناردی بولای نه وژنه و پی ی فهرموو: (بلی به نو که ره که ت که چهند ته خته
داریکم بؤ دروست بکا، له سهریان داده نیشم، کاتی وتار ددهم بؤ مهردومه که).
ژنه که ش فهرمانی به نو که ره که ی کرد، نه ویش له دار که زی جه نکه له که (نهل-
غابه) مینبه ره که ی دروست کرد، نه و جا ژنه که هه والی بؤ پیغه مبهه (دروودی خودی

لهسەر بێ) نارد، کهوا دوانگه که دروست کراوه، پێغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) فهرمانی
 فهرموودوانگه که یان دانا بو، ئالهویدا که لای یهتی، به چاوی خۆم لهوه دوا
 پێغه مههرم لهسەر ئهو مینه بهره دی، نوێژی لهسهری کرد، ئه لاهو نه که بهری
 نوێژ دابه ستنی کردو قورئانی خویندو رکوعی برد، لهم حالانه دا لهسەر ته و فقه
 سهری مینه بهرکه بوو، لهسەر دوا پلهی، که خۆی سێ پلیکانه بوو، نه وسا
 که له چه مینه وه هه لسا یه وه پوی له قیبله و مر نه گیرا، پشتاو پشت
 له مینه بهرکه دابه زی لهسەر زهویه که له ته نیشته پلیکانه ی خواری خواره وه
 کورنوشی برد، نه و جا سه رکه وته وه سه ر مینه بهرکه، جاکاتی له نوێژه که لای
 بووه پرووی کرده نوێژ که رهکان و پێ ی فهرموون: (ئهی موسولمانه کان! بۆیه
 ئهم نوێژه م ئاوا کرد هه تا هه موتان به باشی چاوتان له جموجوێی من بێ له ناو
 نوێژدا، که چی ده که م و چۆن ده یکه م، هه تا ئیوه ش له کاتی نوێژکردن دا
 چاوه له من بکه ن و من بکه ن به سه ر مه شق و یاسای نوێژ کردن له خۆمه وه فیڕ
 ببن). (بروانه ژماره: ٢٤١).

٤٨٥- عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنهما) قَالَ: كَانَ جِدْعٌ يَقُومُ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا وُضِعَ لَهُ الْمِنْبَرُ سَمِعْنَا لِلْجِدْعِ مِثْلَ أَصْوَاتِ الْعِشَارِ، حَتَّى نَزَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ. (الحدیث ٩١٨). (٤٢٦)

جابر ی کوری عه بدو لای (هه زی خودی لای بێ) فهرمووی: سه ربانی مزگه وته که ی
 پێغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) لهسەر چه ند کۆله که یه کی دار خورما دروست کرا
 بوو، له پێش دا پێغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) که وتاری ده خویند وه له پال یه کی له و
 کۆله که دار خورما یانه دا راده وه ستاو شانی پێوه ددا، به لام له پاش دا کاتی
 دوانگه که دروست کراو، پێغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) ته شریفی پویشته سه ری بو
 وتار خویند نه وه، و نه و کۆله که یه ی به جێ هێشت، گویمان لای بوو ئهو بنکه

دارخورمایه وهك وشترئ لهسهر گوان بی، یا وهك وشترئ تازه زابی و لهبه چكه كهی دابرابی، ناوا به دواى پیغه مبهردا دمیكوروكان، وهك منالى له دایكى به جی مابی دهستی كرد به گریان ههتا پیغه مبهردا (دروندی خودی لهسهر بی) له مینه به كه دابه زى و چوو بولای و دهستی كرده ملی و ناشتی كرده وه و ژیر بؤوه.

وتار ده بی به پیوه بی

٤٨٦- عَنْ ابْنِ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ قَائِمًا، ثُمَّ يَقْعُدُ، ثُمَّ يَقُومُ، كَمَا تَفْعَلُونَ الْآنَ. (الحديث: ٩٢٠- طرفه في: ٩٢٨). (٤٢٧)

عهبدو لای کوری عومهر (دزی خودیان له بی) فهرمووی: جاران پیغه مبهردا (دروندی خودی لهسهر بی) به پیوه له نویژی ههینی دا له پیش نویژی ههینی دا، دوو وتاری ئاینی ده خویندهوه، ریک وهك ئه وهی ئیستا ئیوه دمیكه، له پیشدا وتاری یه كه می دهدا به پیوه، ئه وجا دانهیشت، وچانیکی كه می دهگرت به قهده ئه ندازهی خویندنی سورمتی (قل هر الله) ئه وجا ههه ده سایه وه به پیوه وتاری دووه می ده خویندهوه.

واباشه له وتارا له پاش ستایش، وتار خوین بلی! اما بعد

٤٨٧- عَنْ عَمْرِو بْنِ تَغْلِبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِمَالٍ، أَوْ بِسَبْيٍ فَقَسَمَهُ، فَأَعْطَى رَجُلًا وَتَرَكَ رَجُلًا، فَبَلَغَهُ أَنَّ الَّذِينَ تَرَكَ عَتَبُوا، فَحَمِدَ اللَّهُ ثُمَّ أَتَنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ، فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأُعْطِي، الرَّجُلَ وَأَدْعُ الرَّجُلَ، وَالَّذِي أَدْعُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الَّذِي أُعْطِي وَلَكِنْ أُعْطِي أَفْوَأًا لِمَا أَرَى فِي

قُلُوبِهِمْ مِنَ الْجَزَعِ وَالْهَلَعِ، وَأَكِلُ أَقْوَامًا إِلَى مَا جَعَلَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْغِنَى وَالْخَيْرِ، فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ). فَوَاللَّهِ مَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِكَلِمَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُمْرَ النَّعَمِ. (الحديث: ٩٢٣- طرفاه في: ٣١٤٥، ٧٥٣٥). (٤٢٨)

عہمری کوری تہ غلیب (رمزی خوی لی ہر) فہرمووی: جاری بری سامان، یا کو مہ لی زن و خیزانی تالانیان ہینا بو پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر ہر) ٹہویش دابہشی کرد، خوی چونی بہہر زہوند زانی ناوا، جابہشی بازیکی لی داو، بہشی بازیکی تری لی نہدا، دواپی خہہر دہگاتہوہ بہ پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر ہر) کہوا ٹہوانہی کہہشی پییان نہداوہ گلہی دہکن. ٹہویش بہم بونہیہوہ وتاریکی فہرموو: لہسر متاوہ سوپاسی خوی گہورہی کرد وستایشیکی جوانی ٹہوی کردو، ٹہوجا فہرمووی (دروودی خودی لہسر ہر): (لہپاش ٹہم سوپاس و ستایشہ عہرزم ٹہمہیہ: دہی سویندم بہخودا گہ لی جار وادہبی کہمن شت بہش دہکم لہنیوان نیودا، لہو شتہ بہشی ہندی کہس دہدم و بہشی ہندی کہسی تری لی نادہم، بہلام لہدیشہوہ ٹہو پیامیانم خوشت دہوی کہہشیم نہداوہ، دہی دزمانن ٹہوہ بو وادہکم؟ چونکہ ہندی کہس دیمان بینم ہمرہہ لہ دہکن و چاوبرسین و چاو چنؤکن، بوہ منیش بہشیان دہدم، ہمتا دلیان رابگرم و بیان کہم بہدوستی نیسلام، لہہمان کاتا بہشی ہندی کہسی ترنادہم چونکہ پشت ٹہستورم لہوہی کہٹہوانہی بہشیانم نہداوہ بہرچاوتیرن و خیر خوان، نیت لہسر ٹہم بنیاتہ دیمان سپیرم بہو خودایہی کہٹاوا بہرچاوتیر و دل پرلہ خیر دروستی کردوون. یہ کیک لہم خودا پیدوانہی کہمن دلنیام لہدلفراوانی یان عہمری کوری تہ غلیب ا).

جاہہمو جاری عہمر دہیفہرموو: دہی سویندم بہخودای گہورہ ٹہم وشہ مہدحہی پیغہ مبہر، کہسہبارمت بہمن فہرمووی، بہ ہہموو رانہ وشرہ

سوره گانی عمر مبی نادم، که رنگیان ده لئی رنگی بز نه مهر مزه، که نایابترین سامانی عمر مبانن.

راڤه و شیکردنه وه:

عمری کوری ته غلیب په کی که له هاوړې ناسراوه نازداره ناودارم گانی پیغه مبر، چهند فمر موده په که له پیغه مبر موده ده گپړ ټه وه، له صه حیحا په که راوی هیه که حه سنی به صری یه، به لام له فمر موده تردا، که نه که پش ټی ټه راده و پلهی صه حیح راوی په کی تریشی هیه، که له تابیعینه و ناوی حه که می کوری ته عره جه. له بوخاریدا ته نیا دوو فمر موده ی هیه.

لیر مدا هم خالانه روون ده که پینه وه، به نوم ی دی رجه شکندن بو پیاده کردنی هم جوړه زانسته له ناو زمانی شیرینی کوردیدا:

۱- به وینه: نه بو عه بدلا نیامی حاکم دفمر موو: په کی له مهر جه گانی بوخاری و مسلم نه و میه: نه و سه حابه یی که فمر موده که ده گپړ ټه وه، دمبی دوو راوی برپا پیکراوی هبی، چونکه مهر جی راوی نه و میه که مه جهول واته: نه ناس- نه بی، نه و میش به وه دپته دی که دوو شایه تی دادپه رومر بیناسن و ریوایه تی لیوه بکن، هتا رمفعی جه هاله تی لی بی، وه هه مان شت مهر جه بوئو دوو تابعی یانه ی که ریوایه ت له صه حابه که وده که ن، هه ری که له وانیش دمبی دوو راوی برپا پیکراویان هبی، هه روا هه مان شت مهر جه بوئو موو چینه گانی تر.

نه و جا پیشه و حاکم دفمر موو: که چی چهند فمر موده می له صه حیحی بوخاری و، له صه حیحی مسلم دا هیه، که په کی کیان هم فمر موده یی عمری کوری ته غلیبه، هم مهر جه یان تیادا نه هاتو ته دی. شیخی عه سقه لانی له موقه دیمه ی فته تحولباری دا دفمر موو: (هم مهر جه ی حاکم باسی کردووه که رچی سه بارمت به هه ندی سه حابه که بوخاری ریوایه تی

لییانہ وہ کردوہ۔ ھہ ٲوہ شاوہ و رہ چاو نا کرئ بہ لام لہ چینہ گانی تری پاش
سہ حابہ گاندا، لہ گشت فہرموودہ یہ کی ٲہ صلا، ٲہم مہرجہ بہ باشی رہ چاو
کراوہ، لہ راستیدا لہ پہراووی بوخاری پیرؤزدا لہ سہرا سہری کتیبہ کہ دا،
تافہ یہ ک فہرموودہ ی سہر چاوہ (اصل) نییہ، کہ لہ گیرانہ وہ ی کہ سی بی کہ یہ ک
راوی ھہ بی)۔

۲- مہرجی بوخاری ٲہ مہ یہ : (فہرموودہ ی دمر دہ یئنی کہ بہ کؤرا (اتفاق)
راگوئز کہ رہ گانی، ھہ موویان بپوا پیکراوبن، ھہ تا دہ گاتہ سہر ھاوړپییہ کی
ناودار، لہ ھاوړپییانی پتغہ مہر، بہ بی ناتہ بایی و لہ یہ ک جیاوازی لہ نیوانی
گیر دراوہ گانی (مرویات) ھہ ریہ کی لہ گیر مرہوہ متمانہ دارہ چہ سپینہ رہگان
دا، لہ ھہ مان کاتدا دہ بی رشتہ کہ ی لہ سہر متاوہ ھہ تا کؤتایی پہ یوہ ست بی و
پچر پچر نہ بی، جائہ گہر ھاوړپیکہ، واتہ: سہ حابیہ کہ، دوو گیر پوہ ی ھہ بوو،
یازیاتر، ٲہوہ زؤر باشہ، دہ نا ٲہ گہر یہ ک گیر مرہوہ (راوی) ی ھہ بوو،
بہ ریکوپیک ی بہ شیوہ یہ کی راست فہرموودہ کہ دہ چوہ سہر ٲہو ھاوړی یہ
ٲہوہ یش ھہر بہس دہ کا)۔

۳- بہ شیوہ یہ کی گشتی، بہ کوردی پہ تی، کورت و پوخت، فہرموودہ گانی
صہ حیجی بوخاری، ھہ موویان ٲاٲونی تی زابن، لہ سہنگی مہ حہ ک دراون، بؤیہ
سہر جہم جیگہ ی قہ بوٲی نہ تہ وہ ی ئیسلامن، کہس رہخنہ ی لییان نیہ
مہ گہر ناحہ زی دہ غہز لہ دل، یانہ قامی گیزو ویز۔

۴۸۸- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَامَ عَشِيَّةَ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَتَشَهَّدَ وَأَتَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ). (الحدیث:
۹۲۵- اطرافہ فی: ۷۱۹۷، ۷۱۷۴، ۶۹۷۹، ۶۶۳۶، ۲۵۹۷، ۱۱۵۰)۔ (۲۹)

نہبو حومهیدی نهل- ساعیدی (ہمزای غوی لہ بی) فہرمووی: شہوی پیغہمبہر (دروودی خوبی لہسر بی) گاتی خہوتنان لہپاش نویژ، ہہلسایہ سہرپی، وتاریکی خویندہوہ، لہسہرہتاوہ شایہتمانہی ہینا، فہرمووی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) نہوجا سوپاس و ستایشی شایستہی پہرومردگار بیت کردی، لہپاشا فہرمووی: (لہپاش نہمہ).

٤٨٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَعِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -الْمِنْبَرَ، وَكَانَ آخِرَ مَجْلِسٍ جَلَسَهُ، مُتَعَطِّفًا مِلْحَفَةً عَلَى مَنْكِبَيْهِ، قَدْ عَصَبَ رَأْسَهُ بِعَصَابَةٍ دَسِمَةٍ، فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ إِلَيَّ). فَثَابُوا إِلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ هَذَا الْحَيَّ مِنَ الْأَنْصَارِ يَقْلُونَ وَيَكْثُرُ النَّاسُ، فَمَنْ وَلِيَ شَيْئًا مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَطَاعَ أَنْ يَضُرَّ فِيهِ أَحَدًا، أَوْ يَنْفَعُ فِيهِ أَحَدًا، فَلْيَقْبَلْ مِنْ مُحْسِنِهِمْ وَيَتَجَاوَزْ عَنْ مُسِيئِهِمْ). (الحديث: ٩٢٧-طرفاه: ٣٨٠٠، ٣٦٢٨). (٤٣٠)

ئیبنو عباس (ہمزای غوی لہ بی) فہرمووی: لہنہخوشینی سہرہمہرگا، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) لہمال ہاتہدمری، تہشریفی رؤیشت بو مزگہوت، پالتویہکی پیچابوو بہخویہوہ، دابووی بہسہر ہہردوو شانیدا، سہرپیچیکی رہشیشی پیچابوو بہسہریہوہ، رؤیشت تا تہشریفی چوو لہسہر دوانگہکہی مزگہوت دانیشٹو سوپاس و ستایشی خوایکردو نہوجا فہرمووی: (نہی موسولمانینہ! لہمنہوہ نریک ببنہوہ) نہوانیش لہدہوری کو بوونہوہ، نہو جافہرمووی: (لہپاش سوپاس و ستایشی خودا، نہی مہسولمانینہ! بزائن تادی حہلکی تر زور دہبن، بہلام بہرہبہرہ نہم کوئمہلہی یاریدہدمرانہ، کہناودارن بہنہنصار کہم دہبنہوہ، چونکہ لہسایہی خواوہ لہہر چوار لاوہ ہہر خہلکہو دیو نیسلام دہبی، بہلام یاریدہدمران چینیکی تایبہتین، بریتین لہو

خەلکی مەدینەییە، کە کاتێ پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەمەکەووە کۆچی کردبوو ناویان، پشتی پێغەمبەریان گرتو بوون بە پێشمەرگەو پارێزەری، جاکە یەکیان لێ مردکەسیکی تر نایەتە جێگەی، تاوا لێ دێ پوژی دێ، یاریدەدەمەران لە چاوە خەلکی تردا، وەک خۆی ناو چێشتیان لێ دێ.

جابا نامۆزگاری بێ لێتان ئەم چاکەییە ئەوانتان لەبەر بێ، جاکە رکاتی کەسێ لەئێوە بوو بەسەرەوکاری کاری، لەکارو باری گەل پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) و مەدەسەلاتی ئەوەی هەبوو، کە زیان بەکەسێ بگەیەنێ، یاسوودێکی هەبێ بۆ کەسێ، ئەوە با چاکە چاکیان و مەبەرگێ و چاوپۆشی لە خراپیان بکا).

نویژی دیاری مەزگەوت لەکاتی وتارا

٤٩٠ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَالتَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: (أَصَلَيْتَ يَا فُلَانُ؟) قَالَ: لَا، قَالَ: (قُمْ فَارْكَعْ رَكَعَتَيْنِ). (الحديث: ٩٣٠ - طرفاه في: ١١٦٦، ٩٣١). (٤٣١)

جابری کۆری عەبدوللا (بەزێ خۆی لێ بێ) فەرمووی: پوژی هەینی بوو، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) وتاری نویژی هەینی بۆ مەردومەکە دەخویندەو، لەوکاتەدا پیاوی هاتە ژورەو ناوی (سولهيك) بوو پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) پێی فەرموو: (ئەو سولهيك! ئایا نویژی دیاری مەزگەوت کرد، کە هاتیتە ژورەو؟) سولهيك فەرمووی: (نەه) پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (دەهەلسە دوو رکات نویژی سووگەتە بکە) ئەویش هەلسا دوو رکات نویژی کرد.

رافەو شیکردنەو:

پێشەوا عەسقلانی (بەزێ خۆی لێ بێ) لەم شوێنەدا، بەدورو درێژی لەم بابەتە دەدوێ، وەبێر لەپازدە بەلگەو بۆچونی ئەو زانایانە پووج دەکاتەو، کە دەتێن:

هاتوو (داخل) له کاتی خوتبهی نوږزی ههینی دا دروست نییه که نوږزی دیاری مزگهوت بکا. پالفتهی فهرمايشته که ی شیخی عهسقه لانی لهفتهج دا نه مه یه: (نهم داستانهای سوله یك) (همزی خوی لږ هت) که به چه ندين شیوهی جوړاو جوړ، له لایه نه فهرمووده زانه گه وره گانه وه کړې دراوخته وه، دروستترین به لگه یه له سهر نه وه که له م کاته دا بؤ هاتو دوو رکات نوږزی سلأوی مزگهوت سوننه ته. لیږمدا به یادی نه وه همکه شاپیاوه مه زاننه وه، له پیشینانه باشه گانمان، که نه م هه موو شاکاره جوان جوانانه یان له پاش خوږیان به دیاری و یادگار بؤ نه ته وهی نیسلام به جی هیشتووه، به تایبته له بابتهی ته فسیرو سونهت و فیهدها، لیږمدا به و په پری په رؤشه وه نه مه تان عهرز ده که م.

داخه که م نیستا له ولاتی نیمه دا، دوو به لای گه وره ی دلته زین په یدابوون، که به بیرموری من نه مه نه بوو، نه هلی دین و ئایین دؤستان، له دیرین دا، هه موو یه ک دل و یه ک دهنگ بوون، به لام نیستا چینی دیرین به سه رؤگایه تی مه لاکان و چینی نوئ دوو به ره کییه کی گه وره یان دروست کردووه، له بهر هیرش بردنه سه ریه ک نایان په رږیته سه ردوژمنه راسته فینه گانی نیسلام.

یه که م: مه لای نه زانی نارؤشنیری گوږله مشتی پارتی عیلمانییه کان په یدا بوون، له باتی موتالای توحفه ی ئیبنو حه جهر و وهضوحی مه لانه بوو به کری موصه نیف، موراجه عه ی (کتابنا و کتابکم) ی به رپوه بهری نه و قاف ده که ن، مه لا باشه کان که نار خراون، مه گهر چؤنها دمناریگه ی چالاکي یتایینیان نادری، به راستی نه م مه لا مؤدیرپانانه، له هه موو شتی ده چن له مه لا نه بی.

دووهم: که سانی تریش په یدا بوون، نه وانیش نیمچه مؤدیر نیکن هه موو خزمه ته که یان بؤ نیسلام، به ناشارمزیی خوږیان، دوو به ره کییه کی فیهی یان به رپا کردووه، دئی ره شه خه لک له رپبازی زانا گه وره کان سارد ده که نه وه، له بهر کؤبونه وه و کارو باری حیزبایه تی خوږیان، نایان په رږیته سه ر جومعه و

جہماعہت و دہوری قورئان و شہونویژو زیکرو ویردو صہلاوات، بہہمر حال
لہخوا داوا دہکہین کہبہرہحمہتی بی سنوری خوئی فریای نہتہودی نیسلام
بکہوی. ثامین. (۲۰۰۹-۷-۱۶).

داوای باران لہوتاری نویژی ھینی دا

٤٩١ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَصَابَتْ النَّاسَ سَنَةٌ عَلَى عَهْدِ
النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَبَيَّنَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ فِي يَوْمِ
جُمُعَةٍ، قَامَ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكَ الْمَالُ وَجَاعَ الْعِيَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا
فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَمَا لَرَى فِي السَّمَاءِ قَرَعَةً، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا وَضَعَهَا حَتَّى ثَارَ
السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ، ثُمَّ لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِثْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَلَى
لِحْيَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَطَرْنَا يَوْمَنَا ذَلِكَ وَمِنَ الْغَدِ وَبَعْدَ الْغَدِ وَالَّذِي يَلِيهِ
حَتَّى الْجُمُعَةِ الْآخِرَى.

وَقَامَ ذَلِكَ الْأَغْرَابِيُّ، أَوْ قَالَ غَيْرُهُ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَهْدِمُ الْبِنَاءَ وَغَرِقَ الْمَالُ
فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ (اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا) فَمَا يُشِيرُ بِيَدِهِ إِلَى نَاحِيَةٍ مِنَ
السَّحَابِ إِلَّا الْفَرَجَتْ، وَصَارَتِ الْمَدِينَةُ مِثْلَ الْجَوْبَةِ، وَسَلَّ الْوَادِي قَنَاقَةً شَهْرًا، وَلَمْ
يَجِئْ أَحَدٌ مِنْ نَاحِيَةٍ إِلَّا حَدَّثَ بِالْجُودِ. (الحديث: ٩٣٣). (٤٣٢)

پیشہوا نہنہس (مزی خوی لی بی) ھہرمووی: بہسہرینی پیغہمبہر خوئی (دروودی خودی
لسمہر بی) خہلکی مہدینہ توشی قاتو قری بوون، پوژی ھینی بوو، پیغہمبہر (دروودی
خودی لسمہر بی) خہریک بوو وتاری دہدا، لہوکاتہدا پیاوی لہعہرہبہ سارانشینہکان
ھہلساو گوتی: نہی پیغہمبہری خودا! نازہل و مالآت قریبوون، مال و منال
برسی بوون، لہبہر بی بارانی، دہی بھہرموو لہخوا ہپارپہرہوہ کہبارانمان بو
ہبارینسی. پیغہمبہریش (دروودی خودی لسمہر بی) ھہردوو دہستی بہرز کردہوہو

فهرمووی: (ئەوی خودایە! بارانمان فریاخە! ئەوی خودایە! بارانمان فریاخە! ئەوی خودایە! بارانمان فریاخە).

ئەنەس (ڕەزای خۆی لێ بێ) فهرمووی: بەوگەسە گەگیانی من والە دەسیا، ئاسمان وەک مینا ساف بوو، یەک پەلە هەوری پێوەنەبوو، پێغمەبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دەستی دانەنەواند، هەتا لەبەرەکەتی دووگەییەو بەیئ هەلی کردو پارچە هەوری وەک کێوی پێک هێنا، بەرە بەرە هەورەکی یەکی گرتو توند بوو، ئیتر باران وەک پلۆوسک دایکردو ئاسمان دەتگوت کوندهی پرلە ئاوی سەرەو ژێرمەو کراوە، ئیتر پێغمەبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەدوانگەکی نەهاتە خوارمەو، هەتا دای کردە باران، سەربانی مزگەوتەکی دۆپەیی کرد، بارانێوەکی دۆپ دۆپ بەسەر ریشی پێرۆزی پێغمەبەردا دەهاتە خوارمەو، ئیتر ئەو حەفتەییە سەراسەر هەتا پێرۆزی هەینی دواپی، بارانمان بۆ باری.

جالە هەینی دواپی دا هەرئەو پیاوێ هەینی پیشوو- یاپیاوێکی تر لەکاتی وتاری هەینی دا هات بەپێوە لەخزمەتی پێغمەبەردا راوەستاو- عەرزی کرد: ئەوی پێغمەبەری خودا! خانوو رووخواو رێگەوبان بپراو مال و سامان و مالات لەلافاوا خنکا، ئەوەندە بارانی زۆر باری، بفرموو لەخودا بپارێرمەو گە ئیتر ئەم بارانە بگرتێمەو. پێغمەبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) زەردە خەنەیی گرتی و هەردوو دەستەکانی بەرزەو کردو فهرمووی: (اللهم حوالینا لاعلینا: خودایە! بەدەورو بەرمانا ببیارینە، نەوێک بەسەر سەرمانا) ئەنەس (ڕەزای خۆی لێ بێ) فهرمووی: ئیتر سەرنجم دەدا پێغمەبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) بەدەستی پێرۆزی بۆ هەرلای ئامازەیی دەرکە، هەورەکی لەوێ دەرەوییەو، سەرنجام هەورەکی لەسەر ئاستی شاری مەدینە رەوییەو وەک بازە، وەک کلاو رۆژنەیی لێ هات. شیوی قەناتیش، کەیهکێکە لەشیوە کانی شاری مەدینە، یەک مانگی رەبەق لافاوی نەوێستایەو، لەهەر لایەکی ولاتیشەو کەسێ دەهات بۆ مەدینە هەواڵ و باسی ئەو بارانە زۆرەیی دەرەوییەو.

(٤٣٤) أخرجه مسلم في الجمعة باب: في الساعة التي في يوم الجمعة، رقم: ٨٥٢، ١٩٦٦.

نه‌بوو هورهیره (همزی خوی له بی) فهرمووی: جارئ پیغه‌مبه‌ری خودا (بروودی خودی لاسر بی) باسی رۆژی هه‌ینی ده‌کرد، فهرمووی: (کازێرێکی واتیادایه، هه‌ربه‌نده‌یه‌کی موسوڵمان بۆی رێبکه‌وێ له‌وکاته‌دا راوه‌ستا بێ نوێژبکا، یاخود به‌کۆل و به‌دل له‌خودا بپارێته‌وه، ئیتر له‌وکاته‌دا داوای هه‌رشتیکی ره‌وا، له‌خیری دین و دنیا له‌خودا بکا، خودای گه‌وره‌ بێ دئی ناکاو نه‌وشته‌ی بێ ده‌به‌خشی!) .

فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (بروودی خودی لاسر بی) به‌ده‌ستی پیشانی داین، که‌ئه‌و ماوه‌یه گه‌لی که‌مه. (تاج/۱/۴۳۸ ز- ۱۵۰ ژ- ۸۷ = ش/ت/ن).

۴۹۴ - عَنْ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ لُصَلِّيَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ أَقْبَلَتْ عِيرٌ تَحْمِلُ طَعَامًا، فَالْتَفَتُوا إِلَيْهَا حَتَّى مَا بَقِيَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا). (الحديث: ذورقم: ۹۳۶ فی فتح الباری بشرح صحیح البخاری، اطرافه فی: ۴۸۹، ۴۰۶، ۵۸، ۲۰). (۴۳۵)

جابیری کو‌ری عه‌بدللا (همزی خوی له بی) فهرمووی: له‌رۆژی هه‌ینی دا، له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بووین، خه‌ریکبوو وتاری هه‌ینی ده‌خوینده‌وه، له‌وکاته‌دا له‌شامه‌وه کاروانێ هات ده‌هۆل و زورنا له‌پیشیه‌وه بوو، هه‌تا مه‌ردوم بزانی که‌وا کاروانه‌که گه‌یشه‌جێ، ئیتر خه‌لکه‌که وتاره‌که‌یان به‌جێ هێشت و له‌مزگه‌وت ده‌رچون و ده‌رپه‌رین بۆلای کاروانه‌که، بۆشت کپین، ته‌نها دوازه که‌س له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا مانه‌وه. جاخودا ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارده‌ خواره‌وه: (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا). جمعه ۱۱/۵۲- واته: ئه‌وانه‌ی له‌ده‌هۆری تۆبوون، کاتی چاویان به‌ بازرگانی و مامه‌له‌و سه‌ودا و ئه‌و کاره‌ بپه‌ووده‌یه‌که‌وت، که‌بریتی بوو له‌وده‌هۆل و زورنایه، که‌له‌کاتی واداو له‌زۆر کاتی تریش ئاده‌میزاد خه‌ریک ده‌کاو، له‌به‌نده‌یی کردنی ساخ بۆ خودای

مەزن، دوری دەخاتەوه، ئەوانە لەم کاتەدا دەوری تۆیان چۆل کردو بڵاویان لێ کردو چوون بۆلای ئەو بەزمو رەزمە. (ت/١٩٧/٧/ف/د).

٤٩٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَهَا رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، وَبَعْدَ الْعِشَاءِ رَكَعَتَيْنِ، وَكَانَ لَا يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَنْصَرِفَ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ٩٣٧-أطرفه في: ١١٧٢، ١١٦٥، ١١٨٠). (٤٣٦)

ئەبنو عومەر (پەزەیی خۆیان لێ بە) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بە) دەستوری وابوو دوو رکات نوێزی سوننەتی لەپێش نوێزی نیوەڕۆوە دەکرد، وە دوو رکات لەپاشیەوه، وە دوو رکات لەپاش نوێزی شیوانەوه، پێغەمبەر ئەم دوو رکاتە ی پاش شیوانی لەمەڵەوه دەکرد، وە دوو رکات لەپاش نوێزی خەوتنان، پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بە) ئەم دوو رکاتەیشی لەمەڵاوه دەکرد، وە لەپاش نوێزی هەینی نوێزی سوننەتی نە دەکرد، تادەگەرایەوه بۆ مەڵەوهی، لەوێ لەمەڵەوه دوو رکات نوێزی سوننەتی پاش هەینی دەکرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

پایانی

مامۆستا عەسقەلانی (پەزەیی خۆی لێ بە) لەپایان (خاتمە) ی ئەم نامەیەدا، ئاماژە بۆ ئەم زانیاریانە دەکا:-

یەكەم: (نامە ی هەینی حەفتا و نۆ فەرموودە ی بەرزمەو کراو) مەرفوع ی تیادیە، چل و شەشیان پەیهۆست (مەوصوول) ن، پازدەیان فەرموودە ی بێرشتە (موعلەق) و مۆتەبەعاتن، سی و شەشیان دووبارەن، هەیانە لەم

نامه يه دا دووباره كراووته وه، هه يانه له نامه كانى پيشيه وه. پوخته كه يان ده كاته: ٣٦-٧٩=٤٣ فهرمووده ي بهرز كراو، كه ههر چل و سيكه يان فهرمووده ي په يوه ستن، مورسه ل و موعه لله قيان تيا دانييه.

پيشه وامسلم (برمزي خوي لى بن) وهك پيشه وا بوخارى (برمزي خوي لى بن) ئهم فهرموودانه ي هه موو گيراووته وه، بيجكه له م چهند فهرمووده يه:ـ

١- فهرمووده ي ژماره: (٤٦٨ ته جريد= ٨٨٣ فه تحول بارى) فهرمووده كه ي سه لان، سه بارمت به خوښوړدن و موو چه وركردن و خوښوړن خوښ كردن، له رپوژى هه ينى دا.

٢- ژماره: (٩٠٠ فتح) له ته جريده كه دا له م شوينه دا نييه، فهرمووده كه ي ئه نه س سه بارمت به باباه تى روښتنى ژنان بو مزگه وت.

٣- ژماره: (٤٧٧=٩٠٤ ف) فهرمووده كه ي ئه نه س سه بارمت به كاتى كردنى نوپژى هه ينى، ئه و كاته ي كه خوړ له ناوهر استى ئاسمان لاده دا سه رمتاى كاتى نوپژى هه ينى يه.

٤- ژماره: (٩٠٥ فه تج) له ته جريده كه دا له م باسه دا نه نوو سراوه .

٥- ژماره: (٤٧٨ ت=٩٠٦ فه) .. له ته شقى سه رماى زستانا نوپژى هه ينى زوو به زوو ده كرد.

٦- ژماره: (٤٧٩ ت=٩٠٧ فه) فهرمووده كه ي نه بوو عه بس هه ركه سى له رپگه ي خودا دا قاچه كانى توژى رپگه ي لى بنيش.

٧- ژماره: (٤٨١ ت=٩١٢ ف) فهرمووده كه ي سائيب .. سه بارمت به سه رمتاى بانگ له سه ر دهمى پبيغه مبه ر (دروودى خودى له سر بن) خويدا.

٨- ژماره: (٤٨٥ ت=٩١٨ فه) فهرمووده كه ي جابر سه بارمت به گريانى كو له كه.

٩- ژماره: (٤٨٧ ت=٩٢٣ فه) فهرمووده كه ي عه مرى كورى ته غليب .

۱۰- ژماره: (۴۸۹ت=۹۲۷فه) فهرمووده که ی ئیبنو عه باس سه بارهت به ناموژگاری خیر، دمر باره ی یاریدم دمران..

۱۱- ژماره: (۹۳۸فه تح) له ته جریده که دا نییه له باره ی ئه و ژنه وه که له پاش نویژی ههینی سلقاوی دمر خواردی هاوړپیان دمدا.

دووهم: چوارده بیستراو (ئه سهر) ی صه حابه و تابعینی وا تیا دا. که واته: سهر جه می فهرمووده کانی ئه م نامه یه ده کاته: ۷۹+۱۴-۹۳.

تییینی: ۱- له م پوخته یه، که چل و سئ فهرموودن، سی و یه کیان له ته جریده که دا هه ن، له ژماره: (۶۷۵هه تا ۴۹۵). واته: ۴۹۵-۴۶۴-۳۱ فهرمووده، چونکه دانه ری ته جریده که له سهر متا که یه وه ده فهرمووی:

(.. له م ته جریده دا رشته ی فهرمووده کانم کرتاندوه، وه فهرمووده دوو باره کان، زور به ی کات له شوینی یه که میان دا دهنوسم بهس، له جینگه کانی دواتردا نه گهرپری یه که هه بی ئه و پریه دهنوسم، دهن، نا، وه ته نیا ئه و فهرموودانه یش له م ته جریده دا دهنوسم که رشته دارو په یوه ست بن، واته: موسند و موته صل بن، هدرشتی که پچراو، یابی رشته بی باسی ناکه م، واته: مقگور و موعه لله قه کانی صه حیخی بوخاری له ته جریدا نییه. هه روا له م ته جریده دا ئه و ئه سهر و بیستراوان و هه و الا نه تژمار ناکه م، که په یوه ندیان هه ربه هاوړپیان پیغه مبه ره وه هه یه، یابه چینه کانی دوا ی ئه وانه وه هه یه، وه که م یازوړ په یوه ندیان به سونه ت یابه پیغه مبه ره وه نییه..).

ئه مهش له دواوه کورته یه کی پوختی ئه م سی و یه که فهرمووده ی ته جریده که یه که دووړ یانزیک په یومندیان به هه یینییه وه هه یه: (رؤژی ههینی له حه فته دا که ورمترین رۆژه، وابه اش له م رۆژه دا موسولان خوئی خه ریک بکابه په رسته شه وه، نویژه که ی له سهر پیاوان به چهند مه رجی پیویست و فهرزه، خو بیون خوش کردن و خوشوژدن و سهر ورپیش پون کردن بوی سونه تن،

ھەرۈمھا سیواک کردن، سوننەتە مرۇف زوو بېرات بۇنویژى ھەينى بۇمىزگەت،
وہلەوئ خەرىكى نوپژو قورئان خویندن و سەلاوات و یادى خودا بى، ھەتا
وتار خوین دەست دەکا بەوتارخویندنەو، ئەوکاتە بەدل و بەکول گوی
لەوتارەکە بگرئ و وازلەشتى تر بەینى).

کاتئ دەچئ بۇمىزگەوت لەمالەو دەستنوئژ بگرئ و جلیكى پاکی رپک و
پیک ببوشئ، کەگەیشتە ناو مىزگەوت ھەنگاو بەسەر سەرى خەلکا نەئ و
نەبئ بەنازار بۆکەس، وەک ئەو بەزور خوی بترنجینیتە نیوانى دووکەسەو،
یاکەسى تر ھەلبستینئ و خوی لەجیگەکەى ئەو دابنیشئ.

سوننەتە کەگەیشتەناو مىزگەوت دوورکات نوپژى سلاوى مىزگەوت
بکاتەنانەت ئەگەر پېشنوئژیش دەستى کردبوو بەوتار، ئەویەکسەر بەبئ
دواخستن نوپژى دیارى مىزگەوت بکا.

سوننەتە نوپژەکەى لەسەرمتای گاتى نوپژى نیوہ پۆوہ بگرئ، سوننەتە
وتارەکە وتارى رۇژبئ، بەپئى پېویست و بەرژوہەندى ئەو دەمەى کۆمەئى
موسولمانان بئ.

۳- لەھەندئ شوین خوینەر وارەچاو دەکا کەئەو فەرموودەيە پەيوەندى
بەباتى بەردەستەو نییە، ئەو دەگەرپیتەو بۆھۆیەکی ھونەرى
کەلەسەحیحى بوخاریدا رەچاو کراوہ، بەلام لەبەر کورتەکاری
لەتەجریدەکەدا ئەوسەر باسەکرتاوە. بۆ ئەمۆنە فەرمودەى (۴۸۷) چى
پەيوەندیەکی بەھەينى پەوہ ھەيە؟ جا کە دەگەرپیتەو بۆسەر سەحیحى
بوخارى دەبینى، ئەم فەرموودەيە بوخارى بەو بۆنەيەوہ
ھیناویەتى، کەلەسەرمتای وتارەوہ لەپاش سوپاس و ستایشى خواى
گەورەسوننەتە وتارخوین بئ: (اما بعد).

(ومرگير)

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۸- باسه کانی نویژی ترس (أبواب صلاة الخوف)

۴۹۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (عَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ نَجْدٍ، فَأَوَّزَنَا الْعَدُوُّ، فَصَافَقْنَا لَهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي لَنَا، فَقَامَتْ طَائِفَةٌ مَعَهُ تُصَلِّي وَأَقْبَلَتْ طَائِفَةٌ عَلَى الْعَدُوِّ، وَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْ مَعَهُ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ؛ ثُمَّ انْصَرَفُوا مَكَانَ الطَّائِفَةِ الَّتِي لَمْ تُصَلِّ فَجَاءُوا، فَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهِمْ رَكْعَةً وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ، فَقَامَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ فَرَكَعَ لِنَفْسِهِ رَكْعَةً وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ). (الحديث: ۹۴۲ أطرافه في: ۴۵۳، ۴۱۳۳، ۴۱۳۲، ۹۴۳). (۴۳۷)

وعنه- في رواية- قَالَ: عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (وَأَن كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَيَصَلُّوا قِيَامًا وَرُكْبَانًا). (الحديث: ۹۴۳).

عبداللای کوری عومەر (دەزای خودمان لای بێ) فەرمووی: جارێ لەخزمەت پێغەمبەر خۆیدا (دروودی خودی لەسەر بێ) بەرەو نەجەرۆشتین بۆغەزا، پویششتین تا بەرەنگاری دوژمن بووینەو، کەرۆبەر و یان بووینەو، پێریمان بەست بۆیان، جاپێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) هەستا لەسەر ئەم شێوێهە لەو غەزایەدا کە غەزای زاتوریقاع بوو، نویژی ترسی بۆکردین: موسوڵمانەکان بوون بە دوو تاقم: تاقمە یەکیان لە گەڵ پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) نویژیان دا بەست، ئەو تاقمە کە یە تریشیان بە جەگەو بەرامبەر دوژمن راوستان، ئێشکی ئەوانیان دەگرت، جاپێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) رکاتیکی بەو تاقمە یە تەواو کرد، کە لەسەر تەواو لە گەڵ ئێدا نویژیان دا بەست، بەم رەنگە لە گەڵ پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فاتیحایان خویندو چەمینهو رکاتی یەکیان تەواو کردو دوو کورنویشیان برد، ئەو جەگە لە گەڵ پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) راست بوونەو، پێغەمبەر (دروودی

خودى لىسر بى) دەستى گىردبە خوڭىندى قورئانى ناوئۆزۈ، ئەوانىش ھەئسانەۋەو بەبى ئەۋەى كەسلاۋ بدەنەۋە رۆيشتن بۇ شوڭىنى ئەۋتاقمەكەى تر كە ھەتا ئەۋدەمە ئۆشكىيان دەگىرت، ۋەلە شوڭىنى ئەۋان بوون بەپاسەۋانى سوپاكە، ئىنجا دەستەكەى تر ھاتن ۋ لەپشت پىڭەمبەر ھەۋە رىزبوون ۋ نوڭىزان لەپشت پىڭەمبەر ھەۋە دابەست ۋ، پىڭەمبەر (درودى خودى لىسر بى) پىكاتىكى بەۋانىش تەۋاۋ كىرد، بەم رەنگە ئەۋانىش فاتىحەۋ سوورەتيان خوڭىند ۋ لەگەل پىڭەمبەر دا چەمىنەۋەيان ئەنجام داۋ دوو كورنوشيان لەگەل دا بردوئىتر پىڭەمبەر (درودى خودى لىسر بى) دانىشت بۇ تەحيات خوڭىند ۋ تەحياتى خوڭىند ۋ سلاۋى دايەۋە، ئەۋجا ھەرىكەى لەۋ دوو تاقمەيە ھەئسانەۋە، ھەركەسەى سەرو پىكاتى تىر بەتەنيا بۇخۇى كىرد ۋ سلاۋى دايەۋە.

لەگىرانەۋەيەكى تىر ئەم فەرموۋدەيە دا ئىبنو عومەر (پەزىلەتلىك خەلىپە لى بى) فەرموۋى: پىڭەمبەر (درودى خودى لىسر بى) فەرموۋى: (ئەگەر دوزىم لەمە زۆرتىر بوون ترسىش زۆرتىر دەيى، جالەكاتى ۋادا چۆن چۆنى دەستى دا بۆتان نوڭىزە كانتان بىكەن، بەپىادەيى بوو، بەسۋارى بوو، بەھەر شىۋەيى بۆتان دەست دەدا نوڭىزى خۆتان بىكەن).

(بىروانە تاج/كوردى/۴۴۲/۱ ھەتا ۴۴۶. ز-۱۵۲ ژ-۸۸۴ ھەتا ۸۸۸. فىقھى ئاسان بەرگى/۱۱۰۲۵۲. تاج/ك/۶/۶۶ فەرموۋدەى ژمارە: ۵۴).

بوون كىردنەۋە:

۱-مەبەست لەنوڭىزى ترس نوڭىزىكى تايبەتى نىيە، كەلەكاتى ترس دافەرزىي، ياسوننەت بى، مەبەست كىردنى پىنج نوڭىزە فەرزەكەيە، كەلەكاتى شەرو شۆر دا لەسەرىكەى لەۋچەند شىۋەيەى كەلەسونەتدا تۆمار كراون بىكرىن. ئىبنو حەزم دەفەرموۋى: (لەگىرانەۋەى ساغ دا چۈرە شىۋەى نوڭىزى

ترس تۆمار گراون، که پیغهمبهر (دروودی خودی لیسر بیر) له غهزاگانیدا کردوویانی ههندیکی تر دهفهرموون: (حهفده شیوه چهسپاوه).

۲-ئهم نوپژهی که لهم غهزایه دا له سهر ئهم شیومیه پیغهمبهر (دروودی خودی لیسر بیر) به جه ماعت کردی بۆهاورپییانی ههندی فهرموویانه: نوپژهی عهصر بووه، ههندیکی تر فهرموویانه: نوپژهی نیومرۆ بووه.

۳-نوپژهی ترس ئه گهر به کۆمه لای بکری، به سه کس که متر ناکری.

۴۹۷- عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنَا لَمَّا رَجَعْنَا مِنَ الْأَحْزَابِ (لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدٌ الْعَصْرَ إِلَّا فِي بَيْتِي قَرِيبَةً). فَأَذْرَكَ بَعْضُهُمُ الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا نُصَلِّي حَتَّى تَأْتِيَهَا وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ نُصَلِّي، لَمْ يَرُدْ مِنَّا ذَلِكَ، فَذَكَرَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يُعْفَ وَاحِدًا مِنْهُمْ (الحديث: ۹۴۶-أطرافه في: ۴۱۹). (۴۳۸)

ديسان ئیبنوعومهر (مزی خودیان لیسر بیر) فهرمووی: له رۆژی غهزای خه ندهقا، که پێشی دهگوتری: غهزای ئه حزب ناموسو ئلمانه کان به نانو میدی گهرانه وهو پیغهمبهر موسو ئلمانه کانیش سهنگهره کانیان چۆل کردو به سهر بهرزی گهرانه وه بۆماله وه، پیغهمبهر به یارانی خوی فهرموو: (خۆ دیتان ئهم جووله که نامهر دانه ی هۆزی نه وه ی قورهریزه چی نامهر دییه گیان له گهل کردین و چۆن لهم کاته ناسکه دا دهستیان خسته ناودهستی دوژمنی سهرومال و ئاینی ئیمه وهو پهیمانی نیوانی ئیمه وخویان شکاند، که واته: کس نوپژهی عهصر نه کا ههتا نه چینه ناو بهنی قورهریظه ونه دهین به سهریاندا).

که ده که ونه ری به رهوبه نی قورهریظه، دهسته یی له یاران له ری نوپژهی عهصریان لی دهی، دهن به دوو دهسته وه، لایه گیان ده لێن: ئیمه نوپژ نا کهین تانه چینه نه وی، لاکه ی تر ده لێن: ئیمه نوپژهی خۆمان ده کهین، چونکه

مہبہ سستی پیغہ مہر (درویدی خودی لیسر ہر) لہو قسہ یہ نہ مہ نہ بوو، کہ لہری نویز
نہ کہین تانہ گہینہ نہوئی، بہ لکو مہبہ سستی نہوہوو کہدہست و بردکہین و زوو
بروین بوسہریان، جاکاتی کہنہ مہیان عہرزی پیغہ مہر کردسہ رزنشتی
کہ سیانی نہ کرد (تاج/۸/۲۲۱-ش)۔

پایانی

عہ سقہ لانی دمفہ رموی: باسہ گانی نویزی ترس شہش فہرموودہی بہرزه وہ
بووی پھیوہ سستی واتیادا، دوانیان لہ پیشہ وہ دووبارہ بوونہ تہ وہ، پوختہ کہیان
چوار فہرموودہیہ، پیشہ وا موسلیمیش گیاروی یانہ تہ وہ، تہنیا فہرموودہ کہی
نیبو عہباس نہبی، کہ لہ تہ جریدہ کہدا نییہ، لہ فہتج دا ژمارہ کہی: ۹۴۴۔ ہہروا
دمفہ رمووی: شہش بیستراون (نہ ٹہر) صہ حابہ و تابیعینی واتیادا،
لہ تہ جریدہ کہدا دوانیان ہاتو وہ، کہ ژمارہ: ۴۹۶، ۴۹۷۔

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۹- نامہ ی ہہردوو جہ ژنہ کان (کتاب العیدین)

باسی یاری کردن لہ جہ ژندا بہ قہ لغان و نیزہ

۹۸۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ، تُغْتَيَانِ بِغَنَاءِ بُعَاثٍ، فَاضْطَجَعَ عَلَى الْفِرَاشِ وَحَوَّلَ
وَجْهَهُ، وَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ فَأَتَتْهُرْنِي، وَقَالَ: مِزْمَارَةُ الشَّيْطَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: (دَعُوهُمَا) فَلَمَّا غَفَلَ غَمَزَتْهُمَا
فَخَرَجَتَا. (الحديث: ۹۴۹-أطرافه في: ۳۵۳۰، ۲۹۰۷، ۹۸۷، ۹۵۲،
(۳۹۳۱). (۴۳۹)

عائیشہ (ہمزای خوی لیں ہیں) فہرمووی: دوو کہ نیزہ کم لہلابوون، گۆرانیان دہگوت، بہسہر ہہرای رۆژہگہی بو عاسدا، سروو دیان دہگوت، کہ کوشتاریکی زۆر لہو پۆژدہا لہ پێش ہاتنی ئیسلام دا، لہ نیوانی ئەوس و خەزرج دا، رووی دابوو، لہو کاتہا پێغہمبہر (درووی خودی لہسہر ہیں) ہاتہ ژورہوہ، تہ شریفی چوولہسہر نوینہگہی خوئی پالکہوت و رووی لہ نیئمہ وەرچہرخان، پاش کہ می ئەبووبہ کری باوکیشم تہ شریفی ہات، چاوی بہ حالہگہ کہوت، لہ پێشا لہ منی خوپی و پیاما ہہشاخا، ئەوجا فہرمووی: (بالۆرہی شہیتان و لہ خزمەت پێغہمبہری خوادا؟ شتی واچۆن دہکەن؟).

پێغہمبہریش (درووی خودی لہسہر ہیں) رووی کردہ ئەبووبہ کړو فہرمووی: (ئہی ئەبووبہ کړ! وازیان لی بێنہ، باسرو دہگہیان بلین، چونکہ ئەمړۆ جہڑنی موسولمانانہ). (تاج/۱/۴۵۸/۲+۱ ز-۱۶۳ ژ-۹۱۵).

عائیشہ فہرمووی: جاکاتی ئەبووبہ کړ ناگای لہ نیئمہ نہما، بہ ناماژہ تیم گیانندن کہہرۆن، کہ نیشکہکانیش رویشتن.

پۆژی جہڑنی رەمەزان، شتی بخوا، ئەوسا بړوا بۆ نوپژی جہڑن

۴۹۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ تَمْرَاتٍ. وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهُ: وَيَأْكُلُهُنَّ وِثْرًا (الحديث: ۹۵۳). (۴۴۰)

ئەنەس (ہمزای خوی لیں ہیں) فہرمووی: دہستوری پێغہمبہر (درووی خودی لہسہر ہیں) لہ پۆژی جہڑنی رەمەزاندا وابوو: ہہتاچہن دہنکی خورمای تاکی نہ خوارداہ نہدہچوو بۆ نوپژی جہڑن. (تاج/۱/۴۵۲/۴ ز-۱۵۹ ژ-۹۰۰).

سوننه تی هه ردوو جه ژن بو موسولمانان

۵۰۰- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، فَقَالَ: (إِنَّ أَوَّلَ مَا بُدِئَ مِنْ يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ، ثُمَّ نَرْجِعَ فَتَنْحَرَ، فَمَنْ فَعَلَ فَقَدْ أَصَابَ سُنَّتَنَا). (الحديث: ۹۵۱-أطرافه في: ۹۵۵، ۹۶۵، ۹۶۸، ۹۷۶، ۹۸۳، ۵۵۴۵، ۵۵۵۶، ۵۵۵۷، ۵۵۶۰، ۵۵۶۳، ۶۶۷۳). (۴۴۱)

بهراء (رهزای خوای لی بین) فهرمووی: گویم لی بوو پیغه مبهه (دروودی خودای لهسه به) وتاری دهفهرموو، دهیفهرموو: (یهکهه بهرستشی ئیمه لهه رهژدهماندا نه وهیه کهله پپیش دا نوپژی جه ژن بکهین، نه جا بگه ریینه وهه و قوربانای سه ربهرین، جاهه موسولمانی ناوا بکا، له پپیش دا نوپژی جه ژن بکا وهه و جا بگه ریته وهه قوربانای سه ربهری، نه وهه یاساو سوننه تی ئیمه ی پیکاهه). (ت/۷/۳۹/۴).

باسی شت خواردن له رهوژی جه ژنی قورباندا

۵۰۱- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ خَطَبَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْأَضْحَى بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا، وَكَسَكَ لُحْمًا فَكُنَّا نُسْكُنُكَ، وَكَسَكَ لُحْمًا فَكُنَّا نُسْكُنُكَ، وَمَنْ كَسَكَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ قَبْلَ الصَّلَاةِ وَلَا نُسْكُنُكَ لَهُ). فَقَالَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نِيَارٍ، خَالَ الْبَرَاءِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنِّي نَسَكْتُ شَاتِي قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَعَرَفْتُ أَنَّ الْيَوْمَ يَوْمُ أَكْلِ وَشُرْبٍ، وَأَحْبَبْتُ أَنْ تَكُونَ شَاتِي أَوَّلَ مَا يُذْبَحُ فِي بَيْتِي، فَذَبَحْتُ شَاتِي وَتَغَدَّيْتُ قَبْلَ أَنْ آتِيَ الصَّلَاةَ، قَالَ: (شَاؤَكَ لَحْمًا). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّا عِنْدَنَا عَنَاقًا لَنَا جَذَعَةٌ، هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ شَاتَيْنِ أَفْتَجْزِي عَنْهَا؟ قَالَ: (نَعَمْ، وَلَكِنْ تَجْزِي عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ). (الحديث: ۹۵۵). (۴۴۲)

(۴۴۱) أخرجه مسلم في الذبائح (عيني/۲/۲۷۲/۶) - المترجم.

(۴۴۲) وافقه مسلم على تخريجه. أنظر صحيح مسلم بشرح النووي ج/۱۳ ص ۱۱۲ وما

بعدها: (فتح/۲/۵۵۲-خاتمة) المترجم.

بهرائی کوپی عازب (پرمزی خویشان لیس بری) فہرمووی: لہرپوژی جہڑنی قورباندا لہپاش کردنی نوپڑی جہڑن پیغہمبہری خودا (درووی خودی لیسر بری) وتاریکی فہرموو: تایدا فہرمووی: (کھسی وھک نیمہ نھم نوپڑہ بکائئھوجا وھک نیمہ قوربانی بکا، نھوہ یاسای قوربانی کردنی پیکاوہ، بہلام کھسی لہپیش نوپڑی جہڑندا قوربانی سہرپرئی نھوہ بری قوربانی ناکھوئی، چونکہ لہپیش نوپڑوہ بووہ)۔

نہبو بوردهی خالم فہرمووی: نھی پیغہمبہری خودا! دھسا من قورباننیہ کھم لہپیش کردنی نوپڑی جہڑندا سہرپرئی، چونکہ وامزانی کھنہمپو جہڑنہو پوژی شت خواردن و شت خواردنہومیہ، وھپیم خوش بوو کھیکھم شت کھلہمالہ کھما سہرپرئی نھو قورباننیہ بی، لہبہر نھوہ ناژہلیکی وردہم سہرپرئی و کردم بہقوربانی، وھپیش نھوہی کھپیم بو نوپڑی جہڑن قاوہلتی بہیانیم کردوہ۔ پیغہمبہر (درووی خودی لیسر بری) پیی فہرموو: (نھوہ بری قوربانی ناکھوئی، دادمنری بہکوشتیہ کی ناسایی) خالیشم عہرزی کرد: باشہ نھی پیغہمبہری خودا! گیسکھ مییہ کمان ھہیہ، لہباری دلی من دا لہدووہ بزی سہرہ باشترہ، نھگہر نھو گیسکھ مییہ بکھم بہقوربانی بری قوربانی دھکھوئی یانا؟ فہرمووی: (بھلی بری قوربانی دھکھوئی، بہلام بہس بۆتو بری دھکھوئی، بۆکھسی تر شتی و نابی، کردنی گیسک بہقوربانی تایبہتمہندہ بہتۆوہ). (ت/۷/۲۹/۴).

راقہ و شیکردنہوہ:

(شات) واتہ: مہربازن، واتہ: ناژہلی وردہ، چونکہ ناژہل ناوہ بۆچار شت، وھک لہنہحمہ دیدا ناماژہ دھکا کھ (نھنعام) واتہ: ناژہل۔ ناوی بزن و مہور و ووشر و گایہ.

چوون بو نوپژگا که به بی دوانگه

۵۰۲ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةَ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ، فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ، وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ، فَيَعْظُهُمْ وَيُوصِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ: فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْثًا قَطَعَهُ، أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمَرَ بِهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ.

قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَلَمَّ يَزَلِ النَّاسُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى خَرَجْتُ مَعَ مَرْوَانَ (وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ) فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ، فَلَمَّا أَتَيْنَا الْمُصَلَّى إِذَا مِثْرٌ بَنَاهُ كَثِيرُ بَنٍ الصَّلَاتِ، فَإِذَا مَرْوَانُ يُرِيدُ أَنْ يَرْتَقِيَهُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَجَبَدْتُ بِثَوْبِهِ، فَجَبَدَنِي، فَارْتَفَعَ فَخَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقُلْتُ لَهُ: غَيْرْتُمْ وَاللَّهِ. فَقَالَ: أَبَا سَعِيدٍ قَدْ ذَهَبَ مَا تَعْلَمُ، فَقُلْتُ: مَا أَغْلَمُ وَاللَّهِ خَيْرٌ مِمَّا لَا أَغْلَمُ. فَقَالَ: إِنَّ النَّاسَ لَمْ يَكُونُوا يَجْلِسُونَ لَنَا بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَجَعَلْتُهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ. (الحديث: ۹۵۶). (۴۴۳)

نه بوسه عیدی (همزی خوی لی بی) - فهرمووی: دهستوری پیغه مبه (دروودی خودای لهسمر بی) وابوو: له پوژی جه زنی رهمه زان و پوژی جه زنی قورباندا، بو نوپژی جه زن دهر ویشته بو نوپژگا که، که جیگه یی بوو له ناو شاری مه دینه دا، له دهر گای مزگه وته که ی پیغه مبه روه هزار گه زی دوور بوو، یه که م شت که دهستی پی دهر کرد نوپژی جه زن بوو، که له نوپژمکه دمبو و مه هل دهستایه سهر پی و رووی دهر کرده خه لکه که، خه لکه که هیش همر که سه یان له جیگه ی خو یاندا، له ناو ریزه که یاندا بهرام بهر پیغه مبه ر داد نه یشتن، نه و جا پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسمر بی) وتاری نوپژی جه زنی ده خویند: ناموژگاری دهر کردن، په نندی دادهدان، راسپی ری خیری دهر کردن، فهرمانی پیان دهر کرد به چاکه، نه هی لی دهر کردن له خراپه، لهسمر ده می پیغه مبه ردا له نوپژگا که دوانگه نه بوو.

ئەوجا ئەگەر بىويىستايە پەلى پېشمەرگە بېرىئ بۆلەرگىكى سەربازى،
جىيە دەكرىنەمۇ دىيارى دەكرىن، يائەگەر سەبارت بەبابەت فەرمانىكى
ھەبوايە دەيفەرمۇ، لەپاشا لەنۇيژگاگە دەگەرايەمۇ بۇ مەدىنە.

ئەبو سەئىد فەرمۇي: ئىز مۇسۇلمانان لەجەژنانا لەسەر ئەم دەستورە
بەردەوام بوون، ھەتا لەو سەردەمەدا كەمەروان فەرمانەرەمۇ مەدىنەبوو،
لەجەژنى قوربانان بوو يالەجەژنى رەمەزان، لەگەل مەروان دەرچووين بۇ
نۇيژى جەژن لەنۇيژگاگە، كەگەشتىنە نۇيژگاگە تەماشام كرد والەوئ
مىنبەرئ دروست كراو، كەسرى كورپى سەلت دروستى كردبوو، مەروانىش
ويستى يەكسەر لەپېش كردنى نۇيژى جەژندا ھەل بكويتتە سەرى و دەست
بكا بەوتار خویندەمۇ ! .

منىش لەبەر ئەوئ ھەتا ئەوكاتە شتى وام نەدىبوو: كەوتار لەپېش
نۇيژدا بخوینریتەمۇ، جەكەم گرت، كەسەر نەكەوئ بۆوتار تانۇيژەكەنەكا،
بەلام خۇئ لەدەستەم راپسكان و سەركەوتە سەردوانگەكە و لەپېش نۇيژەكەدا
وتارەكەى خویندەمۇ.

منىش پېم گوت: بەخا سونەتى پېغمبەر و جېنشىنە باشەكانى
پېغمبەرتان سەبارت بەم بابەتە گۆريو، ئەوتە پاش و پېشى تىادا دەكەن،
ئەوئ ھەقى پېشخستە، پاشى دەخەن، ھەروا بەپېچەوانە یشەو! ئەوئ
گوتى: ئەى ئەبو سەئىد! ئەوئ تۆ دىزانى بەسەر چوو؟ منىش گوتەم
بەخا ئەوئ كەم دىزانم سەبارت بەم بابەتە، كەسونەتى پېغمبەر
(درودى خودى لەسەر بى) گەلئ لەمە باشترە كەئىو دەكەن، مەن ناگام لەشتى وانىيە،
مەروانىش گوتى: ئاخىر خەلكەكە وەك جاران نەماون، ھەركە نۇيژەكەيان
كرد دەرۆن، لەپاش نۇيژ دانانىش كە گوتئ لەوتارى ئىمەبگرن، منىش
وتارەكەم خستە پېش نۇيژەكەمۇ ھەتا ناچاربىن كەگوتئ لئ بگرن.

راقه و پونکردنه وه:

له پیرسته که ی بۆ سوورده ته گانی قورئانی پیرۆزم دانا بوو، که زور به ی له بهرگی هه وته می تاج دابه خشه وه بووه، ئەم دوو شیعره ی لێ کرتا بوو، که جیگه ی خۆیه تی به بۆنه ی ئەم فهرموده یه وه بیان نووسین، جارێ له به غدا، له خزمه تی جه نابی مامۆستا مه لاهه بدولکه ریمی بیارد دا بووم، مامۆستا باسی ئەوه ی کرد که ئەم پڕۆ ئیسلام هه ر ناوی ماوه، هه ناوی نه ماوه. منیش ئەم دوو شیعره م بۆ خویندموه، زۆری به لاهه په سه ند بوو:

شورا به زو خروف روو که ش کراوه
داخم له ناومان به س ناوی ماوه
زۆر شت لهم دینه له کار خراوه
وه ک گورگان خوار دوو قولاخی ماوه

**چوون بۆ نوێژی جه ژن به پێ یابه سواری، وتار له پیش نوێژه که دایه،
بانگ و قامه ت نا کرێن بۆ نوێژی جه ژن**

٥٠٣ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَا: لَمْ يَكُنْ يُؤْذَنُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَلَا يَوْمَ الْأَضْحَى (الحديث: ٩٦٠).

عهبدللا ی کوری عهباس و جابری کوری عهبدللا (پێزی غوبهان لێ بن) فهرموویان: نه له پڕۆژی جه ژنی ره مه زاناو نه له پڕۆژی جه ژنی قوربانا، بۆ نوێژی جه ژن بانگ نه دمه درا.

٥٠٤ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ - فَكُلُّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ قَبْلَ الْخُطْبَةِ. (الحديث: ٩٦٢). (٤٤٤)

نَبِيْنُو عَهْبَاس (پرمزای خواجهان لی بی) فہرمووی: لہ خزمہت پیغہمبہر خویدا (درویدی خودی
لہسر بی) لہ خزمہت تہبووہ کردو عومہرو عوسماندا (پرمزای خودیان لی بی) نامادہی نویژی
جہژن بووم، ہہموویان لہ پییش خوتبہوہ نویژی جہژنیان دہکرد .

گہورہیی خیری کردہوہی چاکہ لہ چوار پوژہی جہژنی قوربانہ

۵۰۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ
قَالَ: (مَا الْعَمَلُ فِي أَيَّامٍ أَفْضَلَ مِنْهَا فِي هَذِهِ) قَالُوا: وَلَا الْجِهَادُ؟ قَالَ: وَلَا الْجِهَادُ،
إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ يُخَاطِرُ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ بِشَيْءٍ. (الحديث: ۹۶۹). (۴۴۵)

نَبِيْنُو عَهْبَاس (پرمزای خواجهان لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خودی لہسر بی)
فہرمووی: (ہیچ روژانی نییہ گہوہک تہم دہ روژہی یہکہمی مانگی قوربانہ
کردہوہی باشیان تیا خوشہویست و پہسہند بی، لہلای خودای گہورہ).
گوتیان: تہی پیغہمبہری خودا! ہہتا خہبات و تیکوژسانیش لہرپگہی خودادا
ہاوتای کردہوہی باشی ناو تہم دہروژانہ ناکات؟ فہرموی: (بہلی ہہتا
خہبات و غہزایش لہرپگہی خودادا، لہروژمکانی تری سالتا، خیر و پاداشتی
کردہوہی چاکہ تہم دہروژہی نییہ، مہگہر کہسی کہبہسہرو مالہوہ بروات بو
غہزا، وہہیجیان نہہینیتہ دواوہ). (ت/۱/۱۳۳/۲ = ز-۶۴ ژ-۱۴۲۵).

۵۰۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ التَّلِيَةِ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَضَعُونَ مَعَ
النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: (كَانَ يَلْبِي الْمَلِيَّ لَا يَنْكُرُ عَلَيْهِ، وَيَكْبُرُ الْمَكْبُرُ فَلَا
يُنْكِرُ عَلَيْهِ). (الحديث: ۹۷۰ طرفہ فی: ۱۶۵۹). (۴۴۶)

موحہمدی کوری تہبو بہکری تہل سہفہفی (پرمزای خوی لی بی) فہرمووی:
لہ خزمہتی تہنہسی کوری مالیکا بووین، خہریک بووین لہمیناوہ دہچوین بو

عمر وفات، عمر زیم کرد: کاتی که میوه له خرمه تی پیغمبر (درویدی خودی لسمر بی) بوون لهه رۆزانی مینایه دا چۆنتان ده کرد؟ فهرمووی: هه بوو ته لبییه ی ده کردو کهس لیی نه ده گرت، هه شبوو (الله اکبر) ی ده کردو کهس لیی نه ده گرت.

قوربانی کردن له رۆزی جهژندا

۵۰۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): (أَنَّ النَّبِيَّ (درویدی خودی لسمر بی) كَانَ يَنْحَرُ أَوْ يَذْبَحُ بِالصَّلَاةِ). (الحديث: ۹۸۲) أطرافه في: ۱۷۱۰، ۱۷۱۱، ۵۵۵۱، ۵۵۵۲. (۴۴۷).

ئیبوو عومهر (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغمبر (درویدی خودی لسمر بی) له رۆزی جهژنی قورباندا، له پاش کردنی نوێزی جهژن، هه ره نوێزگا که، قوربانی، سهرده بیری، چ و شتر بواپی، وه چ ئازهلێ تر.

ریگۆرکی له کاتی که رانه وه له نوێزی جهژن

۵۰۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمُ عِيدِ خَالَفَ الطَّرِيقَ. (الحديث: ۹۸۶).

جابیر (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: له رۆزی جهژندا، دهستوری پیغمبر (درویدی خودی لسمر بی) وا بوو: که ده ده چوو بۆ نوێزگا که بۆ نوێزی جهژن، له ریگهیه که وه ده رۆی، که ده دیش گه رایه وه، له ریگهیه کی تره وه ده گه رایه وه (ت/۴۵۱/۱ ز- ۱۵۹ ز- ۸۹۹).

کهسی نوێزی جهژنی چوو دوورکات نوێز دهکا

۵۰۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا جَارِيَتَانِ، فِي أَيَّامٍ مَنَى، تَدْفَقَانِ وَتَضْرِبَانِ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مُتَعَشٍ بِثَوْبِهِ، فَأَتَتْهُمَا أَبُو بَكْرٍ، فَكَشَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ: (دَعُوهُمَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَإِلَيْهَا أَيَّامُ عِيدٍ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ مِنْى). (الحديث: ۹۸۷). (۴۴۸)

بروانه ژماره: ۴۹۸. وَقَالَتْ: عَائِشَةُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتُرْنِي، وَأَنَا أُنْظَرُ إِلَى الْحَبَشَةِ، وَهُمْ يَلْعَبُونَ فِي الْمَسْجِدِ، فَرَجَرَهُمْ عُمَرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (دَعُوهُمْ، أَمَّا بَنِي أَرْفُودَةَ).

ديسان عائیشه (مژدای خوی لیس بئ) فهرمووی: کات روژی جهژن بوو، حبه‌شیه‌کان به هه‌لخان و نیزه یاری یان ده‌کرد، جایاخۆم داوام له‌پیغه‌مبهر (دروودی خودای لیس بئ) کرد، یاخود خوی فهرمووی: هه‌زده‌که‌ی ته‌ماشای بکه‌ی؟ منیش گوتم: به‌لئ، جامنی له‌پشتی خۆیه‌وه وه‌ستان و جه‌ناگه‌م نایه سه‌رشانی و روومه‌تم نابهر وومه‌تیه‌وه، نه‌وجا پیغه‌مبهر (دروودی خودای لیس بئ) فهرمووی: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئه‌رفیده! خه‌ریکی یاری خۆتان بن، ئیتیر منیش ده‌ستم کرد به‌ته‌ماشای کردن تاخۆم تاقه‌تم نه‌ما، پیغه‌مبهر (دروودی خودای لیس بئ) فهرمووی: (ئیتیر به‌سه) گوتم: به‌لئ.

فه‌رمووی: ده‌بپرۆ. له‌گێڕانه‌وه‌یه‌کا: جاریکیان روژی جه‌ژن بوو، حبه‌شیه‌کان هاتن بۆ مزگه‌وت ده‌ستیان کرد به‌نیزه‌ بازی، پیغه‌مبهر (دروودی خودای لیس بئ) بانگی کردم و سه‌رم له‌سه‌رشانی دانا و ده‌ستم کرد به‌ته‌ماشای کردن یاری‌یه‌که‌یان تاخۆم وازم هێنا له‌ته‌ماشای کردنیان (تاج/۱/ ۴۶۰-ش/ن) بروانه ژماره: ۴۹۸، ۹۱۵.

پایانی

شیخی عه‌سقه‌لانی (مژدای خوی لیس بئ) ده‌فه‌رمووی: (نامه‌ی هه‌ردوو جه‌ژنه‌کان چل و پینج فه‌رمووده‌ی به‌رز و مه‌بووی واتیادا، چواریان بئ رشتنه‌ن، واته‌:

موعه لله قن، نهوانی تریان هه موو په یوه ستن، واته: مه و صوولن، بیست و شه شیان له پېشه وه دووباره بوونه ته وه، جایا له م باسه دا دووباره بوونه ته وه، یاله پېشتر، پوخته که یان ده کاته: (۱۹=۲۶-۴۵) فهرمووده ی بهرزه و هکراو.

پېشه و مسلم (همزای خوی لږ بر) نه م فهرموودانه ی هه موو گیرا و ته وه، بیجگه له م چهند فهرموودیه:

۱- فهرمووده ی ژماره: (۴۹۹ ته جرید = ۹۵۳ فه تج).

۲- فهرمووده ی ژماره: (۹۶۶ فه تج) له ته جریده که دا نییه، چونکه په یوه ندی به دا ستانیکه وه هیه که له نیوانی ئیبنو عومره و حه جاج دا رووی داوه،

۳- ژماره: (۵۰۵ ته جرید = ۹۶۹ فه تج).

۴- ژماره: (۵۰۷ ته جرید = ۹۸۲ فه تج).

۵- ژماره: (۵۰۸ ته جرید = ۹۸۶ فه تج).

۶- نه وه ی که بوخاری، له سه ره تای بابی (إذا فاتة العيد یصلی رکعتین) دا دمفه رمووی: لقوم النبی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا عِيْدُنَا اَهْلَ الْاِسْلَام). نه گهر مه به ست له م ته علیه نه و حه دیسه بی که عقبه ی کوری عامیر گیراویه ته وه، که له (السنن) دا گیرا و ته وه، نه وه نه مه له موسلیم دا نییه، و هژماره ی فهرمووده بی رشته کانیش له جواره وه دهن به پینج.

بیست و سئ بیستراو (نه سه ر) ی صه حابه و تابعینیشی و اتیادا، هه موویان بیرستن، ته نیا ژماره: (۵۰۴ ته جرید = ۹۶۲ فه تج) نه بی.

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۰- نامہ نوٹری و ہتر (کتاب الوتر)

باسمہ کانی و ہتر

۵۱۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (درودی خودی لقسمت بہ) (صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً، تُؤْتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى). (الحديث: ۹۹۰). (۴۴۹)

نائبو عومہر (ہمزای خودیان لہ بہ) فہرمووی: پیایو لہ پیغہمبہری پرسہ: شہو نوٹریچونہ؟ پیغہمبہر (درودی خودی لہسمر بہ) فہرمووی: (شہونویژ دوورکات دوورکاتہ، کہقرسی ہلہاتنی بہیانہ ہہبوو، تاقہیک رکات بکہ، تہوہدہبی بہوہتری تہونویژانہی کہ کردووتن). (ت/۱/۴۹۷، ۳۱۲، ۷۸-ژ ۹۷۹ = ش/د/ت/ن).

۵۱۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، كَانَتْ تِلْكَ صَلَاتِهِ، تُغْنِي بِاللَّيْلِ فَيَسْجُدُ السَّجْدَةَ مِنْ ذَلِكَ قَدْرَ مَا يَقْرَأُ أَحَدُكُمْ خَمْسِينَ آيَةً، قَبْلَ أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ وَيَرْكَعَ رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَضْطَجِعُ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ حَتَّى يَأْتِيَهُ الْمُؤَذِّنُ لِلصَّلَاةِ. (الحديث: ۹۹۴). (۴۵۰)

عائیشہ (ہمزای خوی لہ بہ) فہرمووی: شہونویژ پیغہمبہر (درودی خودی لہسمر بہ) بریتی بوو لہ یازدہ رکات، مہپرسہ لہ جوانی و دریژی یان، تہنانہت لہناو گرپنوش دا تہوہندہ دہمایہوہ وسہری ہل نەدہبہری و نزای دہخویند، کہیہکی لہئیوہہنجائیت بخوینی، کاتی بہیانی دہدا دوورکات نوٹری سونہتی پیشنوژی بہیانی دہکرد، تہوجالہسہر لای راستی رادہکشا، چاوہروانی تہوہی

دهکرد، کهی بانگدمر بی بهدوایدا، کهته شریفی بجی بؤ مزگهوت، بهرنویژی نوژی بهیانان بؤ بکات، جاکاتی بانگدمر بهدوایدا، بهبی درمنگ، دهجوو نوژی کهی بؤ دهکردن. (بروانه ت/ ۱/ ۳۰۴ههتا/ ۳۰۷ ز ۱۰۱-ههتا ۱۰۶).

باسی کاته کانی کردنی وهتر

۵۱۲- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كُلُّ اللَّيْلِ أَوْتَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَتَتْهُ وَثْرُهُ إِلَى السَّحَرِ. (الحديث: ۹۹۶). (۴۵۱)

مهسروق (رمزای خوی لسه بهن) فهرمووی: عهزی عایشهم کرد پیغه مبهه (دروودی خودی له سهر بهن) نوژی وهتری کهی دهکرد؟ فهرمووی: له پاش نوژی خهوتنان، له هه موو کاتیکی شهودا وهتری دهکرد، هه ندی جار له سهرمتای شهووه دهیکرد، هه ندی جار له ناومرستی شهودا دهیکرد، وهه ندی جاریش له دواوای شهودا دهیکرد، بهلام له پیش مردنیدا هه ربه ره بهیان وهتری دهکرد (ت/ ۳۱۱/ ۱/ ۴ ز ۱۰۵- ۶۱۳ = ش/ د/ ت/ ن).

با وهتر بکابه دواترین نوژی شهوی

۵۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَثْرًا. (الحديث: ۹۹۸). (۴۵۲)

ئیبوعومهر (رمزای خودبهان لسه بهن) فهرمووی: (وهتر بکهه بهدواترین نوژی شهوتان!). (ت/ ۳۱۱/ ۳- ش/ د/ ت/).

(۴۵۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: صلاة الليل: رقم: ۷۴۵ = ۱۷۳۳.

(۴۵۲) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: صلاة الليل مثنى مثنى: رقم: ۷۴۹ = ۱۷۵۲.

وہ تر کردن بہ سواری و لآخ

۵۱۴- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (درودى خودى لغتو با) كَانَ يُوتِرُ عَلَى الْبَعِيرِ. (الحديث: ۹۹۹- أطرافه في: ۱۱۰۵، ۱۰۹۸، ۱۰۹۶، ۱۰۹۵، ۱۰۰۰). (۴۵۳)

ديسان نيبنو عومهر (همزى خوديان له به) فهرمووى: له سه فهدا پيغه مبه ر (درودى خودى لغتو به) نوپژى سوننه تو نوپژى ومترى به سواری وشتر و و لآخ ده کرد. (پروانه باسى په نجاو چوار تاج/۱).

خويندنى قونووت له بهرو دواى روکووع

۵۱۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سُئِلَ: أَقَتَّ النَّبِيُّ (درودى خودى لغتو با) فِي الصُّبْحِ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقِيلَ لَهُ: أَوْقَتَّ قَبْلَ الرُّكُوعِ؟ قَالَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ يَسِيرًا. (الحديث: ۱۰۰۱- أطرافه في: ۱۰۰۲، ۲۸۱۴، ۲۸۰۱، ۱۰۰۳، ۱۳۰۰، ۳۰۶۴، ۳۱۷۰، ۴۰۸۸، ۴۰۸۹، ۴۰۹۵، ۴۰۹۴، ۴۰۹۲، ۴۰۹۱، ۴۰۹۰، ۷۳۴۱، ۶۳۹۴، ۴۰۹۶). (۴۵۴)

پرسيار كرا له نه نه س (همزى خوى له به) ناي ا پيغه مبه ر (درودى خودى لغتو به) له نوپژى به يانيدا قونووتى ده خویند؟ فهرمووى: به لى . عهرزى كرا: ناي ا له پيش ركوعدا قونووتى ده خویند؟ فهرمووى: له پاش ركوع بو ماوهى چهن پوژى (ت/۲۸۷/۱).

۵۱۵/ب- عَنْ عَاصِمٍ قَالَ سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ عَنِ الْقُنُوتِ فَقَالَ: قَدْ كَانَ الْقُنُوتُ قُلْتُ. قَبْلَ الرُّكُوعِ أَوْ بَعْدَهُ؟ قَالَ قَبْلَهُ. قَالَ: فَإِنْ فَلَانَا أَخْبَرَنِي عَنْكَ أَنَّكَ قُلْتَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ؟ فَقَالَ: كَذَبَ إِئِمَّا قَتَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ

(۴۵۳) أخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها باب: جواز صلاة النافلة على الدائبة رقم: ۷۰۰ = ۱۶۰۹-۱۶۱۳.

(۴۵۴) أخرجہ مسلم فی المساجد ومواضع الصلاة، باب: استحباب القنوت في جميع الصلاة رقم: ۷۷۷=۵۴۴.

الرُّكُوعَ شَهْرًا، أَرَاهُ كَانَ بَعَثَ قَوْمًا يَقَالُ لَهُمْ اأَقْرَأُ زُهَاءَ سَبْعِينَ رَجُلًا إِلَى قَوْمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ دُونَ أَوْلَئِكَ وَكَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدٌ، فَقَتَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَيْهِمْ. ب (الحديث: ١٠٠٢). (٤٥٥)

عاصيم فەرمووی: لەبارەى قنوو تەو، بۆخۆم پرسیارم لە ئەنەسى کورێ مالیک کرد، فەرمووی: قنوو تە سەر دەمى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەبوو، گوتم: لەپێش چەمینە وەدا یالەپاش چەمینە وە دا، فەرمووی: لەپێش چەمینە وە وە. عەرزیم کرد: خۆفیسارە کەس دەلى، تۆ فەرمووتە لەپاش چەمینە وە وە؟ فەرمووی: درۆ دەکا شتە کە بەهەلە تیگە یشتو.

ئەنەس (بەزای خۆى لى بێ) فەرمووی: وادەزانم: جارى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کۆمەلێکی نارد بۆ ناو هۆزى لەهاوبەش پەیدا کەران، لەسەر داواى خۆیان، کە یارمەتى یان بدم، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) حەفتا پیاوی قورئان خوێنى بە کۆمەلەى بۆیان نارد، کە ئەو ساش لە کاتى ژيانى خۆیاندا پێیان دەگوتن قورئان خوێنەکان و ناویان بە قورئان خوێنەکان دەکردبوو، ئەمانە کاریان ئەو بوو بەرۆژ دارو چیلکەیان دەکردو بە کۆل کۆیان دەکردە وە، بە شەو هەر شەو نوێژیان دەکرد، چاپێکە وە دەکەونە رێ و دەرۆن تادەگەنە بیری مەعونە، لەوێ پەیمانەکەى پێغەمبەر دەشکێنن و بە نامەردانە هەر حەفتایان دەکوژن، تەنیا یەک پیاویان نەبێ.

ئیتیر کاتى ئەم هەواڵە داتەژێنە گەشتە وە بە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تاماوەى مانگى لە نوێژى بەیانیدا، لەپاش راست بوونە وە لە چەمینە وە، نزاى قونوو تى دەخویندو نەفرین و دوعاى شەرى لەم خێلە عەرەبانە دەکرد:

له خیلئ بهنی ریعل و خیلئ بهنی زهکوان و خیلئ بهنی عوصه ییه. (بروانه تاج بهرگی هه شته م، لاپهره / ۲۵۴ ز- ۱۰۲ ژ- ۴۶۴۴ فهرموودهی ژماره یه ک).
 ۵۱۵/ج- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَتَتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَى رِغْلِ وَذُكْوَانٍ. (الحديث: ۱۰۰۳).

له گیرانه وه یه کی تر دا، دیسان له نه نه سه وه (په زای خوی لئ بهن) فهرمووی؛
 پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بهن) تاماوهی مانگیکی ته واو، قونوتی خویند، نزای شه ری
 له خیلئ بهرهبابی ریعل و خیلئ بهرهبابی زهکوان ده کرد.
 ۵۱۵/د- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ الْقُنُوتُ فِي الْمَغْرِبِ وَالْفَجْرِ. (الحديث: ۱۰۰۴).

دیسان له نه نه سه وه (په زای خوی لئ بهن) فهرمووی؛ پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بهن) زور جار
 له نویژی شیوان و نویژی به یانیاندا قونوتی ده خویند.

راشه و پوون کردنه وه؛

بیژهی (قنوت) که وشه یه کی عهره بییه به ده مه به ست زیاتر هاتووه، به
 مه عنا:

- ۱- دوعا و نزا.
- ۲- ملکه چی و خشوع
- ۳- په رستی و عیبادت.
- ۴- تاعهت و فه رماندا ری.
- ۵- جی به جی کردنی فه رمانداری.
- ۶- پیلینان له به ندایه تی خودا.
- ۷- خاموشی و بی دهنگی.
- ۸- نویژ.
- ۹- وه ستان له ناو نویژدا.
- ۱۰- بهر دهوامی له سه ر فه رمانداری.

پایانی

عسقه لانی (رمزی خوی لیس بر) دمفهرموی: (باسه گانی و متر پازده فهرمووده ی بهرزی له خو گرتووه، ته نیا یه کیکیان بی رسته یه، واتا: موعه لله قه، ههشت فهرموودمیان دووبارمن جا یاله خو یانا دووباره کراونه ته وه یا له پیشت، پوخته که یان جهوت فهرموودمیه پی شهوا موسلمیش وهک پی شهوا بوخاری ئەم فهرموودانه ی هه موو گیراومته وه سی بیستراو (اثر) ی پهیو هستیشی له خو گرتووه).

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۱- نویژه بارانه (صلاة الاستسقاء)

۵۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَسْتَسْقِي، وَحَوْلَ رِذَاءَةٍ. (الحديث: ۱۰۰۵- اطرافه في ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۶۳۳۴). (۴۵۶)

عَنْ عَمِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى فَاسْتَسْقَى فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَقَلَبَ رِذَاءَةً وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ۱۰۱۲).

پوخته ی ئەم دوو گیرانه و میه ئەم میه:

عه ببادی کوری ته میم له مامه یه وه که عه بد لای کوری زهیده (رمزی خودایان لیس بر) فهرمووی: ئەو رۆژه که پیغه مبه (دروودی خودی لیس بر) دهر جوو بۆ نویژگا که، بۆ نویژه بارانه، بۆخۆم دیتم: له کاتی وتار خویندنه وه که یدا، که دهستی کرد به نزا کردن، پشتی کرده خه لکه که وه، پرووی کرده پرووگه وه، دهستی کرد به پاران ه وه نزا کردن، له پاشا پۆشاکه که ی هه ل سوراند، واته: راست و جه پی کرد، ئەو جا دوو رکات نویژی نویژه بارانه ی به جه ماعت بۆ کردین، قوورنانی به دهنگی بهرز له ناویا خویند (تاج/ ۱/ ۴۷۳/ ۳ ز- ۱۷۳ ز- ۹۳۷ = ش/ د/ ت/ ن).

۵۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرَّكْعَةِ الْآخِرَةِ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ أُنْجِ عِيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ اللَّهُمَّ أُنْجِ سَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ، اللَّهُمَّ أُنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ، اللَّهُمَّ أُنْجِ الْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا سِنِينَ كَسَنِي يُونُسَ). وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (غِفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَأَلَهَا اللَّهُ). (الحديث: ۱۰۰۶).

ئەبوو ھورەیرە (رەزای خوی لى بن) ھەرموو: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەنویژی بەیانیدا، لەپکاتی دووھەدا، لەپاش (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْد) ھو، کەسەری لەچەمینەو بەرز دەکردەو، دەیفەرموو: (خودایە! عەییاشی کورێ ئەبو رەبیعەو سەلەمەى کورێ ھیشامو، ولیدی کورێ ولیدو ھەموو موسولمانە لازە بوونەکان رزگار بکە، لەدەستی دیلى بى پرواکان. خودایە! لەھۆزى مۇضەر ھەلپیچی و تەنگیان پى ھەلچنىو، لایان لى بېریتەو، تووشى قاتو قریبەکی وایان بکەى، وەك ھەوت سألەگرانییەکەى سەردەمى یوسف پیغەمبەر، خودایە! نەفرمت بکە لەھۆزى لەحیانو، لەھۆزى ریعلو لەھۆزى زەکوان و لەھۆزى عوصەییە، کەلەخوداو پێغەمبەری خودا یاخی بوون).

وہ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) دەشی ھەرموو: (ھۆزى غیفار خوا چاوپۆشییان لى بکا، ھۆزى ئەسلەمیش خوا سەلامەتیان بکا). (ت/۱/۲۸۸-۴-ش/د+ت/۵/۲۴۰/۲-ز-۶۷-ژ-۲۵۴۴).

راھەو ڕوونکردنەو:

لەم ھەرمووودمیەو ڕوون دەبێتەو، کەنزا لە ناوی نزا بۆکراو، وەردەگیرى، چونکە غیفار بەمەعنا چاولی پۆشین و لیخۆش بوونە، ئەسلەمیش بەمەعنا سەلامەتى و بى وەیی یە. نموونەى ئەمە لەکوردیدا ئاوەیا: (سەربەست! یاخوا سەربەست بى! نەوورۆ! یاخوا ھەموو رۆژیکت ھەرنەوورۆزى، جیژنى! یاخوا ھەر لەجەژنابى).

۵۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِذْبَارًا قَالَ: (اللَّهُمَّ سَبِّعْ كَسْبِعَ يُوسُفَ) فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ، حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ وَالْجِيفَ وَنَظَرُوا أَحَدُهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فَبَرَى الدُّخَانَ مِنَ الْجُوعِ.

فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصَلَةِ الرَّجِمِ، وَإِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ- إِلَى قَوْلِهِ إِنَّكُمْ-عَائِدُونَ. يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى)

إِنَّا مُنْتَقِمُونَ فَالْبَطْشَةُ يَوْمَ بَذْرِ، وَقَدْ مَضَتْ الدُّخَانُ، وَالْبَطْشَةُ، وَاللِّزَامُ، وَآيَةُ الرُّومِ. (الحديث: ۱۰۰۷-أطرفه في: ۴۸۲۱، ۴۸۲۰، ۴۸۰۹، ۴۷۷۴، ۴۷۶۷، ۴۶۹۳، ۱۰۲۰، ۴۸۲۵، ۴۸۲۴، ۴۸۲۳، ۴۸۲۲). (۴۵۷)

عبداللہ بن مسعود (رضی اللہ عنہ) فرماتے ہیں: (مروویٰ) پیغمبر (مروویٰ خودی لیسر ہیں) کاتبی پروانی کہ خہ لکی مہککہ ملنادمن و درمنگ نیسلام دہبن نزای شہری لی کردن و فہرمووی: (خودایہ! تۆلہ حیاتی من جاری نہم لہ خودا یاخییانہ بکہ، بہ حہوت سال قاتو ہری یاریدہم بدہ بہ سہریانا، کہ وہک حہوت سائلہ گرانہ یہ کہی کاتی یووسف پیغمبر و ابن!).

نیر تووشی قاتو قریبہ کی وہا بون ہہرمہ پرسہ، قری خستہ ہہموو شتیکیان، تہانہت لہ برسانا کہول و پیستہ و مردارو کہ لاکہ گہنیویان دہخوارد. وہلہ بہر بی ہیژی و برسیتی، مروؤ چاوی پشکہو پیشکہی دہکرد، بہرہنگیکی واکہ تہماشای ناسمانی دہکرد، لہ برسانا ناسمان لہ بہر چاوی تہمو دوو کہ لی دہکرد.

ہہتا نہبوو سوفیان ہاتہ لای پیغمبر (مروویٰ خودی لیسر ہیں) گووتی: نہی مو حہمہد! خۆتۆ لای خۆی فہرمان بہ فہرمان بہری خودا دہکہی و، ہہروا

به خرم دوستی، که چی به پیچه وانه وده وابه هوی نرای شهر ی تووه، زور کهس له هوی تو وا له برسانا فه وتاون، دهی ئەمەت له چی و ئەمەت له چی، که واته تازوو و بۆیان بپارێروه که خودا بارانیان بۆ ببارێنێ.

جا خودای گهوره ئەم نایه تهی ناردە خواریوه: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ) ههتا (عَائِدُونَ يَوْمَ نَبُشُ الْبَاطِشَةَ الْكُبْرَى).

ئیبینو مه سعود (ڕەزەیی خۆی لێ ڕە) فه رمووی: مه بهست له (البطشة الكبرى) له م نایه ته دا، که خودا هه ره شه ی پێ ده کات، نه و هه لمه ته گه ورمیه بوو، که له پوژی غه زای به دردا پووی دا، که خودا زه بـرو زه نگیکی وای نواندو، گورزیکێ جهرگپری وای وه شانـد له بـیـر وایان، پـێـی ته مـی خوار بوون. دیاره که ئەلـ بطشه و هه لمه ته گه وره که پیش، وه ک مه سه له ی دوخان و ته م و دوو که له که و مه سه له ی (اللزّام) که له م نایه ته دا ئاماژه ی بۆ کراوه، که دمه رمووی: (فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا) (الفرقان: ۷۷) هه روا داستانی شه ری روم و فوورس، ئەمانه که له چەند نایه تیکا ئاماژه یان بۆ کراوه، هه موویان له مه وپیش پوویان داوه. (تاج/ ۶/ ۲۴۸/ ۴).

له کاتی ره شه سال و بـی بارانیـدا مه ردوم داوای پارانه وه له پيشنوێژ بۆ باران ده کهن

۵۱۹- عَنْ عُمَرَ بْنِ حَمْزَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) حَدَّثَنَا سَالِمٌ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رُبَّمَا ذَكَرْتُ قَوْلَ الشَّاعِرِ؛ وَأَنَا أَلْظَرُّ إِلَى وَجْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَسْتَسْقِي، فَمَا يَنْزِلُ حَتَّى يَجِيشَ كُلُّ مِيزَابٍ؛ وَهُوَ قَوْلُ أَبِي طَالِبٍ (الحدِيث: ۱۰۰۹). (۴۵۸)

وابيض يستسقى الغمام بوجهه
ثمّال اليتامى عصمة للارامل

عبداللای کوری عومهر (همزی خوهان لى برى) دمیغه رموو: زور جاران که ته ماشای پیغه مبهرم دهکرد، به تایبه تی له وگاتانه دا که داواى بارانى له خودا دهکردو، له کاتى بیبارانى دا بو باران له خودا دهپارایه وه، که هیشتا له مینبهره که دانه دهبه زی، هه تا دایده کرده باران و هه موو پلووسکه کان ده خرؤشان و چؤراوگه هه لا دهستا عه بدوللای کوری عومهر دمیغه رموو: زور جاران که ته ماشای ئه م حاله م دهکرد، ئه م شیعره ی ئه بوطالبی مامه ی پیغه مبهرم یادده که وته وه، که پیشبینی ئه م حاله ی کردوو بو پیغه مبهرو، له ستایشی پیغه مبهردا فهرموویه تی:

به پوهنساى نازدارى سپى کارى داوا ده که ن باران

په ناو پشته بۆمالل بن باب و بیوه کان

۵۲۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا قَحَطُوا اسْتَسْقَى بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا فَتَسْقِنَا وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ كَيْنَا فَاسْقِنَا قَالَ فَيَسْقُونَ. (الحديث: ۱۰۱۰ - طرفه فى: ۳۷۱). (۴۵۹)

ئیمامی ئه نهس (همزی خوهان لى برى) ده فهرمووی: جاران که توشی بی بارانى ده بوون، عومهری کوری خه تاب (همزی خوی لى برى) به خاتری عه باسی کوری عه بدول موته لیب له خودا دهپارایه وه بو باران و دهیگووت: خودایه! ئیمه له مه و پیش له کاتى پیویستی باراندا، کاتى که پیغه مبهر خوی (درووی خودی له سر برى) له ژياندا بوو، نه و زاته مان دهکرد به دهستگرو تکاکار له لای تو، وه به خاتری ئه وه له تو دهپارایه وه، تویش خاتری ئه وت دهگرتو، دههاتیت به هاوارمانه وه و بارانت بو ده بارانین، ئیستایش بیکه به خاتری عه باسی مامه ی پیغه مبهری خۆشه ویستمان بارانمان بو بره خسینه! فهرمووی: ئیتر بارانیان بۆدهباری. (تاج ۱/۴۸۲/۱ ز- ۱۷۸ ژ- ۹۴۹ ج- ۴).

کردنی نویژه بارانه له مزکه و تیکا جومعه و جه ماعه تی تیا بکری

۵۲۱- عَنْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَذْكُرُ أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ بَابٍ كَانَ وَجَاهُ الْبَيْتِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يَخْطُبُ، فَاسْتَقْبَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتَ الْمَوَاشِي، وَالْقَطْعَتِ السُّبُلُ، فَادْعُ اللَّهَ يَغْنَا. قَالَ: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ اسْقِنَا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا). قَالَ أَنَسُ: وَلَا وَاللَّهِ مَا نَرَى فِي السَّمَاءِ مِنْ سَحَابٍ، وَلَا قَرْعَةً، وَلَا شَيْئًا، وَمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ سَلْعٍ مِنْ بَيْتٍ وَلَا دَارٍ. قَالَ: فَطَلَعَتْ مِنْ وَرَائِهِ سَحَابَةٌ مِثْلُ الثُّرْسِ، فَلَمَّا تَوَسَّطَتِ السَّمَاءُ انْتَشَرَتْ ثُمَّ أَمْطَرَتْ. قَالَ: وَاللَّهِ مَا رَأَيْنَا الشَّمْسَ سِتًّا. ثُمَّ دَخَلَ رَجُلٌ مِنْ ذَلِكَ الْبَابِ فِي الْجُمُعَةِ الْمُقْبِلَةِ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يَخْطُبُ، فَاسْتَقْبَلَهُ قَائِمًا فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتَ الْأَمْوَالُ، وَالْقَطْعَتِ السُّبُلُ، فَادْعُ اللَّهَ يُنْسِكْهَا. قَالَ: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ حَوِّلْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالْجِبَالِ وَالْأَجَامِ وَالظُّرَابِ وَالْأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ). قَالَ فَأَلْقَطَعَتْ، وَخَرَجْنَا نَمْشِي فِي الشَّمْسِ. (الحديث: ۱۰۱۳). (۴۶۰)

ئەم فەرموودەییە لە پێشەو لەژمارە (۴۹۱)دا بەتەواوی رابورد، لەم دووژمارەیدا ئەم چەند خالە رەچاو دەکری:

۱- سوننەتە لەپێش دەست پی کردن بەنزاو پارانەووە هەردوو دەست بەرزەووە بکری، هەروا لەکاتی پارانەوومیش دا.

۲- سەلح کێویکی ناسراوە لەمەدینە. پارانەووی کۆتای فەرموودەکەیش واتای وایە: (ئەو خودایە! بەدەورو بەرمانا ببیارینە، ئەوەک بەسەرمانا، خودایە! بەسەر دەشتایی و سەر کێوویال و ناوشیوو دۆل و لەوێرگاکانا ببیارینە)

۳- آكام: يال و گردو ته پۆلكه، جبال: چياوكيۆ، آجام: قهلا، دارستاني چروپر، ظراب: شاخ و يالى دريژكولهى نزم، اوديه: شيوو دۆل و لاپال، منابت الشجر: له وەرگا).

۴- له كۆتايى گيرانه وهى ئيرمه دارمه نووسراوه: فهرمووى: ئيت له پاش پارانه وهى پيغه مبه (درودى خوداي له سهر بهر) بارانه كه له سهر مه دينه خۆشى كرده وه، له پاش ته و ابوونى نويزى ههينى كه له مزگهوت دمرچووين و گهراينه وه خۆرته و بوو. وهك له عومر متولقارى و فهتحو شهرحه كان و مرده گيريت: ئه م خالانه له م فهرمووده يه داره چاو ده كرين:

له ناو ووتارى ههينى دار قسه كردن به پي پيويست دروسته، ووتاره كه له سهر پي دهرى، سى جار نزا دووباره بكرته وه، داواى نزاى باش له پياو باشان و خواناسان ده كرى، نزا كردن بۆلابرنى زيان دى ته وهكول و پشت به خوا بهستن نيه. ههردوو دهست له نزاو پارانه وه دار ده برين، ووتارى ههينى كاتيكى له باره بۆنزاى خير، مو عجزه يه كى گه و رهى تيا دا يه بۆ پيغه مبه.

۵- له داواى ئه م گيرانه وه ئه مهش به بى ژماره نووسراوه: وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا).

ديسان ئه نهس (دواى خودايان له بهر) فهرمووى: چاپيغه مبه (درودى خوداي له سهر بهر) ههردوو دهستى هه لبرى و نه وسا فهرمووى: (خودايه! بارانمان فرياخه، خودايه! بارانمان فرياخه، خودايه! بارانمان فرياخه).

تورنان خويندن له نويزه بارانه دار به دهنگى بهرزه

۵۲۲- حَدَّثَنَا آدَمُ قَالَ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ خَرَجَ يَسْتَسْقِي، قَالَ: فَحَوَّلَ إِلَى

النَّاسِ ظَهْرَهُ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ يَدْعُو، ثُمَّ حَوَّلَ رِذَاءَهُ، ثُمَّ صَلَّى لَنَا رَكَعَتَيْنِ، جَهَرَ فِيهِمَا بِالْقِرَاءَةِ. (الحديث: ۱۰۲۴) برواة ذمارة: (۵۱۶).

۵۲۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرْفَعُ يَدَيْهِ فِي شَيْءٍ مِنْ دُعَائِهِ إِلَّا فِي الْإِسْتِسْقَاءِ وَإِنَّهُ يَرْفَعُ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ إِبْطِئِهِ. (الحديث: ۱۰۳۱ - طرفاه في: ۳۵۶۵، ۶۳۴۱). (۴۶۱)

ئەنەس (مەزەبى خۇدەيان نى) فەرەمۇى: پىغەمبەرى خۇدا (دروودى خۇدى لەسەر بى) لەهههه نەزايەكىدا دەستى تەواو بەرز نەدەكردەو، لەنزای داواى كردنى باراندا ئەبى، بەلام لەكاتى داواكردنى باراندا ئەوئەندە دەستى هەل دەبرى سەيدەى هەردوو بنباخەلى دەردەكەوت. (ت/۴/۷۳/۱-ز-۱۷۴ ژ-۹۴۱).

كووتەى كاتى بارىنى باران

۵۲۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى الْمَطَرَ قَالَ: اللَّهُمَّ (صَيِّبًا نَافِعًا). (الحديث: ۱۰۳۲). (۴۶۲)

عائشە (مەزەبى خۇداى نى) فەرەمۇى: پىغەمبەر (دروودى خۇدى لەسەر بى) كەبارانى دەدى دەیفەرەمۇو: (ئەى خۇدایە! بىگىپرى بەبارانىكى لیزمەى بەخوپى بەسود: اللهم اجعله صيبا نافعا).

كاتى با هەل دەکا

۵۲۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: كَانَتْ الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ إِذَا هُبَّتْ، عُرِفَ ذَلِكَ فِي وَجْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث: ۱۰۳۴). (۴۶۳)

(۴۶۱) أخرجه مسلم في صلاة الاستسقاء، باب: رفع اليدين بالدعاء في الاستسقاء، رقم: ۲۰۷۱=۸۹۵.

(۴۶۲) لم يوافقه مسلم على تخريجه، وإن كان أصله فيه (فتح/۲/۶۱۰- خاتمة)- المترجم.

ئەنەس (رەزىي خۇدەيەن لىس بىز) دەيفەر موو: جاران كەبای سەخت ھەلى دەکرد، بەھۆى ئەو دەو نیشانەى ترسان لەپروخسارى نازدارى پيغەمبەر دياربوو، ترسى ئەو دەى ھەبوو كەسزايى، ھاتبى بۆسەر نەتەو دەى ئىسلام.

فەر موو دەكەى (نصرت بالصبا)

۵۲۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكْتُ عَادًا بِالدُّبُورِ). (الحديث: ۱۰۳۵- اطرافه في ۳: ۳۳، ۳۲، ۱۰۵، ۴۱). (۶۶)

ئىبنو عەباس (رەزىي خۇاى لىس بىز) دەفەر موو: پيغەمبەرى خوا (دروودى خۇدەى لەسەر بىز) دەفەر موو: (خوداى گەورە بەھۆى باى صەباو لەغەزای خەندەق دا سەرگەوتنى بەمن بەخشی، وەھۆزى عادیشى بەباى رەشەبا فەوتان).

باسى بوومە لەرزەو نایات

۵۲۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا وَفِي يَمِينَا). قَالَ: قَالُوا وَفِي نَجْدِنَا؟ قَالَ قَالَ (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا وَفِي يَمِينَا) قَالَ: قَالُوا: وَفِي نَجْدِنَا؟ قَالَ: (هُنَاكَ الزَّلَازِلُ وَالْفِتَنُ، وَبِهَا يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ). (الحديث: ۱۰۳۷- طرفه في: ۷۰۹۴). (۶۵)

ئىبنو عومەر (رەزىي خۇدەيەن لىس بىز) فەر موو: پيغەمبەر (دروودى خۇدەى لەسەر بىز) فەر موو: (خودايە! پیت و فەرپرژینە بەسەر ولاتى شاممان و ولاتى يەمەنمان دا) يارانیش عەرزىان کرد: وەپیت و فەر پرژینى بەسەر ولاتى نەجدیشماندا؟

(۶۲) لم يوافقه مسلم على تخريجه (انظر فتح/۲/۶۱۰- خاتمة)- المترجم.

(۶۴) أخرجه مسلم في صلاة الاستسقاء، باب: في ریح الصبأ والدبور، رقم: ۹۰۰ = ۲۰۸۴.

(۶۵) الظاهر أن هذا الحديث من افراد البخارى- المترجم.

فهرموویه وه: (خودایه! پیت و فهر برژینه بهسهر ولاتی شاماناو بهسهر وهلاتی یه مهنمانا) یارانیش عهرزبان کرده وه: وه برژینئ بهسهر وهلاتی نه جیدشماندا؟ فهرمووی: (لهو یوه بوومه لهرزه و نازاوه وهرته نه بهرپا دهبئ، وههر لهویش وه شهیتان شاخ قیت دهکاته وه).

خوا نه بئ کهس نازانی باران که ی دهبارئ

۵۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مِفْتَاحُ الْغَيْبِ خَمْسٌ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا اللَّهُ: لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي غَدٍ، وَلَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْحَامِ، وَلَا يَعْلَمُ نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا، وَمَا يَذْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ، وَمَا يَذْرِي أَحَدٌ مَتَى يَجِيءُ الْمَطَرُ). (الحديث: ۱۰۳۹- اطرافه فی: ۷۳۷۹، ۴۷۷۸، ۴۶۹۷، ۴۶۲۷). (۴۶۶)

ئینو عومهر (رەزای خودمان لێ بێ) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) فهرمووی: (کللی نهینئ (غهیب) ئه م پینج شتهن، خوا نه بئ کهسی تر نایانزانی، کهس نازانی سبهینئ چی دهبئ، وه کهس نازانی که چی و له ناو منالده کان دا ئه وهی واتیا ئایا نیړه، مئیه، چیه و چی نییه، هیچ کهسی نازانی سبهینئ چی دهکا و چی ئیشیکئ دهبئ وه چی دهست دهکهوئ وه کهس نازانی که ی و لهکوی دهمری، وه کهس نازانی که که ی باران دهبارئ). (تاج/ ۷/ ۸۲).

پوون کردنه وه:

بسم الله الرحمن الرحيم

ئه گهر کهس بئ: نهینئ زۆرن ههر ئه م پینجه نین؟ یابلئ: ئه ی ئه وه منیه که ئیستا بههوی سۆنهر و شتی تری واوه دهمزانی کهسک کورپه یا کچه؟ یابلئ: بههوی هوکارهکانی کهش شوناسیه وه دهمزانی که که ی باران دهبارئ؟

لهوه لاما ده لئین: راسته که ژماره ی نه یی زور زوره، به لام ناوه یانی نه م
پینجه به تایبه تی، له بهر چه ند هویه که، وهك نه وه له سه ر ده می پیغه مبه ردا
زور كهس، له حيسا بگهرو جادوو گهرو نه مانه، لافى زانینی شه م جوړه
شانه یان لیداوه، یابه تایبه تی له م پینج شته پرسیاریان له پیغه مبه ر (درویدی خودی
له سه ر به) كرده و.

دووم ده لئین: غه یب چه ند جوړیكى هه یه، عیلمیشی هه روه ا، جوړی
له نه یی بیجگه له یه زدانى پاك كهسى تر نایزانی، جوړی له نه یی خودا خو ی
دهیزانی، نه گه ر خواستی له سه ری بی كه سانى تریش دهیزانی وهك فریشته و
پیغه مبه رو پیاو چاكان، گه لی جار نه گه ر خودا خواستی له سه ر نه وه بی
كه رپی زى پیاو چاكی بگرى، فریشته یی له نه یی یهك ناگادار دهكا، نه و
فریشته یه به فهرمانی خودا هه والی نه و نه یی یه ده دا به پیاو چاكی، تاببی
به كه رامه ت بوخو ی و به موعجیزه بو پیغه مبه ركه ی!

نه م نایه ته ناما ژمیه بو نه م جوړه كه ده فهرمو ی: (عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى
غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ) جین/ ۲۶-۲۷- واته: هه ر خودا خو ی و به س
نه و جوړه نه یی یه تایبه تی یانه ده زانی، كه سی تریان لی ناگادارناكا، كه سی
نه بی كه خو ی ره زای له سه ر بی، وهك پیغه مبه ری، یافریشته یی). نه م نایه ته ی
تریش هه روا: (يَخْتَصُ بِرَحْمَةِ مَنْ يَشَاءُ).

یانه گه ر خودای گه وره خواستی له سه ر بی نه و نه یی یه به هوی
هوکاریکه وه ده زانری، وهك نه و نه یی (غه یب) یانه كه نی شان وه كه ره سته
بو زانینی بی، وهكو نامیری سو نه ر بو ته ماشاگردنی مندالدانی ئافره ت، وهكو
ده زگای كهش ناسی بو پی شیبینی گردنی هه ورو هه لاو باران.

نه مه له لایئ له لایه کی تریشه وه عیلم و زانین زاتی كه سپی یانی هه یه،
زانستی خودا زاتییه كه سبی نییه و زانستی دروست كراو هه مووی كه سبییه،
به م ئیعتیباره ش غه یب به س خودا دهیزانی.

له راستیدا ئەم پێنج شتە ی لەم فەرموودەیدا باس کراون، بۆهه موو کەسێ سەرچاوەی غەیب، واتە: بەشیۆمیەکی گشتی، ئەگەر تاک و تەرا لێرەو لەوێ، خودای گەورە جار جار بەدەگمەن کەسێ، لەهەندێکی زۆر کەم لەبابەتێ لەم بابەتانە، لەبەر حیکمەتێ ناگادار بکا، بەو هەج لەیاسا گشتیەکە ناگۆرێ. دەنا رەورەوێ ژیان دەگۆرا، وەک ئەم یاسایە لەم پەندەدا زۆر بەجوانی داریژراوە، کەدەم فەرمووی:

ئەگەر دەمزانێ چ پۆز دەمردم

خانە ی ناوەدان وێران دەکردم

(بیداری) وەلی کییە؟

داخە کەم رەشە خەلک و دەروێش و سۆفیە ساویلکەکان بەپێچەوانەووە لەحالەکە حاڵی دەبن، لەوان وایە وەلی هەج کارو نیشتیکی تری نییە تەنیا کەرەمەت نواندن نەبێت، لەبەر ئەوە ئەوەندە زۆر چیرۆکی دەستەڵبەستیان بەناوی کەرەمەتەووە بۆشیخەکانیان هەل بەستوووە حەیا ی ئەوانیشیان بردوووە! هەر کۆلکە شیخی بگری لەم کوردوستانە ی خۆماندا، کەخەریکی کاری شیخیتی بێ، خۆی بەموسوڵمانیکی ئاسایی دلسۆزی موسوڵمانان دەزانێ، هەر چی لاف و گەزاف بێ نییەتی، بەلام زۆربە ی سۆفی و دەروێشەکانیان بەهەزاران کەرەمەت و بەیت و بائورو ناوو نازناوی گەورەگەورەیان دەدەنە پال، شیخ بەخۆی دەلێ: خادم الفقرا، ئەوان پێ ی دەلێن: سولتانی ئەولیا، شیخی بەروو بەحر، شاگەریم و شارەحیم!

بەندە بەخزمەت گەلێ لەشیخانێ تەریقەتی ئەم سەردەمی خۆمە گەشتوووم، بەووردی سەرنجی حالیانم داوە، زۆربەیان بەپراستی خێرخاوە خانەدان و خاوەن ئیمان و خاوەن دیووخان بوون، گەرچی کەمە کەمەمۆکۆرپیشیان بووبی، بەلام بەشیۆمیەکی گشتی سەرمەشقی جووان بوون بۆرەوشتی جووان و خزمەتی ئاین!

كهواته ئەم جوړه بابەتە بەقسەى خەلكى ناپسپۆرناڤى، بەلكوو دەبى گوى
بۆ قسەى كتيب شل بكرى، گوى لەمەلای دانای زانا بگيرى، لەهەمان كاتدا
خۆخەريك كردن بەم شتەلاومكى يانەوه كارىكى فرەباش نىيە، هەندى لايەنى
ئايىنى مۆديپن پەيدا بوون، هەمووخزمەتەكهيان بۆ ئىسلام ئەوهيه: جنىو
بەشېخ و مەلاو دەرۆيش و سۆفى بەدن، هەتائىمامى غەزالى قوربەسەریشان
كردوو بەنۆكەى ئىمپىرالىزم! بەئىمامى نەوهوى دەرۆمبون: موشريك،
دەلێن: كەسێ قەصيدى بووردییه بخوینیتەوه فرە خوايه واتە: مشركە، نوێژ
لەپشتیەوه دروست نىيە، لەراستیدا ئەوهى كەئەمرپۆناویان ناوه سەلەفیهت،
زۆر زۆر دووره لەسەلەفیهت، چونكە مەرجى ئەم سەلەفیهتەى ئەمانە
ئەمەيه: فتكردى سەرجهمى زانایانى ئىسلام، جگەلەيهك دوو مونشەقق
نەبى، ئەمانەش دەق وەك شیعەكان رقیان لە هەموو زانایانى سەلەفە، چەند
سەرلیشیواویكى ترى وەك خۆيان نەبى، شیعەیش هەموو سەحابەكان
بەموناقدادەنێن، هەشت نۆ كەسیان نەبى!

بەندەئەم پێشنیارە دەكەم ئومید دەكەم كەخودای گەورەو داناو زانا پیت و
فەرپى تى بخاو بیخاتە بەر چاوى كەسانى دلسۆزى ئەم ئىسلامە و ئەم گەلى
كوردە:

۱- برەوى تەواو بەمەزەهەب بدرى، لەهەموو قۆناغەكانى خویندندا، چ ئايىنى،
چ نااىنى، جەخت لەسەر پابەند بوون بەم چوار مەزەهەبە بكرى، بۆئەمۆنە:
لەپۆلى پێنجەمى سەرمتایى دا لە كوردوستانى خۆماندا ئەم مەفھومە
بخاریتە میشكى قوتابىەوه: (ئیمە موسوڵمانین، خودای تاك و تەنیاو پاك و
پیرۆز دەپەرستین، (موحەمەد) پێغەمبەرمانە، ئىسلام ئایمانە، لەسەر
مەزەهەبى ئىمامى شافعی، رێزمان بۆ هەموو سەر مەزەهەبەكانى تر هەيه،
لەسەر بیروباوەرێ عەقیدەى ئەشعەرىن).

۲- په راوه ناودارمکانی فیکه و عه قانید بکړینه و به سهرچاوه ی فه تواو پرسیارو وه لām، و به پئی توانا بایه خو بره ویان پی بدری، و مزوو زووسهر له نوی چاپ بکړینه و ده په خش بکړینه و ده، یا ته رجه مه بکړین، یا کتیبی نوی ی به نرخی مه زه به بی دابنری، و مه و ده ی که چاپ نه کراوه چاپ بکړی، و مزور به وردی به وانه بیژرینه و ده.

۳- و ده نه و دنده ی ده کړی که ناره گیری بکړی، له قیل و قال و له راجیای زور و له ته زه ممتی مه زه به بی و له ته جه مودو توندرو ی.

۴- کورت و پوخت نه مه بکه ی به دورشی نه گورمان: (خوره و شیرپه نجه ی ئیسلام بی مه زه به بیه). له بهر نه و ده بی به هیج شیومی ری به لاهمه زه به بی نه دری.

پایانی

ماموستای عه سقه لانی (همزی خوی لی بی) ناماژه دهکا: که باسه کانی نویژه بارانه، له صه حیجی بوخاریدا (همزی خوی لی بی) چل فه رمووده ی بهرز کراویان تیادایه، نویان بی رشتن، واته: ته علیقن شه وانی تریان په یوه ستن، واته: مه و صوولن، واته: به ریز پی وانی رشته که یان، له بوخاریه و ده هتا سهر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) ناوه یئراون. بیستو هه وتیان له م باسه دا، یاله پیشترا دوو بارن، پوخته که یان دهکاته سیازده.

پیشه و موسلیمش (همزی خوی لی بی) هه مویانی گپراو ته و ده بیجکه له مانه یان:

۱- فه رمووده ی ژماره (۵۱۹ ت= ۱۰۰۹ اف).

۲- (۵۲۰ ت= ۱۰۱۰ اف).

۳- (فه رمووده ی (۱۰۲۲ اف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نیبه).

۴- (۵۲۲ ت= ۱۰۲۴ اف) بر وانه: (ژماره ۵۲۲ و ۵۱۶). به لām بناغه (نه صل) ی نه م

فه رمووده یه له موسایمیشدا هه یه س

۵- (۵۲۴ت=۱۰۳۲ف) به لّام بناغه که می واتیادا.

۶- (۵۲۵ت=۱۰۳۴ف).

۷- (۱۰۳۶ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه.

دوو بیستراو (ئه سه ر) ی صه حابه و غه یری صه حابه ی واتیادا.

تیبینی:

ئه م سال (۱۹۹۹ز) سالیکی بی باران بوو، له هه موو ناوچه ی خوړ هه لاتی ناوهرپراستا، له کوردستانی خو ماندا باران زوړ که م بوو، کفری و که لارو زوربه ی پاریزگای که رکوک دمغل و دان بهر لاکرا، ئیستا که کو تای مانگی پینجه به رای بی ئاوی سه ری هه ل داوه، له وهر که م بووه، ئه و دمغل و دانه ی که نه فه و تاوه، خه لک زوړ تر به داس ده یدرونه وه، نه ک به مه کینه، له بهر کورتی و کایه که ی، هه روه ما له م سائه دا کارم ساتی تر سناک پرووی دا و دک بوومه له رزه که ده وری شه ش مانگ، ناو به ناو له شاری سلیمانی و ده ورو به ری دا، روژی وا ده بوو شه ش هه و ت جار پرووی ده دا، هه یان بوو ده گه یشته شه ش پله ی ریخته ر، به لّام سوپاس بو خودا که زیانیکی ئه و تو ی نه بوو، ما ویه کیشه دهنگی نییه، هه روا سکچوون و کولیرمیش که مه که مه رووی دا.

هه رواله م سائه دا له بهر بی ئاوی له به ندا و ده گانا کاره با زوړ که مه، شه وو روژی چوار سه عات کاره بامان هه یه. و دک سه رده می به رد، به شه و چرای نه و ت هه ل ده که ین. ئه م رو که ش خو ربه ته واوی گیر، له ناو شاری سلیمانی دا ما ویه یه ک دوو ده قیقه ئه ستیره ده رکه و ت، ده وری سه عات و نیویکی خایاند، ئیمه له گه ره کی خو مان نو یژی خو رگیران مان کرد. مه لا نه بوو من بهر نو یژی که م کرد بو خه لکی گه ره ک، خوا قه بوو لی کا.

وهرگیر

نوری فارس هه مه خان

٢٢) نامہی خور گیران و مانگ گیران - کتاب الکسوف

نویژی خور گیران

٥٢٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأُنْكَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجُرُّ رِذَاءَهُ حَتَّى دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَلَدَخَلْنَا فَصَلَّى بِنَا رَكَعَتَيْنِ حَتَّى انْجَلَتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا فَصَلُّوا وَادْعُوا، حَتَّى يُكْشَفَ مَا بَكُمْ). (الحديث: ١٠٤٠ طرفاه في: ١٠٥٧، ٣٢٠٤). (٤٦٧)

وَفِي رَوَايَةٍ عَنْهُ قَالَ: (وَلَكِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُخَوِّفُ بِهِمَا عِبَادَهُ).

ئەبو بەکرە (پەزای خۆی لێ بەر) فەرمووی: لەخزمەتی پێغەمبەر دا بووین (دروودی خۆدی لەسەر بەر) هەڵسابە پەلە چوو بوو لەو کاتەدا خۆرگیرا پێغەمبەریش (دروودی خۆدی لەسەر بەر) هەڵسابە پەلە چوو بوو مزگەوت، لەپەلە پەلیدا لەشپۆشە کەیی بەکێش دەکرد، ئێمەش لەخزمەتیدا چووین، جالەناو مزگەوتە کەدا دوو رکات نویژی خۆر گیرانی بوو کر دین، تاخۆرە کە بەربوو، ئەوجا وتاریکی دا بۆمەردوو مەکەو سوپاس و ستایشی خۆی کردو فەرمووی: (لەراستیدا ئەم خۆرو مانگە دوو نیشانەی گەورەن لەنیشانە گەورەکانی خودا، نە لەبەر مردنی کەس و نە لەبەر ژيانی کەس ناگیرن، کاتی دەبینن کە واخۆر گیراوە، یا مانگ گیراوە نویژ بکەن و لەخودا بپارێنەووە نزا بکەن، تاخۆرە کە یا مانگە کە بەردەبێ و خەمە کە تان دەڕوێتەووە). (تاج/١/٤٦٢ = ز-١٦٦ ژ-٩٢٠).

لەگێڕانە و دیەکا لەئەبو بەکرەو پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بەر) فەرمووشی: (بەلام خودای گەورە بەهۆی ئەم دوو دیاردەییەو، بەندەکانی خۆی و وریا دەکاتەو، هەتا لەقاروسەر بپێچی لەفەرمانی بترسن).

۵۳۰- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ فَقَالَ النَّاسُ كَسَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ إِبْرَاهِيمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ فَصَلُّوا وَادْعُوا اللَّهَ). (الحديث: ۱۰۴۳- طرفاه فی: ۶۱۹۹، ۶۰، ۱۰۶۰). (۴۶۸)

موغیره ی کوری شوعبه فہرمووی: لہسہر دہمی پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر ہر) نہو پڑوہی کہنیراہیمی کوری پیغہمبہر مرد (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہر و نیراہیمی کوری ہن) نہو پڑوہ خورگیرا، خہلک گوتیان: نہوہ لہبہر مردنی نیراہیم خورگیراوا پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر ہر) فہرمووی: (خورو مانگ دوونیشانہی گہورہن لہنیشانہ گہورہکانی خودا، نہلہبہر مردنی کہسو نہلہبہر ژیانی کہس ناگیرین، کاتی دیتان کہوا پڑویامانگ گیراوا نہوا لہخودا ہپارینہوہو نویز بکہن). (تاج/۱/۴۶۱ = ز-۱۶۴ ژ-۹۸).

باسی خیر کردن لہ خور گیراندا

۵۳۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِالنَّاسِ فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ، ثُمَّ فَعَلَ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ مَا فَعَلَ فِي الْأَوَّلَى، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ انْجَلَتِ الشَّمْسُ، فَخَطَبَ النَّاسَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ، وَكَبِّرُوا وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا). ثُمَّ قَالَ: (يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ، وَاللَّهِ مَا مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَزْنِيَ

عَبْدُهُ أَوْ تَرْبِيَّ أُمَّتُهُ، يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَغْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ
كَثِيرًا) (الحدي: ١٠٤٤ - اطرافه في: ١٢١٢، ١٠٦٦، ١٠٦٥، ١٠٦٤، ١٠٥٨، ١٠٥٦، ١٠٥٠، ١٠٤٧، ١٠٤٦، ٣١٦٦، ٥٢٢١، ٤٦٢٤، ٣٢٠٣). (٤٦٩)

عائشه (همزای خوی لی بی) فہرمووی: لہسہر دەمی پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر بی) پوژ
گیرا، جاپیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ھەئسا چوو بۆمژگەوتو لہوئی نوێژی
خۆرگیرانی لہسہر ئەم شیوہیہ، بۆموسولمانەکان کرد، ماوہیہکی دوورودریژ
لەناونویژدەدا بەراوەستانەوہ ھەرقورئانی دەخویند، ئینجا چەمیہوہو
روکوووی بردو، دریژدی دابە چەمیہوہکەیشی، ئینجا لەچەمیہوہ
ھەئسایەوہو گەلی قورئانی تری بەراوەستانەوہ خویند، بەلام لەھینی
راوەستانی یەکەمی کەمتر، ئەوجا دووبارە پکوکی دوورو دریژی تریشی
بردەوہ، بەلام لەپکوکی یەکەمی کورتتر، ئینجا دوو کورنوشی دوورو دریژی
برد، لەچەشنی دوو چەمیہوہکە، یەکەم وەک یەکەم و دوو وەک دوو وەم،
واتە: لەدریژی وکورتیدا، ئینجا ھەرچی لەرکاتی یەکەمدا کرد، لەدووەمیش دا
ئەوہی کردەوہ، ئەوجا لەنوێژ بۆوہو خۆریش بەر بووہو.

ئینجا ووتاریکی دا بۆمەردومەکەو، سوپاس و ستایشی پەرورددگاری کردو
لەپاشا فہرمووی: (ئەم خۆرو مانگە دوونیشانە ی گەورەن لەنیشانەگەورەکانی
خودا، نەلەبەر مردنی کەسێ و نەلەبەر ژبانی کەسێ ناگیرین، جاھەر کاتی
شتی واتان بینی ئەوا لەخودا بپارینەوہو ئەللاھو ئەکبەر بکەن و نوێژبکەن و
خێرو بەخشینەوہ بکەن).

له پاشا فہرمووی (ئەوی نہووی موحمەد! ئەوی گەلی ئیسلام! سویندم بەخودا، کەس وەک خودائاوا دەمار نایگرئ، کاتێ کەبەندەیی لەبەندەکانی شەرواڵپسی بکا، یا کەنیزئ لەکەنیزەکەکانی داوین پیسی بکا، ئەوی گەلی موحمەد! بەو خودایە ئەووی کەمن دەیزانم ئەگەر ئیوہ بتان زانیایە زۆر کەم پێدەکەنین و زۆر ئەگریان). (تاج/١/٤٦٣، ٢/فیقی ئاسان/١/٢٤١=ز-١٦٦ژ-٩٢١).

بانگەوازی نوێزی خۆرگیران

٥٣٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لُودِي إِنْ الصَّلَاةَ جَامِعَةً). (الحديث: ١٠٤٥- طرفه في: ١٠٥١). (٤٧٠)

عەبدوللای کوری عەمر (ڕەزای خودایان لە بێ) فەرمووی: لەسەر دەمی پێغەمبەر دا (دروودی خودی لەسەر بێ) کەخۆر گیرا، بانگەواز هەل درا: (إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةً؛ وانیوێزی خۆرگیران دەکری بەجەماعەت، زوو کەن لە دەستی مەدەن!). (=تاج-ز-١٦٥ژ-٩١٩).

پەنا بە خوا کرتن لەسزای کۆر لە خۆرگیران

٥٣٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ يَهُودِيَّةً جَاءَتْ تَسْأَلُهَا، فَقَالَتْ لَهَا: أَعَاذُكَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. فَسَأَلَتْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُعَذَّبُ النَّاسُ فِي قُبُورِهِمْ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (عَائِذَا بِاللَّهِ مِنْ ذَلِكَ). (الحديث: ١٠٤٩- أطرافه في: ١٣٧٢، ١٠٥٥، ٦٣٦٦). (٤٧١)

(٤٧٠) أخرجه مسلم في الكسوف، باب: ذكر النداء بصلاة الكسوف: الصلاة جامعة، رقم:

٩١٠=٢١٠٠.

(٤٧١) أخرجه مسلم في الكسوف، باب: ذكر عذاب القبر في صلاة الكسوف، رقم: ٩٠٣ = ٢٠٨٨-٢٠٨٦.

ثُمَّ رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ذَاتَ غَدَاةٍ مَرْكَبًا، فَكَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَرَجَعَ ضَحَى، فَمَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ ظَهْرَانِي الْحَجَرِ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى وَقَامَ النَّاسُ وَرَاءَهُ، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ سُجُودًا طَوِيلًا، ثُمَّ قَامَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ وَهُوَ دُونَ السُّجُودِ الْأَوَّلِ ثُمَّ انْصَرَفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَتَعَوَّذُوا مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). (الحديث: ۱۰۵۰).

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہر مووی: جاری ژنیکی جوولہکہ ہات بولام، داوی دہسہنہی لی کردم و پیی گوتم: خوا بہنات بدات لہسزای ناو گوڑ، جابؤدئنیایی، لہم بارمہوہ پرسیارم لہپیغہمبہر کرد: نایا ئہو خہلکہگہدہمرن لہناو گوڑہکانیاندا لہسہر تاوانی ژیانی جیہان سزادہدرین؟ پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہر مووی: (بہئی) پہنا دہگرم بہخودا لہسزای ناوگوڑ).

جالہوہودوا سہرلہبہیانیک، پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) بہہوی مردنی ئیبراہیمی کوریہوہ،بہسواری کہژاویہک لہمال دہرجوو، فہدہری ئیلاہی و چارہنووسی خوایی وابوو کہ خورگیرا، ئیتر پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) کاتی چیشتہنگاو گہپایہوہ، بہناو مالی ہاوسہرمکانی دا ږمت بوو، تارؤیشتہ ناومزگہوت، ئہوجالہوئی لہشوینہکہی خویدا راوہستاو نویژی خور گیرانی دابہست. وہ موسولمانانیش لہ پشتیہوہ، بہجہماعمت نویژی خورگیرانیان دابہست. ئہوجا پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہراوہستانی یہکہمی رکاتی یہکہما، قورئانیکی زور دوور و دریژی خویند، ئہوجا جہمینہوہی یہکہمی رکاتی یہکہمی برد، وہلہناویدا یادیکی زوری خوی گہورہی کرد، ئہوجا سہری

له چه مینه وه هه ئیری، دیسان قورئانیکی زۆری دوورو درپژێ له پراوهستانی دووهه می پکاتی یه که ما خویند، به لām له قورئان خویندنی راوهستانی یه که می پکاتی یه که م که متر، نه و جا چه مینه وهی دووه می نه نجام دا، دیسان له ناو نه م چه مینه وه یه شدا که چه مینه وهی دووه می پکاتی یه که م بوو، ته سبیحاتیکی زۆری خویند، به لām له ته سبیحاتی ناوچه مینه وهی یه که می پکاتی یه که م که متر، نه و جا سه ری هه ئیری و پستی راست کرده وه فهرمووی: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد...) نینجا دوو کپنووشی دوورو درپژێ برد، ئیتر پکاتی یه که م ته و او نه و جا پکاتی دووه میشی له سه ر هه مان شیوه ته و او کرد، نه و جا له نوێژ بووه، له پاش ته و او بوونی نوێژ، و تارپکی بوخه لکه که دا، نه وهی که حه زی خودای له سه ر بوو له م و وتاره دا فهرمووی: (به شیکی نه م و وتاره له فهرمووده ی ژماره ۵۳۱ دا رابورد- و مرگێر) له پاشدا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمانی پی کردن که په نابگرن به خودا له سزای ناوگۆر، له ژبانی به رزه خا.

کردنی نوێژی خۆر گیران به کۆمه ئی

۵۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: انْخَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ: قِيَامًا طَوِيلًا، نَحْوًا مِنْ قِرَاءَةِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ

أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْكُرُوا اللَّهَ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ رَأَيْتَكَ تَنَازَلْتَ شَيْئًا فِي مَقَامِكَ، ثُمَّ رَأَيْتَكَ كَعَكَعْتَ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي رَأَيْتُ الْجَنَّةَ، فَتَنَازَلْتُ عَنْقُودًا، وَلَوْ أَصْبَتُهُ لَأَكَلْتُمْ مِنْهُ مَا بَقِيََتِ الدُّنْيَا، وَأَرَيْتُ النَّارَ فَلَمْ أَرْ مَنْظَرًا كَالْيَوْمِ قَطْ أَفْطَعُ، وَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ). قَالُوا: بِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (بِكُفْرِهِنَّ) قِيلَ: يَكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ: (يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ، لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ كُلَّهُ، ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطْ. (ر: ٢٧) (الحديث: ١٠٥٢). (٤٧٢)

ئینو عهباس (پرمزی خویشان لى بى) فهرمووی: لهسهر دهمی پیغهمبهردا (دروودی خودی لهسهر بى) خۆرگیرا، پیغهمبهردا (دروودی خودی لهسهر بى) نوپۆزی خۆرگیرانی کرد، وهله نوپۆزهکهدا گهلی پراوهستاو ماوهیهکی دوورو درپۆز لهناو نوپۆزهکهدا به پراوهستانهوه ههرقورنانی دهخویند، بگهه له پراوهستانی یهکهمی پکاتی یهکهمدا بهقهه سورمهتی به قهرهوی خویند. ٠٠٠ ئیتر ههموو فهرموودهکهی گپرایهوه (وهك لهژماره: ٥٢٣دا رابورد) تانهوئى كهئیبنو عهباس دهلی: جاپیغهمبهردا (دروودی خودی لهسهر بى) فهرمووی: (خۆرو مانگ دوو نیشانهی گهورمن له نیشانه گهورهکانی خودا، کهدهبن بهبهلگهو نیشانه لهسهر بوونی خودا و یهکتایی خودا، نهلهبهردی مردنی کهسو نهلهبهردی ژیانی کهسو ناگیرین! بهلام ههرکاتئ شتیکی ئاوههاتان دی نهوا زیکرو یادی خودا بکهن. یاران (پرمزی خویشان لى بى) گوئیان: ئهه پیغهمبهردی خودا! لهه شوینه پیرۆزها، چاومان لیت بوو دهستت برد بوشتی کهبیهیئت، کهچی ههله سلهمیتهوه وهك کهسئ لهشتی بترسئ وابوو، ئیتر کشایتهدواوه؟! فهرمووی: (دروودی خودی لهسهر بى) (ئهوه لهو کاتهدا بهههشتم دی، ودههستم برد بوهیشوین تری لهمیوهکهی ههتا بیهینم بوئان، بهلام بۆم نهکرایهوه، نهگهر

بۆم بکرایه ته وه تاجیهان دهما هەر لیتان دمهوار دو ته واو نه ده بوو، چونکه میوه ی به ههشت که ده نکیکی لی ده که یته وه ده نکیکی تر له لایه نی خودا وه دپته وه جیگه ی! ههروه ها ناگری دۆزه خیشم دی! هه رگیزا وه هه رگیز دیمه نی وادزیوو بی رمزام نه دیوه، سه رنجم دا زور به ی خه لکه که ی ناوی، ژنان بوو). عه رزیان کرد: نه وه له به رچی؟ نه ی پیغه مبه ری خودا! فه رموو ی: (چونکه ناسوپاسی ده که ن و له به ر نه وه که ناسوپاس و ناشو کرن) گو تیان: ئایا ناسوپاسی و ناشو کری خودا ده که ن؟ فه رموو ی: نه، مه به ست نه و منیه، به لام ناسوپاسی و ناشو کری هه وه رو هاوړی ده که ن و، پی نه زان و چا که یان له به ر چاونییه، گریمان به در یژیالی سال چا که و پیا و ته له که ل ژندا به کی، به لام نه که ر پوژی له پوژان شتیکی لی دیت که به دلی نه بی، ده لی: نه وه تی من هه م خیرم له تو نه دیوه! (ت/١/٤٦٨-١/ش/ن = ز-١٧١١-ز-٩٣٢).

به نده نازاد کردن له خۆر گیرانا

٥٣٥- عَنْ هِشَامٍ عَنْ فَاطِمَةَ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: لَقَدْ أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (بِالْعَتَاقَةِ فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ). (الحدیث: ١٠٥٤). (٤٧٣)

ئه سمائی کچی ئه بوبه کر (په زای خوا به ان لێ به ی) فه رموو ی: (له خۆر گیرانه که دا پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر به ی) فه رمانی کرد به به نده نازاد کردن، تا خودا ده روی ره حمه تیان لی بکاته وه).

باسی یادی خودا له خۆر گیرانا

٥٣٦- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَعَا، يَخْشَى أَنْ تَكُونَ السَّاعَةُ، فَأَتَى الْمَسْجِدَ، فَصَلَّى بِأَطْرَلِ قِيَامِ

وَرَكُوعٍ وَسُجُودٍ رَأَيْتَهُ قَطَّ يَفْعَلُهُ، وَقَالَ: (هَذِهِ آيَاتُ الَّتِي يُرْسِلُ اللَّهُ لَأَ تَكُونُوا لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهَا عِبَادَهُ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَافْزَعُوا إِلَى ذِكْرِهِ وَدُعَائِهِ وَاسْتِغْفَارِهِ). (الحديث: ١٠٥٩). (٤٧٤)

ئەبوو مووسای ئەشعەری (پەزەن خۆی لێ بێ) فەررمووی: رۆژی خۆرگیرانەکه، پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) راپەڕی و شلەژاو مەترسی ئەوەی هەبوو کە ئەوە بەرای نیشانەکانی هاتنی قیامت بێ، پۆیشت بۆمژگەوت و لەوئ نوێژیکی خۆر گیرانی دوورو درێژی بەکۆمەڵی بۆ کردین، قەد نەمدیوه کە ئاوا لەنوێژدا، قورئانی وا دورو درێژ لەراوەستانا بخوینێ، یا ئاوا چەمبەنەو کورپنووش درێژ بکاتەو. وتاریکی دا، فەررمووی: (ئەم نیشانەو دیاردانە ی کە خودا دەیان نیڕێ و پێشانێ ئەوخەڵکەیان دەدا، وەک خۆر گیران و مانگ گیران و بومەلەرزه و گەردەلوول و ئەمانە، خودا بۆ ئەوەی دەنیڕێ کە بەندەکانی خۆی هۆشیاری بکاتەو و بەوانە بیان ترسینێ و هەرپەشەیان لێ بکا، ئەگینا ئەم جۆرە نیشانە، نەلەبەر مردنی کەس و نەلەبەر ژیاکی کەس روو نادات، جاکاتی دیتان شتێ لەمانە رووی دا، ئەوا پەلاماری یادی خودا بدەن و، نوێژ بکەن و خێرو خێرات بکەن، چونکە خودا بەهۆی کردنی ئەم جۆرە خواپەرستیانەو دەررووی رەحمەت لەبەندەکانی خۆی دەکاتەو، لەدەردو بەلاو ناخۆشی رزگاریان دەکا).

لەنوێژی خۆرگیران و مانگ گیران بە دەنگی بەرز قورئان دەخوینێ

٥٣٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: جَهَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ الْخُسُوفِ بِقِرَاءَتِهِ فَإِذَا فَرَعَ مِنْ قِرَاءَتِهِ كَبَّرَ فَرَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ مِنَ الرُّكْعَةِ

قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ثُمَّ يُعَاوِدُ الْقِرَاءَةَ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ، أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي رَكَعَتَيْنِ، وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ. (الحديث: ١٠٦٥). (٤٧٥)

عائیشه (پرمای خدای لی بزرگوار) قهرمووی: له نوپژزی خۆرو مانگ گیراندا پیغه مبهەر (مروودی خودای لمسر بزرگوار) فاتحه و سوورمه که ی پاشی به دهنکی بهرز ده خویندو له سههر نه م شیوهیه دهیکردن: کاتی له فاتحیه و قورنانه خویندنی پاش فاتحیه ده بۆوه نه لاهو نه که بهری ده کردو ده چوو بۆچه مینه وه، کاتی کیش سهری له چه مینه وه هه ل دمیری دهیغه رموو: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) له هه ریه کێ له هه ر دوو رکاته که دا دوو چه مینه وه دوو کورپنیشی دمبرد، که ده کاته چوار راوهستان و چوار ئیعتیدال و چوار چه مینه وه و چوار کورپنوش.

روونکردنه وه:

ئه م چه ن دین خالانه له م بابه ته دا ره چاو ده کړین:

١- مه به ست له ئایات (نیشانه و علامات) چیه؟ مه به ست له ئایات له م شوینه و له وینه ی ئه م شوینه دا ئه و دیارده سروشتی و نیشانه ئاسمانیان ه ن، که ناو به نا و له نا کاودا روو دمه دن، وه ک: خۆرو مانگ گیران و بوومه له رزه و بورکان و گه رده لول و زریان و بای سهخت و لافاوی گه و رده هه و رده تری شقه و برووسکه و نه ستیره کشان و شتی تری سامناکی ترسناک، یا وه ک قه ومانی کاره ساتی ناخۆش، وه ک مردنی زانای ئایینی گه و رده مردنی پادشای داد په روه ری ئیسلام په روه ر، هه روا دیل کردنی ئه م زاتانه له لای ه ن دوژمنه وه.

٢- له م کاتانه دا چی بکړی باشه؟ له م کاتانه دا به شیوهیه کی گشتی خپرو یادی خودا نوپژو ته و به و پاران ه وه و دا وای لی خۆش بوون له خودا بکړی، له گه ل ره چاو کردنی خالی سییه م له م روونکردنه وهیه.

۳- لههه مان کاتا هه ریه که لهه دیاردهو نیشانانه، لهکاتی روودانیانا کردار یاگوتاریکی تایبهتی سوونهته، یا ههردووکیان، یاچهند کردارو یاچهند گوتاری، بۆنمونه: لهکاتی خوړو مانگ گیراندا نهو شتانه سوننهتن که لهه باسهدا بهدریژی باس کراون، لهکاتی گهردهلوول و بای سهختدا نزای تایبهتی خوئی ههیه، لهکاتی هه وره تریشقهدا سوونهته سی جا بلئی: (سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ) لهکاتی کشانی نهستیردها و اباشه سهرنجی نهداو بلئی: (مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) لهکاتی فهوتی گه وره پیاوانی ئیسلا ما کړنوش بردن بۆخودا، بهدمستی بهدمستی بۆخودا بهروو گهیه، یه که کورنوش سوننهته، لهکاتی بوومه له رزدها ته و بهو نزاو پارانه و ده پنه ناگرتن بهخودا له شه پری نهه دیاردهیه سوونهته. (پروانه تاج/ ۱/ ۴۷۸، ۴۷۹، الاذکار للنووی ص ۱۶۲-۱۶۴).

۴- له کهومه لئی فهرموودهو (نهر) بیستراوی دروسته وه دمده که وئ که گوناوه هوئی روودانی دمردو به لایه. جاری له سه رده می پېشهوا عومهردا (په زی خوی لئ بئ، بوومه له رزمی پووی دا، فهرمووی: (نهی خه لگی مه دینه! چ زووبی شه رعیتان بهرپاکرد، بهخودا نه گهر نه مجاره رووبداته وه له ناوئو و ده دانانیشم).

پایانی

باسه گانی نامه ی خوړو مانگ گیران- له سه رده فرمایشتی ماموستای عهسقه لانی- چل فهرمووده ی تیا دایه، نیوه یان په یوه ستن واته: موصول، نهو نیوه ی تریشیان بئ رشتن، واته: معلقن، سی و دیان لهه باسه خویدا یاله پېشه وه دووباره بوونه ته وه، پېشهوا موسلیمیش (په زی خوی لئ بئ) هه موویانی گیرا وده وه، بېجگه له مانه یان:

۱- (۵۲۹ ت = ۱۰۴۰ ف).

۲- (۵۳۵ ت = ۱۰۵۴ ف).

پینج بیستراوی صه حابه و تابیعیشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۳) نامه‌ی کورنوشی قورنانشویندن (کتاب سجود القرآن)

۵۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّجْمَ بِمَكَّةَ فَسَجَدَ فِيهَا وَسَجَدَ مَنْ مَعَهُ غَيْرَ شَيْخٍ، أَخَذَ كَفًّا مِنْ حَصَى، أَوْ تُرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى جَبْهَتِهِ، وَقَالَ يَكْفِينِي هَذَا، فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قُتِلَ كَافِرًا). (الحديث: ۱۰۶۷ - اطرافه في: ۴۸۶۳، ۳۹۷۲، ۳۸۵۳، ۱۰۷۰). (۴۷۶)

عبداللای کوری مهسعود (پرمزی خوی لی بر) فهرمووی: لهمهککه، جاری پینغه مبه ر (دروودی خوندی لهسه ر بر) سورمتی (والنجم) ی خویندو کورنوشی تیادا برد، نهوا نهیش کهلهوی بوون لهگه‌لیا کورنوشیان برد، تهنیا پیردمیردی نه‌بی، که‌گوئلی چهو، یالاگوئلی خوئی هه‌لگرت و به‌رزی کرده‌وه بوته‌ویلی و گوتی: پیویست به‌کورنوش ناکانه‌مهم به‌سه، له‌وه‌دوا نه‌وپیردمیردهم دی به‌کافری کوژرا. (تاج: ۱/۳۳۲/۸ ز-۱۱۰ ژ-۶۵۲ = ش/د/ت/ن).

عه‌سقه‌لانی (پرمزی خوی لی بر) ده‌فهرمووی: (له‌تۆله‌ی نه‌وه‌دا که‌کورنوشی نه‌برد به‌بیرپروایی کوژرا، وادیاره نه‌وانه‌ی که‌له‌ورپۆژمدا به‌م بۆنه‌یه‌وه. ته‌وفیق دران بوکړنوش بردن، خودای گه‌وره ئاخر خیری به‌نسیبی هه‌موویان کرده‌وه، به‌پیرۆزی نه‌و کړنوشه، له‌نه‌نجاهه‌موویان موسولمان بوون).

۵۳۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (ص) لَيْسَ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ وَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ فِيهَا. (الحديث: ۱۰۶۹ - طرفه في: ۳۴۲۲). (۴۷۷)

ئيبنو عباس (همزای خوبان لى به) فهرمووی: نایه ته که ی سوورمتی (ص) له نایه ته دامه زراوهمکانی سه جدهی تیلاومت نییه، له گه ل نه مه یسا که واه ده لیم، من به چاوی خویم دیومه که پیغه مبهه (دروودی خودی لسه به) کورنوشی تیادا ده بردو ده یفه رموو: (نه مه بو داود سه جدهی ته و به بوو، واته: کورنوشی ته و به و زیوان، به لام بوئیمه دوو سه جدهی شوکره، واته: کورنوشی سوپاس).

نایه ته که ش نه مه یه: (و ظن داود انما فتناه فاستغفر ربه و خر راكعاً و اناب) (۲۴/۳۸). (بروانه تاج/۱/۳۳۱).

۵۴۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سَجَدَ بِالتَّجْمِ، وَسَجَدَ مَعَهُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ). (الحديث: ۱۰۷۱ - طرفه في: ۴۸۶۲). (۴۷۸)

ئيبنو عباس (همزای خوبان لى به) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لسه به) له دواى نایه ته که ی کورنوشی سوورمتی (والنجم) ده، کورنوشی برد، موسولمانه کان و هاو به شپه یداکه ره کان و جنوکه و ناده میزاد، نه وهی له وى بوو هه مویان کورنوشیان بر دله گه لیا، ته نانهت قاو داکه وت که خه لکی مه که که سه رجه م موسولمان بوون!).

۵۴۱- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَرَعَمَ اللَّهُ قَرَأَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَالْتَجْمِ) فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا. (الحديث: ۱۰۷۲ - طرفه في: ۱۰۷۳). (۴۷۹)

زهدی کوری سابت (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: سورمتی (والنجم) م دهورکردهوه
 بؤپیغهمبهر (دروودی خودی لهسر بی) کورنوشی تیادانهبرد. (تاج/۱/۳۳۴ = ز-۱۱۱ ژ-۶۵۸ =
 ش/د/ت/ن).

۵۴۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رحمه الله) قَالَ: رَأَيْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَرَأَ (إِذَا
 السَّمَاءُ انشَقَّتْ) فَسَجَدَ بِهَا. فَقُلْتُ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، أَلَمْ أَرَكَ تَسْجُدُ؟ قَالَ: لَوْ لَمْ أَرَ
 النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ لَمْ أَسْجُدْ. (الحديث: ۱۰۷۴). (۴۸۰)

نهبوو سه لهمه (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: نهبوهورمیرهم دی سوورمتی (إذا
 السَّمَاءُ انشَقَّتْ) خویندو کورنوشی قورئانخویندنی تیادا خویند، پیم گوت:
 نهوه نهه کورنووشه چی بوو؟ فهرمووی: (نهگهر بهچاوی خؤم پیغهمبهرم
 نهدیبايه كه له ناو نهه سورتهه دا کورنووش ببا کورنووشم نهدهبرد).
 (ت/۱/۳۳۳/۱۰-ش/د/ن).

۵۴۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَقْرَأُ عَلَيْنَا السُّورَةَ فِيهَا، السَّجْدَةُ فَيَسْجُدُ وَنَسْجُدُ، حَتَّى مَا يَجِدُ أَحَدُنَا مَوْضِعَ
 جَبْهَتِهِ. (الحديث: ۱۰۷۵- طرفاه فی: ۱۰۷۶، ۱۰۷۹). *

ئیبنو عومهر (رمزی خویان لی بی) فهرمووی: گه لی جار پیغهمبهر (دروودی
 خودی لهسر بی) گه نهو سورمتانهی بؤده خویندین که کورنوشیان تیادایه، خوی
 کورنوشی دهبردو ئیمهش کورنوشمان له گه لیدا دهبرد، تهنانهت له بهر زؤری
 عه شاماته که هندی کمان جیگه دی دهست نه ده کهوت هه تا له کاتی کورنوشه که دا
 تهوئی لهسر دانئ. (ت/۱/۳۳۰/۲-ز-۱۱۰ ژ-۶۴۶ = ش/د).

(۴۷۹) اخرجہ مسلم فی المساجد ومواضع الصلاة باب: سجود التلاوة، رقم: ۵۷۷ = ۱۲۹۷،
 ۱۲۹۸.

(۴۸۰) اخرجہ مسلم فی الصلاة (عینی/۱۰۵/۷-۱۰۹). المترجم = ۱۲۰۴-۱۲۰۶.

* مسلم. مساجد. ۱۲۹۵، ۱۲۹۶.

پایانی

ماموستا عهسقه لانی (رمزی خوی لی بی) دهفر مووی: باسه کانی نامه ی کور نووشی قورئانخویندن بازده فهرمووده ی تیادایه، دوانیان بی رشتن (موعه لله قن) نو فهرمووده یان دووبارمن، پوخته که یان شهنش فهرمووده من، موسلیمیش (رمزی خوی لی بی) هه موویانی گیرا و ته وه جگه له مانه :-

۱- (۵۳۹ ت = ۱۰۶۹ ف).

۲- (۵۴۰ ت = ۱۰۷۱ ف).

۳- (۱۰۷۷ ف. بر روانه تاج/ ۱/ ۲/۳۳۵).

حهوت بیستراو (ئه سه ر) ی صه حابه و که سانی تریشی واتیا، به لام بیستراو هکان له ته جریده که دا نین.

تییینی:

زهیدی کوری سابیتی ئه نصاری له صه حیجی بوخاریدا ههشت فهرمووده ی ههیه، خه زره جیه، زهید نووسه ری سرووش بوو، له سه رده می پیغه مبهردا هه موو قورئانی له بهر بوو، به فهرمانی پیغه مبهر (دروودی خودی له سه ر بی) زمانی جووله که فی ربوو به پازده رۆژ، که پیغه مبهر (دروودی خودی له سه ر بی) کاغه زی دهنووسی بۆیان زهید بۆی دهنوسین، که کاغه زیشیان ده هات زهید ده یخوینده وه بۆ پیغه مبهر (بر: تاج/ ۵/ ۳۳۱ = تاج- ۴ ز- ۹۴ ژ- ۳۸۴ ج- ۴).

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۴) باسه کانی کورت کردنه وه ی نویتژ (أبواب تقصير الصلاة)

۵۴۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تِسْعَةَ عَشَرَ يَوْمًا يَصُومُ. (الحدیث: ۱۰۸۰ - طرفاه فی: ۴۲۹۹، ۴۲۹۸). (۴۸۱)

ثیبنوعه باس (ہمزای خوابان لیں ہیں) فہرمووی: سائی نازاد کردنی شاری مہککہ، پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہیں) نوژدہ شہو لہمہککہ مایہوہ، لہوماوہیہدا نوپڑی کورت دہکردہوہ۔ واتہ: نوپڑہ چوارینہ کانی دہکرد بہدوو رکات۔ (ت/۱/۴۴۷ = ۱۵۵-ژ ۸۹۱)۔

۵۴۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ، حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ. قُلْتُ: أَقَمْتُمْ بِمَكَّةَ شَيْئًا؟ قَالَ: أَقَمْنَا بِهَا عَشْرًا. (الحديث: ۱۰۸۱-طرفہ فی: ۴۲۹۷)۔ (۴۸۲)

یہ حیا کوری تہبو ئیسحاق فہرمووی: تہنہس (ہمزای خوی لیں ہیں) فہرمووی: لہحہجی مال ناوایی دا، لہخزمہتی پیغہمبہردا (دروودی خودی لیسر ہیں) لہمہدینہوہ چووین بو مہککہ، نپتر ہر دوو رکات دوو رکات نوپڑہ چوار پکاتی یہکانی دہکرد ہتا گہراینہوہ بو مہدینہ، گوتم بہنہنہس: لہمہککہ ہیچ مانہوہ؟ فہرمووی: دہشہو لہوئی ماینہوہ۔ (ت/۱/۴۴۷ = ۱۵۵-ژ ۸۹۰ = ش/د/ت/ن)۔

۵۴۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِنَى رَكَعَتَيْنِ وَأَبْيَ بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَمَعَ عُثْمَانَ صَدْرًا مِنْ إِمَارَتِهِ، ثُمَّ أَتَمَّهَا. (الحديث: ۱۰۸۲-طرفہ فی: ۱۶۵۵)۔ (۴۸۳)

ثیبنو عومہر (ہمزای خوابان لیں ہیں) فہرمووی: لہحہجی مال ناواییدا، لہمینا، لہپوژدہکانی جہژنی قورباندا، لہگہل پیغہمبہرخوی و لہگہل تہبووبہکرو عومہردا، لہکاتی جینشیننی خویاندا، نوپڑہ چوار پکاتہ کانمان بہدوو رکات دہکرد، واتہ: کورتمان دہکردنہوہ لہجیاتی چوار پکات دوو پکاتمان دہکرد، کہئہم کردارہ لہزاراوی شہرعی پپوژدایپی دہوتری (قصر الصلاة الرباعیہ)۔

(۴۸۲) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة المسافرين..رقم: ۶۹۳ = ۱۵۸۴۔

(۴۸۳) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: قصر الصلاة بمئى، رقم: ۶۹۴ = ۱۵۸۸۔

و دهه روهها له گهڻ عوسمانيشدا له سه ر هتای فهرمان پر واییه که یدا به هه مان چه شن دهمان کرد، به لام عوسمان له دوايی دا چوار پکاتی ته وای دیکر دو له مینا نویژی کورت نه ده کرده وه. (تاج: ۱/۴۴۸/۴ - ز: ۱۵۵ - ژ: ۸۹۲ = ش/ن).

۵۴۷ - عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ صَلَّى بِنَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) آمَنَ مَنْ كَانَ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ۱۰۸۳ - طرفه في: ۱۶۵۶). (۴۸۴)

حاریسه ی کوری و ههب (په زای خوی لى بى) فه مووی: له حه جى مال ناوای دا، له پوژده گانی مینادا، پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه ر بى) نویژه چوار پکاتییه گانی کورت ده کرده وه و به دوو پکات بو ی ده کردین، له وکاته شدا دنیا زور هیمن و نه مین بوو، نه وه ی بلئی ترس له دوژمن پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه ر بى) نه یبوو، که واته: کورت کردنه وه ی نویژ په یوه ندى به ترسه وه نییه، وه گه لى له زاناگان وادمه رموون. (پروانه: حاریسه بن وهب/الاستیعاب/ابن عبدالبر).

حاریسه رى کوری و ههب خوزاعییه، برای دایکى عوبه یدیلای کوری نیامای عومه ره، له صه حیجه ین دا چوار فهرمووده ی هیه، له بوخاریدا چوار فهرمووده ی هیه (په زای خوی لى بى).

۵۴۸ - عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: صَلَّى بِنَا عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فَقِيلَ ذَلِكَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَاسْتَرْجَعَ، ثُمَّ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ؛ وَصَلَّيْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ، وَصَلَّيْتُ مَعَ عُمرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ، فَلَيْتَ حَظِّي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ رَكَعَتَانِ مُتَقَبَّلَتَانِ. (الحديث: ۱۰۸۴ - طرفه في: ۱۶۵۷). (۴۸۵)

کاتی قسه یان بوئیبنو مه سعود کرد: که ئیمامی عوسمان له کاتی حه جا، له پوژانی ره جمی شهیتانا له مینا نوێژه چوارینه کان کورت ناکاته وه، به لکو به چوار پکاتی تهواو بهرنوێژی نوێژی نیومپووه عه سرو خهوتنان بو موسولمانان دهکا، ئه مهی پینا خوش بوو، چونکه شتی وا به پچه وانهی باستره وهیه، بویه فهرمووی: (إِنَّا إِلَهُ رَاجِعُونَ). واته: شتی واکاره ساته، ئینجا فهرمووی: (له م پوژانه دا له میناله گه ل پیغه مبهردا له سه ر ده می خویداو، له گه ل نه بو به کردا له سه ر ده می جینشینی خویداو، له گه ل عومه ردا له سه ر ده می جینشینی خویدا، هه ریه کێ له م نوێژه چوار پکاتی هه مان به دوو پکات ده کرد، خۆزگه م له م چوار پکاته ی که ئیستا له سه ر ده می جی نشینی عوسماندا ده یانکه م دوانیان گیرا ده بوو، ئیتر به سه م بوو).

۵۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يَجِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةٌ). (الحديث: ۱۰۸۸). (۴۸۶)

ئه بو هورمهیره (په زی خوی له ی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی له سه ر ی) فهرمووی: (ئه وژنه ی باومپی تهواوی به خوداو به پوژی دواپی ههیه، دروست نییه بوی که به بی که سیکی خویی بچی بۆ سه فه ری، که پوژمپی ی، یازیتر دوور بی).

له سه فه ردا نوێژی شیوان کورت ناکریته وه

۵۵۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَعْجَلَهُ السَّيْرُ يُؤَخَّرُ الْمَغْرَبَ فَيُصَلِّيَهَا ثَلَاثًا، ثُمَّ يُسَلِّمُ، ثُمَّ قَلَّمَا يَلْبَثُ حَتَّى يَقِيمَ الْعِشَاءَ فَيُصَلِّيَهَا رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يُسَلِّمُ، وَلَا يُسَبِّحُ بَعْدَ الْعِشَاءِ، حَتَّى يَقُومَ مِنَ جَوْفِ اللَّيْلِ. (الحديث: ۱۰۹۲). (۴۸۷)

(۴۸۶) اخرجه مسلم في الحج، باب: سفر المرأة مع محرم إلى حج وغيره، رقم: ۱۳۳۹.

(۴۸۷) اخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز الجمع بين الصلاتين في السفر وفي

الحج، باب: الإفاضة من عرفات إلى المزدلفة، رقم: ۷۰۲ - ۱۶۲۵.

ثیبنو عہمہر (ہرمزای خویان لئ بئ) فہرمووی: لہسہفہردا سہرنجی پیغہمبہرم دہدا، ئہگہر پہلہی رؤشتنی بواپہ، نویژی شیوانی دواہدہخست، لہپاشا سی رکاتی تہواوی نویژی شیوانی دہکردو سلاوی دہدایہوہ، ئیتر بہبی دواخستن نویژی خہوتنانی دادہبہستو بہدووورکات دہیکردو سلاوی دہدایہوہ، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) لہسہفہردا لہپاش نویژی خہوتنانہوہ نویژی سوونہتی نہدہکرد، ہہتا نیوہشہو ہہل دہسا بوشہونویژ! .

باسی کردنی نویژی سوونہت بہسواری ولاج بارووشی لہرووگہنہبی

۵۵۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي التَّطَوُّعَ وَهُوَ رَاكِبٌ فِي غَيْرِ الْقِبْلَةِ. (الحديث: ۱۰۹۴). (۴۸۸)

جابیری کوری عہدوللا (ہرمزای خوی لئ بئ) فہرمووی: جاران پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) بہسواری ولاج نویژی سوونہتی دہکرد، جاری وادہبوو رووشی لہرووگہ نہبوو (تاج/۱/۲۱۴ ز-۵۴ ژ-۳۹۳ = ش/د/ت/ن).

کردنی نویژی سوونہت بہسواری کویدریز

۵۵۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) صَلَّى عَلَى حِمَارٍ وَوَجْهُهُ عَنْ يَسَارِ الْقِبْلَةِ؟ فَقِيلَ لَهُ: تُصَلِّي لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَهُ لَمْ أَفْعَلْهُ. (الحديث: ۱۱۰۰). (۴۸۹)

ئہنہسی کوری شیرین (ہرمزای خوی لئ بئ) فہرمووی: ئیمامی ئہنہس (ہرمزای خوی لئ بئ) کہلہشام گہرایہوہ چووین بہپیریہوہ بوپیشوازی، لہ شوینئ بہخزمہتی

(۴۸۸) لم يوافقہ مسلم علی تخريجہ (فتح/۲/۶۸۷-خاتمة)- المترجم.

(۴۸۹) اخرجہ مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز صلاة النافلة على الدابة في السفر: ۷۰۲ = ۱۶۱۸.

گه‌یشتین پیی ده‌لئین عه‌ینی ته‌مر، ته‌ماشایم کردبه‌سواری گویدریژی نوویژی سوونه‌ت ده‌کا، پرووی له‌لای چه‌پی قیبله‌وه‌یه، ئاله‌ملایه‌وه، منیش عه‌ریم کرد: ده‌بینم نوویژی سوونه‌ت کرد، که‌چی پرووت له‌پروووگه نه‌بوو؟ فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر بۆخۆم پیغه‌مبه‌رم به‌چاوی خۆم نه‌دیبا‌یه، که‌له‌سه‌ر ئه‌م شی‌وه‌یه نوویژی سوونه‌تی ده‌کرد، ئه‌مه‌م نه‌ده‌کرد!).

رافه‌ و شیک‌کردنه‌وه: ئه‌م به‌هرانه له‌م فه‌رمووده‌یه و مرده‌گیری:

۱- کرداری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بئ) وه‌ك، گوتاری، به‌بئ سی‌ودوو، ده‌بئ به‌به‌لگه‌ بۆمه‌رگرتنی برپار، واته‌: کرداری ریک وه‌ك گوتاری سه‌رچاوه‌ی برپاره‌.

۲- نوویژی سوونه‌ت، گه‌رچی نوویژخوین پرووشی له‌پروووگه نه‌بئ، به‌سواری و لاخ و خۆشروو ماشین و فرۆك و شه‌مه‌نده‌فه‌رو پاپۆرو مووشه‌ك و با‌ئۆن، له‌سه‌فه‌ردا دروسته‌.

۳- نوویژخوین له‌سه‌ر جیگه‌یی نوویژ بخوینی، که‌پیس‌ی تیا‌بئ، نوویژه‌که دروسته‌، به‌مه‌رجئ پیسیه‌که لیی نه‌که‌وئ، چونکه‌ و لاخ که پیغه‌مبه‌ر خۆی نوویژی به‌سواری پشتی کردوو، له‌پیس‌ی به‌دهرنییه‌، هه‌ر هیج نه‌بئ دهروازه‌کانی له‌شی پیسییان پیوه‌ هه‌یه‌.

شت شت یاد ده‌خاته‌وه:

له‌یادمه‌ سائئ شیخ موحه‌مه‌دی قه‌رده‌اغی خه‌تیبی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی (ره‌حه‌متی خ‌وای لی بئ)، بۆنه‌قلی وتارو نوویژی هه‌ینی، سه‌ری میکروفونه‌که‌ی، به‌دهرزیه‌کی سنجاق دابوو له‌قه‌راخی یه‌خه‌ی جبه‌که‌ی.

جابه‌ندئ لۆکه‌به‌سه‌ر ئه‌مه‌یان کرد به‌مه‌هانه‌یی له‌دژی خه‌تیب، گوا‌یه: ئه‌و میکروفۆنه‌ به‌سه‌راوه‌ به‌وا‌یه‌ریکه‌وه، که‌ئهو سه‌ره‌که‌ی به‌سه‌راوه‌ به‌چه‌ن دارته‌لیکه‌وه، که‌خواه ناخواه پیسی وا له‌بن یه‌کئ له‌ودارته‌لانه‌دا، شتی وایش نوویژ پووچ ده‌کاته‌وه!

دەورو بەری سالی ۱۹۵۵ بوو، عیراق سەر جەم لە ئیستا زیاتر، وەك مەن جە ئی سەر ئاگر دەكوڵا، لە مزگەوتی بێتەبەق مەلا مستەفای زەلمی، ئیجازە می مەلایەتی دا بە یەكێ لە فەقێ مەلا باشەكانی خۆی، ئەوسا بابوو، بەم بۆنە یەوێ ناھەنگێکی قەشەنگ دەگێڕا، خەلکی گەرەك و گشت مەلا و فەقێ و پیاوما قوولانی شارو قازی و فەرمانبەرانی میری بانگ دەكران، كۆمەلێ و تاری جوړاو جوړ دەخویندرا نەو، شەكراو دەخورا یەو، ئیجازە نامە یەكی پیرۆز دەخویندرا یەو، ئەو جا قازی، یامەلا باشی، یا گەورە پیاوی، میزەر و جەبی لەبەر فەقێ ئیجازە پێ درا وەك دەكرد، ئیتر فەقێكە دەبوو بە مەلا و كوڵای بە ژێانی فەقێ یەتی دەھێنا.

ھەندێ كەسیش وەك كە ئەشیری ناو دخت خۆی تی ھەل دەقورتاند، ئەم جوړە كۆبوونە وەدی بە ھەل دزمانی، بۆ پڕوپا گەندە بۆ دەستەو بەستە ی خۆی، ھەل ئەسا بە قاچاخی و وتاریكی دەدا!

جاك موحەمەدی مامۆستا مەلا عبدولكەریم و من یەكێك بووین لەم لاكو تانە! قەسەكانی من گەرچی كال و كرج بوون، بەلام چونكە بەیان حالی رووداویكی تالی رەق و زەق و ناحەقبوون، ھەتا ئیستایش لە ناو مەلا و فەقێكانا سەدا ی ھەر ماو، پالفتەكەیان ئەمە بوو:

(... بەناوی ھەموو فەقێكانی ناوچەكەو، بیزاری لە حالی شەری خۆمان دەردەبڕین، لەبەر ئەوێ داوا لە كار بە دەستان دەكەین، كە قوتابخانە ی ئایینی مان بۆ بكەنەو، ھەتا كە ی ئێمە ی واریسانی پێخەمبەرمان، وەك سۆال كەرو شوان گاوان، ئیواران مائەو مائەو نان بچینی نەو بەرێزان! ئێو ھەموتان بەتەل و وایە ركارە باتان راكێشاوێ بۆ ناو مائەكانتان، ئێمە بەرپۆزی نیو مەرۆ، بەئاوینە شەوقی ھەتا و رادەكێشین بۆ ناو حوجرەكانمان، چونكە نەكارە بایان تیا دایە، نەرۆشنایی، بەشەویش لەبەر پڕوونایكی چرای كوڵان دەخوینن! گوتیشم:

ئەمەلىي (مەجلىس عىلمى) شەرمى لەخودا ناكەن، لەكاتى تاقىكرىدەنەۋى تەئىنەن، بەس سەيرى دىارى و دەسەنەۋى واسىتەۋى جىل و بەرگەۋى كۆرەمەلەيى دەكەن، گۆي بەزانست و مەلەپەتەنى نادەن، مەزگەۋتەكانىيان پىر كىردەۋى لەمەلەي نەزان، بارى و شىرەئى لۆكەيان لەسەر ناۋە، بەلام بەقەدەۋى حوشىرى عىلمى يان پى نىيە... سەرەۋى وەدە لەۋرگىيانا نىيە.. خەلگە بۇ خوا بەشاپەت بىن رۆز رۆزى زانست و شەھادەت، باۋى بارە لۆكە بەسەرچەۋى!)

كەكەمەش لەبارەى زەمىكى خەستى چىرە پىر بەندەۋى دۇكان و دەر بەندىخانەۋە شانى پىا كىرد... گۆيە:

(... ئەم بەندەۋانە بۇ ئەۋە دروست دەكرىن، كەبىن بەبىكەى سەربازى ژىر دەريايى ئەتۈمى! ئەمەرىكەى جىھانخۇر دەپەۋى ۋەتەكەمان بىكە بە پىگەى ئەتۈمى لەدزى يەكەتتى سۇفەت، كەباۋى گەلانە، پەسەۋانى ئاشتى يە، .. دەى نىمە چۆن رازى دەبىن، كەلەخاكى نىمەۋە ھىرش بىرپەتە سەر رىزگار كەرى مەۋفەپەتە، بىرۋەخى سەددى دۇكان و دەر بەندىخانە! بىرەئى ئەمەرىكە، بىزى .. و...!). ئەمە پەۋخەتەى ۋەتەكەى خەمە بوو . مامۇستە مەلا مەستەفەى سەفەت ھەبوو ، مەلەپەتەى زىرەكى پۇشنىر بوو ، ۋەتە بىزىكى جەۋان بوو ، بەلام بەقەدەۋى قەدەرقى لە كۆمەنىست بوو ، كۆمەلەى مەلەى تىرش ھەبوو، بەقەدەۋى شىئە ئاگانە لە رۆز نەبوو، لەم جۆرە كۆرەنەدا چەۋان لەبىرى مەلەى سەفەت بوو، كۆرەنە دەۋى دەكەۋەن، جە سەفەت لەم قەسەنى (خەمەى مەلا) تەۋرە بوو، بەمەلا مەستەفەى زەلمى گوت: (مەلا مەستەفا! ئەمە ئاھەنگى ئىجەزە ۋەرگەتنى فەقەى يە، يە مەنبەرى ۋەتەى ئىستەگەى مۇسكۇپە..) ئەۋجە گوتى:

(خەلگە! بۇ خەۋاتان پى دەلەم: ئەم بىرەۋە پەسە بەنگەۋى تەلەكە گەلانە، يەكەم كۆمەرى نەتەۋەپەتەى كورد لەمەھاباد، رىزگار كەرى مەۋفەپەتەى، باۋى گەلانە جىھان بەچەندە تەنەكەپەك نەۋەتەۋەتە، بەچەۋى خەۋاتان دەبىن

كەئەم شىن و شەپۇرۇ گا قۇرەيان لەبەرچاۋى رەشى گەلان نىيە، بەلكوۋ بۇ
 ھەرىسە نەۋتە، لەپاستىدا دانىشتن لەكۆرى وادا، با لەناۋ مزگەوتىشا بى،
 كەحەقىقەتى تيا ناۋەژوۋ دەكرى تاۋانە.. ئەمە مزگەوتە يا خەلىيەۋ شانەى
 كۆمەنىستە..!) يا شتى لەم بابەتەى گوت، مەلا عبداللەى بىژۋەى ھەبوۋ
 سۆفى شىخى بيارە بوو، لە خزمەت مامۇستا مەلا عبدلكەرىمى بيارەدا
 دانىشتىبوو، تاباسى بيارەى بۇ بكا، كەگۆى لەم كەينو بەينە بوو، بەحەمەى
 فەرموو: ئەم سەگابە كىيە ئادەى بەشەق بىكەنە دەردوۋ!

ئەۋجا سەفۋەت كۆرەكەى بەجى ھىشت، كۆمەلەكەشى يەكسەر بەدەم
 جىۋو دانەۋە كۆرەكەيان چۆل كىرد، ھەيان بوو دەىگوت: مچە زەلمى تۆ
 لەمەت جى؟! تۆ لەم مەقۇوتىيەت جى؟!

ئەۋ رۇزگارە لەئىستامان خراپەر، مەردوم چەۋاشە كرابوون، شارى سلىمانى
 دەتگوت گرگانە، جەماۋەر بەدەنگى دەھۆلى دوور بەتەۋاۋى تەفرە درابوۋ،
 ھەتا گەرەكەكانى ناۋى نامۇيان لى نرابوۋ، ۋەك: كۆرىا، مۆسكۆ، فیتنام.. تاد،
 داخەكەم ئىستائىش ھەندى كورد بەناۋى كوردى ددانىان ئال دەبىتەۋە، ئاشق
 بەناۋى بيانىن، ۋەك: خەماس و دىر ياسىن، ئەۋ ھەمكە گوندو شارۋچكە
 پىرۋزانەى كوردستان، كەقەلاچۇكران، ھىچيان شايانى ئەۋەندىن، كەبنكەۋ
 مەلئەندەكانى ئەۋانىان بەناۋە ناۋ بىرى!

ۋەكى تىرىش كۆمەللى مەلاى تىرى نىشتامىنەروەر ھەبوۋ، زوربەيان
 لەژىرەۋە پارتىۋ شتى تىرى ۋابوون، بەدزىيەۋە بەخۇيان دەگوت: عولەماى
 ئەحرار، زۆربەى فەقىكانى ئەۋ سەردەمە تەفرەدراۋى ئەم گوروپە بوون،
 چونكە بەخەيال ۋەك خەۋى خۇش مژدەيان دەدا كەبەزوۋىى لەسەر دەستى
 ئىشتراكىيەتدا (بەھەشت دىتەۋە بۆسەر زەۋى..) لەھوتاڧكىشاندا
 دەيانفەرموو: (.. سۆسالىستى رېپرەۋمانە، ئەبو زەر پىشەرەۋمانە!!) بە
 ئەۋۋەدەرى غەفارىيان دەگوت: ابوالاشتراكىيە!

من خۆم يەككى بووم لە بە تەلەبوانى ئەم تاقمەيە، بەلگەيشم ئەم شتانەيە: بەشداريم دەکردلە (دەنگى فەقى) دا، پڕۆژنامەم بە قاچاخى دەخويندەوه، لە قاخانەى حەمەرەق بە بەرگى فەقیيەتيەوه بە سەرى پرووت دادەنیشتم، دەچووم بۆ سینهما، گویم لە رادیۆ دەگرت،!! هاموشۆى باخى گشتیم دەکرد، ھاوبەشى موسابەقە و پېشپەکی و وەرزشم دەکرد، قژە سەرم درێژ دەکرد، دەى ئەگەر ئەمە حورییەت و سەربەستى نەبێ دەبێ سەربەستى جى تری؟!

مامۆستا مەلا سەى غەفوور ھەبوو، مەلاى مزگەوتى سەى حەسەن بوو، مەرۆڤىكى زاناودانا بوو، لە سەرگوروپى زانایانى سەربەست حلیب دەکرا، لەم کاتەدا بەوردی سەرنجى ئەم قلیمەى دەدا، جاکاتى سەفوت و پېرەکەى کۆرەکەیان بەجى ھىشت، بە دەنگىكى بەرزى کارىگەر، کە ھەموو لایى گوڤیان لى بى، بە سەفوت و دەستەکەى گوت: (وَأَمَّا زُوا الْيَوْمِ آيَهَا الْمَجْرُمُونَ!).

ئیتەرکۆرەکە بوو بەکۆرپى (بژى و بمرئ و بپروخى!) من کاتى گەرپامەوه چووم بۆ خزمەتى مامۆستا مەلا ئەسەدى مەحوى (رەحمەتى خۆى لى بھت)، گویم لى بوو حاجى عەلى خەلیفە بەپەرۆشەوه دەنگوباسەکەى بئەبەقى بۆ دەگپراپەوه، دەیکوت: (.. قوربان! دەرەگا کە ووتۆتە ناو مەلاکانیشەوه، ھەیانە مۆسکۆ بەقیبلەگا دەزانى، فەقى سەسەلەکەى لای تۆیش لەوانە.. رەنگ بى ئیستا گیرابى، ئای خۆ ئەوتە ھاتەوه..) مامۆستایش فەرمووی: فەقى نوورى چایەکە گەرمە چایى بۆ خۆت تیکە..).

قەت قەت مەبەستم لەم قسانە تانە نییە، لەمردوو یا لەزیندوو، خوا یاربى من لەشتى واو دەورم، مەبەستم خزمەتە، کەبیکەم تا ھەل لە دەستە، چونکە لەزۆر رۆشنیران دەبیستمەوه، کە ئەم جۆرە یادگارە زۆر بەسوودن، بەتایبەت لەم جۆرە بابەتانە کە ھەك ئاوینەى ئەو کاتەيە وان.

جا ھەر لەم بابەتەيە ئەم چەند یادگارە:

مامۇستا شېخ ئەمجد زەھاۋى و شېخ سەھوواف ھاتن، شەو لەنادى موومزەفین بوون، من و مەلا كەرىمى گولپى و چەند فەقىيەكى تر، دېنىمان كردن، سكالای حالى خۇمان لەلا كردن، داۋای يارمەتىمان ئى كردن بۇ كردنەۋەى فېرگەى ئايىنى، ئامادىي خۇمان دەرپرې بۇ بەشدارى كردن لەغەزای جەزائىردا.

جاری لەسەردەمى عومەر عەلى دا^(۹۰) وا دىزانم مەلىك، يا پیاوێكى گەورە ھات، ئەرزەو ھالمان دا پى ئى، بۇ كردنەۋەى قوتابخانەى ئايىنى، لەسەرا كۆيان كردىنەۋە، لەئەنجاما من لەگەل بارچاۋەشېكا لەسەر مەسەلەكە دەممان تىك گىرا، منيان گرت: فەقى غەفوورى كانى سېى كەيى و فەقى رىئووفى شانەخسەيى و فەقى كەرىمى سىتەلانى چوون بۇ خزمەتى قازى شېخ محەممەدى خال، گوتيان: قوربان! فەقى نورى لەسەر مەدرەسە گىراۋە، كرديووانە بە شيوعى لەسەر قەسەى حەق، قازى تەشرىفى ھات، ھەر لەيادە بەموعاون سەراى فەرموو: (ئەمانە ئەھلى عىلمن، سەبەينى دېنە جىگەى ئىمە، بەچاۋى سووك تەماشايان مەكەن..) ئىتر بەريان دام.

ئای دنيا! ئىستا لەم مېژووودا (۱۹۹۹) فەقى نورى، بەرھەمى ئەو كۆشەى دەدوورپتەۋە، لەپەيمانگەى ئىسلامى كوردستان وانەبېژە، دەرەس بەفەقى دەلپتەۋە، خوايە! ھەموو ئاۋاتىكمان ئاۋا بەھىنىتەدى و پىت و فەر بىخەپتە ئەم فېرگە ئىسلامىيانە. ئامىن. خوايە! بەرھەمەتى خۆت ئەمۈنەى ئەزھەرى شەرىف لەم كوردستانەدا زۆربەكەى. ئامىن.

۱۹۹۹/۵/۳۰ - نورى فارس حەمەخان - ۱۹۹۹/۵/۳۰

(۹۰) ۱۹۹۰ ھەك دىزانين پېرۇز خانى داىكى خولە پېزە بانگ كرا بۆشايەتى دان لەسەر عومەر عەلى، بۇ مەحكەمەى شەعب لەبەغدا، تەلەفېزىيۇن قەسەكانى مېمى پېرۇزى نەقل كرد، ھەر لەيادە كەۋەك زىنكى كوردى نازاى گوساغ بەمومەر عەلى گوت: ھەك مال و منالەت بە قاۋرە بى ۱۹۹۰ ھەك جەرگى منەت دا بەتەنۈرەۋە، جالەباش پۇزگارزى نزاكەى مېم پېرۇز گىرابوو، خۇم بەچاۋى خۇم لە مزگەوتى ئىبراھىم بەگ، لەكەر كووك تەرمى عومەر عەلى و ژنەكەى و دوو منالېم بىنى، لەپىگەى بەغا ۱۹۹۰ ھەك پېرۇز، بوو بوون بەقاۋرە. راستە كە دوعاى مەزۇلۇم رەت ناپېتەۋە (۱۹۹۰ ھەك).

نه کردنی نویژه سوننه ته کانی پاش و پیش فہرزه کان

۵۵۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَقَالَ: (صَحِبْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ أَرَهُ يُسَبِّحُ فِي السَّفَرِ وَقَالَ اللَّهُ جَلَّ ذِكْرُهُ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ إِسْوَةٌ حَسَنَةً (الحديث: ۱۱۰۱) (۴۹۱).

ئیبینوعومەر (رمزی خواہان لى بى) دہفہرموئ: بۆخۆم زۆر لەخزمەت پێغەمبەرەدا بووم، نەیم دیوہ کە لەسەفەردا نوێژى سوننەت بکا، وە لەحال خودای یادمەزنیش دہفہرموئ: (لقد كان لكم في رسول الله أسوة)؛ پێغەمبەرى خوا سەر مەشقی جوانە بۆ ئێو، لەھەموو کاریکتاندا پەیرەوى بکەن).

رافە و شیکردنەوہ:

بەپێی ئەم فەرموودەیە لەسەفەردا نوێژە سوننەتەکانی پاش و پێشی فەرزەکان ناکرێن. بەلام زۆربەى زاناکان دہفەرموون: لەسەفەریشا نوێژخوێن ئارمەزووی خۆیەتی، بۆی ھەبە ھەموو جۆرە سوننەتی بکا، بۆی ھەبە نەیانکا.

نوێژی سوننەت لەسەفەرا

۵۵۴- عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّه رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى السُّبْحَةَ بِاللَّيْلِ فِي السَّفَرِ عَلَى ظَهْرِ رَاحِلَتِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ بِهِ). (الحديث: ۱۱۰۴) (۴۹۲).

عامیری کوپی رمبیعە (رمزی خوی لى بى) دہفەرموئ: لەسەفەردا لەخزمەت پێغەمبەرەدا (دروودی خودای لەسەر بى) بووم، دیوہ بەشەو شەو نوێژی دکرد، جاری دیم

(۴۹۱) اخرجہ مسلم فی الصلاة (عینی/۱۴۴/۷-۱۳۵) المترجم).

(۴۹۲) اخرجہ مسلم فی الصلاة (عینی/۱۳۷/۷-۱۲۷) المترجم = ۱۶۱۴.

به سواری و لاخه کھی، به دهم ریوه شهو نویژی دمکرد، و لاخه کھی روی له هه رلایه ک بوایه، مه بهستی نه بوو به مهرچی به رهو نهو جیگه بر و شتایه که مه بهستی بوو (بروانه تاج: ۲۱۴ / ۱ / ۲ / ۳ = ز- ۵۴ ژ- ۳۹۳).

رافه و شیکردنه وه:

عامیری کوری ره بیع (رهزی خوی لێ بێ) یه کیگه له موسو ئمانه هه ره پێ شینه کان، له گه ل ژنه کهیدا کۆچی کرد بو حه به شه، له پاشا کۆچی کرد بو مه دینه، به دری یه، له گشت غهزاکانی تری پیغه مبهردا (دروودی خودای له سه ره بێ) به شداری کردوه دوو فهرموده ی له سه حیحی بو خاری دا هه یه، له کاتی ئازاوه کھی سه رده می عوسماندا (رهزی خوی لێ بێ)، عامیر (رهزی خوی لێ بێ) شه وی هه لده ستی بو شه ونویژ، له پاش شه ونویژه کھی ده خه ویته وه جادی نه خه وی، پی ی ده لێن: هه لسه له خودا به پاری ره وه، که له م ئازاوه یه په نات بدا، هه ره وک به نده باشه گانی خوی ئی په ناداوه، نه ویش هه لده ستی ته وه ونویژه ده کاو نزاده کا، جاله پاشا نه خۆش ده که وی، ئیتر له مال دهرنا چی تائه و ساته ی ته رمه که ی ده به ن بو گۆرستان. چه ند قسه یی له سائی وه فاتی کراوه، ره نگ بی سائی سی و حه وتی کۆچی، کۆچی دوا یی کرد بی، ره زاو ره حمه تی خوی گه وه ی ئی بێ.

کۆکردنه وه ی نویژی شیوان و خه وتنان له سه فهردا

۵۵۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَجْمَعُ بَيْنَ صَلَاةِ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ إِذَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ سَبْعٍ، وَيَجْمَعُ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ). (الحديث - ۱۱۰۷) (۴۹۳).

ئىبنو عباس (رەزى خواجهان لى بىن) فەرمۇى: ياساى پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بىن) وابو، ئەگەر لەسەفەردا بوايە، نوپۇزى نيوەرۇ و عەسرى پېكەوہ كۆدەكردهوہ، وەنوپۇزى شيوان و خەوتنانيشى پېكەوہ كۆدەكردهوہ (ش/ تاج/ ۱/ ۴۴۹ = ز-۱۵۶ ژ-۸۹۵).

کردنى نوپۇز لەسەرلا

۵۵۶- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ). (الحدِيث: ۱۱۱۷).

عيمرانى كورى حوصەين (رەزى خوى لى بىن) فەرمووى: ماپەسىرىم بوو، لەپېغەمبەرم پەرسى (درودى خودى لەسەر بىن): ئەگەر مروڤى ساغ بەدانىشتەوہ نوپۇزى سوننەت بكا چۆنە؟ فەرمووى: ئەوہى بەپېوہ نوپۇز بكا ئەوہ خىرتەرە، بەلام ئەوہى بەدانىشتەوہ بىكات ئەوہ نيوہى پاداشى راوہستاوى بۆھەيە، وئەوہى بەپراکشانەوہ بىكات ئەوہ نيوہى پاداشتى دانىشتوى بۆھەيە. وەلەبارەى نوپۇزى نەخۆشپەوہ لىم پەرسى، فەرمووى: ئەگەر دەتوانى بەپېوہ نوپۇز بکە، ئەگەر ناتوانى ئەوا بەدانىشتەوہبىكە، خۆنەگەر بەدانىشتەوہ نەت تەوانى ئەوا بەرەو قىبلە لەسەرلا نوپۇزەگەت بکە، چ فەرز بى چ سونەت، لەكاتى نەخۆشيدا، چونكە مەھانای رەواى ھەيە بەھوى دانىشتن ياپالکەوتنەوہ پاداشى كەم ناکات. (تاج: ۱/ ۵۰۶ = ز-۱۸۵ ژ-۹۹۵).

کردنى نوپۇزەندىكى بەدانىشتەوہ و ھەندىكى بەپېوہ

۵۵۷- عَنْ عَائِشَةَ، أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّهَا لَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي صَلَاةَ اللَّيْلِ قَاعِدًا قَطُّ حَتَّى أَسَنَّ، فَكَانَ يَقْرَأُ قَاعِدًا، حَتَّى

إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ، فَقَرَأَ نَحْواً مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً، ثُمَّ رَكَعَ. (الحديث: ۱۱۱۸ - أطرافه في: ۱۱۱۹، ۱۱۴۸، ۱۱۶۱، ۱۱۶۸، ۴۸۳۷).

وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي رِوَايَةٍ: (لَمْ يَفْعَلْ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ فَإِذَا قَضَى صَلَاتَهُ نَظَرَ: فَإِنْ كُنْتُ يَقْظَى تَحَدَّثَ مَعِي، وَإِنْ كُنْتُ نَائِمَةً اضْطَجَعَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث: ۱۱۱۹).

عائیشه، دایکی موسولمانان (رمزی خویان لى بى) فهرموى: ههركيز نه مديوه پيغه مېهر (دروودی خودای له سمر بى) بهدانیشته وه شهو نوپژبکا، ههتا کاتى چوو به سالا، ئيتر بهدانیشته وه قورنانى ناو نوپژى شهو نوپژى دهخويند، ههتا دهيوست كه روکوع ببا، نهوسا هه لدهستايه سهرپى، بهراوه ستانیشه وه دهورى سى چل ثايه تى تريشى دهخويند نهوسا روکوعى دهبرد. له گيرانه وه ميه کى تر دا عائیشه (رمزى خوى لى بى) فهرموى: ئيتر لهرکاتى دووه ميشا هه مان شتى دهکرده وه، جاگاتى له شهو نوپژه کهى ده بوژه ته ماشاى دهکرد: نه گهر من به خه بهر بومايه نه واقسهى له گهل دهکردم، نه گهر من خه وتوو بومايه نهوا نهویش راده کشا (دروودی خودای له سمر بى).

پایانی

شیخی عهسقه لانی (رمزی خوى لى بى) دمه رموى: باسه کانی کورت کردنه وهى نوپژ په نجاو دوو فهرمودهى بهرزه وه کراوى تيا دايه، سازدميان رشته کرتاون، نهوانى تريان په يوهستن، واته: موصولن سى و دوويان له م باسه خویدا ياله پيشيه وه دووباره بونه ته وه پيشه وه موسلم یش (رمزی خوى لى بى) هه موياى گيرپراوته وه بيچگه له مانه يان:

۱- (۵۵۴ ت = ۱۰۸۰ ف).

۲- (۵۵۱ ت = ۱۰۹۴ ف).

۳- (۱۱۰۸ ف. له ته جريد مکه دا نيه).

۴- (۵۵۶ ت = ۱۱۱۷ ف).

ههروهها شهش بیستراو (ئهسهه) ی سهحابه و کهسانی تری پاش ئهوانیشی واتیا.
کهواته کۆی بهرزموهکراو و بیستراو دهکاته: (۵۸+۶+۵۲) لهه پهنجاو ههشته
چواردهیان لهته جریدی بوخاریدا ههیه لهژماره: (۵۴۴) هوه ههتا ژماره: (۵۵۷)
چونکه: (۵۵۷-۵۴۳=۱۴).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۵) باسهکانی شهو نوێژ (أَبْوَابُ التَّهَجُّدِ)

۵۵۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَتَهَجَّدُ قَالَ: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَلْتَ قِيمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَلْتَ نُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ، أَلْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَلْتَ الْمُقَدَّمُ وَأَلْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَلْتَ، أَوْ: لَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). (الحديث: ۱۱۲۰- أطرافه في: ۶۳۱۷، ۷۳۸۵، ۷۴۴۲، ۷۴۹۹) (۴۹۴).

ئیبینو عهباس (رهزی خواجهان لهه) فهرموو: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بهه) کهله شهوا
ههئنه سا بۆ شهو نوێژ، لهسهه مهتاوه دمیغه رموو: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ) ههتا (...)
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. واته:

ئەى خودايە! سوپاس و ستايش ھەر بۆتۆيە، تۆ ھەتاهەتايە پايەدارى و مايەى بوون و مانى ھەمووشتيكى و، پاريزمرو راگرى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھيشى لەوانا ھەيە، ھەرچى ھەيە و نيە سەر رشتەى بوون و نەبوونى بەدەستى تۆيە، ديسان سوپاس و ستايش بۆتۆ، ھەرخۆتى خاوەن و پادشاى راستەقينەى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھيشى وا لەناو ئەوانا، ديسان سوپاس و ستايش بۆتۆ، تۆھەقى و راست و دروستى و، بەلئىنت ھەقە و راستە و دروستە و، شادبوون و گەيشتن بەديدارى تۆلەپاش مردن، ھەقە و راستە، ھەرموودەت راستە، بەھەشت راستە، دۆزەخ راستە، پيغەمبەران ھەق و راستن، موھەمەد (درودى خودى لەسەر بى) ھەقە و راستە، قيامەت راستە، ئەى خودايە! خۆم سپارد بەتۆ، باوەرم ھەيە بەتۆ، پشت و پەنام ھەرتۆى، دالەدەم ھىناوەتە بەرتۆ، بەپشتى تۆدەچەم بەگزنەحەزى خۆما، مەحکەمە و دادى خۆم دینمەلای تۆو، تۆدەکەم بەحەکەم لەنيوانى خۆم و نەيارما، ساتۆيش بەکەرەم و گەرەمى خۆت لەگوناهى بەرو دوام خۆش بە، ھەرودەھا لەگوناهى نەينى و ناشکرام، پەرورەدگارم! پيشخستن و پاش خستن بەدەستى خۆتە، خۆداى راست و رەوان ھەرتۆى، بزووتن و ھيزو تەوانايى ھەر بەدەستى خودا خۆيەتى و بەس) (تاج/١/٥٠٢ = ز-١٨٤ ژ-٩٨٦ = ش/ت/ن).

باسى گەرەمى شەونويژ

٥٥٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ فِي حَيَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَى رُؤْيَا قَصَّهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَنْبِتُ أَنْ أَرَى رُؤْيَا، فَأَقْصُهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكُنْتُ غُلَامًا شَابًّا، وَكُنْتُ أَنَا فِي الْمَسْجِدِ عَلَى عَهْدِ (رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَأَيْتُ فِي النَّوْمِ كَأَنَّ مَلَكَيْنِ أَخَذَانِي فَذَهَبَا بِي إِلَى النَّارِ، فَإِذَا هِيَ مَطْرِبَةٌ كَطَبِ الْبُسْرِ، وَإِذَا لَهَا قَرْنَانِ، وَإِذَا فِيهَا أَنَا سَ قَدْ عَرَفْتُهُمْ، فَجَعَلْتُ أَقُولُ: أَعْرُذُ بِاللَّهِ مِنْ

التَّارَ، قَالَ: فَلَقَيْنَا مَلِكَ آخَرُ، فَقَالَ لِي: لَمْ تُرْعَ، فَقَصَصْتُهَا عَلَى حَفْصَةَ فَقَصَصْتُهَا حَفْصَةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى السَّلَامُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ (نَعَمْ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ، لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ). (الحديث رقم: ١١٢١ والحديث رقم: ١١٢٢ - أطرافه في: ٧١، ٧٠، ٢٩، ٧٠، ١٦، ٧٠، ٤١، ٣٧، ٣٩، ١١٥٧). (٤٩٥)

عبداللہ کوری عومہر (رہزای خویان لی بی) فہرمووی: جاران لہزانی پیغہمبہر خویدا (دروودی خودای لہسمہر بی) پیاو ھہبوو خہونی دہدی و دہیگیرایہوہ بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمہر بی) منیش بہعہزہتہوہ بووم کہخہونی ببینم ھہتا، بیگیرمہوہبووی، لہوسہردہمہدا من ھہرزہکار بووم، ژنم نہہینابوو، لہمزگہوت دہخہوتم، جارئ لہخہومادیم وا دوو فریشہ وک بمگرن و بمبہن بوڈوزخ وابوو، ناگرہکیش۔ وک بیرئ ھہلچنراو۔ لہناوہوہ ھہلچنرا بوو، ھہروا دوو شاخہی ھہبوو وک دوو شاخہی چہرخی سہریر، کہلہ ھہردوو تہنیشتی بیرہوہ ھہن، ھہردوو سہری داری چہرخہکیان دہخریتہ سہر، چہند کہسیکی تیادا بوون ناسیمنہوہ، نیتہر دہستم کردبہگوتنی پەنادہگرم بہخودا لہزانی ناگر، فہرمووی: جاگہیشتین بہفریشتہیہکی تر، بہمنی فہرموو: ترست نہبی، جائہم خہونہم گیرایہوہ بوخہفصہی خوشکم، کہھاوسہری پیغہمبہر بوو، حہفصہیش دہیگیرپتہوہ بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمہر بی) پیغہمبہر فہرمووی: (عبداللہ پیاوی چاکہ، بریا۔ بہشہو۔ شہونویژی دہکردا!)۔ (تاج۔ ز۔ ٢٧-ژ۔ ٣٣٩٨)۔

سالی کوری عبداللہ کوری عہمہر (رہزای خودایان لی بی) دہیفہرموو: (نیتہر لہوہدوا عہبداللہ باوکم بہشہو، نہختیک نہبی، نہدہنوست ھہرخہریکی شہو نوپڑوستی وا بوو!)۔

راقه و شیکردنه وه:

ئهم بههرانه لهم فهرموودمیه و مرددگیرین:

۱-ئاوات خواستن بۆ بینینی خهوی باش، کهببی بههوی دل پروونکردنه وه.

۲-نووستن له ناو مزگه و تدا، به مهرجی پڕ له په رستی (عیبادت) نه گری.

۳-فریشته له خه وندا ده بینرین، چونکه پیغه مبهه ته قهریری خه و نه که ی ئیبنو عومه ری کردو وه.

۴-زۆر جار بههوی خه و نه وه خدا بهنده ی خۆی هۆشیار دهکاته وه.

۵-گه و رهیی و خیری شه و نوێژ.

نه کردنی شه و نوێژ له بهر نه خۆشی

۵۶۰- عَنْ جُنْدَبَا قَالَ: اشْتَكَيْ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَةً أَوْ لَيْتَيْنِ. (الحديث: ۱۱۲۴- اطرافه فی: ۴۹۸۳، ۴۹۵۰، ۱۱۲۵). (۴۹۶)

جوندوبی کوری عهبدللا (پهزای خوی له بهر) فهرمووی: پیغه مبهه ری خودا (دروودی خودی له سهه بهر) نه خۆش بوو، له بهر ئه وه شه وی، یادووشه و شه و نوێژی نه کرد.

راقه و شیکردنه وه:

جوندوب سهه حابهیه، له سهه رده می پیغه مبهه ردا میرد منال بووه.

هاندانی که سوکار له سهه شه و نوێژ

۵۶۱- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَرَقَهُ وَفَاطِمَةُ بِنْتُ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَيْلَةً، فَقَالَ: (أَلَا تُصَلِّيَانِ). فَقُلْتُ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنفُسَنَا بِيَدِ اللَّهِ فَإِذَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَنَا بَعَثًا، فَأَنْصَرَفَ حِينَ قُلْنَا ذَلِكَ، وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيَّ شَيْئًا، ثُمَّ سَمِعْتُهُ وَهُوَ مُوَلٌّ، يَضْرِبُ فَخِذَهُ وَهُوَ يَقُولُ: (وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا). (الحديث: ١١٢٧ - اطرافه في: ٤٩٧)

عەلی کوری ئەبو تالیب (ڕەزای خۆی لێ بێ) ڤەرمووی: شەوێ پێڤەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) تەشریفی هێنا بۆلای من و فاتیمە کچی، سەیری کرد: ئێمە نوستوین، ڤەرمووی: (نەری ئەو بەوشە و نوێژ ناکەن، نادە هەلسن بۆ شە و نوێژ).

منیش گوتم: ئەو پێڤەمبەری خودا! وەك خودای گەورە لەم نایەتەدا (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْإِنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا ..) ڤەرمووی، گیانمان والە دەستی خودا خۆیدا، هەركاتی خۆی حەزكا هەلمان بستی ئەو هەلمان دەستی! جاكە واما گوت پێڤەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) بەرمودوا گەرایە و دە هیج وەلامی ئەدایە وە، لەپاشا كەدوور كەوتە وە گویم لێ بوو لەپەرپۆشا دەیدا بەرانی خۆیدا و بۆ بەرپەرچی وەلامەكە من ئەم نایەتە خۆیندە وە: (وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا) (١٨-٥٤).

واتە: لەراستیدا ئادەمیزاد لەهەموو شتێ زیاتر حەزی لەدەمبازی یە).
٥٦٢ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَدْعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُجِبُّ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ خَشْيَةً أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ فَيُفْرَضَ عَلَيْهِمْ وَمَا سَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبْحَةَ الضُّحَى قَطُّ وَإِنِّي لَأَسْبَحُهَا). (الحديث ١١٢٨ - طرفه في: ١١٧٧) (٤٩٨)

عائیشەى ھاوسەرى پێڤەمبەر (درودی خودا لەپێڤەمبەرو ڕەزای خودا لەكەس و كارو ھاوسەرو ھاوڕێكانی) ڤەرمووی: (گەلێ جار وادەبوو كە

(٤٩٧) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: ماروی فیمن نام اللیل اجمع حتی...

رقم: ٧٧٥-١١١٥.

(٤٩٨) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب صلاة الضحى.. رقم: ٧١٨-١٦٥٩ شيخ شيعا.

پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەردەوام دەبوو لەسەر کاری، وەحەزیشی لەو دەبوو کە بەردەوام بێ لەسەری، هەموو کاتێ لەساتی خۆیدا ئەنجامی بدا، بەلام لەگەڵ ئەو مەیش دا وازی لەو کارە دەهێنا، لەترسی ئەووی کە موسوڵمانان سەری تێ بکەن و بەرە بەرە فەرزیبێ لەسەریان. وەبەپێی زانیاری من، من خۆم هەرگیز نەمدیوه کە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نوێژی چێشتەنگاو بکا، بەلام من خۆم نوێژی سوننەتی چێشتەنگاو دەکەم، چونکە هەوالم زانیوه کە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کردوویەتی (بروانە: (ریاضی صالحین بەرگی ۱۳/ ۶۹ فەرموودە ی ژمارە / ۱۱۴۱).

رافەو شیکردنەو: وەك پێسایه‌کی گشتی زاناكان دمه‌رموون: (سوننه‌ت دمه‌ریایه‌کی گه‌وره‌ی فره‌ بابته‌، كه‌م كه‌س په‌ی به‌هه‌مووی دمه‌با، به‌تایبه‌تی له‌سه‌رده‌می پېغه‌مبه‌ر خۆیدا).

ئەمەش دەگەرپێتەووە بۆ سروشتی راگەیانندی بەرنامەی ئیسلامی پیرۆز، چونکە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەفەرمانی خودای گەورە، لەبەر حکمەتێ کە خودا خۆی دەیزانی، بەپێی کات و شوێن و بۆنە و بوار، لەکۆڕ و دانێشتن و وتار و فەرموودەکانیدا، بەگوتار و بەکردار و بەرپەزدا دەربرین لەسەر شتێ، بەهۆی هۆکاری لەبار بەپێی سەردهمی خۆی، وەك نووسین و فیڕکردن و پێ لەبەرکردن، لەرێگەی هاوڕێیانی یەو، بەرنامەی ئیسلامی بەناو گەلی ئیسلام دا پەخش دەکردەو.

جا بەبێ گومان، زوربە یاران، کەم تا زۆر، لەم کارە پیرۆزەدا هاوبەشی یان کردوو، بەلام کەسیان ناگیان لەسەر جەمی سوننەت بەتەواوی نەبوو، بگرە زوربەیان لەبابەتیکی تایبەتدا پسپۆری یان هەبوو، بەلام ئەووی لەکیس ئەمیان چوو، بەنصیبی ئەوی تریان بوو، جا لەسەر ئەم بنیاتە ئەم چەند یاسایە دامەزراو:

۱- (چەسپاندن پېش دەخرئ لەسەر نەفیکردن) بۆ نموونە: حەزەرتی عائیشە (بەزەي خەوی لـ بـ) نەفی ئەوە دەکا کە پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بـ) نوێژی چێشتەنگاوی کردبێ، بەلام کەسانی تر لەهاورپێانی پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بـ)، ئەوەیان چەسپاندووە کە پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بـ) نوێژی چێشتەنگاوی کردووە. دەي لەم بابەتەدا کار بەپرای ئەوانە دەکری کە دەلێن: (نوێژی چێشتەنگاوی سوننەتە، چوونکە پێغەمبەر خۆی (دروودی خەودی لەسەر بـ) کردوویەتی و فەرمانیشی کردووە بەکردنی).

وەبایستی رای عائیشەیش ناوا روون دەکریتەووە:

(بۆیە ناگای لەم نوێژە پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بـ) نەبوو، چونکە زۆریە کات پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بـ) لەکاتی چێشتەنگاودا لەدەردەوی مالهە بوو، لەناو پیاواندا بوو، لەمەزگەوت بوو، لەسەفەر بوو، لەغەزا بوو، چونکە پیاو کەمتر لەکاتی چێشتەنگاودا لەمالهە دەبێ، سەرە رای ئەوەیش سوننەت چەند جۆریکی هەیە، هەندێ سوننەت پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بـ) جاری دوان کردوویەتی هەر شتیکیش یەك جار بفرموی بیکەن، یاخۆی بیکا بەسە بۆ کردنی.

جۆری یەكەم: بەلگەی زۆرو روون لەنایەت و فەرموووە هەیە لەسەری، وەك: شەونویژو رۆژوی سوننەت و خێرو سەدەمە کردن و زۆر شتی تری لەم چەشنانە، کە بەزۆری پێغەمبەر کردونی.

جۆری دووهم: پێغەمبەر خۆی (دروودی خەودی لەسەر بـ) چەند جاری لەژیانییدا بۆ تەشریع کردوونی و بەس. وەك نوێژ کردن لەناو مائی کەعبەدا.

جۆری سێیەم: خۆی نەیکردووە، بەلام بەیارانی خۆی فەرمووە بیکەن، وەك: (بانگدان و قامەت کردن و ئەو جۆرە سوننەتانە کە بۆ ئوممەتی سوننەت بوون کە بەرەبەر بەو بیکەن، لەپێزو خۆشەویستی و ئەدەب و شەرم و شکۆ

کردن له خووی و که سوکاری) وهك قورئان دمه رموی: (یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی) مهبهست له وه که ده لئین: (پیغه مبه ر خووی بانگو و قامه تی نه داوه) شیوهی هه می شه یی یه. چونکه له سه فه ردا جاری بانگی داوه.

۲- (کار به کووی به لگه کان ده کری، به مه رجی کو بو ونه ومیان ده ست بدا)

۳- (زیادهی ثیقه مه قبووله).

تیبینی: پاش نه وهی کتیب پهیدا بوو زور له زاناگان شاره زایی یان له زور بهی سوننه تدا پهیدا کرد.

شه و نو یژی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بی)

۵۶۳- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (إِنْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَقْرُمُ لِيُصَلِّيَ حَتَّى تَرِمُ قَدَمَاهُ أَوْ سَاقَاهُ فَيُقَالُ لَهُ فَيَقُولُ أَفَلَا أَكْرُنُ عَبْدًا شَكُورًا).^(۴۹۹) (الحديث: ۱۱۳۰ - طرفاه في: ۴۸۳۶، ۶۴۷۱).

موغیره ی کوری شو عبه (پرمزی خوی له سه ر بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) نه وهنده له شه و نو یژدا به پیوه راوه ستابوو، هه ردوو قاچی یا هه ردوو لاقی په نه مابوون! جا یاران (پرمزی خویان له سه ر بی) هه رزیان کرد: نه ی خو شه ویستی خودا! بو نه وهنده خو ت ماندوو ده که ی، خو تو خودا له هه موو گونا هیکت خو ش بووه که واته بو وا له خو ت ده که ی؟! نه ویش (دروودی خودی له سه ر بی) ده یفه رموو: (نه دیی ده بی که منیش به نده میه کی ستایش کارو عه بد یکی سو پاسگوزار بم). (ت/ ۱ / ۴۹۳ / ۷ = ز ۸۱- ژ ۹۷۱).

خه وئنی بهره بهیان

٥٦٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَحَبُّ الصَّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ وَكَانَ يَتَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَنَامُ سُدُسَهُ وَيَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا) (الحديث ١١٣١ - أطرافه في: ١١٥٢، ١١٥٣، ١٩٧٤، ١٩٧٥، ١٩٧٦، ١٩٧٧، ١٩٧٨، ١٩٧٩، ١٩٨٠، ٣٤١٨، ٣٤١٩، ٣٤٢٠، ٥٠٥٢، ٥٠٥٣، ٥٠٥٤، ٥١٩٩، ٦١٣٤، ٦٢٧٧) (٥٠٠)

عهبدوئلاى كورى عهمرى كورى عاص (پژى خويمان لى بر) فهرمووى پيغه مبهى
(دروودى خودى لى سمر بر) پيى فهرمووم: (په سهند ترين نويز له لای خودا نهو نويز ديه
كه له سمر دستوورى داود پيغه مبهى بى (دروودى خودى لى سمر بر) وه همرودها رۆزوویش،
ياسای داود پيغه مبهى ريش ناوا بوو: نيودى شهو دهخهوت، سى يهكى شهویش
شهونويزى دهگرد، نه مه دهکاته پينج بهش له شهش بهشى شهو، وه نهو
شهش يهكه كهى تريشى دهخهوت هودا وروژ نا رۆزيكىش بهرۆزوو دهبوو) (ت/
١/ ٤٩٤ / ٩- ش / د = ز- ١٨١ ژ- ٩٧٣).

رافه وشيگردنه وه:

مه بهستى سهره كى له فهرموودميه نهو ميه: كه به شيودى گشتى شهونويزو
رۆزووى سوننهت له سمر نه م شيوميه بن، ههتا جهستهيش بهشى خو
بجهسته وهو تووشى بيزارى نه بى، دهنه شهونويز نه گهر له نه نندازميهيش
كه متر يا زياتر بى ههر دهبى. هه ندى له زانايان كارى باش بهم ياسايه دهكهن:
(كار تا زورتى بى پاداشيشى زورتى).

۵۶۵- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَيُّ الْعَمَلِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: الدَّائِمُ، قُلْتُ: مَتَى كَانَ يَقْرَأُ؟ قَالَتْ: كَانَ يَقْرَأُ إِذَا سَمِعَ الصَّارِخَ (الحديث: ۱۱۳۲) (۵۰۱)

مہسرووق دھرمووی: عہرزی عائیشہم کرد: کام کاری باش لہلای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) خوشہویست بوو؟ فہرمووی: (خوشہویستترین کردہودی باش بہلای پیغہمبہر وہ (دروودی خودای لہسہر ہی) کردہودی باشی ہہمیشہیی بوو. واتہ: باشترین نایینداری لہلای خودا ئہوہیہ کہخاوہنہکہی بہردہوام بی لہسہری) عہرزیم کرد: ئہی کہی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) لہخہو ہہلدہسا بؤ شہونویژ؟ فہرمووی: (کاتی گوپی لہکہلہشیری نیوہ شہو دہبوو دہیخویند ہہلدہسا بؤ شہونویژ) (وفي رواية عنها قالت: ما ألفاه السحر عندي إلا نائمًا. تعني النبي (دروودی خودای لہسہر ہی).

لہم گیرانہوہیہدا عائیشہ (دروودی خودای لہسہر ہی) فہرمووی: (ئہو شہوانہی کہ پیغہمبہر لہنورہ شہوی خوفا لہلای من دہبوو، لہنیوہ شہودا، کہکہلہشیری نیوہ شہو دہیخویند ہہلدہسا بؤ شہونویژو نویژیکی زوری جوانی دہکرد، لہپاشا دہخہوتہوہ، ئیتر ہہتا بہرمبہیان زوربہی کات دہخہوتہوہ).

باسی راوہستانی دوورو دریز لہشہونویژدا

۵۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةً فَلَمْ يَزَلْ قَائِمًا حَتَّى هَمَمْتُ بِأَمْرِ سَوْءٍ فَلَنَّا وَمَا هَمَمْتُ؟ قَالَ هَمَمْتُ أَنْ أَقْعُدَ وَأَذَرَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (الحديث ۱۱۳۵) (۵۰۲)

(۵۰۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب صلاة الليل .. رقم: ۷۴۱-۱۷۲۷.

(۵۰۲) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب تطويل القراءة في صلاة الليل، رقم: ۷۷۳ = ۸۱۲.

ئیبینوو مەسعود (رمزی خودایان لە بێ) فەرمووی: شەوێ شەونویژم بە جەماعەت لە گەڵ پیغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) دەکرد، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەوەندە بە پیۆه راوەستا و بە دوورو درێژی قورئانی خویند، تەنانەت نیازم بوو ئیشی خراب بکەم، عەرزیمان کرد: نیازت بوو چی بکەیت وا بە خراپی دادەنێیت؟ فەرمووی: نیازم بوو دا بنیشم و پیغەمبەر بە پیۆه بێ و من بە دانیشتنەوه جەماعەتە کەم تەواو بکەم لە پشتیەوه، دیارە کەشتی وایش تەرکی ئەدەبە).

لەم فەرموودەیه ئەم بەهرانه وەردەگیرێ:

۱- درێژی راوەستان سوننەتە، شەونویژ بە جەماعەت سوننەتە.

۲- پیچەوانە ی پێشنویژ کاریکی خراپە.

۳- ئەدەب لە پێشنویژ سوننەتە، بە تایبەتی ئەگەر گەورە بێ.

۴- دەرسی، یا قسەیی تی ی نەگەشتی دووبارە ی بکەیتەوه لە مامۆستا، مامۆستایش بە شێنەیی بە بێ توورە بوون روونی بکاتەوه بۆیان، چونکە ئەوەتا فەقی و یارانێ ئیبینو مەسعودو، ئیبینو مەسعود ئاویان کردووه.

شەونویژی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چەن رکات بوو

۵۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً يَغْنِي بِاللَّيْلِ) (الحديث: ۱۱۳۸). (۵۰۳)

ئیبینو عەبباس (رمزی خولایان لە بێ) دەفەرمووی: (شەونویژی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سیازدە رکات بوو).

۵۶۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً مِنْهَا الْوُتْرُ وَرَكْعَتَا الْفَجْرِ). (الحديث: ۱۱۴۰). (۵۰۴)

لهعائیشہی هاوسہری پیغہمبہرہوہ (درویدی خودی لہسہر ہی) دہفہرموی: پیغہمبہر
(درویدی خودی لہسہر ہی) بہومترو دوو رکاتہ سوننہتہکھی بہیانی یہومبہشہو سیازدہ
رکات نویژی سوننہتی دہکرد) (ت/١/٤٩٨ ز- ١٨٢ ز- ٩٨١ = ش/ د/ ت/ن).

(باسی شہونویژی پیغہمبہرو ٹہودی لہشہونویژ ہہٹوہشاومتہوہ)

٥٦٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْطُرُ مِنَ الشَّهْرِ حَتَّى نَظْنَ أَنْ لَا يَصُومَ مِنْهُ وَيَصُومُ حَتَّى نَظْنَ أَنْ لَا يَفْطُرَ مِنْهُ شَيْئًا وَكَانَ لَا تَشَاءُ أَنْ تَرَاهُ مِنَ اللَّيْلِ مُصَلِّيًا إِلَّا رَأَيْتَهُ وَلَا نَائِمًا إِلَّا رَأَيْتَهُ) (الحديث: ١١٤١ أطرافه في: ١٩٧٢، ١٩٧٣، ٣٥٦١). (٥٠٥)

ٹیمامی ٹہنہس (ہرمزی خوی لی ہی) فہرموی: گہلی جار پیغہمبہر (درویدی خودی لہسہر ہی)
لہمانگ ٹہومندہ لہسہر یہک بہرؤزوو نہدہبوو، تہنانہت زہینمان بو ٹہوہ
دہجوو کھنیر لہو مانگہدا بہرؤزوو نابی، گہلی جاریش ٹہومندہ لہسہر یہک
بہرؤزوو دہبوو، ہہتا زہینمان بو ٹہومدہجوو کھنیر ٹہو مانگہ گشتی
بہرؤزوو دہبی، ہہموو شہویکیش شہونویژیکی جوانی دہکرد، بہلام کاتی
تایبہتی نہبوو بو شہونویژ، بہپی ی بواری گونجاو، لہکوئی ی شہودا دہستی
بدایی بوئی بہشہو شہونویژہکھی دہکرد، لہبرٹہوہ جاری وا دہبوو
دہیتبینی لہسہرمتای شہوہوہ نویژی سوننہت دہکاو خہریکی شہونویژہ،
جاری وایش دہبوو لہسہرمتای شہوہوہ دہخہوت و لہپاشتر بہشہو
شہونویژہکھی دہکرد، وہ ہہروہا کاتہکانی تری شہویش ہہروا).

شہیتان سی گری دہدا لہپشتہ سہری کھسی شہونویژنہکا

٥٧٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَغْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ يَضْرِبُ كُلَّ

عُقْدَةٌ: عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَأَرْقُدْ فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانًا). (الحديث: ١١٤٢ - طرفه في: ٣٢٦٩) (٥٠٦)

نهبو هورمیره (همزی خوی لب بی) دمفهرموئ: پیغهمبهر (دروودی خودی لسمهر بی) دمفهرموئ: (کاتی که دهخهون شهیتان سی گری دمدا لهپشتی سهرتان و یهکه یهکه دمست دهمائی بهگریکاناو دهئی، بخهوه شهوگاریکی دوورو دریژت لهسهربی، جا نهگهر خهوت و لهپاشا خهبری بؤوهویادی خودای کرد گرییهکان دهگریتهوه، خو نهگهر دمستنوژیژی گرت، نهوا گرییهکی تریشیان دهگریتهوه، ومنهگهر شهونوژیژی کرد، نیتر ههموو گریکان بهتهواوی دهگریتهوه، وهخوئی گورجو گؤل و دلخوش دمبیتهوه، نهگینا لهپهستی و دلگرانی و تمبهئی دمینیتهوه!) . (ت/١/٤٩٢ / ٥ ز ١٨١ ژ ٩٦٩ - ش/د/ن).

روونکردنهوه:

عهسقهلانی دمفهرموئ: لهروالمتی فهرموودهکوهه وا دمردهکوهی کهئهمه ههربؤ خهوی شهو وایه، وهخوئی ههروایه، بهلام دوورنییه کهلهخهوی رپوژیشدا شتی واههبی، ههتا خهوتوو خهبری نهبیتهوه بؤ نوژی فهرز.

١- یادیکی تایبهتی مهرج نییه، ههرچی بهیادی خودا دابنریت بؤئهم مهبهسته دمبیّت. وهک سهلاومت دان و قورئان خویندن و خویندنهوهی فهرمودهی پیغهمبهر (دروودی خودی لسمهر بی) و دهورو دهرسی زانستی شهرعی. باشرین یاد ئهوهیه کهوا لهفهرمودهی (٥٧٧) دا کهله دواوهدی، ههروا ئهوهی کهلهفهرمودهی ژماره (٥٥٨) داکه رابورد.

۲- کەسێ لەشی پیس بێ دەسنوێژ بەس نییە، دەبی خۆی بشوێ.

هه‌روا شه‌یتان گمیز ده‌کاته ناوگوێچکه‌ی

۵۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ذَكَرَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ فَقِيلَ مَا زَالَ نَائِمًا حَتَّى أَصْبَحَ مَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ فَقَالَ بَالَ الشَّيْطَانُ فِي أُذُنِهِ). (الحديث: ۱۱۴۴ - طرفه في: ۳۲۷۰). (۵۰۷).

عه‌بدوڵڵای کوری مه‌سه‌عوود - رمزای خوای ئی بێ - فه‌رمووی: له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای لاسمه‌ر بێ) باسی کابرایه‌ک کرا، گوته‌را: هه‌تا به‌یانه‌کی هه‌ر نووستبوو، وه‌ نه‌چوو بوو به‌لای شه‌ونوێژه‌وه‌! پیغه‌مبه‌ره‌یش (دروودی خودای لاسمه‌ر بێ) فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ شه‌یتان گمیزی کردۆته‌ ناو گوێچکه‌یه‌وه‌). (ت/ ۱/ ۴۹۳/ ۶ ز- ۱۸۱ ژ- ۹۷۰ = ش/ن).

باسی نزاو نوێژ له‌ کۆتایی شه‌وه‌وه‌

۵۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ). (الحديث: ۱۱۴۵ طرفاه في: ۶۳۲۱، ۷۴۹۴) (۵۰۸)

ئه‌بو هوره‌یره (رمزای خوای لاسمه‌ر بێ) ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لاسمه‌ر بێ) فه‌رمووی: (له‌سه‌یه‌کی دوایی شه‌ودا، هه‌موو شه‌وی، خودای په‌رومه‌ردگاری پیروۆو گه‌وره‌مان، دێته‌ خواره‌وه‌ بۆ ئاسمانی خواروو، ده‌فه‌رمووی: کێ له‌م ده‌مه‌دا لێم

(۵۰۷) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: ما روى فيمن نام.. رقم: ۷۷۴ = ۸۱۴.

(۵۰۸) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: الترغيب في الدعاء والذكر في آخر الليل، رقم: ۷۵۸ = ۱۷۶۹.

دهپارپیتتهوه تا بچم بههواریهوه، کئی لهم دمهدها داوای شتم ئی دهکا تا بهشی باشی پی بدهمو بی بهشی نهکهه، کئی داوای لیخوشبوونم ئی دهکا تا لیی خوش بیم! (٥٠٩)

باسی کهسی لهسهرهتای شهوهوه بخهوی و کوتایی شهو به خواپهرستی ناوهدان بکاتهوه

٥٧٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَأَلَتْ: (كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِاللَّيْلِ؟ قَالَتْ: كَانَ يَنَامُ أَوَّلَهُ وَيَقُومُ آخِرَهُ فَيُصَلِّي ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى فِرَاشِهِ فَإِذَا أَذِنَ الْمُؤَذِّنُ وَتَبَّ فَإِنْ كَانَ بِهِ حَاجَةٌ اغْتَسَلَ وَإِلَّا تَوَضَّأَ وَخَرَجَ. (الحدیث: ١١٤٦) (٥١٠)

ئهسهوه (پهزای خوی ئی بی) فهرمووی: له چهزهرتی عائیشهه پرسی: بهشهو شهونویژی پیغههمبهه (دروودی خوهی لهسهه بی) چۆن بوو؟ فهرمووی: (زۆر جارن

(٥٠٩) شیخی عهسقهلانی (رهحمتهی خوی ئی بی) لهپهوه روونکردنهوهی ئهم فهرموودیههه، زۆر زانیانهو مهلایانه، لههاتنه خوارهوهی خودا بۆ ئاسمانی خواروو دهمووی، وه راو بۆچوونی زاناو لایهن و کۆمهله مهژهبی یهکان باس دهکا، یهکئ لهو زاتانه ئیبنو عهرمبی یه، که دهمهرومی: (من رام لهسهه تهئویلی ئهم جوهره فهرموودانهیه، کهبۆنی جیههولاو جیگهیان لی دی...).

کهچی بهداخهوه لهپهراویژدا، کهسی کهپرنگ بی چاپکارکهبی، بهبی عیلم بهنهزانی لهخویهوه برئ قسهی بی سهرو بهری نووسیوه، گواپی بهخیری جهنابی ئهم ئهفهندی یه سهلهفی یهوه ئهوهی عهسقهلانی و زانیانی ئیسلام تا ئیستا فهرموویانه بیدعهتو شتی وایه وپرو پووچهو باطیلهو سهلامتهی لهومدایه لیی دوور بکهویتتهوه. داو لهخویندهواران دهکهه کهبهگوپی ئهم کولکه خوئهوارانه دلیان لهزانا گهورهکان لهق نهبی. (ومرگی)

(٥١٠) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة الليل وعدد ركعات النبي (صلى الله عليه وسلم) رقم: ٧٣٩ = ١٧٢٥.

پیغمبر (دروودی خودی لسمر بی) له سهرمتای شه ووه دهخهوت، له کۆتایی شه ووه هه لدهستا بۆ شه و نووێژ، ده سنوویژیکی جوانی ده شور دو دهستی ده کرد به شه و نووێژ، کاتی شه و نووێژ مکی ته و او ده کرد، ده گه رایه وه بۆ ناو نوینی نوستنه که ی، جا کاتی که بانگبێژ بانگی به یانی ددها، له ناو نوینه که راده پهری، نه گهر کاری به خوشوردن هه بوا یی خوی ده شور دو غوسلی ده کرد، دهنه ده سنوویژی ده گرت و دهر ده جوو بۆ مزگه وهت، له وی پێشنوویژی نوویژی به یانی بۆ هاوړپییانی ده کرد.

باسی شه و نووێژی پیغمبر (دروودی خودای له سهر بی) له مانگی رهمه زان و له مانگه کانی تری سال دا

۵۷۴ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَلْهَا (سُئِلَتْ: كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي رَمَضَانَ؟ فَقَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةِ رَكْعَةٍ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ تُؤْتِرَ؟ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ عَيْنِي تَنَامُ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي). (الحديث: ۱۱۴۷ طرفاه في: ۲۰۱۳، ۳۵۶۹) (۵۱۱)

ئه بو سه له مه ی کور ی عه بدوړ رحمان - رحمه تی خوی لی بی - فه رمووی: له عائشه ی هاوسه ری پیغمبر مه پرس ی: له شه وانی مانگی رهمه زانا، شه و نووێژی پیغمبر (دروودی خودی لسمر بی) چۆن بوو؟ فه رمووی: (به پپی ناگاداری من به شیوه ی گستی، پیغمبر (دروودی خودی لسمر بی) نه له شه وانی مانگی رهمه زانا، نه له شه وانی مانگی تر دا، له یازده ركات شه و نووێژ، زیاتری نه ده کرد، له پیشا جوار ركاتی ده کرد، مه پرسه له جوانی و درێژی یان، ئنجا جوار ركاتی تری شی

دهکرد، مه پرسه له جوانی و دریژیان، ئنجا سی رکاتی تریشی دهکرد. عائیشه
فهرمووی: عمرزیم کرد: نهی پیغه مبهری خودا! بهرله وه وهرتر بکهی جار
جاره دمتبینم دهخهوی؟ فهرمووی: (نهی عائیشه! چاوه کانم دهخهون بهلام
دلّم ناخهوی!). (ت/ ۱ / ۴۹۸ / ۵ ز- ۱۸۲ ژ- ۹۸۲ = ش/ د / ت/ن).

روونکردنه وه:

ئهمه مانای وانیه که پیغه مبههر (دروودی خودی لیسهر بی) له مانگی رهمه زانا زیاتر
له مانگه کانی تر سهرگهرمی تاعهت نه بووه، راسته که کردهوی پیغه مبههر
(دروودی خودی لیسهر بی) ههمیشه یی بووه، بهلام فهرمووده ی تری دروست زوره
که به لگهن له سهر:

۱- پیغه مبههر (دروودی خودی لیسهر بی) له مانگی رهمه زاندا سهرگهرمی طاعهت و
شه و نو یژو قورئان خویندن و رهوان کردنی قورئان و خیر و صه دهقه کردن و
خه لوه کردن بووه، به تایبهتی له دهی دوایی رهمه زاندا، به پی ی فهرمووده ی
ژماره شەشی ئەم ته جریدی بوخاری یه، له ههموو شه وه کانی رهمه زانانا،
حه زه رتی جو برائیل (سه لای خوی لیسهر بی) ته شریفی دههات بۆ خزمهت پیغه مبههر
(دروودی خودی لیسهر بی) قورئانی پی رهوان دهکرد، وه به پیی فهرمووده ی ساخ، شهوی
وابوو له رهمه زانا، پیغه مبههر (دروودی خودی لیسهر بی) له سهرهتای شه وه وه، مال و منال و
خیزانی خوی و موسولمانانی له مزگهوت کو کردۆته وه وه ههتا نزیکه به یانی
ته راویجی به جه ماعهت بۆ کردوون، ته نانهت مهترسی نه و میان بووه که فریای
پارشو نه که ون، پیغه مبههر نه وه نده له شه و نو یژا را وه ستابوو لاقه کانی
په نه مابوون، شهوی وابوو پیغه مبههر (دروودی خودی لیسهر بی) سی جار له خه وه له ساوه
بۆ شه و نو یژ. که واته: ئەگەر که سی، ههتا دمتوانی شه و نو یژیک ی زوری دوورو
دریژ بکا، جیگه ی خۆیهتی، چونکه شتی وا له سوننهت دا چه سپاوه. (برپاوه:
تاج ۱- ز- ۱۸۲ ژ- ۹۷۸ ههتا ژماره ۱۰۰۱ به تایبهتی ژماره ۹۸۴، ۹۹۴).

بار له خو قورس کردن له په رستش و خوابه رستیدا باش نییه

۵۷۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (دَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا حَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ السَّارِيَتَيْنِ فَقَالَ مَا هَذَا الْحَبْلُ قَالُوا هَذَا حَبْلٌ لِرَيْتَبٍ فَإِذَا فَتَرْت تَعَلَّقْتُ بِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَأَ، حُلُّوهُ يُصَلِّ أَحَدُكُمْ نَشَاطُهُ فَإِذَا فَتَرَ فَلْيَقْعُدْ). (الحديث ۱۱۵۰) (۵۱۲)

نهنه سی کوری مالیک (د مزای خوی لى بى) فهرمووی: جاری خو شه ویست (د روودی خودای لى بى) چوو بو مزگه وت، روانی و گوریسی له ناو مندی دوو کوله که دا رایه لکراوه، فهرمووی: (نهم گوریسه چییه؟ گوتیان: نه مه گوریسی زهینه بی خیزانته، که له نویژ کردنی سوننه تدا ماندوو بوو، خو ی پی ده گری. فهرمووی (د روودی خودای لى بى): (بیکه نه وهو لایبه ن، شتی و مه که ن، نه وهنده نویژی سوننه ت بکه ن که گورج و گوئن، کاتی خاوبوونه وهو خو لکتان نه ما، نیتر دانیشن) (ریاض / ۱ / ۱۴۶ = بهرگی یه که م به کوردی، فهرمووده ی پی نجه م له زنجیره ی خو ی، ژماره ی فهرمووده که له ریاضا - ۱۴۶).

رافه و شیکردنه وه:

رسته ی (نیتر دانیشن) دوو واتا هه ل ده گری: یه که م: (نیتر به دانیشن نه وه نویژی سوننه ت بکه ن). دوو دم: (نیتر واز له کردنی نویژی سوننه ت به یین، تا مانووتان دم رچی).

که سیّ شه و نو یژ بکاو له پاش خوو پیوه کرتن وازی لی بیتنی، کاریکی ناباش و مکروه دهکات

۵۷۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ كَانَ يَقُومُ اللَّيْلَ فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ). (الحديث ۱۱۵۲) (۵۱۳)

عبداللّای کوری عمری کوری عاص (همزی خودیان لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لى بى) پیی فهرمووم: (نهی عهبدوللا! وهك فيساره كهس مهبه، كهشه و نو یژ دهکرد، بهلام ئیستا وازی لی هیناوه). (ریاض / ۸ / ۱۵۵ ز- ۱۵۴ ژ-).

باسی بههری که سیّ به شه و بهدهم یادی خداوه له خه و خه بهری بیته وه و نو یژ بکات

۵۷۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ تَعَارَى مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَوْ دَعَا اسْتَجِيبَ لَهُ فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ). (الحديث ۱۱۵۴) (۵۱۴)

عوبادهی کوری صامیت (همزی غوای لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لى بى) دهمه رموئ: (همر موسولمانی کاتى به شه و خه بهری ده بیته وه، بهدهم یادی خداوه خه بهری ببیته وه بلى: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ: همر خودا خودایه، تاك و ته نهاییه، بى هاوه و بى

هاوبه شه، مولک و خاومنی و پاشایه تی هر قابیل به خوځیه تی، سوپاس و ستایش
 هر شایسته ی خوځیه تی، هیچی لهدست دمرناچئ و دمه لآتو ته وانایی به سهر
 هه موو شتیکا هه یه، سوپاس بؤ خودا، یه زدانیکې پاک و بئ گهر دو بئ نه نگه،
 سوپاس و ستایش هر قابیل به خوځیه تی هه تا هه تایه، هر بؤ خوځی خودایه و
 بهس، خودای گه وره له هه موو مه زنی مه زتره، وهه موو جموو جووئی، وه
 هه موو هیزو توانایی به ددستی خودا خوځیه تی) فهرمووی (دروودی خودای له سره بئ):
 نه و جا بلئ: اللهم اغفر لي: خواجه! لیږم خوځش به، یا هر نرایه کی تر بکا،
 له پاش گوتنی نه م گوته پیروژه، خودا نزا که ی گرا دمکا. فهرمووی (دروودی خودای
 له سره بئ): نه گهر له دوا نه وه هه لسی دهنوئیژئ بگریو نویژ بکا، نویژه که ی
 قه بوول دهبئ). (تاج / ۸ / ۳۵ / ۱ = تاج- ۴ ز- ۹ ژ- ۴۲۸۹).

روونکردنه وه:

نه بو عه بدووللای فهر بهری (رحمعتی خوی له بئ) که راوی صه حیجی بوخاری یه،
 له بوخاری خوځیه وه (رهزو رحمعتی خودمان له بئ) دمفهرموئ: (له پیښ خه ورتنا نه م زیکره م
 کرد به ویردی سر زمانم، که سی هاته خه وم نه م نایه ته ی تا کو تای
 خویندوه، که دمفهرموئ: (وه دوا إلى الطَّيِّبِ من القول، وه دوا إلى صراط
 الحمید). (حه ج / ۲۲).

له تاجول ثوصول دا ناماژه بؤ نه وه نه کراوه که نیمای بوخاریش نه م
 فهرمووده یه ی گپراوه ته وه، عومه یری کوری هانی (رهزی خوی له بئ) که چواره م
 که سه له پیاوانی رسته ی نه م فهرمووده یه، خوا ناسیکی گه وره بوو، هه موو
 روژئ هه زار رگات نویژئ دمکرد، سالی سه دو بیست و هه وتی کوچی
 به شه هیدی دهرئ (رهزی خوی له بئ) نه م زاته نمونه یه که له پیاوانی رسته کان
 (سه نه د) ی فهرمووده کانی صه حیجی بوخاری پیروژ

٥٧٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ وَهُوَ يَقْصُ فِي قَصْبِهِ وَهُوَ يَذْكُرُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَخَا لَكُمْ لَا يَقُولُ الرَّفَثَ يَعْنِي بِذَلِكَ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ رَوَاحَةَ:

وَفِينَا رَسُولُ اللَّهِ يَتْلُو كِتَابَهُ إِذَا انْشَقَّ مَعْرُوفٌ مِنَ الْفَجْرِ سَاطِعٌ
أَرَانَا الْهُدَى بَعْدَ الْعَمَى فَقُلُوبُنَا بِهِ مُوقِنَاتٌ أَنَّ مَا قَالَ وَاقِعٌ
يَبِيتُ يُجَافِي جَنْبَهُ عَنْ فِرَاشِهِ إِذَا اسْتَقَلَّتْ بِالْمُشْرِكِينَ الْمَضَاجِعُ
(الحديث ١١٥٥ - طرفه في: ٦١٥١) (٥١٥)

روؤزی ئه‌بو هورمیره (پرسی خوی لئ بئ) ئاموژگاری ده‌خویندوه بو هاورپکانی،
فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوادای لئ بئ) فه‌رمووی: نیبنو
ره‌واح‌ه‌ی براتان که قسه‌ی هیج و پووج نا‌کا - گوتوویه‌تی (گویل):

وَفِينَا رَسُولُ اللَّهِ يَتْلُو كِتَابَهُ إِذَا انْشَقَّ مَعْرُوفٌ مِنَ الْفَجْرِ سَاطِعٌ
أَرَانَا الْهُدَى بَعْدَ الْعَمَى فَقُلُوبُنَا بِهِ مُوقِنَاتٌ أَنَّ مَا قَالَ وَاقِعٌ
يَبِيتُ يُجَافِي جَنْبَهُ عَنْ فِرَاشِهِ إِذَا اسْتَقَلَّتْ بِالْمُشْرِكِينَ الْمَضَاجِعُ

واته: پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوادای لئ بئ) وا له‌ناواماندا، له‌گه‌ل شه‌به‌قی به‌یانی
دا به‌رنوپیژیمان بو ده‌کاو، قورئانمان بو ده‌خوینی، که‌نامه‌ی پیروزی خودای
گه‌وره‌و مه‌زنه، پیگه‌ی راستی بی‌نیشان داوین‌و، له‌پیگه‌ی چه‌وت پرزگاری
کردوین‌و له‌کویره‌ومیری کویره‌ری‌و، له‌چه‌رمه‌ سه‌ری سه‌رگه‌ردانی‌و،
له‌کویره‌ری سه‌رگویری، قوتاری کردوین، ئیمه‌ به‌دل باوه‌ری ته‌واومان
هه‌یه‌ که‌هه‌رچی نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ نازداره‌ ده‌فه‌رموی، راست و دروست و هه‌قه‌و،
زوو یا دره‌نگ چی فه‌رمووه‌ دیته‌دی و روو دمدات، نیشانه‌یه‌کی جوانی تری
نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ نازیزه‌ ئه‌ومیه: کاتی که‌ خه‌لک و بی‌باوم‌و نا‌موسوئمانه‌کان

تیر خه و دهبنو، له شه ودا لالو پال ده که ونو، له گهرمه ی خه ودا پر خه ی خه ویا ن دئو پر خو هورپانه، نه و زاته پیروژه له وکاته دا له باتی خه و تن و پال که و تن له ناو نوینی نه رم و گهرما، سه رگهرمی شه و نو یژ کردنه و گهرمه ی عیبادمت و خودا په رستی یه تی) (تاج / ١٠ / ١٧٦).

روونکردنه وه:

لیږده دا شیخی عه سقه لانی له فته حولباریدا نه م چیرۆکه راگو یژ ده کا: ده ئی: داره قوطنی سه بارمت به م هه لبه ستانه نه م داستانه ده گپر ی ته وه: جار ی عه بدوللای کوپی ره و احه له گه ل که نیزه کیکی خو یدا دروست ده بی، ژنه که ی له و کاته دا له سه ر نه و حاله ده بی نی، وه به عه بدوللای ده ئی: من تو م بی نی له گه ل که نیزه که که تدا دروست بووی نه ویش حاشای لی ده کا و ده ئی: شتی وام نه کردو وه، ژنه که یشی ده ئی: ده ی نه گهر وایه و له شت پاکه و له شت پیس نییه، ده فهرمو و نه ندازمی قورنانم بو بخو ینه، هه تا با و مر پ پی بکه م، که شتی وات نه کردو وه، عه بدوللای یش نه م شیعرانه ده ئی!

ژنه که یشی سه رسام ده بی و ده ئی: (له بهر نه وه ی با و مر م هه یه به خودا، وا نه وه ی که به چاوی خو م دیم به درو ی دزانم!)

عه بدوللای له پاشتر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له م چیرۆکه ناگادار ده کا، پیغه مبه ر یش (دروودی خودای له سه ر بی) هه ئو یستی عه بدوللای پی خو ش ده بی ودها پی ده که نی کاکیله کانی دهر ده که ون! (فه رمایشتی عه سقه لانی ته وا و بو).

له م چیرۆکه وه دهر ده که و ی: مرؤف دروسته بو ی به فیلی ره وا، به حیله شه رعی و شتی وا، خو ی له هه ئو یستی شلوق رزگار بکات، هه تا له دادگا ده توانی شو ینه و نی (توریه) بکا و سو یند له سه ر شتی بخوات و مه به ستی شتی تر بی، به مه رجی مه به ستی خزمه تی راست و دروستی بی، به تایبه تی ده سته ی

پاریزمران لهه لایه نه وه دمتوانن نهه داستان به کهن به سه رمه شق، به تایی به تی تر که کاتی که سی بیه وی گومانباری، به مه هانه یی، به شوبه یی له حه دیکی شه ری رزگار بکات.

عبدوللای کوری ره واحه (رهزی خوی لی بن) نه نصارییه، خه زره جیه، که سناو (کونی) ی نه بو موحه مده، له خرمه ت پیغه مبهردا ناماده ی به درو نو حودو حوده بییه و خنده قو عه مره تولقه ضاو هه موو جه نگه کانی تری پیغه مبهر بووه، هه تا غه زای مته، که له سالی هه شتی کوچیدا له شام رووی داوه، لهه غه زایه دا یه کی بوو له سه ر له شکره کان که شه هید کران، نه وه ی له پاش به جی نه ماوه، یه کی بوو له نه قیبه کانی په یمانی شه وی عه قه به، یه کی بوو له نوو سه ره کانی پیغه مبهر (درووی خودی له سه ر بن) له په یمانی موئا خاتدا پیغه مبهر کردی به برای میقداد، نهه مژده ی سه رکه و تنه مه زنه که ی برده وه بو مه دینه، هه میسه یه که م کهس بوو له له شکری نیسلام که دمرده چوو بو غه زای وه دوایین کهس بوو که ده گه راپایه وه. جاری پیغه مبهر (درووی خودی له سه ر بن) له گهل سی سواردا ناردی بو سه ر نو سهیدی کوری ره قراقی جووله که، که له خه یبه ر بوو، کوشتیان و گه رانه وه.

عبدوللای شاعیریکی جوانی خو ش ده ست بوو، جاری خو شه ویست (درووی خودی له سه ر بن) پیی فه رموو: ناده ی شیعیریکی سه ری یی (ارتجالی) که زاده ی نهه کاته بی بلای، که خو م چاو م لی ت بی) جا یه که سه ر له جیگه ی خو ی راسته وه بوو، به بی را وه ستان فه رمووی (بسیط):

إنی تفرست فیک الخیر أعرفه
والله أعلم أن ما خسانی البصر
أنت النبی ومن یحرم شفاعة
یوم الحساب لقد أزی به القدر

فثبت الله ما آتاك من حسن
تثبيت موسى، ونصرا كالذي نصروا

واته: بهفیراسهت، بهنووری ئیمان ههست دهکهم کهبیت و فهپ لهتۆ
دمرباری، بهباشی ئهمه دهزانم، خودا دهزانی کهمن لهم بۆ چوونهما بهههله
نهچووم، تۆ پیغه مبه ریکی وای، ئهوهی لهقیامهتا لهتکاو شهفاعهتی تۆ
نائومید بئی، ئهوه چاره رهشی قیامهت خۆیهتی، خودا ئهوه دینه جوانه
که به تۆدا ناردوو یهتی دامه زراوی بفرموی، وهک چۆن لهسهردهمی خۆیا
ئایینی مووسای دامه زرانده لهولادتدا، وه پیرۆزییهکی وهک پیرۆزی و
سهرکهوتنی ئهوانت پئی خهلات بفرموی. پیغه مبه ریش (دروودی خودی لهسر بئی) پئی ی
دهفرموی: (ئهی کوپی رهواحه! خودا تۆیش لهسر ههق راگیر بکا).

لهعهمرهتول قهضادا ئیبنو رهواحه لهبهردهم مهوکیبی ههزرتهوه
تهشریفی دهرۆیشت و ئهم سروودهی دهخویندهوه (رهجهز):

خلوا بني الكفار عن سيله اليوم نضربکم علی تنزله
ضربا یزیل اهام عن مقيله ویذهل الخلیل عن خلیله

ئیمامی عومه ریش (همزای خودی لهسر بئی) پئی دهفرموی: (ئهوه چۆن ههلهی و
دهکهی ئهی ئیبنو رهواحه! لهخاکی بهست (ههردم) ی خودادا لهخزمهت
ههزرت دا، شیعر دهخوینیتهوه؟! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لهسر بئی) دهفرموی:
(ئهی عومه! وازی ئی بیینه با شیعرهکانی بخوینیتهوه، بهو کهسه کهگیانی
منی بهدهسه، قسهکانی ئهم لهشیرو تیر چاکتر کاریان ئی دهکا).

لهغهزایهکا لهخزمهت پیغه مبه ردا، هاوپیانی ههموویان لهتاو کهرمای زۆر
ههموو دهستیان دانا بوو لهسر سهریان، کهسیان بهپۆژوو نهبوون، بیجگه له
پیغه مبه رو ئیبنو رهواحه.

ئیبنو عەبدولبەر (رەزى خوى لى بىن) لە ئىستيعابا دەفەرموئ: چىرۆكەكەى ئیبنو رەواحەو ژنەكەى و كەنیزەكەكەى بەناوبانگە، لەچەند روویەكى ساغەو و خۆمان گىرپاومانەتەو، كە ئاوايە: ئیبنو رەواحە شەوئ دەپرواتە لای كەنیزەكەكەى، ژنەكەى پىي دىزانئ و لەسەر ئەو سەرزمىشتى دەكا، ئەویش حاشای لى دەكا، ژنەكەیش دەلئ: من بەچاوى خۆم ئەو وەم بىنى دەى ئەگەر راست دەكەى دروست نەبووى لەگەڵیدا، فەرموو هەنى قورئان بخوینە، چوونكە بۆ لەشپىس دروست نىيە كە قورئان بخوینئ؟ ئیبنو رەواحەیش دەفەرموئ (وافر):

شهدت بأن وعد الله حق وأن النار مثوى الكافرينا
وأن العرش فوق الماء حق وفوق العرش رب العالمينا
وتحملة ملائكة غلاظ ملائكة الإله موسميناً

ژنەكەيشى دەلئ: (باوەرم بەخودا كردوو چاوى خۆم بەدرۆ خستەو!)
چونكە ژنەكەى قورئانى نەخویند بوو، وە قورئانى لەبەر نەبوو)

۵۷۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَأَيْتُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنَّ بِيَدِي قِطْعَةً إِسْتَبْرَقَ فَكَأَنِّي لَا أُرِيدُ مَكَانًا مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا طَارَتْ إِلَيْهِ وَرَأَيْتُ كَأَنَّ اثْنَيْنِ أَتَيَانِي أَرَادَا أَنْ يَذْهَبَا بِي إِلَى النَّارِ فَتَلَقَاهُمَا مَلَكٌ فَقَالَ لَمْ تُرْغِ خَلِيًّا عَنْهُ (الحدِيث ۱۱۵۶) فَقَصْتُ حَفْصَةً عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى رُؤْيَايَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نِعَمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ (الحدِيث ۱۱۵۷). (۵۱۶)

لەتاجدا لەبەرگى پىنجەمى كوردیەكەدا، لە لاپەلاپرە (۱۳۰) دا، ئەم
فەرموودەى ئاوايە: ئیبنو عومەر (رەزى خوى لى بىن) فەرمووئ: بەسەرىنى پىغەمبەر

(دروودی خودای لسمبر بڼ) نه گهر پیاوئ خه و نیکی بدیبايه دهیگرپایه وه بؤ پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمبر بڼ) منیش به عه زه ته وه بووم تا خه و نی ببینم هه تا بیگرپایه وه بؤی، له و سهرده مه دا من هه زه کار بووم، جه هیلیکی ره به ن بووم، ژنم نه بوو، له مزگه وت ده خه وتم، جارئ له خه و ما دیم وا دوو فریشته وهك بمگرنو بمبه ن بؤ دؤزه خ وا بوو، ناگره كهش وهك بیرى له ناو وه هه لچنراو ناوا هه لچنراو بوو، هه روا دوو شاخه ی هه بوو، وهكى دوو شاخه ی چه رخی سهر بیر، چه ند كه سیکی تیادا بوون ناسیمنه وه، ئیتر دهستم كرد به گوتنى په نا ده گرم به خودا له زیانى ناگر، جا له م كاته دا دوو فریشته كه گه یشتن به فریشته په كى تر، فریشته تازه كه پئی گوتم: ترست نه بئ (وه به وانیشی فهرموو: وازم ئی بهینن) له پاشا ئه م خه ونه م گپرایه وه بؤ چه فصه ی خوشكم، كه هاوسه رى چه زرم ت بوو، چه فصه ییش دهیگرپایته وه بؤ پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمبر بڼ) ده فهرموئ: (عه بدوللأ پیاوئ چاكه، بریا - شه ونویژئ ده كړدا) سالى كورئ عه بدوللأ كورئ عومه ر (رمزای خودایان لڼ بڼ) دهیغه رموو: ئیتر له وده وا عه بدوللأ باوكم به شه و نه ختیک نه بئ نه دهنووست، هه ر خه ريكی شه ونویژ بووا) (ریاض/ ۳/ ۴/ ۸۸۲).

پایانی

مامؤستای عه سقه لانی (رمسمنى خواى ئ بڼ) ده فهرموئ: باسه گانى شه ونویژ (تهجد) و ئه و باسانه ی تر كه وان له گه لیا - مه به ست: هه تا باسى (التطوع بعد المكتوبة) په - شه ست و شه ش فهرمووده یان له خو گرتووه، دوازه یان رښته كرتاون (واته: موعه لله قن: بئ رشتن) ئه وانی تریان په یوه ستن واته: (مه وصولن) چل و سییان یا له م باسه دا یا له باسه گانى پیښیه وه دووباره بوونه ته وه، پوخته كه یان (۶۶- ۴۳= ۲۳) بیست و سئ فهرمووده په، (هه ر بیست و سئ كه یان له ته جریده كه دا هه ن، له ژماره - ۵۵۸ هه تا ۵۸۰) موسلیمیش رمزای خواى ئ بئ هه موویانى گپراو ته وه بیجگه له مانه یان:

۱- (۱۱۳۹ فتح. له ته جریده که دا نییه)

۲- (۵۶۹ ت = ۱۱۴۱ ف)

۳- (۱۱۴۳ ف. له ته جریده که دا نییه چونکه به ته واوی دی)

۴- نهو ته علیقه یه کهوا له پېش فهرمووده ژماره (۱۱۴۶) دوه لهفه تحو لباریدا، له ته جریده که دا نییه، چونکه ته علیقه کانی بوخاری له ته جریدی بوخاریدا نین.

۵- (۵۷۷ ت = ۱۱۵۴ ف)

۶- (۵۷۸ ت = ۱۱۵۵ ف)

۷- (۵۸۰ = ۱۱۶۶ ف. له ته جریده که دا له سهرتای یه کهم باسی دوا نه م باسه ی ژیر دسمانه). عه سقه لانی دهیشفه رموی؛ هه روا دمبیستراو (ئه شهر) ی صه حابه و تابعیشی تیادایه. که واته: کوی فهرمووده کان و بیستراوه کان ده که نه (۶۶+۱۰=۷۶) له م حه فتاو شه شه بیستو سیانیا ن له ته جریده که دا هاتوون. چونکه دوو باره و ته علیق و ئه شهر له ته جریده که دا نین، دوو باره له یه که شوین دهنووسری، مه گمر چوئها.

تییینی:

به پئی نهو ژماره دانانه ی که له م نوسخه تازانه دابؤ فه تحو لباری کراوه، له لایه ن (محمد فؤاد عبدالباقی و هاوړیکانیه وه - چاپی یه کهم ۱۴۰۷ ک - ۱۹۸۶ز - قاهره) گه لی له باسه کان ژماره کانیا ن ته واو دمرناچی. ئه وده تا له م باسه دا کوی فهرمووده و ئه شهر و ته علیقه کان ده که نه (۷۶) که چی ئه وان ژماره یان به (۵۲) په نجاو دوو داناوه، ئه گمر ژماره ته نیا بؤ فهرمووده کانیش دابنری ده که نه (۵۴) نه که (۵۲) له لایه کی تریشه وه هه ندی فهرمووده ی ئه م باسه هه یه عه سقه لانی به یه که فهرمووده ی داناوه، که چی ئه وان دوو ژماره یان بؤ داناوه،

وہک ژماره (۱۱۲۱، ۱۱۲۲) کہ پی شہوا بوخاری بہ دوو رشتہ گیراویہ تہ وہ،
لہ عہ بدوللای کوپی مو حہ مہ دو لہ مہ حموودی کوپی غہ یلانہ وہ، وہ
عہ سقہ لانی لہ تہ نبیہ کہی کو تایی رافہی ئەم فہرموودہ یہ دا دفہرموی: ()
مہ تنی ئەم فہرموودہ یہ، سیاقہ کہی بہ پی لہ فزی مہ حموودہ، سیاقی
عہ بدوللای بۆ ئەم مہ تنہ لہ دوو لہ تہ عیردا دی). کہ تہ ماشای تہرقیمی
عومہ دہ تولقارئیش دہ کہی (دار احیاء تراث العربی) بۆ ئەم قہ دمرہ (۴۵)
ژمارہ یان داناوہ لہ ژمارہ (۱۵۰ - ۱۹۴) بہ پی ی بۆ چوونی بہ ندہ دمبی
لہ تہرقیمی فہرموودہ کانی صہ حیچی بوخاریدا، چہن خالی رہچاو بکری:

- ۱- ئەطرافی حەدیثہ کہ. ۲- بۆچوونی خاوەن شەرحە کہ، سەبارەت بە
مەتنە کہ کہ سەرباسە، یا حەدیثە، مەوصوولە یا موعەللە قە، یا ئەئەرہ. ۳-
بەتایبەتی لہ تہرقیمی فہتحو لباریدا.

بسم الله الرحمن الرحيم

یا حی یا رحمان یا رحیم حق لنا الآمال یا کریم!

(۲۶) باسەکانی نوێژی سووننەت

(نوێژی سووننەت دوو رکات دوو رکات سووننەتە)

۵۸۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ
يَقُولُ إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا
أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي
فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ
بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ

قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ
ثُمَّ أَرْضَنِي قَالَ وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ). (الحديث - ۱۱۶۶ - طرفاه في: ۶۳۸۲،
(۷۳۹۰). (۵۱۷)

جابیری کوپی عہدوللہ (ہجری خودمانی لہ) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لہسر لہ)
دہستووری وابوو، بؤ ھہموو کارو فرمانی، فیڑی نیستیخارہ (داوای نیشاناندانی
خیڑی دہکردین، وەك چؤن فیڑی سوورمہتہکانی قورئانی دہکردین،
دمیفہرموو:) ٲہگہر یہکیکتان نیازی کاریکی ھہبوو، وە نہیدہزانی باشہ یا
خراپہ، با لہپیشا دوو رکات نویژی سوننہت بکا، بلی: اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَخِيْرُكَ
بِعِلْمِكَ وَاسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَاسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ
وَلَا أَغْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِّي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي: يَا فہرمووی: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي
عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثَمَّ أَرْضَنِي يہ:

نہی خودایہ! داوات لی دہکہم کہ بہعیلمو زانستی خؤت و دہسہلات و
تہوانایی خؤت چاکہو خیرم نشان بدمو نہوہی باشہ بؤم زالم بکہ بہسہر
کردنیا، وەداوای بہشو بارہو بہخششی گہورہی خؤت لیڈہکہم، چونکہ
تؤتوانای ھہموو شتیکت ھہیہو، من بی دہسہلاتم و تہوانام نییہ، وەتؤ
ھہمووشت دہزانی و من نازانم، وەھہرخؤت توانو زانای بہہہموو نہینی و
ناشکرایہك، پەرورڈگارم! تؤدہزانی نہگہر نہم کارہ باشہ بؤم، باشہ بؤدین و
ٹاینمو، باشہ بؤژیانمو بؤ سہرنہنجامی کارم).

یافہرمووی: باشہ بؤنیستامو باشہ بؤ پاشہرؤژم، نہوا لہچارہمی بنوسہو
ئاسانی بکہبؤم لہپاشیشا پیت و بہرہکەتی تیبخہبؤم، وەتؤ دہزانی نہگہر
نہم نیسہ خراپہ بؤم، خراپہ بؤدین و ٹاینمو و خراپہ بؤگوزمرانمو بؤ

سەرئەنجامی کارم، یافەرموی: خراپە بۆئیستام و پاشەپۆژم، ئەو لەمن لادەومنیش لەئەولادە، وەچی چاکە ئەوەم لەچارەبنوسە، لەپاشاپازیم بکە پێی!).

پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (وەناوی نیازەکیشی بەینی). واتە: لەویدا کەدەئیی: تۆدەزانی ئەم کارە... بلی: ... ئەم کارە کەژن هینانە، یاخانوکپینە، یائەمەییە، یائەوہییە، باشە بۆمن ... تا دواوی. (تاج/۱/۵۱۰-ب/د/ت/ن).

سەرەوکاری دوورکاتە سوننەتەکی پێش نوێزی بەیانی

۵۸۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ التَّوَافِلِ أَشَدَّ مِنْهُ تَعَاهُدًا عَلَى رَكْعَتِي الْفَجْرِ. (الحديث: ۱۱۶۳). (۵۱۸)

عائیشە (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) هیچ سونە تێکی تری وەک دوورکاتە سوننەتەکی پێش نوێزی بەیانی ئاوابەباشی سەرەوکاری نەدەکرد! . (ت/۱/۳۰۶-ش/د).

چی لە دوو رکاتە سوننەتەکی بەیانییدا دەخوێتێ

۵۸۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخَفِّفُ الرُّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ هَلْ قَرَأَ بِأَمِّ الْكِتَابِ. (الحديث: ۱۱۶۵). (۵۱۹)

(۵۸۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب ركعتي سنة الفجر، رقم: ۷۲۴.

(۵۱۹) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب ركعتي سنة الفجر

رقم: ۷۲۴- المترجمه.

عائیشہ (ہرمزی خوی لہ بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسم ہبی) تھوہندہ بہگورجی دوورکاتہ سوننہ تہکھی پپیش نویژی بہیانی دہکرد، تہنانمت لہدلی خوّمہوہ دہم گوت: چوّن فریای خویندنی فاتحہ دہکھوئی! (ت/۱/۳۰۶-ش/د/ن).

کردنی نویژی چیشتنہنگاو لہ مالہوہ (لہ ناوایی دا)

۵۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثٍ، لَا أَدْعُهُنَّ حَتَّى أَمُوتَ: صَوْمٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَصَلَاةُ الضَّحَى، وَتَوَمُّ عَلَى وَثْرٍ.

تہبوو ہورہیرہ (ہرمزی خوی لہ بی) فہرمووی: دؤستی ئازیزم پیغہمبہری خوشہویستم (دروودی خودی لہسم ہبی) تھم سی نامؤزگاریہی کردوم، ہہتا دہمرم تہرکیان ناکہم: لہہممو مانگی سی پؤژ بہرؤزوو دہم، وہہممو پؤژی بہلایہنی کھمہوہ دوورکات نویژی چیشتنہنگاو بکہم، وہہممو شہوئی لہپیش خہوتندا نویژی ووتر بکہم. (ت/۱/۴۸۵-ش/د/ن). (الحديث: ۱۱۷۶ فتح الباري). (۵۲۰)

کردنی دوورکات نویژی سوننہ تی پپیش نیوہرؤ

۵۸۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -كَانَ لَا يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْعَدَاةِ. (الحديث: ۱۱۸۲). (۵۲۱)

عائیشہ (ہرمزی خوی لہ بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسم ہبی) ہہرگیز تھم نویژہ سوننہ تانہی تہرک نہدہکرد: چوار رکات لہپیش نویژی نیومرؤوہو دوورکاتیش لہپیش نویژی بہیانہوہ. (ت/۱-ش/د/ن).

(۵۲۰) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب صلاة الضحی.. رقم: ۷۲۱.

(۵۲۱) بروانہ (مسلم: صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز النافلة قائما وقاعدا، رقم: ۷۳۰).

نویژی سوننه تی پیتش شیوان

۵۸۵- عَبْدُ اللَّهِ الْمُزَنِيُّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلُّوا قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ قَالَ: فِي الثَّالِثَةِ: (لِمَنْ شَاءَ) كَرَاهِيَةً أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً. (الحديث: ۱۱۸۳- طرفه في: ۷۳۶۸). (۵۲۲)

عبداللای موزهنی (رمزی خوی لی بی) له پیغهمبهره وه دهفرموئ: (دروودی خودای لسمهر بی) (دوورکات نویژی سوننهت، له پیتش نویژی شیوانه وه بکهن) له سهری جاری سیهه ما فهرمووی: (نهمه بؤ که سیکه نارمزوی کردنی نهم نویژه سوننهتهی هه بی). پیغهمبهر (دروودی خودای لسمهر بی) بؤیه وای فهرموو، نه وه کو مهردووم بی کهن به دهستورو وایزانن که ده بی ههر بکری.

پېزىستى سەرە باسەكان

بابەت

لاپەرە

پېشەكى

۵

۱- باسى نەۋەدى سىرۋوش (ۋەجى) چۆن چۆنى دەستى بەھاتىن كىر بۆ پېتەمبەرى خوا،
خەزىرەلى مۇھەممەد (د.خ.)

۲- نامەى بىروا (كىتاب الإيمان)

۳۳

باسى كاروبارمەكانى باۋەر

۳۴

كام موسولمانە زۆر باشە

۳۶

خۇراك بەخشىن بەشىكە لەئىسلام

۳۷

بەشىكە لەئىمان جى بۆخۇى پېخۇشې بۆ براى موسولمانىشى پېى خۇشېن

۳۷

باسى خۇشەۋىستى پېتەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) لەباۋەرە

۳۸

باسى چىژى شىرىنى باۋەر

۳۹

باسى نىشانەى باۋەر حوبىى ئەنصارە

۴۰

باسى: بەشىكە لە ئاپىندارى ئەگەر لەدەست ئازاۋە رابكەى

۴۲

باسى: پېتەمبەر لەھەممو كەسى زىاتر لەخوا دەترسى

۴۴

باسى باۋەر بەھىزى بى ھىزى ھەيە

۴۴

شەرمو ھەيا بەشىكە لەئىمانو باۋەر بەخوا

۴۷

ئەۋەى شاھەتمان بەيىنى و نوپۇز پكاو زەكات بىدا سەرو سامانى پارىزراون

۴۸

باسى: ھەندى دەفەرموون ئىمان كىرەۋەيە

۴۹

كاتى ئىسلام لەسەر واتاى راستەقىنە نەيى

۵۰

كفر تا كفر فەرقى ھەيە

۵۲

كەس بەكردنى تاۋانەكانى سەردەمى نەقامى كافىرنابى جگە لەشەركو كوفر

۵۳

باسى: سولج لەنىۋان موسولماناندا

۵۴

باسى: زولم تا زولم جىاۋازى ھەيە

۵۵

باسى: نىشانەى مرۆى ناپاك (موناڧىق)

۵۸

كردنى تەراۋىج لەشەۋى لىلە القىر دا نىشانەى ئىمانە

۵۹

باسى: غەزا كىردن لەباۋەرە

۶۰

باسى: شەۋنوپۇزى رەمەزان نىشانەى باۋەرى ساخە

۶۱

باسى: نوپۇز لەئىمانە

۶۲

باسى بەجۋانى موسولمان بوون

۶۵

باسى باشترین ئاپىندارى

۶۶

- ۶۸ باومر زیادو کم دمکا
- ۷۱ باسی: زمکات له ئیسلامه
- ۷۳ باسی: شوین کهوتنی تهرم له باومره
- ۷۶ باسی هاتنی جوهرائیل بۆلای پیغه مبهر بۆ روونکردنه وی ئیمان و ئیسلام و ئیحسان
- ۷۸ باسی: کهسی ئایینی خوئی له نهنگ بپاریژی
- ۸۱ دانسی پینج یهک له باومره
- ۸۴ باسی: کردموه ههیه بههوی نیازموه دمی بهصه دمه
- ۸۵ ۳) نامه ی زانین (کتاب العلم)
- ۸۹ باسی به خشی زانین
- ۹۱ باسی: دانیشن لهو شویندا کهریزی کۆرمکه کۆتایی دی
- ۱۴۴ ۴) نامه ی ده ستنوژی
- ۱۶۶ باسی: بهرماوهی سهگ و شوین پای له ناو مزگهوتا
- ۲۰۸ ۵) نامه ی خۆشۆردن (غوسل)
- ۲۲۰ ۶) نامه ی بیتنوژی (کتاب الحيض)
- ۲۳۴ ۷) نامه ی تهیه موم (کتاب التیمم)
- ۲۴۵ ۸) نامه ی نوژی (کتاب الصلاة)
- ۲۵۱ ۹) چهند باسیکی نوژی به جل و بهرکهوه (أبواب الصلاة في الثياب)
- ۲۷۴ ۱۰) باسه کانی رووکه (أبواب القبلة)
- ۲۸۰ ۱۱) باسه کانی مزگهوت (أبواب المساجد)
- ۲۲۳ ۱۲) باسه کانی بهر بهست (سوتره ی نوژ کهر)
- ۲۳۲ ۱۳) نامه ی کانه کانی نوژی (کتاب مواقيت الصلاة)
- ۳۶۰ نوژی قهزا به جه ماعت ده کړی
- ۳۶۱ باسی قهزای نوژی له بیر چوو
- ۳۶۳ باسی گوشتوگۆ له باش نوژی خهوتنان
- ۳۶۹ ۱۴) نامه ی بانگ (کتاب الأذان)
- ۳۸۲ ۱۵) نامه ی جه ماعت و پيشنوژی (کتاب الجماعة والإمامة)
- ۴۱۱ ۱۶) نامه ی چۆنیتهی نوژی (کتاب صفة الصلاة)
- ۴۶۵ ۱۷- نامه ی ههینی (کتاب الجمعة)
- ۴۶۵ نوژی ههینی فهرزه
- ۴۶۶ خۆبۆنخۆش کردن بۆ ههینی
- ۴۶۶ باسی گه ورهیی ههینی (فضل الجمعة)

- ۴۶۷ رۆندان لەسەر و پەش
- ۴۷۴ سیواک کردنی پۆزی ھەینی
- ۴۷۵ لەنویژی بەیانی پۆزی ھەینی دا چی سوننەتە بخویندرێت
- ۴۷۵ باسی کردنی ھەینی لەگوندو شاردا
- ۴۷۶ ئەگەر کەسێ نەچێ بۆ نوێزی ھەینی ئایا خۆشۆردنی لەسەر وەک ژن و منال
- ۴۷۷ لە ماوەی چەندەو دەبێ بچن بۆ نوێزی ھەینی ..
- ۴۷۸ کاتی کردنی نوێزی ھەینی
- ۴۷۹ لەفرجە ی گەرمادا، کاتی نوێزی ھەینی کەمە؟
- ۴۷۹ باسی پۆیشتن بۆ نوێزی ھەینی ..تاد
- ۴۸۰ دروست نیە کەسێک کەسێکی تر ھەلبەستێ و خۆی لە جینگەکی دابنیشێ
- ۴۸۱ بانگی پۆزی ھەینی
- ۴۸۱ یەك بانگیبێز بانگ دەفەرموێ
- ۴۸۲ بێشنوێز لەسەر دوانگە، کەگوێی لەبانگ بوو وەلامی دەسەنیتەو
- ۴۸۳ واپەسەنە و تار لەسەر دوانگە بدرا
- ۴۸۵ و تار دەبێ بەپێتوھ بێ
- ۴۸۵ واباشە لەوتارا لەپاش ستایش، و تار خوێن بێ! اما بعد
- ۴۹۰ نوێزی دیاری مزگەوت لەکاتی وتارا
- ۴۹۲ داوا یاران لەوتاری نوێزی ھەینی دا
- ۵۰۰ ۱۸-باسەکانی نوێزی ترس (أبواب صلاة الخوف)
- ۵۰۳ ۱۹-نامەی ھەردوو جەننەکان (كتاب العیدین)
- ۵۰۳ باسی یاری کردن لەجەژندا بەقەلغان و نێزە
- ۵۰۴ پۆزی جەژنی رەمەزان، شتێ بخوا، ئەوسا بپروا بۆنوێزی جەژن
- ۵۰۵ سوننەتی ھەردوو جەژن بۆ موسوڵمانان
- ۵۰۵ باسی شت خواردن لەپۆزی جەژنی قورباندا
- ۵۰۷ چون بۆ نوێز گاکە بەبێ دوانگە
- ۵۰۹ چوون بۆنوێزی جەژن بەبێ یابەسواری، و تار لەپیش نوێزەکەدا یە، بانگ و قامەت
..... ناکرێن بۆ نوێزی جەژن
- ۵۱۰ گەورەیی خێری کردەوێ جاگە لەجوار پۆزە ی جەژنی قوربانا
- ۵۱۱ قوربانێ کردن لەپۆزی جەژندا
- ۵۱۱ رێگۆڕکی لەکاتی گەرانەوھ لەنوێزی جەژن

- ۵۱۱ کهسئ نوپژی جهژنی جوو دوورکات نوپژ دهکا
- ۵۱۴ ۲۰- نامه‌ی نوپژی وه‌تر (کتاب الوتر)
- ۵۱۴ باسه‌کانی وم‌تر
- ۵۱۵ باسی کاته‌کانی کردنی وم‌تر
- ۵۱۵ با وم‌تر بکا به‌دواترین نوپژی شه‌وی
- ۵۱۶ وم‌تر کردن به‌سواری ولاخ
- ۵۱۶ خویندنی قونووت له‌به‌رو دوی روکووع
- ۵۱۹ ۲۱- نوپژه بارانه (صلاة الاستسقاء)
- ۵۲۲ له‌کاتی په‌شه سال و بیج بارانیدا مه‌ردوم داوای پارانه‌وه له‌پیش‌نوپژ بؤ باران ده‌کهن
- ۵۲۴ کردنی نوپژه بارانه له‌مزگه‌وتیکا جومعه‌و جه‌ماعه‌تی تیا بکری
- ۵۲۵ قورشان خویندن له‌نوپژه بارانه‌دا به‌ده‌نگی به‌رزه
- ۵۲۶ گووته‌ی کاتی بارینی باران
- ۵۲۶ کاتی با هه‌ل ده‌کا
- ۵۲۷ فه‌رمووده‌که‌ی (نصرت بالصبا)
- ۵۲۷ باسی بوومه له‌رزه نایات
- ۵۲۸ خوا نه‌بیج که‌س نازانی باران که‌ی دم‌باری
- ۵۳۴ ۲۲) نامه‌ی خور گیران و مانگ گیران - کتاب الکسوف
- ۵۳۴ نوپژی خور گیران
- ۵۳۵ باسی خیر کردن له‌خور گیراندا
- ۵۳۷ بانگه‌وازی نوپژی خورگیران
- ۵۳۷ په‌نا به‌خوا گرتن له‌سزای گۆر له‌خورگیران
- ۵۳۹ کردنی نوپژی خور گیران به‌کۆمه‌لی
- ۵۴۱ به‌نده نازاد کردن له‌خور گیران
- ۵۴۱ باسی یادی خودا له‌خور گیران
- ۵۴۲ له‌نوپژی خورگیران و مانگ گیران به‌ده‌نگی به‌رز قورشان ده‌خوینری
- ۵۴۵ ۲۳) نامه‌ی کوپ‌نووشی قورن‌خویندن (کتاب سجود القرآن)
- ۵۴۸ ۲۴) باسه‌کانی کورت کردنه‌وه‌ی نوپژ (أبواب تقصیر الصلاة)
- ۵۵۱ له‌سه‌فه‌ردا نوپژی شیوان کورت ناکریته‌وه
- ۵۵۲ باسی کردن نوپژی سوننه‌ت به‌سواری ولاخ بارووشی له‌پرووگه‌نه‌بیج
- ۵۵۲ کردن نوپژی سوننه‌ت به‌سواری گۆپ‌ریژ
- ۵۵۹ نه‌کردنی نوپژه سوننه‌ته‌کانی پاش و پیش فه‌رزمکان

- ۵۵۹ نوپـژى سـوننەت لەسـەفەرە
- ۵۶۰ کۆکردنەوهى نوپـژى شـيوان و خەوتنان لەسەفەرە
- ۵۶۱ کردنى نوپـژ لەسەرلا
- ۵۶۱ کردنى نوپـژ هەندىكى بەدانىشتنەوه و هەندىكى بەپـيۆه
- ۵۶۲ ۲۵) باسەكانى شەو نوپـژ (أَبْوَابُ الشَّجْد)
- ۵۶۴ باسى گەورەى شەونوپـژ
- ۵۶۶ نەکردنى شەونوپـژ لەبەر نەخۆشى
- ۵۶۶ هاندانى كەسوکار لەسەر شەونوپـژ
- ۵۷۰ شەونوپـژى پـيغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بـي)
- ۵۷۱ خەوتنى بـەرە بەيان
- ۵۷۲ باسى راوستانى دوورو درپـژ لەشەونوپـژدا
- ۵۷۳ شەونوپـژى پـيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بـي) چەن ركات بوو
- ۵۷۴ شەيتان سـي گـرئ دەدا لەپـشته سەرى كەسـي شەونوپـژنەكا
- ۵۷۶ هەروا شەيتان گـمـيـز دەكاتە ناوگۆنجكەى
- ۵۷۶ باسى نزاو نوپـژ لە كۆتايى شەوهوه
- ۵۷۷ باسى كەسـي لەسەرەتاي شەوهوه بخەوئ و كۆتايى شەو بە خواپەرستى ئاوەدان بكاتەوه
- ۵۷۸ باسى شەونوپـژى پـيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بـي) لەمانگى رەمەزان و لەمانگەكانى تـرى سـال دا
- ۵۸۰ بار لە خۆ قورس كردن لەپەرستش و خواپەرستيدا باش نـيـيە
- ۵۸۱ كەسـي شەونوپـژ بكاو لەپاش خوو پـيۆمگرتن وازى ئـي بـيـئـي، كارىكى ناباش و مكروه دمكات
- ۵۸۱ باسى بەهرەى كەسـي بەشەو بەدم يادى خداوه لەخەو خەبەرى بـيـتـهـوه نوپـژ بكات
- ۵۹۰ ۲۶) باسەكانى نوپـژى سـوننەت
- ۵۹۰ نوپـژى سـوننەت دوو ركات دوو ركات سـوننەتە
- ۵۹۲ سەرەوگارى دووركاتە سـوننەتەكەى پـيـش نوپـژى بەيانى
- ۵۹۲ چى لە دوو ركاتە سـوننەتەكەى بەيانيدا دەخوئـرئ
- ۵۹۳ كردنى نوپـژى چـيـشـتەنگاو لەمالەوه (لەناوایى دا)
- ۵۹۳ كردنى دووركات نوپـژى سـوننەتى پـيـش نـيـوهرؤ
- ۵۹۴ نوپـژى سـوننەتى پـيـش شـيوان
- ۵۹۵ پـيـرستى سەرەباسەكان